

Ecloga chronographica

ΕΚΛΟΓΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΥΝΤΑΓΕΙΣΑ ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΠΟ ΑΔΑΜ ΜΕΧΡΙ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἀρχὴ πάσης χρονικῆς κινήσεως τῆς ὑπὸ χρόνον ὄρατῆς κτίσεως ἐστίν. ἐν ἧ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρὰ θεοῦ πατρὸς διὰ υἱοῦ μονογενοῦς καὶ πνεύματος ἁγίου, τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς ὁμοουσίου τριάδος, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι δι' ἄμετρον ἀγοθότητα παρήχθη. ἡ ἁγία πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ πρώτου μηνὸς Νισὰν λεγομένου παρ' Ἑβραίοις καὶ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, εἰκάδι πέμπτη τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου μηνὸς οὔσα, τοῦ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἐβδόμου μηνὸς κθ'. τοῦτο πᾶσιν ὁμολογούμενόν ἐστι τοῖς ἁγίοις ἡμῶν πατράσι καὶ διδασκάλοις καὶ τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν ταύτῃ καὶ Γαβριὴλ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ τῆς θείας συλλήψεως προεφθέγγατο. ἐν ταύτῃ καὶ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἄρρητον σάρκωσιν πᾶσαν πληρώσας οικονομίαν ἐκ νεκρῶν ἀνέστη, ἀρχὴν λαβόντος κατὰ τὴν αὐτὴν ἁγίαν τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως ἡμέραν τοῦ εφλδ' ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου. περὶ οὗ μοι πᾶσα σπουδὴ γέγονε τότε τὸ χρονικὸν συντάξαι κανονικῶς τε καὶ ἐξηγητι κῶς, ὅπερ τοῖς πολλοῖς τῶν ἱστορικῶν οὐ συμπεφώνηται, ὅτι τε τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ ὅτι τῷ εφλδ' ἔτει ἀρχομένῳ, ὡς προείρηται, τῇ πρώτῃ τοῦ Νισὰν παρ' Ἑβραίοις μηνός, κέ' τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Φαμενώθ ζ' μηνὶ κθ' ἀνέστη ἐκ νεκρῶν πατήσας τὸν θάνατον. πρόδηλον δὲ ὅτι καὶ πρῶτον κυριακὸν πάσχα τοῖς καταξιωθεῖσι τῆς θείας χάριτος κατὰ ταύτην ἤρξατο τὴν ἁγίαν πρωτόκτιστον ἡμέραν. εὐλόγως 2 ἄρα καὶ ἐν αὐτῇ τῆς ὀρωμένης ἤρξατο δημιουργίας ἡ ἁγία καὶ παντουργὸς τριάς, ὡς προτυπούσης τὴν ἁγίαν ἀναστάσιμον ἡμέραν· οὗ χάριν καὶ πρώτην τοῦ πρώτου μηνὸς Νισὰν φυσικῶς αὐτὴν καὶ θεοδιδάκτως ὁ θεόπτης Μωϋσῆς παραλαβὼν ἐξ αὐτῆς ἤρξατο τῆς συγγραφῆς λέγων «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.» πρόδηλον γὰρ ὅτι παντὸς μηνιαίου καὶ ἐνιαυσιαίου χρόνου ἡμέρα τις προκατάρχει, καὶ ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος τὸ πνεῦμά τε καὶ ἡ ἄβυσσος καὶ αὐτὸ τὸ πρωτόκτιστον νυχθήμερον ὅπερ ἀρχὴ τῆς χρονικῆς κινήσεως πέφυκεν, ὡσπερ ἦτις μονὰς τῶν μετ' αὐτὴν ἀριθμῶν, οὐδεὶς ἀντιφράσσει τῶν εὖ φρονούντων, οὐδ' ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τῶν ὀρωμένων ἡ σύμπηξις πρὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἀλλὰ πάντως σὺν αὐτῇ καὶ κατ' αὐτὴν παρῆκται καὶ τὴν ἀρχὴν εἴληφε. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο δώμεν, ἔσται μὲν ἄλλη τις ἀρχὴ οὐρανοῦ καὶ γῆς κατὰ τὸν χρόνον πρεσβυτέρα καὶ ἄλλη νεωτέρα, καθ' ἣν ἡ πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ εἶναι ἤρξατο, ὅπερ ἐναντιοῦται ταῖς θεοπνεύστοις φωναῖς καὶ τῇ φυσικῇ τῶν πραγμάτων ἀκολουθίᾳ. τίνοι γὰρ ὁ πρὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας χρόνος κατεμετρεῖτο μήπω τῆς ἡλιακῆς φορᾶς καὶ σεληνικῆς γενομένης μηδὲ τῆς ὄρατῆς κτίσεως, δι' ἣν καὶ ἡ τῶν νυχθημερινῶν διαστημάτων κινήσις ὑπὸ θεοῦ σοφῶς ὥριστα; τοῖς γὰρ αἱ δίοις ἤγουν ταῖς ἀύλοις οὐσίαις αἰῶν τις ἀνεπισκότιστος συμπαρεκτείνεται, ὡσπερ ἡμῖν τοῖς ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ ὁ χρόνος ἡλίου φορᾷ καταμετρεῖται, ὡς πού φησιν ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος. ἀναγκαίως οὖν ἐκ πάντων δείκνυται χρονικὴ ἀρχή, καθ' ἣν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γεγονάσιν, ἡ ἁγία αὕτη πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἣν ὡς θεμέλιον ἀρραγῆ καὶ βάσιν ἄσειστον πηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λιπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ' αὐτὴν οὐ μόνον τὴν αἰσθητὴν κτίσιν

ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινὴν κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συνεργῆσαί μοι τῷ ἀμαθεστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδείξαι τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γέγονεν ἐπίσημα πράγματα περὶ τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, λγ' μὲν ἐτῶν καὶ ἡμερῶν μ' τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἐπτακοσίων δὲ καὶ ξς' καὶ μηνῶν ι' καὶ ἡμερῶν κ' τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ στ' ἔτους ἰνδικτίωνος α', ὡς ὑποτέτακται. 3 Τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Ἀφρικανὸς νοητὴν λέγει διὰ τὸ ἀδιοργάνιστον εἶναι τέως τὸ πρωτόκτιστον φῶς καὶ κεχυμένον. Ἐν τῷ πρωτοκτίστῳ νυχθημέρῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ παρ' Ἑβραίοις πρώτου μηνὸς Νισάν, ὡς προδέδεικται, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις κέ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ παρ' Αἰγυπτίοις κθ' τοῦ Φαμενώθ, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἦτοι μιᾷ τῶν σαββάτων, ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὸ σκότος καὶ τὰ ὕδατα, πνεῦμα καὶ φῶς καὶ νυχθήμερον, ὁμοῦ ἔργα ἐπτά. ἐν τῷ δευτέρῳ νυχθημέρῳ ἐγένετο τὸ στερέωμα, ἔργον α'. ἐν τῷ τρίτῳ νυχθημέρῳ ἐγένετο τὸ ἔργον δ', φανέρωσις γῆς καὶ ἀναξήρανσις, παράδεισος, δένδρα παντοῖα, βοτάναι καὶ σπέρματα. τῇ δ' ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ ε' ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ ἔρπετά καὶ τὰ νηκτὰ πάντα, κήτη καὶ ἰχθύας καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι, ἔτι τε πετεινά, ὁμοῦ ἔργα γ'. τῇ ς' ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ τετράποδα καὶ τὰ ἔρπετά τῆς γῆς, τὰ θηρία καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἔργα δ'. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔργα κβ' ἰσάριθμα τοῖς κβ' Ἑβραϊκοῖς γράμμασι καὶ ταῖς κβ' Ἑβραϊκαῖς βίβλοις καὶ τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἰακώβ εἴκοσι δύο γεναρχίαις, ὡς ἐν λεπτῇ φέρεται Γενέσει, ἦν καὶ Μωϋσέως εἶναι φασὶ τινες ἀποκάλυψιν. αὕτη τὰς οὐρανίους δυνάμεις τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ λέγει ἐκτίσθαι. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης καὶ μέγας ἐν διδασκάλοις Χρυσόστομος τῇ ς' ἡμέρᾳ τῆς α' ἑβδομάδος, τοῦτ' ἔστι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς πλάσεως αὐτοῦ, λέγει τὸν Ἀδὰμ ἐκβληθῆναι τοῦ παραδείσου καὶ τὴν Εὐάν, ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, ὧ καὶ ἡμεῖς πειθόμεθα. Ἐβδόμη ἡμέρα σαββάτω, ἐν ἣ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. τὴν μὲν ποσότητα τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ διαγωγῆς τῶν πρωτοπλάστων ἀτράνωτον ἡμῖν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς καταλέλοιπε, καὶ χρῆ τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀτελεῖς μὴ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ σεσιγημένα τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ. ὅσα γὰρ ἦν ἐπωφελεῖ καὶ χωρητὰ τοῖς ἀνθρώποις, ταῦτα ἡμῖν διὰ πνεύματος ἁγίου ἐκδέδοται, καὶ οὐ χρῆ περὶ 4 τέρῳ τῶν θείων ὄρων προβαίνειν τοὺς ὀρθῶς ἐντυγχάνοντας, ἵνα μὴ ἀντὶ κέρδους μικροῦ μεγάλην ζημίαν ἐπισπᾶσωνται. ἐπειδὴ δὲ τινες ἀκρατῶς ἔχοντες περὶ τοῦ συζητεῖν, εἴτε ἐκ δοκουμένης φιλομαθίας εἴτε καὶ κενὸν δοξία νυττόμενοι, τὰ θεῖα λόγια μετὰ χεῖρας φέροντες δεικνύειν πειρῶνται τὸν μὲν προπάτορα ἡμῶν Ἀδὰμ οὐκ εὐθὺς εἰσηνεχῆσθαι ἐν τῷ παραδείσῳ ὑπὸ θεοῦ, ἢ καὶ εἰσελθόντα πρὸ τῆς πλάσεως τῆς γυναικὸς ὀνόματα θέσθαι τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ μιᾶς ἡμέρας ἔργον οὐκ ἦν πρὸς ἀνθρωπίνην νόσον καὶ ἰσχύν, ὡς φιλονεικοῦσι, διὰ τὸ λέγειν τὴν γραφὴν ὅτι καὶ ἐφύτευσε ὁ θεὸς τὸν παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἐκ τῆς γῆς ἔτι πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν, καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. Εἶτα μετὰ τοιαῦτα ἐπάγει· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοήθῃς ὁμοῖος αὐτῷ. καὶ ἐπέβαλεν κύριος ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε, καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς, καὶ τὰ ἐξῆς· ἀναγκαίως προήχθη καὶ περὶ τούτου δηλωσαὶ ἐν μέρει, ὅσα καὶ ἄλλοις ἱστορικοῖς Ἰουδαϊκᾶς ἀρχαιολογίας ἢ καὶ Χριστιανικᾶς ἱστορίας γράψασιν περὶ

τούτου εἴρηται ἐκ τῆς λεπτῆς Γενέσεως καὶ τοῦ λεγομένου βίου Ἀδάμ, εἰ καὶ μὴ κύρια εἶναι δοκεῖ, ὡς ἂν μὴ εἰς ἀτοπωτέρας δόξας ἐκπέσοιεν οἱ ταῦτα συζητοῦντες, κεῖται γοῦν ἐν τῷ λεγομένῳ βίῳ Ἀδάμ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς τῆς τε ὀνομασίας τῶν θηρίων καὶ τῆς πλάσεως τῆς γυναικὸς καὶ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ Ἀδάμ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ τῆς περὶ τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως ἐντολῆς τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ τῆς μετὰ τούτου εἰσόδου Εὐᾶς ἐν τῷ παραδείσῳ, τὰ τε τῆς παραβάσεως καὶ τὰ μετὰ τὴν παράβασιν, ὡς ὑποτέτακται. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος, ἣτις ἦν τρίτη μὲν ἡμέρα τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ἡ δὲ τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν, ἀ' δὲ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, καὶ ζ' τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις Φαρμουθί, ὠνόμασεν Ἀδάμ τὰ ἄγρια θηρία θεῖω τινὶ χαρίσματι. τῇ β' ἡμέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ κτήνη. τῇ γ' ἡμέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ πετεινά. τῇ δ' ἡμέρᾳ 5 τῆς β' ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ ἔρπετά. τῇ ε' ἡμέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ νηκτά. τῇ ζ' ἡμέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος, ἣτις ἦν κατὰ μὲν Ῥωμαίους Ἀπριλλίου ζ', κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Φαρμουθὶ ια', λαβὼν ὁ θεὸς μέρος τι τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ ἔπλασε τὴν γυναῖκα. τῇ μς' ἡμέρᾳ τῆς κοσμοποιίας, δ' ἡμέρᾳ τῆς ζ' ἑβδομάδος, Παχῶν ιδ', Μαΐου θ', ἡλίου ὄντος ταύρω καὶ σελήνης σκορπίῳ κατὰ διάμετρον, ἐν τῇ τῶν Πλειάδων ἐπιτολῇ, εἰσήγαγεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδάμ ἐν τῷ παραδείσῳ κατὰ τὴν μ' ἡμέραν τῆς πλάσεως αὐτοῦ. τῇ ν' ἡμέρᾳ τῆς κοσμοποιίας, μδ' δὲ τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ἡμέρα κυριακῆ, Παχῶν ιη', Μαΐου ιγ', μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτοῦ εἰσόδου, ἡλίου ὄντος ταύρω καὶ σελήνης αἰγοκέρωτι, ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδάμ ἀπέχεσθαι τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως. Τῇ ζγ' ἡμέρᾳ τῆς κτίσεως, τῇ β' ἡμέρᾳ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἑβδομάδος, κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, ἡλίου ὄντος καὶ σελήνης καρκίνῳ, τῇ κε' τοῦ Ἰουνίου μηνός, Ἐπιφί πρώτῃ, εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ ἡ τοῦ Ἀδάμ βοηθὸς Εὐᾶ, ἐν τῇ π' ἡμέρᾳ τῆς πλάσεως αὐτῆς. ἦν ὁ Ἀδάμ λαβὼν ὠνόμασεν Εὐᾶν, ὃ ἐρμηνεύεται ζωή· διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ θεὸς διὰ Μωϋσέως ἐν τῷ Λευιτικῷ, ἥτοι διὰ τὰς μετὰ τὴν πλάσιν τοῦ χωρισμοῦ αὐτῶν ἡμέρας ἐκ τοῦ παραδείσου, ἐπὶ μὲν ἀρρενογονίας ἀκάθαρτον αὐτὴν εἶναι ἐπὶ μ' ἡμέρας, ἐπὶ δὲ θηλυτοκίας ἕως ἡμερῶν π'. ἐπειδὴ καὶ Ἀδάμ τῇ μ' ἡμέρᾳ τῆς πλάσεως αὐτοῦ εἰσήχθη ἐν τῷ παραδείσῳ, οὗ χάριν καὶ τὰ γεννώμενα τῇ μ' ἡμέρᾳ εἰσφέρουσιν ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὸν νόμον. ἐπὶ δὲ θήλεος ἀκάθαρτον εἶναι αὐτὴν ἐπὶ ἡμέρας π' διὰ τε τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτῆς εἴσοδον τῇ π' ἡμέρᾳ καὶ διὰ τὸ ἀκάθαρτον τοῦ θήλεος πρὸς τὸ ἄρσεν. ἀφεδρῶς γὰρ πάλιν οὕσα οὐκ εἰσέρχεται ἕως ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὸν θεῖον νόμον. Ταῦτα ἐκ τοῦ βίου λεγομένου Ἀδάμ φιλομαθίας χάριν ἐν συντόμῳ ἐστοιχείωσα, ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ἐπ' αὐτῷ τὰ πραχθέντα, ἐφεξῆς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ στοιχειωθήσεται, ἕως ἐννακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν γενέσεων, ἕκ τε τῶν θεοπνεύστων γραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἱστορικῶν τῶν ταύταις ἐξακολουθησάντων, ἐξ ὧν καὶ τὰ πλείω λαβὼν, πλὴν ὀλίγων τῶν κατὰ 6 τοὺς ἡμετέρους χρόνους γεγονότων, σύνοψιν τινα σπουδάσω ποιῆσαι, συν αφείας ἅμα καὶ ἀληθείας ἐν πᾶσι φροντίζων καὶ τῆς καταλλήλου τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλέων καὶ ἱερέων ἀριθμὸν, προφητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδασκάλων, καὶ τῶν παρ' Ἑβραίων ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστεία πολεμικῇ καὶ ἐπὶ μοχθηρίᾳ προδήλω, πάντα ὡς οἶός τε ὢν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προειρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν θεοβδέλυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλιταὶ διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦμα λαόν, θείοις κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευσθεῖσαν, διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ζτ' ἔτους ἀπὸ

κτίσεως κόσμου ἰνδικτίωνος α'. ἀρχὴν δὲ παντὸς ἔτους ἐν τῷδε τῷ χρονικῷ τὴν α' τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ παρ' Ἑβραίοις Νισὰν πᾶς τις ἐντυγχάνων αὐτῷ λογιζέσθω, καὶ οὐ τὴν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους πρώτην τοῦ Θῶθ, ἢ τὴν κατὰ Ῥωμαίους πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, ἢ ἄλλου τινὸς ἔθνους ἄλλοθεν ἀρχομένου. διαφορῶς γὰρ παρὰ διαφοροῖς ἔθνεσιν οἱ μῆνες καὶ αἱ τῶν μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν ἀρχαὶ συνεφωνήθησαν. ὧν ἡ ἄγνοια τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς περὶ ἡμερῶν ἢ μηνῶν ἢ ἐνιαυτῶν τι ζητεῖν οὐ μικρὰν ἐμποιεῖ τὴν πλάνην. διὸ καλὸν ἡγούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὕσας καὶ ταῖς πατρικαῖς διδασκαλίαις εὐδιαγνώστους εἶναι τοῖς φιλομαθέσιν ἐκθήσομαι τὰς λοιπὰς παρεῖς, ὡς ἀτρίπτους οἶον εἶπεῖν, Ἰνδῶν ἢ Χαλδαίων ἢ ἄλλων τινῶν ἀσυνήτων. εἰσὶ δὲ αἱ τρεῖς διαφοραὶ ἢ τε παρ' Ἑβραίοις καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ ἢ παρὰ Ῥωμαίοις. Μὴν πρῶτος κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ νομοθεσίαν ὁ παρ' Ἑβραίοις Νισὰν νυχθημέρων λ'. ἀπὸ κ' Μαρτίου ἕως κγ' Ἀπριλλίου· ἀπὸ κθ' τοῦ Φαμενώθ ἕως τὰς κη' τοῦ Φαρμουθί. Δεύτερος μὴν Ἰάρης ἡμερῶν τριάκοντα· ἀπὸ κδ' Ἀπριλλίου ἕως κγ' Μαΐου· ἀπὸ κθ' τοῦ Φαρμουθί ἕως τὰς κη' τοῦ Παχῶν μηνός. Μὴν Σουϊὰν ἡμερῶν λα'. ἀπὸ κδ' Μαΐου ἕως τὰς κγ' Ἰουνίου· ὁμοῦ ββ'. ἀπὸ τὰς κθ' τοῦ Παχῶν ἕως τὰς κθ' τοῦ Παῦνι. Θερινὴ τροπή. Μὴν Θαμνεὶ νυχθημέρων λ'. ἀπὸ κδ' Ἰουνίου ἕως κγ' Ἰουλίου· ἀπὸ λ' τοῦ Παῦνι ἕως κθ' τοῦ Ἐπιφεί. 7 Πέμπτος μὴν Ἀρεὶ ἡμερῶν λ'. ἀπὸ κδ' τοῦ Ἰουλίου ἕως τὰς κβ' τοῦ Αὐγούστου· ἀπὸ λ' τοῦ Ἐπιφεί ἕως τὰς κθ' τοῦ Μεσορή. Ἐκτος μὴν Εἰλοῦ ἡμερῶν λα'. ἀπὸ τὰς κγ' τοῦ Αὐγούστου ἕως τὰς κβ' τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁμοῦ ρββ' ἡμέραι· ἀπὸ τὰς λ' τοῦ Μεσορή, καὶ αἱ ἐπαγόμεναι, ἕως τὰς κ' τοῦ Θῶθ· ἀπὸ τὰς κδ' τοῦ Αὐγούστου ἕως τὰς κη'. ἢ γὰρ ἀρχὴ τοῦ Θῶθ ἀπὸ τὰς κθ' Αὐγούστου ἐστὶ ἐπιπενθήμερος λ' Αὐγούστου, ἐπὶ δὲ ἐξημέρου λα' Αὐγούστου. Φθινόπωρον. Μὴν ἔβδομος Θεελεῖφ ἡμερῶν λ'. ἀπὸ κγ' Σεπτεμβρίου ἕως τὰς κβ' Ὀκτωβρίου· ἀπὸ τὰς κς' τοῦ πρώτου μηνὸς Θῶθ κατὰ Αἰγυπτίους ἕως κ' τοῦ Φαωφί. Ὀγδοὸς μὴν Μερσουὰν νυχθημέρων λ'. ἀπὸ τὰς κγ' Ὀκτωβρίου ἕως κ' Νοεμβρίου· ἀπὸ τὰς κς' τοῦ Φαωφί ἕως κ' τοῦ Ἀθῦρ. Ἐνατος μὴν Χασσαλεὺ ἡμερῶν τριάκοντα μιᾶς. ὁμοῦ σογ'. ἀπὸ κβ' Νοεμβρίου ἕως κβ' Δεκεμβρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Ἀθῦρ ἕως κς' τοῦ Χοιᾶκ. Χειμερινὴ τροπή. Δέκατος μὴν Τυβῆθ ἡμέρας λ'. ἀπὸ κγ' Δεκεμβρίου ἕως κ' Ἰανουαρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Χοιᾶκ ἕως κς' τοῦ Τυβῆτ. Ἐνδέκατος μὴν Σαββὰτ ἡμερῶν λ'. ἀπὸ κβ' τοῦ Ἰανουαρίου ἕως κ' τοῦ Φευρουαρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Τυβῆτ ἕως τὰς κς' τοῦ Μεχείρ. Δωδέκατος μὴν Ἀδὰρ ἡμερῶν τριάκοντα δύο· ἀπὸ κ' Φευρουαρίου ἕως κδ' Μαρτίου· ἀπὸ κς' τοῦ Μεχείρ ἕως κη' τοῦ Φαμενώθ. μετὰ δὲ τῆς πενθημέρου. Ταῦτα ὡς ἐν συνόψει ἐστοιχειώθη περὶ τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν χρήσει τριττῆς διαφορᾶς τῶν μηνῶν. ἀρκτέον δὲ λοιπὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς. Γενέσεως κόσμου ἔτη. πρῶτον. Ἐκ τῶν λεπτῶν Γενέσεως Τῶ ζ' ἔτει παρέβη καὶ τῷ ἡ' ἐξερρίφησαν τοῦ παραδείσου, ὡς φασί, μετὰ μ' ἡμέρας τῆς παραβάσεως, ἐν τῇ ἐπιτολῇ τῶν Πλειάδων. Ἐποίησε δὲ ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ ἑβδομάδα ἡμερῶν τξε'. καὶ ἔξε βλήθη σὺν τῇ γυναικὶ Εὐᾶ διὰ τὴν παράβασιν τῇ ι' τοῦ Μαΐου μηνός. 8 Τὰ θηρία καὶ τὰ τετράποδα καὶ τὰ ἔρπετα φησὶν ὁ Ἰώσηπος καὶ ἡ λεπτὴ Γένεσις ὁμόφωνα εἶναι πρὸ τῆς παραβάσεως τοῖς πρωτοπλάστοις· διότι, φησὶν, ὁ ὄφιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησε τῇ Εὐᾶ, ὅπερ ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ. πᾶσα γὰρ λογικὴ φύσις κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐστὶ, ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κατ' εἰκόνα θεοῦ. τὸν γὰρ ὄφιν ὁμολογοῦμεν λελαληκέναι τῇ Εὐᾶ, στόμα γενόμενον τῷ νοῦ τῷ ὄφει. ἐν ᾧ ἐνεργήσας ἀσυνήθει ὄντι τῷ ἀνθρώπῳ παρὰ τὰ λοιπὰ θηρία, δι' αὐτοῦ ἠπάτησε τοὺς προπάτορας, ὁ μετὰ τοῦτο καὶ ἐν ἀψύχοις εἰδώλοις λαλήσας τοῖς ὑπ' αὐτοῦ δελεασθεῖσι πολυτρόπως εἰδωλολάτραις. τὸ δὲ εἶναι τὸν ὄφιν τετράπουν τὸ πρὶν καὶ μετὰ τὴν πονηρὰν εἰσήγησιν ἐρπηστικὸν οὐκ ἀπιστοῦμεν. Τῷ νε' ἔτει, φησὶν, ἔγνω ὁ

Ἄδὰμ Εὐὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Τῷ ο΄ ἔτει ἐγεννήθη αὐτοῖς πρωτοτόκος υἱὸς ὁ Κάιν. Τῷ οζ΄ ἔτει φασὶ γενεῆσθαι τὸν δίκαιον Ἄβελ. Τῷ πέ΄ ἔτει ἐγεννήθη αὐτοῖς θυγάτηρ, καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Ἄσουάμ. Τῷ ζζ΄ ἔτει προσήνεγκε Κάιν. Τῷ ζθ΄ ἔτει Ἄβελ ἀνήνεγκε θυσίαν τῷ θεῷ κβ΄ ἔτος ἄγων, κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ ζ΄ μηνὸς παρ' Ἑβραίοις, ἡγουν ἐν τῇ σκηνοπηγίᾳ. Σημειωτέον ὅτι τὴν Κάιν καρποφορίαν θυσίαν καλεῖ ἡ γραφή, τὰ δὲ τοῦ Ἄβελ δῶρα, δηλοῦσα τὸν τρόπον ἐκατέρου. Τῷ αὐτῷ θ΄ ἔτει ἀνείλεν ὁ Κάιν τὸν Ἄβελ, καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν οἱ πρωτόπλαστοι ἑβδομαδικούς δ΄, ἡγουν ἔτη κη΄. Τῷ ρκζ΄ ἔτει ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπέθεντο τὸ πένθος. Τῷ ρλε΄ ἔτει ἔλαβεν ὁ Κάιν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἄσσαν ὡσαν ἐτῶν ν΄. αὐτὸς δὲ ἦν ἐτῶν ζε΄. Τῆς θείας γραφῆς περὶ τοῦ γένους Κάιν Καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ. ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδάδ ἐγέννησε τὸν 9 Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. οὗτος ὁ Λάμεχ ἔκτος ὢν ἀπὸ Κάιν, ὃς πρῶτος ἐν ἀνθρώποις φονεὺς ἐγένετο, ἔλαβε δύο γυναῖκας καὶ δεύτερον φόνον ἐποίησε. Κάιν οὖν πρῶτος φονεὺς Ἄβελ τοῦ δικαίου τύπον φέρει τοῦ διαβόλου, ὡς ἐφευρετῆς τοῦ κακοῦ καὶ ἀμεταμέλητος ἐν ἀρχῇ τῆς κοσμογονίας φανείς, Λάμεχ δὲ τύπον φέρει τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κυριοκτόνου λαοῦ κατὰ τὸν ζ΄ αἰῶνα μεσοῦντα σταυρώσαντος τὸν σωτήρα, οὗ καὶ πολλαπλασίως ἡ ἀμαρτία καὶ ἡ ἐκδίκησις. ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος οζ΄ ἀπὸ Ἄδὰμ. Τῷ ρζζ΄ ἔτει ἐγεννήθη τῷ Κάιν ὁ Ἐνώχ. οὗτος πρῶτος ἄροτρον εὔρεν. Τῷ ρζζ΄ ἔτει Κάιν ἔκτισε πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ· Ἄβελ δὲ δικαιοσύνης ἐφρόντιζεν. ὁ Κάιν μετὰ τὴν καταδίκην ἄρπαξ καὶ πλεονέκτης μᾶλλον ἐγένετο μέτρα καὶ σταθμῖα καὶ ὄρους γῆς πρῶτος ἐπινοήσας. τοὺς δὲ οἰκείους εἰς ἕν συναγαγὼν ἐν πολέμοις ἀσχολεῖσθαι ἐδίδασκεν. οὗτος χθαμαλὸς ἦν ἀπὸ τῆς κατάρας τοῦ θεοῦ καὶ πάντες οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενοι. ὥκει δὲ τὴν γῆν ἥτις ἐστὶ τρέμουσα, χαμηλὴ οὔσα, κεχωρισμένος ὑπάρχων ἐκ τοῦ Σήθ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἄδὰμ. οἱ ἐκ τοῦ Σήθ υἱοὶ θεοῦ λεγόμενοι καὶ ἐγγήγοροι τὴν ὑψηλοτέραν γῆν τῆς Ἑδέμ πλησίον τοῦ παραδείσου κατώκουν. Τῷ σλ΄ ἔτει Ἄδὰμ, ἐν ᾧ ὁ Σήθ ἐγεννήθη, ρξ΄ ἔτος ὑπῆρχε τοῦ Κάιν. Τῷ δὲ σλδ΄ ἔτει ἐγέννησε θυγατέρα, ἦν ὠνόμασεν Ἀζουράν. Τῷ σμγ΄ ἔτει τοῦ Ἄδὰμ ἀπεγαλακτίσθη ὁ Σήθ. Τῷ σο΄ ἔτει τοῦ Ἄδὰμ ὁ Σήθ ἀρπαγείς ὑπὸ ἀγγέλων ἐμύθη τὰ περὶ τῆς παραβάσεως μέλλοντα ἔσεσθαι τῶν ἐγγρηγῶρων, καὶ τὰ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ ὕδατος ἐσομένου καὶ τὰ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ σωτήρος. καὶ γενόμενος ἄφαντος ἡμέρας μ΄ ἐλθὼν ἐξηγήσατο τοῖς πρωτοπλάστοις ὅσα ἐμύθη δι' ἀγγέλων. ἦν δὲ τότε ἐτῶν μ΄. ὁ Σήθ εὐσεβὴς ἦν καὶ εὐδιάπλαστος σφόδρα καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ πάντες εὐσεβεῖς καὶ ὠραῖοι ἦσαν. οὗτοι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Ἄδὰμ τὴν ὑψηλοτέραν γῆν ὥκουν τῆς Ἑδέμ, κατέναντι τοῦ παραδείσου, ἀγγελικῶς βιοῦντες, ἕως τοῦ χιλιοστοῦ κοσμικοῦ ἔτους. τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν μὴ φέρων ὁ ἀρχέκακος βλέπειν, εἰς τὴν ὠραιότητα τῶν τότε θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων αὐτοὺς ἔτρωσε, 10 περὶ ὧν φησι καὶ ὁ θεῖος Μωϋσῆς ὅτι ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἐξ αὐτῶν. Τῷ υκε΄ ἔτει ὁ Σήθ ἔλαβε γυναῖκα Ἀζουράν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν. ἦν δὲ Σήθ ἐτῶν ρζε΄, Ἀζουρά δὲ ἐτῶν ρζα΄. Τῷ υλε΄ ἔτει ἐγεννήθη τῷ Σήθ ὁ Ἐνῶς. οὗτος γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ χκε΄ ἔτει. Ἀπὸ Ἄδὰμ ἕως γεννήσεως Ἐνῶς ἔτη τετρακόσια τριάκοντα πέντε, δηλοῦσης τῆς γραφῆς· Ἐνῶς ἠλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ πρῶτος, τοῦτ' ἔστι προσαγορεύεσθαι ὀνόματι θεοῦ. ἐρμηνεύεται γὰρ ὁ Ἐνῶς ὡσανεὶ ἄνθρωπος κατὰ τὸν Ἑβραϊκὸν νοῦν. οὕτω δὲ καὶ ὁ σωτὴρ υἱὸς τοῦ ὄντος ἀνθρώπου, κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀφρικανοῦ. Πρῶτη περίοδος τῶν φλβ΄ ἐτῶν τούτῳ τῷ ἔτει

ἐπληρώθη. ἦν δὲ τοῦ μὲν Σὴθ τβ', τοῦ δὲ Ἐνώς ζή'. Τῷ χ' ἔτει μετανοήσας ὁ Ἀδάμ ἔγνω δι' ἀποκαλύψεως τὰ περὶ τῶν ἐγρηγόρων καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τὰ περὶ τῆς μετανοίας καὶ τῆς θείας σαρκώσεως καὶ τὰ περὶ τῶν καθ' ἑκάστην ὥραν ἡμερινῆν καὶ νυκτερινῆν ἀναπεμπομένων εὐχῶν τῷ θεῷ ἐξ ὅλων τῶν κτισμάτων διὰ Οὐριήλ τοῦ ἐπὶ τῆς μετανοίας ἀρχαγγέλου οὕτως. ὥρα πρώτη ἡμερινῆ πρώτη εὐχή ἐπιτελεῖται ἐν τῷ οὐρανῷ, β' εὐχή ἀγγέλων, γ' εὐχή πτηνῶν, δ' εὐχή κτηνῶν, ε' εὐχή θηρίων, ς' ἀγγέλων παράστασις καὶ διάκρισις πάσης τῆς κτίσεως, ζ' ἀγγέλων εἴσοδος πρὸς θεὸν καὶ ἔξοδος ἀγγέλων, η' αἴνεσις καὶ θυσίαι ἀγγέλων, θ' δέησις καὶ λατρεία ἀνθρώπων, ι' ἐπισκοπαὶ ὑδάτων καὶ δεήσεις οὐρανίων καὶ ἐπιγείων, ια' ἀνθομολόγησις καὶ ἀγαλλίασις πάντων, ιβ' ἔντευξις ἀνθρώπων εἰς εὐδοκίαν. Τῷ χκε' ἔτει Καϊνᾶν ἐγεννήθη τῷ Ἐνώς. οὗτος γενόμενος ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. Τῷ ψζ' ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ Καϊνᾶν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Μαλέθ. Τῷ ψζε' ἔτει ἐγέννησε Καϊνᾶν τὸν Μαλελεήλ ὡν ἐτῶν ρο'. Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, τῷ Δξ' ἔτει τοῦ κόσμου. 11 Τῷ Δλ' ἔτει Ἀδάμ ἐκοιμήθη, καταλείψας ἄρρενας υἱοὺς λγ' καὶ θυγατέρας κζ'. οὗτος ἡγεμόνευσε τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων τὰ ὅλα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη. Τῷ αὐτῷ Δλ' ἔτει καὶ Κάιν ἀπέθανεν, ἐμπεσόντος ἐπ' αὐτὸν τοῦ οἴκου. λίθοις γὰρ καὶ αὐτὸς τὸν Ἄβελ ἀνείλε. πληρωθέντος οὖν ἐνιαυτοῦ μετὰ θάνατον τοῦ Ἀδάμ τέθνηκεν. Σὴθ ἡγεμόνευσε μετὰ τὸν Ἀδάμ τῶν τνηκαῦτα ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἐκ γένους αὐτοῦ διακόσιοι ἐγρηγόροι τῷ α τῆς κοσμογονίας ἔτει, τεσσαρα κοστοῦ ὄντος τοῦ Ἰάρεδ, αὐτοῦ δὲ τοῦ Σὴθ ψο', πλανηθέντες κατέβησαν, καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγέννησαν τοὺς γίγαντας τοὺς ὀνομαστούς, ὡς φησιν ἡ γραφή. ἐπειδὴ δὲ τινες ἀντιλέγουσι περὶ τούτων, συνείδον ἐφεξῆς ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ αὐτῶν παραθέσθαι, ἔκ τε τοῦ α' βιβλίου τοῦ Ἐνώχ καὶ αὐτοῦ Μωυσέως καὶ Πέτρου τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων. Τῷ Δξ' ἔτει ἐγέννησε Μαλελεήλ τὸν Ἰάρεδ. Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ τῷ αρκβ' ἔτει τοῦ κόσμου. Ἔτος μ' Ἰάρεδ τῷ α τοῦ κόσμου. Ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐγρηγόρων Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐγεννήθησαν αὐτοῖς θυγατέρες ὡραῖαι, καὶ ἐπεθύμησαν αὐτὰς οἱ ἐγρηγόροι καὶ ἀπεπλανήθησαν ὀπίσω αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. καὶ εἶπε Σεμιαζὰς ὁ ἄρχων αὐτῶν πρὸς αὐτούς· φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσητε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὀφειλέτης ἁμαρτίας μεγάλης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ πάντες καὶ εἶπον· ὁμόσωμεν ἅπαντες ὄρκῳ καὶ ἀναθεματίσωμεν ἀλλήλους τοῦ μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην μέχρις οὗ ἀποτελέσωμεν αὐτήν. τότε πάντες ὤμοσαν ὁμοῦ καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους. ἦσαν δὲ οὗτοι ς' οἱ καταβάντες ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰάρεδ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἑρμο 12 νειῖμ ὄρους καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄρος Ἑρμῶμ, καθότι ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ. Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν· Σεμιαζὰς ὁ ἄρχων αὐτῶν, β' Ἀταρκούφ, γ' Ἀρακιήλ, δ' Χωβαβιήλ, ε' Ὁραμμαμή, ς' Ραμιήλ, ζ Σαμψίκ, η' Ζακιήλ, θ' Βαλκιήλ, ι' Ἀζαζήλ, ια' Φαρμαρός, ιβ' Ἀμαριήλ, ιγ' Ἀναγημάς, ιδ' Θασαήλ, ιε' Σαμιήλ, ις Σαρινᾶς, ιζ Εὐμιήλ, ιη' Τυριήλ, ιθ' Ἰουμιήλ, κ' Σαριήλ. Οὗτοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐν τῷ αρο' ἔτει τοῦ κόσμου ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας καὶ ἤρξαντο μιαινεσθαι ἐν αὐταῖς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἔτεκον αὐτοῖς γένη τρία· α' γίγαντας μεγάλους. οἱ δὲ γίγαντες ἐτέκνωσαν Ναφηλεῖμ, καὶ τοῖς Ναφηλεῖμ ἐγεννήθησαν Ἐλιούδ. καὶ ἦσαν ἀξάνομενοι κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν, καὶ ἐδίδαξαν ἑαυτοὺς καὶ τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν φαρμακείας καὶ ἐπαιιδίας. πρῶτος Ἀζαήλ ὁ δέκατος τῶν ἀρχόντων ἐδίδαξε ποιεῖν μαχαίρας καὶ θώρακας καὶ πᾶν σκεῦος πολεμικὸν καὶ τὰ μέταλλα τῆς γῆς καὶ τὸ χρυσίον πῶς ἐργάσωνται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ κόσμια ταῖς γυναῖξί, καὶ τὸν

ἄργυρον. ἔδειξε δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ στίλβειν καὶ τὸ καλλωπίζειν καὶ τοὺς ἐκλέκτους λίθους καὶ τὰ βαφικά. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῶν καὶ παρέβησαν καὶ ἐπλάνησαν τοὺς ἀγίους, καὶ ἐγένετο ἀσέβεια πολλή ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἠφάνισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ἔτι δὲ καὶ ὁ πρῶταρχος αὐτῶν Σεμιαζὰς ἐδίδασκεν εἶναι ὄργας κατὰ τοῦ νοός, καὶ ρίζας βοτανῶν τῆς γῆς. ὁ δὲ ἰα΄ Φαρμαρὸς ἐδίδασκε φαρμακείας, ἐπαιοδίας, σοφίας καὶ ἐπαιοδῶν λυτήρια. ὁ θ΄ ἐδίδασκεν ἀστροσκοπίαν. ὁ δὲ δ΄ ἐδίδασκεν ἀστρολογίαν. ὁ δὲ η΄ ἐδίδασκεν ἀεροσκοπίαν. ὁ δὲ γ΄ ἐδίδασκε τὰ σημεῖα τῆς γῆς. ὁ δὲ ζ΄ ἐδίδασκε τὰ σημεῖα τοῦ ἡλίου. ὁ δὲ κ΄ ἐδίδασκε τὰ σημεῖα τῆς σελήνης. πάντες δὲ οὗτοι ἤρξαντο 13 ἀνακαλύπτειν τὰ μυστήρια ταῖς γυναιξίν αὐτῶν καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν. μετὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες κατεσθίειν τὰς σάρκας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι ἐλαττοῦσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ δὲ λοιποὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανὸν περὶ τῆς κακώσεως αὐτῶν λέγοντες εἰσενεχθῆναι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δ΄ μεγάλοι ἀρχάγγελοι Μιχαὴλ καὶ Οὐριήλ καὶ Ῥαφαήλ καὶ Γαβριήλ παρέκυψαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἀγίων τοῦ οὐρανοῦ· καὶ θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀνομίαν γενομένην ἐπ’ αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων στενάζουσιν ἐντυγχάνοντα καὶ λέγοντα ὅτι εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, καὶ τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγαλωσύνης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆς μεγαλωσύνης. καὶ εἶπον τῷ κυρίῳ τῶν αἰώνων· σὺ εἶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ θεὸς τῶν αἰώνων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ τὰ ἐξῆς. τότε ὁ ὕψιστος ἐκέλευσε τοἿς ἀγίοις ἀρχαγγέλοις, καὶ ἔδωκεν τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον, ἕως τῆς κρίσεως, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἐνώχ μαρτυρεῖ. Ὁ δὲ θεόπτης Μωσῆς ἐν τῇ Γενέσει φησὶ· «καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο.» εἶτα «καὶ μετ’ ἐκεῖνο ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ’ αἰῶνος, ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοὶ» καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ δὲ κορυφαῖος καὶ ἀπόστολος Πέτρος ἐν ἐπιστολῇ δευτέρᾳ περὶ αὐτῶν οὕτω φησὶν· «εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν κολαζομένους τηρεῖν, καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας.» 14 Ταῦτά τοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν βουλομένων ἐκ τῶν θείων γραφῶν παρατέθεικα. ἄξιον δὲ καὶ Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου φιλοσόφου χρῆσιν τινὰ παραθέσθαι περὶ αὐτῶν ἐκ τῶν γεγραμμένων αὐτῷ πρὸς θεοσέβειαν ἐν τῷ θ΄ τῆς Ἰμουθ βίβλου, ἔχουσιν ὧδε· «φάσκουσιν αἱ ἱεραὶ γραφαὶ ἦτοι βίβλοι, ὧ γύναι, ὅτι ἔστι τι δαιμόνων γένος ὃ χρῆται γυναιξίν. ἐμνημόνευσε δὲ καὶ Ἐρμῆς ἐν τοῖς φυσικοῖς, καὶ σχεδὸν ἅπας λόγος φανερός καὶ ἀπό κρυφός τοῦτο ἐμνημόνευσε. τοῦτο οὖν ἔφασαν αἱ ἀρχαῖαι καὶ θείαι γραφαί, ὅτι ἄγγελοί τινες ἐπεθύμησαν τῶν γυναικῶν καὶ κατελθόντες ἐδίδασκαν αὐτὰς πάντα τὰ τῆς φύσεως ἔργα, ὧν χάριν, φησὶ, προσκρούσαντες ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἔμειναν, ὅτι πάντα τὰ πονηρὰ καὶ μηδὲν ὠφελούντα τὴν ψυχὴν ἐδίδασκαν τοὺς ἀνθρώπους. ἐξ αὐτῶν φάσκουσιν αἱ αὐταὶ γραφαὶ καὶ τοὺς γίγαντας γεγενῆσθαι. ἔστιν οὖν αὐτῶν ἡ πρώτη παράδοσις Χημεῦ περὶ τούτων τῶν τεχνῶν. ἐκάλεσε δὲ ταύτην τὴν βίβλον Χημεῦ, ἔνθεν καὶ ἡ τέχνη χημεῖα καλεῖται» καὶ τὰ ἐξῆς. Τούτων οὕτως ἐχόντων περὶ τῶν ἐκ τοῦ Σὴθ ἐργηγόρων δεόντων γινώσκειν ὅτι παρὰ μὲν τῇ

θεοπνεύστῳ γραφῇ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ περὶ βασιλείας τῆς οἴασοῦν οὐ φέρεται· δῆλον γὰρ ὡς οἱ τοῦ γένους προπάτορες Ἀδάμ τε καὶ Σῆθ καὶ Ἐνὼς καὶ οἱ ἄμφ' αὐτοὺς ἐπισημότεροι, οὗτοι ἐξήρχον τῶν πολλῶν ἕως τελείας κατακρατήσεως τῶν γιγάντων, οὓς νομίζομεν τυραννεῖν τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἦσαν αὐτοῖς ὅμοιοι, μέχρι τοῦ ἐπὶ Νῶε κατακλυσμοῦ, δι' οὓς καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ. Ἐπειδὴ δὲ Βῆρωσος ὁ τῆς Χαλδαϊκῆς ἀρχαιολογίας συγγραφεὺς ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὡς φησι, καὶ εὐρῶν ἐν Βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφῶν φυλασσομένας ἐπιμελῶς, αἱ περιεῖχον ἐτῶν μυριάδας πέντε καὶ μικρὸν πρὸς, ἱστορίας τινὰς περὶ οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ βασιλέων ἀρχαιότητος καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, περὶ τε θέσεως τῆς Βαβυλωνίας γῆς καὶ καρποφορίας αὐτῆς καὶ ζώων τινῶν ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης φανέντων παρὰ φύσιν τῷ εἶδει, καὶ ἄλλα τινὰ μυθώδη, ταῦτα κομπολογία τινὴ συνέγραψεν, ἅτινα πάντα κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον πλάσματα δαιμόνων εἶναι δοκεῖ, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι καὶ τοῦ τῶν χρόνον ἐν κανονίῳ παραθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀνθ' ἔτους τοῦ κόσμου ὄντα, καίπερ πληροφορούμενος ὅτι δοξάσαι θέλων τὸ τῶν Χαλδαίων 15 ἔθνος καὶ δεῖξαι πάντων τῶν ἐθνῶν ἀρχαιότερον ὁ Βῆρωσος καὶ οἱ κατ' αὐτόν, ὁ Ἀλέξανδρος, φημί, ὁ Πολυίστωρ λεγόμενος καὶ Ἀβυδηνός, ταῦτα γεγράφασι. τὸ γὰρ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μᾶλλον ἀοίκητον ἡγεῖσθαι, ἐν ἧ τῶν Βαβυλωνίων ἡ χώρα καὶ ἡ Αἴγυπτος κεῖται, καταλληλότερον εἶναι δοκεῖ ἕκ τε τῆς θείας γραφῆς καὶ ἕκ τινων πατρικῶν μαρτυριῶν καὶ τῆς φυσικῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας· καὶ ἐκ μὲν τῆς γραφῆς οὕτω λεγούσης· «καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδάμ, καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς.» ἡ δὲ Βαβυλωνίων γῆ καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη πᾶσα πόρρω που κεῖται ἀπὸ τῆς καθ' ἀνατολὰς Ἐδέμ, ἔνθα τὸν παράδεισον κεῖσθαι φαμέν. καὶ ἵνα τῷ τοιοῦτῳ λόγῳ μάρτυρά τινα θεοφόρον διδάσκαλον παραστήσωμεν, παρέστω ἡμῖν ὁ θεὸς Ἐφραΐμ, ἡ ὠκεανόβρυτος γλῶσσα, φάσκων ἐν τοῖς εἰς τὸν παράδεισον δογματικοῖς αὐτοῦ λόγοις οὕτως· «πάντων τῶν ὑψωμάτων τῶν ὠραίων ὑψηλότερος ὁ παράδεισος, ὁ δὲ κατακλυσμός πρὸς τὰ ἴχνη αὐτοῦ ἔφθασεν. οἱ δὲ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι ἀνά μέσον τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου ὤκησαν, ἡ δὲ γενεὰ τοῦ Κάιν εἰς γῆν καλουμένην Ὀδ, ἣτις μεθερμηνεύεται τρέμουσα, οἱ δὲ τοῦ Σῆθ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ἀδάμ μὴ συμμίγνυσθαι εἰς τὴν γενεὰν τοῦ Κάιν τοῦ ἀδελφοκτόνου. ἦν δὲ ἡ γενεὰ αὐτοῦ χθαμαλοὶ τῆ ἡλικία διὰ τὴν κατάραν Κάιν· οἱ δὲ τοῦ Σῆθ γίγαντες καὶ ὡς ἄγγελοι θεοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ χώρᾳ. ἐλθοῦσαι δὲ αἱ θυγατέρες τοῦ Κάιν διὰ μουσικῶν αὐλῶν καὶ κινυρῶν κατήγαγον αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ ἔσχον αὐτάς, καὶ πληθυνθείσης τῆς ἀνομίας αὐτῶν γέγονεν ὁ κατακλυσμός. καὶ ἐξήγαγεν ὁ θεὸς τὴν κιβωτὸν Νῶε εἰς ὄρος Ἀραράτ. καὶ ἔκτοτε ὤκησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γῆν ταύτην. τοῦτο δηλοῖ ὅτι ἡ νῦν οἰκοῦσα γῆ τότε ἀοίκητος ἦν. διὰ γὰρ τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ θεοῦ ὤκησαν οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς τὰ πλησίον τοῦ παραδείσου, ἀνά μέσον ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου. τὸ δὲ σκότος τὸ ἐξώτερον, περὶ οὗ εἶπεν ὁ Χριστός, ἔσωθεν τοῦ παραδείσου ἐστίν· ὁ δὲ παράδεισος σὺν τῷ ὠκεανῷ τὸν κόσμον κυκλοῖ· ἡ δὲ Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς ἐστίν· οἱ δὲ φωστῆρες ἡλίου καὶ σελήνης ἔσωθεν τοῦ παραδείσου ἀνατέλλουσιν, ἔξωθεν δὲ δύνουσιν παρερχόμενοι δι' αὐτοῦ» καὶ τὰ ἐξῆς. 16 Τοῖς μὲν οὖν εὐπειθέσιν ἀρκεῖν οἶμαι ταῦτα πρὸς πᾶσαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι τὴν μεταξὺ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου γῆν ὤκουν, καὶ οὔτε Βαβυλῶν ἦν ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρώσῳ καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ δοκεῖ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν θείων γραφῶν, οὔτε Αἰγυπτίων δυναστεία, ὡς τῷ Μανεθῶ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύνοντι τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος ἔδοξε γράφειν. εἰ δὲ τις οὐκ ἀρκεῖται τοῖς προτεθεισῶν, τελείως πειθέσθω δι' ὧν

ὑποκατιῶν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς ἐν τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν οὕτω φησί· «Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἔναντι κυρίου. διὰ τοῦτο ἐροῦσιν· ὡς Νεβρώδ γίγας. καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, Ὁρέχ καὶ Ἀρχὰδ καὶ Χαλάνη ἐν τῇ γῇ Σεναάρ. ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσούρ, καὶ ὠκοδόμησε τὴν Νινευὴ καὶ τὴν Ῥοβῶθ πόλιν καὶ τὴν Χαλάχ. αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη.» φανερόν δὲ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς τῶν Βαβυλωνίων βασιλείας ἦτοι Χαλδαίων ἀπὸ Νεβρώδ τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εἰς ἔτη χλ' ἀκμάσαντος γέγονε. καὶ χρὴ πᾶσαν ἱστορίαν Χαλδαϊκὴν ἢ Αἰγυπτιακὴν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῇ γραφῇ ἀπαγγελλομένην μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς προσέχοντας ὀρθῶς ταῖς θεαίαις γραφαῖς, εἰ καὶ τινα περὶ κατακλυσμοῦ καὶ λάρνακος ἦτοι κιβωτοῦ κλέψαντες ἐκ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν ἰδιοποίησαντο, δι' ὧν οἱ ἀπλούστε ροι καὶ τοῖς λοιποῖς ληρήμασι προσέχοντες εὐχερῶς βλάπτονται, λέγω δὲ περὶ μυριάδων ἐτῶν διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσσεων καταλεγόμενων. ἐν οἷς καὶ περὶ ἀννιδοτίων φάσκουσι ζῶων τινῶν ἰχθυομόρφων ἐν μέρει καὶ ἀνθρωπομόρφων, ἡμέρας μὲν ἐν τῇ γῇ διαιτωμένων καὶ μηδεμίαν τροφήν προσφερομένων, νυκτὸς δὲ ἐν τῷ πελάγει καταδυνόντων, παραδιδόντων τε τοῖς ἀνθρώποις γράμματα καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν ἐμπειρίας καὶ πόλεων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύσεις καὶ νόμων εἰσηγήσεις σπερμάτων τε συναγωγὰς· καὶ ἀπὸ τότε φασὶ χρόνους μηδὲν παρὰ ἀνθρώποις ἐφευ ρεθῆναι. ἄτινα πάντα καὶ ἄλλα πλεῖστα πολλῆς ἀδολεσχίας γέμοντα ὀρῶν τες καὶ ταῖς θεαίαις ἡμῶν γραφαῖς ἀνακόλουθα οἱ τὰς Χριστιανικὰς ἱστορίας συγγράψαντες, θαυμάζω πῶς κατεδέξαντο ὅλως κανονικῇ στοιχειώσει ὑποβαλεῖν ἀνάξια πάσης ὄντα μνήμης, οὐς κατ' ὄνομα λέγειν περισσὸν ἠγοῦμαι αἰδοῖ τῶν ἀνδρῶν, δι' οὓς ἀναγκάζομαι κἀγὼ τῇ αὐτῇ στοιχειώσει χρῆσασθαι, ἵνα μὴ δόξη ἀτελὲς εἶναι τὸ πόνημα. τῆς οὖν Χαλδαϊκῆς ἀρχῆς 17 ἀπὸ Νεβρώδ ἀποδεδειγμένης συναποδέδεικται δηλονότι καὶ τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν δυναστειῶν ὑπὸ Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον συγγεγραμμένα πλήρη ψεύδους καὶ κατὰ μίμησιν Βηρώσ σου πεπλασμένα κατὰ τοὺς αὐτοὺς σχεδόν που χρόνους ἢ μικρὸν ὕστερον· πλὴν καὶ αὐτὰ ἀνωφελῆ ὄντα στοιχειωθήσεται ἐκ τῶν παρὰ πολλοῖς ἱστορικοῖς κανονισθέντων. Τῷ ἀνῆ' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ ἐγρήγοροι κατῆλθον καὶ διήρκεσαν ἐν τῇ παραβάσει ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. Ὁ δεῦτερος κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν ἐπληρώθη, καὶ ἤρξατο ὁ τρίτος τῷ ἀξε' ἔτει τοῦ κόσμου, σο' τοῦ Μαλελεήλ. Ὁ ἀκριβῶς ἐφιστάνων τοῖς ὑποκειμένοις δυσὶ κανονίοις αὐτόθεν ἕξει πᾶσαν πληροφορίαν ὅτι ἐπίπλαστός ἐστιν ἡ τούτων ἐπίνοια ἀμφοτέρων, ὡς προεῖρηται, τοῦ τε Βηρώσσου καὶ τοῦ Μανεθῶ τὸ ἴδιον ἔθνος θέλοντος δοξάσαι, τοῦ μὲν τὸ τῶν Χαλδαίων, τοῦ δὲ τὸ τῶν Αἰγυπτίων. θαυμαζέτω δὲ πῶς οὐκ ἠσχύνθησαν ἀφ' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι ταῖς τερατώδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς, ἀλλ' ὁ μὲν Βῆρωσσος διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσεων ἀνεγράψατο, ὧν ὁ μὲν σάρος γχ' ἐτῶν χρόνον σημαίνει, ὁ δὲ νῆρος ἐτῶν χ', ὁ δὲ σῶσος ξ'. καὶ συνῆξε σάρους ρκ' διὰ βασιλέων δέκα, ἦτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων μγ' καὶ β. ταῦτα δὲ ἔτη τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἡμέρας ἐλογίσαντο στοχαστικῶς μεμψάμενοι τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ὡς μὴ νοήσαντα τὰ ἔτη τῶν σάρων ἡμέρας. μάτην δὲ αὐτὸν ἐν τούτῳ μέμφονται. πῶς γὰρ τὸ μὴ ὄν εἶχε νοῆσαι πολυμαθὴς ὧν καὶ εἰδὼς τὴν Ἑλληνικὴν δόξαν πολλοὺς αἰῶνας ὁμολογοῦσαν, ἦτοι μυριάδας ἐτῶν παρεληλυθέναι ἀπὸ τῆς κοσμικῆς γενέσεως κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς μυθικὴν τοῦ ζωδιακοῦ ἐπὶ τὰ ἐναντία κίνησιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κριοῦ καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ἀποκατάστασιν; ποίαν δὲ αὐτοῖ ἀνάγκην εἶχον συμβιβάζειν τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ; Ἀφρικανοῦ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων μυθώδους χρονολογίας Αἰγύπτιοι μὲν οὖν ἐπὶ τὸ κομπωδέστερον χρόνων περιττὰς περιόδους καὶ μυριάδας

ἑτῶν κατὰ θέσιν τινὰ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀστρολογουμένων ἐξέθεν το, ἄς τινες τῶν ταῦτα ἀκριβοῦν δοξάντων συστέλλοντες σεληνιαίους εἶπον 18 ἔνιαυτούς, οὐδὲν ἔλαττον ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἀπονενευκότες συμπύπτουσι ταῖς ὀκτὼ καὶ ἑννέα χιλιάσιν ἑτῶν, ἄς Αἰγυπτίων οἱ παρὰ Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα καταριθμοῦντες οὐκ ἀληθεύουσιν. καὶ μετ' ὀλίγα· τὰ γὰρ Φοινίκων τρισμύρια ἔτη ἢ τὸν τῶν Χαλδαίων λῆρον, τὸ τῶν μὴ μυριάδων, τί δεῖ καὶ λέγειν; ἐκ τούτων γὰρ Ἰουδαῖοι τὸ ἀνέκαθεν γεγονότες ἀπὸ Ἀβραὰμ ἀρξάμενοι ἀτυφότερόν τε καὶ ἀνθρωπίνως μετὰ τοῦ ἀληθοῦς διὰ τοῦ Μωυ σέως πνεύματος διδαχθέντες, ἔκ τε τῶν λοιπῶν Ἑβραϊκῶν ἱστοριῶν, ἀριθμὸν ἑτῶν πεντακισχιλίων πεντακοσίων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σωτηρίου λόγου τὴν ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν Καισάρων κηρυσσομένην παρα δεδώκασιν. Χαλδαίων α' ἐβασίλευσεν Ἀλῶρος σάρους ι'. Χαλδαίων β' ἐβασίλευσεν Ἀλάσπαρος σάρους γ'. Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀμηλῶν σάρους ιγ'. Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Ἀμενῶν σάρους ιβ'. Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μετάλαρος σάρους ιη'. Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσε Δάωνος ἔτη ζθ'. Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσεν Εὐεδώραχος σάρους ιη'. Χαλδαίων η' ἐβασίλευσεν Ἀμφίς σάρους ι'. Χαλδαίων θ' ἐβασίλευσεν Ὀτιάρτης σάρους η'. Χαλδαίων ι' ἐβασίλευσε Ξίσουθρος σάρους ιη'. Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων ἀρχαιολογίας Μανεθῶ ὁ Σεβεννύτης ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μιαρῶν ἱερῶν μετὰ Βήρωσσον γενόμενος ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου γράφει τῷ αὐτῷ Πτολεμαίῳ, ψευδηγορῶν καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Βήρωσσος, περὶ δυναστειῶν ζ', ἦτοι θεῶν τῶν μηδέποτε γεγονότων ζ', οἳ, φησί, διαγεγόνασιν ἐπὶ ἔτη α' αλπέ. ὧν πρῶτος, φησί, θεὸς Ἥφαιστος ἔτη θ' ἐβασίλευσε. ταῦτα τὰ θ' ἔτη πάλιν τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἀντὶ μηνῶν σεληνιακῶν λογισάμενοι καὶ μερίσαντες τὸ τῶν ἡμερῶν πλῆθος τῶν αὐτῶν θ' σεληνίων παρὰ τὰς τξέ' ἡμέρας τοῦ ἔνιαυτοῦ συνῆξαν ἔτη ψκζ#171'δ', ξένον τι δοκοῦντες κατ' ὠρθωκέναι, γελοίων δὲ μᾶλλον εἰπεῖν ἄξιον τὸ ψεῦδος τῆ ἀληθείᾳ συμβιβάζοντες. 19 Πρώτη δυναστεία Αἰγυπτίων α' ἐβασίλευσεν Ἥφαιστος, πρώτη δυναστεία, ἔτη ψκζ' #171δ'. Αἰγυπτίων β' ἐβασίλευσεν Ἥλιος Ἥφαιστου ἔτη π' #171ζ'. Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀγαθοδαίμων ἔτη νζ' #171ιβ'. Αἰγυπτίων δ' ἐβασίλευσε Κρόνος ἔτη μ' #171. Αἰγυπτίων ε' ἐβασίλευσεν Ὅσιρις καὶ Ἴσις ἔτη λε'. Αἰγυπτίων ζ' ἐβασίλευσεν ***** Αἰγυπτίων ζ' ἐβασίλευσε Τύφων ἔτη κθ'. Αἰγυπτίων η' ἐβασίλευσεν Ὄρος ἡμίθεος ἔτη κε'. Αἰγυπτίων θ' ἐβασίλευσεν Ἄρης ἡμίθεος ἔτη κγ'. Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἄνουβις ἡμίθεος ἔτη ιζ'. Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσεν Ἡρακλῆς ἡμίθεος ἔτη ιε'. Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀπολῶ ἡμίθεος ἔτη κε'. Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ἀμμὼν ἡμίθεος ἔτη λ'. Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Τιθόης ἡμίθεος ἔτη κζ'. Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σῶσος ἡμίθεος ἔτη λβ'. Αἰγυπτίων ις' ἐβασίλευσε Ζεὺς ἡμίθεος ἔτη κ'. Γενέσεως κόσμου ἔτη καὶ ἐγρηγόρων παράβασις τῷ αρκβ' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγέννησεν Ἰάρεδ τὸν Ἐνώχ. Ἐνώχ γενόμενος ἑτῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα τῷ ασπζ' ἔτει τοῦ κόσμου. τῷ αμβ' ἔτει τοῦ κόσμου Σὴθ ἀπέθανε. τῷ αροζ' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ ἐγρηγόροι φανερώς ἐμοίχευσαν. Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν ἐγρηγόρων Πλήθους ἀνθρώπων γενομένου ἐπὶ τῆς γῆς ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ θυγατράσιν ἀνθρώπων συνῆλθον. ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις εὗρον· οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ. μυθεύεται δέ, ὡς οἶμαι, ἀπὸ τοῦ Σὴθ ὑπὸ τοῦ πνεύματος οἱ υἱοὶ θεοῦ προσαγορεύονται διὰ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ γενεαλογουμένους δικαίους τε καὶ πατριάρχας ἄχρι τοῦ σωτήρος. τοὺς δ' ἀπὸ Καὶν ἀνθρώπων ἀποκαλεῖ· σποράν, ὡς οὐδέ τι θεῖον ἐσχηκότας διὰ πονηρίαν γένους καὶ διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀνόμοιον, ἐπιμιχθέντων αὐτῶν τὴν ἀγανάκτησιν ποιήσασθαι τὸν θεόν. εἰ δὲ ἐπ' ἀγγέλων νοοῖτο ἔχειν τούτους, τῶν περὶ μαγείας καὶ 20 γοητείας, ἔτι δὲ ἀριθμῶν κινήσεως τῶν μετεώρων ταῖς γυναιξὶ τὴν γνῶσιν παραδεδωκέναι, ἀφ' ὧν ἐποίησαντο παῖδας τοὺς γίγαντας, δι' οὓς τῆς κακίας ἐπιγενομένης ἔγνω πᾶν ἀφανίσει ζῶων γένος ὁ θεὸς ἐν κατακλυ

σμῶ ἄπιστον. Τῷ ασοζ' ἔτει ἐγέννησεν Ἐνώχ τὸν Μαθουσάλα. Μαθουσάλα γενόμενος ρξζ' ἐτῶν ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Τῷ αυנד' ἔτει τοῦ κόσμου, τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τῷ ρπζ' ἔτει αὐτοῦ Μαθουσάλα φέρουσι τὴν γέννησιν Λάμεχ· οἷς καὶ ὁ Ἀφρικανὸς ἀκολουθήσας τῷ βσξβ' ἔτει τοῦ κόσμου τὸν ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸν ἐστοιχείωσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ ἡμῖν ὑγιῶς ἔχειν. δοκεῖ δέ μοι ὁ Ἀφρικανὸς τῷ βσξβ' ἔτει τοῦ κόσμου τὸν κατακλυσμὸν στοιχειῶσαι διὰ τὸ τοὺς Λξθ' χρόνους τῆς ζωῆς Μαθουσάλα ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ ασπζ' ἔτους τοῦ κόσμου λήγειν εἰς τὸ βονζ' ἔτος τοῦ κόσμου ἐντὸς τῶν βσξβ' ἐτῶν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος περὶ τοῦ Μαθουσάλα φησὶν ὅτι τοῦτον ὑπερβῆναι τὸν κατακλυσμὸν ὁ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀριθμὸς παρίστησιν. εἶδομεν δὲ τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχειν· ἐπέζησε δὲ ἔτη ψπβ'. κατὰ τόνδε τρόπον οὐκ εἶδε τὸν κατακλυσμὸν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Εὐσέβιος· ὅπερ ἐάν τις ἀληθὲς εἶναι δῶ, εὐρεθήσεται ὁ Μαθουσάλα Λμθ' ἐτῶν τελευτήσας, καὶ ἔσται ὁ Ἰάρεδ ὁ τούτου πάππος πολυχρονιώτερος αὐτοῦ ζήσας ἔτη Λξβ'. ὁμολογούμενον δὲ ἔστι πᾶσιν ὅτι πάντων ἀνθρώπων μακροβιώτατος ὢν ὁ Μαθουσάλα καὶ ὅτι ἐν τῷ κατακλυσμῷ τέθηκε. διὸ μᾶλλον ἂν τις τῷ ρνγ' ἔτει τοῦ Ἐνώχ ὑπολάβοι τὸν Μαθουσάλα γεννηθῆναι, τοῦτ' ἔστι τῷ ασογ' ἔτει τοῦ κόσμου. τούτοις γὰρ προστιθέμενα τὰ Λξθ' ἔτη τῆς τοῦ Μαθουσάλα ζωῆς ποιεῖ βσμβ', οἷς καὶ ὁ κατακλυσμὸς συντρέχει, καθ' ὃν τέθηκεν ὁ Μαθουσάλα. Τῷ ατμ' ἔτει Ἐνώς ἀπέθανεν. Τῷ αυκγ' ἔτει ἀπεκαλύφθη τῷ Ἐνώχ τὰ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ. Τῷ αυλη' ἔτει ἔλαβε Μαθουσάλα γυναῖκα. Τῷ αυנד' Λάμεχ ἐγεννήθη τῷ Μαθουσάλα. Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη' γεννᾷ τὸν Νῶε τῷ αχμβ' ἔτει τοῦ κόσμου. ἔζησε δὲ Λάμεχ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Νῶε ἔτη φξε' καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἔτη ψνγ'. καὶ ἀπέθανε τῷ βσζ' ἔτει τοῦ κόσμου πρὸ λέ' ἐτῶν τοῦ κατακλυσμοῦ. οὗτος ὀλιγοχρονιώτατος πάντων τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ γέγονε πλὴν Ἄβελ τοῦ δικαίου. καὶ πρῶτος 21 τελευτᾷ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Μαθουσάλα. ὁ γὰρ Μαθουσάλα ἐν τῷ κατακλυσμῷ τέθηκε, περὶ οὗ Ἀφρικανὸς· οὗτος ἀπάντων πλείονα χρόνον βιοῖ, τῶν τε πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξῆς εἰς ἡμᾶς, εἰς ἔτη τὰ σύμπαντα Λξθ'. τάχα τι σημαίνει τὸ πολυχρόνιον αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπερκόσμιον ὀγδοάδα κυριακὴν ἡμέραν. ὄγδοος γὰρ ἀπὸ τοῦ α' τυγχάνει. ὁ δ' ὑστερεῖ, τοῦτο πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς χιλιάδος, πρῶτον ὑπάρχον πλήρωμα, ἀνεπλήρωσεν ὁ σωτήρ. εἰτά φησιν· εἰσὶ τρεῖς ὁμωνυμῖαι πῶς ἀπὸ Κάιν τοῖς ἀπὸ Σήθ, ὡς Ἐνώχ καὶ Μαθουσάλα καὶ Λάμεχ. Τῷ αυπη' ἔτει Ἐνώχ μετετέθη ἐν τῷ παραδείσῳ, καθὼς καὶ ἡ θεία φάσκει γραφή, ὅτι «ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ ἔτη τξε', καὶ εὐηρέστη σεν Ἐνώχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ἠύρισκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός.» Τῷ αυφλε' ἔτει Καϊνᾶν ἀπέθανεν. Τῷ αυχλ' ἔτει Λάμεχ ἔλαβε γυναῖκα. Τῷ αυμβ' ἔτει Νῶε ἐγεννήθη τῷ Λάμεχ. Τῷ αυζ' ἔτει Μαλελεὴλ ἀπέθανεν. Τῷ αυκε' ἔτει Ἰάρεδ ἀπέθανεν. Τῷ αυρκά' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγρηγόρων ἀπόφασις. Τῷ αυρκθ' ἔτει Νῶε ἔλαβε γυναῖκα. Τῷ αυρμ' ἔτει ἐντολὴ τοῦ θεοῦ πρὸς Νῶε περὶ κατασκευῆς τῆς κιβωτοῦ. Τῷ αυρμα' ἔτει τοῦ κόσμου Νῶε ἦν ἐτῶν φ'. καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱούς, τῷ αυτῷ ἔτει Σὴμ ἐγεννήθη τῷ Νῶε. Τῷ αυρμδ' ἔτει Χάμ ἐγεννήθη. Τῷ αυρμζ' ἔτει Ἰάφεθ ἐγεννήθη. εἰτά φησιν ἡ γραφή· «καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός· οὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ρκ' ἔτη.» Ἀφρικανοῦ Ἔγνω πᾶν ὁ θεὸς ἀφανίσαι ζώων γένος ἐν κατακλυσμῷ, ἀπειλήσας ρκ' ἔτη οὐχ ὑπερβήσεσθαι τοὺς ἀνθρώπους. μηδὲ νομιζέσθω ζήτημα διὰ τὸ πλείονα χρόνον τινὰς ὕστερον βιώναι· τὸ γὰρ διάστημα τοῦ χρόνου γέγονεν 22 ἑκατὸν ἔτη μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ κατὰ τῶν ἀμαρτωλῶν τῶν τότε· ἦσαν γὰρ εἰκοσαετείς. τῷ Νῶε διὰ δικαιοσύνην εὐαρεστήσαντι κιβωτὸν ὑπέθετο κατασκευάσαι θεός· καὶ γενομένης εἰσηλθὼν εἰς αὐτὴν αὐτὸς τε Νῶε καὶ οἱ υἱοί, ἡ γυνὴ καὶ αἱ νύμφαι, καὶ ἀπὸ παντὸς ζώου ἀπαρχὴ εἰς διαμορῆν τοῦ γένους. ἦν δὲ ἐτῶν ἑξακοσίων ὁ Νῶε, ὅτε ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο.

ὡς δὲ ἔληξε τὸ ὕδωρ, ἡ κιβωτὸς ἰδρῦθη ἐπὶ τὰ ὄρη Ἀραράτ, ἅτινα ἴσμεν ἐν Παρθία, τινὲς δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας εἶναί φασιν· εἶδον δὲ τὸν τόπον ἐκάτερον. ἐπεκράτησε δὲ ὁ κατακλυσμὸς ἐνιαυτὸν· καὶ τότε ἐξηράνθη ἡ γῆ. οἱ δὲ ἐξῆλθον τῆς κιβωτοῦ κατὰ συζυγίας, ὡς ἔστιν εὐρεῖν, καὶ οὐχ ὄν εἰσῆλθον τρόπον κατὰ γένη, εὐλογοῦνταί τε πρὸς τοῦ θεοῦ. τούτων μὲν οὖν ἕκαστον τῶν διαφερόντων τι σημαίνει. Τῷ βρς' ἔτει τοῦ κόσμου Λάμεχ ἔτελεύτησεν. Τῷ βοκή' ἔτει Σῆμ ἔλαβε γυναῖκα ἑαυτῷ. Τῷ βολγ' Χάμ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. Τῷ βολζ' Μαθουσάλα ἔτελεύτησεν. Τῷ βολζ' Ἰάφεθ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. ἡ κιβωτὸς ἐπληρώθη τῷ βομα' ἔτει τοῦ κόσμου. Τούτῳ τῷ βομα' ἔτει ὄντι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς ὅλης κοσμογονίας, φ' δὲ καὶ ζθ' τῆς ζωῆς Νῶε τοῦ δικαίου, ἔτελειώθη ἡ κιβωτὸς ἐν ὅλοις ἔτεσιν ῥ' κατασκευασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ θείῳ προστάγματι, περὶ ἧς μόνος πρὸ πάντων ἀνθρώπων ὁ θεόπτης Μωυσῆς ἐκ θεοῦ μνηθεὶς ἀκριβῶς ἔγραψε τὴν τε ἡμέραν τοῦ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ καθ' ὃν εἰσελθὼν Νῶε ἐν αὐτῇ πανοικί, σὺν πάσῃ γενέσει τῶν ζώων, μόνος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ διεσώθη, ὡς μόνος εὐαρεστῶν τῷ θεῷ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστι τῷ βομβ' ἔτει τοῦ κόσμου, χ' δὲ τῆς ζωῆς Νῶε, τῇ κζ' τοῦ β' μηνὸς Ἰαρ παρ' Ἑβραίοις καλουμένου, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Παχῶν κέ', ἥτοι τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαΐου κ' ἡμέρα, α' τῆς ἐβδομάδος, ὡς τισιν ἔδοξε, σελή νης δὲ κζ'. ἐν ἧ ἔκλεισεν ὁ θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν, ὡς τὰ ἱερὰ λόγια φάσκει, καὶ ἀνέωχθησαν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ πηγαὶ τῆς 23 ἀβύσσου ἐρράγησαν ἐπὶ ἡμέρας μ', ἡγουν μέχρι τῆς ε' τοῦ δ' μηνὸς παρ' Ἑβραίοις Θαμνεί, τῷ Ἐπιφεὶ κατ' Αἰγυπτίους μηνὶ ια', ζ' δὲ παρὰ Ῥωμαίοις, τῷ καὶ Ἰουλίῳ, ε' φασὶν ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, κατὰ δὲ σελήνην ζ'. ὁ καὶ παραδοξότατος ἦν, ἐν ἀκμῇ τῆς θερινῆς ὥρας τοιοῦτους ὄμβρους ὑπερφυῶς ἐπιρραγῆναι τῷ κόσμῳ δι' ὑπερβολὴν ἁμαρτίας. πνεύματος δὲ τῆ γῆ κατὰ θείαν ἐπιπνεύσαντος πρόσταξιν μετὰ τὰς ρν' ἡμέρας ἤρξατο ἐλαττοῦσθαι τὸ ὕδωρ ἀπὸ κδ' τοῦ παρ' Ἑβραίοις ζ' μηνὸς Θεελείφ, β' δὲ παρ' Αἰγυπτίοις Φαωφί ιθ', ἥτοι κατὰ Ῥωμαίους ι' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, γ' τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, σελήνης, ὡς φασί, νεομηνία, ἔως ια' Ἑβραϊκοῦ μηνὸς Σαβὰτ τῆς νεομηνίας, ἥτοι κέ' τοῦ Τυβίτ, τοῦ καὶ Ἰανουαρίου μηνὸς πρώτου κατὰ Ῥωμαίους, ἡμέρα β' τῆς ἐβδομάδος, σελήνης ι', ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ, τοῦτ' ἔστι τῆς Ἀρμενίας. καὶ ὠφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων, καὶ μεθ' ἡμέρας μ' ἐξαπέστειλε Νῶε διὰ θυρίδος τῆς κιβωτοῦ τὸν κόρακα ἰδεῖν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ, τῇ ια' τοῦ δω δεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, ε' τοῦ Φαμενώθ, ἐν ἀρχῇ τοῦ Μαρτίου κατὰ Ῥωμαίους γ' μηνός, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ζ', κατὰ δὲ σελήνην κ'. καὶ ἀπελθὼν οὐχ ὑπέστρεψε ὁ κόραξ. καὶ μεθ' ἡμέρας ζ' ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ μὴ εὐροῦσα ἀνάπαυσιν ὑπέστρεψε πρὸς αὐτόν· καὶ μετ' ἄλλας ζ' ἡμέρας, τῇ ιη' τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, ιβ' τοῦ Φαμενώθ, Μαρτίου δὲ αὐθις ἀπέστειλε αὐτὴν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καὶ ὑπέστρεψε πρὸς ἑσπέραν ἔχουσα φύλλον ἐλαίας ἐν τῷ στόματι ἐν ἡμέρα ἐβδομάδος ζ', σελήνης δὲ κβ'. μετὰ δὲ ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας πάλιν ἀπέλυσε τὴν περιστερὰν τῇ κέ' τοῦ αὐτοῦ ιβ' παρ' Ἑβραίοις μηνὸς Ἀδάρ, ἥτοι τῇ κα' τοῦ Φαμενώθ, Μαρτίου δὲ ιη', καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι. Κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ κοσμικοῦ βσμγ' ἔτους, τῷ χα' ἔτει τῆς ζωῆς Νῶε, τῇ νεομηνία τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν, ἥτοι τῇ κθ' τοῦ κατ' Αἰγυπτίους ζ' μηνὸς Φαμενώθ, Μαρτίου κέ', ἐν ἡμέρα α' τῆς ἐβδομάδος, κατὰ σελήνην ιβ', ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· ἐν δὲ τῷ β' μηνὶ Ἰαρ κζ', ἥτοι Παχῶν κέ', ἐξηράνθη ἡ γῆ· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ Νῶε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐν ἡμέρα α' τῆς ἐβδομάδος. τούτων ἡμῖν ἐκ τῶν διὰ Μωυσέως θεοπνεύστων γραφῶν κατελημμένων περιττὸν ἂν εἴη προσέχειν Χαλδαϊκαῖς καὶ Αἰγυπτιακαῖς ἱστορίαις τοὺς ἀδιστακτικῶς πιστεύοντας ὅτι ὁ κοσμικὸς ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸς γέγονε τῷ βομβ' ἔτει τοῦ κόσμου. αὐταὶ γὰρ χρόνων ἀπείρους εἰσάγουσαι μυριάδας πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἀληθείας πάντα κατασκευάζουσιν, εἰ καὶ

δοκοῦσιν ἐν μέρει περί τε κατακλυσμοῦ καὶ γιγάντων καὶ αὐτοῦ Νῶε, τοῦ καὶ
Ἐισούθρου λεγομένου παρ' αὐτοῖς, 24 συμφωνεῖν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ, ἐξ ὧν καὶ
ἐσφετερίσαντο πᾶν νόημα χρηστὸν οἱ ταῦτα συντάξαντες. ἀλλ' ἐπειδὴν καὶ τὰ
δηλητήρια ἀγνοούμενα θάνατον οἶδε πολλάκις τοῖς ἀπείροις αὐτῶν μετέχουσι
προξενεῖν, ἀναγκάσιον ἡγοῦμαι μικρὰς χρήσεις παραθέσθαι ἐκ παραλλήλου τῶν
ἐγκειμένων ἡμῖν ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν, οὐ πρὸς πίστωσιν αὐτῶν, μὴ γένοιτο, πρὸς
ἔλεγχον δὲ τῆς ἐκείνων ψευδηγορίας. πρὸ δὲ τούτων ἢ περὶ τῶν ἐγρηγόρων
ἀκόλουθος ἱστορία ἐκ τοῦ ἀ' λόγου Ἐνώχ ὡς καὶ συγγενεστέρα ταῖς ἡμετέραις
γραφαῖς ἐκτεθήσεται, εἰ καὶ ἀπόκρυφος ἐστὶ καὶ ἐν τισιν ἀμφίβολος, ἔχουσα πῶς
ᾧδε. Ἐκ τοῦ λόγου Ἐνώχ Τὰ λοιπὰ περὶ ἐγρηγόρων Τότε ἐβόησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς
τὸν οὐρανόν, λέγοντες· εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, καὶ τὴν
ἀπώλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγάλης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων
πάντων τῇ μεγαλωσύνῃ. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δ' μεγάλοι ἀρχάγγελοι Μιχαήλ καὶ
Οὐριήλ καὶ Ῥαφαήλ καὶ Γαβριήλ παρέκυψαν οἱ δ' ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἀγίων τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν ἀνομίαν καὶ
ἀσέβειαν γινομένην ἐπ' αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι τὰ πνεύματα
καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι στενάζοντα καὶ λέγοντα· εἰσαγάγετε τὴν
δέξιαν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον. καὶ προσελθόντες οἱ τέσσαρες ἀρχάγγελοι εἶπον τῷ
κυρίῳ· σὺ εἶ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων
καὶ θεὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν
αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· σὺ γὰρ εἶ
ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ πάντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ
καὶ ἀκάλυπτα, καὶ πάντα ὄρας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ κρυβῆναί σε δύναται. ὄρας ὅσα
ἐποίησεν Ἀζαήλ, ὅσα εἰσήνεγκεν καὶ ὅσα ἐδίδαξεν, ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ πάντα δόλον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἐδίδαξε γὰρ τὰ μυστήρια καὶ ἀπεκάλυψε τῷ αἰῶνι τὰ
ἐν οὐρανῷ. ἐπιτηδεύουσι δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, εἰδέναι τὰ μυστήρια οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων. τῷ Σεμιαζᾶ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκας ἔχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων, καὶ
ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς καὶ συνεκοιμήθησαν μετ'
αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς θηλείαις ἐμίανθησαν καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας 25 τὰς ἀμαρτίας,
καὶ ἐδίδαξαν αὐτὰς μίσσητρα ποιεῖν, καὶ νῦν ἰδοὺ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων
ἔτεκον ἐξ αὐτῶν υἱοὺς γίγαντας, κίβδηλα ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκκέχυται, καὶ
ὅλη ἡ γῆ ἐπλήσθη ἀδικίας. καὶ νῦν ἰδοὺ τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων
ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι, καὶ μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς
αὐτῶν, καὶ οὐ δύναται ἐξελεθεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων
ἀδικημάτων. καὶ σὺ αὐτὰ οἶδας πρὸ τοῦ αὐτὰ γενέσθαι καὶ ὄρας αὐτούς καὶ ἔα
αὐτούς, καὶ οὐδὲν λέγεις. τί δεῖ ποιῆσαι αὐτούς περὶ τούτου; Τότε ὁ ὕψιστος εἶπε καὶ
ὁ ἅγιος ὁ μέγας ἐλάλησε, καὶ ἔπεμψε τὸν Οὐριήλ πρὸς τὸν υἱὸν Λάμεχ λέγων·
πορεύου πρὸς τὸν Νῶε καὶ εἰπὸν αὐτῷ· τῷ ἐμῷ ὀνόματι κρύψον σεαυτὸν, καὶ
δήλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα. καὶ εἰπὸν αὐτῷ ὅτι
κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς, ἀπολέσει πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς. δίδαξον τὸν δίκαιον τί ποιήσει, τὸν υἱὸν Λάμεχ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ζωὴν
συντηρήσει καὶ ἐκφεύξεται δι' αἰῶνος καὶ ἐξ αὐτοῦ φυτευθήσεται φύτευμα καὶ
σταθήσεται πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. καὶ τῷ Ῥαφαήλ εἶπε· πορεύου, Ῥαφαήλ,
καὶ δῆσον τὸν Ἀζαήλ, χερσὶ καὶ ποσὶ συμπόδισον αὐτόν, καὶ ἔμβαλε αὐτὸν εἰς τὸ
σκότος, καὶ ἄνοιξον τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Δουδαίῳ, καὶ ἐκεῖ πορευθεὶς
βάλε αὐτόν· καὶ ὑπόθεσ αὐτῷ λίθους ὀξεῖς καὶ λίθους τραχεῖς, καὶ ἐπικάλυψον αὐτῷ
σκότος, καὶ οἰκησάτω ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ πώμασον, καὶ φῶς μὴ
θεωρεῖτω· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἔμπυρισμὸν τοῦ πυρός·

καὶ ἴασαι τὴν γῆν ἣν ἠφάνισαν οἱ ἐγρήγοροι, καὶ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς δῆλωσον, ἵνα ἰάσωνται τὴν πληγὴν καὶ μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ μυστηρίῳ ὃ εἶπον οἱ ἐγρήγοροι καὶ ἐδίδαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἠρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς διδασκαλίας Ἀζαήλ· καὶ ἐπ' αὐτῇ γράψον πάσας τὰς ἀμαρτίας, καὶ τῷ Γαβριήλ εἶπε· πορεύου, Γαβριήλ, ἐπὶ τοὺς γίγαντας, ἐπὶ τοὺς κιβδήλους, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσον τοὺς υἱοὺς τῶν ἐγρηγόρων ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. πέμψον αὐτοὺς εἰς ἀλλήλους, ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτούς, ἐν πολέμῳ καὶ ἐν ἀπωλείᾳ, καὶ μακρότης ἡμερῶν οὐκ ἔσται αὐτοῖς, καὶ πᾶσα ἐρώτησις οὐκ ἔστι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσι ζῆσαι ζωὴν αἰώνιον, καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἕτη φ'. καὶ τῷ Μιχαήλ εἶπε· πορεύου, Μιχαήλ, δῆσον Σεμιαζᾶν καὶ τοὺς ἄλλους σὺν αὐτῷ, τοὺς συμμιγέντας ταῖς θυγατρὶς 26 τράσι τῶν ἀνθρώπων τοῦ μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. καὶ ὅταν κατασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἴδωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπῆ τῶν αὐτῶν, δῆσον αὐτοὺς ἐπὶ ὅ γε νεὰς εἰς τὰς νάπας τῆς γῆς, μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν, μέχρι ἡμέρας τελειώσεως τελεσμοῦ, ἕως συντελεσθῆ κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. τότε ἀπενεχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυρός καὶ εἰς τὴν βάσανον καὶ εἰς τὸ δεσμητήριον τῆς συγκλείσεως τοῦ αἰῶνος. καὶ ὅς ἂν κατακριθῆ καὶ ἀφανισθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν, μετ' αὐτῶν δεθήσεται μέχρι τελειώσεως γενεᾶς αὐτῶν. Καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ νῦν οἱ γίγαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καλέσουσιν αὐτούς, ὅτι ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς. πνεύματα πονηρὰ ἔσονται, τὰ πνεύματα ἐξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν ἀγίων τῶν ἐγρηγόρων ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχὴ θεμελίου. πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσονται, τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεμόμενα, ἀδικούντα, ἀφανίζοντα, ἐμπίπτοντα καὶ συμπαλαίοντα καὶ ῥιπτοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δρόμους ποιοῦντα καὶ μηδὲν ἐσθίοντα, ἀλλ' ἀσιτοῦντα καὶ φάσματα ποιοῦντα καὶ διψῶντα καὶ προσκόπτοντα. καὶ ἐξαναστήσονται τὰ πνεύματα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξεληλύθασι. Καὶ ἀπὸ ἡμέρας καιροῦ σφαγῆς καὶ ἀπωλείας καὶ θανάτου τῶν γιγάντων τῶν Ναφιλείμ, οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ μεγάλοι ὀνομαστοί, τὰ πνεύματα τὰ ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς σαρκὸς ἔσονται, ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως, οὕτως ἀφανίσουσι μέχρις ἡμέρας τῆς τελειώσεως, ἕως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται, ἐφ' ἧς ἅπαξ ὁμοῦ τελεσθήσεται. Καὶ αὐτίς· παρὰ δὲ τοῦ ὄρους ἐν ᾧ ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμάτισαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἀποστῆ ἀπ' αὐτοῦ ψῦχος καὶ χιὼν καὶ πάχνη καὶ δρόσος οὐ μὴ καταβῆ εἰς αὐτό, εἰ μὴ εἰς κατάραν καταβήσεται ἐπ' αὐτό, μέχρις ἡμέρας κρίσεως τῆς μεγάλης. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατακαυθήσεται καὶ ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται κατακαίμενον καὶ τηκόμενον ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρός, οὕτως κατακαήσεται περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐγὼ λέγω ὑμῖν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὀργὴ μεγάλη 27 κατ' ὑμῶν, κατὰ τῶν υἰῶν ὑμῶν, καὶ οὐ παύσεται ἡ ὀργὴ αὕτη ἀφ' ὑμῶν μέχρι καιροῦ σφαγῆς τῶν υἰῶν ὑμῶν. καὶ ἀπολοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ὑμῶν καὶ ἀποθανοῦνται οἱ ἔντιμοι ὑμῶν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ μὴ ἔσονται πλείω τῶν ἑξήκοντα ἔτων. καὶ μὴ δόξητε ἔτι ζῆσαι ἐπὶ πλείονα ἕτη· οὐ γάρ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα ὁδὸς ἐκφεύξεως ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ τὴν ὀργὴν, ἣν ὠργίσθη ὑμῖν ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν αἰώνων· μὴ νομίσητε ὅτι ἐκφεύξεσθε ταῦτα. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐγρηγόρων, εἰ καὶ μὴ τελείως χρή προσέχειν ἀποκρύφους μάλιστα τοὺς ἀπλοустέρους διὰ τε τὸ περιττὰ τινὰ καὶ ἀτριβῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν καὶ διὰ τὸ νεοθεῦσθαι αὐτὰ ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν. πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος σπανίως ἐχρήσατό τισιν ἐξ ἀποκρύφων χρήσεσιν, ὡς ὅταν

φησὶν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐπιστολῇ· «ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη» καὶ τὰ ἐξῆς Ἑλίας ἀποκρύφων. καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μωυσέως ἀποκαλύψεως· «οὔτε περιτομή τι ἐστὶν οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.» καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τῶν Ἱερεμίου λεγομένων ἀποκρύφων· «ἔγχειται ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός.» ταῦτα δὲ ἡμῖν εἴρηται οὐ πρὸς ἄδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως αὐτοῖς ἐντυγχᾶν νειν· μὴ γένοιτο· πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς πιστεύσαντες, ὅθεν καὶ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καὶ ὁ χορὸς τῶν θεοφόρων ἡμῶν πατέρων ἐκώλυσε ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ὡς περὶ τῆς θείας λοιπῆς γραφῆς· καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον τὴν τῶν ἐγγρηγῶρων παράβασιν καὶ τὴν τῶν γιγάντων ἀσέβειαν, περὶ ἧς καὶ ὁ θεὸς Μωυσῆς μέμνηται, καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς ὁ κοσμικὸς γέγονε κατακλυσμὸς παρεθέμεθα, καὶ ὡς τε τοὺς τὰς Χαλδαϊκὰς καὶ Αἰγυπτιακὰς ἀρχαιολογίας γράψαντας μὴ δεῖν Χριστιανῶν ὑπολαμβάνειν, ὅτι ἀπὸ ἐνδιαθέτων ἢ ἀποκρύφων βιβλίων ἔσχον οἰανδηποτοῦν ἀφορμὴν τῆς οἰκείας ψευδηγορίας καὶ τῶν ἀπείρων ἐτῶν τὸν ἐξελεγμὸν συγγράψαι καὶ τὰς παρ' αὐτοῖς φημιζομένας βασιλείας καὶ δυναστείας, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰς περὶ τούτων βίβλους ἀποκρύφους ζητῶν ἀρκῆται ταῖς προκειμέναις ἐξ αὐτῶν χρήσεσιν ἐνταῦθα, καὶ μὴ τὰς καθόλου πραγματείας ἀσκοπῶς ἀναγινώσκων τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἀληθοῦς ἀποπέσοι σκοποῦ· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ Μωυσέως λεγομένη ἀποκαλύψει 28 φέρεται περὶ αὐτῶν, ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῷ βφββ' ἔτει τοῦ κόσμου φθόνῳ κινούμενοι μετὰ θάνατον ἐπλάνησαν τοὺς υἱοὺς Νῶε· καὶ εὐξαμένοιο τοῦ Νῶε ἵνα ἀποστῶσιν ἀπ' αὐτῶν, ὁ κύριος ἐκέλευσε τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαὴλ βαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον ἄχρι ἡμέρας τῆς κρίσεως· ὁ δὲ διάβολος ἠτήσατο λαβεῖν μοῖραν ἀπ' αὐτῶν πρὸς πειρασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ δέκατον αὐτῶν κατὰ πρόσταξιν θείαν, ὡς περὶ πειράζειν τοὺς ἀνθρώπους πρὸς δοκιμὴν τῆς ἐκάστου πρὸς θεὸν προαιρέσεως, τὰ δὲ λοιπὰ θ' ἔμνη ἐβλήθη εἰς τὴν ἄβυσσον. ἡμῖν δὲ ἀσύμφωνον εἶναι τοῦτο δοκεῖ, ἄνθρωπον ζῶντα ὑπὸ τῆς τοῦ τεθνεῶτος ψυχῆς πειράζεσθαι. διὸ παραινόμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἐνταῦθα ἢ ἀλλαχοῦ τοῖς ἀποκρύφοις μὴ ἐν πᾶσιν ἔπεσθαι ταῖς ἐννοίαις ταῖς φερομέναις ἐν αὐταῖς. λοιπὸν δὲ ἐστὶ μετὰ ταῦτα, καθὼς καὶ ἐπηγγειλάμεθα, μικρὰς χρήσεις τῶν τὰς Χαλδαϊκὰς καὶ Αἰγυπτιακὰς ἱστορίας γραψάντων παραθέσθαι, δι' ὧν πρόδηλος ἡ τούτων ἀσυμφωνία πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν θείαν γραφὴν τοῖς πιστοῖς ἔσται καὶ ἀνατροπὴ τῆς τερατώδους αὐτῶν ἐρεσχειλίας. Ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῖστορος περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ βασιλευσάντων ἰβασιλῶν τῶν Χαλδαίων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ περὶ τοῦ Νῶε καὶ τῆς κιβωτοῦ, ἐν οἷς καὶ τινὰ διὰ μέσου τερατώδη φάσκει, ὡς τῷ Βηρώσσω γεγραμμένα. Βηρώσσος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησι γενέσθαι μὲν αὐτὸν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὴν ἡλικίαν. ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που ὑπὲρ μυριάδων ἰε' περιεχούσας χρόνον· περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης καὶ πρωτογονίας καὶ βασιλέων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων. καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίων γῆν φησι κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσσην. φύειν δὲ αὐτὴν πυροῦς ἀγρίου καὶ κριθᾶς καὶ ὄχρον καὶ σῆσαμον καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι φυομένας ῥίζας ἐσθίεσθαι· ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας· ἰσοδυναμεῖν δὲ τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. γίνεσθαι δὲ φοίνικας καὶ μήλα καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρυα καὶ ἰχθύας καὶ ὄρνεα χερσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἀραβίαν μέρη ἄνυδρά τε καὶ ἄκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ ὀρεινά 29 τε καὶ εὐφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὡς περὶ τὰ θηρία. Ἐν δὲ τῷ πρῶτῳ ἐνιαυτῷ

φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρενον ὀνόματι Ὀάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἰστόρησε, τὸ μὲν ὅλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος· εἶναι δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν διαφυλάσσειν· τοῦτο δὲ φησι τὸ ζῶον, τὴν μὲν ἡμέραν διατρίβειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐδεμίαν τροφήν προσφερόμενον, παραδιδόναι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν παντοδαπῶν ἐμπειρίαν, καὶ πόλεων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύσεις καὶ νόμων εἰσηγήσεις καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρματα καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύειν, καὶ συνόλως πάντα τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα βίου παραδιδόναι τοῖς ἀνθρώποις. ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο περισσὸν εὑρεθῆναι. τοῦ δὲ ἡλίου δύνοντος τὸ ζῶον τουτονὶ Ὀάννην δύναι πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰς νύκτας ἐν τῷ πελάγει διαιτᾶσθαι· εἶναι γὰρ αὐτὸ ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτῳ, περὶ ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησι δηλώσειν. τὸν δὲ Ὀάννην περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας γράψαι καὶ παραδοῦναι τόνδε τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις. Γενέσθαι φησὶ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτῳ ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδιφυεῖς τὰς ιδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεννηθῆναι, ἐνίοις δὲ καὶ τετραπτέρους καὶ διπροσώπους· καὶ σῶμα μὲν ἔχοντας ἕν, κεφαλὰς δὲ β', ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν, καὶ αἰδοῖα δὲ δισσά, ἄρρεν καὶ θῆλυ· καὶ ἑτέροις ἀνθρώπους τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἰππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἵπων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, οὓς ἵποκενταύρους τὴν ιδέαν εἶναι. ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας καὶ κύνας τετρασωμάτων, οὐρὰς ἰχθύος ἐκ τῶν ὀπισθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵπους κυνοκεφάλους καὶ ἀνθρώπους καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ σώματα 30 ἵπων ἔχοντα, οὐρὰς δὲ ἰχθύων, καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφᾶς ἔχοντα, πρὸς δὲ τούτοις ἰχθύας καὶ ἔρπετὰ καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θαυμαστὰ καὶ παρηλλαγμένας τὰς ὄψεις ἀλλήλων ἔχοντα· ὧν καὶ τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βῆλον ναῶ ἀνακεῖσθαι. ἄρχειν δὲ τούτων πάντων γυναικίᾳ ἢ ὄνομα Ὀμόρωκα· εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαῖστὶ μὲν Θαλάτθ, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσα, κατὰ δὲ ἰσόψηφον σελήνην. Οὕτως δὲ τῶν ὄλων συνεστηκότων ἐπανελθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναικίᾳ μέσην, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ποιῆσαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ οὐρανόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφανίσαι. ἀλληγορικῶς δὲ φησι τοῦτο περὶ φυσιογνωμίας. ὕγραυ γὰρ ὄντος τοῦ παντός καὶ ζῶων ἐν αὐτῷ γεγεννημένων, τοῦτον τὸν θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ ῥυέν αἷμα τοὺς ἄλλους θεοὺς φυρᾶσαι τῇ γῆ, καὶ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους· δι' ὃ νοερούς τε εἶναι καὶ φρονήσεως θείας μετέχειν. Τὸν δὲ Βῆλον, ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τεμόντα τὸ σκότος χωρῖσαι γῆν καὶ οὐρανόν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διατάξαι τὸν κόσμον· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτός δύναμιν φθαρῆναι. ἰδόντα δὲ τὸν Βῆλον χῶραν ἔρημον καὶ ἀκαρποφόρον κελεῦσαι ἐνὶ τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν ἀφελόντι ἑαυτοῦ τῷ ἀπορρυσθέντι αἵματι φυρᾶσαι τὴν γῆν καὶ διαπλάσαι ἀνθρώπους καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέρειν· ἀποτελέσαι δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. ταῦτά φησιν ὁ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος τὸν Βῆρωσσον ἐν τῇ πρώτῃ φάσκειν. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοὺς ἰ βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων καὶ τὸν χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, σάρους ρκ', ἧτοι ἐτῶν μυριάδας μγ' καὶ β', ἕως τοῦ κατακλισμοῦ· λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὡς ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν Χαλδαίων αὐθις παρακατιῶν ἀπὸ τοῦ θ' βασιλέως Ἀρδάτου ἐπὶ τὸν ἰ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Ξίσουθρον οὕτως· Ἀρδάτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ιη' ἐπὶ τούτου μέγαν

κατα κλυσμών γενέσθαι. ἀναγεγράφθαι δὲ τὸν λόγον οὕτως· τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἐπιστάντα φάναι μὴνδὸς Δεσίου ἰε΄ τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ κατακλυσμοῦ φθαρῆσεσθαι. κελεῦσαι οὖν διὰ γραμμάτων πάντων ἀρχὰς 31 καὶ μέσα καὶ τελευτὰς ὀρύξαντα θεῖναι ἐν πόλει ἡλίου Σισπάρους, καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβῆναι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων φίλων· ἐνθέσθαι δὲ βρώματα καὶ πόματα, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ πάντα εὐτρεπισάμενον πλεῖν· ἐρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ, φάναι· πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐξάμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέσθαι. τὸν δ' οὐ παρακούσαντα ναυπηγήσαντα σκάφος τὸ μὲν μῆκος σταδίων πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο, τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα συνθέσθαι, καὶ γυ ναῖκα καὶ τέκνα καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους ἐμβιβᾶσαι. Γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ εὐθέως λήξαντος τῶν ὀρνέων τινὰ τὸν Ζῆσουθρον ἀφιέναι. τὰ δὲ οὔτε τροφήν εὐρόντα οὔτε τόπον ὅπου καθῆσαι πάλιν ἔλθειν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ζῆσουθρον πάλιν μετὰ τινος ἡμέρας ἀφιέναι τὰ ὄρνεα· ταῦτα δὲ πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἔλθειν τοὺς πόδας πεπηλω μένους ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον ἀφεθέντα οὐκέτι ἔλθειν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ζῆσουθρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνέναι, διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου ῥαφῶν μέρος τι καὶ ἰδόντα προσοκεῖλαν τὸ πλοῖον ὄρει τινὶ ἐκβῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου, προσκυνήσαντα δὲ τὴν γῆν καὶ βωμὸν ἰδρυσάμενον καὶ θυσιάσαντα τοῖς θεοῖς γενέσθαι μετὰ τῶν ἐκβάντων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. τοὺς δὲ ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ μὴ εἰσπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ζῆσουθρον ἐκβάντας ζητεῖν αὐτὸν ἐπὶ ὀνόματος βοῶντας, τὸν δὲ Ζῆσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκέτι ὀφθῆναι, φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ ἀέρος γενέσθαι κελεύουσας ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσεβεῖς. καὶ γὰρ αὐτὸν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μετὰ τῶν θεῶν οἰκῆσοντα. τῆς δὲ αὐτῆς τιμῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν κυβερνήτην μετεσχηκέναι. εἶπέ τε αὐτοῖς ὅτι ἐλεύσονται πάλιν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς εἴμαρται αὐτοῖς Σισπάρων ἀνελομένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν ἡ χώρα Ἀρμενίας ἐστί. τοὺς δὲ ἀκούσαντας ταῦτα θῦσαι τε τοῖς θεοῖς καὶ πεζῆ πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα. Τοῦ δὲ πλοίου τούτου κατακλιθέντος ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ ἔτι μέρος τι ἐν τοῖς Κορδουραίων ὄρεσι τῆς Ἀρμενίας διαμένειν, καὶ τινὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύνοντας ἄσφαλτον, χρᾶσθαι δὲ αὐτῇ πρὸς τοὺς ἀποτροπιασ 32 μούς. ἔλθόντας οὖν τούτους εἰς Βαβυλῶνα τὰ τε ἐκ Σισπάρων γράμματα ἀνορύξαι καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσάμενους πάλιν ἐπικτίσαι τὴν Βαβυλῶνα. Τούτων δὲ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος, ὡς ἀπὸ Βηρώσσου τοῦ τὰ Χαλδαϊκὰ ψευδηγοροῦντος, προκειμένων ἕξεσι τοῖς ὀρθῶς ἐπιβάλλειν βουλομένοις τῇ τῆς Γενέσεως θείᾳ γραφῇ καὶ τῇ προκειμένῃ Χαλδαϊκῇ τερατολογίᾳ πόσον ἀλλήλων διενηνόχασι, πῶς τε ἐν τοῖς πλείοσιν ἀντιπίπτειν τοῖς θεοπνεύστοις ῥητοῖς, ἕξ αὐτῶν λαβοῦσα τὰς ὅλας ἀφορμὰς, καὶ διὰ τῆς τοῦ ψεύδους ἐπιμιξίας εἰδωλοατρίαν καὶ τῆς κοσμικῆς δημιουργίας ἄλλην τινὰ κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον δύναιμι παρεισάγειν ἐπίγεται. φεύγουσα γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Μωυσαϊκῶν γραφῶν κέκλοφε τὰς ἀρχὰς τῆς συγγραφῆς τὸν Ὁάννην τὸ θαλάττιον ζῶον προβάλλεται, ὅπερ οὐδὲ γέγονε ποτε οὐδ' ὤφθη τινὶ οὐδ' ὑφέστηκε, καθάπερ οὐδὲ σκῖν δαψοὶ καὶ τραγέλαφοι· καὶ τοῦτό φησι παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, γενέσθαι πω χρόνον ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ ἦν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἴσχυσε προφανῶς εἰπεῖν τὰ τοῦ θεόπτου ῥήματα λέγοντα «καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου», μετέπλασε μὲν τοὺς λόγους, οὐ μὴν δὲ τοὺς ἐχέφρονας ἔλαθεν, εἰ καὶ ἐπάγει λέγων καὶ τούτοις ζῶα τερατώδη καὶ τὰ ἐξῆς, συγχέαι τὸν ἀκροατὴν σπουδάζουσα καὶ πρὸ τῆς οὐρανοῦ καὶ γῆς δημιουργίας τὸ σκότος καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τῶν ἀνυποστάτων ζῶων ὑποτιθέμενος τὴν εἰδωλομανεσάτην καὶ ἀνύπαρκτον ὑπαρξιν, ὧν τὰς εἰκόνας φησὶν ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναῶ σῶζεσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ

λοιπὰ περί τε θαλάττης καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ διαπλάσεως ἀνθρώπων δαιμονικοῖς εὐρήμασι σκοτεινοῖς καὶ διανοίας κακοδαίμονος ἀναπλάσμασι, κατὰ τὸν θεῖον Γρηγόριον, μυθικῶς δῆθεν συγκαλύπτουσα παρατίθεται, πολύθεον τοῖς πειθομένοις αὐτῇ πλάνην εἰσάγουσα καὶ ἐκ προϋποκειμένης ὕλης δεῖξαι σπουδάζουσα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας τὴν τῶν ὄντων ὕπαρξιν. Διὸ καὶ περὶ τῶν ἀπείρων ἐτῶν καὶ τῶν δέκα βασιλέων τῶν πρὸ τοῦ κα τακλισμοῦ καὶ ὅσα ἄλλα ἄτοπα ἐν αὐτῇ λέλεκται ἀπαγορεύων μηδὲν εἶναι ἀληθές, οὐδὲ τὴν τῶν ἐτῶν εἰς ἀνάλυσιν ἡμερῶν ἢ μερισμὸν ἀποδέχομαι, οὐδὲ τοὺς ταῦτα ἀλληγορήσαντας καὶ εἰπόντας τὸν ἐνιαυτὸν ἡμέραν λο 33 γίζεσθαι τοὺς πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ, παραλαβόντας ἀπὸ τοῦ τετάρτου τῶν ἐγρηγόρων ἄρχοντος Χωραβιῆλ τὸ τοῦ ἡλίου ἀνακυκλευματικὸν μέτρον εἶναι ἐν ζωδίοις δώδεκα, μοίραις τριακοσίαις ἐξήκοντα· ἢ δὲ μοῖρά ἐστιν ἡμέρα μία καὶ λεπτόν ἐν. μὴ μαθόντες, φησί, τί ἐστὶ ποσότης ἐνι αὐτοῦ, διὰ τὸ μηδέπω ἐγνωρισθαι τοῖς ἀνθρώποις τὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ μέτρον. καὶ πῶς δυνατὸν μαθεῖν τινα τὸν περὶ ζωδίων δώδεκα τὸν ἀνακυκλευτικὸν τοῦ ἡλίου ἐτήσιον χρόνον, μὴ γινώσκοντα ὅτι ἐνιαυτός ἐστὶ δωδεκαμερῆς καὶ δωδεκαμηνιαῖος; εἰτά φησιν· ὁ γοῦν παρ' αὐτοῖς σᾶρος λεγόμενος ἡμέραι εἰσὶ γχ', ὁ δὲ νῆρος ἡμέραι χ', ὁ δὲ σῶσος ἡμέραι ξ'. καὶ ὁ μὲν σᾶρος τῶν γχ' ἡμερῶν ἀναλυόμενος εἰς τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρας τξέ' ποιεῖ ἔτη θ' καὶ μῆνας ι'. ὁ δὲ νῆρος χ' ἡμέραι ποιεῖ ἔτος α' καὶ μῆνας ζ' #171γ', ὁ δὲ σῶσος ποιεῖ μῆνας β'. οἱ ρκ' σᾶροι ποιοῦσιν ἡμερῶν μὲν μυριάδας μγ' καὶ δύο χιλιάδας. ταῦτα δὲ ἀναλυόμενα εἰς τὸν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ποιοῦσιν ἔτη αργ' καὶ μῆνας ζ' #171γ'. ταῦτα συναπτόμενα τοῖς ἀβασιλεύτοις ἔτεσιν ανζ' πληροῖ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ χρόνων τῶ βσμβ' συμφώνως τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ. τῶν δὲ ανη' ἐτῶν ἢ ἀναμέτρησις δι' ἑβδομάδων ἦν γινομένη, ὡς εἶναι τὰς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀλώρου μυριάδας ε' καὶ ερξζ'. εἰτα τὴν τῶν Χαλδαίων, φησίν, ἀμφίβολον ὑπόνοιαν ἀποδεικτικῶς διαλύσας ἀναγκαῖον ἠγησάμην καὶ τὰ πρὸ παραδόσεως ἕως τοῦ ρξέ' Ἐνώχ ασπζ' ἔτει πρῶτον ἐρμηνεῦσαι, εἰτα ἐξῆς ἐπὶ τὴν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου στοιχείωσιν ὀρμησαι, ἵνα διὰ τῆς τῶν κρατησάντων κατ' ἔθνος βασιλέων ὀνομασίας τὸν τῶν εωιζ' ἐτῶν ἀπαραλείπτως συνάξας ἐπιδείξω. Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς θεῖαις γραφαῖς γενεαλογουμένων ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ πανευφήμου δευτέρου καὶ κ' ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ τῶν δύο Λιβύων εἰδωλοκτόνου Θεοφίλου τοὺς χρόνους συνάξας παραθήσομαι ἀριθμὸν ἐτῶν ελδ' πρὸς τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἀντιθέσεως εὐρίσκειν ἐν ταῖς θεῖαις ἡμῶν γραφαῖς τοὺς οἰήσει σοφοὺς αἰρεσιάρχας τε καὶ ἐθνικούς· ὅτι οἱ μὲν ἐθνικοὶ οἰήσει σοφοὶ ἐνόμι σαν πολλῶν μυριάδων ἐτῶν εἶναι τὸν κόσμον, οἱ δὲ αἰρεσιάρχαι τὸ ἀνάπα λιν τὸν Χριστὸν τοῦ χρόνου δημιουργὸν ὑπὸ χρόνον ὁμολογοῦσι λέγοντες· ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν. ἀλλ' οὗτοι πάντες οἰχέσθωσαν τῆς καθολικῆς ἐκ κλησίας ἀκούσαντες· ἔταῖρε, πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καλὸν δὴ τὸ ἐπισφράγισμα τοῦ λόγου καὶ εὐαπόδεκτον ὁ συγγραφεὺς ἀπο 34 δέδωκε, καὶ ἡμεῖς σὺν τοῖς εὐ φρονοῦσιν ἀποδεχόμεθα τοῦ λόγου τὸ πέρας ὡς κράτιστον. ἀλλ' ἔδει τούτων οὕτως αὐτῶ διεγνωσμένων καθὼς ἔφησαν, ὅτι πολλῶν μυριάδων ἐτῶν εἶναι τὸν κόσμον νομίζουσιν οἱ ἐθνικοὶ οἰήσει σοφοί, διαπτύσαι τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ ἐν μηδενὶ συμφωνοῦσαν ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον τῇ καθ' ἡμᾶς ἀληθείᾳ σπεῦσαι μᾶλλον ἀποδείξαι ταύτην, ἐπεὶ, καθὼς ἀνωτέρω σαφῶς ἀποδέδεικται καὶ αὐθις ἐκ τῆς Γενέσεως δειχθήσεται προϊόντος τοῦ λόγου θεοῦ χάριτι, πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ οὐδὲ Χαλδαίων ὥφθη βασιλεία ἢ ἔθνος οὐδὲ Βαβυλῶν ἐχρημάτισεν, ἦν φασὶ μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἐπικτισθῆναι. τὸ δὲ ἐπάγειν αὐτὸν ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς τῆς κοσμοποιίας ἐξ ἡμέραις ἢ διὰ Μωυσέως δοθεῖσα ἡμῖν πρώτη βίβλος οὐκ ἐδήλου χρόνου μέτρα, εἰ μὴ μόνον ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ἑβδομάδα, ἀπρόσφορον·

πανταχοῦ γὰρ ἐτῶν μέμνηται λέγουσα· καὶ ἔζη σεν Ἀδὰμ ἔτη ΔΛ' καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ὄλων γενεῶν ὁμοίως, πλὴν εἰ καὶ τοῦτο πεισθεῖη τις, ὅπερ οὐκ οἶμαι, καθὼς φησιν, ὅτι οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Ἀδάμ, δι' ἑβδομάδων τοὺς χρόνους ἠρίθμουν, ἕως τοῦ ρξε' ἔτους Ἐνώχ, ὅπερ ἦν κοσμικὸν ἀσπς'—ἐν τούτῳ γὰρ κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπὶ πάντων θεοῦ ὁ ἐπὶ τῶν ἄστρον ἀρχάγγελος Οὐριήλ ἐμήνυσε τῷ Ἐνώχ τί ἐστὶ μὴν καὶ τροπὴ καὶ ἐνιαυτός, ὡς ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ Ἐνώχ φέρεται, καὶ τὸ ἔχειν τὸν ἐνιαυτὸν νβ' ἑβδομάδας, καὶ ὅτι τῶν ἀσπς' ἐτῶν γίνονται ἡμερῶν μὲν μυριάδες μς' καὶ θτζ', ἑβδομάδων δὲ μυριάδες ζ' καὶ ζνς', ἐν αἷς οὔτε μὴν οὔτε τροπαὶ οὔτε ἐνιαυτοὶ οὔτε τὰ τούτων μέτρα τοῖς ἀνθρώποις ἐγνώσθησαν—ἀτοπώτερον συναχθήσεται συμ πέρασμα τοῖς τὰ Χαλδαϊκὰ συγγραψαμένοις τότε βασιλεύουσιν, ὡς ἐκεῖ νοῖς δοκεῖ καὶ τῷ αὐτῶν εὐλαβεστάτῳ μοναχῷ συγγραφεῖ Ἀννιανῷ καὶ Πανοδώρῳ μονάζοντι συγχρόνῳ αὐτοῦ ἱστορικῶ. εἰ γὰρ ἐννακοσίους πεν τήκοντα ἔξ ἔτεσι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγνώρισθη τῷ Ἐνώχ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ὁ ἐνιαύσιος χρόνος καὶ ὁ τετραμερὴς αὐτοῦ τροπικῶς καὶ ὁ δωδεκαμερὴς μηνιαῖος, ἄρα ἐγίνωσκον καὶ οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι χιλίοις που ἔτεσιν, ἤγουν Δνς', τοῖς ἡλιακοῖς ἔτεσι καὶ μηνσὶ καταμετρεῖν τὰ τῶν βασιλέων αὐτῶν ἔτη. καὶ περὶ τῶν ψ' τὰ παρ' ἐκείνοις ἔτη ψηφιζόμενα λογίζεσθαι ἡμᾶς ἡμέρας, διὰ τὸ συμφωνῆσαι, ὡς φασι, τῇ θεῖᾳ γραφῇ καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἧς ἐκπεπτώκασι κατὰ πάντα τρόπον, καὶ οὔτε ταῖς περὶ κατακλυσμοῦ μαρτυρίαις αὐτῶν πρὸς τὴν τῶν ἡμετέρων πίστωσιν προσέχειν χρὴ οὔτε ἄλλη τινὴ δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορία. σχεδὸν 35 γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἔκ τινος πηγῆς βορβορώδους καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε, καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων ἀπατηλῶν γραφῶν ἐσχίκασι τὰς ἀφορμάς. οὐ χάριν προήχθη μὲν ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε καὶ Πανοδώρου τῶν ὁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀκμασάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πεπονηκότων παραθέσθαι, εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ προρρηθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλληγορησάντων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἔτι Μανεθῶ περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μυθολογούντων, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυδηνοῦ φημι καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεθῶ, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἐξ ἀλλήλων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑφ' αὐτοῦ τὸ κακὸν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὄση δύναμις ἐπισημῆνασθαι. τῶν μέντοι προαναφερομένων θεοφιλεστάτων ἱστορικῶν μοναχῶν ἰστέον εἶναι τὴν ἔκδοσιν Ἀννιανοῦ μὲν ἐπιτομωτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τῇ ἀποστολικῇ τε καὶ πατρικῇ παραδόσει ἀκόλουθον, ἐν ἧ τὴν θεῖαν σάρκωσιν τῷ εφ' πληρουμένῳ καὶ ἀρξαμένῳ τῷ εφ' ἀποδείκνυσι, τὴν δὲ ἀγίαν καὶ ὀλόφωτον ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως κε' τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου μηνός, τοῦ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις Φαμενώθ κθ', ἦν καὶ πρωτόκτιστον ἡμέραν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ συστάντι πασχουαλίῳ τῶν φλβ' ἐτῶν μετὰ τινῶν σχολαστικῶν ἐπιστάσιων διεσάφησε, τῷ εφλδ' ἔτει τοῦ κόσμου ἀρξαμένῳ κατὰ αὐτὴν τὴν ζωοποιὸν τοῦ πρώτου κυριακοῦ πάσχα ἡμέραν, οὗτινος πασχουαλίου φιλαληθεστάτην ἔκδοσιν εὐρήσει ὁ φιλομαθὴς ἐν τῷδε τῷ πονήματι κατὰ τὸν δέοντα τόπον μετὰ καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν πονηθέντος ἴσο δυνάμου αὐτοῦ· τοῦ δὲ Πανοδώρου πολυμερῆ τε καὶ πολυειδῆ, πολλὰ τε χρήσιμα ἔχουσιν, οὐ μόνον χρονικῆς ἐχόμενα θεωρίας, ἀλλὰ καὶ τῆς

κανονικῆς τῶν δύο μεγάλων φωστήρων ἡλίου καὶ σελήνης κινήσεως, ἐν πολλοῖς δὲ ταυτολογοῦσαν καὶ λειπομένην ἔτεσιν ζ' τῶν εφ' ἑτῶν τῆς 36 ἄρρητου ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τοῦτο σφαλλομένην περὶ τὸ πασχάλιον ἡμέραν (τῷ γὰρ εφεκ' ἔτει τοῦ κόσμου ταύτην γεγενῆσθαι παραδίδωσι μηνὸς Μαρτίου κ', ἧτοι κατ' Αἰγυπτίους Φαμενώθ κ'), ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἔτος οὐχ ὑγιῶς ἔχουσιν. ἀμφοτέροι δὲ αὐτῶν τὸν Καισαρείας Παλαιστίνης Εὐσέβιον καταμέμφονται, ὅτι μὴ δεδύνηται ὡς αὐτοὶ τὸν μυριαδισμὸν τῶν Χαλδαϊκῶν ἐτῶν, ἧτοι τῶν ρκδ', εἰς ἡμέρας νοῆσαι, καὶ ἀναλύσεως ἢ μερίσεως αὐτοὶ πεποιήκασιν, ὡς προδέδεικται, ἵνα σύμφωνος εὑρεθῇ τῇ γραφῇ. ἡμεῖς δὲ αὐτὸν μᾶλλον ἀποδεχόμεθα μὴ συμβιβάσαντα τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ. πολυμαθῆς γὰρ ὢν καὶ εἰδὼς Χαλδαίους μὲν ἀπείρους αἰῶνας τῆς κοσμογονίας εἰσάγοντας, Ἑλληνας δὲ καὶ Αἰγυπτίους ἐν εἴκοσι πέντε περιόδους ἐτῶν λέγοντας τῶν ἀπὸ αυξά', ἧτοι ἐν λζ' χιλιάσι καὶ φκε' τὴν κοσμικὴν ἀποκατάστασιν γίνεσθαι λέγοντας, ἦγουν ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς ἐν τοῖς Γενικοῖς Ἑρμοῦ καὶ ταῖς Κυραννίσι φέρεται, τούτου χάριν περιττὸν ἠγήσατο τὰς ἀλλοτρίας δόξας ἀλληγορῆσαι, ὡς ἔοικε. μέμφονται δὲ αὐτὸν ἐν ἄλλῳ μέρει εὐλόγως, ὅτι ἐν τῇ ἀνακεφαλαιώσει τοῦ χρονογραφείου αὐτοῦ ζζ' ἔτη ἐσφάλῃ. ἀντὶ γὰρ εωιζ' εφεκς'. ἐστοιχείωσε δὲ οὕτως· ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς γεννήσεως Ἀβραὰμ συνῆξεν ἔτη γρπδ', καὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως τῆς εικοσαετηρίδος Κωνσταντίνου ἐν τῷ κατὰ πλάτος συνῆξε χρόνον ἐτῶν βτμβ'. ἃ γίνεται ἔτη εφεκς'. ἡ δὲ τοιαύτη παράνοια, φησὶν ὁ Ἀννιανός, ἐκ τοῦ ἀνακυκλευτικοῦ τόμου τοῦ πάσχα ἐλέγχεται, ἧτοι ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐτῶν. εἰς ταῦτα γὰρ ἀναλύσαντες τὰ εφεκς' ἔτη εὐρίσκομεν περιόδους ι' καὶ λοιπὰ ἔτη ζς'. ταῦτα εἰσαγαγόντες εἰς τὸν τοῦ πάσχα τόμον ἀκόλουθον εὐρίσκομεν τὴν ιδ' τῆς σελήνης καὶ τὴν ἀναστάσιμον ἡμέραν τὴν κυριακὴν τῷ εωιζ'. ὡσαύτως ἀναλύσαντες εἰς φλβ' εὐρίσκομεν περιόδους ι' καὶ λοιπὰ υζζ' ἔτη. ταῦτα εἰσενέγκαντες εἰς τὸν τοῦ πάσχα τόμον εὐρίσκομεν τὴν ιδ' σύμφωνον τοῦ Φαμενώθ κθ', ὅ ἐστι Μαρτίου κε', τὴν δὲ κυριακὴν Φαρμουθὶ γ', τοῦτ' ἔστι Μαρτίου κθ'. τῶν δὲ παραλειφθέντων ἐτῶν ζζ' τῷ αὐτῷ Εὐσεβίῳ ἢ ἀπόδειξις ἐν ταῖς θεαῖς γραφαῖς οὕτω κεῖται· μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῷ Σῆμ γεννᾶται ὁ Ἀρφαξάδ, εἶθ' οὕτως γεννᾶται Καῖνᾶν· τοῦτον τὸν Καῖνᾶν οὐκ ἐγενεαλόγησεν ὁ Εὐσέβιος τεκνῶσαντα ἐν 37 τῷ ρλ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸν Σαλά· ἔτι δὲ καὶ Ἀωδῶν τὸν κριτὴν οὐκ ἐστοιχείωσε κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ι'. οἱ δὲ ὁ ἔρμηνευται ἐνδέκατον κριτὴν αὐτὸν ἔταξαν. ἔτι δὲ καὶ τὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἐν τοῖς κριταῖς σποράδην βασιλευσάντων ἐξ ἄλλοφύλων ἔτη ρια' οὐκ ἐψηφίσαστο, λογιζόμενος ἐν τοῖς κριταῖς λελογίσθαι αὐτά· οἱ δὲ ὁ ἔρμηνευται ὀνομαστὶ ἦρ μήνευσαν αὐτοὺς κρατήσαντας τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ρια', τοὺς ἰγ' κριτὰς κρίναντας τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζθ', ὡς εἶναι ὄλον τὸ τῶν κριτῶν βασιλείον ἐτῶν υἱ'. ἔτι δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν Σαμψῶν τοῦ κριτοῦ τῆς ἀναρχίας, ἧτοι εἰρήνης, τοῦ λαοῦ μ' ἔτη ἐν τῷ κατὰ πλάτος οὐκ ἔθηκεν· ὁ δὲ Ἀφρικανὸς αὐτῶν ἐμνημόνευσε καὶ τῇ τοῦ χρονογραφίου αὐτοῦ ὁμάδι συμψηφισάμενος ἦνωσε. Ταῦτα Ἀννιανὸς ἐπὶ λέξεώς φησι μεμφόμενος Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου δικαίως περὶ τῆς παραλήψεως τῶν ζζ' ἐτῶν. συνωδὰ δὲ αὐτῷ καὶ Πανόδωρος περὶ τούτων ἐγκαλεῖ, οὗ τὰς χρήσεις περὶ τούτου παρέλκον ἡγού μεθα παραθέσθαι. πλὴν καὶ Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυίστορι καὶ Ἀβυδηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν. ὅτι γὰρ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν διαμερισθέντες τὴν οἰκουμένην οἱ τρεῖς υἱοὶ Νῶε πάλιν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐξ αὐτῶν ὤρμησαν κάκειθεν, ὡς φησὶν ἡ γραφὴ κατ' ἐπανάληψίν τινα, μετὰ τὸν διαμερισμὸν

καὶ τὰς γεννήσεις αὐτῶν ἦλθον ἐν γῆ Σενάαρ, ἥτις ἐστὶ Βαβυλῶν, ὃ ἐρμηνεύεται σύγχυσις, διὰ τὸ συγκεχύσθαι ἐκεῖ τὰς γλώσσας τῶν τὸν πύργον οἰκοδομούντων, ἀκουστέον τρανῶς τῆς γραφῆς λεγούσης «καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν εὗρον πεδῖον ἐν γῆ Σενάαρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῷ πλησίον· δεῦτε, πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί.» καὶ μετ' ὀλίγον «καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις.» σύγχυσις δὲ Βαβυλῶν ἐρμη νεύεται Ἑβραϊστί. προεῖρηκε δὲ πρὸ μικροῦ προλαβοῦσα ὅτι «Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἔναντι κυρίου. καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ 38 Βαβυλῶν, Ὁρέχ καὶ Ἀρχὰδ καὶ Χαλάνη ἐν γῆ Σενάαρ.» τούτων τί σαφέστερον ἀκούειν ἐθέλοιμεν περὶ Βαβυλῶνος, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδέπω ὤφθη οὐδὲ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἕως τοῦ κινήσει τοὺς ἀνθρώπους πληθυνθέντας ἐξ ἀνατολῶν καὶ κατοικήσει αὐτοὺς ἐν γῆ Σενάαρ, καὶ οἰκοδομήσει τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, προηγουμένου αὐτῶν τοῦ θεομάχου Νεβρώδ καὶ βασιλεύοντος, κατὰ μίμησίν τε τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ γιγάντων πάντα τυραννικῶς πράττοντος καὶ πείθοντος τοὺς ὑπηκόους πρῶτον ἀπειθεῖν τῷ θεῷ καὶ πύργον οἰκοδομεῖν οὐρανομήκη κατέναντι αὐτοῦ. διό φησι τὰ λόγια· «οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς», τοῦτ' ἔστι μετὰ τὴν τῶν προτέρων γιγάντων ἀπώλειαν οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας πρῶτος τῆς κακίας μετ' ἐκείνους ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἔναντι κυρίου, ἀντίθεος τὸ δὴ λεγόμενον. τῆς δὲ Βαβυλῶνος, ὡς ἀποδέδεικται ταῖς θεολέκτοις φωναῖς, μὴ οὔσης πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδ' ἡ Χαλδαίων βασιλεία ἔσται τὸ πρότερον ἕως τῆς βασιλείας Νεβρώδ καὶ τῆς πυργοποιίας, τούτοις δὲ συναποδείκνυται καὶ ἡ παρὰ Μανεθῶν περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ δυναστειῶν τῶν Αἰγυπτίων συγγραφὴ ψευδῆς, πρῶτον μὲν ἐξ ὧν ἕκαστος αὐτῶν ἑαυτὸν συνιστῶν, ἤγουν οἱ τῶν Χαλδαϊκῶν καὶ οἱ τῶν Αἰγυπτιακῶν συγγραφεῖς, θάτερος οὐ μέμνηται οὐδὲ συνιστᾷ ὁ τῶν Αἰγυπτιακῶν τὰ τῶν Χαλδαϊκῶν, περὶ αὐτοῦς, ὡς φασί, ψευδόμενοι γε γονότα, οὐδ' ὁ τῶν Χαλδαϊκῶν τὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν, ἀλλ' ἕκαστος τὸ ἴδιον ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα δοξάζων ἀράχνας ὑφαίνει· ἔπειτα καὶ ἐκ τοῦ πρώτου τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τοῦ Μεστρέμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Χάμ, κατὰ τὴν γραφὴν, θεοῦ δὲ τοῦ Νεβρώδ υἱοῦ Χοῦς υἱοῦ Χάμ τοῦ πρώτου, κατοικισθῆναι καὶ βασιλευθῆναι, ἀφ' οὗ καὶ ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου παρ' Ἑβραίοις καὶ Σύροις καὶ Ἀραβῶν οὕτω καλεῖται ἡ χώρα Μεστραία, καὶ τοῦτο πᾶσιν ἐστὶν ἱστορικοῖς πρόδηλον, εἰ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ὡσπερ τὰ τῆς Χαλδαϊκῆς, οὕτω καὶ τὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς δυναστείας ψευδηγορήματα στοιχειῶσαι ἠξίωσαν πάντα ψεύδη πεφυκότα, ὡς ἡ ἀλήθεια μόνη ἀπέδειξεν, ἥς οὐδὲν ἰσχυρότερον. τούτων οὖν οὐ περιττῶς οἶμαι διασαφισθέντων ἀκόλουθόν ἐστιν Ἀβυδηνοῦ τε καὶ Ἀπολλοδώρου μικρὰ κεφάλαια περὶ τῶν αὐτῶν παραθέντας, ἔτι δὲ καὶ Μανεθῶν πρὸς τελείαν ἀπόδειξιν τῆς ἐκείνων ἀνατροπῆς, καὶ ἵνα μή τις ἐκεῖνα ζητῶν ἀναγνῶναι τὰ συγγράμματα περὶ πολλὰς ἀσχολοῖτο βίβλους, πέρας ἐπιθεῖναι τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ, καὶ οὕτω τῆς λοιπῆς κατὰ δύναμιν ἱστορίας ἐπιλαβέσθαι. λέγει γὰρ ὁ Ἀβυδηνὸς συνάδων μὲν, οὐκ ἐν πᾶσι δέ, τῷ Ἀλεξάνδρῳ· 39 Ἐκ τῶν Ἀβυδηνοῦ Περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας Χαλδαίων μὲν τῆς σοφίης πέρι τοσαῦτα. βασιλευσαὶ δὲ τῆς χώρας πρῶτον λέγουσιν Ἄλωρον, τὸν δὲ ὑπὲρ ἑωυτοῦ λόγον διαδοῦναι ὅτι μιν τοῦ λεῶ ποιμένα ὁ θεὸς ἀποδείξει. βασιλευσαὶ δὲ σάρους ἰ'. σάρους δὲ ἐστὶν χ' καὶ γ' ἔτεα, νῆρος δὲ χ', σῶσος δὲ ξ'. μετὰ δὲ τοῦτον Ἀλάπαρον ἄρξει σάρους γ', μεθ' ὃν Ἀμίλλαρος ἐκ πόλεως Παντιβίβλων ἐβασίλευσε σάρους ιγ'. ἐφ' οὗ δεύτερον Ἀνήδωτον τὴν θάλασσαν ἀναδῦναι παραπλήσιον Ὠάννη τὴν ἰδέαν ἡμιδαίμονα.

μεθ' ὃν Ἀμμένων ἐκ Παυτιβίβλων ἤρξε σάρους ιβ'. μεθ' ὃν Μεγάλαιος ἐκ Παυτιβίβλων ἤρξε σάρους ιη'. εἶτα Δαὼς ποιμὴν ἐκ Παυτιβίβλων ἐβασίλευσε σάρους ι', ἐφ' οὗ δ' διφυεῖς γῆν ἐκ θαλάσσης ἀνέδυσαν, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα· Εὐέδωκος, Ἐνεύγαμος, Ἐνεύβουλος, Ἀνήμεντος. ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ ταῦτα Εὐεδωρέσχου Ἀνώδαφος. μεθ' ὃν ἄλλοι τε ἤρξαν καὶ Σίσουθρος ἐπὶ τούτοις, ὡς τοὺς πάντας εἶναι βασιλεῖς ι', ὧν ὁ χρόνος τῆς βασιλείας συνῆξε σάρους ρκ'. Καὶ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μὲν, οὐκ ἀπαράλλακτα λέγει οὕτως· μετὰ Εὐεδωρέσχον ἄλλοι τινὲς ἤρξαν καὶ Σίσιθρος, ὧ δὴ Κρόνος προσημαίνει μὲν ἔσσεσθαι πλῆθος ὄμβρων Δεσίου ιε'. κελεύει δὲ πᾶν ὅτι γραμμῶν ἦν ἐχόμενον ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Σισπόροισιν ἀποκρῦσαι. Σίσιθρος δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας εὐθέως ἐπ' Ἀρμενίης ἀνέπλωε, καὶ παραυτίκα μιν κατελάμβανε τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ. τρίτη δὲ ἡμερὴ ἐπέιτε ὕων ἐκόπασε, μετῆι τῶν ὀρνίθων, πείρην ποιούμενος εἶπου γῆν ἴδιοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδῦσαν· αἱ δὲ ἐκδεκομένου σφέας πελάγεος ἀμφιχανέος ἀπορέουσαι, ὅκη κατορμίσονται παρὰ τὸν Σίσιθρον, ὀπίσω κομίζονται, καὶ ἐπ' αὐτῆσιν ἕτεροι. ὡς δὲ τῆσι τρίτησιν εὐτύχουν, ἀπίκατο γὰρ δὴ πηλοῦ κατάπλεοι τοὺς ταρσοῦς, θεοὶ μιν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι, τὸ δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ περιάπτα ξύλων ἀλεξιφάρμακα καὶ τοῖσιν ἐπιχωρίοις παρείχετο. Ἰδοὺ δὴ καὶ οὗτος ἐξηλλαγμένην τινὴ φράσει τὰ Μωυσαϊκὰ παραχαράξας 40 Κρόνον φησὶ κεχηρηματικῆναι τῷ Νῶε, ἧτοι Ζισίθρω, τῷ παρ' αὐτοῖς οὕτω καλεῖσθαι συμφωνηθέντι, τοῦ Κρόνου πολλοῖς ἔτεσι μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ὡς δειχθήσεται, καὶ τὴν πυργοποιίαν γενομένου μοχθηροῦ τινος καὶ ἀλάστορος. Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωσος ἰστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαῖον· βασιλεῦσαι δὲ σάρους ι', καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παυτιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησὶ φανῆναι τὸν μυσσάρων Ὠάννην, τὸν Ἀνήδωτον, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς ὕπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἶρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει, οὗτος δὲ μετὰ σάρους μ', ὁ δὲ Ἀβυδηγὸς τὸν δεύτερον Ἀνήδωτον μετὰ σάρους κς'. εἶτα Μεγάλαιον ἐκ Παυτιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ιη'. καὶ μετὰ τούτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παυτιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους ι'. κατὰ τούτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς Ἀνήδωτον δ' τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. εἶτα ἄρξαι Εὐεδωράχον Παυτιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ιη'. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὅμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ὧ ὄνομα Ὠδάκων. τούτους δὲ φησὶ πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. περὶ τοῦ τοῦ Ἀβυδηγὸς οὐδὲν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Ἀμεμψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγχων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους ι'. εἶτα ἄρξαι Ὠτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγχων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους η'. Ὠτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ζίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ιη'. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμόν φησὶ γεγενῆσθαι. ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς ι', σάρους δὲ ρκ'. Ταῦτά μοι ἐκ τῶν τὰ Χαλδαϊκὰ μεγαλαυχούντων Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου προσεσήνεκται πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀλόγου καὶ μυθώδους αὐτῶν δόξης καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων αὐτούς, καὶ τοὺς ἐπιμαρτυροῦντας αὐτοῖς τῶν ἡμετέρων ἱστορικῶν, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον βλαπτομένους, ὥστε μὴ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις παρ' αὐτῶν ὡς ἀληθέσι. πρόκειται δὲ λοιπὸν καὶ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων δυναστείας μικρὰ διαλαβεῖν ἐκ τῶν Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου, ὃς ἐπὶ Πτο 41 λεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἰδωλείων χρηματίσας ἐκ τῶν ἐν τῇ Σηριαδικῇ γῇ κειμένων στηλῶν ἱερᾶ φησὶ διαλέκτῳ καὶ ἱερογραφικοῖς γράμμασι κεκαρκτηρισμένων ὑπὸ Θῶθ τοῦ πρώτου Ἑρμοῦ, καὶ ἐρμηνευθεισῶν μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἐκ τῆς ἱερᾶς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν γράμμασιν

ιερογλυφικοί, καὶ ἀποτεθέντων ἐν βίβλοις ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοδαίμονος υἱοῦ τοῦ δευτέρου Ἑρμοῦ, πατρὸς δὲ τοῦ τὰτ ἐν τοῖς ἀδύτοις τῶν ἱερῶν Αἰγύπτου, προσεφώνησε τῷ αὐτῷ Φιλαδέλφω βασιλεῖ δευτέρῳ Πτολεμαίῳ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Σώθεος γράφων ἐπὶ λέξεως οὕτως. Ἐπιστολὴ Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον βασιλεῖ μεγάλῳ Πτολεμαίῳ Φιλαδέλφῳ σεβαστῷ Μανεθῶ ἀρχιερεὺς καὶ γραμματεὺς τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερῶν ἀδύτων, γένει Σεβεννύτης ὑπάρχων Ἡλιουπολίτης, τῷ δεσπότῃ μου Πτολεμαίῳ χαίρειν. Ἡμᾶς δεῖ λογιζέσθαι, μέγιστε βασιλεῦ, περὶ πάντων ὧν ἐὰν βούλη ἡμᾶς ἐξετάσαι πραγμάτων ἐπιζητοῦντί σοι περὶ τῶν μελλόντων τῷ κόσμῳ γίνεσθαι καθὼς ἐκέλευσάς μοι παραφανήσεται σοι ἃ ἔμαθον ἱερὰ βιβλία γραφέντα ὑπὸ τοῦ προπάτορος τρισμεγίστου Ἑρμοῦ. ἔρρωσό μοι δέσποτά μου βασιλεῦ. Ταῦτα περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου Ἑρμοῦ βιβλίων λέγει. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ ἐθνῶν Αἰγυπτιακῶν πέντε ἐν λ' δυναστείαις ἴστορεῖ τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ νεκῶν καὶ θνητῶν, ὧν καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου μνησθεὶς ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ φησιν οὕτως· «Αἰγύπτιοι δὲ θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ παρὰ τούτους νεκῶν καὶ θνητῶν ἐτέρων βασιλέων πολλὴν καὶ φλύαρον συνείρουσι μυθολογίαν. οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς παλαιότατοι σεληναίους ἔφασκον εἶναι τοὺς ψ' τριμηνιαίους τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐξ ἡμερῶν λ' συνεστῶτας, οἱ δὲ μετὰ τούτους ἡμίθεοι ὥρους ἐκάλουν τοὺς ἐνιαυτοὺς τοὺς ψ' τριμηνιαίους.» Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Εὐσέβιος μεμφόμενος αὐτοῖς τῆς φλυαρίας εὐλόγως συνέγραψεν, ὃν ὁ Πανόδωρος οὐ καλῶς, ὡς οἶμαι, ἐν τούτῳ μέμφεται, 42 λέγων ὅτι ἠπόρησε διαλύσασθαι τὴν ἔννοιαν τῶν συγγραφέων, ἦν αὐτὸς καινότερόν τι δοκῶν κατορθοῦν λέγει, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδάμ πλάσεως ἕως τοῦ Ἐνώχ, ἧτοι τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ἀσπβ' ἔτους οὔτε μηνὸς οὔτε ἐνιαυτοῦ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐγνωρίζετο, οἱ δὲ ἐργήγοροι κατελθόντες ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ α' ἔτους συναναστραφέντες τοῖς ἀνθρώποις ἐδίδαξαν αὐτοὺς τοὺς κύκλους τῶν δύο φωστήρων δωδεκαζωδίου εἶναι ἐκ μοιρῶν τζ', οἱ δὲ ἀποβλέψαντες εἰς τὸν περιγεϊότερον μικρότερον καὶ εὐδηλότερον τριακονθήμερον σεληνιακὸν κύκλον ἐθέσπισαν εἰς ἐνιαυτὸν ἀριθμεῖσθαι, διὰ τὸ καὶ τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον ἐν τοῖς αὐτοῖς δώδεκα ζωδίοις πληροῦσθαι ἐν ἰσαριθμοῖς μοίραις τζ'. ὅθεν συνέβη τὰ τῆς βασιλείας τῶν παρ' αὐτοῖς βασιλευσάντων θεῶν γενεῶν ζ' ἐν δυναστείαις ζ' ἔτη ἐν σεληνιακοῖς τριακονθήμεροις κύκλοις παρ' αὐτοῖς ἀριθμεῖσθαι· ἃ καὶ συνῆξαν σελήνια α' ἀπέ', ἔτη ἡλιακὰ Δξθ'. ταῦτα δὲ συναριθμούμενα τοῖς πρὸ τῆς τούτων βασιλείας ἡλιακοῖς ἀνη' ἔτεσι συνάγουσιν ὁμάδα ἐτῶν βκζ'. ὁμοίως δὲ κατὰ τὰς β' δυναστείας τῶν θ' ἡμιθέων τῶν μηδέποτε γεγονότων ὡς γεγονότων ἔτη σιδ' #171 σπουδάζει συνιστᾶν ἀπὸ τῶν ὠνῆ' ὠρῶν, ἧτοι τροπῶν, ὡς γίνεσθαι φησὶ σὺν Δξθ' ἀρπγ' #171 ἔτη, καὶ συναπτόμενα τοῖς ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς τῶν θεῶν βασιλείας ἀνη' ἔτεσι συνάγειν ἔτη βσβ' ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πανόδωρος τὰς κατὰ θεοῦ καὶ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν Αἰγυπτιακὰς συγγραφὰς συμφωνεῖν αὐταῖς ἀγωνίζεται δεικνύει μεμφόμενος τὸν Εὐσέβιον, μὴ εἰδὼς ὅτι καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδέδεικται ταῦτα αὐτοῦ τὰ ἀναπόδεικτά τε καὶ ἀσυλλόγιστα, εἴ γε, καθὼς προαποδέδεικται ἡμῖν ἐκ τῆς Γενέσεως, οὔτε Βαβυλῶν ἢ Χαλδαϊκῆ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὔτε ἢ Αἴγυπτος πρὸ τοῦ Μεστρέμ ἐβασιλεύθη, οἶμαι δ' ὅτι οὐδ' ὠκίσθη, καθὼς ἢ προσηγορία τῆς χώρας ἕως καὶ νῦν κεκράτηκε κατὰ τὴν Ἑβραϊδα Μεστραία λεγομένη καὶ ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ ἀντιγράφῳ. Αἴγυπτος γὰρ Ἑλληνιστὶ λέγεται κατὰ τινὰ συνήθειαν Ἑλληνικὴν, ἧ καὶ οἱ ἐβδομήκοντα ἐρμηνευταὶ ἐπόμενοι οὕτως ἐξέδωκαν, μὴ εἰδόντων ἀκούειν τὴν τῆς Αἰγύπτου προσηγορίαν τῶν αἰτησάντων τὰς ἐρμηνείας τῶν Ἑβραϊκῶν θείων γραφῶν, λέγω δὲ Πτολεμαίου τούτου τοῦ φιλολογωτάτου Φιλαδέλφου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτόν, ἀλλ' ἢ μόνον Αἴγυπτον ἀπὸ

Αἰγύπτου τινὸς καλουμένου τοῦ ἀδελφοῦ Δαναοῦ βασιλεύσαντος ἐπὶ τῆς 1θ' δυνα 43
στείας ἐβδόμου ἔτη ξη΄, χρόνους ὕστερον ἐγγύς που τοῦ δ' κοσμικοῦ ἔτους, ὡς ἐκέισε
στοιχειωθήσεται, τοῦ καὶ μετονομάσαντος τὴν Με στραίαν χώραν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα
Αἴγυπτον. Τούτων δὲ οὕτω διελημμένων ἡμῖν μετέλθωμεν καὶ ἐπὶ τὴν καθεξῆς ἀπὸ
τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν χρόνων στοιχείωσιν, τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἀκολουθῶσιν αὐτῇ
γράψασιν ἱστορικοῖς ἐπόμενοι. μετὰ γὰρ τὸν κατακλυσμὸν εὐθύς οὐδαμοῦ
δεδήλωται ἐν αὐτῇ βασιλεύς. μόνον δὲ τὸν Νῶε ἠγε μονεύειν τῶν ἑαυτοῦ υἱῶν καὶ
τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὰ ὅλα φησὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν΄.
καὶ μετ' αὐτὸν Σῆμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν ἐπ' ὀλιγανδρίας τὰ λοιπὰ τῆς
ζωῆς αὐτοῦ ρν΄, καὶ μετ' αὐτὸν ἠγεμόνευσεν Ἀρφαζὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λγ΄, ὡς
γίνεσθαι τὰ πάντα τῆς ἡγεμονίας αὐτῶν γ' μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη φλδ΄, ἀπὸ δὲ
τοῦ προπάτορος Ἀδάμ βψοε΄. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀρφαζὰδ, μικρῶ πρότερον
ἔτεσιν ζ' τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἦτοι τῷ καθολικῶ βψλζ΄ ἔτει, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ
φζδ΄, τοῦ δὲ Ἀρφαζὰδ υζγ΄, τοῦ δὲ Καϊνᾶν, ὃν Εὐσέβιος οὐκ ἐστοιχείωσε, τνη΄, τοῦ δὲ
Σαλὰ σλ΄ καὶ τοῦ Ἐβερ ρλη΄, καὶ τοῦ Φαλεκ ἔτος δ' φοβηθέντες οἱ ἀπόγονοι τῶν υἱῶν
Νῶε μήποτε πάλιν ἀφανισθῶσιν ὑπὸ κατακλυσμοῦ, ἐβουλεύσαντο κακῶς
οἰκοδομῆσαι πύργον ἕως τοῦ οὐρανοῦ φθάνοντα, καὶ ἐλθόντες εἰς γῆν Σενάαρ, ὡς
φησιν ἡ γραφή, ὠκοδόμουν, κατάρχοντος καὶ βασιλεύοντος αὐτῶν Νεβρώδ τοῦ υἱοῦ
Χοῦς υἱοῦ τοῦ Χάμ τοῦ υἱοῦ Νῶε, οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας ἐγένετο Βαβυλῶν. ἐπὶ γὰρ
ἔτη τεσσαράκοντα οἰκοδομήσαντες, ἐκείνου μάλιστα παρορμῶντος αὐτοὺς εἰς
ἀποστασίαν, συνεχύθησαν δι' αἰρεθέντες εἰς πολυγλωσσίαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνος δὲ
ἔμεινεν ἐκεῖ κατοικῶν καὶ μὴ ἀφιστάμενος τοῦ πύργου, βασιλεύων μερικοῦ τινος
πλήθους, ἐφ' ὃν ὁ πύργος ἀνέμω βιαίω, ὡς ἱστοροῦσι, καταπεσὼν θεία κρίσει τοῦ τον
ἐπάταξε. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἰωσήππος οὕτω λέγων· Ἰωσήππου περὶ τῶν μετὰ
τὸν κατακλυσμὸν τῆς πυργοποιίας Νῶχος δὲ βιοὺς μετὰ τὴν ἐπομβρίαν πεντήκοντα
καὶ τριακόσια ἔτη καὶ πάντα τὸν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διάγων τελευτᾷ, ζήσας
ἐτῶν ἀριθ 44 μὸν Δν΄. μηδεὶς δὲ πρὸς τὸν νῦν βίον καὶ τὴν βραχύτητα τῶν ἡμερῶν
καὶ τῶν ἐτῶν ἀποβλέπων ἂ ζῶμεν συμβαλὼν τὸν τῶν παλαιῶν ψευδῆ νομιζέτω τὰ
περὶ ἐκείνων λεγόμενα, τῷ μηδὲ νῦν τοσοῦτον ἐν τῷ βίῳ παρατείνειν χρόνον
τεκμαιρόμενος μηδὲ ἐκείνους εἰς ἐκεῖνο τὸ μῆκος τῆς ζωῆς ἀφικέσθαι· οἱ μὲν γὰρ
θεοφιλεῖς ὄντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ γενόμενοι καὶ διὰ τὰς τροφὰς
ἐπιτηδειοτέρας πρὸς πλείονα χρόνον οὔσας εἰκότως ἔζων πληθεὺς τοσοῦτων ἐτῶν.
ἔπειτα δι' ἀρετὴν καὶ τὴν εὐχρηστίαν ὧν ἐπενόουν ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας
πλεῖον ζῆν τὸν θεὸν αὐτοῖς παρασχεῖν, ἅπερ οὐκ ἦν ἀσφαλῶς αὐτοῖς προειπεῖν μὴ
ζήσασιν χ' ἔνιαυτος. διὰ τοσοῦτων ἐτῶν ὁ μέγας ἔνιαυτος πληροῦται. μαρτυροῦσι
δέ μου τῷ λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἑλλησι καὶ βαρβάροις συγγραψάμενοι τὰς ἀρ
χαιολογίας, Μανεθῶν ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ποιησάμενος ἀναγραφὴν καὶ Βῆρωσος
ὁ τὰ Χαλδαϊκὰ συνάγων, Μῶχος τε καὶ Ἐστιάϊος, καὶ πρὸς τούτοις ὁ Αἰγύπτιος
Ἰερώνυμος, οἱ τὰ Φοινικικὰ συγγραψάμενοι συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις.
Ἡσιόδός τε καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ πρὸς τούτοις Ἐφορος
καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη α. Οἱ δὲ Νώχου παῖδες τρεῖς
ὄντες, Σημᾶς καὶ Ἰαφθᾶς καὶ Χαμᾶς, ἑκατὸν ἔτεσι τῆς ἐπομβρίας ἔμπροσθεν
γεγονότες, πρῶτοι κατελθόντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν εἰς τὰ πεδία τὴν ἐν τούτοις οἴκησιν
ἐποίησαντο, καὶ τοὺς ἄλλους δεδιότας σφόδρα διὰ τὸν κατακλυσμὸν τὰ πεδία
ἔπεισαν θαρσῆσαντας μιμητὰς αὐτῶν γενέσθαι. καὶ τὸ μὲν πεδίον εἰς ὃ πρῶτον
αὐτοὺς κατώκισαν καλεῖται Σενάαρ. τοῦ δὲ θεοῦ κελεύσαντος αὐτοὺς εἰς
πολυανθρωπίαν στέλλειν ἀποικίας, ἵνα μὴ στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ γῆν
πολλὴν γεωργοῦντες ἀπολάβοιεν ἀφθόνως τῶν καρπῶν, ὑπὸ ἀμαθίας παρήκουσαν

τοῦ θεοῦ· καὶ διὰ τοῦτο συμφοραῖς περιπεσόντες ἦσθοντο τῆς ἀμαρτίας, ἐπεὶ γὰρ ἦνθουν νεότητος πλήθει, πάλιν ὁ θεὸς αὐτοῖς συνεβούλευσε ποιεῖσθαι τὴν ἀποικίαν. οἱ δὲ οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου εὐμένειαν νομίζοντες 45 ἔχειν τὰ ἀγαθὰ, τὴν δὲ ἰσχὺν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν αἰτίαν τῆς εὐπορίας ὑπο λαμβάνοντες οὐκ ἐπέιθοντο. προσετίθεσαν δὲ τῷ παρακούειν τῆς τοῦ θεοῦ γνώμης καὶ τὸ κατ' ἐπιβουλήν ἐπινοεῖν εἰς ἀποικίαν αὐτοὺς παρορμᾶν, ἵνα διαιρεθέντες εὐεπιχειρότατοι γένοιντο. Ἐξῆρέ τε αὐτοὺς πρὸς ὕβριν τοῦ θεοῦ καὶ καταφρόνησιν Νεβρώ δης, ὃς υἱὸν δὲ μὲν ὦν Χαμοῦ τοῦ Νώχου, τολμηρὸς δὲ καὶ κατὰ χεῖρα γενναῖος, ἔπειθεν αὐτοὺς μὴ τῷ θεῷ διδόναι τὸ δι' ἐκεῖνον εὐδαιμονεῖν, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν ταῦτα παρέχειν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι. καὶ περίιστα δὲ κατ' ὀλίγον εἰς τυραννίδα τὰ πράγματα, ἀνόμως οὕτω νομίζων ἀποστήσειν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ, εἰ χρώμενοι τῇ αὐτῇ δυνάμει διατελοῖεν, ἀμύνεσθαι τε τὸν θεὸν πάλιν ἠπεῖλει τὴν γῆν ἐπικλύσαι θελήσαντα. πύργον γὰρ οἰκοδομήσειν ὑψηλότερον ἢ τὸ ὕδωρ μὴ ἀναβῆναι δυνηθεῖν· μετελεύσεσθαι δὲ καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀπωλείας. Τὸ δὲ πλῆθος πρόθυμον ἦν τοῖς Νεβρώδου δόγμασιν ἔπεσθαι δουλείαν ἡγούμενον εἴκειν τῷ θεῷ, καὶ τὸν πύργον ὠκοδόμουν. ἔλαμβανε δὲ θᾶπτον ὕψος ἢ προσεδόκησεν ἄν τις ὑπὸ πολυχρονίας, τὸ μέντοι πάχος ἦν τοσοῦτον ὥσθ' ὑπ' αὐτοῦ μειοῦσθαι τοῖς ὀρώσι τὸ μήκος, ὠκοδόμητο δ' ἐκ πλίνθου ὀπτῆς ἀσφάλτῳ συνδεδεμένης, ὡς ἂν μὴ περιρρέοι. οὕτως δὲ μεμνηότας ὀρῶν ἀφανίσαι μὲν ἐκ παντὸς οὐκ ἔκρινεν, ὅτι μηδ' ὑπὸ τῶν πρώτων ἀπολωλότων σωφρονισθεῖεν, εἰς στάσιν δὲ αὐτοὺς ἐνέβαλεν ἀλλογλώσσους ἀπεργασάμενος καὶ ὑπὸ πολυφωνίας ποιήσας ἑαυτῶν ἀσυνέτους εἶναι. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ τὸν πύργον ὠκοδόμησαν νῦν Βαβυλῶν καλεῖται διὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ περὶ τὴν διάλεκτον πρώτον ἐναργοῦς. Ἑβραῖοι γὰρ τὴν σύγχυσιν βαβέλ καλοῦσι. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰώσηπος περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλισμὸν καὶ τὸν Νεβρώδ καὶ τῆς πυργοποιίας καὶ αὐτῆς Βαβυλῶνος, ἀλλὰ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ ὡς ἐκ σιβύλλης τάδε φησὶ καὶ Ἀβυδηνός. 46 Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύιστορος περὶ τῆς πυργοποιίας Σίβυλλα δὲ φησὶν ὁμοφώνων ὄντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς τούτων πύργον ὑπερμεγέθη οἰκοδομήσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῶσι. τοῦ δὲ θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσήσαντος ἀνατρέψαι αὐτούς, καὶ ἰδίαν ἐκάστῳ φωνὴν δοῦναι, διὸ δὴ Βαβυλῶνα τὴν πόλιν κληθῆναι. μετὰ δὲ τὸν κατακλισμὸν Τιτᾶνα καὶ Προμηθέα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς πυργοποιίας Ἀλέξ· ἀνδρὸς ταῦτα μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σύγχυσιν κληθῆναι τὴν πρὸ πολλῶν μυριάδων ἐτῶν μυθολογουμένην παρ' αὐτοῖς βεβασίλευκέναι. Ἀβυδηνοῦ περὶ τῶν αὐτῶν Ἐν τῇ δὴ λέγουσι τοὺς πρώτους ἀνασχόντας ῥώμη τε καὶ μεγέθει χαυνοθέντας καὶ δὴ θεῶν καταφρονήσαντας ἀμείνονας εἶναι τύρσιν ἡλίβατον ἀείρειν, ἢ νῦν Βαβυλῶν ἐστίν, ἥδη τε ἄσσον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἀνέμους θεοῖσι βωθέοντας ἀνατρέψαι περὶ αὐτοῖσι τὸ μηχανήμα, τοῦ δὴ τὰ ἐρείπια λέγεσθαι Βαβυλῶνα. τέως δὲ ὄντας ὁμογλώσσους ἐκ θεῶν πολὺ θροον φωνὴν ἐνέγκασθαι· μετὰ δὲ Κρόνῳ καὶ Τιτῆνι συστῆναι πόλεμον. Τρανῶς δὴ καὶ οὕτως ὡς ἐπιλαθόμενος τῶν προτέρων περὶ Βαβυλῶνος κομπασμῶν ὁμολογεῖ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας αὐτὴν οὕτω κεκλῆσθαι διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν ὀβ' ἔθνων τῶνδε διασπαρέντων κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἣν διεμέρισε Νῶε ὁ δίκαιος τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς τῷ βροβ' ἔτει τοῦ κόσμου, Ἀλλ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, κατὰ τὸν θεῖον δηλονότι χρησμὸν οὕτως. Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ κατάγοντι ἔτος ὑλᾶ ἔδωκεν ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μήκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Ῥίνο 47 κουρούρων τῆς Αἰγύπτου, ἥτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μέρους τῆς μεσημβρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μήδειαν καὶ ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὄρια τὸν Εὐφράτην. Χάμ δὲ τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ υἱῷ κατάγοντι ἔτος υκζ' ἔδωκε τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα καὶ μέρος τῆς δύσεως ἀπὸ

Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου, Αἰθιοπίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, Ἀφρικὴν καὶ Μαυριτανίαν ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, ἤτοι ἕως τοῦ δυτικοῦ καὶ Λιβυκοῦ Ὀκεανοῦ, ποταμὸν διορίζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γειῶν καὶ Χρυσορρόας λέγεται. Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ υἱῷ αὐτοῦ ἄγοντι ἔτος υκε΄ ἀπὸ Μηδείας τὰ πρὸς ἄρκτον καὶ δυσμὰς ἕως Γαδεείρων καὶ Βρεττανικῶν νήσων, Ἀρμενίαν καὶ Ἰβηρίαν, Πόντον, Κόλχους καὶ τὰς κατόπιν χώρας καὶ νήσους ἕως Ἰταλίας καὶ Γαλλικῆς Σπανικῆς τε καὶ Κελτιβηρίας καὶ Λυσιτανῶν. οὕτω μερίσας καὶ ἐγγράφως διαθέμενος, ὡς φασιν, ἐπαναγνοὺς τε αὐτοῖς τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐσφραγίσαστο, παρ' ἑαυτῷ κατασχών, ἕως τοῦ βφζβ΄ ἔτους ἀπὸ Ἀδάμ, ἐν ᾧ καὶ ἐκοιμήθη. μέλλων δὲ τελευτᾶν ἐνετείλατο τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς μηδένα ἐπελθεῖν τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ ὀρίοις καὶ ἀτάκτως ἐνεχθῆναι πρὸς ἕτερον, ὡς τούτου γενησομένου αἰτίου στάσεως αὐτοῖς καὶ πολέμων τῶν πρὸς ἀλλήλους, τὴν δὲ διαθήκην αὐτοῦ ἔδωκε τῷ Σῆμ, ὡς πρωτοτόκῳ υἱῷ καὶ θεοφιλεστέρῳ, ὃς καὶ τὴν ἡγεμονίαν διεδέξατο μετ' αὐτὸν καὶ τὰς ἐξαιρέτους τῶν παρ' αὐτοῦ εὐλογιῶν ἐκκληρώσατο, ὡς καὶ ἐν τῇ Γενέσει φέρεται. καὶ ἐκοιμήθη ἐν ὄρει Λουβάρ. Ἐν δὲ τῷ βψζα΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ἤτοι μετὰ ζ΄ ἔτη τῆς τελευτῆς Νῶε, νεωτερίσας ὁ τοῦ Χάμ υἱὸς Χαναὰν ἐπέβη τοῖς ὀρίοις τοῦ Σῆμ καὶ κατ' ὥκησεν ἐκεῖ παραβάς τὴν ἐντολὴν Νῶε σὺν τοῖς ἐξ αὐτοῦ γενομένοις ἔθνεσιν ζ', Ἀμορραίοις, Χετταίοις, Φερεζαίοις, Εὐαίοις, Γεργεσαίοις, Ἰεβουσαίοις καὶ Χανααναίοις, οὓς διὰ Μωυσέως καὶ Ἰησοῦ ἐξωλόθρευσεν ὁ θεός, καὶ κατὰ τινὰς καιροὺς διὰ τῶν κριτῶν ἀπέδωκε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὴν πατρίαν γῆν, ὡς ἐκ τοῦ Σῆμ καταγομένοις διὰ γενεῶν λη΄, ἐτῶν ἀχπζ΄. ὁ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ δυοῖ ἔτος, ἤτοι τῷ κγ΄ τῆς βασιλείας Σαλομῶν, καθ' ὃ ἐνεκαίνισε τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντα πολυτελεῆ ναόν, θύσας τῷ πατρίῳ θεῷ λαμπρῶς· περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίῳις τόποις ἐκάστης τῶν 48 αὐτῶν λη΄ γενεῶν κατὰ τὸ ἐγχωροῦν στοιχειώδει ἐπιτομῇ σὺν θεῷ λεχθῆ σεται. νῦν δὲ ἐπανέλθωμεν πάλιν ἐπὶ τὴν πυργοποιίαν καὶ τὴν σύγχυσιν τῶν οβ΄ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν, αἱ συνεχύθησαν, καὶ εἴπωμεν ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν ἱστορικῶν προεῖρηται, ποῖα καὶ πόσα ἔθνη ἐκάστῳ τῶν γ΄ υἱῶν τοῦ Νῶε ἔλαχεν ἐκ τῶν διασπαρέντων οβ΄ ἐθνῶν. χρῆ δὲ ἀναμνησθῆναι τῶν προλεχθέντων ἀνωτέρω, ὅτι ἀρξάμενοι τῷ καθολικῷ βψλζ΄ ἔτει οἰκοδομεῖν τὸν πύργον, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ φζδ΄, τοῦ δὲ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρφαξάδ υζγ΄ καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου Καϊνᾶν τνη΄ καὶ τοῦ Σαλαῖ σλ΄ καὶ τοῦ Ἐβερ ζθ΄, ἔμειναν οἰκοδομοῦντες ἐπὶ ἔτη μ΄ ἕως τοῦ κοσμικοῦ βψοζ΄. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἔτει διεσπάρησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην οὕτως· Τῶν οβ΄ ἐθνῶν τῶν ἐκ τῶν διασπαρέντων ἀρχηγῶν μετονομασθέντων τὰ ὀνόματα ἔκ τοῦ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε ἔθνη κε΄ οὕτως α΄ Ἀρφαξάδ, ἀφ' οὗ Χαλδαῖοι. β΄ Ἀλάμ, ἀφ' οὗ Ἐλουμαῖοι. γ΄ Ἀσοῦρ, ἀφ' οὗ Ἀσῦριοι. δ΄ Λούδ, ἀφ' οὗ Λυδοί. ε΄ Ἀράμ, ἀφ' οὗ Σύριοι. Υἱοὶ Ἀράμ ζ΄ Ὡς, ἀφ' οὗ Τράχωνες. ζ΄ Οὐλ, ἀφ' οὗ Μαγαρδοί. 49 η΄ Γαθέρ, ἀφ' οὗ Ἀρμένιοι. θ΄ Μοσόχ, ἀφ' οὗ Μεσήνιοι. Υἱοὶ Ἀρφαξάδ ι΄ Καϊνᾶν, ἀφ' οὗ Γασφρηνοί. ια΄ Σασᾶν, ἀφ' οὗ Κοσαῖοι. ιβ΄ Ἐβραῖρ, ἀφ' οὗ Ἐβραῖοι. ιγ΄ Φαλέκ, ἀφ' οὗ Βάκτροι. ιδ΄ Ἐλμωδάμ, ἀφ' οὗ Ἰνδοί. ιε΄ Ἰεκτάν, ἀφ' οὗ Μαδιναῖοι. ις΄ Ἀραβῶθ, ἀφ' οὗ Ἀραβες. ιζ΄ Ἰδουράμ, ἀφ' οὗ Καμήλιοι. ιη΄ Δερά, ἀφ' οὗ Μῆδοι. ιθ΄ Ἰεζιά, ἀφ' οὗ Ἀριανδοί. κ΄ Δεκλάμ, ἀφ' οὗ Κεδρούσιοι. κα΄ Γεβήλ, ἀφ' οὗ Σκύθαι. κβ΄ Ἀβιμεήλ, ἀφ' οὗ Ὑρκανοί. κγ΄ Σαβάτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν. κδ΄ Οὐήρ, ἀφ' οὗ Οὐαρναῖοι. κε΄ Εὐήν, ἀφ' οὗ Γυμνοσοφισταί. Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σῆμ κατάγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν 50 καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἄρσι νόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλάτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν ταῦτα· Περσίς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔθνη, Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυλωνία, Κοδρυαλία, Ἀσσυρία, Μεσοποταμία, εὐδαίμων Ἀραβία, κοίλη Συρία, Κομμαγηνή καὶ ἡ φυσικὴ Περσίς. τὰ δὲ

ἐξ αὐτῶν γενόμενα ἔθνη ταῦτα· Ἑβραῖοι, Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Μαγαρδοί, Πάρθοι, Γερμανοί, Ἑλυμαῖοι, Κοσαῖοι, Ἄραβες ἀρχαῖοι, Κεδρούσιοι, Σκύθαι, Γυμνοσοφισταί. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι. ταῦτα τὰ κεῖθνη τοῦ Σῆμ σὺν ταῖς χώραις καὶ ὀρίοις αὐτῶν. Ἐκ τοῦ Χάμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε ἔθνη λβ' οὕτως Υἱοὶ Χάμ δευτέρου υἱοῦ Νῶε α' Χούρ, ἐξ οὗ Αἰθίοπες. β' Μεστραίμ, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι. γ' Φούδ, ἐξ οὗ Τρωγλοδύται. δ' Χαναάμ, ἐξ οὗ Χαναναῖοι. Οὗτοι ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κατώκησαν Τρίπο λιν τῆς Ἀφρικῆς, ὡς οὕσαν ἐν τῷ κλήρῳ τοῦ Χάμ. Υἱοὶ Χούρ τοῦ Αἰθίοπος τοῦ πρώτου υἱοῦ Χάμ ε' Σαβάτ, ἐξ οὗ Σαβάτ. ζ' Εὐιλάτ, ἐξ οὗ Γαγγινοί. ζ' Σεβατά, ἐξ οὗ Σαβῖνοι. 51 η' Ῥεγμά, ἐξ οὗ Ἰχθυοφάγοι. θ' Σεβακαθά, ἐξ οὗ *** Υἱοὶ Ῥεγμά ι' Σαβά, ἐξ οὗ Μαρμαρίται. ια' Ἰουδαδάν, ἐξ οὗ Φοίνικες. ιβ' Νεβρώδ, ἐξ οὗ γίγαντες. ιγ' Λουδιεῖδ, ἐξ οὗ *** ιδ' Νεμεστιεῖμ, ἐξ ὧν *** ιε' Λαβιεῖμ, ἐξ ὧν *** ις' Νεφθαβιεῖμ, ἐξ ὧν *** ιζ' Πατροσονιεῖμ, ἐξ ὧν *** ιη' Χασλονιεῖμ, ἐξ ὧν *** ιθ' Φυλιστιεῖμ, ἐξ ὧν *** κ' Καφθονιεῖμ, ἐξ ὧν *** Υἱοὶ Χαναάν, ὧν πρωτότοκος Σιδῶν κα' Σιδῶν, ἐξ οὗ Σιδῶνιοι. κβ' Χατταῖος, ἐξ οὗ *** κγ' Ἰεβουσαῖος, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι. 52 κδ' Ἀμορραῖος, ἐξ οὗ Ἀμορραῖοι. κε' Γεργεσαῖος, ἐξ οὗ Γεργεσαῖοι. κς' Εὐαῖος, ἐξ οὗ Εὐαῖοι. κζ' Ἀρουκαῖος, ἐξ οὗ *** κη' Ἀσενναῖος, ἐξ οὗ *** κθ' Ἀράδιος, ἐξ οὗ Ἀράδιοι. λ' Σαμαραῖος, ἐξ οὗ Ὀρθωσιασταί. λα' Ἀμαθεῖς, ἐξ οὗ Ἀμαθούσιοι. οἱ πάντες σὺν τῷ Χάμ λβ'. Τούτων δὲ ἡ κατοικία ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδεῖρων τὰ πρὸς νότον· τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν γεννηθέντα ἔθνη Αἰθίοπες, Τρωγλοδύται, Ἀγγαῖοι, Γαγγινοί, Σαβῖνοι, Ἰχθυοφάγοι, Ἐλαῖνοί, Αἰγύπτιοι, Φοίνικες, Λίβυες, Μαρμαρίται, Κᾶρες, Ψυλλῖται, Μυσοί, Μοσύλλιοι, Φρύγες, Μάκωνες, Βιθυνοί, Νομάδες, Λύκιοι, Μαριανδηνοί, Πάμφυλοι, Μοσσυνοί, Πισσυνοί, Αἰγαλαῖοι, Κίλικες, Μαυρούσιοι, Κρήται, Μαγάρται, Νουμίδες, Μάκωνες καὶ Νασαμῶνες. Οὗτοι διακρατοῦσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ δυτικοῦ πρὸς λίβρα καὶ νότον Ὀκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμ φυλοι, Φρύγες. αἱ δὲ χώραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἴνδουρ πρὸς εὐρόνοτον, ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποταμός, ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς, Θηβαίς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, Μαρμαρῖς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαῖους. Λιβύη ἀπὸ Λέπτειως παρεκτείνουσα μέχρι μικρᾶς Σύρτειως, Νουμιδία, Μασσου 53 ρίς, Μαυριτανία ἢ καὶ Ἀφρικὴ, παρεκτείνουσα μέχρι Ἑρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδεῖρων. ἔχει δὲ ἐν τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ πρὸς θάλασσαν Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισσιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Καββαλίαν, Λυκίαν, Λυδίαν, Καρίαν, Τρωάδα, Αἰολίαν, Βιθυνίαν, τὴν ἀρχαίαν Φρυγίαν. ἔχει δὲ νήσους ἐπισήμους τρεῖς Σαρδώ, Κρήτην, Κύπρον, ἐπὶ κοῖνους δὲ Κόρσουλαν, Λαμπαδοῦσαν, Γαῦδον, Μελίτην, Κουρούναν, Μῆ νιν, Γαλάτην, Γορσύννην, Κρήτην, Γαυλορίδην, Θήραν, Κάρπαθον, Ἄστου πάλαιαν, Χίον, Λέσβον, Τένεδον, Ἴμβρον, Θάσον, Σάμον, Κνίδον, Κῶον, Νίσυρον· ποταμὸν δὲ Γηῶν τὸν καὶ Νεῖλον, ὃς καὶ κυκλοῖ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν. καὶ διορίζει μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ Ἰάφεθ τὸ στόμα τῆς ἐσπερίας θαλάσσης τὰ ἐπίκοινα τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ. Ἐκ τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ Νῶε ἔθνη δεκαπέντε οὕτως Υἱοὶ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ Νῶε ἔθνη δεκαπέντε οὕτως α' Γάμερ, ἐξ οὗ Καππάδοκες. β' Μαγῶγ, ἐξ οὗ Κέλτοι οἱ καὶ Γαλάται. γ' Μαδαί, ἐξ οὗ Μῆδοι. δ' Ἰωυάν, ἐξ οὗ Ἑλληνες οἱ καὶ Ἴωνες. ε' Θωβέλ, ἐξ οὗ Θετταλοί. ζ' Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἰλλυριοί. ζ' Θηράς, ἐξ οὗ Θραῖκες. η' Χετταεῖμ, ἐξ οὗ Μακεδόνες. 54 Οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ υἱοῦ Ἰάφεθ θ' Ἀσχανάζ, ἐξ οὗ Ῥηγῖνες. ι' Ῥιχάθ, ἐξ οὗ Σαυρομάται. ια' Θοργαμά, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι. Οἱ υἱοὶ Ἰωυάν ιβ' Ἐλισσά, ἐξ οὗ Σικελοί. ιγ' Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ἴβηρες. ιδ' Κίτιοι, ἐξ οὗ Λατῖνοι οἱ καὶ Ῥωμαῖοι. ιε' Ῥόδιος, ἐξ οὗ Ῥόδιοι. Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν αὐτῶν, ἐν

ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν, ὡς φησιν ἡ γραφή. ὁμοῦ ἔθνη οὐβ'. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Κύπριοι ἐκ τῶν Κιτιαίων καὶ οἱ ἐν τῷ βορρᾶ ὁμόφυλοι τῶν αὐτῶν Κιτιαίων, εἴτ' οὖν Ῥωμαῖοι, καὶ τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν μετοικησάντων ὕστερον ἐκεῖ Σαῖτων καὶ κατοικησάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος μητρόπολιν Ἀθήνας καὶ τὰς Θήβας. Σιδωνίων γὰρ οὗτοι ἄποικοι ἐκ Κάδμου τοῦ Ἀγήνορος. οἱ δὲ Χαλδαῖοι Τυρίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ εἴ τινες ἄλλοι εἰς Ἑλλάδα μετώκησαν. τὰ δὲ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδείας ἕως τοῦ ἑσπερίου Ὠκεανοῦ κατέσπαρται βλέποντα πρὸς βορρᾶν οὕτως· Μῆδοι, Ἀλβανοί, Γαργανοί, Ἑρραῖοι, Ἀρμένιοι, Ἀμαζόνες, Κολλοί, Κζηνοί, Δενναγίνοί, Καππάδοκες, Παφλαγόνες, Ταβιέννοι, Χάλυβες, Σαρ μάται, Θραῖκες, Μοσσονοί, Βαστρανοί, Σαυρομάται, Ἰλλυριοί, Μαιῶται, 55 Σκύθαι, Ταῦροι, Μακεδόνες, Ἑλληνες, Ἰστροί, Δαυνεῖς, Οὐεννοί, Ἰάπυγες, Καλαβροί, Ὀππικοί, Λατῖνοι καὶ Ῥωμαῖοι, Γάλλοι οἱ καὶ Κελταῖοι, Λυγιστῖνοι, Κελτίβηρες, Ἴβηρες, Γάλλοι, Ἀκυτιανοί, Ἰλλυρικοί, Βάσατες, Κυρτανοί, Λυσιτανοί, Οὐακκαῖοι, Βρεττανικοί, οἱ δὲ ἐν ταῖς νήσοις οἰκοῦντες. ἐξ αὐτῶν εἰδότες γράμματά εἰσιν οὗτοι· Ἴβηρες, Λατῖνοι οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Ἰσπανοί, Ἑλληνες, Μῆδοι, Ἀρμένιοι. ἔστι δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μηδείας ἕως δυτικοῦ Ὠκεανοῦ τὰ πρὸς βορρᾶν· εὐρος δὲ ἀπὸ Τανάιδος ποταμοῦ ἕως Μαστουσίας τῆς κατὰ ἥλιον. Αἱ χῶραι δὲ αὐτῶν Μηδεία, Ἀλβανία, Ἀρμενία μικρὰ καὶ μεγάλη, Ἀμαζονίς, Παφλαγονία, Καππαδοκία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπορινή, Μαιῶτις, Δερρίς, Σαρματία, Ταυριανή, Βαστρανή, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Ἑλλάς, Θεσσαλία, Βοιωτίς, Λοκρία, Αἰτωλία, Ἀχαΐα, Πελοπόννησος, Ἀκαρνία, Ἡπειρωτίς, Ἰλλυρίς, Λυχνίτις, Ἀδριακή, ἀφ' ἧς τοῦ Ἀδριακὸν πέλαγος ἐκλήθη, Καλαβρία, Ἰταλία, Γαλλία, Θουσκινή, Λυσιτανία, Κελτική, Μεσσαλία, Κελτογαλλία, Σπανογαλλία, Ἰβηρία, Ἰσπανία ἡ μεγάλη. ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βρεττανικῶν νήσων τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. ἔχει δὲ νήσους Βρεττανίαν, Σικελίαν, Εὐβοίαν, Ῥόδον, Χίον, Λέσβον, Κύθηραν, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην καὶ τὰς Κυκλάδας, καὶ μέρος τι τῆς Ἀσίας τὴν Ἰωνίαν καλουμένην· ποταμὸν δὲ Τίγριν διορίζοντα μεταξὺ Μηδίας καὶ Βαβυλωνίας. ἐν τούτοις οὖν πληροῦται τὰ τοῦ Ἰάφεθ ὄρια διὰ τὸ εἰρηκεῖναι τὴν γραφήν· «πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ πλεῖστα ὄντα.» τὴν πᾶσαν γὰρ Εὐρώπην καὶ μέρος οὐ μὴ κρὸν τῆς μεγάλης Ἀσίας ἀπηνέγκατο· διὸ καὶ εἴρηται «καὶ κατασκηνώσει ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σήμ.» οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀναγωγικὸν τρόπον, ὅτι πᾶσα ἡ μερίς τοῦ Ἰάφεθ σχεδὸν τῷ βαπτίσματι καὶ τῇ εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν πίστει προσετέθη, ἅτινά ἐστι σκηνώματα τοῦ Σήμ, ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ οἱ πατριάρχαι ἐξ ὧν καὶ αἱ λοιπαὶ γενεαρχαί ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου σαφῶς γενεαλο 56 γοῦνται. τοῦ δὲ Χάμ πλεῖστα μέχρι καὶ νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβῖαι καὶ Ἰδουμαῖοι κατὰ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χα ναὰν κατάρα καθυποβεβλημένοι. διὸ καὶ παῖδα οἰκέτην τὸν Χάμ τοῦ Σήμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ ἡ γραφή ἀπεφήνατο, διὰ τοῦ Χαναὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν σημαίνουσα. Οὕτως οὖν ὑπὸ τοῦ Νῶε τῆς ὅλης οἰκουμένης διαμερισθείσης θεῖω προστάγματι, ὡς προεδήλωται, τῷ βφοβ' ἔτει τοῦ κόσμου, Ἀλ' δὲ τῆς τοῦ δικαίου Νῶε ζωῆς πρὸ σδ' ἐτῶν τῆς κατὰ τὴν πυργοποιίαν διασπορᾶς, τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῇ συγχύσει διασπαρὲν κατεκληρώσαντο αἱ οὐβ' φυλαὶ τε καὶ γλῶσσαι, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τινὰς καιροὺς ἀπωκίσθησαν ἄλλοι ἄλλαχοῦ πολέμοις καὶ αἰχμαλωσίαις καὶ ταῖς κατ' ἀλλήλων πλεονεξίαις καὶ τυραννίσιν ἀλόγως χρησάμενοι· περὶ ὧν ἐντυγχάνων τις ταῖς θεοπνεύστοις πρώτων γραφαῖς, ἔπειτα δὲ καὶ ταῖς Ἰουδαϊκαῖς καὶ Ἑλληνικαῖς καὶ Αἰγυπτιακαῖς ἢ Χαλδαϊκαῖς ἱστορίαις εἴσεται, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι χρὴ ταῖς τῶν ἀλλοπίστων συγγραφαῖς ἔπεσθαι, μάλιστα δὲ ἐν οἷς περὶ

πολυθείας καὶ ἀπειρῶν ἐτῶν γένεσιν κόσμου εἰσάγουσι. φέρεται γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις παλαιόν τι χρονογραφεῖον, ἐξ οὗ καὶ τὸν Μανεθῶ πεπλανῆσθαι νομίζω, περιέχον ἑξ ἑκατομμυρίων ἐν γενεαῖς πάλιν ἑκατομμύριον χρόνον ἄπειρον, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τὸν Μανεθῶ ἐν μυριάσι τρισὶ καὶ ἑκατομμύριον, πρῶτον μὲν τῶν Αὐριτών, δεύτερον δὲ τῶν Μεστραίων, τρίτον δὲ Αἰγυπτίων, οὕτω πως ἐπὶ λέξεως ἔχον. Θεῶν βασιλεία κατὰ τὸ παλαιὸν χρονικὸν Ἡφαίστου χρόνος οὐκ ἔστι διὰ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας αὐτὸν φαίνειν. Ἡλιος Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν ἐτῶν μυριάδας γ'. ἔπειτα Κρόνος, φησί, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες θεοὶ ἑξ ἑκατομμύριον ἔτη γ'Απδ'. ἔπειτα ἡμίθεοι βασιλεῖς ἡ' ἔτη σιζ' καὶ μετ' αὐτοὺς γενεαὶ ἑξ ἑκατομμυρίου κύκλου ἀνεγράφησαν ἐν ἔτεσι υμγ'. εἶτα Τανιτῶν ἑξ ἑκατομμύριον, γενεῶν ἡ', ἐτῶν ρζ'. 57 πρὸς οἷς ἑξ ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν δ', ἐτῶν ργ' μεθ' οὗς ἡ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν ἑξ, ἐτῶν ρδ'. εἶτα κ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν ἡ', ἐτῶν σκῆ'. ἔπειτα κ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν ζ', ἐτῶν ρκα'. εἶτα κβ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν γ', ἐτῶν μη'. ἔπειτα κγ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν β', ἐτῶν ιθ'. εἶτα κδ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν γ', ἐτῶν μδ'. πρὸς οἷς κ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν γ', ἐτῶν μδ'. μεθ' οὗς κζ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν ζ', ἐτῶν ροζ'. καὶ μετ' αὐτὰς κζ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν ε', ἐτῶν ρκδ'. ἔπειτα κθ' ἑκατομμύριον Τανιτῶν, γενεῶν * ἐτῶν λθ'. καὶ ἐπὶ πάσαις ἑξ ἑκατομμυρίων Τανιτῶν ἐνός, ἔτη ιη'. τὰ πάντα ὁμοῦ τῶν ἑξ ἑκατομμυρίων Τανιτῶν καὶ ἑκατομμύριον. Ταῦτα ἀναλυόμενα, εἴτουν μεριζόμενα παρὰ τὰ αὐτὰ ἔτη εἴκοσι πεντάκις, τὴν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἑλλήσιν ἀποκατάστασιν τοῦ ζωδιακοῦ μυθολογουμένην δηλοῖ, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὃ ἔστι πρῶτον λεπτόν τῆς πρώτης μοίρας τοῦ ἡμερινοῦ ζωδίου, κριοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς Γενικοῖς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἐν ταῖς Κυραννίσι βίβλοις εἴρηται. ἐντεῦθεν δὲ οἶμαι καὶ Πτολεμαῖον τὸν Κλαύδιον τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας διὰ κ' ἐτηρίδων ψηφίζεσθαι θεσπίσαι, ὡς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ διὰ αὐτὰ ἔτους ἀποκαθισταμένων, εἰ καὶ διὰ αὐτῶν ἐτῶν τὸ κανόνιον τῶν κ' ἐτηρίδων ἐξέθετο διὰ τὸ μὴ ἀπαρτίζειν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν εἰς κ', ἀλλὰ λείπεσθαι ἑξ ἑκατομμυρίων. τὴν μὲντοι μονάδα περιττὴν ἔθετο διὰ τὸ πλήρη τὰ τοῦ α' ἔτους ἐγκεῖσθαι κινήματα καὶ μὴ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν μηνιαίων κινήματων. ἐντεῦθεν δὲ ἔστι καὶ τὸ ἀσύμφωνον τῶν τοιούτων ἐκδόσεων πρὸς τὰς θεῖας ἡμῶν γραφὰς καὶ πρὸς ἄλληλα ἐπιγνώσκειν, ὅτι αὕτη μὲν ἡ παλαιότερα νομιζομένη Αἰγυπτίων συγγραφή Ἡφαίστου μὲν ἄπειρον εἰσάγει χρόνον, τῶν δὲ λοιπῶν κθ' ἑκατομμυρίων ἑξ ἑκατομμυρίων ἑκατομμύριον, καίτοι τοῦ Ἡφαίστου πολλοῖς ἔτεσι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν καὶ τὴν πυργοποιίαν τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντος, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ δέοντι τόπῳ. 58 Ὁ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἐπισημώτατος Μανεθῶ περὶ τῶν αὐτῶν ἑξ ἑκατομμυρίων γράψας ἐκ τούτων δηλαδὴ λαβὼν τὰς ἀφορμὰς κατὰ πολὺ διαφωνεῖ περὶ τοὺς χρόνους πρὸς ταῦτα, καθὼς ἔστι καὶ ἐκ τῶν προειρημένων ἡμῖν ἀνωτέρω μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς λεχθησομένων. Τῶν γὰρ ἐν τοῖς τρισὶ τόμοις ἑξ ἑκατομμυρίων ἐν ἑκατομμυρίων ἑκατομμύριον ἀναγεγραμμένων, αὐτῶν ὁ χρόνος τὰ πάντα συνῆξεν ἑξ ἑκατομμυρίων, ἀρξάμενα τῷ ἀφπζ' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ λήξαντα εἰς τὸ ἐρμζ' κοσμικὸν ἔτος, ἦτοι πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνατος κοσμοκρατορίας ἑξ ἑκατομμυρίων. Ἐκ τούτων οὖν ἀφελὼν τις τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ χνζ' πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν βσμβ' ἐξ ἑκατομμυρίων ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ, ὡς ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ συγχύσεως τῶν γλωσσῶν καὶ διασπορᾶς τῶν ἐθνῶν φλδ', ἔξει σαφῶς τὴν ἀρχὴν τῆς Αἰγυπτιακῆς βασιλείας ἐκ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος τῆς Αἰγύπτου Μεστραίου, τοῦ καὶ Μήνεος λεγομένου παρὰ τῷ Μανεθῶ, ἀπὸ τοῦ βψοζ' ἔτους τοῦ ἐξ ἑκατομμυρίων ἕως Νεκταναβῶ τοῦ ἐσχάτου βασιλέως Αἰγύπτου, ὡς εἶναι τὰ πάντα ἀπὸ Μεστραίου ἕως τοῦ αὐτοῦ Νεκταναβῶ ἑξ ἑκατομμυρίων βτζε', ἃ

καὶ ἔφθασεν, ὡς προεῖρηται, εἰς τὸ κοσμικὸν ἐρμζ' ἔτος πρὸ τῆς Ἀλεξ ἀνδρου τοῦ κτίστου ἀρχῆς, ἔτεσι ἰε' ἐγγύς. Τοῦτο δὲ τὸ βψοζ' ἔτος τοῦ κόσμου τοῦ μὲν Φαλέκ τῆς ζωῆς ἔτος ἦν ε', τοῦ δὲ Ἐβερ τοῦ πατρὸς Φαλέκ ἔτος καὶ αὐτοῦ τῆς ζωῆς ρλη'. τῷ γὰρ βψοα' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῆς τοῦ Ἐβερ ζωῆς ρλγ' ἔτος, ἐγεν νήθη αὐτῷ ὁ Φαλέκ, καὶ μετὰ δ' ἔτη τῆς τοῦ Φαλέκ γεννήσεως, τοῦτ' ἔστι τῷ κοσμικῷ βψοε' ἔτει συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι. καὶ τῷ ἐπιόντι κοσμι κῶ βψοζ' ἔτει, τοῦ δὲ Ἐβερ ρλη', καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φαλέκ ἔτει ε', διεσπάρησαν εἰς τὴν οἰκουμένην αἱ οβ' φυλαὶ καὶ γλῶσσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπὶ ἔτη φλδ' ὁ Νῶε καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ υἱὸς μετ' αὐτὸν Σῆμ καὶ ὁ τούτου παῖς Ἀρφαξὰδ ἡγεμόνευσαν τῶν τηνικαῦτα ἀνθρώπων οὕτως. 59 Ὁ χρόνος τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἡγεμονευσάντων τριῶν ἀνδρῶν ἕως τῆς διασπορᾶς Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἡγήσατο κόσμου τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη τν'. Σῆμ ἡγήσατο τοῦ κόσμου τὰ λοιπὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἔτη ρν'. Ἀρφαξὰδ ἔτη λγ'. ὁμοῦ φλδ'. Ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀπὸ Μεστραῖμ Αἰγυπτιακῶν ἐτῶν οἱ χρόνοι ἕως Νεκτα ναβῶ χρειώδεις τυγχάνουσιν ἐν πολλοῖς τοῖς περὶ τὰς χρονικὰς καταγινόμε νοις ζητήσεις, αὐταὶ δὲ παρὰ Μανεθῶ ληφθεῖσαι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστο ρικοῖς διαπεφωνημένως κατὰ τε τὰς αὐτῶν προσηγορίας καὶ τὴν ποσότητα τῶν χρόνων τῆς βασιλείας ἐκδέδονται, ἐπὶ τίνος τε αὐτῶν Ἰωσήφ ἡγεμό νευσε τῆς Αἰγύπτου καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεόπτης Μωσῆς τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου πορείας ἡγήσατο, ἀναγκαῖον ἡγησάμην δύο τῶν ἐπισημοτάτων ἐκδόσεις ἐκλέξασθαι καὶ ταύτας ἀλλήλαις παραθέσθαι, Ἀφρικανοῦ τέ φημι καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου καλουμένου, ὡς ἂν τὴν ἐγγίζουσαν τῇ γραφικῇ ἀληθείᾳ δόξαν ὀρθῶς ἐπιβάλλων καταμάθοι, τοῦτο πρό γε πάντων εἰδὼς ἀκριβῶς, ὅτι Ἀφρικανὸς μὲν κ' ἔτη προσ τίθησιν ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ χρόνοις, καὶ ἀντὶ βσμβ' βσξβ' ἔτη βούλεται εἶναι, ὅπερ οὐ δοκεῖ καλῶς ἔχειν. Εὐσεβίος δὲ βσμβ' ὑγιῶς ἔθετο καὶ ὁμοφώνως τῇ γραφῇ. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἀμφοτέρω διήμαρτον ἕως Ἀβραὰμ καὶ Μωσῆος ἔτεσι ρλ' τοῦ δευτέρου Καῖνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξὰδ καὶ γενεᾶ μιᾶ, τῇ ιγ', παρὰ τῷ θεῷ εὐαγγελιστῇ Λουκᾶ ἀπὸ Ἀδὰμ κειμένη. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀφρικανὸς ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ προτεθεῖσιν αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσιν κ' προαφήρπαξε ταῦτα, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Καῖνᾶν καὶ τῶν μετέπειτα ρί' μόνα λείπεται. διὸ καὶ ἕως Ἀβραὰμ πρώτου ἔτους γσβ' ἔτη ἐστοιχείωσεν. ὁ δὲ Εὐσεβίος ὀλοκλήρως τὰ ρλ' ὑφελών, γρπδ' ἕως πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἐξέδωκε. Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγύπτου δυναστειῶν, ὡς ὁ Ἀφρικανὸς ἀ' Μετὰ νέκυας τοὺς ἡμιθέους πρώτη βασιλεία καταριθμεῖται βασιλέων η', ὧν πρῶτος Μήνης Θεεινίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ξβ'. ὃς ὑπὸ ἵπποπο τάμου διαρπαγεὶς διεφθάρη. 60 β' Ἄθωθις υἱὸς ἔτη νζ', ὁ τὰ ἐν Μέμφει βασιλεία οἰκοδομήσας· οὗ φέρονται βίβλοι ἀνατομικαί, ἰατρὸς γὰρ ἦν. γ' Κενκένης υἱὸς ἔτη λα'. δ' Οὐενέφης υἱὸς ἔτη κγ'. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν Αἴγυπτον μέγας. οὗτος τὰς περὶ Κωχώμην ἡγειρε πυραμίδας. ε' Οὐσαφάιδος υἱὸς ἔτη κ'. ζ' Μιεβιδὸς υἱὸς ἔτη κζ'. ζ' Σεμέμψης υἱὸς ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ φθορὰ μεγίστη κατέσχε τὴν Αἴγυπτον. η' Βιηνεχῆς υἱὸς ἔτη κζ'. ὁμοῦ ἔτη σγγ'. Τὰ τῆς πρώτης δυναστείας οὕτω πως καὶ Εὐσεβίος ὡς ὁ Ἀφρικανὸς ἐξέθετο. Δευτέρα δυναστεία Θεεινιτῶν βασιλέων θ' ὧν πρῶτος Βοηθὸς ἔτη λη'. ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστον ἐγένετο, καὶ ἀπώλοντο πολλοί. β' Καιέχως ἔτη λθ'. ἐφ' οὗ οἱ βόες Ἄπις ἐν Μέμφει καὶ Μηνεὺς ἐν Ἡλιουπόλει καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος ἐνομίσθησαν εἶναι θεοί. γ' Βίνωθρις ἔτη μζ'. ἐφ' οὗ ἐκρίθη τὰς γυναῖκας βασιλείας γέρας ἔχειν. δ' Τλάς ἔτη ιζ'. ε' Σεθένης ἔτη μα'. ζ' Χαίρης ἔτη ιζ'. ζ' Νεφερχέρης ἔτη κε'. ἐφ' οὗ μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κεκραμένον ἡμέρας ἕνδεκα ρύησαι. η' Σέσωχρις ἔτη μη', ὃς ὕψος εἶχε πηχῶν ε', πλάτος γ'. θ' Χενερίης ἔτη λ'. ὁμοῦ ἔτη τβ'. Ὅμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη φνε' κατὰ τὴν δευτέραν ἐκδοσιν Ἀφρικανοῦ.

61 Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγυπτίων δυναστειῶν, ὡς Εὐσέβιος Μετὰ νέκυας καὶ τοὺς ἡμιθέους πρώτην δυναστείαν καταριθμοῦσι βασιλέων ἡ'. ὧν πρῶτος γέγονε Μήνης, ὃς διασήμως αὐτῶν ἠγήσατο. ἀφ' οὗ τοὺς ἕξ ἐκάστου γένους βασιλεύσαντας ἀναγράφομεν ὧν ἡ διαδοχὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. α' Μήνης Θενίτης καὶ οἱ τοῦτου ἀπόγονοι ιζ' (ἐν ἄλλω δὲ ζ'), ὃν Ἡρόδοτος Μήνα ὠνόμασεν, ἐβασίλευσεν ἔτεσιν ζ'. οὗτος ὑπερόριον στρατεῖαν ἐποιήσατο καὶ ἔνδοξος ἐκρίθη. ὑπὸ ἵππου δὲ ἵπποποτάμου ἠρπάσθη. β' Ἄθωθις ὁ τοῦτου υἱὸς ἤρξεν ἔτεσιν κζ'. καὶ τὰ ἐν Μέμφει βασιλεία ὠκοδόμησεν, ἰατρικὴν τε ἐξήσκησε καὶ βίβλους ἀνατομικὰς συνέγραψε. γ' Κενκένης ὁ τοῦτου υἱὸς ἔτη λθ'. δ' Οὐνέφης ἔτη μβ'. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν χώραν, ὃς καὶ τὰς πυραμίδας τὰς περὶ Κωχώμην ἤγειρε. ε' Οὐσαφαῖς ἔτη κ'. ς' Νιεβαῖς ἔτη κς'. ζ' Σεμέμψης ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ πολλὰ παράσημα ἐγένετο καὶ μεγίστη φθορά. ἡ Οὐβιένθις ἔτη κς'. οἱ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σβ'. Δευτέρα δυναστεία βασιλέων θ' α' πρῶτος Βῶχος, ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστον ἐγένετο καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο. β' μεθ' ὃν καὶ β' Χῶος, ὅτε καὶ ὁ Ἄπις καὶ ὁ Μνεῦις, ἀλλὰ καὶ ὁ Μεν δῆσιος τράγος θεοὶ ἐνομίσθησαν. 62 γ' Βίοφης, ἐφ' οὗ ἐκρίθη καὶ τὰς γυναῖκας βασιλείας γέρας ἔχειν. καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι τρεῖς, ἐφ' ὧν οὐδὲν παράσημον ἐγένετο. ζ' ἐπὶ δὲ τοῦ ἐβδόμου μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κεκραμένον ἡμέραις ἰα' ῥυῆναι. ἡ Σέσωχρις ἔτη μη', ὃς ὕψος εἶχε πηχῶν ε', πλάτος γ'. θ' Χενερῆς ἔτη λ'. ὁμοῦ ἔτη τβ'. Ὅμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη φνε' κατὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν Ἀφρικανοῦ. ἡ μεθ' ὃν Σέσωχρις μη', ὃς λέγεται γεγονέναι ὕψος ἔχων πηχῶν ε', παλαιστῶν γ' τὸ μέγεθος. θ' ἐπὶ δὲ τοῦ θ' οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον ὑπῆρχεν. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσι ςζζ'. Ὅμοῦ α' καὶ β' δυναστείας ἔτη φμθ' κατὰ τὴν ἔκδοσιν Εὐσεβίου. Τρίτη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων θ' α' ὧν πρῶτος Νεχερωφῆς ἔτη κη', ἐφ' οὗ Λίβυες ἀπέστησαν Αἰγυπτίων καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον ἀύξηθεις διὰ δέος ἑαυτοὺς παρέδωσαν. β' Τόσορθος ἔτη κθ'. οὗτος Ἀσκληπιὸς Αἰγυπτίοις κατὰ τὴν ἰατρικὴν νενόμισται, καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκοδομίαν εὐράτο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. γ' Τύρεις ἔτη ζ'. δ' Μέσωχρις ἔτη ιζ'. ε' Σῶυφης ἔτη ις'. ς' Τοσέρτασις ἔτη ιθ'. ζ' Ἀχης ἔτη μβ'. ἡ Σήφουρις λ'. θ' Κερφέρης ἔτη κς'. ὁμοῦ ἔτη σιδ'. Ὅμοῦ τῶν τριῶν δυναστειῶν κατὰ Ἀφρικανὸν ἔτη ψξθ'. 63 Τετάρτη δυναστεία Μεμφιτῶν συγγενείας ἐτέρας βασιλεῖς ἡ' α' Σῶρις ἔτη κθ'. β' Σοῦφης ἔτη ξγ'. ὃς τὴν μεγίστην ἤγειρε πυραμίδα, ἣν φησὶν Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγονέναι. οὗτος δὲ καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς ἐγένετο καὶ τὴν ἱερὰν συνέγραψε βίβλον, ἣν ὡς μέγα χρῆμα ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἐκτησάμην. γ' Σοῦφης ἔτη ξς'. δ' Μενχέρης ἔτη ξγ'. ε' Ρατοίσις ἔτη κε'. ς' Βίχερις ἔτη κβ'. ζ' Σεβερχέρης ἔτη ζ'. ἡ Θαμφθίς ἔτη θ'. ὁμοῦ ἔτη σοδ'. Ὅμοῦ τῶν δ' δυναστειῶν τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη αμς' κατ' Ἀφρικανόν. ἡ μεθ' ὃν Σέσωχρις μη', ὃς λέγεται γεγονέναι ὕψος ἔχων πηχῶν ε', παλαιστῶν γ' τὸ μέγεθος. θ' ἐπὶ δὲ τοῦ θ' οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον ὑπῆρχεν. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσι ςζζ'. Ὅμοῦ α' καὶ β' δυναστείας ἔτη φμθ' κατὰ τὴν ἔκδοσιν Εὐσεβίου. Τρίτη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ἡ' α' Νεχέρωχης, ἐφ' οὗ Λίβυες ἀπέστησαν Αἰγυπτίων καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον ἀύξηθεις διὰ δέος ἑαυτοὺς παρέδωσαν. β' μεθ' ὃν Σέσορθος, ὃς Ἀσκληπιὸς παρὰ Αἰγυπτίοις ἐκλήθη διὰ τὴν ἰατρικὴν. οὗτος καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκοδομὴν εὐράτο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. οἱ δὲ λοιποὶ ἕξ οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον ἔπραξαν. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσιν ρζή'. Ὅμοῦ τῶν τριῶν δυναστειῶν κατὰ τὸν Εὐσέβιον ἔτη ψμζ'. 64 Τετάρτη δυναστεία βασιλέων ιζ' Μεμφιτῶν συγγενείας ἐτέρας βασιλείας ὧν τρίτος Σοῦφης, ὁ τὴν μεγίστην πυραμίδα ἐγείρας, ἣν φησὶν Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγονέναι, ὃς καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς γέγονεν, ὡς μετανοήσαν τα αὐτὸν τὴν ἱερὰν συγγράφαι βίβλον, ἣν ὡς μέγα χρῆμα Αἰγύπτιοι περιέπουσι. τῶν δὲ

λοιπῶν οὐδὲν ἀξιωματικόν ἀνεγράφη. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσιν ὑμῆ. Ὀμοῦ τῶν δ' δυναστειῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀρξέ' κατὰ Εὐσέβιον.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Πέμπτη δυναστεία βασιλέων ἡ ἐξ Ἐλεφαντίνης α' Οὐσερχέρης ἔτη κη'. β' Σεφρῆς ἔτη ιγ'. γ' Νεφερχέρης ἔτη κ'. δ' Σισίρης ἔτη ζ'. ε' Χέρης ἔτη κ'. ς' Ραθούρης ἔτη μδ'. ζ' Μενχέρης ἔτη θ'. η' Τανχέρης ἔτη μδ'. θ' Ὀννος ἔτη λγ'. Ὀμοῦ ἔτη σμη'. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἀμζ' ἔτεσι τῶν δ' δυναστειῶν ἔτη αςζδ'. Ἐκτη δυναστεία βασιλέων ἐξ Μεμφιτῶν α' Ὀθόης ἔτη λ', ὃς ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνηρέθη. β' Φιὸς ἔτη νγ'. γ' Μεθουσουφίς ἔτη ζ'. δ' Φίωψ ἐξαέτης ἀρξάμενος βασιλεύειν διεγένετο μέχρις ἐτῶν ρ'. ε' Μενθεσουφίς ἔτος ἐν. ς' Νίτωκρις γεννικωτάτη τε καὶ εὐμορφοτάτη τῶν κατ' αὐτὴν γενομένη, ξανθὴ τὴν χροιάν, ἢ τὴν τρίτην ἠγειρε πυραμίδα· ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. 65 Ὀμοῦ ἔτη σγ' γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις αςζδ'. Τῶν ε' δυναστειῶν ἔτη αυζζ'. Ἐβδόμη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ο', οἱ ἐβασίλευσαν ἡμέρας ο'. Ὀγδὴ δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων κζ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρμς'. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη αχλθ' τῶν ἢ δυναστειῶν. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Πέμπτη δυναστεία βασιλέων τριάκοντα ἐνὸς ἐξ Ἐλεφαντίνης ὧν πρῶτος Ὀθόης. οὗτος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνηρέθη. ὁ δὲ δ' Φίωψ ἐξαέτης ἀρξάμενος ἐβασίλευσε μέχρις ἐτῶν ἑκατόν. γίνονται οὖν σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἀρξέ' ἔτεσι τῶν τεσσάρων δυναστειῶν αςζέ'. Ἐκτη δυναστεία Γυνὴ Νίτωκρις ἐβασίλευσε τῶν κατ' αὐτὴν γεννικωτάτη καὶ εὐμορφοτάτη, ξανθὴ τε τὴν χροιάν ὑπάρξασα, ἢ καὶ λέγεται τὴν τρίτην πυραμίδα ὠκοδομηκέναι· οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη γ', ἐν ἄλλω σγ'. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις αςζέ' τῶν πέντε δυναστειῶν ἔτη αυζή'. Σημειωτέον ὅποσον ὁ Εὐσέβιος Ἀφρικανοῦ λείπεται ἀκριβείας ἐν τε τῇ τῶν βασιλέων ποσότητι καὶ ταῖς τῶν ὀνομάτων ὑφαιρέσεσι καὶ τοῖς χρόνοις, σχεδὸν τὰ Ἀφρικανοῦ αὐταῖς λέξεσι γράφων· Ἐβδόμη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων πέντε, οἱ ἐβασίλευσαν ἡμέρας οε'. Ὀγδὴ δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ε', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρ'. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη αφζή' τῶν ὀκτῶ δυναστειῶν. ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Ἐνάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων ιθ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη υθ' ὧν ὁ πρῶτος Ἀχθόης δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο, ὕστερον δὲ μανία περιέπεσε καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη. 66 Δεκάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων ιθ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπε'. Ἐνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ις', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ'. μεθ' οὓς Ἀμμενέμης ἔτη ις'. Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγήοχε Μανεθῶ. Ὀμοῦ βασιλεῖς ρββ', ἔτη βτ', ἡμέραι ο'.

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ Δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἐπτά. α' Σεσόγχιωσις Ἀμμανέμου υἱὸς ἔτη μς'. β' Ἀμμανέμης ἔτη λη', ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνούχων ἀνηρέθη. γ' Σέσωστρις ἔτη μη', ὃς ἅπασαν ἐχειρώσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἐνιαυτοῖς θ' καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέχρι Θράκης, πανταχόσε μνημόσυνα ἐγεῖρας τῆς τῶν ἐθνῶν σχέσεως, ἐπὶ μὲν τοῖς γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγενέσι γυναικῶν μόρια ταῖς στήλαις ἐγχαράσων, ὡς ὑπὸ Αἰγυπτίων μετὰ Ὀσιριν πρῶτον νομισθῆναι. δ' Λαχάρης ἔτη η'. ὃς τὸν ἐν Ἀρσινοῖτῃ λαβύρινθον ἑαυτῷ τάφον κατ' ἐσκεύασε. ε' Ἀμερῆς ἔτη η'. ς' Ἀμμενέμης ἔτη η'. ζ' Σκεμίοφρις ἀδελφὴ ἔτη δ'. Ὀμοῦ ἔτη ρξ'. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Ἐνάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων δ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρ' ὧν πρῶτος Ἀχθόης δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο, ὕστερον δὲ μανία περιέπεσε καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη. 67 Δεκάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων ιθ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπε'. Ἐνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ις', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ'. μεθ' οὓς

Ἄμμενέμης ἔτη ις'. Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγήοχεν ὁ Μανεθῶ. Ὅμοῦ βασιλεῖς ρβ', ἔτη βτ', ἡμέραι οθ'.

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ Δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ζ' ὧν πρῶτος Σεσόγχωσις Ἄμμενέμου υἱὸς ἔτη μς'. β' Ἀμμανέμης ἔτη λη', ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνούχων ἀνηρέθη. γ' Σέσωστρις ἔτη μη', ὃς λέγεται γεγονέναι πηχῶν δ', παλαιστῶν γ', δακτύλων β'. ὃς πᾶσαν ἐχειρώσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἐνιαυτοῖς θ' καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέχρι Θράκης, πανταχόσε μνημόσυνα ἐγείρας τῆς τῶν ἐθνῶν κατασχέσεως, ἐπὶ μὲν τοῖς γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγεννέσι γυναικῶν μόρια ταῖς στήλαις ἐγχαράσσω, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων μετὰ Ὅσιριν νομισθῆναι. δ' μεθ' ὃν Λάμαρις ἔτη η', ὡς τὸν ἐν Ἀρσενοῖτῃ λαβύρινθον ἑαυτῷ τὰ φον κατεσκεύασεν. οἱ δὲ τούτου διάδοχοι ἐπὶ ἔτη μβ', οἱ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σμε'.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ξ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη υνγ' Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Ξοῖτῶν βασιλέων ος', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπδ'. Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία ποιμένων. Ἦσαν δὲ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς ζ', οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαΐτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαΐτης νομὸς. οἱ καὶ ἐν τῷ 68 Σεθροῖτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο. β' Βνῶν ἔτη μδ'. γ' Παχνὰν ἔτη ξα'. δ' Σταὰν ἔτη ν'. ε' Ἄρχλης ἔτη μθ'. ζ' Ἄφοβις ἔτη ξα'. ὁμοῦ ἔτη σπδ'. Ἐξκαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἄλλοι βασιλεῖς λβ'. ἐβασίλευσαν ἔτη φιη'. Ἐπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἄλλοι βασιλεῖς μγ' καὶ Θηβαῖοι Διοσπολίται μγ'. Ὅμοῦ οἱ ποιμένες καὶ οἱ Θηβαῖοι ἐβασίλευσαν ἔτη ρνα'.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ξ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη υνγ'. Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Ξοῖτῶν βασιλέων ος', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπδ'. ἐν ἄλλῳ υπδ'. Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη σν'. Ἐξκαιδεκάτη δυναστεία Θηβαῖοι βασιλεῖς ε', οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη ρζ'. Ἐπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον ὧν πρῶτος Σαΐτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαΐτης νομὸς ἐκλήθη, οἱ καὶ ἐν τῷ Σεθροῖτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο. β' Βνῶν ἔτη μ'. γ' Ἄφωφίς ἔτη ιδ'. μεθ' ὃν Ἄρχλης ἔτη λ'. ὁμοῦ ἔτη ργ'. Κατὰ τούτους Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἰωσήφ δείκνυται. 69 Σημειωτέον πῶς ὁ Εὐσέβιος πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπὸν τοὺς τῆς πεντεκαιδεκάτης δυναστείας παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ φερομένους κατὰ τὴν ιζ' δυναστείαν γεγονέναι λέγει. ἐπὶ γὰρ πᾶσι συμπεφώνηται ὅτι ἐπὶ Ἀφώφειος ἦρξεν Ἰωσήφ τῆς Αἰγύπτου. μὴ ἔχων ὀπωσοῦν ἐπὶ ἄλλου τινὸς αὐτὸν παραθέσθαι μετήγαγε τὸν Ἄφωφιν ἀπὸ τῆς ιε' δυναστείας εἰς τὴν ιζ', κολοβώσας τὰ ἔτη αὐτοῦ ξα' ὑπάρχοντα εἰς λ', τὰ δὲ τῆς ὅλης δυναστείας ρνα' ργ' παραθεῖς καὶ ἀντὶ τῶν ἕξ βασιλέων δ' μόνους.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ις' ὧν πρῶτος Ἀμῶς, ἀφ' οὗ Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς ἡμεῖς ἀπο δεικνύομεν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ψῆφος ἀναγκάζει, ἐπὶ τούτου τὸν Μωυσέα συμβαίνει νέον ἔτι εἶναι. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ιδ', ὧν πρῶτος Ἀμωσις ἔτη κε'. Κάνταῦθα Εὐσέβιος δύο βασιλεῖς περιέκρυσεν, ἔτη δὲ προσέθηκε πε', τμη' παραθεῖς ἀντὶ σξγ' τῶν παρ' Ἀφρικανῷ. Ἴδου δὲ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς βουλευθεὶς κατὰ τὸ π' ἔτος Μωυσέως τὸν Ἀμωσιν ἐκθέσθαι διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ρι' ἐτῶν ἦν ὑπέστη ἐκ τῆς ιγ' γενεᾶς τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξάδ, ὡς εἴρηται ἡμῖν καὶ

ρήθησεται πολ λάκις, πλήν φιλαληθέστερος ὢν Εὐσεβίου καὶ εἰδὼς τὴν τῶν πολλῶν δόξαν οὕτω κρατοῦσαν, ὅτι ἐπὶ Ἀμώσεως Φορωνεὺς Ἀργείων ἐβασίλευσε, καὶ πρό γε τούτου Ἴναχος ὁ τούτου πατήρ, ἐφ' οὗ Μωυσῆς γεννᾶται κατὰ τὸ μᾶ' ἔτος, ἠναγκάσθη, καίπερ οὐ συμφωνούσης τῆς τοιαύτης ψήφου τελείως ταῖς ἀποδείξεσιν αὐτοῦ, πλήν διὰ τὸ ἀληθὲς καὶ μᾶλλον τῇ τῶν 70 πολλῶν ἐξηκολούθησε δόξῃ. οἱ τε γὰρ ἐκ περιτομῆς πάντες, Ἰώσηππος τε καὶ Ἰοῦστος, οἱ τε ἐξ Ἑλλήνων, Πολέμων φημί καὶ Ἀπίων, Ποσειδώνιος καὶ Ἡρόδοτος, τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ Φορωνέα καὶ Ἄπιδα τοὺς Ἀργείων βασιλεῖς συνέγραψαν, Ἀμώσεως Αἰγυπτίων βασιλεύοντος, οὐ τούτου, ἀλλὰ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ καὶ Μισφραγμουθώσεως καλουμένου· διώνυμοι γὰρ καὶ τριώνυμοι πολλαχοῦ τῶν Αἰγυπτίων οἱ βασιλεῖς εὔρηται. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ κατὰ τὸ πλεῖστον Φαραὼ λέγονται, ὅπερ ἦν τοῖς πᾶσι κοινόν τε καὶ προσηγορικὸν ὄνομα, καθάπερ ὁ ἐπὶ Ἀβραὰμ πρῶτος ἐν τοῖς λόγοις φερόμενος Φαραὼ, οἱ τε μετέπειτα ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ Ἰακώβ καὶ τῆς δουλείας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπὶ Μωυσέως ἐξόδου· καὶ σχεδὸν σπανίως ἔστιν εὔρεῖν κύριον αὐτῶν ὄνομα, πλήν Σουσακεῖμ καὶ Νεχαὼ καὶ Οὐαφρί, παρ' ὅλην τὴν θείαν γραφήν· εἰ γὰρ καὶ ἦσαν ὀνόματα κύρια, οὐκ ἂν τὰ πολλὰ περὶ αὐτοῦ διεφωνήθη. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτον τὸν Ἀμωσιν τὸν πρῶτον ἐπὶ τῆς ἡ' δυναστείας Αἰγύπτου βασιλεύσαντα ὁ Ἀφρικανὸς Ἀμωσιν ὀνομάζει, ὅτι διώνυμος ἦν Ἀμωσις, ὁ αὐτὸς καὶ Τέθμωσις καλούμενος υἱὸς Ἀσήθ· ἡμεῖς δὲ δευτέρον αὐτὸν τῆς ἡ' δυναστείας κατετάξαμεν ἐν τε ἄλλοις ἀντιγράφοις καὶ ἐν τοῖς πρὸς ἔλεγχον Ἀπίωνος Ἰωσήπου δυσὶ λόγοις περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ, οὕτως αὐτὸν εὐρόντες. καὶ πρῶτον τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀσσήθ, οὗ μνήμην Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος οὐ πεποίηται, ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς τοὺς τῆς ἐξκαιδεκάτης καὶ ἑπτακαιδεκάτης δυναστείας ἀνωμῶς ἐξέδωκεν, ὁ δὲ Εὐσέβιος οὔτε τῷ Ἀφρικανῶ οὔτε τῷ Ἰωσήπῳ οὐδ' ἄλλῳ τινὶ συμφωνῶν, τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ἀφρικανῶ ἰε' δυναστείας εἰς τὴν ιζ' μετήγαγε, τοὺς δὲ χρόνους περιέκοψε, σύγχρονον Μωυσέως δεῖξαι Κέκροπα τὸν διφυῆ ἐπειγόμενος, μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ κανόνος αὐτοῦ προλόγῳ τοὺς προλεχθέντας Ἰώσηπ 71 πον μὲν καὶ Ἰοῦστον ἐκ περιτομῆς, Ἀφρικανὸν δὲ καὶ Κλήμεντα τὸν Στρωματέα καὶ Τατιανόν, τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἄνδρα ἐν παιδεύσει γνωρίμους πάντας, κατὰ Ἴναχον καὶ Φορωνέα τὸν Ἰνάχου πρῶτους Ἀργείων βασιλεῖς γενέσθαι Μωυσέα, ὃν σύγχρονος ἦν Ὠγυγος αὐτόχθων πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς τῆς νῦν Ἀττικῆς, καὶ ὁ κατ' αὐτὸν Ὠγυγον πρῶτος καὶ παλαιὸς ἱστορούμενος Ἑλλησι κατακλυσμὸς κατὰ τὸ π' ἔτος Μωυσέως, νε' δὲ Φορωνέως, κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ὠδέ πως ἐπὶ λέξεως γραφέντα. φημὲν τοίνυν ἐκ τοῦδε τοῦ συγγράμματος Ὠγυγον, ὃς τοῦ πρώτου κατακλυσμοῦ γέγονεν ἐπώνυμος πολλῶν διαφθαρέντων διασωθεῖς, κατὰ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωυσέως ἐξοδὸν γεγενῆσθαι· τὸν δὲ τρόπον ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα τὴν προειρημένην ἀπὸ Ὠγύγου ἔτη δειχθήσεται ἀκ'. ἀπὸ δὲ α' ὀλυμπιάδος ἐπὶ νε', ἔτος πρῶτον, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ Κύρου βασιλείας ἔτος α', ὅπερ ἦν αἰχμαλωσίας τέλος, ἔτη σιέ'. ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κύρου ἔτη ασλέ'. εἰ δὲ ἀναφέροι τις ἀναλογιζόμενος ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς αἰχμαλωσίας τὰ ασλέ' ἔτη, κατὰ ἀναλογίαν εὐρήσει ταῦτον διάστημα ἐπὶ πρῶτον ἔτος τῆς ἀπ' Αἰγύπτου διὰ Μωυσέως ἐξόδου Ἰσραὴλ ὅσον ἀπὸ τῆς νε' ὀλυμπιάδος ἐπὶ Ὠγυγον, ὃς ἔκτισεν Ἐλευσίνα. ὅθεν ἐπισημότερον ἐπικαταλαβεῖν τὴν Ἀττικὴν χρονογραφίαν· ὀλίγα δὲ τούτων ἐν Ἀσσυρίοις λόγοις ἀρχαιότερα μυθεύεται. πρῶτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλήν Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ πρότερον Ὠγύγου. τοῦτον διεδέξατο Σεμίραμις ἢ διαβόητος, ἢ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἠγειρε χῶματα προφάσει μὲν διὰ τοὺς κατακλυσμούς, τὰ δ' ἦν ἄρα τῶν ἐρωμένων ζώντων κατορυσσομένων οἱ τάφοι, ὡς Κτησίας ἱστορεῖ· ὥστε οὐδὲν

ἀξιωμαθόνοντον Ἑλλησιν ἱστορεῖται πρὸ Ὠγύγου, πλὴν Φορωνέως τοῦ συγχρονίσαντος αὐτῷ καὶ Ἰνάχου τοῦ Φορωνέως πατρός, ὃς πρῶτος Ἄργους ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ. τούτου θυγάτηρ Ἰώ, ἣν Ἰσιν μετονομάσαντες σέβουσι. Καὶ τοσαῦτα μὲν πρὸ Ὠγύγου. κατὰ δὲ τοὺς τούτου χρόνους ἐξῆλθε 72 Μωυσῆς ἀπ' Αἰγύπτου. καὶ μετ' ὀλίγα· ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κύρου, ὅποσα ἀπὸ Μωυσέως ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνων, ἔτη ασε'. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δὲ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι Μωυσέα. Πο λέμων μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν λέγει· ἐπὶ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐξέπεσεν ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένη Συρίᾳ οὐ πόρρω Ἀραβίας ὤκησαν. οὗτοι δηλονότι οἱ μετὰ Μωυσέως· Ἀπίων δὲ Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησὶ κατὰ Ἰναχον Ἄργους βασιλέα, Ἀμώσιος Αἰγυπτίων βασιλεύοντος, ἀποστῆναι Ἰουδαίους, ὧν γίνεσθαι Μωυσέα. μέμνηται δὲ καὶ Ἡρόδοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης καὶ Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ, τρῶπῳ δὲ καὶ Ἰουδαίων αὐτῶν, ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς καταριθμῶν καὶ Ἀσσυρίους ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀποκαλῶν, τάχα διὰ τὸν Ἀβραάμ. Πτολεμαῖός τε ὁ Μεν δῆσιος τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱστορῶν ἅπασιν τούτοις συντρέχει, ὡς οὐδὲ ἐπίσημος ἐπὶ πλείον ἢ τῶν χρόνων παραλλαγῇ. σημειωτέον δὲ ὡς εἴ τί ποτε ἐξαίρετον Ἑλλησι δι' ἀρχαιότητα μυθεύεται, μετὰ γε Μωυσέα τοῦθ' εὐρίσκειται· κατακλυσμοὶ καὶ ἐκπυρώσεις, Προμηθεὺς, Ἰώ, Εὐρώπη, σπαρτοί, Κόρης ἀρπαγή, μυστήρια, νομοθεσίαι, Διονύσου πράξεις, Περσεύς, ἄθλοι Ἡράκλειοι, Ἀργοναῦται, Κένταυροι, Μινώταυρος, τὰ περὶ Ἴλιον, Ἡρακλειδῶν κάθοδος, Ἰώνων ἀποικία καὶ Ὀλυμπιάδες. ἔδοξε δὲ δήμοι τῆς Ἀττικῆς βασιλείας τὸν προειρημένον ἐκτιθέναι χρόνον, παρατιθέναι μέλλοντι ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἱστορίαις τὰς Ἑλληνικάς. ἐξέστω γὰρ τῷ βουλομένῳ παρ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν κομιζομένῳ λογιζέσθαι τὸν ἀριθμὸν ὁμοίως ἐμοί. Οὐκοῦν τῶν α καὶ κ' ἐτῶν τῶν μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος ἀπὸ Μωυσέως τε καὶ Ὠγύγου ἐκκειμένων, πρώτῳ μὲν ἔτει τὸ πάσχα καὶ τῶν Ἑβραίων ἔξοδος ἢ ἀπ' Αἰγύπτου. ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ ὁ ἐπὶ Ὠγύγου γίνεται κατακλυσμὸς, καὶ κατὰ λόγον. τῶν γὰρ Αἰγυπτίων ὀργῇ θεοῦ χαλάζαις τε καὶ χειμῶσι μαστιζομένων εἰκὸς ἦν μέρη τινὰ συμπάσχειν τῆς γῆς, ὅτε 73 Ἀθηναίους τῶν αὐτῶν Αἰγυπτίους ἀπολαύειν εἰκὸς ἦν ἀποίκους ἐκείνων ὑπονοουμένους, ὡς φασὶν ἄλλοι τε καὶ ἐν τῷ Τρικαρᾶνῳ Θεόπομπος. ὁ μεταξὺ χρόνος παραλέλειπται, ἐν ᾧ μηδὲν ἐξαίρετον Ἑλλησιν ἱστορεῖται. μετὰ δὲ τέσσαρα καὶ ἑνενήκοντα ἔτη ἦν Προμηθεὺς, ὡς τινές. Ταῦτα ὁ Ἀφρικανὸς ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ φιλαλήθως καὶ ἐμμαρτύρως ἱστορῶν ἀξιοπιστότερος εἶναι μοι δοκεῖ κατὰ πάντα Εὐσεβίου, ἐν τούτῳ τῷ κατὰ τὸν Μωυσέα καὶ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου πορείαν λόγῳ ἔχων, ὡς προεῖρηται, καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς ὁμοφώνους καὶ τοὺς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφήσαντας ἐξ Ἑλλήνων Κλήμεντα τὸν Στρωματέα καὶ Τατιανόν, ὡς αὐτὸς Εὐσέβιος ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ κανόνος ὧδέ πως γράφων συμμαρτυρεῖ. Μωυσέα γένος Ἑβραῖον, προφητῶν ἀπάντων πρῶτον, ἀμφὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφὶ τε τῆς τῶν ἐθνῶν δι' αὐτοῦ θεογνωσίας χρησμοὺς καὶ λόγια θεῖα γραφῇ παραδεδωκότα, τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι κατὰ Ἰναχον εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδεύσει γνῶριμοι, Κλήμης, Ἀφρικανός, Τατιανός τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου, τῶν τε ἐκ περιτομῆς Ἰώσηπος καὶ Ἰοῦστος, ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποσχῶν ἱστορίας. Ἰναχος δὲ τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσιν ἑπτακοσίοις πρεσβεύει. Ἑλληνικῶν δὲ φιλοσόφων, ὅστις ποτὲ ἦν ἐκεῖνος ἀνὴρ ὁ τὴν καθ' ἡμῶν συσκευὴν προβεβλημένος, ἐν τῇ δ' τῆς εἰς μάτην αὐτῷ πονηθείσης καθ' ἡμῶν ὑποθέσεως πρὸ τῶν Σεμιράμεως χρόνων τὸν Μωυσέα γενέσθαι φησὶ· βασιλεύει δὲ Ἀσσυρίων ἢ Σεμίραμις πρόσθεν ἔτεσιν ν' πρὸς τοῖς ρ'. ὥστε εἶναι κατὰ τοῦτον τῶν Τρωικῶν Μωυσέα πρεσβύτερον ν' καὶ ὡ' ἔτεσιν. Ἐγὼ δὲ

περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιμώμενος καὶ τὸ ἀκριβὲς ἂν ἰχνεῦσαι διὰ σπουδῆς προϋθέμην· ἔνθεν ὀρμηθεὶς ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης συντάξει ὕλας ἐκπορίζων ἐμαυτῷ χρόνων ἀναγραφὰς συνελεξάμην παν τοίας, βασιλείας τε Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Μήδων, Περσῶν, Λυδῶν, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων, Σικυωνίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θετταλῶν, Μακεδόνων, Λατίνων, οἷς ὕστερον γέγονεν ἐπίκλην ὄνομα Ῥωμαῖοι· ὁμοῦ γίνονται ἰε΄. 74 Ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς χρόνους συναγαγὼν καὶ ἀντιπαραθεὶς ἐκ παραλλήλου τὸν παρ' ἐκάστῳ ἔθνει τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν χρονικοῦ κανὸς νόσ συνταξίν ἐποίησάμην, εὐρών τε παρ' Ἑβραίοις διαφόρους τῶν χρόνων ἀποδόσεις, τὴν μὲν πλεονάζουσας, τὴν δὲ ἐλλείπουσας, οὐ τὴν ἐμαυτῷ κεχρησμένην, λέγω δὲ τὴν πλήθουσας, ἤρπασα, τὴν δὲ ἐνδέουσας μετῆλθον· πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτω κατὰ μὲν Ἴναχον, ὃν πρῶτον Ἕλληνες Ἄργους βασιλεῦσαι φασί, τῶν Ἑβραίων προπάτορα Ἰσραὴλ γενόμενον εὐρον, ἐξ οὗ τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπωνυμίας ἤξιώθη, κατὰ δὲ τὴν Σεμίραμιν τὸν Ἀβραάμ, Χαλδαῖον μὲν τὸ γένος, ἄλλως δὲ ἄνδρα θεοφιλεῖ καὶ πρῶτον τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν εἶναι πεπιστευμένον, Μωυσέα δὲ, φιλαλήθως εἶπειν, τούτων μὲν νεώτερον, τῶν δὲ παρ' Ἑλλησιν ἀρχαιολογουμένων ἀπάντων πρεσβύτατον, Ὀμήρου λέγω καὶ Ἡσιόδου, καὶ αὐτῶν γε τῶν Τρωικῶν, καὶ ἔτι Διοσκύρων, Ἀσκληπιοῦ, Διονύσου, ἠρώων τε πάντων, Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, τῶν τε λοιπῶν παρ' Ἑλλησι θεῶν, μυστηρίων τε καὶ τελετῶν, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων τῶν παρ' Ἑλλησι μνημονευομένων· τούτων γὰρ ἀπάντων τὴν ἱστορίαν νεωτέραν τῆς Κέκροπος ἡλικίας παῖδες Ἑλλήνων παραδιδόασιν. Μωυσέα δὲ ἡ παρούσα συνεξέτασις τῶν χρόνων γενέσθαι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, ὃν πρῶτόν φασί τῆς Ἀττικῆς βασιλεῦσαι, συνίστησι πρὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀμφὶ τὰ τν' ἔτη. Ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν ἀτοπίαν τοῦ λόγου μεμαρτύρηκεν Εὐσέβιος ἀρκεῖ πρὸς κατανοήσιν τοῖς γε ποσῶς μετεσχηκόσι παιδεύσεως ἄλλης τε καὶ τῆς ἐν ἱστορίαις παλαιαῖς ὁμολογουμένης. Ἐν γὰρ αὐτῷ πρὸς ἀνα τροπήν τῶν συγγεγραμμένων ἤρκει τοῦτο καὶ μόνον, τὸ ταῖς τοσαύταις τηλικούτων δόξαις ἀνδρῶν φιλοσόφων ἀντιπυσεῖν, ἀμαρτυρόν τε τὴν παρ' ἑαυτοῦ παρεισαγαγεῖν. ταῦτα γὰρ ταῖς τῶν πολλῶν, μᾶλλον δὲ τῶν πάντων τῶν δόξαις ἀντεισαγόμενα, μόλις ἂν καὶ μετὰ πολλῆς προσδεχθεῖεν τῆς ἀποδείξεως παρὰ τοῖς εὖ εἰδόσι ταῦτα κρίνειν. ὅτι δὲ καὶ ἐξ ἐτέρων τριῶν ὑποθέσεων ἑαυτὸν τε καὶ τὴν ἀλήθειαν ὥπται παραλογισάμενος ἐντεῦθεν φανερόν. εἰπὼν γὰρ διαφόρους χρόνων ἀποδόσεις παρ' Ἑβραίοις εὐρηκέναι, τὴν μὲν πλήθουσας, τὴν δὲ ἐλλείπουσας, ταύτη τε κατακολουθῆσαι, πρῶτον μὲν διαψεύδεται· τῇ γὰρ πλεοναζούσῃ τῶν δύο, τῆς τε κατὰ τὸ 75 Ἑβραϊκὸν τῆς τε παρὰ Σαμαρείταις, ἐκδόσει τῶν ὀ' κέχρηται, ὡς φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ. Ἄλλως τε, εἰ καὶ ἀληθεύοι χρησάμενος τῇ ἐλλειπούσῃ, πόρρω φιλαλήθους σκοποῦ πέπραχε. τῆς τε γὰρ περὶ τὸ θεωρητικὸν ἀρετῆς μεσότης ἐστὶν ἀλήθεια, τὰς ἐλλείψεις καὶ προσθέσεις ὡς κακίας καὶ ψευδεῖς διαφεύγουσα, τῆς τ' αὖ περὶ τὸ πρακτικὸν ἀρεταὶ μὲν αἰ μεσότητες, κακίαι δὲ πρὸς ὑφαιρέσεις μεμαρτύρηνται. οὐκ ἄρα λοιπὸν εὖ πεποίηκεν ἐξακολουθήσας ἐλλειπούσῃ γραφῇ περὶ τοὺς χρόνους. ἴσον γὰρ, εἰ καὶ ἐκ διαμέτρου τὸ κακόν, τῇ τε προσθήκῃ παρέπεται καὶ τῇ ἐλλείψει τὸ ψεῦδος, διαμαρτάνει δὲ τοῦ ἀληθοῦς κἂν τῷ λέγειν Μωυσέα κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ πρεσβύτερον πάντων τῶν παρ' Ἑλλησι θεῶν καὶ μυστηρίων, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων, ἃς νεωτέρας τῆς Κέκροπος ἡλικίας παρ' Ἑλλησι πέφυκε δόξα· τὸν Δία πρώτη γυναικῶν μιγῆναι Νιόβῃ τῇ Ἰνάχου· Ἰνάχος δὲ κατὰ τὴν Εὐσεβίου σύνθεσιν ἔτεσι τριακοσίοις προτερεῦει Κέκροπος· οὕτω δὲ σχεδὸν καὶ κατὰ τὸν Ἀφρικανόν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος Εὐσέβιος περὶ Διὸς καὶ Νιόβης, Φορωνέως τε καὶ Ἰνάχου, κατὰ τὸ ν' ἔτος τοῦ Ἰακῶβ ταῦτα παρέθετο ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ. Φορωνεὺς οὗτος Ἰνάχου καὶ Νιόβης

παῖς, ὃς πρῶτος νόμους καὶ κριτήρια ὥρισε, τινὲς δὲ αὐτοῦ Φορωνέως τὴν Νιόβην θυγατέρα φασὶν Ἑλληνας, ἐξ ἧς ποιεῖται παῖδα Ἄπιν τὸν καὶ Σέραπιν. εἰ δ' ἄρα ταῦτά γε ἀληθῆ ἢ καὶ ψευδῆ ὄντα παρ' Ἑλλησιν ἐπὶ Ἰνάχου καὶ Φορωνέως τῷ μοιχῷ πέπρακται Δίι, φέρονται πράξεις τοῦ αὐτοῦ Διὸς παρ' Ἑλλησι πρὸ Κέκροπος τοῦ διφυοῦς ἱστορούμεναι, ὧν μία αὕτη καὶ ἐπίσημος ἢ περὶ Νιόβης, ἣν πρώτην γυναικῶν ἐμοιχεύσατο Ζεὺς. Καὶ μάτην Εὐσέβιος Μωυσέως τε καταψεύδεται καὶ Ἑλλήνων οὕτω πάλιν. εἰ γὰρ μετὰ Φορωνέα Μωυσῆς, κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, οὐκ ἔστι Διὸς αὐτοῦ πράξεων καὶ πάντων τῶν παρ' Ἑλλησιν ἀρχαιολογουμένων, ὡς δέδεικται, παλαιότερος· εἰ δὲ παλαιότερος, ὡς καὶ αὐτὸς μαρτυρεῖ καὶ πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ, πέφυκε Μωυσῆς τοῦ Διός, κατὰ Ἰναχον καὶ Φορωνέα, ἐνδέχεται αὐτὸν καὶ τῶν παρ' Ἑλλησι πάντων εἶναι πρεσβύτατον. οὐδὲν γὰρ Ἑλλησι πρὸ Ἰνάχου καὶ Φορωνέως παιδὸς τῶν πρώτως Ἄργους 76 βασιλευσάντων Ἑλλησιν ἱστόρηται· καθ' οὓς πρῶτος καὶ μέγας ἐν τῇ Ἀκτῇ, τῇ νῦν Ἀττικῇ λεγομένη, κατακλυσμός γέγονε βασιλεύοντος αὐτῇ Ὠγύγου, μεθ' ὃν Κέκροψ ὁ διφυῆς, ἔτεσιν ρθ' ἀβασιλεύτου μεινάσης τῆς χώρας διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν τοσοῦτοις ἔτεσιν· ὥστε ἐκ πάντων δείκνυσθαι διαμαρτάνειν ἐν τοῖς περὶ Μωυσέως χρόνοις ἔτεσι τοῦλάχιστον διακοσίους τὸν Εὐσέβιον· ὅθεν καὶ τὴν παρ' Αἴγυ πτίους τῶν λεγομένων δυναστειῶν παρενόθευσε χρονολογίαν καὶ τὴν παρ' Ἀσσυρίοις, ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ κανονίου τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων δειχθήσεται, καὶ τὴν παρ' Ἑλλησι δέ, καθὼς ἀποδέδεικται. τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἐνταῦθα προὔκειτο κατὰ Ἄμωσιν μὲν, τὸν καὶ Τέθμωσιν, υἱὸν Ἀσῆθ τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς κατ' Αἴγυπτον ὀκτωκαιδεκάτης δυναστείας, δεῖξαι τὴν Μωυσέως γένεσιν, εἴ γε τριάκοντα ἔτη λογισώμεθα τῷ αὐτῷ Ἀμώσει, καὶ ιζ' τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἀσῆθ· εἰ δέ, ὡς τὰ πλεῖστα καὶ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων, κ' μὲν τῷ Ἀσῆθ, κς' δὲ τῷ Ἀμώσει, ἔσται γεννηθεὶς κατὰ κς' ἢ καὶ κς' ἔτος τοῦ αὐτοῦ Ἀσῆθ, ὅπερ ἡμῖν εὔρηται μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας συντρέχων τῷ γψλβ' ἔτει τοῦ κόσμου, νε' δὲ Ἰνάχου τοῦ πρώτου βασιλέως Ἀργείων, καθ' οὓς Ἀσσυρίων μὲν Σφαῖρος, Σικυωνίων δὲ Ὀρθόπολις ἐβασίλευον. μετὰ δὲ ἔτη π' Ὠγυγον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κατακλυσμόν Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος ἔτι, Αἰγυπτίων δὲ Μισφραγμουθώσεως τοῦ καὶ Ἀμώσιος ἔτι, Ἀσσυρίων δὲ ἔτι καὶ Σικυωνίων. Τετάρθωσαν δὲ ἡμῖν ἐφεξῆς αἱ λοιπαὶ δυναστεῖαι τῶν Αἰγύπτου βασιλέων ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἠ' καὶ τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῆς Ἀμῶς μὲν κατὰ Ἀφρικανόν, κατὰ δὲ Εὐσέβιον Ἀμώσιος, κατὰ δὲ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον καὶ ἕτερα ἀκριβῆ, ὡς δειχθήσεται, δευτέρου τῆς αὐτῆς ἠ' δυναστείας Ἀμώσιος.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν ις' ὧν πρῶτος Ἀμῶς, ἐφ' οὗ Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπ' Αἰγύπτου, ὡς ἡμεῖς ἀπο δείκνυμεν· ὡς δ' ἢ παροῦσα ψῆφος ἀναγκάζει, ἐπὶ τούτου τὸν Μωυσέα συμβαίνει νέον ἔτι εἶναι. 77 Οἶμαι τὸν Ἀφρικανὸν ἀγνοεῖν ὅτι καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Ἀμῶς Ἀμωσις ἐκαλεῖτο ὁ αὐτὸς καὶ Τέθμωσις υἱὸς Ἀσῆθ, ὡς δηλωθήσεται· καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἔκτος Μισφραγμουθώσις ὁμοίως καὶ Ἀμωσις εὔρηται λεγόμενος. ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον Ἀμωσιν, ἦτοι Ἀμῶς παρ' αὐτῷ, ἢ πρὸ δ' τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐτῶν, Μωυσῆς γεγένηται, ὡς δεδήλωται, κατὰ τὸ γψλβ' ἔτος τοῦ κόσμου· κατὰ δὲ τὸν δεύτερον Ἀμωσιν, τὸν καὶ Μισφραγμουθώσιν, Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπ' Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῷ τῷ γωιβ' ἔτει τοῦ κόσμου, π' δὲ αὐτοῦ. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ιδ' ὧν πρῶτος Ἀμῶς ἔτη κς'. Πρὸ τούτου τοῦ Ἀμώσεως τέταρτον καὶ τελευταῖον τῆς ις' δυναστείας Ἀφωφιν Εὐσέβιος παρέθετο παραλόγως, καθ' ὃν πάντες ὁμολογοῦσι τὸν Ἰωσήφ ἄρξα Αἰγύπτου, ὃν ἐτῶν ιδ' φησὶ βασιλεῦσαι, πάντων ξα' ἔτη ὁμολογούντων αὐτὸν βεβασιλευκέναι τῶν πρὸ Εὐσεβίου. ὅσα γοῦν

πόσοις ἔτεσι τὸν Ἄμωσιν προγεγονέναι Μωυσέως καὶ τῆς ἐξόδου παρελογίσατο, ἵνα μὴ λέγω συνελογίσατο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀφρικανὸς ἕκτον βασιλέα Ἄφωφιν κατὰ τὴν ἰε' δυναστείαν ἔτη ξα' τῆς Αἰγύπτου βασιλευῖσαι. Εἰ δὲ τοῖς χρόνοις πεπλεονακέναι δοκεῖ ἀπὸ Ἀφώφως ἐπὶ Ἄμωσιν, τοῦτο παρὰ τῆς Αἰγυπτίων ἔπαθεν ἀσυμφωνίας, οὕτω παρὰ Μανεθῶ κεί μενα εὐρών· πλείω γὰρ π' τῶν ἀπὸ Ἴωσήφ ἐτῶν ἐπὶ Μωυσέα. Οἱ λοιποὶ βασιλεῖς Αἰγύπτου τῆς ἠ' δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον παρὰ Ἀφρικανῶ Ἄμωσ Δεύτερος κατὰ Ἀφρικανὸν κατὰ τὴν ἠ' δυναστείαν ἐβασίλευσε Χεβρῶς ἔτη ιγ'. Τρίτος Ἀμενωφθὶς ἔτη κά'. 78 Τέταρτος Ἀμενοῖς ἔτη κβ'. Πέμπτος Μίσαφρις ἔτη ιγ'. Ἐκτος Μισφραγμούθωσις ἔτη κζ', ἐφ' οὗ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς. Ὁμοῦ ἀπ' Ἀμῶς ἕως Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς κατὰ Ἀφρικανὸν γίνονται ἔτη ξθ'. τοῦ γὰρ Ἀμῶς οὐδ' ὅλως εἶπεν ἔτη. Εἰ δ' ἄρα γε κατὰ τὴν Εὐσεβίου στοιχειώσιν δῶμεν κέ' ἔτη τοῦ Ἀμῶς καὶ κζ' τοῦ Μισφραγμουθώσεως, ἢ κατὰ Ἀφρικανὸν καὶ Εὐσέβιον ἔσονται ἀπὸ ἀρχῆς Ἀμῶς ἕως τέλους Μισφραγμουθώσεως ἔτη ρκ', ὅσα καὶ τῆς ζωῆς Μωυσέως πεπίστευται εἶναι. καὶ πῶς ἐστὶ δυνατόν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Μωυσέως, εἴτουν τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας, ἐὰν κατὰ τὸν Ἀμῶς δῶμεν αὐτὸν ἐξεληλυθέναι, ὡς Ἀφρικανῶ δοκεῖ, ἢ ἀπὸ τῆς νεότητος, ὡς αὐτὸς διαπορεῖ, ἕως τελευτῆς αὐτοῦ Μωυσέως τοὺς δύο κατακλυσμοὺς παρ' Ἑλ λησι βεβοημένους γεγονέναι; λέγω δὴ τὸν πρῶτον ἐπὶ Ὠγύγου ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐν Θετταλίᾳ χρόνοις ὕστερον σμῆ', ἀναμφι λέκτως συμβάντα ἐπὶ Κραναοῦ αὐτόχθονος δευτέρου βασιλέως Ἀθήνησιν. ἵνα γὰρ ἐπὶ Ἀμῶς δῶμεν αὐτὸν γεγενῆσθαι, ὅπερ μᾶλλον συμφωνεῖ τοῖς Ἰνάχου χρόνοις, καὶ ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως τετελευτηκέναι, διπλοῦς ὁ τῶν χρόνων πλείων πέφυκεν ἀριθμὸς, ὡς αὐτὸς Ἀφρικανὸς μεμαρτύρηκεν ἐν ἀρχῇ τοῦ τρίτου λόγου εἰπὼν· ἀπὸ μὲν Ὠγύγου διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν ἀβασίλευτος ἔμεινεν ἢ νῦν Ἀττικὴ ἔτεσιν ρπθ'. εἶτα Κέκροψ ὁ διφυῆς ἔτη ν'. Κραναὸς αὐτόχθων μετὰ Κέκροπα ἔτη θ'. ὁμοῦ γίνονται ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμοῦ ἐπὶ Κέκροπα πρῶτον βασιλέα Ἀθήνησι καὶ τὸν μετ' αὐτὸν δευτέρου Κραναὸν ἔτη σμῆ'. τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόδου Μωυσέως καὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ ἐν Θετταλίᾳ. ὅ τε γὰρ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸς ἐπὶ Φορωνέως καὶ τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ ἱστορεῖται 79 τῶ αὐτῶ Ἀφρικανῶ, καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐπὶ Κραναοῦ δευτέρου βασιλέως Ἀθήνησιν, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἀποδέδεικται. οὐκ ἄρα καλῶς ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγει κατακλυσμὸν. ὁ γὰρ Μισφραγμούθωσις μετὰ τὸν Ἄμωσιν πρῶτον βασιλέα κατ' αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῆς ἠ' δυναστείας μόλις π' χρόνοις ὕστερον καταλήγει. ὑπολείπεται δὴ λοιπὸν ἡμῖν λογίζεσθαι τὸν ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸν ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως γεγονέναι μᾶλλον, ἐφ' οὗ καὶ Μωυσῆς καθ' ἡμᾶς καὶ ἄλλους ἀκριβεστέρους ἐκπεπόρευται τῆς Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῶ, ὅπερ Ἀφρικανός, συγγνώτω μοι, διαπορήσας ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος εἴρηκεν ἑαυτῷ ἀντιπίπτων. καὶ οὕτω μὲν ἐν τούτῳ διήμαρτεν οὐ συλλογισάμενος ἀκριβῶς ὅτι Κέκροψ ὁ διφυῆς καὶ Κραναὸς οἱ πρῶτοι βασιλεῖς Ἀθηναίων μετὰ Ὠγυγον, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γέγονε κατακλυσμὸς ἐν Θετταλίᾳ, μετὰ Μισφραγμούθωσιν ἦσαν χρόνοις ὕστερον τούλάχιστον ρν', ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν ἀποδέδεικται. Σαφῶς δὴ ἕκ τε τῶν Εὐσεβίου παραλογισμῶν πρὸς τοὺς βελτίονας αὐτοῦ, οἷς ἀντιπίπτων ἀμαρτύρως τὰ δοκοῦντα αὐτῷ συνέγραψεν, ἕκ τε τῶν Ἀφρικανῶ λελεγμένων, ὀρθῶς μὲν ἐν οἷς ἐμαρτύρως εἴρηκε κατὰ Ἰναχον καὶ Φορωνέα γενέσθαι Μωυσέα, διηπορημένως δὲ ἐν οἷς ἢ νέον αὐτὸν ἐπὶ Ἀμώσιος εἶναι κατηναγκάσθη παρὰ τῆς ἀληθείας φάναι ἢ τῆς Αἰγύπτου ἐκπορευθῆναι, παρέστη ἡμῖν ὅτι ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως ἠγήσατο τοῦ λαοῦ, τοῦ καὶ Ἀμώσιος, καὶ ὅτι ἐπ'

αὐτοῦ καὶ ὁ ἐπὶ Ὠγύγου γέγονε κατακλυσμός. Οἱ λοιποὶ βασιλεῖς Αἰγύπτου τῆς ἠ' δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον παρ' Εὐσεβίῳ Ἄμωσιν β' Χεβρῶν δευτέρως ἔτη ιγ'. γ' Ἄμμενῶφισ ἔτη κά'. δ' Μιφρῆς ἔτη ιβ'. ε' Μισφραγμούθωσις ἔτη κζ'. Ὁμοῦ ἀπὸ Ἄμώσεως τοῦ πρώτου τῆς προκειμένης ἠ' δυναστείας ἕως Μισφραγμούθωσεως ἀρχῆς κατὰ Εὐσέβιον ἔτη γίνονται οά'. βασιλεῖς πέντε ἀντὶ τῶν ἕξ. τὸν γὰρ τέταρτον Ἄμενην παραδραμῶν, οὗ Ἀφρικανός, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, μέμνηται, ἔτη κβ' αὐτοῦ ἐκολόβωσεν. 80 Οἱ λοιποὶ τῆς ἠ' δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν κατὰ Ἀφρικανὸν οὕτως ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'. η' Ἄμμενῶφισ ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος. θ' Ὡρος ἔτη λζ'. ι' Ἀχερρῆς ἔτη λβ'. ια' Ῥαθῶς ἔτη ζ'. ιβ' Χεβρῆς ἔτη ιβ'. ιγ' Ἀχερρῆς ἔτη ιβ'. ιδ' Ἀρμεσίς ἔτη ε'. ιε' Ῥαμεσοῆς ἔτος α'. ις' Ἄμμενωφᾶθ ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἔτη σζγ'. Ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ζ' α' Σέθωσις ἔτη να'. β' Ῥαψάκης ἔτη ξα'. γ' Ἄμμενεφθῆς ἔτη κ'. δ' Ῥαμεσοῆς ἔτη ξ'. ε' Ἄμμενεμνῆς ἔτη ε'. ζ' Θούωρις, ὁ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἄλκάνδρας ἀνήρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον ἐάλω, ἔτη ζ'. ὁμοῦ ἔτη σθ'. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δευτέρου τόμου Μανεθῶ βασιλεῖς ζς' ἔτη βρκα'. Οἱ λοιποὶ τῆς ἠ' δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν κατὰ Εὐσέβιον οὕτως ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'. ζ' Ἄμμενωφισ ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος. 81 η' Ὡρος ἔτη λζ'. ἐν ἄλλῳ λη'. θ' Ἀχενχέρσης ἔτη ιβ'. ι' Ἄθωρις ἔτη λθ'. ια' Χενχέρσης ἔτη ις'. Κατὰ τοῦτον Μωυσεῖ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων ἠγήσατο. Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τούτου λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωυσεῶς ἕξοδον, μηδενὸς αὐτῶ λόγου μαρτυροῦντος, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐναντιουμένων τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ. ιβ' Ἀχερρῆς ἔτη η'. ιγ' Χερρῆς ἔτη ιε'. ιδ' Ἀρμαῖς ὁ καὶ Δαναὸς ἔτη ε', μεθ' ἃ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐκπεσῶν καὶ φεύγων τὸν ἀδελφὸν Αἴγυπτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικνεῖται, κρατήσας τε τοῦ Ἄργους βασιλεύει Ἀργείων. ιε' Ῥαμεσοῆς ὁ καὶ Αἴγυπτος ἔτη ξη'. ις' Μένωφισ ἔτη μ'. ὁμοῦ ἔτη τμη'. Προσέθηκεν ὑπὲρ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη πέ' Εὐσέβιος κατὰ τὴν ἠ' δυναστείαν. Ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων ε' Διοσπολιτῶν α' Σέθωσις ἔτη νε'. β' Ῥαμψῆς ἔτη ξς'. γ' Ἄμμενεφθῆς ἔτη μ'. δ' Ἄμμενεμνῆς ἔτη κς'. ε' Θουωρίς, ὁ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἄλκάνδρας ἀνήρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον ἐάλω, ἔτη ζ'. ὁμοῦ ἔτη ρζδ'. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ β' τόμου Μανεθῶ βασιλέων ζβ' ἔτη αρκα'.

82 ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Τρίτου τόμου Μανεθῶ Εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρλέ' Πρώτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Τανιτῶν ζ' α' Σμενδῆς ἔτη κς'. β' Ψουσέννης ἔτη μς'. γ' Νεφελχερῆς ἔτη δ'. δ' Ἄμμενωφθῆς ἔτη θ'. ε' Ὄσοχῶρ ἔτη ζ'. ζ' Ψιναχῆς ἔτη θ'. ζ' Ψουσέννης ἔτη ιδ'. ὁμοῦ ἔτη ρλ'. Εἰκοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβασιτιῶν βασιλέων θ' α' Σέσωγχις ἔτη κά'. β' Ὄσορθῶν ἔτη ιε'. γ' δ' ε' ἄλλοι τρεῖς ἔτη κε'. ζ' Τακέλωθῆς ἔτη ιγ'. ζ' η' θ' ἄλλοι τρεῖς ἔτη μβ'. ὁμοῦ ἔτη ρκ'. Τρίτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Τανιτῶν βασιλέων δ' α' Πετουβάτης ἔτη μ', ἐφ' οὗ ὄλυμπιάς ἤχθη. β' Ὄσορχῶ ἔτη η', ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι καλοῦσι. γ' Ψαμμοῦς ἔτη ι'. τδ' Ζήτ ἔτη λα'. τ' ὁμοῦ ἔτη πθ'. Τετάρτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Βόχχωρις Σαίτης ἔτη ζ', ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέγξατο, ἔτη Δζ'. 83 Πέμπτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Αἰθιόπων βασιλέων γ' α' Σαβάκων, ὃς αἰχμάλωτον Βόχχωριν ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη η'. β' Σεβιχῶς υἱὸς ἔτη ιδ'. γ' Τάρκος ἔτη ιη'. ὁμοῦ ἔτη μ'. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Τρίτου τόμου Μανεθῶ Εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ροη' Εἰκοστὴ πρώτη δυναστεία βασιλέων α' Σμενδῆς ἔτη κς'. β' Ψουσέννης ἔτη μα'. γ' Νεφερχερῆς ἔτη δ'. δ' Ἄμμενωφθῆς ἔτη θ'. ε' Ὄσοχῶρ ἔτη ζ'. ζ' Ψιναχῆς ἔτη θ'. ζ' Ψουσέννης ἔτη λε'. ὁμοῦ ἔτη ρλ'. Εἰκοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβασιτιῶν βασιλέων τριῶν α' Σεσόγχωσις ἔτη

κά. β' Όσορθών ἔτη ιε'. γ' Τακέλωθις ἔτη ιγ'. ὁμοῦ ἔτη μθ'. Εἰκοστὴ τρίτη δυναστεία Τανιτῶν βασιλέων α' Πετουβάστις ἔτη κε'. β' Όσορθών ἔτη θ', ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι ἐκάλεσαν. γ' Ψαμμοῦς ἔτη ι'. ὁμοῦ ἔτη μδ'. 84 Εἰκοστὴ τετάρτη δυναστεία Βόχχορις Σαΐτης ἔτη μδ', ἐφ' οὗ ἄρνιον ἐφθέγγατο. ὁμοῦ ἔτη μδ'. Εἰκοστὴ πέμπτη δυναστεία Αἰθιόπων βασιλέων α' Σαβάκων, ὃς αἰχμάλωτον Βόχχοριν ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. β' Σεβιχῶς υἱὸς ἔτη ιβ'. γ' Ταρακὸς ἔτη κ'. ὁμοῦ ἔτη μδ'.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαΐτῶν βασιλέων θ' α' Στεφινάτης ἔτη ζ'. β' Νεχεψῶς ἔτη ζ'. γ' Νεχαῶ ἔτη η'. δ' Ψαμμῆτιχος ἔτη νδ'. ε' Νεχαῶ δεῦτερος ἔτη ζ'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰωάχαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε. ζ' Ψάμμουθις ἕτερος ἔτη ζ'. ζ' Οὐάφρις ἔτη ιθ', ὃν προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. η' Ἄμωσις ἔτη μδ'. θ' Ψαμμεχερίτης μῆνας ζ'. ὁμοῦ ἔτη ρν' καὶ μῆνας ζ'. Ἐβδόμη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Περσῶν βασιλέων η' α' Καμβύσης ἔτει ε' τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη ζ'. β' Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λζ'. γ' Ξέρξης ὁ μέγας ἔτη κά. 85 δ' Ἀρτάβανος μῆνας ζ'. ε' Ἀρταξέρξης ἔτη μα'. ζ' Ξέρξης μῆνας δύο. ζ' Σογδιανὸς μῆνας ζ'. η' Δαρεῖος Ξέρξου ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἔτη ρκδ', μῆνας δ'. Εἰκοστὴ ὀγδὴ δυναστεία Ἀμύρτεος Σαΐτης ἔτη ζ'. Ἐνάτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Μενδησιῶν βασιλέων δ' α' Νεφερίτης ἔτη ζ'. β' Ἀχωρις ἔτη ιγ'. γ' Ψάμμουθις ἔτος α'. δ' Νεφορίτης μῆνας δ'. ὁμοῦ ἔτη κ', μῆνας δ'. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαΐτῶν βασιλέων θ' α' Ἀμμέρις Αἰθίοψ ἔτη ιβ'. β' Στεφινάθις ἔτη ζ'. γ' Νεχεψῶς ἔτη ζ'. δ' Νεχαῶ ἔτη η'. ε' Ψαμμῆτιχος ἔτη με'. ζ' Νεχαῶ δεῦτερος ἔτη ζ'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰωάχαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε. ζ' Ψάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Ψαμμῆτιχος, ἔτη ιζ'. η' Οὐάφρις ἔτη κε', ὃν προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. θ' Ἄμωσις ἔτη μβ'. ὁμοῦ ἔτη ρζγ'. 86 Εἰκοστὴ ἔβδόμη δυναστεία Περσῶν βασιλέων η' α' Καμβύσης ἔτει πέμπτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη γ'. β' Μάγοι μῆνας ζ'. γ' Δαρεῖος ἔτη λζ'. δ' Ξέρξης ὁ Δαρείου ἔτη κά. ε' Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἔτη μ'. ζ' Ξέρξης ὁ δεῦτερος μῆνας β'. ζ' Σογδιανὸς μῆνας ζ'. η' Δαρεῖος ὁ Ξέρξου ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἔτη ρκ' καὶ μῆνας δ'. Εἰκοστὴ ὀγδὴ δυναστεία Ἀμυρταῖος Σαΐτης ἔτη ζ'. Εἰκοστὴ ἑνάτη δυναστεία Μενδησιῶν βασιλέων δ' α' Νεφερίτης ἔτη ζ'. β' Ἀχωρις ἔτη ιγ'. γ' Ψάμμουθις ἔτος α'. δ' Νεφερίτης μῆνας δ'. ε' Μοῦθις ἔτος α'. ὁμοῦ ἔτη κά' καὶ μῆνας δ'.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων γ' α' Νεκτανέβης ἔτη ιη'. β' Τεῶς ἔτη β'. γ' Νεκτάνεβος ἔτη ιη'. ὁμοῦ ἔτη λη'. 87 Πρώτη καὶ τριακοστὴ δυναστεία Περσῶν βασιλέων γ' α' Ὡχος εἰκοστῷ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη β'. β' Ἀρσῆς ἔτη γ'. γ' Δαρεῖος ἔτη δ'. ὁμοῦ ἔτη γ' τόμου αν'. Μέχρι τῶνδε Μανεθῶς· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν συγγραφέων. Μακεδόνων βασιλεῖς ιε'. ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων γ' α' Νεκτανέβης ἔτη ι'. β' Τεῶς ἔτη β'. γ' Νεκτανεβὸς ἔτη η'. ὁμοῦ ἔτη κ'. Τριακοστὴ πρώτη δυναστεία Περσῶν βασιλέων γ' α' Ὡχος εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ Περσῶν βασιλείας κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου ἔτη ζ'. β' Μεθ' ὃν Ἀρσῆς Ὡχου ἔτη δ'. γ' Μεθ' ὃν Δαρεῖος ἔτη ἕξ· ὃν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καθεῖλε. Ταῦτα τοῦ γ' Μανεθῶ. Μέχρι τῶνδε Μανεθῶ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν παρίσταται συγγραφέων. Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ὡς ὑπόκειται, γενέσεως κόσμου ἔτη βσμγ' Τούτῳ τῷ βσμγ' ἔτει ἡ κιβωτὸς ἀνεώχθη καὶ Νῶε ἐξῆλθε σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ. Τῷ αὐτῷ βσμγ' ἔτει ὁ Σῆμ ρα' ἔτος ἄγων ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξὰδ καὶ 88 ἔζησε Σῆμ

μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξὰδ ἔτη φ' ἕως βψμβ' ἔτους τοῦ κόσμου. Ἀρφαξὰδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ βτοζ' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ ἔζησε μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν ἔτη υλ' ἕως τοῦ βωη' κοσμικοῦ ἔτους. Τούτῳ τῷ βονα' ἔτει, ὡς φασι, Νῶε ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα ἐν ὄρει Λουβάρ τῆς Ἀρμενίας. Τούτῳ τῷ βτοβ' ἔτει Ἀρφαξὰδ ἔλαβε γυναῖκα ἔτος ἄγων ρλ'. Τούτῳ τῷ βτοζ' ἔτει Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν ἔτος ἄγων ρλέ'. Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ρλ' ἐγέννησε τὸν Σαλά τῷ βφζ' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Σαλά ἔτη τλ' ἕως βωλζ' κοσμικοῦ ἔτους. Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐκ τοῦδε τοῦ βυε' κοσμικοῦ ἔτους βούλεται πάλιν τὴν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῶν Χαλδαίων βασιλείαν κατάρξασθαι μυθολογῶν διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσσεων βεβασιλευκέναι Χαλδαίων καὶ Μήδων βασιλεῖς πζ' ἐν τρισμυρίοις ἔτεσι καὶ δζ', τοῦτ' ἔστιν ἐν σάρσι θ' καὶ νήροις β' καὶ σώσσοις η', ἅπερ τινὲς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἱστορικῶν οὐ καλῶς ἐξελάβοντο πάλιν εἰς ἔτη ἡλιακὰ ζδ' καὶ μῆνας η', ἅπερ, ὡς φασιν, εἰς τὸ βυζθ' ἔτος κοσμικὸν συντρέχει. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου τῶν πζ' δύο μὲν Χαλδαίων βασιλέων, Εὐνήχιου καὶ Χωμασβήλου, πδ' δὲ Μήδων, Ζωροάστρη καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ζ' Χαλδαίων βασιλεῖς εἰσάγει, ἔτη κρατήσαντας ἡλιακὰ ρζ', ὁ αὐτὸς Πολυίστωρ, οὐκέτι διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσσεων καὶ τῆς λοιπῆς ἀλόγου μυθικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ δι' ἡλιακῶν ἐτῶν. τοὺς γὰρ προγενεστέρους ὡς θεοὺς ἢ ἡμιθεοὺς νομίζοντες καὶ τοὺς μετ' αὐτοὺς τὴν πλάνην εἰσηγούμενοι τῷ ὄντι χρόνους 89 ἀπίρους βεβασιλευκέναι συνέγραψαν, αἰδίδιον εἶναι τὸν κόσμον δοξάζοντες ἐναντίως ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς· τοὺς δὲ μεταγενεστέρους καὶ πᾶσι φανεροὺς δι' ἡλιακῶν ἐτῶν ὡς θνητούς, καὶ οὐχ, ὡς τῷ Πανοδώρῳ δοκεῖ καὶ ἕτεροις τισί, διὰ τὸ ἐσχάτως ὑπὸ Ζωροάστρου τῶν ἡλιακῶν ἐνιαυτῶν ἐκ τῶν τοῦ Ἐνώχ ἐγνωσμένων ἔκτοτε ἡλιακοῖς ἔτεσιν ἐπιμετρεῖσθαι τὰ τῶν βασιλέων ἔτη. διόπερ ἐκ τῶν θείων γραφῶν πεπεισμένοι καὶ ταῦτα ψευδῆ εἶναι καὶ μηδεμίαν βασιλείαν ἐπὶ τῆς γῆς γενέσθαι ἕως τῆς τοῦ Νεβρώδ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας γιγαντομιμήτου καὶ ἀποστατικῆς τυραννίδος, ὡς καὶ ἀνωτέρω δέδεικται, μόνους δὲ τοὺς τρεῖς ἄνδρας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἕως τῆς διασπορᾶς ἡγεῖσθαι τῶν πολλῶν εὐσεβῶς, λέγω δὴ τὸν δίκαιον Νῶε, τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς ἔτη τν', καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σήμ, τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ρν', καὶ ἔτι μετὰ τοῦτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρφαξὰδ τὰ λοιπὰ λδ', τοῦτ' ἔστιν ἔτη φλδ' τὰ γινόμενα σὺν τοῖς βσμβ' τοῦ κατακλυσμοῦ βψοζ', ταῦτα οὖν οὕτω μαθόντες καὶ πιστεύοντες καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἱστορικῶν, ὡς δειχθήσεται, ὁμοφωνοῦντας, ἀπὸ δὲ τοῦ βψοζ' ἔτους, ὅπερ ἦν τοῦ Ἀρφαξὰδ λδ' τῆς ἡγεμονίας, ἔχοντες, τῆς δὲ γενέσεως τοῦ Φαλέκ ἔτος ε', ἐξ αὐτοῦ καὶ τὴν τότε τῶν Χαλδαίων βασιλείαν, ἧς πρῶτος Εὐνήχιος ὁ καὶ Νεβρώδ ἡγήσατο, φαμέν κατάρξασθαι καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτιῶν, ἧς καὶ αὐτῆς πρῶτος ὁ οἰκιστὴς Αἰγύπτου Μεστράϊμ ἐβασίλευσε· διὸ καὶ περιττὸν ἡγησάμεθα ἐκθέσθαι κανόνιον ἀπὸ τοῦδε τοῦ βυε' ἔτους κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδειξάντων βεβιασμένως ἀπὸ τούτου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἄρξασθαι τὴν τῶν Χαλδαίων βασιλείαν, οὐχ οὕτως ἔχοντος τοῦ ἀληθοῦς λόγου, οὐδὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν ἄμφ' αὐτὸν τὰς ἡμέρας ἔτη καταριθμούντων, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἀνατροπὴν τῆς θείας γραφῆς, ὡς πολλάκις εἴρηται, ἀπίρους αἰῶνας εἰσηγούμενων. ἀναγκαίως δὲ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ βψοζ' ἔτους ὁ περὶ τῶν δύο τούτων βασιλειῶν λόγος στοιχειωθῆσεται γινομένοις ἡμῖν ἐκεῖσε. Τῷ βφ' ἔτει Καϊνᾶν ἔλαβε γυναῖκα καὶ τῷ βφε' ἐγέννησε τὸν Σαλά. Τοῦτον δὲ τὸν Καϊνᾶν ὁ Εὐσέβιος οὐκ ἐστοιχείωσε, τῷ Ἑβραϊκῷ ἀντι 90 γράφω κακῶς ἀκολουθήσας, διὸ καὶ ἐσφάλῃ ἔτη ρλ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀφρικανὸς διήμαρτε μὴ στοιχειώσας τοῦτον τὸν δεῦτερον Καϊνᾶν, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἕως Ἡλὶ καὶ Σαμουὴλ ἠναγκάσθη ἔτεσι προσθεῖναι χρόνους ἐγγὺς ρμ'. περὶ ὧν ὁ Καὶ σαρεὺς

Εὐσεβίος οὗτος σφόδρα αὐτὸν καταμέμφεται πλειοτέρως σφαλῆς ἐν ταύτῳ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ὡς προεδήλωται, ἕως ἐτῶν ςζ'. ὁ μόντοι θεῖος εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἰγ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐγενεαλόγησε. Γενεὰ ἰγ' Καϊνᾶν Τούτῳ τῷ βφο' ἔτει Νῶε διέθετο καὶ τὴν οἰκουμένην τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς διεμέρισε. Τῷ βφο' ἔτει Καϊνᾶν διοδεύων ἐν τῷ πεδίῳ εὔρε τὴν γραφὴν τῶν γιγάντων καὶ ἔκρυψε παρ' ἑαυτῷ. Τῷ βφζβ' ἔτει τοῦ κόσμου Νῶε ὁ δίκαιος ἐκοιμήθη ἐτῶν λν', γενεὰ ἰ'. Τῷ βχκζ' ἔτει Σαλὰ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. Σαλὰ γενεὰ ιδ' Τῷ βχλ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ ἔτος ἄγων ρλ'. καὶ ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ ἔτη τλ' ἕως τοῦ βλξ' κοσμικοῦ ἔτους. Τῷ βψλζ' ἔτει τοῦ κόσμου ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν πύργον ἐπὶ ἔτη μ'. Τῷ βψβ' ἔτει Σὴμ ἐκοιμήθη ἐτῶν χ'. Τῷ βψιδ' ἔτει Ἔβερ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. Ἔβερ γενεὰ ιε' Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλέκ τῷ βψοα' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Φαλέκ ἔτη σο' ἕως τοῦ γμα' κοσμικοῦ ἔτους. 91 Οὕτως ἀποδεδειγμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ Ἔβερ τὸν Φαλέκ ἐγέννησε δέκατον ὄντα ἀπὸ Ἀδάμ, ἄξιον οἶμαι ἐκ παραλλήλου τῶν ἡμῖν ἐπιλογισθέντων ἐν δευτέρῳ κανονίῳ παραθέσθαι καὶ τὰ παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ ἔτη ἕως τοῦδε χρόνου, καὶ ἀπὸ τοῦδε μέχρι Ἀβραάμ (καὶ γὰρ προγενέστερος ὁ ἀνὴρ ὑπάρχει τοῦ Εὐσεβίου ἔτεσί που), εἶθ' οὕτω καὶ τὰ παρὰ Εὐσεβίου τριχῶς ἐκτεθέντα, ὡς ἐκεῖνός φησι, κατὰ τε τοὺς ὁ σοφοὺς ἐρμηνείας καὶ κατὰ τὸ παρ' Ἑβραίοις καὶ ἔτι κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις ἀντί γραφον. οὕτω γὰρ ἐν πέντε κανονίοις κειμένων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ Φαλέκ καὶ ἀπὸ τοῦ Φαλέκ ἕως Ἀβραάμ ἐτῶν, εὐμαρῶς δειχθήσεται ἡ σύμφωνος τῆ τε Μωυσαϊκῆ καὶ εὐαγγελικῆ γραφῆ γενεαρχία τε καὶ χρονολογία. Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον Ἀδάμ τῷ σλ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Σὴθ ὅμοιον αὐτῷ κατὰ πάντα. Σὴθ ἐτῶν ὑπάρχων σε' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼς υλε'. Ἐνὼς ἐτῶν ρζ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν χκε'. Καϊνᾶν ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ ψζε'. Μαλελεήλ ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ λξ'. Ἰάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼχ αρκβ'. Ἐνὼχ ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα ασπζ'. Μαθουσάλα ρξζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ αυνδ'. Λάμεχ ἐτῶν ρπη' ἐγέννησε τὸν Νῶε αχμβ'. Ἀφρικανοῦ Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σὴθ' καὶ τούτοις ἐπιζήσας ἔτη ψ' ἀπέθανεν, ἥτοι δευτέρον θάνατον. Σὴθ γενόμενος ἐτῶν σε' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼς· ἀπὸ Ἀδάμ τοίνυν μέχρι γενέσεως Ἐνὼς ἔτη τὰ σύμπαντα υλε'. Ἐνὼς ὑπάρχων ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν. Καϊνᾶν δὲ ἐτῶν ρο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ. Μαλελεήλ δὲ ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ. Ἰάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνὼχ. 92 Ἐνὼχ δὲ ὑπάρχων ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα· καὶ εὐαρεστήσας τῷ θεῷ ἐπιζήσας ἔτη ς' οὐχ εὐρίσκειτο. Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρπζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Λάμεχ ὑπάρχων ἐτῶν ρπη' γεννᾷ τὸν Νῶε. Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τῶν ὁ Ἰδωμεν οὖν πρῶτον ὅπως ἡ τῶν ὁ ἐρμηνεία τὴν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς τοῦ Ἀβραάμ γενέσεως χρονογραφίαν παρείληφε. Πρῶτος ἀνθρώπων Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σὴθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' μέχρις ρλε' ἔτους Μαλελεήλ. Σὴθ γενόμενος ἐτῶν σε' γεννᾷ τὸν Ἐνὼς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ' μέχρις κ' ἔτους Ἐνὼχ. Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ρζ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψιε' μέχρις νγ' ἔτους Μαθουσάλα. Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ' μέχρις πα' ἔτους Λάμεχ. Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ' μέχρις μη' ἔτους Νῶε. Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνὼχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρις σπ' ἔτους Νῶε. Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ς', καὶ μετετέθη ἐν ἔτει λγ' τοῦ Λάμεχ. Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωβ'. Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη' γεννᾷ τὸν Νῶε, καὶ ἐπέζησεν ἔτη φλε'. Πρῶτος Λάμεχ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τελευτᾷ τοῦ Μαθουσάλα. ἐπέζησε δὲ μέχρις φλε' ἔτους Νῶε. Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ταῦτα

μὲν κατὰ τὴν τῶν ο΄ ἔρμηνείαν, κατὰ δὲ τὸ παρ' Ἰουδαίοις Ἑβραϊκὸν Ἀδὰμ γενόμενος ἑτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡ' ἕως νς' ἔτους Λάμεχ. 93 Σήθ γενόμενος ἑτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡζ' μέχρι ρζη' ἔτους Λάμεχ. Ἐνῶς γενόμενος ἑτῶν ζ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε' μέχρις πδ' ἔτους Νῶε. Καϊνᾶν γενόμενος ἑτῶν ο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡμ' μέχρις ροθ' ἔτους Νῶε. Μαλελεήλ γενόμενος ἑτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡλ' μέχρις σλδ' ἔτους Νῶε. Ἰάρεδ δὲ γενόμενος ἑτῶν ρζβ' γεννᾷ τὸν Ἐνῶχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡ' μέχρις τζς' ἔτους Νῶε. Ἐνῶχ γενόμενος ἑτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ' καὶ μετετέθη ἐν ἔτει ριγ' Λάμεχ. Μαθουσάλα γενόμενος ἑτῶν ρπζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψπβ' ἕως αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ. Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τοῦ παρὰ Σαμαρείταις Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν Ἀδὰμ γενόμενος ἑτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡ' μέχρις σκγ' ἔτους Νῶε. Σήθ γενόμενος ἑτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡζ' ἕως τλε' ἔτους Νῶε. Ἐνῶς γενόμενος ἑτῶν ζ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε' μέχρις υλγ' ἔτους Νῶε. Καϊνᾶν γενόμενος ἑτῶν ο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡμ' μέχρις φκη' ἔτους Νῶε. Μαλελεήλ γενόμενος ἑτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ὡλ' μέχρις φλγ' ἔτους Νῶε. Ἰάρεδ γενόμενος ἑτῶν ζβ' γεννᾷ τὸν Ἐνῶχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψπε' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ. Ἐνῶχ γενόμενος ἑτῶν ζ' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ', μετετέθη ἐν ἔτει ρπ' τοῦ Νῶε. Μαθουσάλα γενόμενος ἑτῶν ζζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη χνγ' ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. Λάμεχ γενόμενος ἑτῶν νγ' γεννᾷ τὸν Νῶε, καὶ ἐπέζησεν ἔτη χ' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ. 94 Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον Νῶε ἑτῶν φ' ἐγέννησε τὸν Σήμ βρμβ'. Μετὰ δὲ ρ' ἔτη τῶ χ' ἔτει τοῦ Νῶε γέγονεν ὁ κατακλυσμός. Ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσμβ'. οὕτω δὲ καὶ Εὐσέβιος καὶ ὁ ἀληθὴς λόγος καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Μωυσαϊκῶν ἀντιγράφων περιέχουσι κατὰ τὴν τῶν ο' ἔκδοσιν. Ὁ μὲντοι Ἀφρικανὸς βσξβ' ἐπελογίσατο ἕκ τινων σπανίων ἀντιγράφων οὕτω περιεχόντων, οἷς οὐ χρὴ πείθεσθαι. Μέχρι τοίνυν τοῦ κατακλυσμοῦ καθὼς πρόκειται διαφωνοῦσι τὰ Ἑβραϊκὰ ἀντίγραφα πρὸς τὸ Σαμαρειτῶν ἀρχαιότατον καὶ τοῖς χαρακτῆρσι διαλλάττον, ὃ καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ πρῶτον Ἑβραῖοι καθομολογοῦσιν, ἔτεσι τμθ', πρὸς δὲ τὴν τῶν ο' ἔκδοσιν τὸ μὲν Ἑβραϊκὸν ἔτεσιν φπς', τὸ δὲ Σαμαρειτῶν ἄλλε'. Ἀφρικανὸς δὲ πρὸς Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ διαφωνεῖ ἔτη κ'. Ἀφρικανοῦ Νῶε ἦν ἑτῶν χ' ὅτε ὁ κατακλυσμός ἐγένετο. γίνεται τοίνυν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Νῶε καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσξβ'. Εὐσεβίου κατὰ τοὺς ο' Νῶε γενόμενος ἑτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ρ'. ἔτους χ' Νῶε ὁ κατακλυσμός ἐγένετο, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἑβερ. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη βσμβ'. Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν ο' ἔρμηνείαν. Εὐσεβίου Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκὸν Νῶε γενόμενος ἑτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ. 95 Ἐν ἔτει χ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλυσμός ἐγενήθη, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν' μέχρις νη' ἔτους Ἀβραάμ. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη αχνς'. Διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν ο' ἔρμηνείαν ἔτεσι φπς'. Ἐν τούτοις οἱ μὲν τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐπὶ Νῶε χρόνοι πρὸ τῆς ἐκάστου παιδοποιίας διεστήκασιν πρὸς τὴν τῶν ο' ἔρμηνείαν, συμφωνοῦσι δὲ αὐτῇ οἱ τοῦ Ἰάρεδ καὶ τοῦ Μαθουσάλα καὶ τοῦ Λάμεχ. ἕκ δὲ τῆς τούτων συμφωνίας πάρεστι λογισμῶ λαβεῖν ὅτι καὶ τὰ πρὸ τούτων βέλτιον ἢ παρ' ἡμῖν ἀνάγνωσις ἔχει. ἀπὸ γὰρ τοῦ πλείονος χρόνου τῶν περὶ τὸν Ἰάρεδ δηλὸς ἂν γένοιτο καὶ ὁ τῶν προαγόντων συντρέχειν ὀφείλων τῇ τῶν ο' ἔκδόσει. εἰ γὰρ οἱ νεώτεροι καὶ μεταγενέστεροι τοῖς χρόνοις ταῖς τῶν ἑκατοντάδων προσθήκαις εὕρηται κατὰ τὴν τοῦ Ἑβραϊκοῦ γραφὴν σύμφωνοι τῇ τῶν ο' ἔρμηνείᾳ, πόσω πλέον εἰκὸς ἦν τοὺς

ἀρχαιότερους καὶ αὐτῶν ἐκείνων προπάτορας μᾶλλον τῶν μετέπειτα πολυχρονιωτέρους γε νέσθαι; Ὁρῶν δὲ ἐν τῇ συγκεφαλαιώσει τῆς ἐκάστου ἀνδρὸς ζωῆς τὸν πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνον καὶ τὸν μετὰ τὴν παιδοποιίαν ἅμα συναγόμενον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σφίζοντα κατὰ τε τὴν Ἑβραίων ἀνάγνωσιν καὶ κατὰ τὴν τῶν ὀ ἔρμηναίαν, μόνον δὲ τὰ πρὸ τῆς τεκνογονίας ἔτη παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀντιγράφων συνεσταλμένα, κινουῦμαι μήποτε Ἰουδαίων ἔργον ἦν τοῦτο τολμησάντων συστειλαὶ καὶ ἐπιταχῦναι τοὺς πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνους ἐπιτροπῇ ταχυγαμίας. τῶν γὰρ παλαιωτάτων ἀνδρῶν μακροβίων ὄντων καὶ πολυχρονίων, οὕτω δὲ κατὰ τούτους θᾶττον ἐπὶ γάμους καὶ παιδοποιίας ἐλθόντων, ὡς ἢ παρ' αὐτοῖς ἀνάγνωσις δηλοῖ, τίς οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὅμοιον τῆς ταχυγαμίας τρόπον ἐζήλωσεν; Εὐσεβίου κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σῆμ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐν ἔτει τοῦ Νῶε χ' ὁ κατακλυσμὸς ἐγενήθη, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἑβερ. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ατζ'. Διαφωνεῖ πρὸς μὲν τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔτεσι τμηθ', πρὸς δὲ τὴν τῶν ὀ ἔρμηναίαν ἔτεσιν Ἄλε'. 96 Καὶ ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐπίωμεν δὲ καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, πρῶτον ἐκεῖνο σημειωσάμενοι, τὸ συμφώνως τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἱστορουμένου κατακλυσμοῦ καὶ τὴν Χαλδαίων μνημονεῦσαι γραφὴν τῆς τε κατασκευασθείσης ὑπὸ τοῦ Νῶε κιβωτοῦ. τοῦ δὲ τὸν κατακλυσμὸν ἀρθῆναι ὑπὲρ τὰ ὑψηλότατα τῶν ὀρέων καὶ ἡμῖν τοῖς μετὰ ταῦτα γράφουσιν ἀλήθειαν ἐπιστώσατο αὐτοψία τισὶν ἰχθύων καθ' ἡμᾶς εὐρημένων ἄνω πρὸς αὐταῖς τοῦ Λιβάνου ταῖς ὑψηλοτάταις ἀκρωρείαις. λίθους γὰρ ἐνθένδε εἰς οἰκοδομάς τινες ἀπὸ τῶν ὀρέων ἐκτέμνοντες θαλαττίων ἰχθύων εὖρον διάφορα γένη, ἃ δὴ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ὄρη κοιλωμάτων συναποπα γῆναι τῇ ἰλύι καὶ τεταριχευμένων δίκην εἰς δεῦρο διαμεῖναι συνέβη, ὥσθ' ἡμῖν καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὄψεως τὴν τοῦ παλαιοῦ λόγου πιστωθῆναι μαρτυρίαν. Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον Ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζᾶδ. Ἀρφαζᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλε' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν βτοζ'. Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Σαλὰ βφζ'. τοῦτον τὸν Καϊνᾶν Εὐσέβιος καὶ Ἀφρικανὸς οὐκ ἐστοιχείωσαν· διὸ καὶ τὰ ρλ' ἔτη αὐτοῦ σφάλλονται. Σαλὰ τὸν Ἑβερ βχλζ' ἐτῶν ρλ'. Ἑβερ τὸν Φαλέκ ἐτῶν ρλδ' βψοά'. Φαλέκ τὸν Ῥαγαῦ ἐτῶν ρλ' βλα', καὶ ἔζησεν ἄλλα σθ'. γίνονται ἀπὸ Ἀδάμ γρι' ἕως τελευτῆς Φαλέκ. Ῥαγαῦ ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σερούχ γλγ'. Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχώρ γρξγ'. Ναχώρ ἐτῶν οθ' ἐγέννησε τὸν Θάρα γσμβ'. Θάρα ἐτῶν ὀ' ἐγέννησε τὸν Ἀβραᾶμ γτιβ'. Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως α' ἔτους Ἀβραᾶμ ἔτη αο'. ἀπὸ δὲ Ἀδάμ ἐπὶ μὲν τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσμβ', ὡς δέδεικται, ἐπὶ δὲ τὸ πρῶτον 97 ἔτος Ἀβραᾶμ ἔτη γτιβ', ὡς ἐν τῷ κανόνι σαφῶς ὑπόκειται. μετὰ δὲ ἔτη οε' τῷ γτπε' ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ ἐξῆλθεν ἐκ Χαράν παροικῆσαι εἰς γῆν Χα ναὰν τὴν Παλαιστίνην νῦν καλουμένην. Ἀφρικανοῦ Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζᾶδ. Ἀρφαζᾶδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, βτζζ'. Σαλὰ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἑβερ, βφκζ'. Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, βχξά', οὕτως ἐπικληθέντα διὰ τὸ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ μερισθῆναι τὴν γῆν. Φαλέκ ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπιζήσας ἔτη σθ' ἐτελεύτησεν. Ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τελευτῆν Φαλέκ ἔτη γ, κατὰ δὲ Εὐσέβιον βλπ'. Ῥαγαῦ ἐτῶν ρλβ' γενόμενος ἐγέννησε τὸν Σερούχ. Σερούχ ρλ' τὸν Ναχώρ. Ναχώρ οθ' τὸν Θάρα. Θάρα ὀ' ἐτῶν ὦν τὸν Ἀβραᾶμ καὶ Ναχώρ καὶ Ἀρράν. Συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς κατηγγελμένης γῆς Ἀβραᾶμ ἀπὸ μὲν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν ι' ἔτη αιε', ἀπὸ Ἀδάμ γενεῶν κ' ἔτη γσοζ'. Εὐσεβίου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν κατὰ τὴν τῶν ὀ ἔρμηναίαν Ἔτους β' Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαζᾶδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρις ρα' ἔτους Φαλέκ. Ἀρφαζᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρι θ' ἔτους Ῥαγαῦ.

Σαλά γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἐβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υς' μέχρις ζ' ἔτους Σερούχ. Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλγ' μέχρις λη' ἔτους Ναχώρ. Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ', βλπ', μέχρις οε' ἔτους Σερούχ. 98 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέκ διμερίσθη ἡ γῆ, δι' ὃ καὶ σημαίνει τὸ Φαλέκ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. καὶ οὗτος πρὸ τοῦ πατρὸς τελευτᾷ δεύτερος. κατὰ τοῦτον ἡ πυργοποιία συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονε καὶ ἡ καθ' ἕκαστον ἔθνος τῶν γλωσσῶν διαφορά. Μετὰ δὲ τὸν Φαλέκ Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννᾷ τὸν Σερούχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις οζ' ἔτους Ναχώρ. Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ζ' μέχρις να' ἔτους Ἀβραάμ. Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θάρα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ' μέχρις οζ' ἔτους Ἀβραάμ. Θάρα γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε' μέχρις λε' ἔτους Ἰσαάκ. Ἀβραάμ ἔτος α'. οὗτος ἦν ὁ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους προπάτωρ. κατὰ τοῦτον Ἀσσυρίας καὶ τῆς Ἀσίας πάσης ἐβασίλευσε Νίνος καὶ Σεμίραμις. ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη λμβ'. ἦν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν ἔτη βσμβ'. Τὰ πάντα συνάγεται ἔτη γρπδ'. Εὐσεβίου Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκὸν Ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλυσμόν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξάδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρις τοῦ ν' ἔτους Ἰακώβ. Ἀρφαξάδ γενόμενος ἐτῶν λε' γεννᾷ τὸν Σαλά, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις μη' ἔτους Ἰσαάκ. Σαλά γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ἐβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις ιη' ἔτους Ἰακώβ. Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν λδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλ' μέχρις οθ' ἔτους Ἰακώβ. Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ' μέχρις μη' ἔτους Ἀβραάμ. Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν λβ' γεννᾷ τὸν Σερούχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη οζ' μέχρις οη' Ἀβραάμ. 99 Σερούχ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ζ' μέχρις πρώτου ἔτους Ἰσαάκ. Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν κθ' γεννᾷ τὸν Θάρα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ' μέχρις μθ' ἔτους Ἀβραάμ. Θάρα γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε' μέχρις λε' ἔτους Ἰσαάκ. Ἀβραάμ ἔτος α'. ὁμοῦ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη ζβ', τὰ δὲ πάντα ἀπὸ Ἀδάμ ἔτη αλμη'. διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν ο' ἑρμηνείαν ἔτεσι ασε'. Εὐσεβίου Κατὰ δὲ τὸ Σαμαρειτῶν Ἑβραϊκὸν Ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλυσμόν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξάδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρις ρα' ἔτους Φαλέκ. Ἀρφαξάδ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννᾷ τὸν Σαλά, καὶ ἐπέζησεν ἔτη τγ' μέχρις λθ' ἔτους Φαλέκ. Σαλά γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἐβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη τγ' μέχρις λθ' ἔτους Ῥαγαῦ. Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σο' μέχρις ρμ' ἔτους Ῥαγαῦ. Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρθ' μέχρις ρθ' ἔτους Ῥαγαῦ. Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' γεννᾷ τὸν Σερούχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις οζ' ἔτους Ναχώρ. Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρις κά' ἔτους Ἀβραάμ. Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θάρα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ξθ' μέχρις ξθ' ἔτους Θάρα. Θάρα γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη οε' μέχρις οε' ἔτους Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἔτος α'. ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Ἀβραάμ ἔτη λμβ', ὅποσα ἦν καὶ κατὰ τὴν τῶν ο' ἑρμηνείαν. Συνάδει τοίνυν τῇ παρ' ἡμῶν ἀναγνώσει ἢ παρὰ Σαμαρείταις φερομένη Ἑβραϊκὴ γραφὴ κατὰ τὰς πρώτας τῶν ἐτῶν ἀποδόσεις τὰς πρὸ τῆς παιδο 100 ποιίας. διαφωνεῖ δὲ πρὸς τὸ Ἰουδαίων Ἑβραϊκὸν ἔτεσι χν'. ἦν γὰρ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ κατὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων γραφὴν ἔτη ζβ'. Ἐπεὶ τοίνυν φαίνονται κατὰ τὸ παλαιότατον Ἑβραϊκόν, ὃ δὴ παρὰ Σαμαρείταις ἔτι καὶ νῦν σώζεται, τῇ τῶν ο' ἑρμηνείᾳ συμφώνως οἱ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ μετὰ τὰς προκειμένας τῶν ἐτῶν ἑκατον τάδας καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις ἀριθμὸν παῖδας ποιησάμενοι, ποῖος ἔρεϊ λόγος τοὺς τούτων πρεσβυτέρους, καίπερ ἔτεσι πολὺ πλείοσι

τῶν μετὰ ταῦτα βεβιωκότας, τάχιστα ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἔλθειν, καὶ μὴ μᾶλλον κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς ὀ σσημειωμένους χρόνους; τούτων δ' οὖν καὶ ὁ σώφρων λογισμὸς ὑποβάλλει νοεῖν, ὥστε ἀνάγκη διημαρτῆσθαι ὁμολογεῖν τὴν μὲν παρὰ Ἰουδαίοις γραφὴν ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐπὶ Ἀβραὰμ χρόνοις ἐκτόστριων περὶ τὸν Ἰάρεδ, τὴν δὲ παρὰ Σαμαρείταις ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν μόνοις. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ ἔτη σύμφωνα εὗρηται τῇ παρὰ τοῖς ὀ φερομένη τῶν ἐτῶν ση μειώσει. ἀντικρυς δὲ φαίνεται διημαρτημένως ἔχειν τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκόν. συνάγει γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῖς χρόνοις τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Νῶε, ὅπερ οὐδεμία παρίστησιν ἱστορία. Εἰ γὰρ κατὰ τὴν Ἰουδαίων γραφὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραὰμ ἔτη τυγχάνει ςβ', ἔζησε δὲ Νῶε κατὰ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν', δηλὸς ἐστὶ παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι νη' ἔτους Ἀβραὰμ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἀτοπίαν συνιδεῖν τῶν παρ' Ἰουδαίοις ἀντιγράφων ἀπὸ τοῦ τριακονταέτους ἀναγράψαι τοὺς πρὸ τοῦ Ἀβραὰμ πεπαιδοποιημένους· ὅποτε οἱ μετὰ τὸν Ἀβραὰμ ἱστοροῦνται πρεσβύτεροι τῶν λ' ἐτῶν ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἔλθειν. Πανταχόθεν τοιγαροῦν τῆς τῶν ὀ ἐρμηνείας ἐκ παλαιᾶς, ὡς ἔοικε, καὶ ἀδιαστρόφου Ἑβραίων γραφῆς μεταβεβλησθαι συνισταμένης, εἰκότως ταύτη καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα κατὰ τὴν παροῦσαν χρονογραφίαν, ὅτε μά λιστα καὶ ἡ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἠπλωμένη Χριστοῦ ἐκκλησία ταύτη μόνη προσέχει τῶν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀποστόλων τε καὶ μαθη τῶν ἀρχῆθεν ταύτη χρῆσθαι παραδεδωκότων. Ἔστι τοίνυν κατὰ τοὺς ὀ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσμβ', τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη Δμβ', τὰ πάντα ἔτη γρπδ', κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκόν ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη αχνς', ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη ςβ', τὰ πάντα ἔτη αΔμη', κατὰ δὲ τὸ παρὰ 101 Σαμαρείταις Ἑβραϊκόν ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ατζ', ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη Δμβ', τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη βσμβ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Τῶ βψος' ἔτει τοῦ κόσμου ἡ διασπορὰ τῶν οβ' ἐθνῶν γέγονε, Φαλὲκ δὲ ἦν ἐτῶν ε'. Τῶ βψζ' ἔτει τοῦ κόσμου Χαναὰν ἐπέβη τοῖς ὀρίοις τοῦ Σῆμ, ἀρπάσας βιαίως τὴν γῆν τὴν ἐσχάτην δοθεῖσαν τῷ Ἀβραὰμ. Τῶ βωζ' ἔτει τοῦ κόσμου Ἀρφαξὰδ ἀπέθανε. Τῶ βωλη' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Φαλὲκ ζζ' ἔτει, Καϊνᾶν ἀπέθανε, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σῆμ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Χὰμ περὶ τῶν ὀρίων τῆς Παλαιστίνης. Τῶ βωμθ' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ διασπαρέντες ἠρξάντο κτίζειν πόλεις. Τῶ βΔά' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Φαλὲκ ρλ', ἐγέννησεν ὁ Φαλὲκ τὸν Ῥαγαῦ. Γενεὰ ιζ' Ῥαγαῦ ἔτη ρλβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βΔβ'. Τῶ γλγ' ἔτει τοῦ κόσμου Ῥαγαῦ ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ τῶ ρλβ' ἔτει αὐτοῦ. Γενεὰ ιη' Σεροῦχ ἔτη ρλ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γλδ'. Τῶ βψος' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ Χαλδαῖοι πρῶτοι ἀνηγόρευσαν ἑαυτοῖς βασιλεῖς, ὧν πρῶτος Εὐήχιος, ὁ παρ' ἡμῖν Νεβρώδ, ἐβασίλευσε Βαβυλῶ νος ἔτη ςγ'. Χαλδαίων β' ἐβασίλευσε Χοσμάσβηλος ἔτη ζ' #171. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βψπβ'. Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσε Πῶρος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βψζ'. 102 Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσε Νεχούβης ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωκε'. Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωξη'. Χαλδαίων ς' ἐβασίλευσεν Ὀνίβαλλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βΔις'. Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσε Ζίνζηρος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βΔνς'. Ἔως τούτου σκε' διήρκεσεν ἡ μετὰ τὴν διασπορὰν τῶν ζ' Χαλδαίων βασιλείων ἀρχή, ἀπὸ τοῦ βψος' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ γ κοσμικοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ γα' κοσμικοῦ ἔτους διεδέξαντο τὴν Χαλδαίων βασιλείαν Ἄρα βες ἐπὶ ἔτη σιε', βασιλεῖς ς', ἕως τοῦ γσιε' κοσμικοῦ ἔτους, ὧν ὁ χρόνος ὡς ὑποτέτακται. Τῶ βψος' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ πρῶτος οἰκήσας τὴν Μεστραίαν χώραν, ἧτοι Αἴγυπτον, ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ πρῶτος ἔτη λε'. Αἰγύπτου τῆς πάλαι Μεστραίας βασιλεῖς ἔτη α' Πρῶτος

Μεστραίμ ὁ καὶ Μήνης ἔτη λε'. β' Αἰγύπτου δεύτερος ἐβασίλευσε Κουρώδης ἔτη ξγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωια'. γ' Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀρίσταρχος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωοδ'. δ' Αἰγυπτίων τέταρτος ἐβασίλευσε Σπάνιος ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βΔη'. ε', ζ' Αἰγυπτίων δύο βασιλέων ε' καὶ ζ' ἀνεπιγράφων ἔτη οβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βΔμδ'. ζ' Αἰγυπτίων ζ' ἐβασίλευσεν ὁ Σέραπις ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γις'. 103 η' Αἰγυπτίων η' ἐβασίλευσε Σεσόγχωσις ἔτη μθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γλθ'. θ' Αἰγυπτίων θ' ἐβασίλευσεν Ἀμενέμης ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπη'.

ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν αοζ'. ἥτις ἤρξατο μὲν τῷ βΔ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμέ' ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνῶσιν, φησὶν, ὁ Ἐρατοσθένης λαβῶν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως· Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ρκδ' ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλείων α' ἐβασίλευσε Μήνης Θινίτης Θηβαῖος, ὃ ἐρμηνεύεται αἰώνιος· ἐβασίλευσεν ἔτη ξβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βΔ'. β' Θηβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται Ἐρμογένης. ἔτος τοῦ κόσμου βΔξβ'. γ' Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὀμῶνυμος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γκα'.

ΑΡΑΒΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀράβων βασιλέων τῶν μετὰ τοὺς ζ' Χαλδαίων βασιλεῖς, ὧν πρῶτος Μαρδοκέντης ἐβασίλευσεν ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γα'. β' Ἀράβων δεύτερος ἐβασίλευσε Μαρδακὸς ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γμα'. γ' Ἀράβων τρίτος ἐβασίλευσε Σισιμόρδακος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπς'. δ' Ἀράβων τέταρτος ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη λζ'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος γριδ'. 104 ε' Ἀράβων πέμπτος ἐβασίλευσε Πάρανος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρνα'. ζ' Ἀράβων ἕκτος ἐβασίλευσε Ναβούνναβος ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρζα'. Ἡ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διήρκεσεν ἔτη σιε', ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ γα' ἔτους καὶ λήξασα εἰς τὸ παρὸν γσιέ'. ταύτην Ἀσσυρίων μα' διεδέξαντο βασιλεῖς, οἱ καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ γσιζ' καθολικοῦ ἔτους κόσμου ἔληξαν εἰς τὸ δχοε' ἔτος τοῦ κόσμου, διαρκέσαντες ἔτη ὅλα αυζ' ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ἕως τοῦ μα' Κονκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλου, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἱστορικῶν, Πολύβιος καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων τε καὶ Κάστωρ καὶ Θάλλος καὶ ἕτεροι.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Γενεὰ ιθ' Ναχῶρ ἔτη οθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξδ'. Εὐσέβιος τῷ γρπδ' ἔτει τοῦ κόσμου φησὶ τὸν Ἀβραὰμ γεννηθῆναι. σφάλλεται ὁ Εὐσέβιος ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀβραὰμ χρόνοις τὰ ρλ' ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν μὴ στοιχειώσας υἱοῦ Ἀρφαξάδ, ὃν οἱ ὀ' ἀριθμοῦσι καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ιγ' ἀπὸ Ἀδάμ. Ἀφρικανὸς ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη γσβ' ἐπελογίσασατο. σφάλλεται δὲ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ ρλ' ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξάδ, ὑφαιρουμένων τῶν κ' ἐτῶν τοῦ Μαθουσάλα, ἅτινα προσομοίως τῷ Εὐσεβίῳ καὶ οὗτος τῷ γρπδ' ἔτει τοῦ κόσμου. Τῷ οθ' αὐτοῦ ἔτει ὁ Ναχῶρ ἐγέννησε τὸν Θάρα. 105 Γενεὰ εἰκοστή Θάρα ἔτη ο'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος γσμγ'. Κατὰ Ἀφρικανόν Τῷ γσοζ' ἔτει τοῦ κόσμου ἐπέβη Ἀβραὰμ τῆς ἐπηγγελμένης Χαναάντιδος γῆς, ὅπερ ἀδύνατον πέφυκε. Τῷ γτιβ' ἔτει τοῦ καθολικοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς Θάρα τοῦ πατρὸς Ἀβραὰμ ἔτος ο', ἐγέννησεν ὁ αὐτὸς Θάρα τὸν Ἀβραὰμ, ὡς φησιν ἡ γραφή, καὶ μετὰ οε' ἔτη, τοῦτ' ἔστι μετὰ ρμέ' τῆς γεννήσεως Θάρα, τῷ γπζ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἐξήλθεν Ἀβραὰμ ἐκ

Χαρρὰν οὐ ἔτος ἄγων, ὡς φησι πάλιν ἡ γραφή ὅτι «Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἐτῶν οὐκ ἔξῃληθεν ἐκ Χαρρὰν.» εἰ τοίνυν τῷ οὐ ἔτει τοῦ Θάρα ἐγεννήθη ὁ Ἀβραάμ, ὅπερ ἐστίν, ὡς πρόκειται, γιγνόμενος τοῦ κόσμου ἔτει, καὶ τῷ οὐ ἔτει μετὰ τὸ γεννηθῆναι αὐτὸν ἐξῃληθεν ἐκ Χαρρὰν θεία προσκλήσει, φανερόν ἐστιν ὅτι τῷ ῥεῖ ἔτει τοῦ Θάρα ἐξῃληθεν ἐκ Χαρρὰν, ὅπερ συνάγεται ἔτος ἀπὸ Ἀδάμ γπζ'. οὐ γὰρ φαίνεται ἡ γραφή τρανῶς φάσκουσα ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ Θάρα ἐξῃληθεν ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ ἐκ Χαρρὰν, εἰ καὶ τὸν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Θάρα λόγον προτάττει καὶ οὕτως ἐπάγει τὸ περὶ τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀβραάμ, οὕτω τῆς συνεχείας ἀπαιδευτοῦσης τοῦ λόγου καὶ τοῦ θεόπτου Μωυσέως, ὡς οἶδεν ὁ χρηματίζων πρὸς αὐτόν, οὕτω σοφῶς φθεγγομένου κρείττω ἢ κατὰ ἄνθρωπον. Ἐπεὶ κατὰ τοῦτο περιεργούντων ἡμῶν εὐρεθήσεται ἐν πολλοῖς ἡ γραφή σφαλλομένη ὑπερβατικῶς λέγουσα τὰ πρῶτα ἔσχατα καὶ τὰ ἔσχατα πρῶτα, ὡς περὶ καὶ ἐν ταῖς εὐλογίαις τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου υἱοῦ αὐτοῦ Ἰάφεθ, ἐλθοῦσα δὲ εἰς τὸν πρῶτον υἱὸν Σὴμ διὰ μέσου τοῦ Χάμ, ὃς ἦν ὕστατος· καὶ αὐθις πρὸ τοῦ εἰπεῖν περὶ τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πύργου, ἡνίκα καὶ Βαβυλῶν κυρίως ἐκλήθη διὰ τὴν σύγχυσιν, εἰρηκυῖα περὶ τοῦ Νεβρώδ ὅτι «καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν»· καὶ ἐν ἄλλοις δὲ πλείοσιν ὑπερβατοῖς εὐρήσεις τὴν γραφὴν χρησαμένην καὶ μηδαμοῦ σφαλλομένην. 106 τὸ γὰρ τοι παρά τινων ὡς ἄπορον ἡμῖν προτεινόμενον εἰρησθαι τῷ θεῷ Λουκᾶ ὡς ἐκ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι «ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρρὰν. κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε», καὶ ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον δυοῖν θάτερον ἀνάγκη εἶναι, ἢ τὸν Ἀβραάμ γεννηθέντα κατὰ τὸν θεῖον Μωυσῆν τῷ οὐ ἔτει τοῦ Θάρα, ὡς ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ εἶναι ἐτῶν ρλ' πρὸ τῆς εἰς τὴν Χανανίτιδα γῆν πορείας, ἢ οὐ ἔτος ἄγοντα κατὰ τὴν γραφὴν, καὶ μετὰ θάνατον Θάρα, πορευθέντα ἐκ Χαρρὰν εἰς γῆν Χαναναίαν κατὰ τὴν τῶν πράξεων ἀψευδῆ γραφὴν καὶ τὸν λόγον τοῦ μεγάλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου μὴ εἶναι οὐ ἔτων, ἀλλ' ρλ', εἴπερ σ' ἐτῶν τέθηκεν ὁ Θάρα· καὶ κατ' ἄμφω τοὺς τρόπους, εἴτε τὴν Γένεσιν εἴτε τὰς πράξεις, ὡς φασιν ἐκεῖνοι, σφάλλονται. προστιθέασιν δὲ καὶ τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας μηδὲν ἔχουσαν ἀληθῆς ἢ πιθανόν, ὅτι συντομίας χάριν καὶ οὐκ ἀκριβείας εἴρηται τῇ γραφῇ τῷ οὐ ἔτει τοῦ Θάρα γεγεννησθαι τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν, ὡς τότε ἀρξαμένου γεννᾶν τοῦ Θάρα, ἐπεὶ μηδὲ τριδιδύμους αὐτοὺς ἴσμεν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖνοι καλῶς δῆθεν ἐπαπορήσαντες, ἀπόρως δὲ ἐπιλύσαντες καὶ ἀλλοτριῶς ἀναγκαίας καὶ ἐνδεχομένης ἀποδείξεως· καὶ ἀναγκασίας μὲν ὅτι δεῖ τὰς ἄμφω θείας γραφὰς ὡς θεοπνεύστους ἀληθεύειν καὶ τῷ οὐ ἔτει τοῦ Θάρα τὸν πατριάρχην Ἀβραάμ ὁμολογεῖν γεγεννησθαι καὶ οὐ ἄγειν ἐν τῇ ἀπὸ Χαρρὰν εἰς τὴν Χαναναίαν γῆν παροικία ἀναγκαίως καὶ ἀραρότως. τῷ δ' ἀναγκασίῳ συμπεριέχεται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον. οὐκοῦν καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Θάρα οὕτως ἔχειν ἐνδέχεται σαφῶς τοῖς βουλομένοις τὸν γραφικὸν νοῦν θηρᾶσαι προκειμένου καὶ τὸν ψυχικὸν θάνατον νοοῦσι τεθνάναι πρὸ τοῦ φυσικοῦ διὰ τὸ πρὸς εἰδωλολατρείαν κεχηνέναι καὶ αἰσχροκερδίαν, εἰδωλοποιὸν ὄντα, καὶ μὴ συμπορεύεσθαι τῷ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐξεληθόντα, καθὼς γέγραπται ὅτι «καὶ ἔλαβε Θάρα τὸν 107 Ἀβραάμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Λὼτ καὶ τὴν Σάρραν καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν τῶν Χαναναίων γῆν· καὶ ἦλθεν ἕως Χαρρὰν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ»· μεταμεληθέντα δὲ στήναι ἐν Χαρρὰν τῇ κατειδώλῳ ἕως τοῦ σ' ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ τέθνη

κεν. ἐνταῦθα γὰρ μᾶλλον ἢ γραφή συνέτεμε τὰ κατὰ τὸν Θάρα συνάψασα, τὰ τε πρὸ τῆς πορείας τοῦ Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν γῆν Χαναάν καὶ τὰ μετὰ τὴν πορείαν, ἅπερ ἦν, ὡς δείκνυται, τὰ ἀπὸ τοῦ ρμ' ἔτους ἕως τοῦ σε' ἔτους τοῦ θανάτου αὐτοῦ. φησὶ γὰρ ὅτι «καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Θάρα ἐν Χαρρὰν ἔτη σε' καὶ ἀπέθανε Θάρα ἐν Χαρρὰν» ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐκεῖ διέτριβον ἕως θανάτου. οὐ γὰρ δὴ τὰ σε' ὅλα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη ἐν Χαρ ρὰν ἐγένοντο. Εἶτα ἐπάγει «καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἀβραάμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου» καὶ τὰ ἐξῆς, προσδιοριζομένη ὅτι ἦν ἐτῶν οε', ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν Ἀβραάμ ἐβδομηκοστῷ ἔτει γεννηθεὶς τοῦ Θάρα, ἅτινα ὁμοῦ γινόμενά ἐστιν ρμε' τῆς ζωῆς Θάρα, ἠνίκα καὶ παρεγένετο ἐν Χαρρὰν εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν. οὐ μόνον δὲ ἐντεῦθεν ἡμῖν παρίσταται ὅτι πρὸ τῆς τελευτῆς Θάρα εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ ἐξελεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ πρωτομάρτυρι, ὅτι πρὸ τοῦ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν ὠφθη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ Χαλδαίων γῇ. οὐκοῦν ὀρθῶς νοηθήσεται μὴ μετὰ θάνατον τοῦ Θάρα κεχηματίσθαι τῷ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἔτι ὄντι καὶ τῷ θεῷ ἀνακειμένῳ ἀποστρεφομένῳ τε τὰ τοῦ πατρὸς εἰδῶλα, ὡς πολλαχοῦ ἱστορεῖται, ἃ καὶ ἐνέπρησεν ἐν νυκτί, ὡς φασι, καὶ συγκατεκαύθη αὐτοῖς Ἀρρὰν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, σβέσαι θέλων τὸ πῦρ ἐνώπιον τοῦ Θάρα, ὡς φασιν, ἀνιττομένη τοῦτο καὶ ἡ γραφή ὅτι «καὶ ἀπέθανεν Ἀρρὰν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θάρα ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγεν νήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων», ἐν Σοῦρ τῇ πόλει. ὥστε ἐκ πάντων τοῦτων δείκνυσθαι ἐξελεῖν μὲν καὶ τὸν Θάρα καὶ τοὺς λοιποὺς σὺν τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελλομένους συμπορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν, ὡς φησιν ἡ γραφή, ταῖς παραινέσεσι δηλονότι νοούντων ἡμῶν τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ· ἐν Χαρ ρὰν δὲ ἐλθόντας τῇ μέχρι τοῦ νῦν κατειδῶλω κατοικῆσαι ἐκεῖ δι' αἰσχρὸν κερδῖαν καὶ εἰδωλομανίαν, καὶ οὕτω τὸν Ἀβραάμ ὀρῶντα αὐτοὺς τεθνη 108 κότας κατὰ ψυχὴν καὶ μὴ βουλομένους συγκληρονομησῆσαι αὐτῷ τὰς θείας ἐπαγγελίας, ἀπιστοῦντας θεῷ μετοικισθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς, τὸν ψυχικὸν δηλαδὴ, εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. οὕτω γὰρ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν νεκρὸς οἶδε τοὺς μὴ πιστεύοντας αὐτῷ, κὰν ζῶσι τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, ὡς πού φησιν· «ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.» Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν κατὰ δύναμιν νενόηται πρὸς λύσιν τῆς προταθείσης ἀπορίας, ὡς ἂν ἡ τῆς Γενέσεως καὶ τῶν πράξεων βίβλος σύμφωνος εἴη ἐκ τοῦ αὐτοῦ θείου πνεύματος ὑπαγορευθεῖσαι ἐκάτεραι καὶ ἐν μηδενὶ τῆς ἄλλης διαφέρουσα κατὰ τὴν ἀλήθειαν. εἰ δέ τινα φίλον ἄλλην τινὰ συμ φωνοτέρα ἐννοίαν ἐφευρεῖν πρὸς τὴν προκειμένην ἀπορίαν, ταύτη καὶ ἡμεῖς πειθόμεθα χάριν τῆς δόνησεως ὁμολογήσοντες.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ἰ' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰ' Ἄμασις ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριζ'. ἰα' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰα' Ἀκεσέφθρης ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριθ'. ἰβ' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰβ' Ἀγχορεὺς ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρλβ'. ἰγ' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰγ' Ἀρμισσῆς ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρμα'. ἰδ' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰδ' Χαμοῖς ἔτη ἰβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρμε'. ἰε' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰε' Μιαμοὺς ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρνζ'. ἰς' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰς' Ἀμεσῆσις ἔτη ξε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροα'. ἰζ' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰζ' Οὔσης ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γολς'. ἰη' Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἰη' Ῥαμεσῆς ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοπς'.

109 ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ δ' Θηβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβιῆς υἱὸς Ἀθώθως ἔτη ιθ'. οὗτος ἐρμη νεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνγ'. ε' Θηβαίων ἐβασίλευσε ε' Πεμφῶς υἱὸς Ἀθώθους, ὃ ἐστὶν Ἡρακλείδης, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ'. ζ' Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Τοιγαράμαχος Μομχειρὶ Μεμ φίτης

ἔτη οθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς περισσομελῆς· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γζ'. ζ' Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοῖχος υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν Ἄρης ἀναίσθητος, ἔτη ζ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξθ'. η' Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἡ Γοσορμῆς, ὃ ἐστὶν ταῖτήσι παν τός†, ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'. θ' Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν Ἥλιό δωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσε'.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων πρῶτος ἐβασίλευσε Βῆλος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσιζ'. Ἀσσυρίων β' ἐβασίλευσε Νίνος ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσοα'. Ἀσσυρίων γ' ἐβασίλευσε Σεμίραμις ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτκγ'. Ἀσσυρίων δ' ἐβασίλευσεν Νινύας ἔτη λη', ὃ καὶ Ζάμης, υἱὸς Νίνου καὶ Σεμιράμεως, ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτζε'. Σικυωνίων βασιλεῖς πῶς καὶ πόθεν ἤρξαντο Αἰ παρ' Ἑλλησιν ἀρχαιολογίαί πᾶσαι μὲν ἀσύμφωνοι φέρονται παρὰ τοῖς συλλεξαμένοις αὐτὰς ἱστορικοῖς, ἐξαιρέτως δὲ αἱ πρὸ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος. τούτων πρώτη καὶ πάντων παλαιότατη ἀνεγράφη ἡ Σικυω νίων ἀρχή, ἥς πρῶτος ἠγήσατο Αἰγιαλεύς, ἀφ' οὗ καὶ Αἰγιάλεια ἡ νῦν Πελοπόννησος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. 110 Σικυωνίων βασιλεῖς ἔτη ΔΞΖ' καὶ ἱερεῖς ζ' Τῶ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Ναχώρ ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως ἕως κς' βασιλέως Ζευξίππου ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα ΔΞΖ'. μεθ' οὓς ἄρχοντες ἱερεῖς ζ' ἔτη λγ'. ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν. ἔστιν οὖν ἀπὸ γσλθ' κοσμικοῦ ἔτους ἕως δσλη', ὡς ὑπόκειται. Κάστορος περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων Παρατίθεμεν δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνος βασιλεύσαντας, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζεύξιππον. οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς κατέσχον ἐτῶν χρόνον Δνθ'. μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνίου ζ'. οὗτοι δ' ἱεράτευσαν ἔτη λγ'. μεθ' οὓς κατεστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἔφυγε. Πάντων μὲν Ἑλλήνων παλαιότατοι τοῖς χρόνοις ἀναγράφονται Σικυῶ νιοι καὶ βασιλεῖς οἱ Σικυῶνος ἠγησάμενοι, ὧν πρῶτος ἤρξεν Αἰγιαλεύς κατὰ Βῆλον καὶ Νῖνον γεγωνῶς τοὺς πρώτους Ἀσσυρίων βασιλεύσαι τῆς Ἀσίας μνημονευομένους, ἐξ οὗ Αἰγιάλεια τὸ πρὶν ἡ νῦν Πελοπόννησος ἐκαλεῖτο. συγχρονίζειν δὲ τῶ Ναχώρ καὶ τῶ Θάρα πατρὶ τοῦ Ἀβραάμ ὁ ἀκριβῆς καὶ καθ' ἡμᾶς ἀποδείκνυσι λόγος. Σικυωνίων πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεύς ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλθ'. Σικυῶνιοι ἐλέγοντο ἀπὸ Σικυῶνος πόλεως πρώτης ἐν Πελοποννήσῳ.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Γενεὰ κα' Ἀβραάμ ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιγ'. Ἀβραάμ Χαλδαῖος ὢν τῶ γένει τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ἐτράφη καὶ τῆς παρ' αὐτοῖς ἀστρολογίας καὶ λοιπῆς μετέσχε σοφίας. 111 Θεοφιλῆς δὲ ὢν καὶ τοῖς κτίσμασι τὸν νοῦν ἑαυτοῦ μὴ καταδεξάμενος ἑᾶσαι ἐνδιατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν γενεσιουργὸν ἐκ τῆς τῶν κτισμάτων ἀν ἀχθεῖς καλλονῆς θείας ἐλλάμψεως ἠξιώθη, ἔτι διατρίβων ἐν τῇ πατρίδι, ὡς φησὶν ἐν ταῖς πράξεσιν ὁ πρωτομάρτυς, καθὼς καὶ προσεσήμανται. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Χαλδαῖοι ἀπὸ τοῦ Σῆμ κατάγονται, ἐξ ὧν ὁ Ἀβραάμ. Τὸν κατὰ μητέρα πάππον τοῦ Ἀβραάμ ἡ λεπτὴ Γένεσις φησὶν ὅτι Ἀβραάμ ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Σάρρα ἀδελφὴ ὁμοπατρία τοῦ Ἀβραάμ ὑπῆρχε. Πρῶτος Ἀβραάμ δημιουργὸν τὸν τῶν ὄλων θεὸν ἀνεκῆρυξε. Πρῶτος Ἀβραάμ ἐκύκλου τὸ θυσιαστήριον κλάδοις φοινίκων καὶ ἐλαιῶν. Ἐπὶ Ἀβραάμ πρῶτος ὠνόμασται ἄγγελος ἐν τῇ θεῖα γραφῇ. Παρ' αὐτοῦ Αἰγύπτιοι τὴν τῶν ἀστέρων θέσιν καὶ κίνησιν ἔμαθον καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην. Τῶ ιδ' ἔτει αὐτοῦ ὁ Ἀβραάμ ἐπιγνούς τὸν τῶν ὄλων θεὸν προσεκύνει, τὰ δὲ εἶδωλα τοῦ πατρὸς συντρίψας κατέκαυσε σὺν τῶ οἴκῳ.

συγκατεκαύθη δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀρρὰν ὁ ἀδελφὸς Ἀβραὰμ σβέσαι τὸ πῦρ σπουδάζων. ἐνουθέτει δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀποστῆναι τῆς εἰδωλολατρείας καὶ εἰδωλοποιίας, ὡς φησιν ὁ Ἰώσηπος. Τούτοις τοῖς χρόνοις ἤκμαζε Μελχισεδὲκ ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς καὶ πρῶτος βασιλεὺς Σαλήμ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ καταγγελλόμενος, παρθένος καὶ ἀγενεαλόγητος ἐν τοῖς λογίοις φερόμενος, καὶ ἐν ἄρτω καὶ οἴνῳ τὴν ἀναιμάκτον θυσίαν τοῦ ἀμήτορος ἄνωθεν καὶ ἀπάτορος κάτωθεν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν προτυπῶν· καθ' ἣν εὐλογήσας τὸν Ἀβραὰμ κυριωτέραν τῆς ἐν νόμῳ λατρείας τὴν καθ' ἡμᾶς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ἀπέφηνε, κρείττων ἐν ἀνθρώποις μόνος φανεὶς τοῦ πατριάρχου Ἀβραὰμ, εἶπερ ἀναμφιλέκτως κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸ ἕλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται καὶ ἀποδεκατοῦται. 112 Ἀρχὴ τοῦ μα' Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις Ἰωβὴλ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς, ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ με' ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη βν'. Ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Μωυσῆ εἶπεν αὐτῷ ὅτι «τὸν Ἀβραὰμ ἐγὼ ἐδίδαξα τὴν Ἑβραϊδα γλῶσσαν κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως λαλεῖν τὰ πάτρια πάντα», ὡς ἐν λεπτῇ κεῖται Γενέσει. Τῷ γτογ' ἔτει τοῦ κόσμου, Ἀβραὰμ δὲ ξα' ἐνεπύρισε Ἀβραὰμ τὰ εἰδωλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ συγκατεκαύθη αὐτοῖς Ἀρρὰν θέλων σβέσαι τὸ πῦρ ἐν νυκτί. καὶ ἐξῆλθε θάρα σὺν Ἀβραὰμ τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ μεταγνοὺς ὤκησεν ἐν Χαρρὰν εἰδωλομανῶν ἕως θανάτου αὐτοῦ. Τούτῳ τῷ γτζζ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν οε' ἔτος Ἀβραὰμ, ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν κατὰ θεῖον χρησμόν, καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ, καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ἀνὰ μέσον Βαιθήλ καὶ Ἀγγαῖ τῷ ος' ἔτει αὐτοῦ. Τῷ γτζγ' ἔτει τοῦ κόσμου, πα' Ἀβραὰμ, κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον μετὰ Σάρρας τῷ ζ' ἔτει τῆς παροικίας αὐτοῦ, ὡς τινες. Ἀφρικανοῦ περὶ Ἀβραὰμ Ἔνθεν ἄρχεται τῶν Ἑβραίων ἢ προσωνομία. Ἑβραῖοι γὰρ οἱ Περάται ἐρμηνεύονται, διαπεράσαντος Εὐφράτην Ἀβραὰμ, καὶ οὐχ, ὡς οἴονται τι νες, ἀπὸ Ἑβερ τοῦ προειρημένου. συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς κατηγγελεμένης γῆς Ἀβραὰμ ἀπὸ μὲν τοῦ κατακλισμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν ι' ἔτη αιε', ἀπὸ δὲ Ἀδὰμ γενεῶν κ' ἔτη γσοζ'. Λείπεται πρὸς τὴν προκειμένην ἀκριβῆ χρονολογίαν ἢ παρὰ τῷ Ἀφρικανῶ χρόνοις ρί' ἐκ τῶν ρλ' ἐτῶν τοῦ δευτέρου Καῖνᾶν. τὰ γὰρ ἄλλα κ' ἐκ τῶν αὐτῶν ρλ' ἢ ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν τῶν βσξβ' ἐτῶν 113 παραύξεις προαφήρπασε, προστεθέντων αὐτῶν τοῖς τοῦ Μαθουσάλα χρόνοις. Εὐσέβιος τὰ υλ' ἔτη ἀπὸ τοῦ ε' καὶ ο' ἔτους Ἀβραὰμ, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παροικίας αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, ἕως τοῦ πα' ἔτους Μωυσέως καὶ ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἀπαριθμεῖ. Ἡ δὲ βίβλος τῆς Γενέσεως τὴν θεῖαν ἀπόφασιν περὶ τούτου μετὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐπάνοδον καὶ τὸν πρὸς τοὺς βασιλεῖς πόλεμον καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Μελχισεδὲκ ὑπογράφει, καθὼς ἔξεστι μαθεῖν ἀκριβῶς ἐντυγχάνοντι τῷ βουλομένῳ. Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν πς', ἠνίκα ἔτεκεν Ἄγαρ τὸν Ἰσμαήλ τῷ Ἀβραὰμ, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῆς Γενέσεως· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτζή'. Ἐκ τούτου τὸ γένος τῶν Ἰσμαηλιτῶν ἦτοι Ἀγαρηνῶν· οἱ αὐτοὶ καὶ Σαρακηνοὶ εἰσιν ἀπὸ Σάρρας ἑαυτοὺς μετονομάσαντες, ὡς τινὲς φασιν, ἀπ' ἀξιούντες καλεῖσθαι Ἀγαρηνοὶ δουλικῶς. ἕτεροι δὲ τοὺς Ἰσμαηλίτας Σαρακηνοὺς καλεῖσθαι φασιν, ὅτι Σάρρα τὴν Ἄγαρ κενὴν ἐξαπέστειλε κληρονομίαν. Ἀβραὰμ ἀσεβεῖ μὴ συναπολέσθαι δίκαιον ἐδυσώπει διὰ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ. Λῶτ σὺν τῇ γαμετῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν ἐκπεμφθεὶς εἰς Σηγῶρ περισώζεται, τῆς γυναικὸς μόνης ἐπιστραφείσης καὶ διὰ τοῦτο παγείσης εἰς στήλην ἀλὸς ἀδιάλυτον, ἣν εἰσέτι πολλοὶ χάριν ἱστορίας ὀρῶσιν ἐρχόμενοι. Σηγῶρ δὲ ἡ πόλις διὰ τὸν Λῶτ ἐσώθη τῶν ἐν αὐτῇ διαφθαρέντων ἀνδρῶν, ὡς φασιν, καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῆ ἀνατραπίσης. Ἀβραὰμ παρώκησεν ἐν Γεράροις, ἦν τινες Ἀσκαλῶνά φασιν εἶναι, ὡς καὶ Ἀφρικανός. Ἀβραὰμ ἔλαβε τὴν Χεττούραν γυναῖκα μετὰ τελευτὴν Σάρρας ἐν τῷ γήρα αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱοὺς ε', Ζεμβριάμ, Ἰεζάν,

Μαδάμ, Μαδιάμ, Ίεσβώκ. 114 Ἀφρικανοῦ Λιμοῦ κατασχόντος τὴν γῆν τὴν Χανανίτιδα κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον Ἀβραάμ, δεδιὼς δὲ μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς γυναικὸς ἀναιρεθῆ, ἀδελφὸς εἶναι σκέπτεται. ἐπαινεθεῖσαν δὲ ἠγάγετο Φαραώ (οὕτω γὰρ Αἰγύπτιοι τοὺς βασιλεῖς ἐρμηνεύουσι), καὶ ὁ μὲν δίκας ἔτισε τῷ θεῷ, ὁ δ' ἅμα τοῖς ἰδίοις Ἀβραάμ ἤδη πλουτῶν ἀπηλλάσσετο. Ἐν Χαναν διεπληκτίσαντο ποιμένες τοῦ τε Ἀβραάμ καὶ τοῦ Λώτ, καὶ δόξαντος αὐτοῖς ἐχωρίσθησαν, ἐλομένου Λώτ ἐν Σοδόμοις οἰκεῖν δι' ἄρε τὴν καὶ κάλλος τῆς γῆς ἐχούσης πέντε πόλεις, Σόδομα, Γόμορρα, Ἄδαμα, Σεβωείμ, Σηγώρ, καὶ τοσοῦτους βασιλεῖς. τούτοις οἱ πλησιόχωροι τέσσαρες βασιλεῖς Σύρων ἐπολέμησαν, ὧν ἠγεῖτο Χοδολλαγομὸρ βασιλεὺς Αἰλάμ. συνέβαλλον δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἀλικὴν, ἣ καλεῖται νῦν θάλαττα νεκρά· ἐν ταύτῃ πλεῖστα τῶν θαυμασιῶν τεθέαμαι. ζῶων τε γὰρ οὐδὲν ἐκεῖνο φέρει τὸ ὕδωρ, καὶ νεκροὶ μὲν ὑποβρύχιοι φέρονται, ζῶντες δὲ οὐδ' ἂν ῥαδίως βαπτίσαιντο. λύχνοι δὲ καιόμενοι μὲν ἐπιφέρονται, σβεν νύμενοι δὲ καταδύουσιν. Ἐνταυθὰ εἰσιν αἱ τῆς ἀσφάλτου πηγαί· φέρει δὲ στυπτηρίαν καὶ ἄλας, ὀλίγον τι τῶν ἄλλων διαφέροντα· πικρά τε γὰρ ἔστι καὶ διαυγῆ. ἔνθα δ' ἂν καρπὸς εὐρεθῆ κάπνου πλεον εὐρίσκεται θολερωτάτου. τὸ δὲ ὕδωρ ἰᾶται τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λήγει τε παντὶ ὕδατι πάσχον τὰ ἐναντία. εἰ δὲ μὴ Ἰορδάνην εἶχε τὸν ποταμὸν τροφὴν ὡς πορφύραν διατρέχοντα καὶ ἐπὶ πολὺ ἀντέχοντα, ἔληξεν ἂν θᾶττον ἢ φαίνεται. ἔστι δὲ παρ' αὐτῇ πάμ πολυ τοῦ βαλσάμου φυτόν. ὑπονοεῖται δὲ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τὴν τῶν περιοικούντων ἀσέβειαν. 115 Τῷ ρ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, ἔτει κοσμικῶ γυιβ'. Ἀβραάμ ἔζησε τὰ πάντα ἔτη ροε' καὶ ἐκλείπων, ὡς φησιν ἡ γραφή, ἀπέθανεν ἐν γῆρᾳ καλῶ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαάκ καὶ Ἰσμαῆλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαάρ τοῦ Χετταίου, ὃ ἔστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο ὁ Ἀβραάμ παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν ἰθ' Ῥαμεσομενῆς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιε'. Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν κ' Οὔσιμάρης ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτλ'. Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν κα' Ῥαμεσοσήσεως ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτζα'. Αἰγύπτου ἐβασίλευσε κβ' Ῥαμεσοσαμένω ἔτη ιθ'. οὗτος πρῶτος Φαραῶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ μνημονεύεται. ἐπὶ τούτου ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτπδ'. Αἰγύπτου ἐβασίλευσε κγ' Ῥαμεσοῆ Ἰουβασοῆ ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγγ'.

ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Θηβαίων Αἰγυπτίων ἰ' ἐβασίλευσεν Ἀνωφίς, ὃ ἔστιν ἐπίκωμος, ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλα'. Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἔστιν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀβάσκαντος, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσνα'. Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνουῦβος Γνευρός, ὃ ἔστι Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσξθ'. 116 Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Ῥαύωσις, ὃ ἔστιν ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσζα'. Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιύρης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτδ'. Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφίς κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίους χρηματιστής, ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιδ'.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Σικυωνίων δεῦτερος ἐβασίλευσεν Εὐρωψ ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσζα'. Κατὰ τὸ κ' ἔτος Εὐρωπος τούτου τοῦ δευτέρου βασιλέως Σικυωνίων, ἥτοι Πελοποννησίων, γεννᾶται ὁ παρ' Ἑβραίοις Ἀβραάμ. ἐκ τούτου φασί

τινες τὴν Εὐρώπην προσαγορευθῆναι πᾶσαν ἤπειρον ἐνὶ ὀνόματι καὶ οὕτω μέχρι νῦν ὀνομάζεσθαι, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀντικειμένην τῇ μεγάλῃ Ἀσίᾳ γῆν. Σικυωνίων γ' ἐβασίλευσε Τελχὶν ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτλζ'. Σικυωνίων δ' ἐβασίλευσεν Ἴαπιδος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτζε'. Σικυωνίων ε' ἐβασίλευσε Θελξίων ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτζ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Γενεὰ κβ' Ἰσαὰκ ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυιγ'. Ἰσαὰκ γέλως μεθ' ἡδονῆς ἐρμηνεύεται. διὰ γὰρ τὸ ἐπιμειδιάσαι τὴν Σάρραν τῇ θείᾳ τοῦ ἐν γήρᾳ τοκετοῦ ἐπαγγελία οὕτω κέκληται κατὰ τὴν περατικὴν διάλεκτον. Μαστιφὰμ ὁ ἄρχων τῶν δαιμονίων, ὡς φησὶν ἡ λεπτὴ Γένεσις, προσελθὼν τῷ θεῷ εἶπεν· εἰ ἀγαπᾷ σε Ἀβραάμ, θυσάτω σοὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. 117 Τῷ γυλζ' ἔτει τοῦ κόσμου, κέ' τοῦ Ἰσαὰκ, προσήνεγκεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, ἐν τῷ ὄρει Σιών. Σάρρα ἐτῶν ρκζ' ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Χεβρών, ἡ νῦν Ἐλευθερόπολις καλεῖται, ἐν τῷ σπηλαίῳ ὃ ὠνήσατο ὁ Ἀβραάμ παρὰ Ἐφρών τετρακοσίων διδράχμων ἐπὶ μαρτύρων τῶν υἱῶν Χέτ' ὡς ἐκ τούτου δοκεῖν μήπω τὰ διὰ γραμμάτων συμβόλαιά ποτε χρηματίζειν, ἅπερ Βαβυλωνίων εὐρήματα λέγουσιν οἱ νεώτεροι ἐκ γῆς Χαλδαίων κομισθέντα Φοίνιξι πρώτοις μεταδοθῆναι ὑπὸ Ἀβραάμ, ἀφ' ὧν Ἕλληνες ὁμολογοῦσι ταῦτα μετεληφέναι. Σάρραν τινὲς τῷ λβ' ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ φασὶ τελευτῆσαι. Ἰσαὰκ ἐτῶν μ' γενόμενος ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ. Βαθουήλ δὲ ἦν υἱὸς Ναχώρ. οὗτος ἡ καὶ τελευταῖος. ὀκτὼ γὰρ ἦσαν ἀπὸ Μελχᾶς αὐτῷ παῖδες. Ναχώρ δὲ ὁ πατὴρ Βαθουήλ ἦν ἀδελφὸς Ἀβραάμ. οὗτος ἔσχεν ἀπὸ Μελχᾶς ὀκτὼ παῖδας, ὡς εἴρηται, ὧν ὁ ἔσχατος Βαθουήλ ἦν πατὴρ Ῥεβέκκας καὶ Λάβαν τοῦ πενθεροῦ Ἰακώβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυνβ'. Ῥεβέκκα στεῖρα οὕσα μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐγέννησε δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. τῷ ζ' ἔτει αὐτοῦ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. τουδὲ κόσμου ἦν ἔτος γυοβ'.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων ε' ἐβασίλευσεν Ἄρειος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυγ'. Ἀσσυρίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀράλιος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυλγ'. Ἀσσυρίων ζ' ἐβασίλευσε Ξέρξης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυογ'. Ἀσσυρίων η' ἐβασίλευσεν Ἀρμαμίθρης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυοζ'.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων κδ' ἐβασίλευσε Ῥαμεσση Οὐάφρου ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυμβ'. 118 Αἰγυπτίων κέ' ἐβασίλευσε Κόγχαρικς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυοά'. Τούτῳ τῷ ε' ἔτει τοῦ κέ' βασιλεύσαντος Κογχάρεως τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας τοῦ Κυνικοῦ λεγομένου κύκλου παρὰ τῷ Μανεθῶ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως καὶ οἰκιστοῦ Μεστραῖμ τῆς Αἰγύπτου πληροῦνται ἔτη ψ' βασιλέων κέ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ βψοζ' ἔτους, καθ' ὃν χρόνον ἡ διασπορὰ γέγονεν, ἐν τῷ λδ' ἔτει τῆς ἡγεμονίας Ἀρφαξάδ, ε' δὲ ἔτει τοῦ Φαλέκ. καὶ διεδέξαντο Τανῖται βασιλεῖς δ', οἳ καὶ ἐβασίλευσαν Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας ἔτη σνδ', ὡς ἐξῆς ἐστοιχειώται. Ἰώσηπος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ πρὸς ἔλεγχον Ἀπίωνος λόγῳ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ γενομένης ἱστορῶν ἐπὶ τοῦ ιβ' μετὰ τοὺς προγραφέντας κέ', τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τοῦ Μισφραγμουθώσεως, ἧτοι Φαραῶ, ζ' βασιλέως Αἰγύπτου, κατὰ τὴν ιη' παρὰ τῷ Μανέθωνι δυναστείαν, λζ' ὄντος ἀπὸ τοῦ Μεστραῖμ, χρόνον ἡμῖν ἐξέθετο Αἰγυπτίων βασιλέων κγ', ἐτῶν δὲ φζδ', ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ γυοζ' ἔτους καὶ λήξας εἰς τὸ δο' ἔτος, οὐκ ἐν πᾶσιν ὁμοφωνήσας τῷ Μανεθῶ κατὰ τοὺς μερικοὺς τῶν βασιλέων χρόνους, οὔτε μὴν τελείως ἐν τῇ τούτων ὁμαδικῇ στοιχειώσει, ὡς δειχθήσεται ἐν τῇ πινακικῇ αὐτῶν στοιχειώσει. ἐν γὰρ τῇ κανονικῇ τοῦτο παρήκαμεν διὰ τὴν σύγχυσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ παρὰ τῷ

Ἰωσήπῳ οὗτοι κγ' οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς παρὰ τῷ Μανέθωνι ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας καὶ ἠ' καὶ ιθ' φερόμενοι ἐν χρόνοις φβ'. οὗτος γὰρ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ γυοε' ἔληξεν εἰς τὸ δξζ' ἔτος τοῦ κόσμου. ἡμεῖς δὲ μᾶλλον τῷ Ἰωσήπῳ διὰ τὴν γραφικὴν συμφωνίαν ἐν τούτῳ ἐπόμμενοι ἀπὸ τοῦ γυοζ' ἔτους τοῦ κόσμου στοιχειοῦμεν ἐφεξῆς ἕως τοῦ δο' ἔτους, ὡς ὑποτέτακται. Αἰγυπτίων κς' ἐβασίλευσε Σιλίτης ἔτη ιθ'. Πρῶτος τῶν ζ' τῆς ιζ' δυναστείας παρὰ Μανεθῶ· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυοζ'.

ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαωφίς β' ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτμγ'. Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιόδοτος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτο'. 119 Θηβαίων ἠ' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυα'. Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμῆς Ἀρχονδῆς ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυλδ'. Θηβαίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀπάππους μέγιστος. οὗτος, ὡς φασι, παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυξθ'. Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχεσκοσοκάρας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξθ'. Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖος νικηφόρος, ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφο'. Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφοζ'.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Σικυωνίων ζ' ἐβασίλευσεν Αἴγυδρος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυμβ'. Σικυωνίων ζ' ἐβασίλευσε Θουρίμαχος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυοζ'. Σικυωνίων η' ἐβασίλευσε Λεύκιππος ἔτη νγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφκα'. Σικυωνίων θ' ἐβασίλευσε Μέσαππος ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφοδ'. Σικυωνίων ι' ἐβασίλευσεν Ἐραστός ἔτη μς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγκα'. Τινὲς τὸν αὐτόχθονα Κρήτα πρῶτον Κρήτης βασιλεῦσαί φασι κατὰ τόνδε τὸν χρόνον ὃν ἀνωτέρω ἱστορήσαμεν, κατὰ ἄλλους ἐπὶ Νινύα, ἐπὶ σημηνάμενοι ὅτι τε εἷς ἐστὶ τῶν λεγομένων Κουρητῶν καὶ ὅτι Ζεὺς παρ' αὐτῷ κρυβεῖς ἐτράφη καὶ ὅτι ἡ νῆσος Κρήτη πρῶτον ἐξ αὐτοῦ προσηγορεύθη.

120 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Γενεὰ κγ' Ἰακῶβ ἐτῶν πβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυογ'. Κολλυρίδας ποιήσασα Ῥεβέκκα, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, ἔδωκε τῷ Ἰακῶβ καὶ εἰσήγαγε μεθ' ἐτέρων δώρων διὰ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραάμ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἀβραάμ καὶ εὐλογῶν αὐτὸν πολυτρόπως καὶ κατέχων αὐτὸν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, ἀφυπνώσαντος τοῦ Ἀβραάμ τῷ ιε' ἔτει τῆς ζωῆς Ἰακῶβ. Τῷ με' ἔτει Ἰακῶβ Ἡσαῦ καὶ αὐτὸς ὦν ἐτῶν με' (τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφιβ') ἔλαβε δύο γυναῖκας, Ἰουδεῖν, τὴν θυγατέρα Βεὴρ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Αἰλῶν τοῦ Εὐαίου, ὡς φησὶν ἡ γραφή· καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκα. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ρ', ὥστε καὶ μετὰ τὸ ρ' ἔτος ἔκλεψεν ὁ Ἰακῶβ τὰς τοῦ Ἡσαῦ εὐλογίας ταῖς μητρικαῖς εἰσηγήσει· προεῖχε δὲ αὐτὰς παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ, ὡς Ἰώσηπος βεβαιοῦται, καὶ πιστὸς ὁ λόγος. Ἰώσηπος φησὶν ὅτι ὁ Ἰακῶβ ἐτῶν ὑπάρχων ξγ' οὐκ ἔγνω ὅλως γυναικας, ὡς αὐτὸς ἐξεῖπε τῇ μητρὶ Ῥεβέκκα. Ὁ Ἀφρικανὸς οζ' ἐτῶν λέγει τὸν Ἰακῶβ ἐλθεῖν εἰς Μεσοποταμίαν, ὡς ἐκ τῆς γραφῆς. ἡ δὲ γραφή οὐδαμοῦ τοῦτο φαίνεται λέγουσα, ἄλλως τε, εἰ τοῦτο δῶμεν, ἔσται ὁ Ἰωσήφ κατὰ τὸ ζς' τοῦ Ἰακῶβ γεννηθεὶς, ὅπερ ἀδύνατον. Τῷ ογ' ἔτει τοῦ Ἰακῶβ, τοῦ δὲ κόσμου γφμε', κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἀπέδρα ὁ Ἰακῶβ, καὶ δουλεύσας ἔτη ζ' ἔλαβε τὴν Λεῖαν καὶ ἐγέννησε τὸν Ῥουβὴν τῷ π' ἔτει καὶ τὸν Συμεὼν τῷ πα', τὸν δὲ Λεὺν τῷ πβ', τὸν Ἰούδαν τῷ πγ', τὸν Δὰν τῷ πε', τὸν Νεφθαλεὶμ τῷ πς', τὸν Γὰδ τῷ πζ', τὸν Ἀσὴρ τῷ πη', τὸν Ἰσάακ τῷ πθ', τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὴν Δεῖναν ἐκ Λεῖας τῷ ζ', τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ τῷ ζα'. καὶ ἔμεινε παρὰ τῷ Λάβαν ἄλλα δύο ἔτη, τῷ ζγ' ἀπέδρα

ἀπὸ τοῦ οἴκου Λάβαν. 121 Τινὲς βεβαιοῦνται ὡς ἐκ τῆς γραφικῆς ἀκολουθίας ὅτι μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν Ῥαχήλ τὸν Ἰακώβ ἤρξατο τίκτειν ἡ Λεία. ἐπεὶ πῶς ἔστιν ὁ Δὰν ἀπὸ Βαλλᾶς παιδίσκης Ῥαχήλ, καὶ ζ' ὁ Νεφθαλεῖμ, ἐὰν ἀπὸ α' ἔτους Λείας ἐγένοντο, εἴτα ζ' ὁ Γὰδ ἀπὸ Ζελφᾶς καὶ οἱ ἐφεξῆς; Ἰώσηπος λέγει ζ' ἡμέρας τὸν Ἰακώβ δουλεῦσαι τῷ Λάβαν μετὰ τὸν γάμον Λείας, καὶ μετὰ τὰς ζ' ἡμέρας λαβεῖν τὴν Ῥαχήλ, καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι παρὰ τῷ Λάβαν ἕως τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ. Οὔτε κατὰ τὸν Ἀφρικανόν μοι δοκεῖ δυνατὸν εἶναι τὸν Λευὶ γεννηθῆναι τῷ πζ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ οὔτε κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῷ αὐτῷ πζ'. εἰ γὰρ ὁ Ἰωσήφ μ' ἐτῶν ἦν τῷ ρλ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ, ἡνίκα κατήλθε πρὸς αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, ἀνάγκη πᾶσα τὸν Ἰακώβ ζα' αὐτοῦ ἔτει γεννησάμενος τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχήλ. ὁ δὲ Λευὶ ὁμολογουμένως πρὸ Ἰωσήφ θ' ἔτεσιν, ἢ τοῦλάχιστον ἢ προγεγεννημένος ἦν οὕτως α' Λευὶ ἔτος α' τοῦ τρίτου υἱοῦ Λείας. β' Ἰούδας μετὰ Λευὶ τέταρτος υἱὸς Λείας. γ' Δὰν ἐκ Βαλλᾶς παιδίσκης Ῥαχήλ. δ' Νεφθαλεῖμ ἐκ τῆς αὐτῆς Βαλλᾶς. ε' Γὰδ ἐκ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας. ζ' Ἀσὴρ ἐκ τῆς αὐτῆς Ζελφᾶς. ζ' Ἰσάχαρ πέμπτος υἱὸς Λείας. η' Ζαβουλὼν ἕκτος υἱὸς Λείας. θ' Δείνα θυγάτηρ Λείας. ι' Ἰωσήφ πρῶτος υἱὸς Ῥαχήλ. Ἰδοὺ δὴ φανερόν ὅτι ἐκ τῶν ζα' ἐτῶν τοῦ Ἰακώβ ἀφαιρουμένων θ', ἀναστρεφόντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰωσήφ ἐπὶ τὸν Λευὶ πβ' ὑπολειφθήσονται· καλῶς ἄρα ἡμῖν ἐστοιχείωται ὁ Λευὶ τῷ πβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γεννηθείς. Γενεὰ κδ' Λευὶ ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφνε'. 122 Ἀφρικανοῦ Ἀπὸ Ἀδὰμ τοίνυν ἐπὶ τὴν τελευταίαν Ἰωσήφ καὶ τῆσδε τῆς βίβλου γενεαὶ μὲν κγ', ἔτη δὲ γφξγ'. Διαμαρτάνει προφανῶς ἔτη ρί'. τῷ γὰρ αὐτῷ γφξγ' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγεννήθη Ἰωσήφ, ὡς ὑπόκειται. τῷ θ' ἔτει τῆς ζωῆς τοῦ Λευὶ ἐγέννησε Ῥαχήλ τὸν Ἰωσήφ τῷ Ἰακώβ. ἦν δὲ τῆς ζωῆς Ἰακώβ ἔτος ζα', κόσμοδὲ γφξγ'. Πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξγ'. Τῷ ζγ' ἔτει Ἰακώβ, ια' δὲ τοῦ Λευὶ καὶ γ' τοῦ Ἰωσήφ ἀπέδρα Ἰακώβ ἀπὸ Μεσοποταμίας, καὶ τῷ ἀδελφῷ συντυχῶν δώροισι κατήλλαξε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξε'. Ὁ Ἰακώβ Ἰσραὴλ μετεκλήθη διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπευλογήθη β' ἔτει τοῦ Λευὶ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξζ'. Ἰακώβ ἀποδεκατώσας τὰ ἑαυτοῦ τὸν Λευὶ ιη' ἐτῶν ὄντα ἀρχιερέα ἀν' ἐδείξεν, ι' ὄντα ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον. Ρουβὴν γὰρ διὰ τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐστερήθη βασιλείας καὶ ἱερῶ σῦνης, πρωτότοκος ὢν, ἔτει κοσμικῶ γφθβ'. Ῥαχήλ ἐν τῷ τίκτειν τὸν Βενιαμὴν ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη μεταξὺ Βηθ λεέμ καὶ Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν ἵπποδρομον. ἦν δὲ τοῦ Λευὶ ἔτος κα', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφθγ'. ταύτης ἐγὼ τὴν λάρνακα τῆς γῆς ὑπερκειμένην πολλάκις ἐκεῖσε παροδεύων ἐπὶ Βηθλεέμ καὶ τὴν παλαιὰν λεγομένην λαύ ραν τοῦ ὀσίου Χαρίτωνος ἐώρακα. Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διὰ φθόνον ἐπράθη ἑπτακαιδέκατον ἔτος ἄγων μετὰ ε' ἔτος τῆς τελευταίας Ῥαχήλ, ἐπισήμως ὑπὸ θεοῦ ἐνυπνιαζόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς διὰ πολλὴν φρόνησιν ἀγαπώμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφθδ'. Τῷ γφθθ' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Λευὶ λε', Ἰωσήφ καθεύχων ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. 123 Τῷ λη' ἔτει τῆς ζωῆς Λευὶ, ρκ' τοῦ Ἰακώβ, τοῦ δὲ κόσμου γφθβ', Ἰωσήφ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβιβάζεται, ὅπερ ἦν τῆς μὲν τοῦ Ἰωσήφ ἔτος λ', ὡς φησὶν ἡ γραφή, Ἀφώφως δὲ τῆς βασιλείας τοῦ καὶ Φαραῶ ἔτος ιζ'. εἰσὶν οὖν τὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ εὐθηνίας ἔτη ζ' ἀπὸ τοῦ λα' ἔτους Ἰωσήφ, λθ' τοῦ Λευὶ, ρκα' Ἰακώβ. τῷ δὲ λη' Ἰωσήφ ἤρξατο ἡμιμῶς καὶ μετὰ δύο ἔτη κατήλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ρλ' ἔτει αὐτοῦ, τοῦ δὲ Ἰωσήφ μ'. Τῷ ρκ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ζήσας ἔτη ρπ'. ἐτάφη δὲ ὑπὸ Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ τῶν παίδων αὐτοῦ. Ἡ ποιμενικὴ σκηνὴ τοῦ Ἰακώβ ἐν Ἐδέσῃ σωζομένη κατὰ τοὺς χρόνους Ἀντωνίνου Ῥωμαίων βασιλέως διεφθάρη κεραυνῶ, ὡς φησὶν ὁ Ἀφρικανός, ἕως τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀντωνίνου ἱστορήσας. Ἰακώβ ἀπαρθεῖς τοῖς ὑπὸ Συμεῶν καὶ Λευὶ πραχθεῖσιν ἐν Σικίμοις διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς φθορὰν εἰς τοὺς ἐπιχωρίους, θάψας ἐν Σικίμοις οὓς ἐφέρετο θεοὺς

παρὰ τὴν πέτραν ὑπὸ τὴν θαυμασίαν τερέβινθον, ἥτις μέχρι νῦν εἰς τιμὴν τῶν πατριαρχῶν ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων τιμᾶται, μετῆρεν εἰς Βαιθήλ· ταύτης παρὰ τὸ πρέμνον βωμὸς ἦν, ὡς φησιν ὁ Ἀφρικανός, τῆς τερεβίνθου, ἐφ' ὃν τὰς ἐκτενάς ἀνέφερον ἐν ταῖς πανηγύρεσι τῆς χώρας ἔνοικοι, ἢ δ' οὐ κατεκαίετο δοκοῦσα πιπρᾶσθαι. παρὰ ταύτην ὁ τάφος Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. φασὶ δὲ τινες ράβδον εἶναι τινος τῶν ἐπιξενωθέντων ἀγγέλων τῷ Ἀβραὰμ φυτευθεῖσαν αὐτόθι. Τῆς Γενέσεως Τῷ Ἡσαῦ ἔφη ἐν ταῖς εὐλογίαις ὁ Ἰσαάκ· ἔσται δὲ ἡνίκα ἂν καθέλῃς καὶ ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, πλημμελήσης εἰς θάνατον. 124 Ἰωσήπου Τῷ ρνγ' ἔτει τοῦ Ἰσαάκ ἐπανῆλθεν Ἰακώβ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Μεσοποταμίας. καὶ ἀναβλέψας Ἰσαάκ καὶ ἰδὼν τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ ἠλόγησε τὸν Λευὶ ὡς ἀρχιερέα καὶ τὸν Ἰούδαν ὡς βασιλέα καὶ ἄρχοντα. Ἡ Ῥεβέκκα ἤτησε τὸν Ἰσαάκ ἐν τῷ γήρᾳ παραινέσαι τῷ Ἡσαῦ καὶ τῷ Ἰακώβ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. καὶ παραινέσας αὐτοῖς προεῖπεν ὅτι ἐὰν ἐπανα στῆ τῷ Ἰακώβ ὁ Ἡσαῦ, εἰς χεῖρας αὐτοῦ πεσεῖται. μετὰ οὖν τὸ τελευτῆσαι τὸν Ἰσαάκ κινήθεις ὑπὸ τῶν υἱῶν ὁ Ἡσαῦ καὶ ἀθροίσας ἔθνη ἦλθε κατὰ τοῦ Ἰακώβ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς πόλεμον. Ἰακώβ δὲ ἀποκλείσας τὰς πύλας τῆς βάρους παρεκάλει τὸν Ἡσαῦ μνησθῆναι τῶν γονικῶν ἐν τολῶν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλ' ὑβρίζοντος καὶ ὄνειδίζοντος, βιασθεὶς Ἰακώβ ὑπὸ τοῦ Ἰούδα ἐνέτεινε τόξον καὶ πλήξας κατὰ τοῦ δεξιοῦ μαζοῦ τὸν Ἡσαῦ κατέβαλε. τοῦ δὲ θανόντος ἀνοίξαντες τὰς πύλας οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἀνείλυν τοὺς πλείστους. ταῦτα ἐν λεπτῇ Γενέσει φέρεται. Λευὶ ἐγέννησε τὸν Καὰθ μζ' ἔτος ἄγων. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχβ'.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων θ' ἐβασίλευσε Βήλωχος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφμα'. Ἀσσυρίων ι' ἐβασίλευσε Βαλαιὸς ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφοζ'. Ἀσσυρίων ια' ἐβασίλευσε Σέθωος ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχλζ'. Ἀλταδάς ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχηκ'. Ἀσσυρίων ιβ' ἐβασίλευσε Μαμουθὸς ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχξ'.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων κζ' ἐβασίλευσε Βαίων ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυζζ'. Αἰγυπτίων κη' ἐβασίλευσεν Ἀπαχνᾶς ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφμ'. 125 Αἰγυπτίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀφωφίς ἔτη ξα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφοζ'. Τοῦτον λέγουσιν τινες πρῶτον κληθῆναι Φαραῶ, καὶ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν Ἰωσήφ ἐλθεῖν εἰς Αἴγυπτον δοῦλον. οὗτος κατέστησε τὸν Ἰωσήφ κύριον Αἰγύπτου καὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ τῷ ιζ' ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἡνίκα καὶ τὴν τῶν ὀνειδίων διασάφησιν ἔμαθε παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς θείας συνέσεως αὐτοῦ διὰ πείρας γέγονεν. ἡ δὲ θεία γραφή καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἀβραὰμ βασιλέα Αἰγύπτου Φαρώα καλεῖ.

ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔοσιμάρης κραταιός, ὃ ἐστὶν ἥλιος, ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφζη'. Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Σεθίνιλος, ὃ ἐστὶν ἀυξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχι'. Θηβαίων κς' ἐβασίλευσεν Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχηγ'. Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθήρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχλζ'. Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλόσκορος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχηγ'. Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχνε'. Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικούνιος Ὀχοτύραννος ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχξζ'.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Σικυωνίων ια΄ έβασίλευσε Πλημναῖος ἔτη ν΄, κατὰ δὲ ἄλλους μη΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχξζ΄. Σικυωνίων ιβ΄ έβασίλευσεν Ὁρθόπολις ἔτη ξγ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψιζ΄. Σικυωνίων ιγ΄ έβασίλευσεν Ἐχυρεὺς ἔτη νε΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψπ΄.

126 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Γενεὰ κε΄ Καάθ ἔτη ξ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχβ΄. Τῷ β΄ ἔτει τῆς λιμοῦ κατῆλθον οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Ἰωσήφ λθ΄ ἔτος, τοῦ δὲ Ἰακώβ ρκθ΄, τοῦ δὲ Λευὶ μζ΄, κόσμου δὲ γχα΄. προσελθόντες δὲ ἀγοράσαι σῖτον διεγνώσθησαν ὑπὸ αὐτοῦ ἀγνοοῦμενοι, καὶ αἰτιαθέντες κατασκοπεῖν ὄμηρον κατέλιπον τὸν Συμεὼν μετὰ πολλὰς ἀπολογίας· ἐν οἷς τὰ κατὰ τὸν Βενιαμὶν καὶ τὸ κόνδου, ὃ ἔστιν εἶδος ποτηρίου, καὶ ὁ ἀναγνωρισμὸς τοῦ Ἰωσήφ πρὸς αὐτούς. Τῷ α΄ ἔτει τῆς ζωῆς Καάθ, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Ἰακώβ ρλ΄, τοῦ δὲ Λευὶ μη΄, κατῆλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ, ὡς φησιν ἡ θεία γραφή ὅτι «εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Φαραῶ· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἄς παροικῶ ρλ΄ ἔτη.» Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν μ΄. Τῷ αὐτῷ ρλ΄ ἔτει τοῦ Ἰακώβ, διότι, ὡς φασιν οἱ περὶ τὸν Ἀφρικανόν, ὁ ἔζησεν ὁ Ἰωσήφ ἔτη μετὰ τὸ παροικῆσαι τὸν Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ, τὸ ζ΄ καὶ τελευταῖον ἔτος τῆς λιμοῦ, τὸ ε΄ ἔτος Καάθ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχς΄. Ἰακώβ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ προτυπῶν τὸ ζωοποιὸν τοῦ σταυροῦ σημεῖον τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ σταυροειδῶς εὐλόγησεν, ἐναλλάξ ἐπὶ θεῖς τὰς χεῖρας, τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὸν Ἐφραῖμ καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὸν Μανασσῆν. ὁ δὲ Ἰωσήφ τὸν Μανασσῆν ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ Ἰακώβ ἔστησεν ὡς πρωτότοκον, τὸν δὲ Ἐφραῖμ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. Τῷ γχκ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, Καάθ δὲ ιη΄, ἦτοι νζ΄ τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, ἐτελεύτησεν Ἰακώβ, καὶ ἐτάφη ὑπὸ Ἰωσήφ καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ εἰς Χεβρών. Ἰακώβ δὲ κατελθὼν πρὸς Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον ἐν οὐρανῷ ψυχαῖς κατῳκίσθη ἐν γῆ Γεσέμ, ἣτις ἔστιν ἡ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ Ἀραβία. 127 Ῥουβὴν ὁ πρῶτος υἱὸς Ἰακώβ συνελθὼν τῇ παλλακῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τῶν τε πρωτοτοκίων ἀφηρέθη καὶ ἱερωσύνης καὶ βασιλείας, καὶ τὰ μὲν πρωτοτόκια ἔλαβον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς σωφροσύνην, ἡ δὲ βασιλεία τῷ Ἰούδα ἐδόθη, διότι καὶ αὐτὸς ἐν γυναικὶ ἐδικαιώθη τῇ Θάμαρ ἑαυτὸν κατακρίνας καὶ μὴ διαφθείρας αὐτὴν ὡς μοιχαλλίδα, καὶ ὅτι πρὸς ζῆλον θεοῦ καὶ ἐκδίκησιν ἐτοιμοτέρα ἢ τούτου δέδεικται φυλῇ. ἱερωσύνη τῷ Λευὶ ἐδόθη, ὅτι δέκατος ὑπάρχων ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου τῶν υἱῶν Ἰακώβ σὺν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι τοῦ πατρὸς τῷ θεῷ ἀπεδεκατώθη, καθὼς προσηύξατο ὁ Ἰακώβ λέγων· καὶ πάντα ὅσα ἄν μοι δῶς ἀποδεκατώσω αὐτά. καὶ ὅτι ὁ Ἰσαὰκ ἀναβλέψας ὅτε παρεγένετο ὁ Ἰακώβ ἐκ Μεσοποταμίας, καὶ ἰδὼν τὸν Λευὶ καὶ τὸν Ἰούδα, εὐλόγησε τὸν μὲν ὡς ἱερέα, τὸν δὲ ὡς βασιλέα, καθά φησιν Ἰώσηπος. Ῥουβὴν πολλὸς καὶ ἀναρίθμητος διὰ τὸ περισῶσαι τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀφανιζόμενον. Ἰσραηλίται κοινῶς λέγονται πάντες οἱ ἐκ τῶν ιβ΄ φυλῶν κατ' ἐξοχὴν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰσραήλ· Ἰουδαῖοι δὲ ὅτι τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν ἢ τοῦ Ἰούδα διεφυλάχθη φυλῇ. Τῷ γχξα΄ ἔτει τοῦ κόσμου ἐγέννησεν ὁ Καάθ τὸν Ἄμβραμ, ξ΄ ἔτος ἄγων· ἕτεροι δὲ τῷ γχς΄ ἔτει τοῦ κόσμου φασίν. Γενεὰ κς΄ Ἄμβραμ ἔτη οε΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχξβ΄. Μετὰ ὁ ἔτη τῆς καθόδου τοῦ Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχοβ΄. Τῷ γχοβ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ἤγουν τῷ ιβ΄ τῆς ζωῆς Ἄμβραμ πατρὸς Μωυσέως, ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ζήσας ἔτη ρί΄, ὡς φησιν ἡ βίβλος τῆς Γενέσεως οὕτως· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ὡν ἐτῶν ρί΄. ἕως τούτου τοῦ γχοβ΄ κοσμικοῦ ἔτους ἱστορεῖ ἡ αὐτὴ θεόπνευστος πρώτη βίβλος. Ὁ μὲντοι Ἀφρικανὸς ἔτη ρθ΄ διαμαρτήσας κατ' ἔλλειψιν οὕτω γράφει· 128 Ἀφρικανοῦ Ἀπὸ Ἀδὰμ τοίνυν ἐπὶ τελευτῆν Ἰωσήφ καὶ τῆσδε τῆς βίβλου γενεαὶ μὲν κγ΄, ἔτη δὲ γφξγ΄. Ὁ δὲ Εὐσέβιος ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως πρώτου Ἀβραὰμ ἔτους γρπδ΄ ἔτη, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἕως τέλους Ἰωσήφ, ἐν ᾧ

καταλήγει χρόνω τῆς Γενέσεως ἡ βίβλος, ἤγουν τῷ ρί ἔτει τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, ἔτη τζά' ἐπελογίσατο· γίνονται οὖν κατὰ Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς τελευτῆς Ἰωσήφ ἔτη γφμέ'. διαμαρτάνει δὲ οὗτος ἔτεσιν ρκζ' ὡς πρὸς γχοβ'. Ἔως τοῦδε τοῦ γχοβ' ἔτους ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ ἱστορεῖ Μωυσῆς ὁ θεόπτης ἐν τῇ πρώτῃ θεοπνεύστῳ τῆς Γενέσεως βίβλῳ. Εὐ δ' ἂν εἴη κεφαλαιωδῶς ἐκθεμένου τὰ αὐτὰ γχοβ' κοσμικὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἔτη ἕως τῆς Ἰωσήφ τελευτῆς ἐκ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς βίβλου κατὰ τὴν τῶν ὀσοφῶν ἔκδοσιν οὕτω χωρῆσαι πρὸς τὴν τῶν ἐφεξῆς ἀκριβῆ κατὰ τὸ δυνατὸν χρονολογίαν. συντρέχει γὰρ τῷ ρί ἔτει τῆς ζωῆς τοῦ σώφρονος Ἰωσήφ τὸ αὐτὸ γχοβ' ἔτος ἐξ Ἀδάμ, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησε, μετὰ π' ἔτη τῆς ἡγεμονίας Αἰγύπτου. τριακοντούτης γὰρ αὐτῆς ἤρξε, ζήσας ἔτη ὀ' μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς πρὸς αὐτὸν ἐν Αἰγύπτῳ πανοικικὴν κάθοδον καὶ αὐτόθι παγγενῆ παροικίαν, ἣτις γέγονε μετὰ ἰ' ἔτη τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν θεόπνευστον γραφήν, τῶν ζ' διελθόντων τῆς εὐθηνίας ἐτῶν, τῷ δὲ τρίτῳ τῆς λιμοῦ κατελθόντος Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, ἠνίκα καὶ ἦν αὐτὸς μὲν Ἰακώβ ἐτῶν ρλ', ὡς ἔφη πρὸς Φαραῶ πρὸς αὐτοῦ ἐρωτηθεὶς, Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν μ', εἴπερ τριακοντούτης τῆς Αἰγύπτου τὴν ἀρχὴν ἐγκεχειρίσται, δεκάτῳ δὲ τότε ἔτει μετ' αὐτὴν ἀπέλαβε τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὡς ἐντεῦθεν ἡμῖν καὶ ἄλλο τι τῶν ἀναγκαίων συναποδείκνυσθαι ζήτημα· τὸν μὲν Ἰωσήφ κατὰ τὸ ζα' ἔτος Ἰακώβ τεχθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς Ῥαχήλ, πρῶτον ἐπὶ θυγατρὶ μιᾷ Δείνῃ καὶ παισὶν ἄρρεσι ἰ'. τούτοις κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον ἐν ἔνδεκα τοῦλάχιστον ἔτεσι πρὸ Ἰωσήφ τεχθεῖσιν, ἐνὸς ἔτους ἐκάστῳ νεμομένου κατὰ τὴν τῶν λογίων ἔμφασιν, τὸν Λευὶ τῷ πβ'. εἰσὶν οὖν οἱ πάντες ἐν Μεσοποταμίᾳ παῖδες ἰ' καὶ θυ 129 γάτηρ μία Δείνα, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἔσχατος μὲν τῇ τάξει, ιβ' γὰρ ἀπὸ Ῥουβὴν, ὁ Ἰωσήφ, πρῶτος δὲ ἐκ τῆς Ῥαχήλ κατὰ τὸ ζα' ἔτος Ἰακώβ γεννηθεὶς, ὡς προαποδέδεικται. εἰ δὲ κατὰ ἀντιστροφὴν τῶν χρόνων τῆς ἐκάστου γενέσεως ἀπαρίθμησις ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Ἰωσήφ καὶ λήγουσιν ἐπὶ τὸν Ῥουβὴν, οὕτω πως ἔχει. Ἰωσήφ δὲ δωδέκατος καὶ ἔσχατος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ παίδων τοῦ Ἰακώβ ἐγεννήθη τῷ ζα' ἔτει αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥαχήλ πρῶτος· Δείνα ἐπτάπαις Λείας πρὸ ἐνὸς ἔτους Ἰωσήφ ἐγεννήθη τῷ ζ' ἔτει Ἰακώβ ἐνδεκάτη. Ζαβουλὼν ἕκτος υἱὸς Λείας πρὸς δύο ἐτῶν τοῦ Ἰωσήφ ἐγεννήθη ἰ' ἀπὸ Ῥουβὴν· Ἰσάχαρ πέμπτος υἱὸς Λείας πρὸ ἐτῶν γ' τοῦ Ἰωσήφ ἐγεννήθη· τέταρτος ὢν πρὸ αὐτοῦ Ἀσὴρ ἐκ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας β', ἀπὸ δὲ Ἰωσήφ ε' κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ὄγδοος ἀπὸ Ῥουβὴν. Γὰδ πρῶτος ἐκ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας, ζ' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ζ' ἀπὸ Ῥουβὴν· Νεφθαλεὶμ β' υἱὸς Βαλλᾶς παιδίσκης Ῥαχήλ, η' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ε' ἀπὸ Ῥουβὴν· Ἰούδας δ' υἱὸς Λείας, θ' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ δ' ἀπὸ Ῥουβὴν· Λευὶ γ' υἱὸς Λείας, ἰ' ἀπὸ Ἰωσήφ ἀναστρέφονται καὶ γ' ἀπὸ Ῥουβὴν, ἐγεννήθη τῷ πατριάρχῃ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῷ πβ' ἔτει αὐτοῦ, ὡς πρόδηλόν ἐστι. τοῦτον ἀριθμήσας ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἔτι ὄντος ἐν τῇ γαστρὶ Ῥαχήλ ἰ' ὄντα ἐν ἄρρεσιν, ἀφιέρωσε τῷ θεῷ καὶ ἀρχιερέα ἀνέδειξεν, ὡς Ἰώσηπος, κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον, συναποδεκατώσας αὐτῷ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀναθέμενος τῷ θεῷ, καθὰ προσηύξατο πορευόμενος εἰς Μεσοποταμίαν ὅτι «καὶ πάντα ὅσα ἂν μοι δῶς ἀποδεκατώσω αὐτά.» Συμεὼν β' υἱὸς Λείας τῷ πα' ἔτει Ἰακώβ ἐγεννήθη· Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰακώβ υἱὸς καὶ Λείας τῷ π' ἔτει Ἰακώβ ἐγεννήθη. σαφῶς ἄρα παρίσταται ἡμῖν ἐκ τούτων ὅτι πρὸ ζ' ἐτῶν ἦλθεν Ἰακώβ πρὸς Λάβαν τῷ ογ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτως προδιειλημμένων τῶν περὶ τῆς ἐκάστου τῶν πατριαρχῶν γε νέσεως χρόνων ἀκριβοῦς θεωρίας ἐγκείσθω καὶ τὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τελευτῆς Ἰωσήφ ἔτη. Ἀπὸ Ἀδάμ πάλιν Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' καὶ ἀπέθανε. 130 Σήθ γενόμενος ἐτῶν σε' ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ' καὶ ἀπέθανε. τούτου τῷ ψ' ἔτει, ἦτοι τῷ λλ' ἔτει τοῦ κόσμου, Ἀδάμ ἀπέθα νεν. Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν ρζ' ἐγέννησε τὸν

Καϊνᾶν τῷ χκε΄ ἔτει τοῦ κό σμου, τζε΄ τοῦ Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψιε΄ ἕως τοῦ ατμ΄ κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ υζε΄ ἔτει Ἀδὰμ ἀπέθανε, τῷ δὲ ψζ΄ αὐτοῦ ὁ Σήθ. Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρο΄ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ τῷ ψξε΄ ἔτει τοῦ κόσμου, φξε΄ ἔτους Σήθ, τξ΄ δὲ τοῦ Ἐνώς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ΄ ἕως τοῦ αφλε΄ κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ τε΄ ἔτει Ἀδὰμ ἀπέθανε, τῷ δὲ φιζ΄ αὐτοῦ ὁ Σήθ, τῷ δὲ ψιε΄ αὐτοῦ ὁ Ἐνώς. Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ρξε΄ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ τῷ Λξ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ψλ΄ τοῦ Σήθ, φκε΄ τοῦ Ἐνώς, τλε΄ τοῦ Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ΄ ἕως αχζ΄ κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ ρλε΄ ἔτει Ἀδὰμ ἀπέθανε, τῷ δὲ τμζ΄ αὐτοῦ ὁ Σήθ, καὶ τῷ φμε΄ τοῦ αὐτοῦ Μαλελεήλ ὁ Ἐνώς· τῷ δὲ ψμ΄ αὐτοῦ ἔτει Καϊνᾶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ΄ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ, τῷ δὲ αρκβ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Σήθ ωζβ΄, τοῦ δὲ Ἐνώς χπζ΄, τοῦ δὲ Καϊνᾶν υζζ΄, τοῦ δὲ Μαλελεήλ τκζ΄. ὁ αὐτὸς δὲ Ἰάρεδ ἐπέζησεν ἔτη ω΄ ἕως τοῦ αΛκβ΄ ἔτους τοῦ κόσμου. τοῦ δὲ αὐτοῦ Ἰάρεδ ἔτει ρπβ΄ Σήθ ἀπέθανεν, Ἐνώς δὲ τῷ τπ΄, Καϊνᾶν δὲ φοε΄ αὐτοῦ Ἰάρεδ· Μαλελεήλ δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῷ ψλ΄ τοῦ Ἰάρεδ ἔτει θνήσκει. Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ρξε΄ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα τῷ ασπζ΄ ἔτει τοῦ κόσμου. τούτου, φημὶ δὴ τοῦ Ἐνώχ, ἔτει κ΄ Σήθ ἀπέθανεν. ἦν δὲ τοῦ μὲν Ἐνώς ἔτος, καθ΄ ὃ ὁ Ἐνώχ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, ωνβ΄, τοῦ δὲ Καϊνᾶν χξβ΄, τοῦ δὲ Μαλελεήλ υζβ΄, τοῦ δὲ Ἰάρεδ τκζ΄. οὗτος ὁ Ἐνώχ ἐπέζησε μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα ὀρώμενος ὑπὸ τῶν τῆνι καῦτα ἀνθρώπων ἔτη ς΄, καὶ εὐαρεστήσας τῷ θεῷ μετετέθη καὶ οὐχ εὐρί σκετο. μετετέθη δὲ τῷ αυπζ΄ ἔτει τοῦ κόσμου. τῷ οὖν κ΄ ἔτει αὐτοῦ, ὡς προεῖρηται, Σήθ μετήλλαξε. τῷ δὲ σιη΄ ἔτει αὐτοῦ Ἐνώχ ἀπέθανεν Ἐνώς. Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ΄ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ τῷ αυνδ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Καϊνᾶν ἔτος ωκθ΄, τοῦ δὲ Μαλελεήλ χνθ΄, τοῦ δὲ Ἰάρεδ ἔτος υζδ΄, τοῦ δὲ Ἐνώχ τλβ΄ ἔτος. ὁ δ΄ αὐτὸς Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννηῖσαι τὸν Λάμεχ ἐπέζησεν ἔτη ωβ΄ μέχρι τοῦ βονς΄ ἔτους τοῦ κόσμου. οὗτος μακροβιώτατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀποθανόντων γέ 131 γονεν. οὗτος κατὰ τὰς ἀπανταχοῦ τῆς Γενέσεως βίβλους ὑπερέβη τὸν κατα κλυσμὸν ἔτεσι ιε΄, ὡς ἄπορον εἶναι ποῦ διεσώθη ἐν τῷ κατακλυσμῷ. Τινὲς δὲ φασιν, ὧν εἷς καὶ ὁ Εὐσέβιος, ἔχειν τινὰ τῶν ἀντιγράφων ὅτι ψπβ΄ ἔτη ἐπέζησε μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτόν, ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἔτη μθ΄. ὅπερ οὐκ εὖ ἔχειν δοκεῖ. ἔσονται γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον αἱ ἀνά πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ ἱεραὶ βίβλοι τῆς Γενέσεως διεσφαλμέναι, ξθ΄ ἔτη ἱστοροῦσαι τὸν Μαθουσάλα· ἔσται δὲ καὶ Ἰάρεδ μακροβιώτερος αὐτοῦ ἔτη ιγ΄, ξβ΄ ζήσας ἔτη, ὅπερ οὐδενὶ συμπεφώνηται. διόπερ οὐ χρή διὰ τὸ φάναι συναπολέσθαι αὐτὸν τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ, διὰ τοῦτο μθ΄ μόνα ἔτη βεβιωκένα. Ἀλλὰ οὐδὲ τῷ Ἀφρικανῷ πειθόμεθα προστιθέντι τὰ αὐτὰ κ΄ ἔτη καὶ πθ΄ λέγοντι τοῦ Μαθουσάλα ἀντὶ ξθ΄. λοιπὸν οὖν κρεῖσσον εἶναι δοκεῖ ταῖς καθ΄ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπομένους ἱεραῖς βίβλοις ξθ΄ λέγειν τῆς ζωῆς Μαθουσάλα, εἰ καὶ τὸν κατακλυσμὸν ὑπερέβηκεν ἔτεσι ιε΄, τοῦ θεοῦ κάκεῖνον ἴσως, ὡς τὸν Ἐνώχ, περισώσαντος παραδόξως καθ΄ οὓς οἶδε τρόπους καὶ τόπους. Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη΄ ἐγέννησε τὸν Νῶε τῷ αχμβ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ Μαλελεήλ μὲν ἔτος ωμζ΄, τοῦ δ΄ Ἰάρεδ χπβ΄, τοῦ δ΄ Ἐνώχ φκ΄, ὅπερ ἐστὶ μετὰ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ ἔτος ρνε΄. τὸ αὐτὸ δ΄ ἔτος τνε΄ ἐχρημάτιζε τοῦ Μαθουσάλα. ἐπέζησε δὲ Λάμεχ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα ἔτη φλε΄ μέχρι τοῦ βροε΄ κοσμικοῦ ἔτους, καὶ ἀπέθανε πρὸ ξη΄ ἐτῶν τοῦ κατακλυσμοῦ. ὁ αὐτὸς Λάμεχ πρῶτος ἐν τοῖς γεν ἀρχαῖς ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Μαθουσάλα ἔτεσιν πά΄, τοῦτ΄ ἔστι τῷ ωπη΄ τοῦ ὀγδόου ἐξ Ἀδὰμ Μαθουσάλα ἔτει. κατὰ δὲ τὸ σλς΄ ἔτος τοῦ Λάμεχ ὁ Μαλελεήλ ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἰάρεδ κατὰ τὸ υξη΄ τοῦ αὐτοῦ Λάμεχ ἔτος. ὁ μέντοι θεῖος Ἐνώχ τῷ λγ΄ ἔτει τοῦ Λάμεχ μετετέθη. Νῶε ἐτῶν φ΄ ἐγέννησε τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ βρμα΄ ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Νῶε ἔτει μθ΄ Μαλελεήλ ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἰάρεδ τῷ σπ΄ τοῦ Νῶε.

Μαθουσάλα δὲ ἔτος ἦν κατὰ τὸ βρμα΄ ἔτος τοῦ κόσμου, λέγω δὲ τῷ φ΄ ἔτει τοῦ Νῶε, καθ΄ ὃ καὶ ὁ πρῶτος υἱὸς αὐτοῦ Σὴμ ἐγεννήθη ὡνε΄, 132 τοῦ Λάμεχ πατρὸς Νῶε ἔτος χπζ΄, τῷ δὲ χ΄ ἔτει τοῦ Νῶε, ρ΄ δὲ τῆς ζωῆς τοῦ Σὴμ καὶ νε΄ τοῦ μακροβιωτάτου Μαθουσάλα ὁ κατακλυσμὸς γέγο νεν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπέζησε Μαθουσάλα σὺν τῷ αὐτῷ ἔτει τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως βονς΄ κοσμικοῦ ἔτους λοιπὰ ἔτη ιε΄, εἴπερ ἀληθεῖς εἶναι πιστεύομεν τὰς περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ φερομένας ἐν ἱεραῖς δέλτοις ἀψευδεῖς καὶ θεοπνεύστους ἱστορίας καὶ ἔτι τῶν μετ' αὐτῶν, ὡς ὑπο ταχθήσεται. Σὴμ ὁ πρῶτος υἱὸς Νῶε γενόμενος ἐτῶν ργ΄, ἔτους β΄ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξὰδ τῷ βσμγ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν χα΄ τῆς ζωῆς τοῦ Νῶε. καὶ ἐπέζησεν φ΄ ἕως τοῦ βψμβ΄ κοσμικοῦ ἔτους ὁ Σὴμ. ὁ δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔζησεν ἔτη τν΄, καὶ ἀπέθανε τῷ βφζβ΄ ἔτει τοῦ κόσμου κατὰ τὸ υν΄ ἔτος τῆς τοῦ Σὴμ ζωῆς. Ἀρφαξὰδ γενόμενος ἐτῶν ρλε΄ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ βτοζ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησεν ἔτη τνε΄ ἕως τοῦ βψλβ΄ κοσμικοῦ ἔτους· καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Σὴμ ἔτεσι ι΄. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ Εὐσε βίου, υγ΄ ἔχουσι τοῦ Ἀρφαξὰδ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Σάλα, οἷς οὐδ' ὅλως ἐπόμεθα, πάντη τῆς ἀληθείας τῶν χρόνων καὶ τῶν γενεῶν διημαρτηκόσιν. ἀντὶ γὰρ τοῦ Καϊνᾶν τὸν Σάλα φασὶ γεννηθῆναι τῷ Ἀρφα ξὰδ Ἀφρικανός τε καὶ Εὐσέβιος, καὶ τὴν ἰδ΄ γενεὰν τοῦ Σάλα ἰγ΄ τάττουσι, μνήμην τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν οὐδ' ὅλως ποιησάμενοι, ὃν αἱ πανταχοῦ τῆς Γενέσεως ἱεραὶ βίβλοι καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρφαξὰδ υἱὸν ἐκδεδώκασι καὶ ἰγ΄ ἀπὸ Ἀδάμ, πατέρα δὲ τοῦ Σάλα ἰδ΄ ἀπὸ Ἀδάμ ὄντος. Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρλ΄ ἐγέννησε τὸν Σάλα τῷ βφζ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλ΄. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τλ΄ περιέχουσι. Σάλα γενόμενος ἐτῶν ρλ΄ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ τῷ βχλζ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἐπέζησε Σάλα τλ΄ ἔτη ἕως τοῦ βζζ΄ κοσμικοῦ ἔτους. τῷ δὲ σκε΄ ἔτει τοῦ Σάλα Ἀρφαξὰδ ἀπέθανεν. Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ΄ ἐγέννησε τὸν Φαλέκ τῷ βψοα΄ ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησεν Ἐβερ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Φαλέκ ἔτη σο΄ ἕως τοῦ γμ΄ κοσμικοῦ ἔτους. τῷ οὖν ρ΄ ἔτει Ἐβερ, ὅπερ ἦν βψλς΄ ἔτος τοῦ 133 κόσμου, ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν πύργον. τῷ δὲ ρμ΄, ἦτοι κοσμικῶ βψος΄, συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι, ἔτει ε΄ τῆς ζωῆς Φαλέκ, καὶ διεσπάρησαν ἔτει ς΄, ὡς τινες ἠκριβολογήσαντο οὐκ ἀπεικίτως οἶμαι. Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ΄ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἔζησεν ἔτη σθ΄. †καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς καὶ οὗτος Ἐβερ δεύτερος μετὰ τὸν Λάμεχ ἔτη σλ΄. † Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ΄ ἐγέννησε τὸν Σερούχ τῷ γλγ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, σζβ΄ ἔτει τοῦ Φαλέκ. Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ΄ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ τῷ γρξγ΄ ἔτει τοῦ κόσμου. Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ΄ ἐγέννησε τὸν Θάρα τῷ γσμβ΄ ἔτει τοῦ κόσμου. Θάρα γενόμενος ἐτῶν ο΄ ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ· ἐπέζησε δὲ ἔτη ρλε΄ ἕως τοῦ λε΄ ἔτους τοῦ Ἰσαάκ· τούτου ρμε΄ ἔτει Ἀβραάμ καταλιπὼν αὐτὸν ἐν Χαρρὰν παρῶκησεν εἰς γῆν Χαναὰν κατὰ θεῖον χρησμόν, γεννηθεῖς μὲν τῷ γτιγ΄ ἔτει τοῦ κόσμου, ἐπιβάς δὲ τῆς ἐπηγγελμένης γῆς τῷ γτπζ΄ ἐξ Ἀδάμ, οε΄ ὄντι τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτει. Ἀβραάμ γενόμενος ἐτῶν ρ΄ ἐξ ἐπαγγελίας ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ γενόμενος ἐτῶν ξ΄ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ τῷ γυογ΄ ἔτει τοῦ κόσμου. τὸ δ' αὐτὸ ἦν καὶ τοῦ Ἀβραάμ ἔτος ρξα΄, ὡς εἶναι δῆλον ὅτι ὁ Ἰακώβ κατὰ τὸ ροε΄ ἔτος Ἀβραάμ, ἐν ᾧ μετήλλαξεν, ἰδ΄ ἐτῶν ἦν τοῦλάχιστον. Ἰακώβ ἔτει πβ΄ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Λευί, καθὼς ἐν τῇ προ λαβούσῃ συντάξει σαφῶς ἀποδέδεικται. ἀνάγκη γὰρ ἅπασα μεταξὺ τῆς γενέσεως Ἰωσήφ καὶ Λευὶ θ΄ μεσεμβολεῖν ἔτη, ἐπεὶ καὶ ἔνατος ἐτέχθη μετ' αὐτόν. ἀποδείκνυται δὲ Ἰωσήφ ἐκ τῆς γραφῆς τῷ ζα΄ Ἰακώβ τεχθεῖς, εἴ γε ρκ΄ ἔτει τοῦ πατρὸς λ΄ ἔτος ἄγων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβὶ βάζεται. συναποδέδεικται δὲ καὶ Λευὶ διὰ τοῦτο πρὸ θ΄ ἐτῶν αὐτοῦ τῷ πβ΄ ἐξ ἀνάγκης γεννηθεῖς τοῦ Ἰακώβ ἔτει. καὶ ἔτι πρὸς τούτους ἐπισυνάγε 134 ται πρὸ δέκα τῆς γενέσεως ἐτῶν τοῦ Λευὶ παραγενέσθαι τὸν Ἰσραὴλ εἰς Μεσοποταμίαν. ζ΄ γὰρ ἔτη

δουλεύσας ὑπὲρ τῆς Ῥαχὴλ πρῶτα καὶ παρὰ γνώμην τῆ Λεῖα μιχθεὶς τρίτον ἔσχε παῖδα τὸν Λευὶ παρ' αὐτῆς ἐν τρισὶν ἔτεσι δηλονότι. ὥστε οὔτε τῷ Ἀφρικανῶ πιστευτέον πζ' ἔτει τοῦ Ἰακῶβ λέγοντι γεννηθῆναι τὸν Λευὶ οὔτε τῷ Εὐσεβίῳ λέγοντι τῷ πς' ἔτει. κατ' ἄμφω γὰρ ἢ τῷ ζς' ἢ τῷ ζε' τῆς ζωῆς Ἰακῶβ εὐρεθήσεται γεννηθεὶς ὁ Ἰωσήφ· ὅπερ ἀσύμφωνον τῆ θείᾳ γραφῇ παριστώσῃ τοῦτον ἔτων λ' ἄρξαντα τῆς Αἰγύπτου καὶ μετὰ τὰ δέκα ἔτη, ἑπτὰ λέγω τῆς εὐθηνίας καὶ τρία τῆς λιμοῦ, ἀπολαβόντα τὸν πατέρα Ἰσραὴλ πανοικὶ ρλ' ἔτων, σερακοντούτην ὄντα δηλονότι. ὥστε ἐκ τούτων ἀκριβῶς παρίσταται ἡ ἑκατέρου γένεσις, καὶ οὕτως ἡμῖν στοιχειωθήσεται ἔχουσι καὶ ἑτέρους μεταγενεστέρους ἐκκλησιαστικούς ἱστορικούς συνάδοντας, μὴ μέντοι μετὰ τῆς προκειμένης αἰτιολογίας καὶ ἀκριβοῦς ἀποδείξεως. Ἰακῶβ ἔτει ζα' ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, ἔσχατον πάντων τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ τεχθέντων αὐτῷ παίδων, πρῶτον δὲ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ. Ἰωσήφ δὲ μετὰ τὴν ἐν γῆ Χαναὰν ἐπάνοδον τοῦ πατρὸς φθόνῳ τῶν ἀδελφῶν δοῦλος πραθεὶς κατήχθη εἰς Αἴγυπτον τῷ ρζ' ἔτει τοῦ Ἰακῶβ, αὐτὸς ὢν ἔτων ιζ', καὶ μετὰ ιγ' ἔτος ἔτων ὑπάρχων λ' τὴν ἡγεμονίαν Αἰγύπτου ἐγχειρίζεται ἐπὶ Ἀφώφειω Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, κατὰ τὴν δυναστείαν, τῷ ρκ' ἔτει τοῦ πατρὸς. καὶ μετὰ ἔτη ι', ἔβδομον μὲν τῆς εὐθηνίας, τρίτον δὲ τῆς λιμοῦ, κατήλθεν Ἰακῶβ εἰς Αἴγυπτον, ἔτει μ' τοῦ Ἰωσήφ, ρλ' ἄγοντος ἔτος, καὶ ἐπέζησεν ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη ιζ', ὡς ἡ θεία γραφή τῆς Γενέσεως μαρτυρεῖ. Ἦν δ' ἄρα καὶ Ἰωσήφ κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀπαρίθμησιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου Ἰακῶβ ἔτων νζ'. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ τῷ ρμζ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ μεταλλάξαντος ἔτει, ὅπερ ἦν κοσμικὸν γχιθ', αὐτὸς ἐπέζησεν Ἰωσήφ ἔτη λοιπὰ νγ'. ὁμοῦ γίνονται ἔτη τῆς ζωῆς Ἰωσήφ ρί, κόσμου δὲ γχοβ'. μέχρι μὲν οὖν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς ἡ ἱερὰ Γένεσις ἱστορεῖ, μηδαμοῦ χρόνους ἡμῖν τοῦ Λευὶ διαγράφουσα, καθ' οὓς ἐγέννησε τὸν Καάθ ἢ τοὺς τοῦ Καάθ, καθ' οὓς οὗτος τὸν Ἀμβραμ ἢ ὁ Ἀμβραμ τὸν Μωυσῆν. 135 Ἡ δὲ τῶν υλ' ἔτων ἀπαρίθμησις τῆς ἐν γῆ Χαναὰν παροικίας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, κατὰ τὴν πρὸς Ἀβραὰμ τοῦ θεοῦ πρόρρησιν, κατὰ πάντας τοὺς ἐρμηνευτὰς καὶ ἱστορικούς ἀπὸ τοῦ ε' καὶ ο' ἔτους ἀριθμεῖται· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οε' ἔτους Ἀβραὰμ ἕως τελευτῆς Ἰωσήφ καὶ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως ἔτος τῆς αὐτῆς παροικίας ζ' οὕτως· ἀπὸ οε' ἔτους Ἀβραὰμ ἕως γεννήσεως τοῦ Ἰσαὰκ ἔτη κε'. Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακῶβ ἔτει αὐτοῦ ζ'. Ἰακῶβ ἔτων ρλ' μετήρε πρὸς Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, δεκάτῳ ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ μ' τῆς ζωῆς ὑπάρχοντι. ἔζησε δὲ Ἰωσήφ μετὰ τὸ ρλ' ἔτος Ἰσραὴλ, ἦτοι τὸ μ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη ο'. ἦν ἄρα κατὰ μὲν τὸ ρλ' ἔτος Ἰακῶβ ἔτος τῆς θείας προρρήσεως καὶ τῆς ἐν γῆ Χαναὰν παροικίας σιε', ὡς ἅπαντες σὺν τῇ γραφῇ καθομολογοῦσι, κόσμου δὲ γχ'. ἐπέζησε δὲ Ἰωσήφ ἔτη ο' τῆς ἐν Αἰγύπτῳ παροικίας. λείπονται δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν υλ' ἔτων ἀπὸ ρί Ἰωσήφ ἔτους ἕως ἐξ ὁδοῦ καὶ ἐλευθερίας υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡτις γέγονεν ἐπὶ Μωυσέως π', λοιπὰ ἔτη ρμε'. τούτων ὁμολογουμένων ἔχομεν τὰ π' Μωυσέως, τὰ δὲ λοιπὰ ζε' ἀπὸ τελευτῆς Ἰωσήφ καὶ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως ἕως πρώτου ἔτους Μωυσέως σεσίγηται τῇ γραφῇ μηδαμοῦ φερόμενα, μόνον δὲ ἐκ τῆς προκειμένης πρόσθεν ἀφαιρέσεως τῶν υλ' τῆς παροικίας ἡμῖν ὄντα πρό δηλα, ὅτι ζε' ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἰωσήφ ἐπὶ τὴν Μωυσέως γέννησιν, ἄτινα γενεαλογεῖν ἀπὸ Ἰωσήφ καὶ κατιέναι ἐπὶ Μωυσέα ἀδύνατον διὰ τὸ ἐξ ἄλλης φυλῆς τὸν αὐτὸν κατάγεσθαι Μωυσέα τῆς Λευιτικῆς ἀνάγκῃ δὴ πᾶσα λοιπὸν ἐνταῦθα παραθεμένους τὰ φανερώς τῇ γραφῇ λελεγμένα καὶ πᾶσιν ὁμολογούμενα ὡς ἐπ' ἄλλην ἀναδραμεῖν ἀρχήν. Τὸ πρῶτον ἔτος Λευὶ, τοῦτο δὲ ἦν, ὡς πρὸ βραχέος δέδεικται, κατὰ τὸ πβ' τοῦ Ἰακῶβ, τὸ δ' αὐτὸ πάλιν τῆς μὲν ἐν τῇ Χανανίτιδι γῆ παροικίας ἔτος ἦν ρξζ' οὕτως· ὁ Ἀβραὰμ ἀπὸ οε' ἔτους ἐπὶ ρκε' ἔτη. Ἰσαὰκ ἕως πρώτου Ἰακῶβ ζ'. Ἰακῶβ ἕως πρώτου ἔτους Λευὶ πβ'. ὁμοῦ ρξζ' λοιπὰ 136 τῶν υλ' τῆς παροικίας σζγ'. ἄτινα μαρτυρούμενα μὲν ὑπὸ τῆς γραφῆς

οὐδαμοῦ φαίνεται πλὴν τῶν π' Μωυσέως. τὰ δὲ λοιπὰ ρηγ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Λευὶ ἕως πρώτου ἔτους Μωυσέως οὕτως πᾶσιν ἀψευδῶς συμπεφώνηται. Λευὶ ἐτῶν μζ' ἐγέννησε τὸν Καάθ· Καάθ ἐτῶν ζ' ἐγέννησε τὸν Ἄμ βραμ. Ἄμβραμ ἐτῶν οε' ἐγέννησε τὸν Μωυσῆν. Μωυσέως ἔτος α'. ὁμοῦ γίνονται ρηγ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Λευὶ ἐπὶ πρῶτον ἔτος Μωυσέως. ἐπὶ δὲ τὸ π' ἔτος τοῦ αὐτοῦ Μωυσέως, καθ' ὅτι ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἠγήσατο, ἔτη σζγ'. ἦν δὲ καὶ αὐτὰ ἀπὸ οε' ἔτους Ἀβραάμ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Λευὶ ρξζ' ἔτη. ὁμοῦ τῆς ἐν γῆ Χαναάν καὶ Αἰγύπτου παροικίας Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἔτη υλ' ἕως πα' ἔτους Μωυσέως. Μή τις δὲ νομιζέτω διαφωνεῖν τὴν περὶ τῶνδε τῶν χρόνων ἔννοιαν πρὸς τοῦ θεοῦ τῷ Ἀβραάμ εἰρημένην, ἐν τῇ Γενέσει μὲν, ἢ φησι «γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσι καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς ὑ' ἔτη», ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου «ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν ἔτη υλ'. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ υλ' ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός.» ἄμφω γὰρ ἀληθῆ, τὰ τε ὑ' μετὰ τὸ ρ' ἔτος Ἀβραάμ ἀριθμούμενα ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰσαὰκ ἔτη, ὅς ἦν καὶ κυρίως σπέρμα αὐτοῦ ἐξ ἐπαγγελίας θεοῦ καὶ πίστεως, τὰ τε υλ' ἀπὸ τοῦ οε' ἔτους Ἀβραάμ καὶ τῆς πρώτης παροικίας εἰς γῆν Χαναάν. τὸ δὲ «δουλώσουσι καὶ κακώσουσι καὶ ταπεινώσουσι» διεzeugμένως καὶ ἀπροσδιορίστως νοητέον τῶν ὑ' ἐτῶν, ὡς ἂν τις εἴποι· πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ ἔτη ὑ' καὶ δουλώσουσι καὶ κακώσουσιν αὐτό. ὁ γὰρ τοι τῆς δουλείας χρόνος ἐν ὅλοις ἔτεσιν εὕρισκεται τοῖς ἀπὸ τελευταίας Ἰωσήφ ἕως πα' ἔτους Μωυσέως συμπεραιούμενος ρμε', ἀρξάμενος μὲν ἐκ κουφοτέρων τῶν συμφορῶν μετὰ τὴν Ἰωσήφ λῆξιν, αὐξηθεὶς δὲ κατὰ πρόσβασιν κατὰ Μωυσέα καὶ Ἀαρῶν καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτούς. 137 Καὶ ταῦτα μὲν ἐν βραχεῖ τῷ πέρατι τῆς Γενέσεως ἐπισημαίνονται χρησιμεύοντα κἂν τοῖς πρὸ Μωυσέως καὶ ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν χρόνοις, περὶ ὧν ἦ τε τῆς Ἐξόδου καὶ τοῦ Λευιτικοῦ Ἀριθμῶν τε καὶ Δευτερονομίου περιέχουσιν ἱεραὶ βίβλοι. Ὑπολείπεται δὲ ἡμῖν μικρὰ περὶ τῶν δώδεκα φυλάρχων πατριαρχῶν διαλαβεῖν πρὸ τῆς κατὰ μέρος κανονογραφίας. οὗτοι δὲ τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἰβ' τῷ Ἰακώβ παῖδες ἐκ δ' γυναικῶν, δύο μὲν ἐλευθέρων τῆς Λείας καὶ τῆς Ῥαχὴλ, δύο δὲ παιδικῶν Ζελφᾶς καὶ Βαλᾶς, Ῥουβὴν πάντων ἦν τῷ χρόνῳ πρωτότοκος καὶ τῇ φύσει, ὅς τῇ παλλακῇ συνελθὼν τοῦ πατρὸς ἱερωσύνην ἀφηρέθη καὶ βασιλείαν σὺν τοῖς πρωτοτοκίοις. ἠυλόγηται δὲ καὶ πολὺς ἐν ἀριθμῷ γέγονε τὸν Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διαφθαρῆναι μὴ συγχωρήσας. φασὶ δ' ὅτι καὶ ἀνήλθε μὲν ἐπὶ τὴν πατρικὴν κοίτην, οὐ συνήλθε δὲ τῇ παλλακῇ. ὅπερ οὐ συμφωνεῖ τῇ γραφῇ. τούτοις τοῖς πρωτοτοκίοις ἐτιμήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τοῦ σώφρονος παῖδες, ὅτι τε ἐν γυναικὶ τοῦ Ῥουβὴν ἀτιμωθέντος Ἰωσήφ ἐν γυναικὶ τῇ Αἰγυπτίᾳ μὴ συνελθὼν ἐδοξάσθη καὶ ὅτι πρωτότοκος ἐκ Ῥαχὴλ. τούτοις Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας ἐναλλάξ καὶ σταυροειδῶς ἐπιθείς, τῷ Μανασσῆ μὲν ἐκ δεξιῶν ἐστῶτι ὡς πρωτοτόκῳ τοῦ Ἰωσήφ τὴν ἀριστεράν, τῷ δὲ Ἐφραὶμ τὴν δεξιάν, καίπερ ἐξ ἀριστερῶν ἐστῶτι, ὡς β', προφητικοῖς ἠυλόγησεν ὄμμασί τε καὶ ἰδιοποιήσατο, φυλάρχους ἀναδείξας τοὺς δύο καὶ πατριάρχας ἀντὶ Ἰωσήφ. Οὗτος γὰρ καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἐνηρίθηται, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Λευὶ σὺν τῷ Ἐφραῖμ. ἢ γὰρ τοῦ Λευὶ φυλὴ ἱερατικὴ οὔσα τῶν ἰβ' χωρὶς ἐστὶ καὶ καθ' ἑαυτήν. τιμῆς δὲ τοιαύτης ἠξιώθη, ὅτι τε ἀπὸ Ῥουβὴν τρίτος ὁ Λευὶ καὶ ὅτι κατὰ ἀναστροφὴν ἀπὸ τοῦ ὑστάτου πάντων Βενιαμὶν δέκατος εὕρεθεις ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδεκατώσεως πάντων τῶν προσόντων τῷ πατρὶ τῷ θεῷ ἀφιερῶθη. φεύγων γὰρ τὸν Ἡσαῦ ὁ Ἰακώβ ἠύξατο ὅποσα ἂν κτήσασθαι ἀποδεκατώσειν κυρίῳ. Ἄλλως τε εἰ ἀπὸ τοῦ Ῥουβὴν ὁ δέκατος Ἀσὴρ ἱερώθη, παιδίσκης ἂν ἱεράτευεν ἐπονείδιστον γένος, ὅπερ οὐκ ἤρεσε τῷ θεῷ. μετὰ δὲ τὸ εὐλο 138 γῆσαι τὸν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς

Ἰωσήφ, προσκαλεσάμενος τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εὐλόγησε πάντας ἀπὸ Ῥουβὴν ἀρξάμενος. Ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ὡς βασιλέα ἠυλόγησεν, ὅτι, φασί, καὶ αὐτὸς ἐν γυναικί, τῇ ἰδίᾳ νύμφῃ Θάμαρ, ἐδικαιώθη, ἀγνοίᾳ ἀμαρτήσας καὶ ἑαυτὸν κατακρίνας. ταύτην ἐκ γένους Ἀβραὰμ οὕσαν, ὡς τινες, ὁ Ἦρ υἱὸς Ἰούδα, ὡς ἐκ τῆς γῆς Χανανίτιδος, ὦν ἀνὴρ, αὐτὸς πρῶτος οὐκ ἔγνω αὐτήν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Αὐνὰν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὸ ἴδιον σπέρμα ἠφάνιζε τῆς αὐτῆς μητρός, παῖς ὦν Σαύας, ἣτις ἐκώλυσε καὶ τὸν Σηλὼμ ζευχθῆναι τῇ Θάμαρ, τῷ αὐτῷ μίσει κρατουμένη. Λευὶ ἐτῶν ρλζ' ἐτελεύτησεν ἐν Αἰγύπτῳ τῷ κη' ἔτει τοῦ Ἀμβραμ πατρὸς Μωυσέως. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχζ'. Τῷ ξβ' ἔτει Ἀμβραμ ἐγεννήθη Μαρία ἡ ἀδελφὴ Μωυσέως. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψκδ'. Τῷ οβ' ἔτει Ἀμβραμ ἐγεννήθη Ἀαρών. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψλδ'. Τὸν δὲ Μωυσέα τεχθέντα μετὰ τριμηνιαῖον χρόνον οἱ γονεῖς ἐν θήβῃ κατησφαλτωμένη καταθέμενοι Ἀμβραμ καὶ Ἰωχάβητ ἡ μήτηρ πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ, φόβῳ τοῦ προστάγματος Φαραῶ, μὴ ζωογονεῖσθαι πᾶν ἄρρεν Ἑβραίοις κελεύσαντος, ἔρριψαν, τοῦτο μὲν διὰ πολλὴν ἀστειότητα κατοκνοῦντες θανάτῳ τοιοῦτον κάλλος ἐξαφανίσαι, τοῦτο δ' ὅτι προκεχρημάτιστο θεόθεν τὰ κατ' αὐτὸν τῷ πατρὶ θεοφιλεῖ ὄντι, καθὼς τινες τῶν ἐκ περιτομῆς ἱστορήκασιν, ὅτι γε τοῦ Ἰσραὴλ καθηγήσεται καὶ ὅτι τὴν Αἰγυπτίων δυναστείαν θείῳ συντρίψει πολέμῳ. τοῦτον ἡ θυγάτηρ Φαραῶ περιτυχοῦσα κατὰ τινα θείαν πρόνοιαν καὶ τὸ κάλλος ἐκπλαγεῖσα τοῦ βρέφους ἐν τῷ περιέναι σὺν ταῖς ἄβραις τοὺς αὐτόθι λειμῶνας, πολλαῖς θηλαῖς ἀλλοτρίαις προσαγαγοῦσα, πάσας εὔρεν ἀποστρεφόμενον· τροφῶν δὲ χρησαμένη τῇ ἰδίᾳ μητρὶ Ἰωχάβητ ὡς ἀλλοτρία, τῇ συμβουλῇ 139 Μαρίας τῆς ἀδελφῆς, ἣ καὶ παρείπετο σκοποῦσα ριφέντι τὸ ἐκβησόμενον, ὡς οἰκεῖον ἢ ἀλλοτρία τὸν παῖδα τροφεύεσθαι κελεύεται, μισθοὺς ὑποσχομένη τῆς τιθείας, Μωυσέα τε μετονομάζει μετὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνδρυνθέντα, διότι, φησὶν, «ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην», τὸν Μελχίαν ὑπὸ τῶν γονέων πρὶν κληθέντα. Ἦν δ' ἄρα διπλῆ τις καὶ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτῷ πραχθέντων ἢ τηλικαύτη προσηγορία. Μελχίας γὰρ βασιλεὺς ἐρμηνεύεται· Μωσῆς δὲ ἐκ τοῦ ὕδατος τῇ ἱερᾷ παρ' Αἰγυπτίους φωνῇ. Ὁ δὲ αὐτὸς υἱὸς τῇ θυγατρὶ Φαραῶ Θερμούθιδι, τῇ καὶ Φαρίῃ, βασιλίδι οὕση εἰσποιηθεὶς καὶ πᾶσαν Αἰγυπτίων ἀσκηθεὶς παιδευσὶν ὡς βασιλίδος υἱός, δικαίως ἂν κληθεῖν κατὰ κόσμον βασιλεὺς ἐξ ὕδατος, ἵνα τὰ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἐρυθρὰν ἐπ' αὐτῷ πραχθέντα περὶ τὴν τοῦ λαοῦ δι' αὐτῆς πορείαν καὶ τὸν ὄλεθρον Αἰγυπτίων ἐν αὐτῇ τις ἐάσας τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀναγωγὴν αὐτοῦ καταμάθοι καὶ ἔτι τὴν κατὰ τῶν Αἰθίοπων στρατηγικὴν εὐδοκίμησιν, ἔνθα φασὶν πολιορκηθῆναι τὴν Αἰθιοπίων Σαβᾶ καλουμένην πόλιν παρ' αὐτοῦ καὶ προδοθῆναι τελείως ὑπὸ Θαρβῆς θυγατρὸς τοῦ τηλικαύτου βασιλέως Αἰθιοπίων, ἀλούσης τῆς κόρης τῷ Μωυσέως ἔρωτι. τοσαύτην γὰρ αὐτῷ μαρτυροῦσιν αἱ τε θεῖαι γραφαὶ αἱ τε λοιπαὶ ἱστορίαι καὶ πρὸ τῆς θεοπτείας τὴν ὠραιότητα, ὡς πάντας ὁρῶντας αὐτὸν ἐπιλανθάνεσθαι καὶ καταλιμπάνειν τὸ ἐν χερσὶ σπουδαζόμενον. Ταύτην τοι καὶ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ Θέρμουθις αὐτὸν υἰοθετήσατο, καὶ Θαρβῆ θυγάτηρ Αἰθιοπίων βασιλέως ἐκπλαγεῖσα τὸ κάλλος αὐτοῦ τὴν εἰρημένην Σαβᾶ μητρόπολιν, ὡς Ἰώσηπος, προὔδωκεν, ἦν χρόνοις ὅστερον Καμβύσης ἐλθὼν ὁ Κύρου Μερὸν εἰς ὄνομα καλεῖσθαι τῆς ἀδελφῆς ἐκέλευσε. φασὶ δ' ὅτι ποτὲ τοῦτον ἡ θετὴ μητὴρ Φαρία προσαγαγοῦσα τῷ Φαραῶ τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον βασιλικὸν ἀφελὼν περιέθηκε τῷ Μωυσῆ νηπιάζοντι· τοῦτον δὲ ρίψαντα καταπατήσαι αὐτὸν λόγος. 140 Τὰ μὲντοι τῶν Ἑβραίων ἄρρενα, φησὶν Ἰώσηπος, ἀναιρεῖσθαι προσέταξε Φαραῶ, δεινοῦ τινος Ἑβραίων ἱερογραμματέως πρόρρησιν εἰπόντος ἀκούσας, ὅτι γεννώμενον παιδίον τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν καταλύσει. τοιαύτη τις ἐκ βρέφους τῷ Μωυσῆ θεία χάρις προσῆπται καὶ δύνამις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίων βασιλείοις ἐξουσία ἕως τοῦ χρόνου τῆς

ζωῆς Φαρίης καὶ Ἀμώσιος Φαραῶ, τοῦ κατὰ τινὰς μὲν πατρός, καθ' ἑτέρους δὲ ἀδελφοῦ αὐτῆς, ἄμφω γὰρ παῖδας αὐξήθηναί βούλονται τοῦ πρὸ Ἀμώσιος, ἐφ' οὗ καὶ Μωυσέα γεννηθῆναι βεβαιοῦνται. Ἄλλ' ἡμῖν ἐπὶ Ἀμώσιος ἐπιλελόγισται ἔτη δύο αὐτοῦ κατὰ Ἴναχον πρῶτον Ἄργους βασιλέα, καθ' ὃν καὶ πάντες οἱ τε ἐκ περιτομῆς οἱ τε ἐκ χάριτος ἱστορικοί, Ἰώσηπος καὶ Ἰουῆτος, Κλήμης ὁ ἱερός στρωματεύς, Τατιανός τε καὶ Ἀφρικανὸς συνομολογοῦσι κατὰ Ἴναχον γεννηθῆναι Μωυσέα καὶ κατὰ Φορωνέα τὸν Ἰνάχου παῖδα καὶ Νιόβης ἀκμαῖον, κατὰ Ἄπιδα δὲ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἠγήσασθαι, τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἑλληνιστοῦ δοκουμένων ὑποσχόντες ἱστορικῶν, οἷς μόνος ὁ Καισαρεὺς Εὐσέβιος καὶ ἑαυτῷ ἀντιπίπτων χρόνοις ὕστερον κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, πρῶτον Ἀθήνησι βασιλέα, μετὰ Ὠγυγον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κατακλυσμὸν ἔφη γενέσθαι Μωυσέα, καίτοι τῶν εἰρημένων ἐπιμνησθεὶς σοφωτέρων ἀνδρῶν· πρὸς ὃν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἀρκούντως οἶμαι τῆς ἀληθείας ἡμῖν ὁ λόγος διήνυσται καὶ περιττὸν ἐνταῦθα ταυτολογεῖν. Μωυσῆς οὖν ἀνδρωθεὶς καταλιμπάνει τὴν ἀνθρωπίνην πᾶσαν εὐμερίαν καὶ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους χωρεῖ κακοχουμένους, καὶ κατανοήσας δὲ ποτε τύπτοντα Αἰγύπτῳ τινὰ τῶν Ἑβραίων, πατάξας τῇ ἄμμῳ κρύβει. Αὐθὶς τε δυσὶ μαχομένοις Ἑβραίοις πειρασθεὶς καταστεῖλαι τὴν μάχην, φονεὺς τοῦ χθὲς ἀναιρεθέντος Αἰγυπτίου δημοσίως ἐλέγχεται πρὸς τοῦ Ἑβραίου, καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τὸν κρατοῦντα τῆς Αἰγύπτου χωρεῖ. Κάντεῦθεν εἰς γῆν Μαδιάμ ὑποχωρεῖ, μείζονος φιλοσοφίας ἀρχὴν ἐσχηκὼς τὴν ἐρημικὴν καὶ διεζευγμένην ζωὴν τῶν πολλῶν. ταύτη καθαρθεὶς ἕως π' 141 αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἔτους, ἀπὸ μ' τῆς ζωῆς ἔτους ποιμαίνων κατὰ τὸ Σιναῖον ὄρος, θεοφανείας τινὸς ἐν σταθιρᾷ μεσημβρίᾳ καταξιοῦται φοβερᾶς, κρεῖττονι φωτὶ τοῦ ἡλιακοῦ τὰς ὄψεις καταυγασθεὶς. Ἐφ' ᾧ θαμβηθεὶς θάμνον ἀτενίσας ὄρα βάτου πυροειδῶς ἐξάπτοντα καὶ τοῖς κλάδοις ὡς ἐν δρόσῳ συνθάλλοντα. πρὸς οἷς τὴν ἀκοὴν φωνῆς καλοῦσιν μείζονως ἐκπλαγεὶς ἀνυπόδετος καὶ ἀβαρῆς δερματίνων περιβόλων προσβῆναι τῷ ὄρει καὶ τῆς γῆς, ὡσεὶ τηλικούτῳ φωτὶ περιήστραπτο, προσψαῦσαι κελεύεται. καὶ δὴ προσελθὼν εὐλαβείᾳ πολλῇ τὰς ὄψεις ἐπὶ θείοις αὐτῷ ῥήμασι λαλουμένοις ἀποστρέφεται, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὁμοφύλων μετὰ πλείστην παραίτησιν ἐγχειρίζεται. σημείοις δὲ καὶ τέρασι καθ' ὅπλασθαι εἰς Αἴγυπτον ἅμα δυσὶ παισὶ καὶ γυναικὶ κάτεισιν, ὧσιν τις ἄγγελος ἐπιστὰς λέγεται θάνατον ἀπειλεῖν, ὃν ἰλέωσατο καίπερ οὐσα ἀλλόφυλος ἢ γυνὴ τῷ τῆς περιτομῆς αἵματι τοῦ παιδός· συναντήσας δ' αὐτῷ Ἀαρὼν θεόθεν σταλεὶς κοινολογεῖται περὶ τῆς τοῦ λαοῦ συνελεύσεως εἰς μίαν ἐκκλησίαν καὶ περὶ τῶν λαληθησομένων αὐτοῖς ὡς ἐκ θεοῦ ῥημάτων, ὅσα τε περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐχρῆν ἀγγελθῆναι τοῖς χρόνῳ πολλῶν πεποιηκόσιν, οὔτε γεγονότος, καὶ τῶν περὶ τὴν ῥάβδον καὶ τὴν χεῖρα Μωυσέως ἀπολευκουμένην καὶ αὐθὶς ἀποκαθισταμένην θαυμάτων καὶ ποτάμιον ὕδωρ αἵματούμενον, πρὸς αὐτὸν ἤδη λοιπὸν ἠγωνίζετο Φαραῶ. εἰς γὰρ τὸν λεγόμενον Μισφραγμούθωσιν ἐλθόντες καὶ τοὺς θεοὺς παρρησίᾳ ποιούμενοι διεδείκνυντο λόγους· ἐφ' οἷς χαλεπήνας ὁ τύραννος ἐπέτεινε τοῖς Ἰσραηλίταις τὴν κάκωσιν, ἀντισοφισάμενος μὲν καὶ διὰ γοητικῆς μαγανείας φαντασίᾳ μόνῃ καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ τοῖς εὐεξαπατήτοις τὸν νοῦν παραδεικνύσης, αἰσχυρθεὶς δὲ σὺν τοῖς γόησι καταβρωθεισῶν αὐτοῖς τῶν ῥάβδων ὑπὸ τῆς ῥάβδου Μωυσέως. 142 Ὁρῶν δ' αὐτὸν ὁ Μωυσῆς ἀπειθοῦντα τῷ θεῷ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν πρῶτον ἐπάγει κοινὴν τῷ ἔθνει πληγὴν, αἷμα τὸ πᾶν ὕδωρ προστάγματι ποιήσας θεοῦ, ὡς καὶ τὴν γῆν ὅλην Αἰγύπτου καὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τοῦ αἵματος γέμειν. Μωυσῆ δὲ καὶ Ἀαρὼν καὶ τοῖς Ἑβραίοις ἐπίνετο τὸ ὕδωρ. ἔνθεν γὰρ καὶ τοῖς γόησιν ἀντεσοφίσθη τὸ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις εὐρισκόμενον ὕδωρ αἷμα δοκεῖν φαίνεσθαι. τὸ δ' αὐτὸ νοητέον καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας πληγῆς τῶν βατράχων, Αἰγυπτίους μὲν πάντας τῷ πάθει μαστίζεσθαι,

μόνην δὲ τὴν Ἑβραίων ζωὴν καθαρεῦναι τοῦ μύσου. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σκνιπῶν καὶ τῆς κυνομυίας, τοῦ τε θανάτου τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῷ αἰθαλώδει κονιορτῷ φλυκτίδων, τῆς χαλάζης μετὰ βροντῶν διαφθειρούσης, τῆς ἀκρίδος, τοῦ ψηλαφητοῦ σκότους, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ θανάτου τῶν πρωτοτόκων ἔν τε ἀνθρώποις, ἕως αὐτοῦ Φαραῶ, καὶ ἐν κτήνεσιν· ὃν ἔφυγον τῇ προχύσει τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ τῆς φλιάς. σκυλεύσαντες δὲ Αἰγυπτίους ἐξῆλθον κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκχώθ ἔτει παρὰ Μωυσέως ἀρχομένῳ. τῶν δὲ χρόνων ἡ τάξις ἀπὸ πρώτου Μωυσέως ἐξῆς ἐν τῷ κανόνι συντέτακται.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων ἰγ' ἐβασίλευσεν Ἀσχάλιος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχζ'. Ἀσσυρίων ιδ' ἐβασίλευσε Σφαῖρος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψη'. Ἀσσυρίων ιε' ἐβασίλευσε Μάμυλος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψμ'. Ἀσσυρίων ις' ἐβασίλευσε Σπαρθέως ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψο'. ΑἰΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων λ' ἐβασίλευσε Σέθως ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχλζ'. Αἰγυπτίων λα' ἐβασίλευσε Κήρτωσ ἔτη κθ' κατὰ Ἰώσηππον, κατὰ δὲ τὸν Μανεθῶ ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχπζ'. 143 Αἰγυπτίων λβ' ἐβασίλευσεν Ἀσῆθ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψις'. Οὗτος προσέθηκε τῶν ἐνιαυτῶν τὰς ε' ἐπαγομένας, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ, ὡς φασιν, ἐχρημάτισεν τξξ' ἡμερῶν ὁ Αἰγυπτιακὸς ἐνιαυτός, τξ' μόνον ἡμερῶν πρὸ τούτου μετρούμενος. ἐπὶ αὐτοῦ ὁ μόσχος θεοποιηθεὶς Ἰαπὶς ἐκλήθη. Αἰγυπτίων λγ' ἐβασίλευσεν Ἀμωσις ὁ καὶ Τέθμωσις ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψλς'.

ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ. Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετσαυρῆσ ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψκς'. Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Ἀμμενέμησ ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψμβ'. Θηβαίων λγ' ἐβασίλευσε Ἀμμενέμησ β' ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψξη'. Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιχερμηῆσ Ἑρακλῆσ κραταῖδσ ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψζα'. Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρησ ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωμς'. Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφόασ ὁ καὶ Ἑρμηῆσ, υἱὸσ Ἑφαίστου, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Σικυωνίων ιδ' ἐβασίλευσε Μαραθώνιος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωλε'. Σικυωνίων ιε' ἐβασίλευσε Μαράθιος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωξε'. Σικυωνίων ις' ἐβασίλευσε Κόραξ ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπε'. 144 Σικυωνίων ις' ἐβασίλευσεν Ἐποπεὺσ ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γιε'. Σικυωνίων ιη' ἐβασίλευσε Λαομέδων ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γμζ'. ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Δευτέρα μετὰ τὴν Σικυωνίων βασιλείαν κατὰ τὴν Εὐρώπην λέγεται γενέσθαι καὶ αὕτη ἀρχαιοτάτη τῶν Ἀργείων χρόνοισ ὕστερον ὀνομαζομένων ἀπὸ τινος Ἀργου βασιλεύσαντος. ταύτης πρώτος Ἰναχοσ ἐβασίλευσεν ἔτη ν', ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα πρῶτον Ἰναχία ἐλέγετο ἕως Ἀργου. βασιλεύει δὲ Ἰναχοσ κατὰ Βασχάλεον ἰγ' βασιλέα Ἀσσυρίων ἔτους αὐτοῦ γ', τῆσ δὲ Ἀσσυρίων ἀρχῆσ ἔτη υνγ', καθ' ὃν Αἰγύπτου μὲν Κήρτωσ, Σικυωνίων δὲ Πλημναῖοσ ἐβασίλευσεν. ὁ δὲ χρόνοσ τῆσ αὐτοῦ βασιλείασ ἀσύμφωνοσ φέρεται παρ' Ἑλλησι διὰ τὴν ἀρχαιότητα, καθάπερ τῶν λοιπῶν. ἔστι δὲ κατὰ τοὺσ πολλοὺσ ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου Ἰνάχου ἕωσ τοῦ θ' Σθενέλου ἔτων υιγ'. τὸν δὲ Σθένελοσ Δαναὸσ ἐκβαλὼν ἐκράτησε τοῦ Ἀργουσ, ὡσ μαρτυροῦσι πάντεσ ἱστορικοί, σὺν τοῖσ ἀπογόνοισ ἔτη ρξβ'. ὁμοῦ ἔτη φοε' ἀπὸ Ἰνάχου ἐπὶ Ἀκρίσιον ε' ἀπὸ Δαναοῦ βασιλέωσ τοῦ Ἀργουσ. Μετὰ δὲ Ἀκρίσιον ἔσχατον τῶν Δαναῖδων εἰσ Μυκήνασ μετετέθη ἡ βασιλεία τῶν Ἀργείων κατὰ Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέωσ, καὶ διεδέξαντο τὴν βασιλείαν οἱ Πελοπίδεσ ὧν πρῶτοσ

ἔβασίλευσε Πέλοψ, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Πελοπόννησος. οὗτος Ὀλυμπίων προέστη. βασιλεύει δὲ ἔτη νγ'. ἐν δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἔτεσι διαφωνεῖται ἔτη κζ', κατὰ Οἰνόμαον ἴσως ὑπονοούμενα, μετατεθείσης τῆς ἀρχῆς εἰς Μυκῆνας μετὰ Ἀκρίσιον ἐπὶ Εὐρυσθέως, ὃν οἱ μὲν πρὸ Πέλοπος ἔτη φασι βασιλεῦσαι πγ', οἱ δὲ μετὰ Πέλοπα ἔτη με'. Εἶτα Πελοπίδες· μετὰ Πέλοπα Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη ξε', μεθ' οὓς Ἀγαμέμνων Ἀτρέως παῖς ἔτη σὺν ἀδελφῶ Μενελάω κατὰ μὲν τινὰς λγ', κατὰ δὲ ἄλλους λ' ἢ καὶ κη'. Αἴγισθος ζ' ἢ ιζ'. Ὀρέστης Ἀγαμέμνονος υἱὸς καὶ Πένθιλος καὶ Κομήτης ἔτη νη'. 145 Ἡρακλειδῶν κάθοδος, οἱ Πελοπόννησον λαβόντες ἐκράτησαν μετὰ τοὺς Πελοπίδας ἔτη νη'. ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν Ἰώνων ἀποικίαν ἔτη ξ', ἀπὸ δὲ τῆς Ἰώνων ἀποικίας ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα ἔτη ἀναγράφουσιν σζζ'. Ἀρχὴ βασιλείας Ἀργείων Ἰων πρῶτος βασιλεὺς Ἰναχος ἔτη νς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχζβ'. Οὐ μοι δοκεῖ καλῶς ὁ Ἀφρικανὸς ἐν γ' λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ φάναι τὴν Ἀργείων βασιλείαν τῷ ζ' ἔτει τῆς Ἀσσυρίων βασιλείας ἄρξασθαι ἐπὶ Ἀρείου ε' βασιλέως Ἀσσυρίων. ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο Μωυσῆς πρὸς τῷ τέλει τῆς ζωῆς Ἀβραὰμ τεχθεῖς, εἴ γε πάντες ὁμολογοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ κατὰ τὸ μδ' ἔτος Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλεύοντος μετὰ Βῆλον Ἀσσυρίων. Βήλου γὰρ νέ', Νίνου μδ', Ἀβραὰμ ρα'. ἔσται ἄρα Μωυσῆς κατὰ τὸ ρα' ἔτος Ἀβραὰμ, ὅπερ ἀδύνατον. ὁμολογεῖ δὲ αὐτὸν κατὰ Ἰναχον. Ἀργείων β' ἔβασίλευσε Φορωνεὺς ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψμη'. Φορωνεὺς παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης πρῶτος λέγεται νόμους καὶ κριτήρια παρ' Ἑλλησι θέσθαι. φασι δὲ τινες Νιόβην Φορωνέως εἶναι θυγατέρα, ὅπερ οὐκ ἀληθές.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἔβασίλευσε Κρήτης Κρῆς αὐτόχθων, ὃν ἓνα λέγουσι τῶν Κουρήτων, παρ' οἷς ὁ παρ' Ἑλλησι λεγόμενος ψευδῶνυμος θεὸς Ζεὺς κρυφθεὶς ἀνετράφη, καὶ Κρήτης ἐτυράννησεν. ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρητὸς ἢ νῆσος ὠνομάσθη Κρήτη. τοὺς αὐτοὺς φασι Κούρητας κτίσαι πόλιν Κνωσὸν ἐν Κρήτῃ καὶ ἱερὸν Κυβέλης μητρός. Ἄργος καὶ Σικυῶν πόλεις Πελοπόννησος. 146 Ἡ θυγάτηρ Ἰνάχου Ἰὼ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα Ἰῖσις ὠνομάσθη, ἢ Αἰγύπτιοι σέβουσιν Ἰῖσιν Φαρίαν καλοῦντες διὰ τὸ πρῶτως ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ παραγενέσθαι. φασι δὲ αὐτὴν τινες γημαμένην Τηλεγόνῳ τὸν Ἐπα φον γεννήσαι. Ἀπὸ Ἰνάχου ποταμὸς Ἰναχος ἐν Ἄργει ὠνομάσθη καὶ ὁ Βόσπορος ἐπὶ τῆς Ἰοῦς. Κάσος καὶ Βῆλος Ἰνάχου παῖδες πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ καὶ τὴν νῦν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας πόλιν ἔκτισαν. Νιόβη γαμετῇ Ἰνάχου, μητρὶ δὲ Φορωνέως πρώτη γυναικῶν ἐμίγη Ζεὺς, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἄπιν υἱόν, τὸν Σάραπιν. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους μυθεύονται Ἑλληνες μιγῆναι τὸν αἰσχροτάτον Δία καὶ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου, ἣν καὶ βοῦν ἐποίησεν, ἀφ' ἧς ὁ Βόσπορος ἐκλήθη. Πᾶσα παρ' Ἑλλησι θαυμαζομένη πρᾶξις ἀπὸ τῶν Ἰνάχου χρόνων καὶ Φορωνέως εἰς τὰ μετέπειτα φέρεται. διὸ καὶ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ τῷ δια λόγῳ τῶν Φορωνέως ἐπιμένεται χρόνων ὡς πάνυ παλαιῶν καὶ Νιόβης καὶ τοῦ κατὰ Ὠγυγον ἀρχαιοτάτου κατακλισμοῦ, ὃς λέγεται κατὰ Φορωνέα καὶ Ἀπιδα γενέσθαι. Θεσσαλία Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους πρῶτος ἔβασίλευσε Θεσσαλίας ὁ Γραικοῦ παῖς Θεσσαλος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ἕως νῦν ὠνομάσθη. Ὠγυγος πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς, τῆς νῦν Ἀττικῆς, τούτοις τοῖς χρόνοις ἐγνωρίζετο. Ὠγυγος ἐν Ἀκτῇ *** Τριτώνιδι λίμνῃ Ἀθηνᾶ παρ' Ἑλλησιν ὠνομάσθη. Τελχίνες καὶ Καροιάται πρὸς Φορωνέα καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν.

147 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Μωυσέως ἔτη ρκ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψλζ'. Τῷ γωις' ἔτει τοῦ κόσμου, Μωυσέως π', πληρωθέντι καὶ ἀρξαμένῳ πα', πρώτη ἡμέρα τῶν ἀζύμων, κατὰ τὴν σελήνην ιδ', μεσοῦσης τῆς νυκτός, κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου

καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους, καὶ ἀνέστη Φαραῶ καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ. οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ἣ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκός. καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ λαοῦ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· βαδίζετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε. καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαμβάνοντες πορεύεσθε, καθάπερ εἰρή κατε. εὐλογήσατε δὴ καμέ. Καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς. εἶπον γὰρ ὅτι «πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.» ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ στέας αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι, τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. καὶ κύριος ἔδωκε χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς, καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους. Ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ εἰς Σοκχώθ εἰς χ' χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες πλὴν τῆς ἀποσκευῆς, καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐ τοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα. καὶ ἔπεψαν τὸ στέας, ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους· οὐ γὰρ ἐζυμώθη. ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι, οὐδὲ ἐπισιτισμόν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν. Ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν, ἔτη υλ'. καὶ ἐγένετο μετὰ υλ' 148 ἔτη ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου. νυκτός προφυλακὴ ἐστὶ κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐκείνη ἡ νύξ αὐτῆ προφυλακὴ ἐστὶ τῷ κυρίῳ, ὥστε εἶναι πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς γενεὰς αὐτῶν. Τούτους ὁ θεὸς ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἤγαγε τὴν σύντομον ἐπὶ Φυλιστιεὶμ ὁδόν, ἢ τὴν διὰ μέσου τῆς Σερβωνίδος λίμνης καὶ τῆς κατ' Αἴ γυπτον θαλάσσης ἔτι συντομωτέραν, ἀλλὰ κύκλῳ διὰ νοτιωτέρας γῆς καὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, ὡς ἂν μὴ παλινδρομήσωσι μεταμεληθέντες εἰς Αἴ γυπτον οἱ ἀπειθεῖς. Τριῶν δὲ ἡμερῶν ἀποστᾶσιν αὐτοῖς Αἰγύπτου ἐκ Ῥαμεσσῆ εἰς Σοκχώθ καὶ ἐκ Σοκχώθ εἰς Νονθὼμ παρὰ τὴν ἔρημον καὶ ἀπὸ Νονθὼμ ἀνά μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνά μέσον θαλάσσης ἐρυθρᾶς ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως καὶ ἐξ ἐναντίας Βεελσεφῶν ἔδοξαν Αἰγυπτίοις πλανᾶσθαι, καίτοι στύλῳ πυρὸς ὀδηγούμενοι νυκτός, ἡμέρας δὲ στύλῳ νεφέλης, οὐ τῆς συνήθους ἐξ ἀτμῶν καὶ ἀναθυμιάσεων συνισταμένης, συμπηλουμένου τοῦ ἀέρος ἐξ ὀμιχλώδους συστάσεως τοῖς πνεύμασι πρὸς ἑαυτόν, ἀλλ' ἄλλης τινὸς ὑψηλοτέρας τῆς ἀνθρωπίνης ἐννοίας θαυμαστῶς ἐπιτειχιζούσης αὐτοῖς, ἡμέρας τὴν τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φλόγῳσιν, πολλὴν οὖσαν κατὰ τὴν οἴκησιν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ δροσοειδῶς σκιαζούσης τὸν λαόν, ἀφ' ἑσπέρας δὲ ἕως ὄρθρου καταλαμπούσης, ὑφ' ἧς ὀδηγούμενοι πρὸς τὸ ἐρυθραῖον ἦλθον πέλαγος. Τούτους Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς Αἰγύπτου τριστάταις καταλαβὼν μέσους ἔσχεν αὐτοῦ καὶ τῶν θαλαττίων ὑδάτων πάσης φυγῆς ἠπορημένου, βοῶντας δὲ μόνον πρὸς κύριον, ὡς τὰ λόγια, καὶ Μωυσέως καταγογγύζοντας, ὅτι γε συμφερούσης δουλείας ἀπήλλαξε καὶ ἐρημοταφεῖς κατέστησεν· ἀλλὰ θαρρεῖν αὐτοὺς παραινέσας τοῖς χεῖλεσι, κατὰ νοῦν δὲ σφόδρα πονούμενος, ἔπληξε ράβδῳ τὴν θάλασσαν, ὡς ὑπὸ θεοῦ προστάττεται, κατὰ τὴν ἐωθινήν τῆς νυκτός ὥραν, καὶ τὸν λαὸν ὡς ἐν ἠπείρῳ δι' αὐτῆς διαβιβάσαι, τῆς ἡμέρας ἤδη καταυγαζούσης· ὃ δὴ καὶ γέγονε. πλήξαντος γὰρ Μωυσέως κατάκρουτον αἰγιαλὸν τοῦ ὕδατος τὸ πᾶν ὑπερράγη πέλαγος ἕως ἄκρου τῆς ἀντικειμένης ὄχθης, συμ 149 πεπηγόντων καὶ τῶν κυμάτων τοῖς ὕδασι, οἷόν τι συμβαίνειν φιλεῖ περὶ τὴν θερμὴν ὕαλον, εἰ κατὰ ἐν ῥαγεῖν μέρος, πρὸς τὸ ἕτερον πέρασ ἢ ῥήξις εὐθυτόμως διεξέρχεται. οὕτω τε σὺν τῷ πλήθει ποσὶ διήλθεν ἀβρόχοις πυθμένα, θαλαττίων τείχεσιν ὑδάτων καὶ κυμάτων περιφρουρούμενος. Οἱ δὲ

Αἰγύπτιοι, τοῦ θεοῦ συντάξαντος αὐτοῖς τὴν παρεμβολὴν ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, ἥτοι βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς ὄμβροισ τε καὶ χαλάζαις, ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ἐξετίναξε κύριος ὁ θεὸς πάντας τοὺς Αἰγυπτίους ἐν αὐτῇ σὺν τῷ Φαραῶ, Μωυσέως ἐπιστραφέντος καὶ ἐγκαρσίως τῇ ράβδῳ πλήξαντος τὰ ὕδατα σταυρικῶ τύπῳ προστάξει θεοῦ· φασὶ δὲ τινες προεκβρασθέντας Αἰγυπτίους νεκροὺς ἐνόησαν εὐρεθῆναι, οὓς Ἰουδαῖοι διαβάντες ἐσκύλευσαν πρὸς τῷ πέρατι τῆς ἐρυθρᾶς. Ἐξάραντες δὲ ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς ἦλθον ὁδὸν ἡμερῶν γ' εἰς ἔρημον Σοῦρ ἄνυδρον δίψει φρυγόμενοι, ἔνθα πάλιν Μωυσέως καταστασιάζουσι ὕδατι πικρῷ λίμνης τινὸς ἀπότου παρεμβάλλοντες, Μερρᾶς διὰ τοῦτο καλουμένης, ἥς τὸ πικρὸν ξύλου τινὸς ἐμβολῇ Μωυσῆς ἰάσατο θεόθεν ὑποδειχθέντος εἰς τύπον τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ. ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Ἐλεῖμ, τῆς νεφέλης μετανισταμένης αὐτοῖς ἐκάστοτε κατὰ βούλησιν θεοῦ καὶ πάλιν ἰσταμένης κατὰ τοὺς τόπους τῆς ἀναπαύσεως, σημαινούσης τε τῇ στάσει τὰς μονὰς καὶ τῇ κινήσει τὰς μεταστάσεις ἀεὶ παρ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς ἐν ἐρήμῳ διατριβῆς. Εὐρον δὲ εἰς Ἐλεῖμ ἰβ' πηγὰς ὑδάτων ποτίμων καὶ φοίνικας ὅτι. τύποι δὲ τῶν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἦσαν αὗται μαθητῶν, οἵτινες τοῖς θεοῖς νόμοις τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τὸν νοητὸν κατήρδυσαν Ἰσραὴλ σὺν τοῖς ὁσμοφοιτηταῖς καθ' ὅλην διασπαρεῖσιν τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τῶν ἰβ'. ἀπὸ δὲ Ἐλεῖμ ἦλθον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. αὕτη μέσον Ἐλεῖμ καὶ ὄρους Σινᾶ κεῖται. ἐνταῦθα κατεβῶν Μωυσέως καὶ Ἀαρὼν λέγοντες· ὄφελον ἐν Αἰγύπτῳ πληγαῖς θεοῦ τεθνήκαμεν ἀπολαύοντες τῶν ἐν αὐτῇ κρεῶν καὶ ἄρτων. δίδοται δ' αὐτοῖς ἄρτος οὐκ ἐκ γῆς, ἀλλ' ἀπ' οὐρανοῦ δροσοειδῶς καταρρέων καὶ κρυσταλλοειδῶς πηγνύμενος, ἐμπερὴς κορίου σπέρματι 150 λευκῶ κατὰ τὸν ὄρθρον· τὸ δὲ γεῦμα ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι. ὅπερ ἀγνοοῦντες οἱ ἀπειθεῖς ἠρώτων «τί ἐστὶ;» πρὸς ἀλλήλους· διὸ καὶ μάννα κέκληται. μέτρον ἐκάστῳ τῆς συλλογῆς πρὸς θεοῦ ὄριστο γομῶρ, τῷ δυνατῷ καὶ ἄδυνάτῳ, ὅπερ ὁ πλεόν συλλέξας τὸ αὐτὸ μέτρον ἔχων ἠυρίσκετο καὶ ὁ ὀλίγον ὁμοίως. τῷ γὰρ πλεονάζοντι παραδόξως ἠλαττοῦτο καὶ τῷ λειπομένῳ προσετίθετο. τούτου μοῖρα φυλαττομένη εἰς αὔριον εἰς φύσιν σκωλήκων μετεποιεῖτο χωρὶς τῆς ἡμέρας τῶν σαββάτων, ὃ καὶ παραδοξότατον ἦν. τὸ γὰρ αὐτὸ συλλεγόμενον καὶ ἴσον ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐν τῇ πρὸ τῶν σαββάτων ἡμέρᾳ διπλοῦν ἐγένετο ταῖς δύο ἡμέραις ἐπαρκοῦν, τῇ παρασκευῇ τε καὶ τῷ σαββάτῳ, μηδ' ὅλως διαφθειρόμενον. ἐτύπου δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀδιάφθορον τοῦ δεσποτικοῦ σώματος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ ταφῆς, σταυρῷ μὲν καὶ τοῖς ἡλίοις καὶ τῇ λόγχῃ φυσικῶς πεπονηθὸς ὁμοιοπαθῶς ἡμῖν τὰ τῆς φθορᾶς νύγματα δι' οἶκτον χωρὶς πάσης ἀμαρτίας, διαφθορὰν δὲ καὶ διάλυσιν μηδ' ὅλως ὑπομεμενηκός. ἔχει μέντοι καὶ ἄλλους λόγους μυστικῶς εἰκονίζοντας τότε τὸ μάννα, τὴν τε πάναγνον θεομήτορα καὶ τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, περὶ ὧν οὐ πρόκειται νῦν λέγειν. τοῦτο μὲν οὖν τὸ μάννα κομισθὲν ἐκ τῆς Παρθικῆς εἶδος ἐγὼ καὶ μετέσχον αὐτοῦ, τῆς αὐτῆς γεύσεως ὄν, ἀλλ' οὐχ οὕτω πλουσίως οἶον ὠφθη ποτέ, οὐδὲ κατὰ τήνδε τὴν ἔρημον. κατὰ δὲ τὰς ἐσπέρας αὐτοῖς εἶδος πετεινῶν ἀνέβαινε καὶ ἐκάλυπτε τὴν παρεμβολήν, ὀρτυγομήτρα λεγόμενον, πρὸς βρῶσιν. ἔφαγον τοίνυν τὸ μάννα τεσσαράκοντα ἔτη πολλάκις αὐτὸ βδεύοντες ὡς διάκενον ἄρτον οἱ τῶν θείων ἀνάξιοι παροχῶν. ἀπέθετο δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐν στάμνῳ χρυσοῦ γομῶρ τοῦ μάνναν ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, ὃν τρόπον κύριος συνέταξε τῷ Μωυσῇ. Ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σινᾶ ἀπάραντες διὰ ῥήματος κυρίου ἦλθον εἰς Ῥαφὶ δεῖν ἄνυδρον τόπον, ἔνθα λοιδορηθεὶς Μωυσῆς σφόδρα πρὸς τοῦ λαοῦ εὐξάμενος τῷ θεῷ χρησιμοδοτεῖται πατάξαι ράβδῳ τὴν πέτραν καὶ δοῦναι τοῖς παραπικρασταῖς ὕδατα. καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον πειρασμός καὶ λοι 151 δόρησις. ἔνθα Ἀμαλήκ ἐλθὼν ἐπολέμησε τὸν Ἰσραὴλ, οἷς ἐπιπέμψας Μωυσῆς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, καλούμενον Αὐσῆ πρὸ

τούτου, μετὰ δυνάμεως ἐκ λεκτῆς στρατηγόν, αὐτὸς τῆ τῶν χειρῶν ἐκτάσει σταυροειδῶς τυπούμενος προσανεῖχε τῷ θεῷ. μέχρι μὲν οὕτω ταύτας ἐτύπου Μωυσῆς ἐπαίρων εἰς ὕψος, ἐκράτει τῶν ἐναντίων ὁ Ἰσραήλ, ἠνίκα δ' ἂν καθῆκε ταύτας διὰ βάρος, ἠττώοντο. τότε ἐπικαθίσας λίθῳ ὑπὸ Ἀαρῶν καὶ Ὡρ ἕως ἡλίου δυσμῶν τὰς χεῖρας ἐξέτεινε στηριζόμενος· καὶ Ἰησοῦς ἅπαντα τὸν Ἀμαλήκ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἐτροπώσατο, τῆ τῆς νίκης αἰτία σταυροειδεῖ τῶν χειρῶν ἐκτάσει τοῦ νομοθέτου τροπαίῳ χρησάμενος. Τότε Ἰοθὼρ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ γαμβρὸς Μωυσέως παρεγένετο πρὸς αὐτὸν σὺν γυναικὶ αὐτοῦ Σεπφώρα καὶ δυσὶ παισὶν ἐξ αὐτῆς τεχθεῖσι τῷ Μωυσῆ κατατὴν ἔρημον Μαδιάμ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας πλησιάζουσαν τῷ ὄρει Σινᾶ, περὶ οὗ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔφη. «τὸ δὲ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν Ἀραβίᾳ, ἣτις ἐστὶ διαθήκη εἰς δουλείαν γεννώσα.» ὀνόματα δὲ τοῖς παισὶν ἦν Γηρσάμ καὶ Ἐλίεζερ· τούτοις οὐδὲν ἄξιον μνήμης πέπρακται. Ἀκούσας δὲ Ἰοθὼρ τὰ κατ' Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θαύματα ἐξέστη καὶ εὐλόγησε τὸν θεόν, θύσας αὐτῷ ὀλοκαυτώματα. καὶ συνεστιαθεὶς Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν καὶ πᾶσι τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραήλ, περὶ τε δικαστηρίων χρηστὰ συμβουλεύσας ἀνέζευξεν εἰς Μαδιάμ προπεμφθεὶς ὑπὸ Μωυσέως. Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῆ ἡμέρα ταύτη ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον τὴν Σινᾶ, καὶ παρέβαλλεν ἐκεῖ Ἰσραήλ κατέναντι τοῦ ὄρους, καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. τότε μυσταγωγηθεὶς Μωυσῆς τὰ πρὸς τὸν λαὸν καταβάς ἀπήγγειλε τοῖς πρεσβυτέροις, τῶν δὲ συνθεμένων ὑπέκρινεν θεῷ κατὰ πάντα, ἀνήγαγε πρὸς τὸν θεὸν τοὺς λόγους αὐτῶν. καὶ καταβάς πάλιν διεμαρτύρατο τῷ λαῷ πάντων μολυσμῶν καθαρθῆναι καὶ περιρραντισμοῖς ἀφαγνίσασθαι τρισὶν ἡμέραις ἀπεχομένους καὶ τοῦ γάμου. τῆ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρὸς ὄρθρον φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασι καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὡς ἀφανὲς ἐν κύκλῳ τοῦ ὄρους εἶναι τῷ γνόφῳ συνειλημμένον φοβερὰν τε 152 τὴν θέαν ἐμποιεῖν τοῖς ὀρώσι καπνιζόμενον κύκλῳ πυρὶ καὶ σάλπιγγος καταπλήκτῳ φωνῇ περιηχούμενον. ἐφ' οἷς ἅπας ἐξέστη ὁ λαὸς ἀξανο μένης σφόδρα τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος ἐπὶ τῆ καταβάσει τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους, Μωυσέως τε διαλεγόμενου καὶ τοῦ θεοῦ ἀποκρινομένου. τότε ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν τὴν νομικὴν δεκάλογον. α' Ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. β' Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἰδῶλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα. γ' Οὐ λήψη τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ κενῷ. οὐ γὰρ μὴ καθάρῃς κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. δ' Μνήσθητι τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. ε' Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς. ς' Οὐ μοιχεύσεις. ζ' Οὐ φονεύσεις. η' Οὐ κλέψεις. θ' Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου. ι' Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν. Αὕτη ἡ δεκάλογος γενικῶν ἐντολῶν ἐστὶ διάταξις. Ταῦτα τὰ θεῖα διδάγματα φοβερᾶ τινι ἐνάρθρῳ φωνῇ διατέτακται, ὀρώντος τοῦ λαοῦ καὶ ἀκούοντος, ἧς τὸ κατάπληκτον καὶ ἀκοαῖς δυσάντητον μὴ φέροντες ἤτησαν διὰ Μωυσέως τὰ λοιπὰ τῶν ἐφεξῆς ἰδικῶς αὐτοῖς ἐν πενήκοντα κεφαλαίοις νομοθετηθέντα λαληθῆναι. Ἦσαν δὲ περὶ τε οἰκετῶν καὶ φόνων ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων, ἀτιμίας γονέων καὶ κακολογίας, κλοπῆς, πατάξεως ἐν μάχαις πρὸς ζωὴν καὶ πρὸς θάνατον, ἐλευθέρων πρὸς ἐλευθέρους καὶ δεσπότην πρὸς δούλον καὶ ἀν 153 δρῶν πρὸς ἔγκυον γυναῖκα, καὶ ἐκβολῆς ὀφθαλμοῦ δούλου καὶ δούλης, κερατισμοῦ ταύρου πρὸς θάνατον καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὀρυγῆς λάκκου καὶ κτηνῶν ἐμπτώσεως ἐν τούτῳ, κερατισμοῦ ταύρου πρὸς ταῦρον, κλοπῆς μόσχου καὶ θανῆς τοῦ κλέπτου ἐν τῷ διορύγματι κατὰ

βοσκημάτων, καὶ ἄλωνος ἐμπρησμοῦ, παρακαταθήκης ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ ὑπο ζυγίων καὶ παντοίων κτηνῶν χρήσεως παρὰ τῷ πλησίον, φθορᾶς παρθένου, καὶ θανάτου φαρμακοῦ, κτηνοβοσσίας, καὶ θυσίας εἰδώλων, κακῶ σεως προσηλύτου καὶ ὄρφανῶν καὶ χηρῶν, δανειζομένων, κακολογίας εἰς θεὸν καὶ ἄρχοντας λαοῦ, ἀπαρχῶν ἄλωνος καὶ ληνοῦ, πρωτοτόκων υἰῶν μόσχων τε καὶ προβάτων καὶ ὑποζυγίων, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἄνδρας ἀγίους θεῶ, καὶ κρέα θηριάλωτον μὴ ἐσθίειν, ἀλλὰ κυσὶν ἀπορρίπτειν, μὴ παρα δέχεσθαι ἀκοήν ματαίαν, μὴ συμμαρτυρεῖν ἀδίκῳ, μὴ συνεῖναι πολλοῖς ἐπὶ κακία, μὴ ἐκκλῖναι μετὰ πολλῶν κρίσιν, μήτε ἐλεῆσαι πτωχὸν ἐν κρίσει, ἀποστρέφειν καὶ ἀποδιδόναι τὸν βοῦν καὶ τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ πλανώμενον εὐρόντα, καὶ πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον συνεγείρειν, μὴ διαστρέφειν κρίσιν πένητος δικαίαν, ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀφίστασθαι, μὴ ἀναιρεῖν ἀθῶνον καὶ δίκαιον, μὴ δικαιοῦν τὸν ἀσεβῆ, δῶρα μὴ λαμβάνειν ὡς ἐκτυφλοῦντα βλέποντας καὶ τὸ δίκαιον λυμαινόμενον, προσήλυτον εὖ ποιεῖν, ἔξ ἔτη σπεῖρειν τὴν γῆν καὶ τῷ ζ' ἄφεςιν αὐτῇ παρέχειν εἰς ἀπόλαυσιν πτωχοῖς ἢ θηρίοις, ὁμοίως καὶ τὸν ἀμπελῶνα καὶ τὸν ἐλαιῶνα ἔξ ἡμέρας ἐργάζεσθαι τῆς ἑβδομάδος, τῷ δὲ σαββάτῳ ἀναπαύεσθαι. Ὀνόματι θεοῦ ἀλλότριον μὴ ὀμνύειν, μήτε προσφέρειν διὰ στόματος. τρεῖς καιροὺς τοῦ ἔτους ἑορτάζειν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων πρῶτην ἑπτὰ ἡμερῶν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἥτοι κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ ἔαρος πανσέληνον, δευτέραν ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων, καὶ τρίτην συναγωγῆς ἔργων τοῦ ἀγροῦ συντελείας ἀπὸ ἐξόδων ἐνιαυτοῦ. μὴ ὀφθῆναι κενὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ πᾶν ἄρσεν ὀπτάνεσθαι ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰς τρεῖς ἑορτὰς ταύτας. μὴ θύειν ἐπὶ ζύμῃ αἶμα θυσιασματος κυρίου, ἀλλ' ἐπ' ἀζύμοις· μὴ μένειν ἕως πρωτὶ στέαρ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς εἰσάγειν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. ἐφ' ἅπασιν μὴ ἔψιν ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 154 Ταῦτα τὰ δικαίωματα τοῦ θεοῦ Μωυσῆς ἐλθὼν ἀπήγγειλε τῷ λαῷ μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν θείων παραινέσεων, καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς μιᾶ φωνῇ λέγοντες· πάντας τοὺς λόγους κυρίου ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ ἔγραψε ταῦτα πάντα. τότε ὀρθρίσας ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ ἰβ' λίθους κατὰ φυλὴν ἔστησε· καὶ θύσας τῷ θεῷ μόσχους προσέχεε τὸ ἡμῖς τοῦ αἵματος πρὸς τὸ θυσιαστήριον· ἐπανέγνω τε αὐτὸς εἰς τὰ ὄρα τοῦ λαοῦ τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, καὶ εἶπον· πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ λαβὼν τὸ ἄλλο ἡμῖς τοῦ αἵματος τῶν θυσιῶν ἐν κρατῆρι κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο πρὸς ἡμᾶς κύριος περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων. Παραλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ σὺν ἄλλοις ὅ τῆς γερουσίας ἀνέβη, οὗ εἰστήκει ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. καὶ εἶδον τὸν τόπον καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον λίθου σαπφείρου καὶ ὡσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαρότητι, καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραήλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἶς. καὶ ὠφθησαν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. Τοῖς οὖν γενικοῖς καὶ ἰδικοῖς νόμοις Μωυσῆς προκαταρτηθεὶς τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὴν ἀκρόρειαν ἀνελθεῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ προσετάχθη, ἔνθα σὺν Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ μόνῳ προσαναβὰς ἐπὶ τελειοτέραν μυσταγωγίαν ἀνάγεται, ναοῦ τινος αὐτῷ παραδειχθέντος παμποικίλου καὶ δυσερμηνεύτου, προφυλαγίαις καὶ στύλοις καὶ παραπετάσμασι τραπέζῃ τε καὶ λύχνοις καὶ θυμιατηρίῳ καὶ ἀνεπιβάτοις ἀδύτοις κεκαλλωπισμένου· ὧν τὴν τῆς κατασκευῆς ἱστορίαν οὐ γραφῆ παραδοῦναι μόνη κελεύεται, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ἔργοις ὅσον ἀνθρώποις ἐκμιμήσασθαι δυνατόν τὴν αὐτὴν ἐκείνην καὶ θαυμαστὴν δημιουργίαν ἐν ὑλικῇ κατασκευῇ διὰ τῶν κατὰ γῆν εὕρισκομένων τιμιωτάτων ὑλῶν ἐκμιμήσασθαι σκηνῆς τύπῳ συμπεριφερομένης τοῖς ἐκ τόπου τόπον ἀμείβουσι μετανάσταις. Ἐν δὲ τῇ κατασκευῇ πλέον μὲν ὁ χρυσοδὸς παρελήφθη κύκλῳ περικεχυμένῳ τοῖς στύλοις, κατὰ δὲ τὰς κορυφὰς καὶ τὰς βάσεις

καὶ ὁ ἄργυρος, ἔστι δὲ που καὶ ὁ χαλκὸς ἐν κεφαλαῖς καὶ βάσει τῶν ἀργυρῶν κίωνων. ὁ δὲ περίβολος τοῦ ναοῦ καὶ ὁ τῶν κίωνων ὄροφος τὰ τε παραπετάσματα καὶ καταπετάσματα πάντα δι' ὑφασμάτων ὑακινθίνων καὶ πορφυρῶν καὶ κοκ 155 κίωνων βαπτῶν καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ αὐτοφυοῦς λευκοτάτου βύσσου ἐμ πείρωσιν καθυφασμένων. ἔν τισι δὲ καὶ λίνον καὶ τρίχες καὶ ἐρυθρὰ δέρματα παρελήφθη πρὸς τὴν κατάλληλον ἐκάστου χρεῖαν. Ἐφ' οἷς ἱερατικὴ στολὴ δι' ἐπωμίδων ἐκ διαφόρων βαφῶν, ἐξ ὧν ἦν καὶ τὸ καταπέτασμα πεποικιλμένον, πλέον ἔχουσῶν τοῦ χρυσοῦ νήματος, τῶν τε πορπῶν καθ' ἕτερον μέρος, αἱ συνέχουσι τὰς ἐπωμίδας σμαράγδοις ἐν κύκλῳ διαχρῦσοις περισφίγγουσαι, τῆ χλοερᾶ φύσει τῶν λίθων διαλαμπουσῶν, αὐτῶν τε τῶν λίθων ἐγγεγλυμμένα τὰ τῶν πατριαρχῶν ἀνά ἕξ ἐχόντων ὀνόματα, καὶ τὰ τούτων ἀπρητημένα κοσμίως ἀσπίδια κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος, αἱ τε καθ' ἐκάτερον μέρος ἀπὸ τῆς πόρπης ἄνωθεν καθιέμεναι τῶν ἀσπίδων διάπλοκοι σειραὶ ἐπ' ἀλλήλων διαλλάξ κατὰ τινὰ ῥυθμὸν ἐκ χρυσοῦ δικτυοειδῶς πεπλεγμένα καὶ βαφαῖς συνηθησμένα. Τούτοις ἐξῆς τὸ λόγιον τῶν κρίσεων τοῦ στήθους προβεβλημένον τοῦ ἀρχιερέως κατὰ ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένον κατεσκευάστο καὶ βύσσου, τετράγωνον, διπλοῦν, ἰσόπλευρον, σπιθαμῆς μῆκος καὶ πλάτος ἰβ', λίθοις ἐν τέτρασι στίχοις κειμένοις καὶ ἐγκαθυφασμένοις οὕτως. Πρῶτος στίχος λίθων τριῶν, σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάρραδος. δεῦτερος στίχος ἄνθραξ, σάπφειρος, ἴασις. τρίτος στίχος λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος. τέταρτος στίχος χρυσόλιθος, βηρύλλιον, ὄνυχιον. οὗτοι οἱ ἰβ' λίθοι, φέροντες τὰ τῶν ἰβ' φυλῶν ὀνόματα τοῦ Ἰσραὴλ ἐγγεγλυμμένα καθ' ἓνα αὐτῶν, περικεχρυσωμένοι καὶ ἐνδεδυμένοι χρυσίῳ καθαρῷ ἐπὶ τοῦ λογίου ἦσαν. τὸ δὲ λόγιον κροσσοῖς συμπελεγμένοις ἀλυσιδέτοις ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ δυοῖν δακτύλοις χρυσοῖς ἀπεκρέματο τῶν ὤμων τοῦ ἀρχιερέως συμβεβλημένοις μηχανήμασι σφιγκτοῖς πρὸς τὰς δύο ἐπωμίδας, ὡς κείσθαι αὐτὸ κατὰ μέσον τοῦ στήθους τοῦ ἀρχιερέως ἐν ταῖς εἰσόδοις ταῖς εἰς τὸ ἅγιον· ἐπὶ δὲ τὸ λόγιον, φησί, τῆς κρίσεως ἐπιθήσεις τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρῶν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι κυρίου, καὶ οἴσει Ἀαρῶν ἔναντι κυρίου τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους διὰ παντός. Περὶ τούτου τοῦ λογίου φησὶν ὁ Ἰωσήπος ἐν τρίτῳ ὅτι οἱ δύο σαρδῶν νυχοὶ οἱ ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀρχιερέως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ στήθους δωδεκάλιθοι 156 λόγιον ἐκαλοῦντο διὰ τὸ σημαίνειν ἕκ τε τῆς αὐγῆς τὰ χρηστὰ καὶ ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως τὰ δεινὰ ἐν πολέμοις καὶ ἄλλοις παντοίοις πράγμασι τῷ Ἰσραὴλ. ἡ δὲ τοιαύτη σημασία δήλωσις ἐλέγετο καὶ ἀλήθεια ἐν τῷ λογιῷ θεόθεν ἀναφαινομένη, ἣτις κατὰ ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ, φησὶν, ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα τῶν Ἰωσήπου χρόνων πρότερον ἔτεσι διακοσίοις. Μετὰ τὸ λόγιον ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον ὑφαντὸν ἔνδον τῶν ἐπωμίδων ἐξ αὐχένος εἰς πόδας κατιόντα προστέτακται, τοῖς τῶν κοσμηθῶν διαστήμασιν εὐπρεπῶς κεκοσμημένον, τὸ κράσπεδόν τε ἐξ ὑφαντικῆς ποικιλίας καὶ χρυσοῦν ἀπαρτημάτων ἔχοντα κώδωσι καὶ ῥοῖσκις ἐκ παραλήλου κεκαλλωπισμένον τεκτῆνασθαι. εἶτα πέταλον χρυσοῦν ἀγίῳ τινὶ καὶ ἀρρήτῳ χαράγματι κατασημασμένον ἐπιτίθεσθαι τῷ μετώπῳ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ κίδαριν καὶ ζώνην. καὶ ὁ τῶν κρυφίων κόσμος καὶ ὅσα ἄλλα περὶ ἱερατικῆς ἐκπέφανται δι' αἰνιγμάτων ἀρετῆς ἐν περιβολῇ σχήματος. Ταῦτα πάντα ἐν ἡμέραις μ' μνηθεῖς καὶ ὅσα λοιπὰ κατὰ μέρος περὶ κατασκευῆς τῆς σκηνῆς καὶ ἱερωσύνης καὶ θυσιῶν καὶ ἐξίλασμων, ἔτι τε δύο πλάκας ἱεράς καὶ θεοτεύκτους οἷόν τι δῶρον ἀχειροποίητον ἐκ θεοῦ λαβῶν θείῳ δακτύλῳ γεγραμμένας κατὰ ταύτας ἐπιφερόμενος, εἰπόντος πρὸς αὐτὸν τοῦ θεοῦ· βάδιζε, κατὰ βῆθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν, ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου, οὐκ ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ

προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύ κασιν αὐτῷ, καὶ εἶπαν· οὗτοι οἱ θεοὶ σου, Ἰσραήλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ νῦν ἕασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρότερον ἢ τοῦτο. ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, αὐτοῦ τε δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἐξιλασαμένου οὕτω κατήει. Ἀκούσας δὲ Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν· φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ λέγει Μωυσῆς· οὐκ ἔστι φωνὴ ἕξαρ χόντων κατ' ἰσχὺν οὐδὲ φωνὴ ἕξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἕξαρχόντων οἴνου ἀκούω ἐγώ. ἡνίκα δὲ ἤγγισε τῇ παρεμβολῇ παρὰ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς, ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ 157 τὰς δύο πλάκας καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ λαβὼν τὸν μόσχον κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτόν, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸ ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοῖς Ἰσραηλίταις. Ἐνθα δὴ θυμῷ καὶ ζήλῳ θεοῦ κατὰ τῶν ἀσεβῶν κινήθεις καὶ ἐμφυλίῳ πολέμῳ τὸ θεῖον ἰλεωσάμενος τῇ καθάρσει τῶν ἡγήσαμένων τῆς μανίας, ἄλλην ἡμερῶν τεσσαρακοντάδα νηστεύει, καθὰ καὶ τὸ πρότερον, μηδενὸς προσδεθεὶς τῶν συνήθων τῇ φύσει βρώματος, ἀλλ' ἄλλῳ τρόπῳ βιοτεύων ἐξηλλαγμένῳ, πλάκας τε λαμβάνει, χερσὶν αὐτοῦ Μωυσέως εἰργασμένας, θεία δὲ δυνάμει γεγραμμένας. τότε εἶδε καὶ τὴν δόξαν κυρίου παρὰ τὴν τῆς πέτρας ὀπὴν καθίσας. Καὶ ἐδοξάσθη τῷ προσώπῳ, ὡς μὴ δύνασθαι ἀτενίζειν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ κατελθόντος ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸν τε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. αὐτὸς δὲ ἡγνώνει ὅτι δεδόξασται ἢ ὄψις αὐτοῦ ἕως τοῦ λαλήσαι αὐτοῖς καὶ ἰδεῖν ὅτι ἐφοβοῦντο ἐγγίσει αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ὅσα ἐνετεῖ λατὸς κύριος αὐτῷ, ἐπέθηκε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο ἔναντι κυρίου περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα. Τότε τὴν σκηνὴν ἐπήξατο παραδοὺς τὰ νομικὰ καὶ τὴν θείαν ἱερωσύνην κατὰ τὴν θείαν ὑφήγησιν, ἐμπλήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρῆ τὸν τοῦ Ὄρ ἐκ φυλῆς Ἰούδα πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἀρχιτεκτονεῖν πάντων, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ λιθουργεῖν τὸν λίθον καὶ πᾶν ξύλον σὺν τῷ Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμέχ ἐκ φυλῆς Δάν. Τοῦτον τὸν Βεσελεὴλ Ἰώσηπος υἱὸν εἶναι Μαρίας τῆς ἀδελφῆς Μωυσέως διαβεβαιοῦται καὶ τοῦ Ὄρ, ὅς σὺν τῷ Ἀαρὼν ἀνεῖχε τὰς χεῖρας Μωυσέως κατὰ τοῦ Ἀμαλήκ. καὶ πιθανὸς ὁ λόγος. ἄλλοι τὸν Ὀζιήλ φασινεῖναι ἄνδρα Μαρίας, οὐκ ἔχοντες δεῖξαι πόθεν. φησὶ δὲ Ἰώσηπος ὅτι ἐν ἑπτὰ μηνσὶν ἐτελειώθη πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἐξόδου ἔστη. τοῦτο δὲ καὶ ἡ γραφὴ τῆς Ἐξόδου μαρτυρεῖ πέρας ἐν τούτοις ἔχουσα. Τὰ ἐν τῇ τρίτῃ Μωυσαϊκῇ βίβλῳ τοῦ λεγομένου Λευιτικοῦ περὶ τε προσαγόντων καὶ προσαγομένων θυσιῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων περὶ τε ἰλασμοῦ ἁμαρτιῶν καὶ εἰσόδου τῶν ἱερέων καὶ ἐξόδου εἰς τὰ ἅγια, χρίσεώς 158 τε Ἀαρὼν καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ Ναβὰδ καὶ Ἀβιούδ καὶ προχειρισμοῦ αὐτῶν, οἱ καὶ διεφθάρησαν κατ' αὐτὸ μετὰ πολλὰς ἡμέρας πῦρ χειρόθητες τοῖς θυσιαστηρίοις προσφέροντες, ὅπερ προαπηγόρευτο, πυρὸς οὐρανοῦ τὰς θυσίας καταναλίσκοντος ἀεὶ, ἐξ οὗ καὶ θυμιᾶν ἐχρῆν, τὰ τε περὶ τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ἱερῶν καὶ λοιπῶν ἠθικῶν νομίμων καὶ κολάσεων τοῖς παραβαίνουσιν, ὅσα τε τῶν τετραπόδων καὶ πετεινῶν καὶ νηκτῶν βρώσιμα, καὶ περὶ τοῦ λιθοβοληθέντος διὰ τὴν βλασφημίαν υἱοῦ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἑβραῖον μάχῃ, καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὄλως προσφέρειν ἀλόγως τὸ θεῖον ὄνομα, κατὰ τοῦτο τὸ δεῦτερον ἔτος τῆς ἐξόδου Αἰγύπτου πέπρακται τε καὶ διατετύπεται. Τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει μιᾶς τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ὡς φησὶν ἡ τετάρτη Μωυσαϊκὴ βίβλος τῶν Ἀριθμῶν, ἐξαριθμησαὶ τὸν λαὸν ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω, καὶ εὐρέθησαν μυριάδες ξ' καὶ γφν' χωρὶς τῶν Λευιτῶν. οὗτοι γὰρ ταχθέντες προστάγματι θεοῦ λειτουργεῖν τῷ Ἀαρὼν καὶ φυλάσσειν τὰς

φυλακάς αὐ τοῦ καὶ τὰς φυλακάς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου, ἀντὶ πρωτοτόκων τῷ θεῷ ἐλογίσθησαν τῶν ἑβραίων· οἳ καὶ
ἐπισκεπέντες εὐρέθησαν χιλιάδες κβ'. ἐφ' οἷς ἀριθμοῦνται τὰ προσενεχθέντα εἰς τὸν
ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἑβραίων ἐν ἡμέραις ἑβ' καὶ
ὁ τῶν Λευιτῶν ἀφαγνισμός· καὶ αἱ δύο σάλπιγγες αἱ ἀργυραῖ γέγονασιν ἑλάται καὶ αἱ
σημασίαι αὐτῶν ἐτάχθησαν πρὸς τὸ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολὰς καὶ πρὸς τοὺς
πολεμίους. Τῇ δὲ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ δευτέρου μηνὸς ἔτους δευτέρου τῆς ἐξόδου ἀπ-
ἀραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιναῖ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Φαράν,
ἀναβάσης τῆς νεφέλης ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ἡ δὲ κιβωτὸς διαθήκης
κυρίου προεπορεύετο αὐτῶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. διεγόγγυζον οὖν οἱ Ἰσραηλῖται κατὰ
θεοῦ καὶ ἀνηλώθησαν τινες κεραυνοῖς· ὅθεν ὁ τόπος ἐμπυρισμὸς ἐκλήθη. ἔκλαιόν τε
οἱ λοιποὶ δι' ἐπιθυμίαν κρεῶν καὶ ἰχθύων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, σικύων τε καὶ πεπόνων
καὶ πράσων κρομμύων τε καὶ σκόρδων, μισοῦντες τὸ μάννα. Τότε δίδονται πρὸς
βοήθειαν Μωυσέως ἄνδρες ὁ κατὰ πνεῦμα θεοθεν κοινωνήσαντες αὐτῷ, ὧν δύο
τινὲς Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ τῶν καταγεγραμμένων ὄντες ὑπὸ Μωυσέως ἐν τοῖς ὁ μὴ
εὐρεθέντες ἐν τῇ σκηνῇ σὺν τοῖς ξη' προεφήτευσαν ἀπόντες ἐν τῇ παρεμβολῇ. τότε
δίδεται αὐτοῖς ὄρυγγο 159 μήτρα, καίτοι Μωυσέως διστάζοντος ἀπείρω, ὡς
ἐμφορηθέντες πληγῆναι διὰ τὸ ἀκόρεστον ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἀποθανεῖν πολλοὺς
σφόδρα. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ τόπου μνήματα κληθῆναι ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν
ἐπιθυμητὴν λαόν. Ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἦλθον εἰς Ἀσηρῶθ, καὶ ἐλάλησαν κατὰ
Μωυσέως ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μαριάμ καὶ Ἀαρὼν μεμφόμενοι ὅτι γυναῖκα ἔλαβεν
Αἰθιοπίσαν Μωυσῆς, καὶ ὅτι λελάληκεν ὁ θεὸς καὶ ἡμῖν ὡς καὶ κείνῳ. καὶ ἤκουσε
κύριος καὶ ἐξήλεγξεν αὐτούς. καὶ Μαριάμ ἐλεπρώθη, ἕως Μωυσῆς ὁ πάντων τῶν
τηνικαῦτα ἀνθρώπων πραότατος ἐδειήθη κυρίου, καὶ ἰάθη· πλήν ἠφορίσθη ἔξω τῆς
παρεμβολῆς ἡμέρας ζ'. Ἐξ Ἀσηρῶθ ἦλθον πρὸς τὴν ἐρήμῳ Φαράν καὶ ἀπέστειλε
Μωυσῆς κατὰ πρόσταγμα κυρίου ἄνδρας ἑβ' ἀρχηγούς, ἕνα κατὰ φυλὴν, ἐν οἷς ἦν
Χαλεβ τῆς φυλῆς Ἰούδα, εἷς τῶν ἑβραίων, καὶ Αὐσῆς, ἡγουν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, ἐκ φυλῆς
Ἑφραΐμ, κατασκοπῆσαι τὴν γῆν Χαναάν· οἱ πορευθέντες μεθ' ἡμεῶν ἐπανῆλθον,
φέροντες τοῦ καρποῦ τῆς γῆς βότρυν σὺν τῷ κλήματι ἐπ' ἀναφορέως καὶ ῥόας καὶ
σῦκα ἐπ' ἄλλων, δεικνύντες τῷ λαῷ τὴν τῆς γῆς ἀρετὴν. οἱ δὲ ἄλλοι δέκα
κατεπτόησαν τὸν λαόν, τὴν γῆν εἰπόντες πονηρὰν κατεσθίουσαν τοὺς οἰκήτορας,
καὶ ἄνδρας οἰκεῖν ἐν αὐτῇ φοβερούς, πρὸς οὓς ἑαυτοὺς ὡς ἀκρίδας φαίνεσθαι
ἔλεγον. Ἀναλαβοῦσα δὲ θρῆνον ἡ πᾶσα συναγωγὴ παννύχιον ἔκλαιον καταγογ-
γύζοντες Μωυσέως καὶ Ἀαρὼν καὶ «ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν Αἰγύπτῳ» βῶντες «ἢ
κἂν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ», ἐβουλεύοντό τε τὰ περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον ἐπανόδου, τίς ὁ
στρατηγῆσων ἔσται αὐτοῖς. Μωυσῆς τε καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἔπεσον ἐνώπιον
τοῦ λαοῦ. μόνοι δὲ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ καὶ Χαλεβ διαρρηξάντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τῇ
ἀλόγῳ δειλία τὴν τε γῆν ἔλεγον θαυμαστὴν καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ κατάβρωμα
ἔσεσθαι αὐτοῖς, ὅτι κύριος ἀφέστηκεν ἀπ' αὐτῶν. ἀλλ' οὗτοι μὲν ἔμελλον
καταλιθοβολεῖσθαι λέγοντες τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐπὶ τὸν λαόν τοῦ
ἐκτριψαί αὐτόν, εἰ μὴ ἐξιλέωσατο Μωυσῆς τὸν θεόν. πλήν ὥμοσε μὴ ὄψεσθαι αὐτοὺς
πάντας, ὅσοι δὲ κατὰ τοῦτον ἤδη τὸν τρόπον ἐπείρασαν τὸν κύριον, ἰδόντες 160 τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ τὰ σημεῖα τὰ κατ' Αἴγυπτον καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τούτους πάντας μὴ
ἰδεῖν τὴν ἐπηγγελμένην γῆν, πλήν Χαλεβ καὶ Ἰησοῦ καὶ τῶν παίδων τοῦ λαοῦ τῶν
μὴ εἰδόντων κακίαν, ἀλλὰ πάντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἔρημον ἀναλωθήσεσθαι ἐπὶ ἄλλα
ἔτη λη', ὡς ἠτήσαντο. οἱ δὲ ἄλλοι δέκα ἄνδρες οἱ συγκατάσκοποι Ἰησοῦ καὶ Χαλεβ
ἀπέθανον θείᾳ πληγῇ ὡς ψευδάμενοι κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπαγγελίας. Ἐπὶ
τούτοις ἐπένησεν ὁ λαὸς σφόδρα καὶ ἀνέβησαν παρὰ γνώμην Μωυσέως πολεμῆσαι

πρὸς Ἀμαλήκ, ἔνθα πολλοὶ ἀνηρέθησαν τοῦ Ἰσραήλ. τότε ἀνηρέθη κατὰ πρόσταγμα θεοῦ τις εὐρεθεὶς ξυλευόμενος ἐν σαβ βάτω. τότε καὶ κατὰ Μωυσέως ἀνέστησαν Κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν συναποστατήσαντες ἀρχηγοὺς ἄνδρας σν', ὧν Δαθὰν μὲν καὶ Ἀβειρῶν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις καὶ πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ κατεπόθησαν ὑπορραγείσης αὐτοῖς τῆς γῆς, Κορὲ δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ σν' πυρίφλεκτοι γεγόνασι· τοῦ δὲ λαοῦ ἔπεσον χιλιάδες ἰδ' καὶ ψ'. ἔλαβε δὲ Μωυσῆς ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ράβδον κατὰ πρόσταγμα κυρίου, καὶ ἀπέθετο τὰς ἰβ' ἐν τῇ σκηνῇ καταγεγραμμένας τῷ ὀνόματι τῶν φυλῶν καὶ τὴν ράβδον Ἀαρῶν μέσον αὐτῶν γεγραμμένην τῷ οἴκῳ Λευί, ἣτις εὐρέθη βλαστήσασα τῇ ἐπαύριον μέσῃ τῶν λοιπῶν ράβδων βλαστοὺς καὶ ἄνθη καὶ κάρυα εἰς πίστιν τοῖς ἀνηκόοις. Ἦλθον δὲ εἰς τὴν ἔρημον Σιναῖ τῷ πρώτῳ μηνὶ τοῦ μ' ἔτους τῆς ἐξόδου καὶ κατέμεινεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης. ἐκεῖ ἐτελεύτησε Μαρία καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ τόπος ἄνυδρος· ἔνθα καταβοήσαντες Μωυσέως τοσοῦτον παρεπίκραναν τὸν ἠπιώτατον, ὥστε διαστεῖλαι ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, κελεύσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πληῖσαι τὴν πέτραν τῇ ράβδῳ τοῦ Ἀαρῶν, καὶ εἰπεῖν πρὸ τοῦ πατάξαι αὐτήν· ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς, μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξωμεν ὑμῖν ὕδωρ; ἐφ' οἷς πατάξας ἐξήγαγεν ὕδατα εἰς πλησμονὴν αὐτοῖς καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν. Τότε εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῷ τε καὶ τῷ Ἀαρῶν· οὐ μὴ εἰσάξετε τὸν λαὸν εἰς τὴν γῆν τῆς κληρουχίας, διότι οὐκ ἐπιστεύσατέ μοι. τὸ δὲ ὕδωρ λοιδορίας ἐκλήθη. Τότε Μωυσῆς ἐπρεσβεύσατο πρὸς βασιλέα Ἐδώμ διελθεῖν διὰ τῆς χώρας αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῷ Ἐδώμ. ἐκκλίνας δὲ ἐξ Ἐδώμ ἦλθεν εἰς 161 ὄρος τὸ Ὄρ σὺν παντὶ Ἰσραὴλ· ἔνθα ἀναβιβάσας Ἀαρῶν τὸν ἀδελφὸναυτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἐξέδυσε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πρόσταξιν θεοῦ. καὶ ἀπέθανεν Ἀαρῶν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Τῷ μ' ἔτει τῆς ἐξόδου Ἀαρῶν τελευτήσαντος Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν. τότε ὁ Χαναναῖος παρεδόθη τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀνεθεματίσθη σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, ὅθεν ὁ τόπος ἀνάθεμα λέγεται. ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὄρ ἀπάραντες ἦλθον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν, κύκλῳ γῆς Ἐδώμ· καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ Μωυσέως περὶ ἄρτου καὶ ὕδατος, μεμφόμενοι τὸ μάννα ὡς διάκενον ἄρτον. καὶ ἐπαπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ὄφεις ἀναιροῦντας. καὶ εὐξάμενος Μωυσῆς ὑπὲρ αὐτῶν προσετάγη ποιῆσαι χαλκοῦν ὄφιν, πρὸς ὃν ἀποβλέποντες κείμενον ἐπὶ τινος σημείου ἔζων οἱ δηθθέντες. Ἐνθεν ἀπάραντες εἰς Ὠβῶθ ἦλθον, ἐκ δὲ Ὠβῶθ εἰς Ἀχελαίην κατὰπρόσωπον Μωάβ, κάκειθεν ἦλθον εἰς φάραγγα Ζαρῆθ. ἀπὸ φάραγγος Ζαρῆθ εἰς τὸ πέραν ἦλθον Ἀρνῶν κατὰ τὸ φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν· συναγάγε τὸν λαὸν καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν· ἀπὸ τοῦ φρέατος εἰς Μαθναῖ, ἀπὸ Μαθναῖ εἰς Ναχαιήλ, καὶ ἀπὸ Ναχαιήλ εἰς Βαμῶθ, καὶ ἀπὸ Βαμῶθ εἰς Νάπην ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ· καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς πρὸς Σηῶν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, αἰτῶν παρελθεῖν διὰ τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔδωκε Σηῶν, ἀλλ' ἐξήλθε πολεμῶν τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἰσραὴλ ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, ὧν ἦν πρωτεύουσα Ἐσεβῶν, καὶ κατώκησεν ἐν αὐταῖς. Ἐπιστρέψαντες δὲ ἐπὶ Βασάν, ἣ ἐστὶ Σκυθόπολις, ἐξήλθεν Ὄγ βασιλεὺς Βασάν πολεμῶν τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν ἀπάραντες ἦλθον εἰς Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ. τότε Βαλὰκ υἱὸς Σεφῶρ βασιλεὺς Μωάβ ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ Σηῶν καὶ τοῦ Ὄγ, ὅπως παρεδόθησαν τῷ Ἰσραὴλ, ἐφοβήθη σφόδρα· καίμεταπεμφάμενος Βαλαάμ τινα διαβόητον μάντιν καὶ οἰωνοσκόπον, δαιμό 162 νων ἐνεργεῖα πολλοὺς τροπώσαμενον κατὰ θεοῦ συγχώρησιν, ἣτις καὶ τούτῳ τὰ πρῶτα τὴν ἀπέλευσιν ὀράμασι διεκώλυε, τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τρέψασα τί πράξει τῇ φωνῇ τῆς ὄνου μὴ εὐοδοῦσθαι ἐσήμανε δι' ἣν ὤδινε κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἔννοιαν, ἄλλην αὐτῷ μηδαμόθεν ἐπινοῶν ἔσεσθαι φθορὰν ἢ διὰ τοῦ μολυσμοῦ τοῦ εἰς τὰς

ἄλλοφύλους, δι' οὗ καὶ εἰδωλολατρεῖν αὐτοὺς εὐχερῶς κατεσκέπτετο, ἐδυσώπει διὰ τῆς συνήθους κακοτεχνίας ἐπωδαῖς τισι τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀραῖς ἀποστρέψασθαι. Ὁ δὲ θύσας ἐπὶ βωμοὺς ζ' κατὰ διαφόρους τόπους κατὰ πάντας ἔνθους γενόμενος ἐκ τρίτου τὸν Ἰσραὴλ εὐλόγησεν ἄκων ἐνώπιον Βαλὰκ καὶ τῶν ἀρχόντων Μωάβ, ὡς προφητεῖαν καὶ ἄντικρυς εἶναι τὴν αὐτὴν εὐλογίαν τῆς εἰθισμένης δαιμονιώδους αὐτῷ ἐπικλήσεως καὶ ἀράς. Μετὰ δὲ ταῦτα συνεβούλευσεν αὐτῷ περὶ τῆς πορνείας τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς εἰς τὰς Μωαβίτιδας καὶ εἰς τὰς θυσίας τοῦ Βεελφεγῶρ. καὶ ὠργίσθη κύριος καὶ προσέταξε τῷ Μωυσῇ παραδειγματίσαι τοὺς ἀρχηγούς τῆς λύσεως ἔναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τῶν ὁμοφύλων τοὺς μιανθέντας πορνείᾳ καὶ εἰδωλολατρείᾳ. καὶ ἀνῆρέθησαν κδ' χιλιάδες. τότε καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν θείῳ ζήλω διήλασε τοὺς ἐν ἀσχημοσύνῃ παρανομοῦντας· ἦσαν δὲ ἀνὴρ Ἰσραηλίτης Ζαμβρὶ υἱὸς Σαλῶμ ἄρχων υἱῶν Συμεῶν καὶ γυνὴ Μαδιανίτις, Χασβὶ θυγάτηρ Σοῦρ ἄρχοντος ἐνὸς Μαδιάμ. ἐξιλέωσατο τὴν θείαν ὀργὴν ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς διαθήκην ἱερατείας αἰώνιον καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὅτι ἐζήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν πληγὴν ἠρίθμησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ τὸν λαὸν προστάξει θεοῦ. καὶ εὔρε χιλιάδας ἑξακοσίους καὶ χιλίους ψλ' ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω χωρὶς τῶν Λευιτῶν, οἵτινες ἰδίως εὐρέθησαν ἀριθμῶ τρεῖς καὶ κ' χιλιάδες πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. αὕτη ἡ ἀπαρίθμησις ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ γέγονε πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ. ἐν τούτοις πᾶσιν οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ὑπὸ Μωυσέως καὶ Ἀαρῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιναῖ καταριθμηθέντων πλην Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφοννῆ καὶ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή· ὅτι κύριος εἶπε πάντας ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς 163 ἐξόδου ἕως μ' ἔτη λη' περιάξας αὐτοὺς ὧδε κάκεισε ἕως τοῦ ἐξαναλωθῆναι αὐτούς. Τότε προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῦ Ὀφὲρ υἱοῦ Γαλαὰδ, δῆμου Μανασσῆ, αἱ ἦσαν ε', ἠτήσαντο κατασχεῖν ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ μὴ καταλείψαντος ἄρρενα. καὶ ἐδόθη αὐταῖς προστάξει θεοῦ κληρονομία πατρικὴ μέσον τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ κύριος ἐνομοθέτησεν, ἐὰν ἀποθάνῃ ἄνθρωπος μὴ ἔχων υἰόν, κληρονομεῖσθαι ὑπὸ τῆς θυγατρὸς· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· εἰ δὲ μήτε τοῦ πατρὸς ἀδελφοί εἰσι, δίδοσθαι τὰ αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι αὐτῷ ἐκ τῶν συγγενῶν. ἀλλὰ ταῦτα τοῖς ἄρχουσιν οὐκ ἀρέσκει τοῦ κόσμου, οὗ χάριν ἔνοχοι τῆς θείας δίκης πεφύκασιν. Ἐκ τούτων ἐπιπέμψας Μωυσῆς μυρίους δισχιλίους κατὰ τῶν υἱῶν Μαδιάμ διὰ ῥήματος κυρίου ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν γῆ Μαδιάμ καὶ τοὺς πέντε βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὸν μάντιν Βαλαὰμ σὺν αὐτοῖς, ἐν ῥομφαίᾳ ἐκ δικήσας τὸν Ἰσραὴλ ἐξ αὐτῶν· οὗτος γὰρ συνεβούλευσε τὸν Βαλὰκ καταπορνεῦσαι τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὰς θυγατέρας Μαδιάμ. τὰς δὲ παρθένους μόνας ἐζωογόνησε Μωυσῆς. ἡ δὲ προνομή γῆς Μαδιάμ αὕτη προβάτων χιλιάδες χρε', βῶων χιλιάδες οβ', ὄνοι χιλιάδες ξα', παρθένοι αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρὸς χιλιάδες λβ', χωρὶς χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ τῶν λοιπῶν σκύλων. Τότε οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ, ἔχοντες κτήνη πολλά, ἰδόντες κτηνοτρόφον τὴν χώραν Ἰαζήρ καὶ τὴν χώραν Γαλαὰδ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ αἰτοῦντες δοθῆναι ταύτας αὐτοῖς ἐν κλήρῳ. καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου, καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς τῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει. καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ· οὕτως ποιήσομεν. καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν 164 καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ

βασιλέως τῆς Βασάν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πόλεις ἰβ'. Αὗται μὲν οὖν αἱ ἐπισημότεραι φέρονται πράξεις ἐν βίβλῳ δ' Μωυσέως, ἅς πρὸς ταῖς ἄλλαις ταῖς προεπιτηθείσαις ἡμῖν παρεθέμεθα σὺν ταῖς ἐπισήμοις ἀπάρσεσι τῶν παρεμβολῶν καὶ τοῖς τόποις ἐν οἷς παρενέβαλον, ἐν πᾶσι τῇ θείᾳ γραφῇ κατακολουθοῦντες καὶ πάντα ἐξ αὐτῆς ἀναλεξάμε νοι, πρὸς τε ἡμετέραν ὠφέλειαν καὶ κεφαλαιώδη τῶν ἐντυγχανόντων. τὰς γὰρ κατὰ μέρος ἀπάρσεις ἦτοι τοὺς σταθμούς, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ αὐτὸς θεοδίδακτος νομοθέτης πρὸς τῷ τέλει τῆς ἱερᾶς βίβλου τῶν Ἀριθμῶν ἔγραψε, καὶ ὅτι Ἀαρὼν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐτελεύτησεν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει, πέμπτῳ μηνὶ ἀρχομένῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ρκγ', καὶ τὰ λοιπὰ τὰ μέχρι τοῦ ὄρους Ἀβαρεὶμ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ, ἔνθα καὶ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅπως χρήσονται καὶ ἐχθρανοῦσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς παραδοθησομένοις αὐτοῖς καὶ πόθεν ἔσται τὰ ὄρια τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ ἕως ποῦ κατὰ τε λίβα καὶ δυσμὰς καὶ βορρᾶν καὶ ἀνατολὴν καὶ νότον ταῖς θ' #171 φυλαῖς, καὶ περὶ τῶν κατακληρονο μούντων αὐτοῖς τὴν γῆν ἀρχόντων ἀνδρῶν καθ' ἐκάστην φυλὴν, ὧν πρῶ τοι Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ ἔτι περὶ τοῦ κλήρου τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἐξ πόλεων τῶν φυγαδευτηρίων, περὶ τε φόνων καὶ τοῦ κλήρου τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ. καὶ ἐπλήρωσε τὴν αὐτὴν τετάρτην τῶν Ἀριθμῶν βίβλον. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἱερᾷ βίβλῳ τῶν Ἀριθμῶν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ λαοῦ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ γενομένην ὑπὸ Μωυσέως καὶ Ἐλεάζαρ κατὰ τὸ αὐτὸ μ' ἔτος τῆς ἐξόδου, τελευτήσαντος ἤδη τοῦ Ἀαρὼν πρὸ ὀλίγου καὶ πάσης τῆς γενεᾶς τῶν ἀπειθῶν προκαταναλωθείσης, εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο ὄρος Ναβαῦ, καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χαναάν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σὺ 165 καθὰ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, διότι παρέβητε τὸ ρῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιναῖ ἐν τῷ ἀντειπεῖν τὴν συναγωγὴν τοῦ ἀγιάσαι με· οὐχ ἠγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐναντίον αὐτῶν· τοῦτο ἐστὶν ὕδωρ ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιναῖ. αὐτὸς δὲ ἠτήσατο τὸ προχειρισθῆναι πρὸς τοῦ θεοῦ τὸν ποιμανοῦντα τὸν Ἰσραὴλ μετ' αὐτόν. ἔλαβέ τε Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ θεία ψήφῳ, καὶ στήσας ἔναντι Ἐλεάζαρ καὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ συνέστησεν αὐτόν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. Ταῦτα πάντα ἀνακεφαλαιωσάμενος ἐν τῇ ε' βίβλῳ τοῦ Δευτερονομίου, τά τε τῆς ὁδοιπορίας τῶν τε κατ' αὐτὴν παραβάσεων καὶ τὴν πατρώαν αὐτῶν ἀπειθειαν, ἥτις αὐτῷ τε καὶ Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ γέγονε θείας ὀργῆς καὶ ἀποφάσεως αἰτία, μὴ ἐπιβῆναι τῆς ἐπηγγελμένης αὐτοῖς γῆς ἀναμνήσας, ὅπως τε ἐπὶ λ' καὶ ἡ' ἔτη περιεπόλουν εἰς Κάδης Βαρνή ἐπὶ στραφέντες πρὸς τὴν τῆς ἐρυθρᾶς ἔρημον, ἐκύκλουν τὸ ὄρος Σηεὶρ ἐφ' ἡμέρας πολλάς, καὶ πάλιν ἀπὸ τούτου ἐπεστράφησαν πρὸς βορρᾶν, ἕως διέπεσον πᾶς ἀπειθῆς ἐν ἐρήμῳ, καίτοι τῆς ὅλης ὁδοῦ ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως φάραγος Ζαρὲθ μὴ οὔσης ε' ἡμερῶν, ὡς ἡμεῖς ἐπειράθη μεν, ἥτις αὐτοῖς καταρεμβευομένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν λ' καὶ ἡ' χρόνοις διήνυσται. Τούτων οὖν αὐτοὺς ἀναμνήσας ὁ θεὸς νομοθέτης καὶ πολλὰ περὶ εἰδῶ λολατρείας καὶ τῶν λοιπῶν ἀπηγορευμένων ἐθνικῶν ἐθῶν παραινέσας διδάσκει τὰς θείας νομοθεσίας, πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενος καὶ ἀνα μιμνήσκων αὐθις τῶν κατὰ τὴν ἔρημον θείων πειρατηρίων, ἀπολογού μενος ἐν τισιν ὅτι «διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἐκάκωσε κύριος καὶ ἐλιμαγχόνησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ πειράζων ὑμᾶς, εἰ φυλάξετε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ μὴ φυλάξαντας οὐ τελείως διέφθειρεν, ἐμοῦ πολλάκις ὑπὲρ ὑμῶν δεηθέντος, ἀλλ' ἐψώμισε τὸ μάννα, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ· ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ὡς εἴ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐτροφοφόρησεν ἄμοχθον ζωὴν χαρισάμενος. ἄρτον

οὐκ ἐφάγετε καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε ἔτη μ'. τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐκ ἐπαλαιώθη, οὐδὲ τὰ ἱμάντια κατετρίβη τῶν ποδῶν ὑμῶν.»

166 Μετὰ τούτους τοὺς λόγους καὶ ἄλλους πλείστους ἀξιοθέους καὶ χάριτος θείας πεπληρωμένους ἀναγράφας ἐν βίβλῳ παρέδωκε τοῖς ἱερεῦσιν ἀπο θέσθαι ἐκ πλαγίου τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου, καταστήσας Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ τοῦ Ἰσραὴλ ἄρχειν ἀντ' αὐτοῦ θεία ψήφῳ καὶ τὴν δευτέραν ἄσας ᾠδὴν, ἣν πάντα τὸν λαὸν ἐκμαθεῖν προσέταξε κύριος, ὡς μέγα τι χρῆμα καὶ θεῖον τοῖς εἰς ἀνάμνησιν ἐσόμενον παραδούς. Τῷ ἰα' μηνὶ τοῦ μ' ἔτους τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας, ρκ' ὄντι τῆς ζωῆς αὐτοῦ, εὐλογήσας πάντας ἀνήλθεν εἰς ὄρος Ναβαῦ ἧτοι Ἀβαρεῖμ κείμενον ἐν τῇ Μωαβίτιδι πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ πρόσωπον Ἰεριχοῦς. καὶ κατοπεύσας τὴν ἐπηγγελμένην τῷ Ἰσραὴλ γῆν ἐτελεύτησεν ἐκεῖ κατὰ πρόσ ταγμα θεοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Γαὶ ἐγγὺς οἴκου Φογῶρ· καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ. οὗτος ὁ μέγας θεόπτης καὶ προφήτης παιδαγωγός τε καὶ νομοθέτης τοῦ Ἰσραὴλ ἐτῶν ρκ' τελευτήσας οὐκ ἠμαυρώθη τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἰκότως· τούτοις γὰρ τὴν θείαν δόξαν ἐώρακεν, οὐδὲ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον διὰ γῆρας ἐρυτιδώθη. ὅμοιος αὐτῷ προφήτης, ὡς φησὶν ἡ γραφή, οὐκ ἀνέστη, ᾧ ὠφθη κατὰ πρόσωπον κύριος, ἕως Ἰωάν νου τοῦ βαπτιστοῦ. Ὁ αὐτὸς θεοδιδάκτος πρῶτος ἐν ἀνθρώποις ἱστορίαν ἔγραψε χρονικὴν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ ρκ' ἔτους αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶ κοσμικὸν γωνς' κατὰ τήνδε τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν. Μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσέως εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ· ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωυσῆ, τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια ὑμῶν. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ ἐτοιμασθῆναι καὶ ἐπισιτίσασθαι, ἵνα 167 μετὰ τρεῖς ἡμέρας διαβῶσι τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἀπέστειλεν ἐκ Σαττεῖμ δύο ἄνδρας κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν τῆς Ἰεριχώ καὶ τῆς Γαὶ δύο πόλεις. οἱ καὶ εἰσελθόντες εἰς Ἰεριχώ παρὰ Ῥαὰβ τῇ πόρνη κατέλυσαν, ζητούμενοί τε ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰεριχώ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἀπεκρύβησαν, ὁμόσαντες αὐτῇ τὰ περὶ τῆς σωτηρίας. ἐπανελθόντες δὲ πρὸς Ἰησοῦν ἐν Σαττεῖμ ἀπήγγειλαν τὰ τῆς κατασκέψεως. καὶ ὀρθίσας Ἰησοῦς τῷ πρῶτῳ ἐκ Σαττεῖμ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰορδάνην σὺν τῷ λαῷ. ἔνθα προαγνίσας τὸν Ἰσραὴλ διεβίβασε μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν Ἰορδάνην, προηγουμένης τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου σὺν τοῖς αἵρουσιν αὐτὴν ἱερεῦσιν· ὧν ἐπειδὴ μόνον οἱ πόδες ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος, ἔσθη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἐν πόρρῳ διαιρεθὲν ἄναντες εἰς μέρος Καριαθιαρεῖμ· τὰ δὲ καταβαίνοντα κατέβη εἰς θάλασσαν Ἀραβα, θάλασσαν ἁλῶν, ἕως ἐξέλιπε. καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἕως διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ συνέταξεν Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας ἐνδόξους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ ῥήματος κυρίου, καὶ ἀναλαβόντες λίθους ἰβ' ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου διεκόμισαν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς μνημόσυνον. Ἔστησέ τε ἄλλους ἰβ' λίθους Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν ἱερέων, καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως σήμερον. καὶ προσ ἔταξε τοῖς ἱερεῦσιν Ἰησοῦς, καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, κατέβη τὸ ὕδωρ ὀρμήσαν ὡς ἦν πρότερον. αὐτοὶ δὲ ἀναβάντες ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλγάλοις κατὰ ἀνατολὰς ἀπέναντι Ἰεριχώ. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Φοινίκης κατετάκησαν ἐκπλαγέντες ταῖς διανοαῖς. Ἰησοῦς δὲ θεία προστάξει περιέτεμε τὸν λαὸν μαχαίραις πετρίναις ὅσοι διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, ὅτι, φησὶν, ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτη ἀνέ στραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν οἱ

πλείστοι τῶν μαχίμων ἀπερίτμητοι· τούτου δ' ἦν αἴτιον ὅτι καθ' ἑαυτοὺς ὄντες παντὸς ἀλλογενοῦς κεχωρισμένοι χρεῖαν οὐκ εἶχον τῆς περιτομῆς. καλῶς ἄρα 168 εἴρηται τῷ θεῷ ἀποστόλῳ ὅτι οὔτε περιτομή τί ἐστίν οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν. Τῷ δὲ μβ' ἔτει πεποιηκέναι δοκεῖ πως ἄπορον εἶναι· τεσσαράκοντα γὰρ ἔτη πανταχοῦ ἐν ταῖς λοιπαῖς θείαις γραφαῖς ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ φαίνεται ἀναστραφεῖς, εἰ μὴ πού τις ἐνταῦθα τὸ π' ἔτος Μωυσέως καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συναριθμεῖσθαι νοήσοι τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ' ἔτεσι καὶ οὕτως εἶναι μβ'. Οὗτοι περιτμηθέντες ἠσύχασαν ἕως τοῦ θεραπευθῆναι, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Γάλαλα. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν εἰς Ἰεριχὼ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καινά, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ σίτου νέου, ὅπερ μέχρι νῦν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Ἰεριχὼ κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν γενόμενον θερισμὸν σίτου νέου κατὰ τοὺς θερμότερους τόπους συμφθὰ ζοντα. ἐξ οὗ καὶ ἡ κατὰ Ἱεροσόλυμα ἀγιωτάτη ἐκκλησία συνήθως προφέρει τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῷ καιρῷ τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἐν αὐτῇ, φησί, τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα. ἔκαρ πώσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. ὄντων δὲ αὐτῶν εἰς Ἰεριχὼ ἀναβλέψας Ἰησοῦς ὄρᾳ ἄνθρωπον ἐστηκότα κατέναντι αὐτοῦ καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ ἀρχιστράτηγος κυρίου δυνάμεως νῦν παραγέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπε· δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῶ οἰκέτῃ; καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἔστηκας τόπος ἅγιός ἐστι. Καὶ Ἰεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῆς ἐξεπορεύετο οὐδὲ εἰσεπορεύετο. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σοι τὴν Ἰεριχὼ ὑπὸ χεῖρα καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνα 169 τοὺς ὄντας ἰσχύι. σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ πάντας τοὺς μαχίμους κύκλῳ. καὶ ἔσται ὅταν σαλπίσωσι τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα, καὶ ἀνακεκραγόντων αὐτῶν πεσεῖται πᾶν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως αὐτόματον καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀγγέλου ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας κυκλῶν τὴν πόλιν προηγουμένης τῆς κιβωτοῦ· καὶ τῇ ζ' ἠλάλαξεν ὁ λαός, καὶ τὰ τεῖχη κατέπεσε. καὶ εἰσελθόντες ἀνεθεμάτισαν αὐτήν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ῥομφαίας, χωρὶς Ῥαὰβ τῆς πόρνης καὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς. καὶ ἐνεπυρίσθη Ἰεριχὼ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ταῦτα γὰρ θεῷ ἀφιερῶθη. ἐξ ὧν Ἄχαρ νοσφισάμενος υἱὸς Χαρμεὶ υἱοῦ Ζαμβρεὶ υἱοῦ Ζαρά φυλῆς Ἰούδα ψιλὴν ποικίλην καὶ ζ' δίδραγμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν χρυσοῦν ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ σὺν τέκνοις καὶ γυναικί καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν εἰς φάραγγα Ἀχώρ. καὶ κατηράσατο Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Ἰεριχὼ ἔναντι κυρίου εἰπὼν· ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀζὰ ὁ ἐκ Βαι θήλ· ἐν τῷ Ἀβειρῶν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐν τῷ Σεγούβ τῷ διασωθέντι ἐλαχίστῳ ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς. Τότε παρέδωκε κύριος τῷ Ἰησοῦ τὴν Γαὶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς. καὶ ἐνεπύρισεν αὐτήν χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐκρέμασε τὸν βασιλέα ἐπὶ ξύλου διδύμου ἕως ἐσπέρας. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πόλιν ἐπίσημον καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου δεινὸν τητι σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς Ἰησοῦν, πόρρωθεν παραγεγονέναι προσποιησάμενοι· οὓς ἐπιγνοὺς

ὑστερον διακονεῖν καὶ ξυλοφορεῖν τῷ λαῷ προσέταξε. Τούτοις Ἀμορραῖοι ἐπεστράτευσαν ὡς αὐτομολήσασιν πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαίων, ὧν ἦν πρῶτος Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ σὺν τοῖς στρατεύμασι. πρὸς οὓς ἀναβάς Ἰησοῦς σὺν τῷ Ἰσραὴλ Γαβαωνίτας μὲν ἐλυτρώσατο, τοὺς δὲ Ἀμορραίους κατέκοψε φεύγοντας σὺν τοῖς βασι 170 λεῦσιν αὐτῶν. οἱ καὶ ἐν σπηλαίῳ κρυβόμενοι καταληφθέντες ἐκεῖ κατεκλείσθησαν ἕως κατέπαυσεν ὁ πόλεμος. ἔνθα πολλοὶ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κατεκόπησαν, πλείονες δὲ λίθοις χαλάζης οὐρανόθεν ἐπιρριπτομένοις αὐτοῖς ἀπέθανον. τότε θεία δυνάμει προσευξάμενος Ἰησοῦς ἔστησε τὸν ἥλιον κατὰ Γαβῶν καὶ τὴν σελήνην κατὰ φάραγγα Αἰλῶν, ἕως ἔξε πολέμησε τοὺς ἐχθρούς. καὶ ἐξαγαγὼν τοὺς εἴ βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου προσέταξε τοὺς ἀρχηγούς τοῦ πολέμου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καταπατήσαι τοὺς τραχήλους αὐτῶν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ παρέλαβε τὰς πόλεις αὐτῶν, αἱ ἦσαν αὐτοῖς πέντε, Μακκιδὰ καὶ Λόμνα, Λαχεῖς, καὶ τὸν βασιλέα Γαζέρ Ἰαράμ βοηθοῦντα τοῖς ἐν Λαχεῖς, τὴν τε Ὀδολλάμ καὶ τὴν Χεβρών. τότε παρέλαβε καὶ τὴν Δαβεῖρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ πᾶσαν τὴν ὄρεινὴν. Ἰαβεῖν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀσὼρ ἀθροίσας τοὺς περὶ αὐτόν τε καὶ Σιδῶνα τὴν μεγάλην βασιλεῖς, τοὺς τε ἀπὸ βορρᾶ καὶ τῆς πεδινῆς καὶ τοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν παραλίους Χαναναίους, Χορραίους τε καὶ Ἀμορραίους καὶ Εὐαίους καὶ Ἰεβουσαίους καὶ Φερεζαίους καὶ Χετταίους τοὺς ὑπὸ τὴν ἔρημον, πολλοὺς ὄντας ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης καὶ δυνατοὺς ἐν ἄρμασι καὶ ἵπποις, ἦλθε πολεμῆσαι πρὸς τὸν Ἰησοῦν· οὓς πάντας παραλαβὼν ἀνεΐλε σκυλεύσας αὐτούς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν. πάντες οἱ βασιλεῖς οὓς παρέδωκε κύριος τῷ Ἰησοῦ κθ', ὧν τὰ ὀνόματα γέγραπται ἐν βίβλῳ. Ἰησοῦς δὲ πρεσβύτερος προβεβηκώς, καὶ προσέταξεν αὐτῷ κύριος, καὶ ἐκληροδότησε πᾶσαν τὴν γῆν ταῖς θ' #171 φυλαῖς, αὐτὸς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς, ἔναντι κυρίου ἐν Σιλῶμ. τῷ δὲ Ἰησοῦ ἐδόθη Θαμναθὰ ἐν ὄρει Ἐφραῖμ, καὶ τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννή αἰτήσαντι ἐδόθη Χεβρών, ὅς καὶ ἐξήλειψε τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ, τοὺς καλουμένους γίγαντας. τῷ δὲ Γοθονοὴλ ὁμομητρίῳ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱῷ Κενέζ τῷ νεωτέρῳ, καταλαβομένῳ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων Καριαθσεφαρεὶ ἐν Δαβεῖρ, Ὄξαν ἔπαθλον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα δέδωκε Χαλεβ εἰς γυναῖκα. 171 Αἱ δὲ δύο ἡμισυφυλαὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ τοῦ Γὰδ καὶ ἡμισυφυλῆς Μανασσῆ εἰς τὰς οἰκείας κατασχέσεις ἐπανήλθον, ἃς ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς, ἔνθα γενόμενοι θυσιαστήριον ἠγειραν· οἷς πολεμῆσαι βουληθέντες οἱ ἀπὸ τῶν θ' #171 φυλῶν ὡς ἁμαρτάνουσιν εἰς θεόν, ὅτι ποιοῦσιν ἕξω τῆς κιβωτοῦ προσφοράν, ἐπάυσαντο μετ' εὐλαβείας ἀπολογησαμένων τῶν δύο ἡμισυφυλῶν, καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς θυσιαστήριον μαρτύριον προσηγόρευον. ἐδόθησαν δὲ καὶ τοῖς Λευίταις πόλεις μῆ'. τότε Ἰησοῦς συναγαγὼν τὸν Ἰσραὴλ ἅπαντα σὺν τοῖς ἄρχουσι πλεῖστα παραινέσας περὶ θεοσεβείας ἔξαπ ἔστειλεν. αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησε ζήσας ἔτη ρί', καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Θαμνα σαράχ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ ἐν ὀρίοις αὐτοῦ, συνθάψαντες αὐτῷ καὶ τὰς πετρίνας μαχαίρας.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀσκατάδης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωιβ'. Ἀσσυρίων ιη' ἐβασίλευσεν Ἀμύντης ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γων'. Ἀσσυρίων ιθ' ἐβασίλευσε Βήλοχος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωζε'. Ἀσσυρίων κ' ἐβασίλευσε Βαλατόρης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ κ'. Ἀσσυρίων κα' ἐβασίλευσε Λαμπρίδης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ ν'. Ἀσσυρίων κβ' ἐβασίλευσε Σωσάρης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ π'.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων λδ' ἐβασίλευσε Χεβρών ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψξβ'. Αἰγυπτίων λε' ἐβασίλευσεν Ἀμεμφίς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν

ἔτος γψοε΄. 172 Αἰγυπτίων λς΄ ἐβασίλευσεν Ἀμενσῆς ἔτη ια΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψζ΄. Αἰγυπτίων λζ΄ ἐβασίλευσε Μισφραγμούθωσις ἔτη ις΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωα΄. Αἰγυπτίων λη΄ ἐβασίλευσε Μισφρῆς ἔτη κγ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωιζ΄. Αἰγυπτίων λθ΄ ἐβασίλευσε Τούθμωσις ἔτη λθ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωμ΄.

ΘΗΒΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Θηβαίων λζ΄ ἐβασίλευσε Φρουορῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ΄ ιθ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωζδ΄. Θηβαίων λη΄ ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη ξγ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ ιγ΄. Ἡ τῶν λη΄ βασιλείων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβῶν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερογραμματέων παρ ἔφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ β΄ κοσμικοῦ ἔτους, ἔτεσιν ρκδ΄ μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γ οε΄ τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων νγ΄ Θηβαίων βασιλείων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγούμεθα ἐν ταῦθα ὡς μηδὲν συμβαλλομένας ἡμῖν παραθέσθαι, ἐπεὶ μηδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Σικυωνίων ιθ΄ ἐβασίλευσε Σικυῶν ἔτη μβ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γζ΄. Σικυωνίων κ΄ ἐβασίλευσε Πόλυβος ἔτη μγ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δλβ΄. 173 Σικυωνίων κἀ΄ ἐβασίλευσεν Ἰναχος ἔτη με΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δοε΄. Σικυωνίων κβ΄ ἐβασίλευσεν Ἡφαιστος ἔτη ι΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκ΄. Σικυωνίων κγ΄ ἐβασίλευσεν Ἀδραστος ἔτη ζ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρλ΄. Σικυωνίων κδ΄ ἐβασίλευσε Πολυφείδης ἔτη λα΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρλζ΄. Σικυωνίων κε΄ ἐβασίλευσε Πελασγὸς ἔτη κ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρξη΄.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀργείων γ΄ ἐβασίλευσεν Ἄπις ἔτη λε΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωη΄. Ὁ ἐπὶ Ὠγύγου παλαιότατος παρ' Ἑλλήσιν ἱστορούμενος ἐν Ἀκτῇ, τῆνῦν Ἀττικῇ, κατακλυσμὸς τούτοις γέγονε τοῖς χρόνοις, διαφόρως γὰρ ἴστο ρεῖται, τῶν μὲν ἐπὶ Φορωνέως, τῶν δὲ ἐπὶ Ἀπιδος λεγόντων. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπ' Αἰγύπτου πορεία τοῖς Ἑλλήνων ἱστορικοῖς οὕτω φέρεται διαφόρως κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμῷ. συμφω νοῦσι δὲ τούτοις ἐν τούτῳ καὶ Ἰώσηπος καὶ Ἰοῦστος Ἰουδαῖοι ἱστορικοὶ καὶ τοῦ κατ' ἡμᾶς λόγου Κλήμης ὁ στρωματεὺς καὶ Τατιανὸς καὶ Ἄφρι κανός, οὗ καὶ χρῆσιν ἐξῆς παραθώμεθα. Ἀφρικανοῦ Ἐν τρίτῳ λόγῳ φησί· «Φαμέν τοίνυν ἔκ γε τοῦδε τοῦ συντάγματος Ὠγυγον, ὃς τοῦ πρώτου κατακλυσμοῦ γέγονεν ἐπώνυμος, πολλῶν διαφθαρέντων διασωθεὶς κατὰ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωυσέως ἔξοδον, γεγενῆσθαι.» καὶ μετ' ὀλίγα «Μετὰ δὲ Ὠγυγον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν ἀβασίλευτος ἔμεινεν ἡ νῦν Ἀττικὴ μέχρι Κέκροπος ἔτη ρπθ΄. τὸν μὲν γὰρ Ὠγυγον Ἀκταῖον ἢ τὰ πλασσόμενα τῶν ὀνομάτων οὐδὲ γενέσθαι φησὶν ὁ Φιλόχορος.» καὶ μεθ' ἕτερα «Ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κῦρον, ὅπως ἀπὸ Μωυσέως ἐπὶ τὸν αὐτοῦ χρόνον, ἔτη 174 ασε΄. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δὲ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι Μωυσέα, Πολέμων μὲν ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν λέγων· ἐπὶ Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυπτίων στρατοῦ ἐξέπεσεν Αἰγύπτου, οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένη Συρίᾳ οὐ πόρρω Ἀραβίας ὤκησαν· οὗτοι δηλονότι οἱ μετὰ Μωυσέως. Ἀπίων δὲ Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ καὶ ἐν δ' τῶν ἱστοριῶν φησι κατὰ Ἰναχον Ἀργους βασιλέα Ἀμώσιος Αἰγύπτου βασιλεύοντος ἀποστῆναι Ἰουδαίους, ὧν γίνεσθαι Μωυσέα. μέμνηται δὲ καὶ Ἡρόδοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης καὶ Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ, τρόπῳ δὲ τινι καὶ Ἰουδαίων, ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς καταριθμῶν.» Τοῦτον τὸν Ἄπιν φησι πρῶτον Αἰγυπτίους

νομισθῆναι θεὸν καὶ Σάρα πιν κληθῆναι. οὗτος τὸν ἀδελφὸν Αἰγιαλέα τῆς Ἀχαΐας, ὡς φασι, κατέστησε βασιλέα. αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη σὺν ὄχλῳ. Τελχίνες ἐκπεσόντες Πελοποννήσου Ῥόδον ᾤκησαν νῆσον τὴν καλουμένην Ὀφιοῦσαν. Τότε Μέμφις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοὺς χρόνους. Σπάρτα ἐκτίσθη ὑπὸ Σπάρτου παιδὸς Φορωνέως.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀργείων δ' ἐβασίλευσεν Ἄργος ἔτη ο'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωμγ'. Ἀργείων ε' ἐβασίλευσε Κρίασος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ ιγ'.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Τούτοις τοῖς χρόνοις, ὡς φασι, Προμηθεὺς ἦν, ὃς ἐμυθεύετο πλάττειν ἀνθρώπους ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ ἀλογίας εἰς παιδευσιν μετὰ γων, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ὁ τὴν παλαιὰν κωμωδίαν, ἐν Σοφισταῖς· προμήθεια γάρ ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς. ἐρμηνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόριοι τοὺς μυθώδεις θεοὺς 175 νοῦν μὲν τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηναίαν τέχνην, ὅθεν καὶ τό· χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολύμητις Ἀθήνη. Ἀφρικανοῦ· Καλλίθου Πείραντος ἐν Ἄργει πρῶτον ἱεράτευσε τῆς Ἡρας. Τούτοις τοῖς χρόνοις Ἄτλας ὁ Προμηθέως ἀδελφὸς ἄριστος ἀστρολόγος διέλαμπεν, ὡς ἐπιστήμης ἕνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πεφήμισται. Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησιν ὑπερνεφές. Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους Γοθονιήλ ἠκμαζεν, ὡς μαρτυροῦσι πάντες οἱ ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἱστορικοί, ἐν οἷς καὶ Ἀφρικανὸς φησιν «Οἱ ἀπὸ τῆς Κουρητίας τῆς νῦν Ἀκαρνανίας Κουρήτες καὶ Κορύβαντες Κνωσσὸν ᾤκησαν, οἱ τὴν ἐν ὄπλοις εὐρύθμον κίνησιν εὐρόντες.» Τούτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγονέναι γηγενῆς, οὗ ἐπώνυμος ἡ Συρία. ἄλλοι δὲ πρότερον ἔτεσιν ρ'. καὶ περὶ Προμηθέως δὲ καὶ Ἐπιμηθέως τὸ αὐτὸ διαφόρως ἱστοροῦσι καὶ Ἄτλαντος Ἄργου τε καὶ Ἰουστῆς Προμηθέως θυγατρὸς καὶ Πανόπτου. οἱ μὲν γὰρ ὅτι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ γεγονάσιν, οἱ δ' ὅτι πρότερον ἔτεσιν ξ', ἄλλοι δὲ ζ'. Πᾶσι δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ σοφωτάτοις ἱστορικοῖς Χριστιανοῖς τε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσιν ἀντιπίπτων Εὐσέβιος Κέκροπα τὸν διφυῆ πρῶτον βασιλεύσαντα μετὰ Ὀγυγον τῆς τότε μὲν Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ὃς ἦν κατὰ Φορωνέα καὶ τὸν μέγαν Μωυσέα πρὸ ἐτῶν τούτων, ἐν οἷς Κέκροψ ἡμῖν ἐστοιχείωται λίαν ἀκριβῶς, ἐπὶ Μωυσέως γενέσθαι ἀλόγως ἀπεφῆνατο τὸν αὐτὸν Κέκροπα καὶ ἀμαρτύρως.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωνζ'. Οἱ μετὰ Ἰησοῦν πρεσβύτεροι ἠγήσαντο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπδ'. 176 Σημειωτέον ὅτι τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ μετὰ υ' ἔτη φησὶν ἡ τῶν κρι τῶν βίβλος παρεστάναι ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἰα' φυ λῶν κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν περὶ τῆς μελισθεΐσης γυναικός. Τὰ ὅσα Ἰωσήφ ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σικίμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ, ἦν ἐξῶνεται ἀμνῶν ρ' ὁ Ἰακώβ παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμώρ, φασὶ δ' ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν πατριαρχῶν. ἀποθάνοντος δὲ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ υἱοῦ Ἄαρων διεδέξατο τὴν ἱερωσύνην Φινεὲς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἐτάφη δὲ καὶ Ἐλεάζαρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, ἐν Γαβαὰθ τῇ μερίδι Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔνθα καὶ αὐτὸς Φινεὲς τελευτήσας ἐτάφη ἱερατεύσας τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τελευτῆς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετὰ τὴν Ἰησοῦ τελευτὴν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐπηρώτησαν ἐν κυρίῳ· τίς ἀναβήσεται ἀφηγούμενος πολεμεῖν ἐπὶ τὸν Χα ναναῖον; καὶ ἐρρήθη αὐτοῖς ὅτι Ἰούδας. καὶ ἀνέβη Ἰούδας καὶ Συμεὼν, καὶ ἔδωκε κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὸν Ἀδωνιβεζέκ βασιλέα Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν πυρὶ. καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτῶν, ἕως ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντι αὐτοῦ. καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἔτη η' δουλεύειν τῷ Χουσαρσαθῶμ βασιλεῖ Συρίας Μεσοποταμίας.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων κγ' ἐβασίλευσε Λαμπραῆς ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ. Ἀσσυρίων κδ' ἐβασίλευσε Πανυὰς ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δλ'. Ἀσσυρίων κε' ἐβασίλευσε Σώσαρμος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δοε'. Ἀσσυρίων κς' ἐβασίλευσε Μιθραῖος ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δζζ'. Ἀσσυρίων κζ' ἐβασίλευσε Τεύταμος, ὁ καὶ Ταυτάνης παρά τισι λεγόμενος, ἔτη λβ'. ἐπὶ τούτου Ἴλιον Εὐσέβιος φησιν ἀλῶναι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκδ'. 177 Ἀσσυρίων κη' ἐβασίλευσε Τευταῖος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνς'. Ἀσσυρίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀραβῆλος ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δς'.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγύπτου μ' ἐβασίλευσεν Ἀμενώφθις ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωθ'. Οὗτος ὁ Ἀμενώφθις ἔστιν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος. ὃν λίθον χρόνις ὕστερον Καμβύσης ὁ Περσῶν τέμνει, νομίζων εἶναι γοητείαν ἐν αὐτῷ, ὡς Πολύαινος ὁ Ἀθηναῖος ἰστορεῖ. Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ὤκησαν. Αἰγυπτίων μα' ἐβασίλευσεν Ἰωρος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γιγ'. Αἰγυπτίων μβ' ἐβασίλευσεν Ἀχενχερῆς ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γζα'. Αἰγυπτίων μγ' ἐβασίλευσεν Ἀθωρίς ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπς'. Αἰγυπτίων μδ' ἐβασίλευσε Χενχερῆς ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διε'.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Σικυωνίων κς' ἐβασίλευσε Ζεύξιππος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπη'. Ἔως τούτου τοῦ δσε' ἔτους τοῦ κόσμου ἢ τῶν Σικυωνίων ἦτοι Πελοποννησίων λεγομένων βασιλεία διήρκεσεν ἐν γενεαῖς μὲν ἦτοι βασιλευσιν κς', ἔτεσιν ζζ'. ἀρξαμένη γὰρ τῷ καθολικῷ κοσμικῷ γσθ' ἔτει κατε 178 παύθη ἐν τῷδε τῷ δσε' ἔτει. μεθ' οὗς κς' βασιλεῖς, ὡς φασιν, ἠγοῦντο αὐτῶν οἱ ἱερεῖς τοῦ Καρνίου ἔτη λγ'. Ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη χίλια.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀργείων ς' ἐβασίλευσε Φόρβας ἔτη κε'. οὗτος Ῥόδου ἐκράτησε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γξη'. Ἀργείων ζ' ἐβασίλευσε Τριόπας ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γζγ'. Ἀργείων η' ἐβασίλευσε Κρότωπος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δκθ'. Ἀργείων θ' ἐβασίλευσε Σθένελος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δνγ'. Φασίτινες ὅτι μετὰ Σθένελον Ἄργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν Ἀργεῖοι τῆς ἀρχῆς παύσαντες Δαναὸν Ἄργους ἐβασίλευσαν. ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου καὶ κρατήσας τοῦ Ἄργους ἔνυδρον αὐτὸ κατεστήσατο. Ὁ αὐτὸς Δαναὸς διὰ τῶν λεγομένων Δαναΐδων (αὐταὶ δὲ ἦσαν αὐτῷ θυγατέρες ν') τοὺς ν' υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αἰγύπτου διεχρήσατο χωρὶς ἐνὸς τοῦ Λυγκέως, ὃς καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτόν. οὐκ ἄπιστον δὲ ἐν βαρβάρους ἢ πολυτεκνία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παλλακῶν.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ἡ Ἰὼ ἢ δευτέρα εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα κατὰ τινες, ἢ καὶ Ἰσις προσηγορεύθη Φαρία, γημαμένη Τηλεγόνῳ Ἐπαφον ἐγέννησεν. Ἐπαφος Ἰουστῆς β' ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου καὶ Μέμφιν ἔκτισε. Κόρινθος ἢ πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη. Φοῖνιξ καὶ Κάδμος ἀπὸ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ἐξελθόντες εἰς τὴν Συρίαν Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐβασίλευσαν. Βούσιρις Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Ἐπάφου παῖς τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον τόπων ἐτυράννει καὶ τοὺς παροδεύοντας κατέθυε ξένους. Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐνεπρήσθη ὑπὸ Φλεγύου. 179 Κρητῶν ἐβασίλευσεν Ἀστερίος. Εὐρώπη τῇ Φοίνικος μυθεύεται Ζεὺς μιγῆναι. ὁ δ' ἦν τεθνεώς, ὡς ἐν Κρήτῃ μαρτυρεῖ αὐτοῦ ὁ τάφος. αὐτὴ δ' ἦν Ἀστερίου τοῦ Κρητῶν βασιλέως

γαμετή, ἔξ ἧς ἔσχε τρεῖς υἱούς, Μίνωα καὶ Ῥαδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα, οἳ καὶ Διὸς ἔμυθεύοντο παῖδες εἶναι.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων ἀ΄ ἐβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυῆς ἔτη ν΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γμ΄. Κέκροψ ὁ διφυῆς τῆς τότε Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ἐβασίλευσεν ἔτη ν΄, διὰ μῆκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὡς φησὶν ὁ Φιλόχορος, ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ὦν τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο. οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηναῖς τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασεν. ἐπὶ αὐτοῦ ἢ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐλαία πρῶτως ἐφύη. ἀπ’ αὐτοῦ δὲ Κεκροπία ἢ χώρα ἐκλήθη. οὗτος πρῶτος βοῦν ἐθυσίασε καὶ Ζῆνα προσηγόρευσεν, ὡς τινες. ἀπ’ αὐτοῦ ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα βασιλεῖς ἰς΄, ἄρχοντες δὲ διὰ βίου ἰα΄, ἔτη δὲ ψ΄. κατὰ τούτους τὰ παρ’ Ἑλλησι θαυμαστά δοκοῦντα μυθολογεῖται. Ἡ τῶν θεῶν κρίσις Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηναῖς ἐπὶ Κέκροπος μυθεύεται Ἑλλησι περὶ τῆς χώρας. τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἰδρύνθη. Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν. Μουσικὸς ὁ Εὐκταίου καὶ Νύμφης ἤκμαζε. Δευκαλίων βασιλεύειν τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο. Κέκροψ Ἀθήνας τὰς καὶ Διάδας ἐν Εὐβοίᾳ ἔκτισεν. Εὐβοεῖς δὲ ταύτην Ὀρχομενὸν μετωνόμασαν. Ἑλλήν υἱὸς Δευκαλίωνος ἐγνωρίζετο, ἀπ’ οὗ Ἑλληνες οἱ Γραικοὶ μετεκλήθησαν. ἀμπελοργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη, οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης. Ἄρειος πάγος ἐκλήθη καὶ δικαστήριον κατέστη. 180 Τῷ μὲ΄ ἔτει Κέκροπος τοῦ διφυοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθηναίων τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωυσέως φησὶν ὁ Παμφίλου ἐμβρόντητος Εὐσέβιος γενέσθαι, ὅπερ κατὰ μὲν τὸν ἐκείνου παραλογισμὸν τῶν ἐξ Ἀδάμ ἔτος ἦν γχπθ΄, κατὰ δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ ἀκριβέστατον λόγον γπθ΄, κβ΄ δὲ Ἀώδ. Ἡρακλέα τινὲς φασὶν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Δισανδᾶν ἐπιλεγόμενον, ὡς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδόκων καὶ Ἡλείων οὕτω καλεῖσθαι.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Τῆς βίβλου τῶν κριτῶν ἔτη Χουσαρσαθὼμ βασιλεὺς Συρίας Μεσοποταμίας ἐκράτησε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη η΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γβ΄. Γοθονιῆλ πρῶτος κριτῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέστη ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθείς, ἀδελφὸς Χαλεβὸς νεώτερος, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἔτη μ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γι΄. Ὁ Ἰσραὴλ ἀμαρτήσας παρεδόθη τῷ Αἰγύτῳ βασιλεῖ Μωαβιτῶν ἔτη ιη΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γν΄. Ἀώδ κριτῆς δεύτερος ἐπιστρέψαντι τῷ Ἰσραὴλ ἐδόθη παρὰ τοῦ θεοῦ. οὗτος ἀνελὼν τὸν Αἰγύτῳ βασιλέα Μωαβιτῶν ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη π΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γξη΄. Ἐβδομηκοστῷ ἔτει τοῦ Ἀώδ φησὶν ὁ Ἀφρικανὸς τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. ἀλλ’ οὐκ ἔστι τοῦτο ἀκριβῶς ἀποδείξει τῶν παρ’ Ἑλλησι πάντων χρόνων διασφαλλομένων ὅσοι πρὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἰστόρηνται, πλὴν ὅτι τοῦ ἀληθοῦς ἐγγὺς ἐστοχάσατο, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς παραπλησίως, μὴ ἔχοντες ἄλλο τι περισσότερον δεῖξαι. Μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀώδ ἀνέστη Σεμέγαρ υἱὸς Ἀνάθ, καὶ ἔσωσε καὶ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ πατάξας τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ 181 Ἰσραὴλ εἰδωλομανεῖν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβεῖν βασιλέως Χαναάν ἔτη κ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δμῆ΄. Δεβῶρρα προφήτις γυνὴ Ἀφειδῶθ φυλῆς Ἐφραΐμ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. διὰ ταύτης ἠγήσατο Βαράκ υἱὸς Ἀβινοεὶμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ τῆς κατὰ Σισάρα μάχης τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἰαβεῖν, καὶ ἐκράτησε πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ τοῖς ποσὶ διαφυγὼν ὁ Σι σάρα ὑπὸ Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβὲρ τοῦ Κιναίου ἀνηρέθη πασσάλῳ κατὰ τῆς γνάθου διαπαρεῖς. τότε ἦσε Δεβῶρρα σὺν Βαράκ ὠδὴν ἐπινίκιον τῷ θεῷ. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἔτη μ΄. Δεβῶρρα σὺν Βαράκ ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ μ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δξη΄.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων λ' ἐβασίλευσε Χάλαος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμβ'. Ἀσσυρίων λα' ἐβασίλευσεν Ἄνεβος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσπζ'. Ἀσσυρίων λβ' ἐβασίλευσε Βάβιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτκε'. Βάβιος οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ἑλλησι Τιθωνὸς λεγόμενος Ἀσσυρίων λβ' βασιλεύς. τούτου παῖς Μέμων, ὃς συνεμάχησε τῷ Πριάμῳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ διεφθάρη ὑπὸ Ἀχιλλέως. φέρεται δὲ καὶ ἀντίγραφος τῆς Πριάμου ἐπιστολῆς. ὁ αὐτός ἐστι δὲ καὶ δεῦτερος Ταυτάνης. Ἀσσυρίων λγ' ἐβασίλευσεν Θιναῖος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτζβ'. Ἀσσυρίων λδ' ἐβασίλευσε Δέρκυλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτζβ'.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων με' ἐβασίλευσεν Ἀχερρῆς ἔτη η' ἢ καὶ λ'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος δμα'. 182 Αἰγυπτίων μς' ἐβασίλευσεν Ἀρμαῖος ὁ καὶ Δαναὸς ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δμθ'. Ἀρμαῖος ὁ καὶ Δαναὸς φεύγων τὸν ἀδελφὸν Ῥαμεσσην τὸν Αἴγυπτον ἐκπίπτει τῆς κατ' Αἴγυπτον βασιλείας αὐτοῦ, εἰς Ἑλλάδα τε ἀφικνεῖται. Ῥαμεσσης δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ καὶ Αἴγυπτος καλούμενος ἐβασίλευσεν Αἴγυπτου ἔτη ζή', μετονομάσας τὴν χώραν Αἴγυπτον τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἥτις πρότερον Μεστραία, παρ' Ἑλλησι δὲ Ἀερία ἐλέγετο. Δαναὸς δὲ ὁ καὶ Ἀρμαῖος κρατήσας τοῦ Ἄργους καὶ ἐκβαλὼν Σθένελον τὸν Κροτώπου Ἀργείων ἐβασίλευσε, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν Δαναῖδες καλούμενοι ἐπ' Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέως, μεθ' οὓς οἱ Πελοπίδες ἀπὸ Πέλοπος παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν, ὧν πρῶτος Ἀτρεὺς.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀργείων ι' ἐβασίλευσε Δαναὸς ἔτη νη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δξδ'. Ἀργείων ια' ἐβασίλευσε Λυγκεὺς ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκβ'. Ἀργείων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἄβας ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνζ'. Ἀργείων ιγ' ἐβασίλευσε Προῖτος ὁ καὶ Περσεὺς ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρζδ'. Ἀργείων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀκρίσιος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσια'. Μετὰ Ἀκρίσιον, ὡς φασι, τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων εἰς Μυκῆνας μετατεθείσης διεγένοντο βασιλεῖς οἷδε. Περσεὺς, ὃς ἀνεῖλεν ἀκουσίως τὸν Ἀκρίσιον, Σθένελος, Εὐρυσθεὺς, Πέλοψ, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Αἴγισθος, Ὀρέστης, Τισαμενὸς Πενθεὺς καὶ Κομήτης. μεθ' οὓς Ἡρακλεῖδων κάθοδος. Ἔως τούτου δσμγ' κοσμικοῦ ἔτους γίνονται τῆς Ἀργείων βασιλείας ἔτη φνα' ἐν γενεαῖς ιδ' ἤτοι βασιλεῦσιν· ὧν θ' μὲν κυρίως Ἀργεῖοι λέε 183 γονται, ε' δὲ Δαναῖδες οἱ ἀπὸ Δαναοῦ ἕως Ἀκρисиου ἄρξαντες, καθ' οὓς καὶ Δαναοὶ Ἀργεῖοι ἐλέγοντο. μετὰ δὲ τούτους ἐβασίλευσε τοῦ Ἄργους Πέλοψ, παρ' Ὀμήρῳ τῷ ποιητῇ λεγόμενος πλήξιππος ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸσκηπτρον τῆς βασιλείας παρ' αὐτοῦ Διὸς εἰληφέναι· οὗτος Ἀτρεῖ παιδὶ κατέλιπε τὴν βασιλείαν. μεθ' οὓς Θυέστης, εἶτα Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος υἱοὶ Ἀτρέως, οἱ καὶ κατὰ τῆς Τροίας διὰ τὴν Ἑλένης κλοπὴν ἐπιστρατεύσαντες σὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Ὀδυσσεῖ καὶ Αἴαντι καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν νήσων βασιλεῦσι καὶ ναυσὶ καὶ στρατεύμασι. μεθ' οὓς Αἴγισθος, εἶτα Ὀρέστης καὶ οἱ λοιποὶ Πελοπίδες Ἀργείων καὶ αὐτοὶ βασιλεῖς ἀναγορευόμενοι κατὰ τὴν Ὀμήρου ποίησιν, κατὰ δὲ τινὰς τῶν ἱστορικῶν Μυκηναίων διὰ τὸ κυριεῦειν ἄμφω τῶν χωρῶν, οἷς καὶ Εὐσέβιος ἔπεται. ἡμεῖς δὲ αὐτοὺς Ἀργείων ἐφεξῆς κατατάττομεν λογιζόμενοι κατὰ συνέχειαν τῶν Δαναίδων τοῦ Ἄργους μὲν βασιλεύσαντας, Πελοπίδας δὲ καλουμένους ἀπὸ Πέλοπος, εἰς ὃν καὶ τὸ γένος ἀναφέρουσι, καὶ τὴν Ἀργείων ἀρχὴν ἐπὶ πλέον αὐξήσαντας. τινὲς δὲ διαφέρονται λέγοντες μετὰ Ἀκρίσιον εἰς Μυκῆνας μετατεθείσης τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων βασιλεῦσαι Περσέα, Σθένελον, Εὐρυσθέα πρὸ τοῦ Ἀτρέως, Πέλοπος μνήμην οὐδ' ὄλως ποιούμενοι, οἷς οὐχ ἐπόμεθα μάρτυρα ἔχοντες Ὀμηρον.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ἀμφίων Θηβῶν ἐβασίλευσεν, ὡς ἄλλοι· οὗτος ἐμυθεύετο κιθαρίζων θέλγειν τοὺς λίθους, οὓς εὐλόγως ὑποληπτέον ἠλιθίους τινὰς ἀνθρώπους. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων ἀδελφοὶ ἦσαν ποιμένες λυρικοὶ καλούμενοι διὰ τὸ κιθαρίζειν ποιμενικῶς. Ὀρφεὺς Θραξ ἐγνωρίζετο. τούτου μαθητῆς Μουσαῖος ὁ Εὐμόλπου υἱός. Τὰ κατὰ Ὑψιπύλην ἐν Λήμνῳ καὶ Σφίγγα, ἦν Παλαίφατος Κάδμου γυναικὰ φησι γενομένην διὰ ζῆλον Ἀρμονίας ἀποστᾶσαν Καδμείοις πολεμεῖν. τὰ τε περὶ Οἰδίπου, ὡς εἶλεν αὐτήν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀργῶ καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ οἱ Διόσκοροι καὶ Ἀσκληπιός. εἰ δὲ τούτοις οἱ Διόσκοροι συνήκμαζον, πῶς δύναται τούτων εἶναι ἀδελφὴ Ἑλένη, εἰ μὴ που μετὰ πολλὰ ἔτη παρθένος ἀρπάζεται ὑπὸ Θησέως; 184 Ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν Ὑπερμνήστρα Δαναοῦ. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων Κάδμον ἐκβαλόντες Θηβῶν ἐβασίλευσαν. Κρήτης ἐβασίλευσε Λάπις. Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτέρας, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων β' ἐβασίλευσε Κραναὸς αὐτόχθων ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ ζε'. Κραναοῦ τούτου δευτέρου βασιλέως τῆς Ἀττικῆς θυγάτηρ ἦν Ἀτθίς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἢ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη. Κατὰ τοῦτον τὸν Κραναὸν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὁ ἐπὶ Φαέθοντος ἐμπρησμὸς ἐν Αἰθιοπία. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι γε γόνασιν Ἑλλησι τοπικαὶ φθοραί, ὡς Πλάτων ἐν Τιμαίῳ. Ἀπὸ δὲ Ἑλληνοσ τοῦ Δευκαλίωνος Ἑλληνες οἱ Γραικοὶ καλοῦνται. Ἀθηναίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀμφικτύων ἔτη ι', υἱὸς Δευκαλίωνος, γαμβρὸς Κραναοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δδ'. Κατὰ Ἀμφικτύωνα τὸν Δευκαλίωνος υἱὸν τινὲς φασι Διόνυσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα ξενωθῆναι Σημάχῳ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ νεβρίδα δωρὴ σασθαι. ἕτερος δ' ἦν οὗτος ἐκ Σεμέλης. Ἀθηναίων δ' ἐβασίλευσεν Ἐριχθόνιος ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διδ'. Οὗτος Ἐριχθόνιος Ἡφαιστου ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἐρεχθεὺς ἐστίν. Ἐριχθόνιος ἄρμα πρῶτος Ἑλλησιν ἐφεῦρεν. ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων. Ἀθηναίων ε' ἐβασίλευσε Πανδίων ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δξδ'. Τούτου θυγατέρες Πρόκνη καὶ Φιλομήλα τοῦ Πανδίωνος.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ὑπὸ Λακεδαίμονος τοῦ ἐκ Μεσσηνίας. Ἐπαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας καὶ Διὸς υἱὸς Μέμφιν ἔκτισεν ἐν Αἰγύπτῳ. 185 Ἀρκὰς ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Πελασγῶν κρατήσας Ἀρκαδίαν τὴν χώραν μετωνόμασε. Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν. Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης υἱὸς ὁ Διόνυσος ἐκ μοιχείας, ὃν Ἑλληνες Διὸς φασι μυθικῶς. Κατὰ τούτους Λίνος καὶ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος λυρικοὶ Θηβαῖοι καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὡς τινες· ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα. Φοῖνιξ Τυρίοις ἐβασίλευσε. Μίνως Κρήτης ἐβασίλευσεν ὁ Εὐρώπης. Ῥαδάμανθυς καὶ Σαρπηδῶν Λυκίων ἦρχον. Ἀμφίων καὶ Ζῆθος Θηβαίων ἑπταπύλων ἐβασίλευον. Δαρδανίας Ἐριχθόνιος Δαρδάνου ἐβασίλευσεν. Εὐρώπης ἀρπαγὴ. Ἀρμονία ἠρπάγη ὑπὸ Κάδμου. Οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λεγόμενοι, οἱ σίδηρον εὐρόντες, κατὰ τούτους ἦσαν. Μῆλος καὶ Θάσος καὶ Ἀλκισθὴ ἐκτίσθησαν καὶ Πάφος. Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοίνικος, ἢ πρὶν Μαριανδηνὴ καλουμένη. Ἐφύρα ἢ νῦν Κόρινθος ὑπὸ Σισύφου ὠκίσθη. Κόρης ἀρπαγὴ Περσεφόνης ὑπὸ Ἀιδωνέως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς εἶχε κύνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέρβερον, ᾧ τὸν Πειρίθου ὅστερον διεχρήσατο παραγενόμενον ἐφ' ἀρπαγῆ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεῖ. Θησεὺς δὲ παρατυχῶν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέλλοντα συνδιαφθεῖρεσθαι τῷ Πειρίθῳ. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου προὔπτον ἐξ Αἰδοῦ νομίζεται Θησεὺς ἀνεληλυθέναι, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ. Ἐλευσίνος πόλεως Κελεὸς ἐβασίλευσε, καθ' ὃν Τριπτόλεμος ἦν, ὃν φησὶν ὁ Φιλόχορος μακρῶ πλοίῳ προσβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῆτον διδόναι, ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ναῦν· ἔχειν δὲ τι καὶ τοῦ

σχήμα τος. 186 Ἀχαΐα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη. Καδμεία ἐκτίσθη καὶ Σίδη ἐν Κιλικία. Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ὁ Ἰσραὴλ ἀμαρτήσας παρεδόθη τοῖς Μαδιναίοις ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρη'. Γεδεὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δριε'. Γεδεὼν ἐπαναστὰς κατὰ ἀλλοφύλων ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ υἱὸς Ἰωᾶς τοῦ Ἀβιεζρεὶ ἀγγέλου ἐπιστασία τό τε πατρικὸν καθεῖλε θυσιαστήριον καὶ θεῖον ἀντωκοδόμησε, ἀνοίσας τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν τῷ θεῷ ὀλοκαύ τωσιν ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλλους οὗ ἔξέκοψε τοῦ Βαάλ. οὗτος τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ λαβὼν καὶ τοῖς ἐπὶ τῷ πόκῳ σημείοις πεπιστευκῶς, ποτὲ μὲν ὑγρῷ, ποτὲ δὲ ξηρῷ γεγονότι, παραδόξως σὺν λαμπάσι τριακοσίοις ἰβ' μυριάδας ἀνδρῶν ἐτροπώσατο, συλλαβὼν τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ καὶ τοὺς δύο μεγάλους ἄρχοντας Ἀμαλήκ καὶ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, δύο βασιλεῖς Μαδιάμ, καὶ ἀνελὼν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ. τούτῳ τῷ Γεδεὼν ὁ υἱὸς γεγόνασιν ἐκ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπὶ τούτοις ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ. Ἀβιμέλεχ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνε'. Τοῦτον τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς ὁ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἢ βίβλος τῶν κριτῶν πρῶτον μὲν τοῦ Γεδεὼν υἱοὺς λέγει τρανῶς, ἔπειτα δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἱεροβαάλ, ὃς συνώκησε τῷ Γεδεὼν περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ, ὡς αὐτόθι γέ γραπται, καὶ δοκεῖ πως ἄπορον εἶναι. Ἀφρικανὸς δὲ τοῦ Ἱεροβαάλ αὐτοὺς λέγει πάντας. Ἀβιμέλεχ ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς υἱὸς Γεδεὼν ἀποκτείνας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πλὴν Ἰωνάθου τοῦ νεωτέρου ἐξεπόρνενε τὸν λαόν. Ἰωνάθης δ' ἀνελθὼν εἰς τὸ ὄρος τὸ Γαριζεῖν τὸ ἐν Σαμαρείᾳ, ὃ ἐρμηνεύεται ὄρος ἅγιον, τὸν περὶ τῶν ξύλων μῦθον ἐξεῖπε, προδηλῶν τὴν ἐσομένην τοῖς 187 ὑπηκόοις τῷ Ἀβιμέλεχ φθορὰν ἐξ αὐτοῦ. οὗτος τὴν Βαιθήλ πολιορκῶν ὕστερον λίθῳ μυλικῷ πληγεὶς τὸ κρανίον ὑπὸ γυναικὸς ῥιφέντι διεφθάρη, κρατήσας ἔτη γ'. Θωλὰ ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ υἱὸς Φουὰ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνη'.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων λε' ἐβασίλευσεν Εὐπάκμης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυλβ'. Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Λαοσθένης ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυό'. Ἀσσυρίων λζ' ἐβασίλευσε Περτιάδης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφιε'. Ἀσσυρίων λη' ἐβασίλευσεν Ὀφραταῖος ἔτη κά'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφμε'. Ἀσσυρίων λθ' ἐβασίλευσεν Ἐφεχερῆς ἔτη ς' Ὀφρατάνης ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξς'. Ἀσσυρίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀκραγάνης ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχιη'.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων μζ' ἐβασίλευσε Ῥαμεσσής ὁ καὶ Αἴγυπτος ἔτη ξη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δνη'. Αἰγυπτίων μη' ἐβασίλευσεν Ἀμενωφίς ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκς'. Αἰγυπτίων μθ' ἐβασίλευσε Θούωρις ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρλδ'. Αἰγυπτίων ν' ἐβασίλευσε Νεχεψὼς ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνα'. Αἰγυπτίων να' ἐβασίλευσε Ψάμμουθις ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρο'. 188 Αἰγυπτίων νβ' ἐβασίλευσεν *** ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπγ'. Αἰγυπτίων νγ' ἐβασίλευσε Κῆρτος ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπζ'. Αἰγυπτίων νδ' ἐβασίλευσε Ῥάμψις ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσζ'. Αἰγυπτίων νε' ἐβασίλευσεν Ἀμενοῆς ὁ καὶ Ἀμμενέμης ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσνβ'.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μυκηνῶν Ἀργείων ιε' ἐβασίλευσε Πέλοψ ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμδ'. Τὸν Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου. οὗτος Ὀλυμπίων προέστη καὶ στρατεύσας ἐπὶ Ἴλιον ἠττήθη ὑπὸ Δαρδάνου. ἀπ' αὐτοῦ Πελοπόννησος ὠνο μάσθη. οὗτος

Ἴπποδάμειαν ἔγημε. τινὲς δὲ νγ' ἔτη καὶ ἄλλοι ζγ' λέγουσιν αὐτὸν βασιλεῦσαι, καὶ ἕτεροι λε'. Μυκηνῶν Ἀργείων ις' ἐβασίλευσαν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη λγ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη ξε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσοθ'. Μετὰ τὴν Πέλοπος τελευτὴν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης τῶν Μυκηνῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. ὧν θανόντων Ἀγαμέμνων διε δέξατο τὴν ἀρχὴν Μυκηνῶν καὶ Ἀργείων. Μενέλαος δὲ Ἀγαμέμνωνος ἀδελφὸς Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Ἀτρέως θάνατον, ὡς ἐξῆς σύγκειται.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων ς' ἐβασίλευσεν Ἐρεχθεὺς ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρδ'. Ἐρεχθέως τούτου θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστραίου Θραξ ἦρπασεν Ὠριθυϊαν. ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ φησίν. ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἦρξαντο. 189 Ἀθηναίων ζ' ἐβασίλευσε Κέκροψ ἔτη μ', ὁ δεύτερος Ἐρεχθέως ἀδελφός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνδ'. Ἀθηναίων ἡ' ἐβασίλευσε Πανδίων Ἐρεχθέως ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρζδ'. Ἀθηναίων θ' ἐβασίλευσεν Αἰγεὺς Πανδίωνος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσιθ'. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Κατὰ τούτους Φρίξος ἔδοξε τισὶν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλλῳ κριῶ ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἑλλη φεύγων μητριαν ἐπιβουλεύουσαν. καὶ ἠτύχησε πλοίου, ᾧ τὸ παράσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος δὲ Κριὸν φησι καλεῖσθαι τὸν διασώσαντα αὐτοὺς τροφέα. Ὁ κατὰ Εὐμόλπον πόλεμος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν θυγατέρας Πανδίωνος. Πυθοῖ Φημονόη χρησμοδὸς πρώτη δι' ἐξαμέτρων ἱστορεῖται προθε σπίσαι. Τῆς Δαρδανίας ἐβασίλευσε Τρῶς καὶ Ἴλος, ἀφ' οὗ Τρῶες καὶ Τρῶας ἡ πόλις καὶ Ἴλιον· καθ' οὓς Τάνταλος ἐβασίλευσε τῆς Φρυγίας ἦτοι Μαιονίας, ἀφ' ἧς καὶ Μαίονες· Τιτυὸς συνεχρόνισε Ταντάλῳ. κατὰ δὲ Τιτυὸν Λητώ, ἀφ' ἧς Ἀπόλλων, ὃς καὶ σὺν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀδμήτῳ ἐδουλεύσε.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Γανυμήδην ὁ Τάνταλος ἀρπάσας υἱὸν τοῦ Τρῶος ὑπ' αὐτοῦ κατεπολε μεῖτο Τρῶος, ὡς ἱστορεῖ Δίδυμος ἐν ἱστορίᾳ ξένη καὶ Φανοκλῆς. μάτην ἄρα τοῦ Διὸς ὡς ἀετοῦ τοῦτον ἀρπάσαντος ὁ μῦθος καταψεύδεται. Ἴλιον ὑπὸ Ἴλου ἐκτίσθη. Μελάμπους μάντις ἐγνωρίζετο· τὰ κατὰ Φρίξον καὶ Μελικέρτην, ἐφ' οὗ τὰ Ἴσθμια· τὰ κατὰ Δήμητραν, ἦν τινες Ἴσιν φασί· καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἐξ ἧς ὁ Περσεύς. Περσεὺς τὰς στρατείας ἐπετέλει καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκαρτόμησεν ἐταίραν εὐμορφον διὰ κάλλους ἐξ 190 ἰστώσαν τοὺς θεατάς, ὡς ἀπολιθοῦσθαι δοκεῖν. Δίδυμός φησιν ἐν ἱστορίᾳ ξένη καὶ παρατίθεται τὸν συγγραφέα ταύτης. ὁ Πήγασος, τάχα τις ἵππος ὄξυς, κτῆμα τῆς γυναικός· ὡς δὲ Παλαίφατος, Βελλεροφόντου πλοῖον ἦν ὁ Πήγασος. Τὰ πρὸς Μελέαγρον καὶ Οἰνέα ἐν Αἰτωλίᾳ. Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ. Ἴων πολέμαρχος γεγωνῶς Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασε. Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς τῷ Ἰνδῶ ποταμῷ. Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσε· Λάιος Χρῦσιππον ἦρπασε· Μίλητος ἐκτίσθη πόλις· ὁ ἐν Ἐλευσίνι νεῶς ἐκτίσθη. Εὐρώπη Ἀγήνορος ὑπὸ Κρητῶν ἠρπάγη ἐμπόρων, ὡς φησιν Ἡρόδοτος· τοῦ δὲ πλοίου παράσημον ἦν ταῦρος. ταύτης ἐπὶ ζήτησιν Κάδμος ἐξεληθὼν κτίζει τὴν Καδμείαν καὶ Θηβῶν ἐβασίλευσε· τοὺς δὲ πλησιοχώρους αἴφνι δῖως ἐπανελθόντας αὐτῷ διὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συρρεῖν κατ' αὐτὸν Σπαρτοὺς ὠνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησί. Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδοῦς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεῖ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὡς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ρήτωρ. τῷ δὲ βουλομένῳ πάρεστιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν, ἔνθα καὶ τὸ ὄπλον ἀνάκειται Αὐγούστου Καίσαρος καὶ Νέρωνος ἡ κιθάρα. βάθρον δὲ τι νομίζεται τοῖς ἀγνοοῦσιν ὁ Διονύσου τάφος, στρατηγὸς δὲ δοκεῖ

γενέσθαι, καὶ οὕτω γράφεται θηλύμορφος διὰ τε ἄλλας αἰσχροῦς αἰτίας καὶ διὰ τὸ μιζόθηλον στρατὸν ὀπλίζειν· ὥπλιζε γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι καὶ τὰς θηλείας, ὡς φησὶν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ. Λίνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο· Ἀνδρόγεως ἐδολοφονήθη ἐν Ἀθήναις· Φιλάμμων ὁ Δελφὸς ἤκμαζεν, ὁ πρῶτος στήσας Πυθοῖ χορόν. Τὰ κατὰ Δαίδαλον, ὃς ἔδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν. πρῶτος γὰρ διέστησε τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαίφατος ἱστορεῖ, τῶν πρὸ 191 αὐτοῦ πάντων συμπεφυκότητας αὐτοῦς πλαττόντων. οὗτος ἀποπτῆναι μὴ θεύεται σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πλοίου λαβόμενος καὶ διαφυγῶν τὸν Μίνωα διὰ τὸ ἀνεύρετον γενέσθαι τῷ διώκοντι. Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος ἤκμαζε. Μίνως ἐθαλασσοκράτει καὶ Κρησὶν ὡς παρὰ Διὸς ἐνομοθέτει, κομίζων τοὺς νόμους ἐξ ἄντρου τοῦ ἐν τῇ Ἰδίῃ διὰ ἐννεαετηρίδος, ὅπερ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις ἐλέγχει. Ἡρακλῆς τοὺς ἄθλους ἐτέλει καὶ Ἀνταῖον ἐν Λιβύῃ καταπαλαίσας ἀν αἰρεῖ τὸν λεγόμενον γηγενῆ διὰ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι τὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον χαμαί, ὡς ἀπὸ τῆς μητρὸς γῆς βοηθεῖσθαι δοκεῖν, ὃν Ἡρακλῆς ἰσχυρὸς ὢν μὴ προσδεθεὶς ζώσας τὸν Ἀνταῖον τοῖς ἄμμασι καὶ μετεωρίσας διεχειρίσατο. Τὴν δὲ Ὑδραν τὸ μυθεύμενον ζῶον ὁ Πλάτων σοφίστριαν λέγει, δι' ἣν ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς τὸ Ἴλιον ἐπόρθησε. Μήδεια Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγέως. Πόλεμος Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσσαλῶν ἦσαν ἰπ πεῖς ἄριστοι, ὡς φησὶ Παλαίφατος ἐν πρώτῃ ἀπίστων. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν. Τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δὴ ἐκ ταύρου τοῦ ζώου καὶ Πασιφάης μιζόθηρ ἐγένετο καὶ τὸν παρ' Ἀθηναίων δασμὸν κομιζόμενος ἐθιοινᾶτο τοὺς παῖδας, αὐτοὶ δὲ οἱ Κνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνωος στρατηγόν, ὃς ὠνομάζετο μὲν Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὠμὸς καὶ ἀν ἡμερος ἦν. ἐπεὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ἀνδρογέῳ ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἀττικοὺς δὲ παῖδας ἔπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει. ὡς δὲ καὶ τῷ Θησεῖ τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη καὶ τὸν Ταῦρον κατεπάλαυσε, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι καὶ τὴν πόλιν ἀφεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἱστόρησεν ἐν δευτέρῳ Ἀθίδος. Οἱ Ἐπίγονοι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν. Φαίδρα Ἰππολύτου ἠράσθη. Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Δαίδαλον ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν Κω κάλου θυγατέρων. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Σαμψῶν ἦν, ὁ παρ' Ἑλλησι βώμενος Ἡρα 192 κλῆς, ὃς μετὰ τοὺς ἄθλους καὶ τὴν Ἀνταίου ἀναίρεσιν τοῦ γηγενοῦς ἐν Λιβύῃ καὶ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα καὶ τὴν πρώτην ὑπ' αὐτοῦ ἄλωσιν Τροίας ἐπὶ Λαομέδοντος πατρὸς Πριάμου βασιλέως Τροίας λοιμῶδει νόσῳ περιπεσὼν εἰς πῦρ ἐνήλατο καὶ οὕτως ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, βιώσας τὰ πάντα ἔτη νβ'. τινὲς δὲ πρὸ τούτου μικρὸν ἱστοροῦσι γενέσθαι Ἡρακλῆν, ἄλλοι τε πλείονα ἔτη ζῆσαί φασιν αὐτόν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰαεὶρ τὸν Γαλααδίτην κριτὴν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν Θω λαῶν, ὃς εἶχεν υἱοὺς λβ' καὶ λβ' πόλεις, ὧν ἦρχον. οὗτος ἔκρινε τὸν λαὸν ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπα'. Ἀμμανῖται ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσα'. Μετὰ τὸν Γαλααδίτην Ἰαεὶρ ἀμαρτήσας ὁ Ἰσραὴλ παρεδόθη Ἀμμανίταις δουλεύειν ἔτη ιη'. ἐξομολογησαμένοις δὲ αὐτοῖς τῷ θεῷ ἐδόθη αὐτοῖς Ἰεφθάε ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, υἱὸς Γαλαὰδ καὶ γυναικὸς πόρνης. οὗτος εὐξάμενος τῷ θεῷ θύσειν μετὰ τὴν κατὰ Μωαβιτῶν νίκην τὸ συναντήσον αὐτῷ ζῶον ἐπανιόντι τοῦ πολέμου ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εἰ νικήσοι, μιᾶς αὐτοῦ μονογενοῦς θυγατρὸς δ' οὐσῆς καὶ φιλάτης συναντησάσης αὐτῷ ταύτην ἔθυσσε τῷ θεῷ οὐκ ἄκουσαν, ἐπὶ μῆνας δύο τὴν παρθενίαν αὐτῆς προπενθήσασαν. Ἰεφθάε ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσιθ'. Οὗτος ἐπολέμησε τοῖς υἱοῖς Ἐφραΐμ μεμφομένοις αὐτῷ ὅτι οὐ παρέλαβεν αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἀπέκτεινε τρισμυρίους δισχιλίους αὐτῶν. Ὁ Ἰεφθάε τὰ ἀπὸ Μωυσέως ἕως αὐτοῦ τ' λέγει εἶναι ἐν τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν,

δηλονότι χωρίς τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπικρατήσεως. οὕτω γὰρ χρή νοεῖν καὶ οὐχ ὡς ὁ Εὐσέβιος, συναριθμῶν τοῖς τῶν κριτῶν χρόνοις 193 τοὺς τῶν ἀλλοφύλων καὶ μὴ λογιζόμενος αὐτοὺς ἰδίως ἐκάστου, ὡς ἡ γραφή. Ἐσέβων καὶ Ἐσβάλ ἔκριναν τὸν Ἰσραήλ ἔτη ζ' μετὰ τὸν Ἰεφθάε. τοῦδὲ κόσμου ἦν ἔτος δσκέ'. Ἐσέβων ὁ Βηθλεεμίτης φυλῆς Ἰούδα, πατὴρ λ' υἱῶν καὶ θυγατέρων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ. Ἀειλῶν κριτῆς ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ ἔτη ι' μετὰ τὸν Ἐσέβωνα ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσλβ'. Ἀβδῶν κριτῆς ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ ἔτη η'. Ἀφρικανὸς ἔτη κ' φησὶν οὐ καλῶς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμβ'. Ἀβδῶν υἱὸς Σελήμ, πατὴρ παίδων λ' καὶ ἐκγόνων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ ἔτη η'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευταίην παραβὰς ὁ Ἰσραήλ ἀπεδόθη πάλιν τοῖς ἀλλοφύλοις ἔτη μ'. Ἀλλόφυλοι Φυλιστιαῖοι ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραήλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσν'. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου τὰ μ' ἔτη ταῦτα τῶν ἀλλοφύλων τοῖς τοῦ Σαμ ψῶν συναριθμεῖ ἀλόγως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ κριτῶν ἔτεσι, μὴ στοιχειώσας αὐτὰ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ μηδὲ τῶν λοιπῶν ἀλλοφύλων κατὰ τινα, φησὶν, Ἑβραίων παράδοσιν. προφανῶς δέ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, ἀντίκειται τῇ γραφῇ.

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσσυρίων μὰ' ἐβασίλευσε Θῶνος ὁ λεγόμενος Κονκόλερος, Ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλος, ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχζ'. Σαρδανάπαλος Ταρσὸν ᾤκισε καὶ Ἀγχιάλην τὰς πόλεις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἡ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία εἰς τὸ καθολικὸν κοσμικὸν δχοε' ἔτος ἔληξε, διαρκέσασα ἔτη αὐξ' ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ γσις' ἔτους. Ἔως τοῦδε τοῦ δχοε' ἔτους τοῦ κόσμου διαρκέσασα ἡ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία ἐπὶ αὐξ' ἔτη κατελύθη τῷ κ' ἔτει τοῦ Σαρδαναπάλου τοῦ μὰ' 194 βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς παρά τισι Θῶνος Κονκόλερος ὠνομάζετο, περὶ οὗ καὶ Διόδωρος λέξεσιν αὐταῖς οὕτω γράφει. Σαρδανάπαλος δὲ τριακοστὸς μὲν καὶ πέμπτος ἀπὸ Νίνου τοῦ συστησαμένου τὴν ἡγεμονίαν, ἔσχατος δὲ γενόμενος βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὑπερῆρεν ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ. καὶ μετ' ὀλίγα· καὶ τοιοῦτος ὢν τὸν τρόπον οὐ μόνον αὐτὸς αἰσχροῦς κατέστρεψε τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν ἄρδην ἀνέστρεψε πολυχρονιωτάτην γενομένην τῶν μνημονευομένων. Ἀρβάκης γάρ τις, Μῆδος μὲν τὸ γένος, ἀνδρεία δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διαφέρων, ἐστρατήγει Μήδων τῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκπεμπομένων εἰς τὴν Νίνον. κατὰ δὲ τὴν στρατείαν γενόμενος συνήθησεν τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων ὑπ' ἐκείνου παρεκλήθη καταλύσαι τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν. Ταῦτα ὁ Διόδωρος περὶ τῆς Σαρδαναπάλου καταστροφῆς, καὶ ὅτι λε' ἀπὸ Νίνου γέγονε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὃν πρῶτον εἶναι βασιλέα τῶν αὐτῶν Ἀσσυρίων προλαβὼν ἀνωτέρω ἔφη οὕτως. Τὸ παλαιὸν τοίνυν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς, ὧν οὔτε πράξεις ἐπίσημοι οὔτε ὀνόματα μνημονεύεται. πρῶτος δὲ τῶν ἱστορίας καὶ μνήμη παραδεδομένων Νίνος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετελέσατο. καὶ μεθ' ἕτερα· μετὰ δὲ ταῦτα γεννήσας ἐκ Σεμιράμιδος υἱὸν Νινύαν ἐτελεύτησε, τὴν γυναῖκα ἀπολιπὼν βασίλισσαν. τὸν δὲ Νίνον ἡ Σεμίραμις ἔθαψεν ἐν τοῖς βασιλείοις. καὶ ἐπάγει· αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'. καὶ μεθ' ἕτερα· παραπλησίως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς παῖς πατρὸς διαδεχόμενοι τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσαν ἐπὶ γενεὰς μὲ' μέχρι Σαρδαναπάλου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονία μετέπεσεν εἰς Μήδους ἔτη διαμείνασα πλείω τῶν α καὶ τ', καθάπερ φησὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' βίβλῳ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν βασιλέων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν οὐ κατεπίγει γράφειν διὰ τὸ μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πεπραχθαι μνήμης ἄξιον. μόνη γὰρ τέτευχεν ἀναγραφῆς ἡ πεμφθεῖσα συμμαχία τοῖς Τρωσὶν ὑπὸ Ἀσσυρίων, ἧς ἐστρατήγει Μένμων ὁ Τιθωνοῦ.

Ταυτάνου γὰρ βασιλεύον 195 τος τῆς Ἀσίας, ὃς ἦν κς' ἀπὸ Νίνου τοῦ Σεμιράμιδος, φασὶ τοὺς μετὰ Ἀγαμέμνονος Ἑλληνας ἐπὶ Τροίαν στρατεῦσαι τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντων τῆς Ἀσίας Ἀσσυρίων ἔτη πλείω τῶν χιλίων. Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἡμῖν παραδίδωσι μὴδ' οὕτω θαρρήσας ἀποφῆνασθαι τὸν τῶν βασιλέων ἀριθμὸν ἢ χρόνου τὴν ἀκριβῆ ποσότητα προσηγορίας τε αὐτῶν καὶ ἐπὶ τίνος ἢ κατὰ Τροίας τῶν Ἀχαιῶν ἔφοδος γέγονεν, ἀλλὰ πάντα φειδόμενος διὰ τὸ τῶν παλαιοτέρων αὐτοῦ ἱστορικῶν ἀσύμφωνον, μόνον δ' ὅτι πλείω τῶν ατ' ἐτῶν ὁ χρόνος τῶν ἀπὸ Νίνου λέ' βασιλέων ἐστὶν ἀπεφῆνατο, καὶ ὅτι τὴν Τροίας ἄλωσιν ἐπὶ τοῦ κς' ἀπὸ Νίνου βασιλεύσαντος Ἀσσυρίων Ταυτάνου φασὶ γενέσθαι μετὰ α ἔτη πλείω, ἄλλοις ἐπιγράφων τὰ λεγόμενα, ὡς μὴ πάντη συντιθέμενος. ὁ γὰρ Ταυτάνου χρόνος τῷ μβ' ἔτει συντρέχει τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς, κς' λογιζομένου Ταυτάνου ἀπὸ Βήλου. εἰ γὰρ τὰ Βήλου νέ' ἔτη ἀφέλωμεν ἐκ τῶν μβ', πολλοῖς ἔτεσι κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἐλαττωθήσεται ἐκ τῶν α πλείω χρόνων ἢ μετὰ α πλείω κατὰ Διόδωρον καὶ τὴν ἀληθῆ ἀνάλωσιν Τροίας. καλῶς ἄρα ἡμῖν ἐστοιχείωται καὶ τοῖς ἐκθεμένοις ἐγγύς που τοῦ αρ' ἔτους τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς κατὰ τὸ δτκθ' ἔτος τοῦ κόσμου ἢ Τροίας ἄλωσις, ἐπὶ τοῦ λβ' βασιλέως Ἀσσυρίων Βαβίου, ἐπὶ Δημοφῶντος τοῦ Θησέως ἰβ' βασιλέως Ἀθηναίων, οἷς κατηκολουθήσαμεν. Ὅτι δὲ ἀσυμφώνως οἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικοὶ γεγράφασι περὶ τῶν χρόνων καὶ τῶν βασιλέων τούτων παρέστω Κεφαλίων ἐπίσημος εἷς, οὐχ ὁ τυχόν, οὕτω φάσκων. Ἄρχομαι γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλά νικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασεύς. τὸ παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι, τῶν δὲ ὁ Βήλου Νίνος. εἴτ' ἐπάγει γένεσιν Σεμιράμεως καὶ Ζωροάστρου μάγου ἔτη τε νβ' τῆς Νίνου βασιλείας. μεθ' ὃν Βαβυλῶνα, φησὶν, ἢ Σεμίραμις ἐτείχισε τὸν ὄρον ὡς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησία, Ζήνωνι, Ἡροδότῳ καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς. στρατεῖν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἦτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνεῖλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἐνὸς ἀνηρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχὴν. 196 Καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ τῶν λοιπῶν εἰς α ἐτῶν ἀριθμὸν ἦρχον, παῖς παρὰ πατρός ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχὴν καὶ ἔχων ἦττον αὐτῶν οὐδὲ εἷς ἐτελεύτησεν ἐτῶν κ'. τὸ γὰρ ἀπόλεμόν τε καὶ ἀφιλοκίνδυνον καὶ γυναικῶδες αὐτοῖς ἦν ἀσφαλές. ἔνδον γὰρ ἔμενον οὐδέ τι αὐτοῖς ἦν ἔργον ὃ ἐπρήσσετο, οὐδὲ ἑώρα τις αὐτοὺς πλὴν αἱ τε παλλακίδες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικῶδεις. τοὺς δὲ βασιλεῖς τούσδε εἴ τις εἰδῆσαι βούλεται, Κτησίας ἐστὶν ὁ λέγων ὀνόματα αὐτῶν κ', οἶμαι, καὶ γ'. ἐμοὶ δὲ ἡ γραφὴ τί τερπνὸν ἢ τί χάριεν ἡμελλεν ἔξειν, ὀνομακλήδην ἄνευ πράξεων βαρβάρως φωνέοντι τυράννους δειλοὺς καὶ μαλακοὺς βαρβάρους; πρὸς οἷς ἐπάγει τὰ περὶ τῶν ἐτῶν αὐτῶν· ἐτέων δὲ ὄντων ἀπὸ Νίνου τεσσαράκοντά που καὶ χ' Βέλιμος ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων. καὶ ἀφικνεῖται Περσεὺς ὁ Δανάης εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ναὺς ἄγων ρ'. ἔφευγε δὲ Περσεὺς Διόνυσον τὸν Σεμέλης υἱέα. καὶ μετέπειτα· ὑστέρη δὲ γενεῇ κατὰ Πανύαν ἄρχοντα ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἔπλευσεν ἐπὶ τε Φᾶσιν καὶ Μηδείην τὴν Κολχίδα, καὶ Ἡρακλέα πλανηθέντα ἀπὸ τῆς νεῶς διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ Ὑλα λέγουσι περὶ τοὺς Καππαδόκας ἀληθῆναι. καὶ αὐθις· α δὲ ἐτῶν ἀπὸ Σεμιράμεως εἰς Μητραῖον βασιλέα ἂν ἀριθμοῖτο περιτελλομένων. Μήδεια Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγέως, ἧς υἱὸς Μῆδος, ἐξ οὗ Μῆδοι καὶ ἡ χώρα ἐκλήθη Μήδεια. εἴτα φησὶ· Μητραίου δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται Ταύτανος ζῶν καὶ αὐτὸς κατὰ ἔτη τὰ Ἀσσυρίων καὶ νόμους. καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐγένετο οὐδὲ ἐπὶ τούτου καινὸν ἔργον. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέλαος οἱ Μυκηναῖοι ἐστρατεύσαντο σὺν Ἀργείοισι καὶ τοῖσι ἄλλοισιν Ἀχαιοῖς εἰς Ἴλιον πόλιν τῆς Πριάμουτοῦ Φρυγῶς στρατηγίης. Ἔως τούτων ἀρκεῖν ἡγησάμεθα τὴν ἐκ τῶν Κεφαλίων γραφῶν πρὸς τὸν Διόδωρον διαφωνίαν παραθέσθαι τοῖς ἀκριβῶς ἐπιστῆσαι βουλομένοις. ὁ μὲν γὰρ λέ' βασιλεῖς ἀπὸ Νίνου καὶ αὐτοὺς ἐξέθετο καὶ τὴν ἄλωσιν Τροίας μετὰ α ἔτη

πλείω φησίν, ὡς τινές, ἐπὶ κς' βασιλέως Ἀσσυρίων Ταυτάνου· ὁ δὲ τοὺς πάντας κγ' ἀπὸ Βήλου καὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν καὶ μετὰ ταῦτα α' ἔτη· ὅπερ ἀδύνατον. ἵνα γὰρ κβ' ἀπὸ Βήλου τις ὑπολάβοι τὸν Ταύτανον πρὸ τοῦ ἐσχάτου Σαρδαναπάλου, καὶ οὕτω πολλοῖς ἐλαττω θήσεται χρόνοις ὁ Κεφαλίων πρὸς τὸν Διόδωρον. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἐξ 197 ἀπάντων τὸ ἄτοπον ἐνὶ τῶν ἀμφοτέρων συνάγεται, ἵνα μὴ λέγω καὶ τοῖς δυσί, διὰ τὸ μᾶλλον τὸν Διόδωρον τῇ ἀληθείᾳ προσεγγίζειν, πλείω τῶν ατ' εἰρηκότα τὸν ὄλον τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς χρόνον καὶ αὐτὸν ἀπὸ Νίνου ἕως Σαρδαναπάλου. Ὁ μέντοι Εὐσέβιος καίπερ πραγματείαν οὐ τὴν τυχοῦσαν συλλεξάμενος φιλοπόνως καὶ ταύτη τὴν ἑαυτοῦ χρονικὴν συγγραφὴν κατασεμνύνας, τὰς τε προκειμένας χρήσεις Διοδώρου καὶ Κεφαλίωνος προθεῖς, ἐν λζ' βασι λεῦσι τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν περιέλαβεν, ἔτεσι δὲ ατ', τῷ Κάστορι μᾶλλον ἀκολουθήσας, οὗ καὶ μαρτυρίαν παρήγαγε, ἀσπ' ἔτη φάσκουσιν τοὺς Ἀσσυρίων βασιλεῖς ἄρξαι, καὶ τοῦτο διὰ τὸ συμβάλλεσθαι τῷ παραλο γισμῷ αὐτοῦ κατὰ τοὺς χρόνους, ὃν πέπονθεν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραὰμ χρόνοις, μὴ χρονολογήσας μετὰ τὸν κατακλυσμόν Καϊνᾶν υἱὸν τοῦ Ἀρφαξάδ, ὃν ὁ θεῖος εὐαγγελιστῆς Λουκάς ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ ιγ' ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐγενεαλόγησεν, ἢ δὲ τῆς Γενέσεως πρώτη Μωυσέως βίβλος τῷ ρλ' ἔτει αὐτοῦ φησι τὸν αὐτὸν Καϊνᾶν γεγεννηκέναι τὸν Σάλα ἐν τοῖς ἠκριβωμένοις τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐστοιχειῶ σαμεν. ἐν τισὶ γὰρ τῷ ρλθ' φέρεται αὐτοῦ Καϊνᾶν. Θαυμάσαι δέ μοι μέγας ἐπεστὶν ὅπως ὁ αὐτὸς κατὰ τινὰς κληθεὶς φρόνιμος Εὐσέβιος, δηλαδὴ κατὰ ἀντίφρασιν, οὕτω προδήλως ταῖς θείαις γραφαῖς ἀντιπυσεῖν τετόλμηκεν, ὁ πᾶσαν ἀκριβειαν ἐπαγγειλάμενος καὶ τάληθοῦς εὔρεσιν, ὡς φησιν, ἐκ τῆς παρ' Ἑβραίοις καὶ Σαμαρείταις καὶ τοῖς ὀ' ἐρμηνευταῖς φερομένης διαπεφωνημένης γραφῆς διὰ τὸ τῶν ἀντι γράφων ἀσύμφωνον, καὶ τριχῶς παραθέμενος τοὺς χρόνους, ἐν οὐδεμιᾷ τῶν τριῶν παραθέσει τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμόν Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξάδ ἐμνήσθη. εἰ γὰρ ἐν ταύταις οὐχ ἠύρηται, πόθεν αἱ ἀνὰ πάσας τὰς ἐκ κλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀναγινωσκόμεναι ἱεραὶ βίβλοι τῆς Γενέσεως τοῦτον ἐμφαίνουσι; πόθεν δὲ καὶ ὁ Λουκάς ὁ θειότατος, ὁ πᾶσαν θείαν τε καὶ ἀνθρωπίνην ἠσκημένος φιλοσοφίαν καὶ μυρίων Εὐσεβίων ἀσυγκρίτως προὔχων, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ εὐαγγελικῇ αὐτοῦ βίβλῳ ιγ' ἐξ Ἀδάμ ἔθετο τοῦ τον; ἀποδέδεικται μὲν οὖν οὗτος καὶ ἑτέροις πρὸ ἡμῶν διημαρτηκῶς 198 ἐτῶν ἀριθμῶν κατ' ἐλάττωσιν ςζ' ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ πανευσεβοῦς βασιλέως Χριστιανῶν α'. ἀντὶ γὰρ εἰς ἐτῶν εφκζ' συνελογίσασατο. οὐκοῦν πρόδηλον ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ παραλογισμόν καὶ τοὺς Ἀσσυρίων χρόνους ἠλάττωσε καὶ τὴν ἄλωσιν Τροίας οὐκ ἀληθῶς ἐστοιχείωσε. ταῦτα δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα οὐ παρέργως ἐπεσημάνθη, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἀκριβῆ χρόνον τῆς τε ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ πυρπολήσεως καὶ αἰχμαλωσίας τῆς τε τῶν φυλῶν ἐν Σαμαρείᾳ γεγνουσίας καὶ τῆς τῶν φυλῶν ἐπὶ Ναβουχοδονόσωρ βασιλέως Χαλδαίων ἀπὸ Ναβονασάρου.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων νς' ἐβασίλευσεν Ὀχυράς ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσοη'. Αἰγυπτίων νζ' ἐβασίλευσεν Ἀμενδῆς ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δςζβ'. Αἰγυπτίων νη' ἐβασίλευσε Θούωρις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτιθ'. Οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὀμήρῳ Πόλυβος Ἀλκάνδρας ἀνὴρ ἐν Ὀδυσσεΐα φερόμενος, παρ' ᾧ φησι τὸν Μενέλαον σὺν τῇ Ἑλένῃ μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας κατήχθαι πλανώμενον. Αἰγυπτίων νθ' ἐβασίλευσεν Ἄθωθις ὁ καὶ Φουσανός, ἐφ' οὗ σεισμοὶ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐγένοντο, μηδέπω γεγονότες ἐν αὐτῇ πρὸ τούτου, ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτζθ'. Αἰγυπτίων ξ' ἐβασίλευσε Κενκένης ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτζζ'. Αἰγυπτίων ξα' ἐβασίλευσεν Οὐέννεφίς ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυλς'.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀργείων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀγαμέμνων ἔτη ιη', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διτιβ'. 199 Τῷ η' ἔτει Ἀγαμέμνωνος ὁ κατὰ τῆς Τροίας ἦρξατο πόλεμος διὰ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος κλοπὴν υἱοῦ Πριάμου βασιλέως Ἰλίου, καὶ διήρκεσεν ἔτη ι' ἕως ἀλώσεως Ἰλίου, ἣτις τῷ ὑποκειμένῳ ιζ' ἔτει Ἀγαμέμνωνος γέγονεν. Ἀγαμέμνωνος Ἀργείων καὶ Μυκηθῶν βασιλεύοντος, Μενελάου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων, Πρίαμος υἱὸς Λαομέδοντος τῆς Τροίας καὶ Ἰλίου ἐβασίλευσε. τούτου τοῦ Πριάμου παῖς Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις εἰς Πελοπόννησον ἐλθὼν θῦσαι τοῖς αὐτόθι δαίμοσι ξεναγωγεῖται παρὰ Μενελάῳ ἐν Λακεδαιμονίᾳ. Μενελάῳ δὲ ἦν γυνὴ τις Ἑλένη σφόδρα περικαλλής. ταύτης ἐρασθεὶς Ἀλέξανδρος καὶ μοιχεύσας ἤρπασε· καὶ ἀποπλεύσας εἰς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἄκων ἐκρίπτεται. ξενισθεὶς δὲ καὶ παρὰ τῷ Σιδωνίων βασιλεῖ ἐπιβουλεύει αὐτῷ καὶ πολλὰ χρήματα καὶ ἐσθῆτα κομισάμενος ἀπὸ Σιδῶνος, μεθ' ὧν ἐκεκλόφει σὺν Ἑλένῃ, καὶ ἀπὸ Λακεδαιμόνων ὡς ἀριστεύσας ἐπάνεισιν εἰς Τροίαν παρὰ τῷ πατρὶ Πριάμῳ. Ἀγαμέμνωνος δὲ καὶ Μενέλαος πρὸς Πριάμον καὶ τοὺς υἱοὺς πρεσβυσάμενοι διαφόρως περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου εἰς αὐτοὺς ἐπιβουλής διὰ τε Ὀδυσσεύως καὶ Διομήδους καὶ αὐτοῦ Μενελάου, ἐπεὶ μηδὲν ἤνυσον, καίπερ τῶν περὶ Πριάμον δημαγωγῶν πρεσβυτέρων συμβουλευόντων, ἐν οἷς ἦρχεν Ἀντήνωρ, ἀποδοθῆναι τὴν Ἑλένην, πόλεμον αἴρονται κατὰ τῆς Τροίας καὶ Πριάμου δεινὸν ἔτεσι ι' κροτηθέντα, κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ δέκατον ἀλούσης Ἰλίου καὶ Πριάμου καὶ τῶν τέκνων τοῖς Ἑλλησιν. ἦν δὲ τῶν ἐξ Ἀδάμδτλ' ἔτος. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀβραὰμ γενέσεως καὶ μγ' ἔτους τῆς Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλέως Ἀσσυρίων βασιλείας ἔτη συναγεται αιη'. ἀπὸ δὲ Μωυσεύως γενέσεως, ἣτις ἦν κατὰ μς' ἔτος Ἰνάχου τοῦ πρώτου βασιλέως Ἀργείων, κόσμος δὲ κατὰ τὸ γψηλ', ἔτη συναγεται φζβ' ἐπὶ τὴν Τροίαν ἄλωσιν, εἰ καὶ Εὐσεβίῳ οὐ δοκεῖ διαμαρτάνοντι σις' ἔτεσι κατάλειψιν. Μυκηθῶν Ἀργείων ιη' ἐβασίλευσεν Αἴγισθος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλ'. 200 Μυκηθῶν Ἀργείων ιθ' ἐβασίλευσεν Ὀρέστης ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλε'. Ὀρέστης Πύρρον τὸν Ἀχιλλεύως ἀναιρεῖ ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ Μαχαιρέως τοῦ ἱερέως· καὶ οἱ Ἕκτορος παῖδες τὸ Ἴλιον ἀνεκτῆσαντο τοὺς Ἀντηνορίδας ἐκβαλόντες Ἑλένου γνῶμη.

Μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας ΛΑΤΙΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Πολλῆς διαφωνίας γενομένης παρὰ τοῖς πολλοῖς περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς μὲν ἐσχάτως μετὰ Ῥωμύλον βασιλείας ὀνομασθείσης ἀπ' αὐτοῦ, πρὸ αὐτοῦ δὲ Λατίνων ἀπὸ Λατίνου τοῦ βασιλεύσαντος πρὸ Αἰνείου κατὰ τοὺς Τρωικοὺς χρόνους, τῶν αὐτῶν πρὸ αὐτοῦ καλουμένων Ἀλβάνων ἀπὸ Ἀλβάνου Κρόνου τοῦ πάντων κατὰ τὴν Ἰταλίαν βασιλέων πρώτου λεγομένου, παρέλκον ἡγούμεθα κανονικῆ θεωρίᾳ τὰς τούτων παραθέσθαι χρήσεις, τοῦτο μόνον σημαίνοντες ὅτι πρὸ Αἰνείου α' φασὶ Πεῖκον υἱὸν Κρόνου βασιλεῦσαι χώρας Λαυρέντου λζ', εἶναι δὲ τὴν χώραν ἕως τῆς νυνὶ Ῥώμης πόλεως, μεθ' ὃν Φαῦνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πείκου τοῦ καὶ Διὸς ἔτη μδ'. τοῦτον δὲ φασὶ τινες Ἑρμῆν, καθ' ὃν Ἡρακλῆς ἀπὸ Σπανίας ἐπανελθὼν ἐν φόρῳ τῷ λεγομένῳ βοαρίῳ βωμὸν ἤγειρε, διότι ἀνεῖλε Κάκος τὸν Ἡφαίστου υἱόν· ὡς δὲ τισιν ἔδοξε, καὶ ἐβασίλευσε μετὰ Φαῦνον ἔτη λε' ὁ Ἡρακλῆς. ἔπειτα Λατίνος ἔτη λς'. τούτου κατὰ τὸ λγ' ἔτος Αἰνείας ἐξ Ἰλίου παραγενόμενος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὄπλοις καὶ πλούτῳ παρεσκευασμένος, συμμαχήσας τε αὐτῷ Λατίνῳ κατὰ Ῥουτούλων καὶ Τοῦρνον ἀνελὼν Λαβινίαν ζεύγνυται Λατίνου θυγατρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ βασιλεύει τῆς χώρας μετὰ τὸν Λατῖνον ἔτη γ', κτίσας πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς Λαβινίαν, ἐν ἣ καὶ ἐβασίλευσε. τινὲς ἔτη η' φασὶ τὸν Αἰνείαν βασιλεῦσαι Λατίνων ἔτη δ' μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας, ἕτεροι δὲ τρία μόνον βασιλεῦσαι ἀπὸ τοῦ θ' ἔτους μετὰ τὴν αὐτὴν

ἄλωσιν, ὥστε αὐτὸν κατὰ τὸ 201 ἰβ' ἔτος αὐτῆς ἀποθανεῖν. ὅπως δὲ εἰς Ἰταλίαν ἔλθων ἐκράτησε Λατίνων καὶ περὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων ἰβ' βασιλέων ἐν ἔτει υ' ἕως Ῥω μύλου τοῦ κτίστου Ῥώμης, εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ Ῥωμύλον χρόνοις. Αἰνείας μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας Λατίνων ἐβασίλευσεν ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτμ'.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Καρχηδόνα φησὶ Φίλιστος κτισθῆναι ὑπὸ Ἀζώρου καὶ Καρχηδόνος τῶν Τυρίων. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπία ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτην ὀλυμπιάδα υ' ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υλ'. Ἀδμάτα θυγάτηρ Εὐρυσθέως ἐν Ἄργει ἱεράτευσεν ἔτη λη'. αἱ δ' ἀπὸ ταύτης τὴν ἱερωσύνην διαδεξάμεναι Φαλίδες ἐκαλοῦντο. Πρίαμος υἱὸς Λαομέδοντος μετὰ τὸν πατέρα Τροίας καὶ Ἰλίου ἐβα σίλευσε. τούτου παῖς Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις. Ἀμαζόνες κατὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσαν. Κάπρου Καλυδωνίου θήρα διὰ Μελεάγρου. Μενέλαος Λακεδαίμονος ἐβασίλευσεν. Ἀμαζόνες Πριάμῳ συνεμάχησαν. Ἰλιον ἦλω τῷ φθινοπώρῳ πρὸ ιζ' ἡμερῶν τῆς χειμερινῆς τροπῆς. Λυδοὶ οἱ καὶ Μαίονες ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ζβ' πρῶτοι.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων ἰ' ἐβασίλευσε Θησεὺς Αἰγέως ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσζζ'. Θησεὺς Ἑλένην ἤρπασεν, ἣν αὖθις ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, τὴν μητέρα Θησεῶς αἰχμαλωτίσαντες ἀποδημοῦντος τοῦ Θησεῶς. 202 Θησεὺς Ἀθηναίους κατὰ χώραν διεσπαρμένους εἰς ἓν συναγαγὼν ἦτοι εἰς μίαν πόλιν, πρῶτος ἐξωστρακίσθη, αὐτὸς πρῶτος θεῖς τὸν νόμον. Θησεὺς ἔφυγεν ἀπὸ Ἀθηνῶν. Ἀθηναίων ια' ἐβασίλευσε Μενεσθεὺς Πετεῶ τοῦ Ὀρνέως τοῦ Ἐρεχθέως ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δςζη'. Ἐπὶ τούτου ὁ Τρωικὸς πόλεμος συνέστη ἕνεκα μήλου χρυσοῦ, ὃ κάλλους ἔπαθλον ἦν γυναικῶν τριῶν, ὑπὸ μιᾶς αὐτῶν προτεθείσης Ἑλένης τῷ κριτῇ. βουκόλος δ' οὗτος ἦν Ἰλιεύς, ὡς ἡ κωμωδία. Μενεσθεὺς οὗτος Ἑλλησι κατὰ τῶν Τρώων συνεμάχησε. Τούτου τῷ λγ' ἔτει Ἰλιον ἦλω ἔπανιων δὲ ἀπὸ Τροίας ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ τελευτᾶ. Ἀθηναίων ἰβ' ἐβασίλευσε Δημοφῶν Θησεῶς ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλα'. Ἐπὶ τούτου τὰ περὶ Ὀδυσσεᾶ καὶ Ὀρέστην. Αἰνείας τε ἐβασίλευσε Λαβινίου. Τὰ κατὰ Ὀδυσσεᾶ καὶ Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν καὶ Σειρήνας. Ἀθηναίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ὀξύντης Δημοφῶντος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτνδ'. Ἀθηναίων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀφίδας ἔτος ἐν' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτξδ'. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ἡσιόδος τε ἐγνωρίζετο, ὃν Ἔφορος ἀνεψιὸν καὶ σύγχρονον Ὀμήρου φησί.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Σαμψῶν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἔτη δςζ'. Τῷ Ἰσραὴλ καταπονουμένῳ καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέψαντι δίδοται Σαμψῶν τῷ Μανῶ ἐκ φυλῆς Δάν, ἀγγέλου χρηματίσαντος τῇ μητρὶ στείρα 203 οὔση, ὃς γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐρᾷ γυναικὸς ἐν Θαμναθὰ ἀλλογενοῦς, κατιῶν δὲ πρὸς μνηστείαν αὐτῆς σὺν τοῖς γονεῦσι λέοντα χερσὶ διασπᾶ, οὗ τῷ προβλήματι τριάκοντα στολὰς ἀλλοφύλοις ἐν συμποσίῳ καταδι κάζεται δοῦναι, γυναικὸς ἀπατηθεὶς, ἃς καὶ ἀποδοῦς, ἀνελὼν λ' ἄλλο φύλους εἰς Ἀσκάλωνα ἀνεχώρησεν ὀργιζόμενος. ἀλλόφυλοι δὲ τὴν αὐτὴν γυναῖκα τῷ ἀντεραστῇ παρέσχον. ὁ δὲ τὰς ἀλώπεκας θηράσας καὶ κέρκον πρὸς κέρκον δήσας τὰς τε ἀρούρας καὶ τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν ἐνεπύρισεν, ἥνικα ἀλλόφυλοι κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνελθόντες ἔλαβον δέσμιον καλωδίους, ὃς τὰ καλώδια περιρρήξας ὄνου γνάθῳ χιλίους αὐτῶν ἀνεῖλε καὶ δίψει περικαεὶς εὐχῆ τῇ πρὸς θεὸν πηγὴν ὕδατος τὸν τῆς σιαγόνης ὄλμον. ἄλλη δὲ φιλωθεὶς ἐν Γάζῃ ἔνδοθεν ἐδόκει φρουρεῖσθαι περικλεισάντων αὐτῷ τὰς θύρας τῆς πόλεως τῶν ἀλλοφύλων, ἃς περὶ μέσας νύκτας ἀναλαβὼν ὤμοις σὺν μοχλοῖς καὶ σταθμοῖς ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ

ὄρους ἀπέθετο. τρίτη δὲ τῆ Δαλιδᾶ γυναικὶ συναπαχθεὶς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς κόμης αὐτοῦ
 θείαν ἰσχὺν ἐξείπων ὑπ' αὐτῆς κείρεται καὶ ἀλλοφύλοις προδοθεὶς τυφλοῦται ἐν
 μυλῶνι πεπεδημένος καθειρχθεὶς, οὗ τὴν ἄλωσιν μετὰ τινα χρόνον ἕορ τάζοντες,
 τῶν τριχῶν αὐτῷ ἐξανθουσῶν ἤδη μικρόν, προήγαγον παίζειν αὐτὸν κελεύσαντες. ὁ
 δὲ τοῖς κίοσι διὰ τοῦ χειραγωγούντος αὐτὸν ἐπι στηριχθεὶς, εὐξάμενος παρὰ θεοῦ
 τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδίκησιν, τοὺς τε ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν στεγῶν ἀνιόντας
 ἀμφὶ τοὺς γ κατέχωσε, ἐπι σπασάμενος τοὺς κίονας καὶ συνδιαφθαρεὶς αὐτοῖς· ὃν
 ἔθαψαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ γονεῖς κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. Τὸν ἐν Ὀλυμπία
 πρῶτον ὑφ' Ἡρακλέους ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Σαμψῶν ἀριθμῶν εὐρήσει
 ἔτη υλ' ἕως πρώτης ὀλυμπιάδος. Ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 δτι'. Τὰ κατὰ τὸν Μιχαῖ, ὃς ἐποίησε γλυπτὸν καὶ ἐφοῦδ καὶ οἶκον τῷ θεῷ καὶ ἱερέα
 κατέστησεν, ὃν οἱ χ' ἐκ φυλῆς Δάν ἐλθόντες ἔλαβον, ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἦν, καὶ
 τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα τὴν μελισθεῖσαν καὶ ὁ κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν πόλεμος, ἔνθα
 ζῆν τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ λέγει ἡ γραφή. τὰ περὶ τῆς μελισθείσης γυναικὸς ἐν
 Γαβῶν καὶ τὸν πόλεμον τῶν ἰα' φυλῶν πρὸς τὴν φυλὴν Βενιαμὶν μετὰ τὴν
 τελευταίην Ἰησοῦ φησὶν Ἰώσηπος εὐθέως, καὶ ὁ κατὰ τὸ τέλος τῶν κριτῶν, πολλῆς
 διαφωνίας οὔσης περὶ τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Μωυσέως ἕως Ἡλεί τοῦ ἱερέως. 204 Τὰ
 μὲν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν πρεσβυτέρων ἡ γραφή παρεσιώπησεν, ἡ δὲ
 ἄγραφος συνήθεια τοῦ μὲν Ἰησοῦ κζ', τῶν δὲ πρεσβυτέρων ιη' παρέδωκε· καὶ οὕτω
 σχεδὸν πάντες ὁμοφωνοῦσιν. Εὐσέβιος δὲ μόνος ὁ Καισαρεὺς τὰ τῶν πρεσβυτέρων
 οὐ παρέλαβεν, ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ' αὐτοῖς ἀπένειμεν, ὧ πλεῖστα κατεγκαλεῖ ὁ
 Εὐσέβιος ὡς μεγάλα, φησί, διαμαρτόντι καὶ τολμηροτάτῳ πράγματι ἐπικειρηκότι,
 πρὸς τοὺς ἄλλα ὁ ἔτη, τὰ μ' μὲν τὰ τῆς ἀναρχίας, λ' δὲ τὰ τῆς εἰρήνης οἴκοθεν
 παρεμβάλλοντι, τὰ ὅλα ρ'. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀφρικανὸς περὶ τούτων ὡς διαφω νομένων ἐν
 τέλει τοῦ ε' λόγου καθομολογεῖ. Ὁ δὲ Εὐσέβιος τὰ παρὰ τῷ θείῳ ἀποστόλῳ ἐν ταῖς
 πράξεσι τῶν κριτῶν ἔτη υν' συστήσαι βουλευθεὶς συνεχρήσατο τούτων τισί, διαπορεῖ
 μέντοι λέγων τὰ μετὰ τὴν Μωυσέως τελευταίην ἄλλως κείσθαι μέχρι Σολομῶνος καὶ
 τῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπισκευῆς ἐν τῷ γ' τῶν βασιλειῶν. λέγει γάρ· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υμ'
 ἔτει τῆς ἐξόδου τῆς ἀπ' Αἰγύπτου ἤρξατο οἰκοδομεῖν Σολομῶν τὸν ναόν. τὸ δὲ
 Ἑβραϊκόν· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υ' καὶ π' ἔτει. ταῦτα δέ, φησὶν, οἱ τῶν Ἰουδαίων
 διδάσκαλοι ἀκριβῶς συνάγεσθαι ἔλεγον μόνης τῆς τῶν ἐξ Ἰσραὴλ κριτῶν
 χρονοκρατίας ἀριθμουμένης καὶ μὴ λογιζομένης ἰδίως τῆς τῶν ἀλλοφύλων, ἀλλὰ
 τῆς τῶν κριτῶν συννοουμένης· ὅπερ οὐ συνάδει τῇ ἱερᾷ τῶν κριτῶν βίβλῳ. τὸν γε
 μὴν ἱερὸν ἀπόστολον φησὶν υν' ἔτη τῶν κριτῶν οὐκ ἀκριβολογούμενον εἰπεῖν, ἀλλ'
 ἐκδοχῇ κοινοῦ τέρα. ἐὰν οὖν κατὰ τὸν ἀπόστολον τὰ τῶν κριτῶν υν' ἔτη καὶ τὰ ἐπὶ
 τῆς ἐρήμου μ' ἔτη Μωυσέως Ἰησοῦ τε κζ' καὶ τῶν μετὰ Ἰησοῦ πρεσβυτέρων ιη', καὶ
 ἔτι Ἡλεί τοῦ ἱερέως κ', Σαμουὴλ κ' καὶ Σαοὺλ μ', Δαβὶδ τε μ' καὶ Σολομῶνος δ'
 συναριθμήσωμεν, ἔσται ὁ πᾶς ἀπὸ τῆς ἐξόδου χρόνος ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν
 ἐτῶν χνθ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον χ' καὶ κατὰ Ἀφρικανὸν ὑπὲρ τὰ ψμ'. καθ' ἕκαστον δὲ
 τῶν τριῶν τούτων ἀριθμὸν αἴ τε ἐκ φυλῆς Ἰούδα αἴ τε ἐκ φυλῆς Λευὶ διαγενόμεναι
 γενεαὶ ἢ καὶ μεριζόμεναι ἀπίθανον ἔξουσι τὴν παιδοποιίαν. ἀπὸ γὰρ Ἀβραάμ ἕως
 Δαβὶδ γε νεαὶ ιδ'. τούτων θ' ἦν ἐπὶ Μωυσέως ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθ' ἣν ἐγνωρίζετο
 Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάμ ἄρχων φυλῆς Ἰούδα, οὗ τὴν ἀδελφὴν Ἐλισάβετ' Ἀαρῶν
 ἀρχιερεὺς ἔγημεν· ὃς ἐν τῇ ἐρήμῳ τελευτᾶ. ἀπὸ Ναασσῶν δὲ ἕως 205 Δαβὶδ γενεαὶ ε'
 οὕτως· Σαλμών υἱὸς Ναασσῶν, ὃς ἠγάγετο Ῥαὰβ τὴν πόρνην ἐπὶ Ἰησοῦ, ἐγέννησε
 τὸν Βοόζ, Βοόζ δὲ τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ὠβὴδ δὲ τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ τὸν Δαβίδ·
 πῶς οὖν δυνατὸν τὰς ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Μωυσέως θ' διαγενέσθαι γενεὰς ἐν υο' ἔτεσι,
 πέντε δὲ μόνας ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐν χ' ἔτεσιν ἕως Δαβίδ; ἔσται γὰρ ἕκαστος ρκ'

ἐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς παιδοποιίας, ἵνα τὰ χ' τυχὸν ἐπ' ἴσης μερίσωμεν. οὐ μόνον δὲ αἱ ἐξ Ἰούδα εἴ γενεαὶ ἀπὸ Ναασσῶν ἕως Δαβὶδ κολοβῶσαι τοὺς χρόνους τῶν υν' ἐτῶν ἀναγκάζουσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀρχιερατευσάντων ζ' ἀπὸ Ἐλεαζάρου τοῦ ἱερέως καὶ Ἰησοῦ ἕως τοῦ Σαμουὴλ χρόνοι ἥττονες ὀφείλοντες εἶναι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀαρῶν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φινεὲς ἀρχιεράτευσεν, μεθ' ὃν Ἀβιούδ, εἶτα Μοχθεὶ καὶ Ὀζει καὶ Ἥλει καὶ Ἀχιθῶβ. ὥστε ἐκ πάντων δείκνυσθαι, φησὶν, ἀναγκαῖον τὸ ὑπεξαίρειν τὰς τοῦ Ἰσραὴλ δουλείας, ἥτοι τὰς τῶν ἀλλοφύλων ρκ', ἵνα καὶ αἱ γενεαὶ προσφόρως καὶ τὰ υμ' ἔτη ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν καὶ Σολομῶνα, κατὰ τὴν τρίτην τῶν βασιλειῶν, συναντήσωσιν. ἐγὼ δὲ τῷ θεῷ Παύλῳ καὶ τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν ἔπομαι. τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τέλους τῶν κριτῶν καὶ ἀρχῆς Ἥλει τοῦ ἱερέως ἔτη δςζβ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου δμδ', κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐαγγελικὴν παράδοσιν καὶ τότε τὸ χρονογράφιον δτνβ'. τὰ δὲ υν' ἔτη τῶν κριτῶν κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον ἀπὸ τοῦ γβ' ἔτους τοῦ κόσμου ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἥλει πληροῦται, ἐνὸς ἔτους ὑπολειπομένου, ὅπερ Ἀφρικανὸς τὸν Σεμείγαρ λέγει κρατῆσαι τὸν Ἰσραὴλ τῆς γραφῆς οὐκ εἰπούσης χρόνον. Ἥλει ἱερεὺς ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κ' κατὰ τοὺς ο', κατὰ δὲ τὸ Ἑβραϊκόν, ὧ καὶ Εὐσέβιος ἠκολούθησεν, ἔτη μ', καὶ οὐχ οὕτως ἐπαγγεῖ λήμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτν'. Τελευτήσαντος Ἥλει τοῦ ἱερέως ἡ κιβωτὸς ὑπὸ ἀλλοφύλους γίνεται, καὶ μετὰ ταῦτα ἄγεται εἰς οἶκον Ἀμιναδάμ ἔτη κ'. Σαμουὴλ ὁ καὶ προφήτης ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτο'. 206 Σαοὺλ πρῶτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτζ'. Δαβὶδ ὁ μέγας ἐν προφήταις καὶ βασιλεῦσιν, υἱὸς Ἰεσσαί, Βηθλεεμίτης, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οὗτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυκη'. Αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας Ἱερουσαλὴμ τὴν Σιών, σκηνὴν ἐν αὐτῇ τῷ θεῷ πηξάμενος, ἐν ἣ τὴν κιβωτὸν ἀπέθετο. Ὁ ἐπ' αὐτοῦ Γὰδ καὶ Νάθαν καὶ Ἀσάφ προεφήτευσαν. Ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας ποιητὴς Ὅμηρος παρ' Ἑλλησι καὶ Ἡσίοδος. Αὐτὸς νόμῳ πολέμου Συρίαν ὄλην ἕως Εὐφράτου ποταμοῦ καθυπέταξε. τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ θεοπάτορος Δαβὶδ οἰκειὰς τυχόντα τῆς ἱστορίας ἐν τῇ βίβλῳ τῶν βασιλειῶν ἔξεστιν ἐντυχεῖν.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων ξβ' ἐβασίλευσε Σουσακεὶμ ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυση'. Σουσακεὶμ Λίβυας καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδύτας παρέλαβε πρὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Αἰγυπτίων ξγ' ἐβασίλευσε Ψούενος ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφιβ'. Αἰγυπτίων ξδ' ἐβασίλευσεν Ἀμμενῶφισ ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλζ'. Αἰγυπτίων ξε' ἐβασίλευσε Νεφεχέρης ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφμς'. Αἰγυπτίων ξς' ἐβασίλευσε Σαΐτης ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφνβ'. Αἰγυπτίων ξζ' ἐβασίλευσε Ψινάχης ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξζ'. 207 Αἰγυπτίων ξη' ἐβασίλευσε Πετουβάστης ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφος'. Αἰγυπτίων ξθ' ἐβασίλευσεν Ὀσώρθων ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχκ'. Αἰγυπτίων ο' ἐβασίλευσε Ψάμμος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχκθ'. Αἰγυπτίων οα' ἐβασίλευσε Κόγχαρῖς ἔτη κά'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλθ'.

ΛΑΤΙΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Λατίνων β' ἐβασίλευσεν Ἀσκάνιος ἔτη λζ', ὁ υἱὸς Αἰνείου, ὃς ἔκτισε πόλιν Ἄλβαν· ἐφ' οὗ τὰ κατὰ Ὀρέστην καὶ τὸν Αἰγίσθου φόνον ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς Κλυταιμνήστρας. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτμγ'. Λατίνων γ' ἐβασίλευσε Σιλούιος Αἰνείου ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτπ'. Λατίνων δ' ἐβασίλευσε Σιλούιος† Ἰοῦ ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυθ'. Λατίνων ε' ἐβασίλευσεν Αἰνείας Σιλουίου ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυμ'. Λατίνων ζ' ἐβασίλευσε Σιλούιος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυζ'.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ὁ τῶν Λυκίων ἀγῶν πρῶτος ἐτέθη. Ἡρακλειδῶν κάθοδος Ὑλλου τοῦ πρεσβυτέρου παιδὸς Ἡρακλέους ἡγουμένου τῆς κατὰ Πελοποννησίων μάχης, ἣτις ἐπεκράτησεν ἱκανοῖς ἔτεσι μεταξὺ Πελοποννησίων καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν. τότε Ῥόδος ἢ νῆσος οἰκίζεται παρὰ Λακεδαιμονίων, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, μετοικησάντων ἐκ Πελοποννήσου διὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν ἐπίθεσιν. 208 Τότε καὶ ἡ τῶν Μυκηνῶν ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα χρόνους ζ' κατὰ τινάς, κατὰ δὲ ἄλλους ἦττονας. Ἀμαζόνες τῇ Ἀσίᾳ ἐπῆλθον ἅμα Κιμμερίοις. αὐταὶ καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν προενέπησαν.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων ἰε' ἐβασίλευσε Θυμοίτης ἔτη θ', Ἀφείδαντος ἀδελφός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτξέ'. Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἐρεχθιδῶν βασιλεία κατελύθη παρὰ Ἀθηναίοις Ἀττικῶν λεγομένη, καὶ μετῆλθεν εἰς ἕτερον γένος. Θυμοίτην γὰρ προσκαλεσαμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτίου καὶ μὴ ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοίτου, Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος ἀναδεξάμενος ἐμονομάχησε καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν. ἔνθεν Ἀθήνησιν ἡ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτὴ ἄγεται διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι τὴν νίκη. Ἀθηναίων ιζ' ἐβασίλευσε Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτοδ'. Ἀθηναίων ιζ' ἐβασίλευσε Κόδρος Μελάνθου ἔτη κά'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυιά'. Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος εἰς Πελοπόννησον γέγονεν, Ἴωνές τε εἰς Ἀθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἐξ Ἀχαΐας. Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ' Ἀθήνας, οἷς ἑαυτὸν ἐξέδωκε διὰ χρησμὸν Κόδρος Μελάνθου, καὶ οὐκέτι βασιλεῖς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίου τοῖς Ἀθηναίοις καθίσταντο. Ἀθηναίων ιη' ἐβασίλευσε Μέδων Κόδρου ἔτη κ'. οὗτος πρῶτός ἐστι τῶν διὰ βίου λεγομένων ἀρχόντων παρ' Ἀθηναίοις. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυλβ'. Ἀθηναίων ιθ' ἄρχων β' Ἀκαστος Μέδωντος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυνβ'. Ἐπὶ Ἀκάστου Ἴώνων ἀποικία. καὶ Ὀμηρος ἱστορεῖται γεγονῶς παρ' Ἑλησιν, ὡς τινές, οἱ δὲ ὀλίγω πρότερον καὶ ἄλλοι ὕστερον.

209 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Λακεδαιμονίων α' ἐβασίλευσεν Εὐρυσθεὺς ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυκγ'. Εὐρυσθεὺς καὶ Προκλῆς Σπάρτης ἐκράτησαν. Λακεδαιμονίων β' ἐβασίλευσεν Ἄγις ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυξέ'. Λακεδαιμονίων γ' ἐβασίλευσεν Ἐχέστρατος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυξζ'. Λακεδαιμονίων δ' ἐβασίλευσε Λαβώτης ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφα'. Λακεδαιμονίων ε' ἐβασίλευσε Δόρυσθος ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλη'.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἐκ τῶν Διοδώρου περὶ τῆς τῶν Κορινθίων ἀρχῆς Τούτων ἡμῖν διευκρινημένων λείπεται περὶ τῆς Κορινθίας καὶ Σικυωνίας εἰπεῖν ὃν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατωκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἔθνη σχεδὸν πάντα, πλὴν Ἀρκάδων, ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. Οἱ τοίνυν Ἡρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρεσιν ἐξαίρετον ποιησάμενοι τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον διεπέμψαντο πρὸς τὸν Ἀλήτην, παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανῆς δὲ ἀνὴρ γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον ἀυξήσας ἐβασίλευσεν ἔτη λη'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτήν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐγγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ἣτις τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν ὕστερεῖ ἔτεσι υμζ'. καὶ πρῶτος μὲν παρ' αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἰξίων ἔτη λη', μεθ' ὃν ἦρξεν Ἀγέλας ἔτη λζ', μετὰ δὲ τούτους Πρύμνης ἔτη λε', καὶ Βάκχης ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ. διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ἡρακλεΐδας, ἀλλὰ Βακχίδας

προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον Ἀγέλας μὲν ἔτη λ', Εὐδήμος δὲ ἔτη κέ', Ἀριστομήδης ε' καὶ λ'. 210 Οὗτος δὲ τελευτήσας ἀπέλιπεν υἱὸν Τελέστην παῖδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλατο θεῖος ὢν καὶ ἐπίτροπος Ἀγῆμων, ὃς ἤρξεν ἔτη ις'. μετὰ τοῦτον κατέσχεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρῴας ἀρχῆς ἤρξεν ἔτη ιβ'. τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος Αὐτομένης μὲν ἤρξεν ἐνιαυτόν, οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλέους Βακχίδαι πλείους ὄντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχὴν καὶ κοινῇ μὲν προειστήκεισαν τῆς πόλεως ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν δὲ ἓνα κατ' ἐνιαυτὸν τὸν ἡρῶντο πρῦτανιν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη ζ' μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἧς κατελύθησαν. Εἰσὶν οὖν οἶδε βασιλεῖς Κορινθίων Ἀλήτης ἔτη λη'. Ἰξίων ἔτη λη'. ος'. Ἀγέλας ἔτη λζ'. ριγ'. Πρύμνης ἔτη λέ. ρμη'. Βάκχης ἔτη λέ. ρπγ'. Ἀγέλας ἔτη λ'. σιγ'. Εὐδήμος ἔτη κέ'. σλη'. Ἀριστομήδης ἔτη λέ. σογ'. Ἀγῆμων ἔτη ις'. σπθ'. Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τιδ'. Τελέστης ἔτη ιβ'. ὁμοῦ τκς'. Αὐτομένης ἔτος α'. τκζ'. μεθ' οὗς ἐνιαύσιοι πρυτάνεις ἔτη ζ'. ὁμοῦ υιζ'. Κορινθίων α' ἐβασίλευσεν Ἀλήτης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυκγ'. Κορινθίων β' ἐβασίλευσεν Ἰξίων ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυζα'. Κορινθίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀγέλας ἔτη λέ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυζθ'. 211 Κορινθίων δ' ἐβασίλευσε Πρύμνης ἔτη λέ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλδ'. Κορινθίων ε' ἐβασίλευσε Βάκχης ἔτη λέ. ἀφ' οὗ οἱ μετὰ αὐτὸν βασιλεῖς ἐκλήθησαν Βακχίδαι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξθ'. Κορινθίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀγέλας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχδ'.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ Πελαγοὶ β' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη πε'. Νειλεὺς Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ἡγούμενος εἰς Ἀσίαν ἐλθὼν τὰς Ἴωνίας ὥκισε πόλεις ἐκβαλὼν τοὺς Κᾶρας. Ὅμηρον τὸν παρ' Ἑλλησι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι περικρατήσαντα, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἴωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἴωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἄρχιππον μετὰ τὰ Τρωικὰ ἔτεσιν ρπ'. οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. ἄλλοι μικρὸν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχίλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ὁ περὶ αὐτοῦ χρόνος πάντη τοῖς παλαιοῖς ἀσύμφωνος. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Μυρίνα ἢ παρά τισι Σμύρνα λεγομένη ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Ἐφεσος ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀνδρονίκου. Κύμη ἐκτίσθη ἐν Ἰταλίᾳ. Καρχηδῶν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνοιο τοῦ Τυρίου, ὡς δ' ἄλλοι ὑπὸ Διδοῦς τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ ἔτεσιν ρλγ'. ἐκαλεῖτο δὲ πρὸ τούτου Ὀριγῶ. Τρίτοι ἐθαλασσοκράτησαν Θραῖκες ἔτη οθ'. 212 Θραῖκες ἀπὸ Στρυμῶνος διαβάντες κατέσχον τὴν νῦν Βιθυνίαν, τότε δὲ Βεβρυκίαν καλουμένην. Θραῖκες ἐθαλασσοκράτουν. Τέταρτοι ἐθαλασσοκράτησαν Ῥόδιοι, κατὰ δὲ τινὰς πέμπτοι, ἔτη κγ'. Κατὰ δὲ τινὰς Ὅμηρος ἤκμαζε. Φρύγες πέμπτοι ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη κέ', κατὰ δὲ τινὰς ζ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Σολομὼν υἱὸς Δαβὶδ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυό'. Αὐτὸς τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ πρῶτον ναδὸν ὠκοδόμησε τῷ β' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἔνθα ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Σιών ἐπήξατο, σὺν αὐτῷ καὶ βασιλικοὺς οἴκους ἐκπρεπῶς δειμάμενος· πάντας τε τοὺς πλησιοχώρους βασιλεῖς δωροφόρους ἐκτέσσατο. Οὗτος ἐν σοφίᾳ θεῖα καὶ ἀνθρωπίνῃ πλούτῳ τε καὶ δόξῃ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε, μέγας καὶ θεοφιλὴς ἐν νεότητι φανεὶς ἕως τοῦ παρατραπῆναι εἰς γυναικομανίαν. οὗ τὴν σοφίαν βασίλισσα νότου πόρρωθεν ἤλθεν ἀκούσασα, καὶ πολλοῖς προβλήμασι καὶ αἰνίγμασι τοῦτον πειράσασα πάντων ἡῦρεν ἀνώτερον· ὅθεν καὶ τὴν νομικὴν πολιτείαν ἐξ αὐτοῦ μαθοῦσα τὸν ὑπ' αὐτῇ συνετώσας

ἐξεπαίδευσεν λαόν. Ἐπ' αὐτοῦ προεφήτευσεν Νάθαν καὶ Ἀχιάς ὁ Σιλωνίτης Σαμμαίας τε καὶ Ἀδδὼ καὶ Σαδῶκ. 213 Σολομῶν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ναὸν ἀρξάμενος κτίζειν ἀπὸ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅπερ ἦν ἰδ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐν ζ' ἔτεσιν ἐτελείωσεν ὀγδῶ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κ' δὲ ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ. εἰσὶν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως ἡ' ἔτους αὐτοῦ ἔτη δυοῖν, κατὰ δὲ τὸν Ἀφρικανὸν δυνζ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον δρο'. Ἐκ δὲ τῶν θείων γραφῶν ἕξεσι καταμαθεῖν τῷ βουλομένῳ τὴν τοῦ ἡμετέρου λόγου ἀκριβείαν. Ἑβραίων ἀρχιερεὺς ἡ' ἀπὸ Ἀαρῶν Σαδῶκ ἐγνωρίζετο κατὰ τὸν Εὐσέβιον, κατὰ δὲ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἰα' ἐστὶν ὁ Σαδῶκ ἀπὸ Ἀαρῶν οὕτως· α' Ἀαρῶν, β' Ἐλεάζαρ, γ' Φινεές, δ' Ἀβιούδ, ε' Βοχεί, ζ' Ὀζει, ζ' Ἡλεί, ἡ' Ἀτώβ, θ' Σαμουήλ, ι' Ἀβιάθαρ, ια' Σαδῶκ. Ὁ Τυρίων βασιλεὺς ἀπέστειλε Σολομῶνι πρὸς βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ μυριάδας ἀνδρῶν ἡ'. Σιράμου τοῦ Τυρίων βασιλέως θυγατέρα ἔγημε ὁ Σολομῶν, ὡς Τατια νὸς ἰστορεῖ. Ἰωσήπου ἐκ τῆς Φοινίκων μαρτυρίας περὶ τῆς Τυρίων βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ Ἔστι τοίνυν παρὰ Τυρίοις ἀπὸ παμπόλλων ἐτῶν γράμματα δημοσίᾳ γραφέντα καὶ πεφυλαγμένα λίαν ἐπιμελῶς, ἐν οἷς γέγραπται ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ὠκοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως ἔτεσι θᾶτ τον ρμγ' καὶ μῆσιν ἡ' τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχηδόνα. ἀνεγράφη δὲ παρ' ἐκείνοις οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατασκευῆ τοῦ παρ' ἡμῖν. Σίρωμος γὰρ ὁ τῶν Τυρίων βασιλεὺς φίλος ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος, πα τρικὴν φιλίαν πρὸς αὐτὸν διαδεξάμενος. οὗτος οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ κατασκευάσματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα χρυσοῦ μὲν κ' καὶ ρ' ἔδωκε τάλαντα, τεμῶν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖται Λίβανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν. ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ Σολομῶν 214 ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ διττὰ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας ἐν τῇ Χαβόλω λε γομένη. μάλιστα δ' αὐτοὺς εἰς φιλίαν ἢ τῆς σοφίας συνήγαγεν ἐπιθυμία. προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀντέστελλον λύειν κελεύοντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν καὶ τὰ ἄλλα σοφώτερος. Σῶζονται δὲ μέχρι δεῦρο παρὰ τοῖς Τυρίοις πολλὰ τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἐκείνοι πρὸς ἀλλήλους ἔγραφον. ὅτι δὲ οὐ λόγος ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ συγκεῖμε νος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυρίοις γραμμάτων, παραθήσομαι μάρτυρα δεξιὸν ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικικὴν ἰστορίαν ἀκριβῆ γεγονέναι πεπιστευμένον Δίωνα. Οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς περὶ Φοινίκων ἰστορίαις γράφει τὸν τρόπον τοῦτον. Ἀβιβάλου τελευτήσαντος υἱὸς αὐτοῦ Σίρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσέχωσε καὶ μεῖζον τὸ ἄστὺ ἐποίησε καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὸ ἱερόν καθ' ἑαυτὸ ὃν ἐν ἴσῳ χώσας τὸν μεταξὺ τὸ πον συνῆψε τῇ πόλει καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν Λίβανον ὑλοτόμησε πρὸς τὴν τῶν ἱερῶν κατασκευὴν. τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύμων Σολομῶνα πέμψαι φασὶ πρὸς τὸν Σίρωμον αἰνίγματα καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἀξιοῦν· τὸν δὲ μὴ δυνηθέντα διακρίναι τῷ λύσαντι χρήματα ἀποτείνειν. ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Σίρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ αἰνίγματα, πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζήμιον ἀναλώσαι. εἶτα δι' Ἀβδάμο νόν τινα Τύριον ἄνδρα τὰ τε προτεθέντα λύσαι καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα τὸν Σολομῶνα πολλὰ τῷ Σιρώμῳ προσαποτίσαι χρήματα. Δίων μὲν οὕτως περὶ τῶν προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο παραθήσομεν καὶ Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον. γέγραφε δ' οὗτος τὰς ἐφ' ἑκάστου τῶν βασιλέων πράξεις τὰς παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας, ὅς φησι περὶ Σιρώμου· τελευτήσαντος δὲ Ἀβιβάλου διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σίρωμος, ὃς βιώσας ἔτη νγ' ἐβασίλευσεν λδ'. οὗτος ἔχωσε τὸν εὐρύχωρον, τόν τε χρυσοῦν κίονα ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθη κεν, ἐπὶ τε ὕλην ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ὄρους κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας. εἶτα ἐπὶ τούτου ἦν Ἀβδήμουνος παῖς νεώτερος, ὃς αἰεὶ ἐνίκα τὰ προβλήματα ἃ ἐπέτασσε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς. ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλέως ἄχρι Καρχηδό νος κτίσεως οὕτως. 215 Σίρωμος

ἔτη λδ'. Βααλβάζερος υἱὸς ἔτη ιζ'. Ἀβδάσταρτος υἱὸς ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. τοῦτον οἱ τῆς τροφοῦ αὐτοῦ τρεῖς παῖδες ἀνείλον· καὶ ἐβα σίλευσεν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν· μεθ' ὃν Ἄσταρτος Ἐλεαστάρτου ιβ'. μεθ' ὃν Ἀσθάρυμος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη θ'. ὃν ἀδελφὸς Φέλλης ἀνελὼν μῆ νας ἠ' ἐβασίλευσε. τοῦτον Εἰθόβαλος ὁ τῆς Ἀστάρτης βασιλεὺς κτεῖνας ἐβασίλευσεν ἔτη λβ'. μεθ' ὃν Βαλέζερος υἱὸς ἔτη ἠ'. τούτου Μέτηνος υἱὸς ἔτη κε'. μεθ' ὃν Μυγδαλίω Φυσμανοῦν ἔτη μζ'. τούτου ἔτει ζ' ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Καρθάγενα φυγοῦσα ἐν Λιβύῃ πόλιν ἔκτισε Καρθάγεναν τὴν καὶ Καρχηδόνα. ἔτει ιβ' τῆς Σιρώμου βασιλείας ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸς ᾠκοδομήθη. γίνονται ἔτη ἀπὸ τούτου ἕως Καρχηδόνας οἰκοδομῆς ρμγ', μῆνες ἠ'. Σολομῶν ἐλάτρευσε τῇ Ἀστάρτῃ, καταλείψας τὸν θεὸν καὶ τῷ Χαμῶς βδελύγματι Μωαβιτῶν καὶ τῷ Μολῶχ Ἀμανιτῶν, γυναιξὶν ἐθνικαῖς ἀπα τηθείς. εἶχε γὰρ ἑπτακοσίας γαμετάς Ἰσραηλιτίδας τε καὶ ἐθνικάς, τρι ἀκοσίας δὲ παλλακάς. πάσας δὲ τὰς ἐθνικάς παρὰ τὴν θείαν ἐντολὴν ἠγάγετο. ἓνα δὲ μόνον ἔσχεν ἄρσενά, καὶ τοῦτον ἐξ ἄλλοφύλου Ναάμας τῆς Ἀμανίτιδος ἀνάξιον τῆς ἀρχῆς. Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφήτευσεν τῷ Ἱεροβωὰμ ὅτι βασιλεύσει τῶν ἰ' φυλῶν, ὅπερ ἀκούσας Σολομῶν ἐζήτη ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβωὰμ. ὁ δὲ προσφυγὼν τῷ Σουσακεῖμ βασιλεῖ Αἰγύπτου γαμβρὸς αὐτοῦ γίνεται ἐπὶ θυγατρί, καὶ μετὰ θάνατον Σολομῶντος κρατεῖ τῶν αὐτῶν ἰ' φυλῶν. Τῷ δφζ' ἔτει τοῦ κόσμου Σολομῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἐσχίσθη ἡ βασιλεία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς δύο κατὰ τὴν θείαν ἀπόφασιν τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ Σολομῶντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἱεροβωὰμ δι' Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου. καὶ ἐβασίλευσε Ἱεροβωὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ τῶν δύο φυλῶν, τοῦ τε Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν· αἱ δὲ ἄλλαι ἰ' φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσαν ἑαυταῖς ἐν Σαμαρείᾳ τὸν Ἱεροβωὰμ δοῦλον Σολομῶντος, καὶ ἔμειναν οὕτω διηρημέναι αἱ δύο βασιλείαι ἕως τῆς εἰς Χαλδαίους αἰχμαλωσίας.

216 ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων οβ' ἐβασίλευσεν Ὀσόρθων ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχζ'. Αἰγυπτίων ογ' ἐβασίλευσε Τακαλώφης ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχοε'. Αἰγυπτίων οδ' ἐβασίλευσε Βόκχωρις ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχηπ'. Βόκχωρις Αἰγυπτίοις ἐνομοθέτει, ἐφ' οὗ λόγος ἀρνίον φθέγγασθαι. Αἰγυπτίων οε' ἐβασίλευσε Σαβάκων Αἰθίοψ ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλβ'. Οὗτος τὸν Βόκχωριν αἰχμάλωτον λαβὼν ζῶντα ἔκαυσεν. Αἰγυπτίων ος' ἐβασίλευσε Σεβήχων ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμδ'.

ΛΑΤΙΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Λατίνων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀγχίσης Σιλούιου ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφκ'. Λατίνων ἠ' ἐβασίλευσεν Αἰγύπτιος Σιλούιος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλ'. Λατίνων θ' ἐβασίλευσε Κάππυς Σιλούιος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφν'. Λατίνων ι' ἐβασίλευσε Τιβέριος ἔτη μη', ἀφ' οὗ καὶ ὁ ποταμὸς Τίβερως 217 προσηγορεύθη ὁ πρὶν Ἀλβὰς καλούμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφπδ'. Λατίνων ια' ἐβασίλευσεν Ἀρέμουλος Σιλούιος ἔτη ιθ'. οὗτος ἐκεραυνώθη διὰ πολλὴν ἀσέβειαν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλβ'.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀρχίππος Ἀκάστου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυπζ'. Ἀθηναίων κα' ἐβασίλευσε Θέρσιππος Ἀρχίππου ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυφς'. Ἀθηναίων κβ' ἐβασίλευσε Φόρβας Θερσίππου ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυφμς'. Ἀθηναίων κγ' ἐβασίλευσε Μεγακλῆς Φόρβαντος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυφός'. Ἀθηναίων κδ' ἐβασίλευσε Διόγνητος Μεγακλέους ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυφδ'. Ἀθηναίων κε' ἐβασίλευσε Φερεκλῆς Διογνήτου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυφλβ'. Ἀθηναίων κς' ἐβασίλευσεν Ἀρίφρων Φερεκλέους

ἔτη κ', κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ἔτη λα'. κατὰ τοῦτον τὸν Ἀρίφρονα ἢ τῶν Ἀσσυρίων κατελύθη ἀρχή, ὡς πάντες συμφωνοῦσι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνα'.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Λακεδαιμονίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀγησίλαος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξζ'. Λακεδαιμονίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχια'. 218 Λακεδαιμονίων η' ἐβασίλευσε Τήλεκλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχοα'. Λακεδαιμονίων θ' ἐβασίλευσεν Ἀλκαμένης ἔτη λζ'. οὗτος τελευταῖός ἐστι τῆς πρώτης οἰκίας. τῆς δὲ δευτέρας οἰκίας κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐβασίλευσαν ἕξ βασιλεῖς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψια'. Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ ἢ Ἀλκαμένους. ἐν Λακεδαιμο νία πρῶτος ἔφορος κατεστάθη.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Κορινθίων ζ' ἐβασίλευσεν Εὐδημος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλδ'. Κορινθίων η' ἐβασίλευσεν Ἀριστομήδης ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνθ'. Κορινθίων θ' ἐβασίλευσεν Ἀγήμων ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχζδ'. Κορινθίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψι'. Κορινθίων ια' ἐβασίλευσε Τελέστης ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλε'. Κορινθίων ιβ' ἐβασίλευσεν Αὐτομένης ἔτος ἔν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμζ'. Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς καὶ οἱ Κορινθίων ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου διήρκεσαν ἔτεσι τν', μεθ' οὓς ἐνιαύσιοι πρυτάνεις, ὡς μὲν τινές, ἐπὶ Αἰ σχύλου ἄρχοντος καὶ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος, ὡς δὲ ἕτεροι, μετὰ ταῦτα, ὡς πρόκειται.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Βασιλέων Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν ἔτη ἴΩν πρῶτος ἐβασίλευσε Ῥοβωὰμ υἱὸς Σολομῶντος ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφι'. 219 Ῥοβωὰμ υἱὸς Ναάμας τῆς Ἀμανίτιδος μόνος ἄρσην ἐγένετο παῖς τῷ Σολομῶντι ἐκ χιλίων γυναικῶν, καὶ αὐτὸς ἀνάξιος τῆς βασιλείας ὡς ἀλ λοφύλου γέννημα μητρός. τούτῳ πολεμῶν ὁ Ἰεροβωὰμ οὐκ ἐπαύετο, αὐτὸς τε σὺν τῷ Ἰούδα τοῖς εἰδώλοις προσέσχε καὶ τελευτᾷ βασιλεύσας ἔτη ιζ'. Τῷ ε' ἔτει Ῥοβωὰμ υἱοῦ Σολομῶν, τοῦ δὲ κόσμου δφιζ', ἀνέβη Σου σακεῖμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἰερουσαλήμ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὰ ὄπλα τὰ χρυσᾶ. Ὁ Ἀβιά πολεμῶν τῷ Ἰεροβωὰμ ἀπέκτεινε τοῦ Ἰσραὴλ μυριάδας ν'. Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε β' Ἀβιά υἱὸς Ῥοβωὰμ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφκζ'. Τοῦ Ἰούδα γ' ἐβασίλευσεν Ἀσὰ υἱὸς Ἀβιά ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλ'. Οὗτος ἀποστάς τῆς πατρικῆς ἀσεβείας τὰ εἴδωλα καθεῖλε καὶ τὰ ἄλλα ἐξέκοψε, τὴν ἑαυτοῦ τε μητέρα ἔπαυσε τοῦ εἰδωλομανεῖν. Οὗτος Ζαρὲ τὸν Αἰθίοπα κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσαντα μετὰ πλήθους Λιβύων ἐτροπώσατο ἐν μυριάσιν ρ' ἐπελθόντα. Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιμέλεχ ἐγνωρίζετο. προεφήτευσεν δὲ Ἀχιά, Σαμαΐας καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ θυσιαστηρίου Ἰηοῦ, Ἰωήλ, Ἀζαρίας ὁκαὶ Ἀδδὼ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ καὶ Ἰωδὴ, Ἀνανὶ καὶ Ἰωπᾶς Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε δ' Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφοα'. Καὶ οὗτος εὐσεβής, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀσὰ, ἐξάρας τὴν εἰδωλολατρείαν πλὴν τῶν ὑψηλῶν. οὗτος τῷ Μωυσέως νόμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἐξεπαίδευσε. πρὸς Ἀχαάβ δὲ εἰρηνεύων κατεγινώσκετο. 220 Προεφήτευσεν Ἰηοῦ, προεφήτευσεν Ἀνανί, προεφήτευσεν παρ' Ἐβραίοις Ἡλίας, Ἰηοῦ, Ἀβδιού, Ὀζιήλ, Μιχαίας. ψευδοπροφήται δὲ Σεδεκίας Ἐλιέζερ καὶ ἕτεροι. Ἰωσαφὰτ σὺν τῷ Ἀχαάβ ἦν πολεμῶν. τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰωσαφὰτ καὶ τῶν Ἰουδαίων συνελθόντων ἀλλήλους κατέσφαξαν θεία ῥοπή. Τοῦ Ἰούδα ε' ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ ἀσεβής ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφζς'. Οὗτος ἀνεῖλε τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ, δεινῶς τε νοσήσας τὰ ἔντερα σὺν τῇ κοιλίᾳ κατέσπασε. Τούτου τῷ ζ' ἔτει Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ἀνελήφθη. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχβ'. Προεφήτευσεν

Ἄμωσ καὶ Ἐλισσαῖος. Οὗτος γαμβρὸς ἦν τοῦ Ἀχαάβ καὶ τῆς Ἰεζάβελ ἐπὶ θυγατρὶ Γοθολία. Τοῦ Ἰούδα ς' ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ ἔτος ἔν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχδ'. Τοῦ Ἰούδα ζ' ἐβασίλευσε Γοθολία μήτηρ Ὀχοζία, θυγάτηρ Ἀχαάβ, ἠνέλιθοβόλησεν ὁ λαὸς κατὰ πρόσταξιν Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχς'. Αὕτη καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. Τοῦ Ἰούδα η' ἐβασίλευσεν Ἰωὰς ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχιγ'. Ἰωὰς ἀνωκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, ὃν καθεῖλε Γοθολία. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰδωλολατρῆι καὶ ἀναιρεῖ Ζαχαρίαν τὸν προφήτην τὸν 221 υἱὸν Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως παραινούντα αὐτῷ τὰ πρὸς ἐπιστροφὴν. τοῦτον ἀπέκτειναν οἱ παῖδες αὐτοῦ τῷ μ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ἰωδαὲ θεοφιλῆς ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο βιώσας ἔτη ρλ' μόνος ἀπὸ τῶν χρόνων Μωυσέως. τούτου υἱὸς Ζαχαρίας προεφήτευσεν καὶ Ἐλισσαῖος. τὸν Ἰωὰς εἰδωλομανοῦντα παρήνει καὶ τὸν λαὸν Ζαχαρίας ὁ προφήτης υἱὸς Ἰωδαὲ ἀποστήναι, ὃν διὰ τοῦτο ἐν τῷ ναῶ ἀνείλεν Ἰωὰς. Παρ' Ἑβραίοις Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναιρεῖται ὑπ' Ἰωὰς τοῦ βασιλέως, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἀζαρίας. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν ἔτει λζ' τοῦ Ἰωὰς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχημ'. Δύναμις Συρίας τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέκτεινε. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Βασιλέων Ἰσραὴλ δέκα σκήπτρων ἔτη ἴων πρῶτος ἐβασίλευσεν Ἰεροβωὰμ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφιγ'. Ἰεροβωὰμ δοῦλος μὲν ἦν Σολομῶντος, πόρνης δὲ υἱός. τούτῳ ἐγένοντο υἱοὶ κη' καὶ θυγατέρες ζ'. Προεφήτευσεν ὁ οἰκῶν ἐν Βαιθήλ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εὐρῶν αὐτόν, ὁ ἐξ Ἰούδα προφήτης ἐλθὼν, θύοντα ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσι, καὶ προφητεύσας αὐτῷ περὶ Ἰωσίου ἐξ οἴκου Δαβὶδ τεχθησομένου βασιλέως καὶ ἀναιρήσοντος τοὺς τῶν εἰδώλων ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὅπερ ἐρράγη, ἐν ᾧ Ἰεροβωὰμ ἐπέθυε· συλλαβεῖν δὲ αὐτὸν προστάξας τὴν χεῖρα ξηραίνει ται, καὶ δεηθεὶς τοῦ προφήτου θεραπεύεται. ὁ δὲ προφήτης ἐπανιών ὑπὸ 222 τοῦ λέοντος διεφθάρη, ὅτι μετέσχε τροφῆς παρὰ τῷ ἄλλῳ προφήτῃ τῷ ἐν Βαιθήλ, ἀπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὃν καὶ ἐφύλαξεν ὁ θῆρ, ἕως ἐλθῶν ὁ ἀπατήσας αὐτὸν παρελθεῖν τὴν θείαν ἐντολὴν ἔθαψεν αὐτόν. τὰς δύο χρυσαῖς δαμάλεις διὰ τοῦτο ἐποίησεν, ἐκκόψαι θέλων, ὡς φασί, τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀνόδου ὁ Ἰεροβωὰμ. Τοῦ Ἰσραὴλ β' ἐβασίλευσε Ναδάβ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλε'. Τοῦ Ἰσραὴλ γ' ἐβασίλευσε Βαασά υἱὸς Ἀχιὰ ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλζ'. Οὗτος τὸν Ναδάβ ἀνελθὼν υἱὸν Ἰεροβωὰμ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ. ὁ αὐτὸς ἐπολέμει τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα ἀνελθὼν ἐν Ῥαμά. Ἀσὰ δὲ χρήμασφιλωθεὶς τῷ βασιλεῖ Συρίας υἱῷ Ἄδερ, τοῦτον ἔπεισεν ἀντιπορθεῖν τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως ἀπέστη Βαασά ἐκ τῆς Ῥαμά. Ἀσὰ ὑπὸ τοῦ προφήτου διὰ τὴν εἰς Σύρους πεποιθήσιν καὶ οὐκ εἰς θεὸν ὀνειδίζεται. Ἰηοὺ υἱὸς Ἀνανίου προεφήτευσεν τῷ Βαασά, ὅτι ἀπολεῖται ὁ οἶκος αὐτοῦ ὡς ὁ οἶκος Ἰεροβωὰμ, διότι εἰδωλολάτρησε· καὶ γέγονε κατὰ τὴν προφητείαν αὐτοῦ. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ Βαασά Ζαμβρὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμάτων υἱοῦ αὐτοῦ ἀνείλεν αὐτόν καὶ ἐβασίλευσε. Τοῦ Ἰσραὴλ δ' ἐβασίλευσεν Ἡλὰ ἔτη β' καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαμβρὶ ἡμέρας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξά'. Μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Ἡλὰ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν ἡμέρας ζ'. ὃς ἀκούσας ὅτι ὁ λαὸς τὸν Ἀμβρὶ ἀνηγόρευσε ἐαυτὸν ἐνέπρησεν. ὁ δὲ Ἰσραὴλ εἰς δύο διηρέθη, καὶ τὸ μὲν ἡμισυ αὐτοῦ ὀπίσω Ἀβεννῆ, τὸ δὲ ἡμισυ ὀπίσω Ἀμβρὶ. ἀποθανόντος δὲ Ἀβεννῆ πάντες ὑπὸ τὸν Ἀμβρὶ γεγονάσι. Τοῦ Ἰσραὴλ ε' ἐβασίλευσεν Ἀμβρὶ ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξγ'. Ἀμβρὶ ὁ ε' βασιλεὺς Ἰσραὴλ κτίζει τὴν Σαμαρέων πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Σεβαστήν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σεμμῆρ εἰς ὄνομα Σομῶρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους. 223 Τοῦ Ἰσραὴλ ς' ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ ὁ υἱὸς Ἀμβρὶ ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφοε'. Οὗτος ἔλαβε γυναῖκα Ἰεζάβελ θυγατέρα Αἰθαῶν βασιλέως Σιδωνίων, δι' ἣν τῷ Βαὰλ δουλωθεὶς τὴν θεοσέβειαν ἐξωρκίσαστο. τότε καὶ τὴν Ἰεριχὼ ἀνέστησεν Ἀζάν ὁ ἐκ Βαιθήλ, ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ

ἐν τῷ θεμελιοῦν αὐτὴν Ἀβειρῶν καὶ τοῦ νεωτέρου Σεγοῦβ ἐν τῷ ἐφιστᾶν τὰς πύλας ἐπὶ συμπληρώσει τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὴν ἐξ ενεχθεῖσαν διὰ Ἰησοῦ θείαν ἀράν. Τότε καὶ Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ἐλθὼν ὤκησε κατὰ ἀνατολὰς λάθρα παρὰ τὸν χεῖμαρρον Χαρεσθά, προκαταγγείλας τῷ Ἀχαάβ τὴν τριετὴ ἀνομβρίαν, κόραξιν ἀρτοφόροις καὶ σαρκοβόροις ὑπηρετούμενος· ἐκλείποντος δὲ αὐτῷ τοῦ κατὰ τὸν χεῖμαρρον ὕδατος εἰς Σεραφθὰ τῆς Σιδωνίας ἄπεισι θεοῦ προστάξει, ξενισθεῖς τε παρὰ τῆς χήρας ἐσθίει τὴν μονοήμερον αὐτῆς βρώσιν, τὸν τε καμψάκην εὐλογεῖ σὺν τῇ ὕδριᾳ τοῦ ἐλαίου καὶ τὸν παῖδα θανόντα ἀνίστησιν. ἐπανελθὼν δὲ πρὸς τὸν Ἀχαάβ μετὰ γ' ἔτη καὶ συναντήσας αὐτῷ θάνατον ἀπειλοῦντι πράττει τὰ κατὰ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ὡς ὄντας καὶ ὑπὸ Ἰεζάβελ διατρεφομένους τῆς τοὺς θεῖους προφήτας ἀναιρούσης, οὓς Ἀβδιὸν διέσωζεν, εἰς προφητεῖαν τε πρόεισιν ἔτι παῖς ὢν διὰ τοῦτο καίπερ μόνος ἐν προφήταις ἐκ προγόνων προφητῶν μὴ γενεαλογούμενος, ἐπεὶ δὲ ἀνεῖλε τοὺς ἱερεῖς ὁ ζῆλωτής Ἡλίας τοὺς τῆς αἰσχύνης, ὄμβρω τὴν γῆν δι' εὐχῆς ἐπικλύζει καὶ πάλιν φεύγει εἰς Βηρσαβεὲ κάκειθεν εἰς τὴν ἔρημον, φοβηθεὶς ἀπειλοῦσαν αὐτῷ θάνατον τὴν Ἰεζάβελ· ἔνθα θάνατον αἰτοῦντι παραστάς ἄγγελος ὑπνώσαντι μεταλαβεῖν θεοσδότου τροφῆς κελεύει καὶ ποτοῦ, ἧ καὶ ἐν ἰσχύσας μόνῃ μ' νυχθημέρων ὁδὸν ἐπορεύετο ἐν Χωρήβ τῷ ὄρει ἦτοι Σι ναίω, καὶ κατέπαυσεν ἐν τῷ σπηλαίῳ Μωυσέως. Ἐρωτώμενος δὲ παρὰ κυρίου δι' ἣν ἐκεῖ ἦλθεν αἰτίαν, τὰ τοῦ ζήλου τοῦ 224 κατὰ θεὸν ἐκαυχᾶτο καὶ ὅτι μόνος θεοσεβῆς ὢν διώκεται ζητούμενος ἀναίρεθῆναι. κελευσθεὶς δὲ παραστῆναι τῇ ἐξῆς ἐνώπιον κυρίου παριόντος πρῶτον θεωρεῖ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλυὸν ὄρη καὶ συντριβὸν πέτρας προπορευόμενον κυρίου, καὶ δεῦτερον συσεισμόν, καὶ τρίτον πῦρ· ἐν οἷς, φησὶν, οὐκ ἦν ὁ τούτων κύριος, μεθ' ἧς αὔρας λεπτῆς φωνῆς ἀκούει, ἐπικαλύψας τε τὸ πρόσωπον πρὸ τοῦ σπηλαίου ἵσταται. καὶ αὐθις ἐπερωτᾶται τίνας χάριν αὐτόθι παραγέγονε, καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ πάλιν ἀποκρίνεται. καὶ ἀκούει προστάττουσαν θείαν φωνὴν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἔρημον Δαμασκοῦ καὶ χρίσαι βασιλέα μὲν Συρίας τὸν Ἀζαήλ, προφήτην δὲ ἀνθ' αὐτοῦ τὸν Ἐλισσαίε, μὴ ἀγνοεῖν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι εἶησαν ἑπτακισχίλιοι θεοφιλεῖς ἐξ Ἰσραὴλ μοι θεῶν πεφυλαγμένοι. Ἐν οἷς παιδευθεὶς ταπεινοῦσθαι θεῶν ἐλέγχει πάλιν τὸν Ναβουθαὶ θάνατον τῷ Ἀχαάβ ἀδίκως εἰσπραχθέντα διὰ τὸν ἀμπελῶνα. ὁ Ἀχαάβ ἀπατηθεὶς τοῖς ψευδοπροφήταις συμβαλὼν Σύροις ἀναιρεῖται Μιχαίου προεπιτάκτου τοῦ προφήτου τὸ ἐκβάν. Τοῦ Ἰσραὴλ ζ' ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφζζ'. Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ παρανομώτατος ἦν πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ. τούτῳ συμμαχήσας Ἰωσαφὰτ κατεγνώσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ. τῷ Ὀχοζίᾳ νοσοῦντι καὶ χρησμὸν ἀποστείλαντι λαβεῖν ἐν εἰδωλῶν μυσίας Ἀκκαρῶν συντυχῶν Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ὀνειδίζει τὴν εἰδωλολατρίαν. προσκληθεὶς δὲ διαφθείρει τοὺς δύο πεντηκοντάρχους ἅμα τοῖς στρατιώταις. ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ δυσωπηθεὶς ἦλθε πρὸς Ὀχοζίαν καὶ τὸν θάνατον αὐτῷ κατήγγειλε. Τοῦ Ἰσραὴλ η' ἐβασίλευσεν Ἰωράμ ἀδελφὸς Ὀχοζίου ἔτη ιβ', καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀχαάβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφζη'. Μωάβ ἀθετήσαντι μετὰ θάνατον Ἀχαάβ ὁ Ἰωράμ υἱὸς Ἀχαάβ βασιλεύων τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη πολεμεῖν Μωαβίταις, παραλαβὼν καὶ Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τὸν βασιλέα Ἐδῶμ. ἑπτὰ δὲ ἡμέραις ἀνυδρία μέλλοντες διαφείρεσθαι προσέδραμον τῷ προφήτῃ Ἐλισσαίῳ, ὃς προεφήτευσεν αὐτοῖς ὕδατά τε λαβεῖν εἰς πλησμονὴν ἐκ τοῦ χεῖμαρρου καὶ τὰς πόλεις Μωάβ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ πάσας τὰς πηγὰς ἐμφράξει, καὶ πᾶσαν οἰκοδομὴν Μωαβιτῶν καθελεῖν. 225 Νοσοῦντος τοῦ υἱοῦ Ἰωράμ βασιλέως Συρίας ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος προθεσπίζει τῷ Ἀζαήλ περὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν μελλόντων κακῶν τῷ Ἰσραὴλ δι' αὐτοῦ. Πέμπτῳ ἔτει Ἰωράμ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ Συρίας υἱὸς Ἰωράμ βασιλέως Συρίας. ἀπέστειλε δὲ δύναμιν συλλαβεῖν τὸν Ἐλισσαῖον εἰς Βαιθήλ, οὓς τυφλώτοντας καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιστρεφομένους εἰς

Σαμάρειαν Ἐλισσαῖος ἐπιστὰς σὺζει μέλλοντας ἀπόλλυσθαι. Ὁ υἱὸς Ἄδερ τὴν Σαμάρειαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπολιόρκησεν, ὥστε λιμῶ τακῆναι σφοδρῶ τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τινὰς γυναῖκας τὰ ἴδια τέκνα φαγεῖν. Ἰωρὰμ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀποτεμεῖν τὸν Ἐλισσαῖον ἀποφηνάμενος λύσιν λαμβάνει τῆς λιμοῦ, θεία φυγόντων ἐκστάσει τῶν πολεμίων καὶ πάντα καταλειψάντων τὰ πρὸς ζωὴν τῷ Ἰσραὴλ. Ἐλισσαῖε μετὰ Ἥλια θαυματοουργὸς καὶ προφήτης ἐγνωρίζετο. Ἐλισσαῖε τὸν Ἰηοὺ πέμψας ἔχρισε βασιλέα Ἰσραὴλ. Τοῦ Ἰσραὴλ θ' ἐβασίλευσεν Ἰηοὺ ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχι'. Ἐπὶ τούτου λιμὸς καὶ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἐγένετο. Οὗτος ἀνεῖλε τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ Ἰεζάβελ τὴν Σιδωνίαν. Ἰηοὺ βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνει ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσιν, ἃς ἐποίησεν Ἱεροβωὰμ ἐν Βαιθήλ καὶ ἐν Δάν, τῇ νῦν Πανεάδι καλουμένη. Τούτῳ Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας ἀνεῖλε πλείστους κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου. Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας πορθήσας τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τοῦ Ἰωὰς καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡτοιμάζετο. τούτῳ δὲ ἀποστείλας πάντα τὰ ἅγια καὶ τὸ χρυ σίον Ἰωὰς ἔπεισεν ἀναστρέψαι.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων οζ' ἐβασίλευσε Ταράκης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψνς'. Αἰγυπτίων οη' ἐβασίλευσεν Ἀμαῆς ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψος'. 226 Αἰγυπτίων οθ' ἐβασίλευσε Στεφινάθης ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωιδ'. Αἰγυπτίων π' ἐβασίλευσε Νεχεψὸς ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμα'.

ΛΑΤΙΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Λατίνων ιβ' ἐβασίλευσε Κάρμεντος ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνα'. Λατίνων ιγ' ἐβασίλευσε Σιλούιος ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχζζ'. Λατίνων ιδ' ἐβασίλευσε Περκάς Σιλούιος ἔτη λβ'. κατὰ τοῦτον ἡ ἀ' Ὀλυμπιάς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχπε'. Λατίνων ιε' ἐβασίλευσεν Ἄμουλος Σιλούιος ἔτη κγ' καὶ Νομήτωρ, ὡς τισι δοκεῖ, ἔτη β' μετὰ Ἄμουλον ἰδίως, τινὲς δὲ σὺν αὐτῷ φασι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιζ'. Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν Ἄρει καὶ Ἰλία τῇ Νομήτορος, κατὰ δὲ τινὰς πρὸ ἐτῶν ι'. Ῥωμύλον φασὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς ζ' Ὀλυμπιάδος βασιλεῦσαι τῶν Λατίνων ἀπὸ Αἰνείου, Ῥώμην τε κτίσαι καὶ μετονομάσαι τὴν πόλιν καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἰδίῳ ὀνόματι Ῥωμαίους, τοὺς πρότερον λεγομένους Λατίνους· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν ζ' Ὀλυμπιάδα καὶ ἕτεροι κατὰ τὴν η' φασί, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὴ γέγονε διαφωνία περὶ τε τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως αὐτῆς καὶ τῶν οἰκιστῶν. Κεφαλίῳ γὰρ ὁ Γεργησαῖος συγγραφεὺς πάνυ παλαιὸς μετὰ δευτέραν τῆς Τροίας ἀλώσεως γενεάν φησι τὴν πόλιν ἐκτίσθαι ὑπὸ Ῥώμου ἐνὸς τῶν Αἰνείου παίδων δ', ἀδελφοῦ δὲ Ἀσκανίου καὶ Εὐρυλέοντος καὶ Ῥωμύλου, οὓς φησι γεγενῆσθαι τῷ Αἰνείῳ. συμφωνοῦσι δὲ τῷ Κεφαλίῳ Δημαγὸ 227 ρας τε καὶ Ἀγάθουμος καὶ ἄλλοι πολλοὶ περὶ τοῦ χρόνου τούτου καὶ Ῥώμου τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης καὶ οἰκιστοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν Κεφαλίῳ, ἐνὸς αὐτοῦ πεφυκὸτος τῶν ἐξ Ἰλίου διασωθέντων καὶ ἡγεμόνος τῆς ἀποικίας Ῥώμου. Ὁ δὲ τὰς ἐν Ἄργει συναγαγὼν ἱερείας οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς Ῥώμης φησὶ τὸν Αἰνείαν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα σὺν Ὀδυσσεῖ, καὶ ταύτην εἰς ὄνομα Ῥώμης μιᾶς τῶν σὺν αὐτῷ Ἰλιάδων ὀνομάσαι τῆς ἐμπρησάσης ἅμα ταῖς ἄλλαις Τρωάσι τὰ σκάφη, βαρουμένης τῇ πλάνῃ. ὁμοιοῦ δὲ σὺν ἄλλοις ταῦτα καὶ Δαμαστής ὁ Σιγυεὺς. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλοσώτωρ τινὰς τῶν ἀπὸ Τροίας ἀναχθέντων Ἀχαιῶν περὶ τὸν Μάλεον πλέοντας χειμῶνι μεγάλῳ καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν πνευμάτων τε πλανωμένους πολλαχῆ τοῦ πελάγους εἰς τόπον τῆς Ὀπικῆς καλούμενον Λάτιον ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ Τυρρητικῷ πελάγει κείμενον, ἔνθα τὰς ναῦς ἀνεγκύσαντες κατὰ χειμερινὴν ὥραν παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἄπαρ σιν ἕαρος ἀρχῆ. γυναῖκες δὲ τινες αἰχμαλωτίδες ἐξ

Ἰλίου συνοῦσαι τὰς ναῦς αὐτοῖς ἐνέπρησαν, ἵνα μὴ δοῦλαι κατ' οἴκους αὐτῶν ἐπανιοῦσαι γένωνται. οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι τὸν τόπον κατώκισαν, οὐκ ἔχοντες ὅπως ἐπὶ τὰ σφέτερα πλεύσωσι. Πρὸς τούτοις καὶ Καλλίας ὁ τὰς πράξεις Ἀγαθοκλέους γράφων γυναῖκά τινα Ῥώμην τοῦνομά φησι Τρωάδα τὸ γένος σὺν τοῖς Τρωσὶν ἔλθοῦσαν τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι Λατίνῳ τῆς Ἰταλίας γήμασθαι καὶ τεκεῖν αὐτῷ παῖδας τρεῖς, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον καὶ Τηλέγονον, ὃν οἰκῆσαι ἐν ἄλλοις χωρίοις ἐλέγετο· Ῥῶμον δὲ καὶ Ῥωμύλον παῖδας Λατίνου καὶ Ῥώμηστῆς Τρωάδος τὴν πόλιν κτίσαι καὶ Ῥώμην καλέσαι τῷ μητρώῳ ὀνόματι, τοὺς τε ἀπὸ Λατίνου Λατίνους, τοὺς καὶ Ἀβορήγινας πρότερον λεγομένους, Ῥωμαίους προσαγορευῆσαι. Πάλιν Ξεναγόρας ὁ συγγραφεὺς Ῥῶμον, Ἀντίαν καὶ Ἀρδιάν τρεῖς υἱοὺς Ὀδυσσεὺς καὶ Κίρκης λέγει εἶναι, οἱ καὶ τρεῖς κτίσαντες ἐπωνύμους πόλεις ᾤκισαν. 228 Ὁ δὲ γε Χαλκιδεὺς Διονύσιος τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως Ῥῶμον κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκανίου, κατὰ δὲ ἄλλους Ἡμαθίωνος υἱὸν ἀποφαίνει. Καὶ ἕτεροι ὑπὸ Ῥώμου τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λεύκης τῆς μητρὸς αὐτοῦ φασιν ἐκτίσθαι τὴν πόλιν Ἑλλήνων συγγραφεῖς καὶ ἄλλοι ἄλλως διαφερόμενοι. Κατὰ δὲ τοὺς Ῥωμαίων λογογράφους ὕστερον γεγονότας, ἐπεὶ παλαιὸς οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν Αἰνείου Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον φάσκουσιν υἱοὺς, ἕτεροι δὲ θυγατρὸς Αἰνείου, τίνος πατρὸς ἀγνοοῦντες, καὶ τούτους ὑπ' Αἰνείου δοθῆναι Λατίνῳ πρὸς ὀμηρίαν εἰρήνης, ὃς ἄπαις τελευτῶν μοῖραν τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἀπένειμε. Τινὲς δ' αὖ φασιν Ἀσκάνιον τὸν Αἰνείου υἱὸν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν νεύμασθαι τὴν ἀρχὴν ἅμα Ῥώμῳ καὶ Ῥωμύλῳ τοῖς ἀδελφοῖς, κτίσαι δὲ αὐτὸν μὲν τὴν Ἄλβαν καὶ ἄλλας πόλεις, Ῥέμον δὲ Καπύην ἀπὸ Κάπυος προπάππου, Ἀγχίσαν δὲ ἀπὸ Ἀγχίσου τοῦ πάππου, Αἰνεῖαν δὲ τὴν μετὰ ταῦτα κληθεῖσαν Ἰάνικλον εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς, Ῥώμην δὲ εἰς ἑαυτοῦ ὄνομα, ἣτις μετὰ τινα χρόνον ἐρημωθεῖσα ὑπὸ Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου τῶν ἀδελφῶν ἀνεκτίσθη, χρόνοις ἔπειτα τῆς Ἄλβανων ἀποικίας ἠγῆ σαμένων, κατὰ τὴν ζ' ὀλυμπιάδα μετὰ ἰε' γενεάς. Ἀντίοχος δὲ ὁ Συρακούσιος καὶ πρὸ Τρωικῶν φησι τὴν Ῥώμην ἐκτίσθαι, βασιλεύοντος Μόργητος Ἰταλίας ἀπὸ Τάραντος ἄχρι Ποσειδωνίας μετὰ τὸν πρῶτον λεγόμενον Ἰταλὸν βασιλέα καταγεγραφοτά. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν παλαιῶν αὐτῆς κτίσεων. τὴν μέντοι μετέπειτα καὶ αὐτὴν ἀσυμφώνως γράφουσι κτίσιν αὐτῆς, Τίμαιος μὲν πρὸ η' καὶ λ' τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος λέγων ἐτῶν ἐκτίσθαι Ῥώμην, Λεύκιος δὲ Κίγκλιος, εἰς τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου Ῥώμης, κατὰ τὸ δ' ἔτος τῆς ιβ' ὀλυμπιάδος, Φάβιος δὲ Κόιντος ἀρχομένης ἠ' ὀλυμπιάδος, Πόρκιος δὲ Κάτων, ἀνὴρ φιλόπονος περὶ συναγωγὴν τῶν ἀρχαιολογουμένων ἱστοριῶν, μετὰ τὰ Τρωικὰ χρόνοις ὕστερον υλβ'. οὗτος δὲ ὁ χρόνος κατὰ τὴν Ἐρατο σθένους χρονολογίαν τῷ πρώτῳ ἔτει συμπίπτει τῆς ζ' ὀλυμπιάδος. Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἡμῖν περὶ τε τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐκτίσθη 229 Ῥώμη περὶ τε τοῦ κτιστοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ προσηγορίας Ῥωμαίων. πρὸ δὲ γε τούτου Λατῖνοι μὲν ἀπὸ Λατίνου παιδός, ὡς φασιν, Ἡρακλέους ἐλέγοντο καὶ πρὸ Λατίνου Ἀβορήγινας ἐκ τῶν πρὸ Λατίνου Ῥωμαίοις γενεαρχησάντων πρωτογόνων· οὕτω γὰρ ἐρμηνεύεται παρὰ Ῥωμαίοις ἢ τῶν Ἀβορηγίνων προσηγορία, οὗς αὐτόχθονάς φασιν Ἰταλίας· καὶ πρό γε τούτων Σικελούς τινας, ἔθνος αὐθιγενὲς καὶ βάρβαρον, οἰκῆσαι τὴν χώραν· ὧν πρεσβυτέραν ἱστορίαν οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, ὡς Διονύσιος ὁ Ἄλικαρ νασεὺς ἐν πρώταις Ῥωμαϊκαῖς ἱστορίαις. Περὶ τῆς ἀρχαιογονίας Ῥωμαίων ἐκ τῆς ζ' Διοδώρου Σικελιώτου Ἔνιοι μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντα κεκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασιλέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς πόλεως κατὰ τὸ β' ἔτος τῆς ζ' ὀλυμπιάδος. αὕτη γὰρ ἢ κτίσις ὕστερεῖ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι τρισὶ πλείω τῶν υ' καὶ λ'. Αἰνεῖας γὰρ μετὰ τὴν ἄλωσιν

τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετῆ χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. τὴν δ' ἀρχὴν διαδεξάμενος Ἀσκάνιος υἱὸς ἔκτισεν Ἄλβαν τὴν νῦν καλουμένην Λόγγαν, ἣν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μὲν Ἄλβαν καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζομένου. Περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράφας ἄλλως μεμυθολόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνεΐα γενέσθαι λόγιον τετρά πουν αὐτῷ καθηγήσασθαι πρὸς κτίσιν πόλεως, μέλλοντος δ' αὐτοῦ θύειν ὕν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκὴν ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν καὶ διωχθῆναι πρὸς τινα λόφον, πρὸς ᾧ κομισθεῖσαν τεκεῖν ἅξιους. τὸν δὲ Αἰνεΐαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειρήσαι μὲν οἰκῆσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν 230 καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ ἅξιον κτίζειν, ὅσοσπερ ὁ τῶν τεχνόντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι δὴ τῆς προθέσεως.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ῥωμαίων ἀΐ βασιλεύσει Ῥωμύλος, ἰς δὲ ἀπὸ Αἰνεΐου. ἐβασιλεύσει δὲ ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμβ'. Ἀπὸ Ῥωμύλου οἱ πρότερον καλούμενοι Λατῖνοι Ῥωμαῖοι προσηγορεύθησαν. Οὗτος ὁ Ῥωμύλος ἀνελὼν Ῥέμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεύει μόνος καὶ κτίζει καὶ τειχίζει Ῥώμην κατὰ τὴν ζ' Ὀλυμπιάδα ἢ ὡς τινες κατὰ τὴν η', ἣτις τοῖς χρόνοις Ἀχὰζ συντρέχει καὶ τῷ δψνβ' ἔτει τοῦ κόσμου. Οὗτος δὲ ἀΐ πόλεις λέγεται κτήσασθαι ὑποτελεῖς Ῥώμης. Ἀπὸ Ἰλίου ἀλώσεως, ἣ γέγονε τῷ δτλα' ἔτει τοῦ κόσμου, ἕως κτίσεως Ῥώμης καὶ τοῦ δψνε' κοσμικοῦ ἔτους γίνονται ἔτη υκδ'. Ῥωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἄνδρας, συγκλητικούς τε ρ' γέροντας ἐποίησε καὶ πατρικίους ἐξ αὐτῶν ἐκάλεσε, ναοὺς τε καὶ τείχη ἐν Ῥώμῃ ᾠκοδόμησε. Ῥωμύλος ἐν τῷ Ῥωμαίων βουλευτηρίῳ δολοφονηθεὶς ἀποθνήσκει. Ἐν τῷ ιγ' ἔτει τῆς βασιλείας Ῥωμύλου κτίζεται ἡ Ῥώμη.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων κζ' ἐβασιλεύσει Θεσπιεύς Ἀρίφρονος ἔτη κζ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχοα'. Ἀθηναίων κη' ἐβασιλεύσει Ἀγαμίστωρ Θεσπιεύς ἔτη ιζ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχζη'. Ἀθηναίων κθ' ἐβασιλεύσει Αἰσχύλος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιε'. 231 Αἰσχύλου τῷ β' ἔτει πληρουμένῳ καὶ ἀρχομένῳ τῷ γ' αὐτοῦ ἔτει, ὅς ἦν κθ' βασιλεὺς Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ ἀΐ αὐτῶν Κέκροπος τοῦ διφυοῦς, ιβ' δὲ τῶν διὰ βίου ἀρχόντων, ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη κατὰ τὸ δψκα' ἔτος ἀπὸ Ἀδάμ, Ἀζαρίου δὲ βασιλέως Ἰούδα ἔτει λθ', ὡς πρόκειται. Ὀλυμπιάς δὲ ἐστὶ παρ' Ἑλλησι τετραετηρικὸς χρόνος, οὗ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἀρχομένου τοῦ ἔτους ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἤγγοτο. τοῦτον Ἑλλήνων παῖδες ἀσυμφώνως ἱστοροῦσι καταδεδειχθαι. τινὲς γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ Ἀλκμήνης τοῦ ἀγῶνος θέσεως τὸ πρῶτον ἤρχθαι τὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς ἀθλήσεως εἰδὸς φασὶ πρὸ χ' ἐτῶν τῆσδε τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος· ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἀεθλίου τεθῆναι τὸν ἀγῶνα κἀντεῦθεν ἀθλητὰς ὀνομάζεσθαι τοὺς ἀγωνιστάς, μεθ' ὃν Ἐπειὸς παῖς αὐτοῦ, εἶτα Ἐνδυμίων, ἔπειτα Ἀλεξίνος καὶ μετὰ τοῦτον Οἰνόμαος καὶ μετὰ τοῦτον, ὡς φασὶ, Πέλοψ εἰς τιμὴν τῆ πατρίδι προέστη τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς θυσίας. ἀριθμοῦσί τε ἀπὸ τοῦ Ἀλκμήνης Ἡρακλέους ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου γενεὰς ἰ', ἄλλοι τρεῖς τελείας φασὶν Ὀλυμπιάδας ἐπὶ Ἰφίτον τὸν ἀνανεωσάμενον τὸν ἀγῶνα. τοῦτον γὰρ Ἡλεῖον ὄντα καὶ προνοούμενον τῆς Ἑλλάδος παῦσαι τε σπεύδοντα πολέμων τὰς πόλεις ἐκ πάσης Πελοποννήσου πέμψαι θεωροὺς τοὺς πεισομένους περὶ τῆς τῶν πολέμων ἀπαλ λαγῆς, χρησμών τε λαβεῖν Πυθικὸν τοῦτον· ᾧ Πελοποννήσου ναέται περὶ βωμὸν ἰόντες, θύετε καὶ πείθεσθε τά κεν μάντις ἐνέπωσιν, Ἡλεῖοι πρόπολοι πατέρων νόμον ἰθύνοντες. τοῖς δὲ Ἡλεῖοις τάδε προαγορευῆσαι. τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε, κοινοδίκου

φιλίας ἡγούμενοι Ἕλληνεςσι, ἔστ' ἂν ἐνὶ ξυνόδοις ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός. 232 Τούτου χάριν καὶ Ἴφιτος κατήγγειλε τὴν ἐκεχειρίαν ἐπὶ ἡμέρῳ τροφῇ χρῆσθαι ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ χεῖρας ἀλλήλοις οὐκ ἐπέφερον. τὸν δὲ ἀγῶνα τετέλεκεν Ἴφιτος Ἡρακλείδης σὺν Λυκούργῳ συγγενεῖ· ἐκάτεροι δὲ Ἡρακλεῖδαι. τότε δὲ ἀγὼν σταδίου μόνον ἦν καὶ οὐδεὶς ἀνεγράφετο νικηφόρος, ἀμελούντων τῶν τηνικάδε. ὀγδοῆ δὲ καὶ εἰκοστῇ Ὀλυμπιάδι Κόροιβος Ἡλεῖος ἀνεγράφῃ στάδιον νικήσας, καὶ ἡ κατ' αὐτὸν Ὀλυμπιάς πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνες ἀριθμεῖν τι δοκοῦσιν ἀκριβῶς χρονικόν. ταῦτα Ἀριστόδημος ἱστορεῖ καὶ συνωδὰ τούτῳ Πολύβιος. Καλλίμαχος δὲ φησιν Ὀλυμπιάδας ἰγ' παρεῖσθαι μὴ ἀναγραφείσας, τῇ δὲ ιδ' Κόροιβον Ἡλεῖον νικήσαι. ὥστε ἐκ πάντων ἡμῖν δεῖκνυσθαι τὸν περὶ τῶν Ὀλυμπιάδων λόγον οὐ παρὰ πᾶσιν εἶναι τὸν αὐτόν. ὅθεν καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς οὐ συμπεφώνηται, ὡς ἔστι μαθεῖν τοὺς βουλομένους τοῖς ἐκείνων συγγράμμασιν ἐντυγχάνοντας. ἡμῖν γὰρ τοῦτο μόνον ἐσπούδασται, σαφῆ τινα καὶ κεφαλαιώδη τοῖς ἀγνοοῦσι θεωρίαν ἐκθέσθαι, οὐχ ὅτι ταῖς θείαις γραφαῖς περὶ Ὀλυμπιάδων τι εἴρηται, ἀλλ' ὅτι πολλοῖς ὁ περὶ αὐτῶν λόγος πατράσιν ἐν χρήσει γέγονε διὰ τὸ μετρεῖσθαι αὐτὰς παρὰ τε Μακεδόσι καὶ Ῥωμαίοις καὶ Πέρσαις καὶ Αἰγυπτίοις καὶ αὐτοῖς Ἰουδαίοις, ὡς μαρτυρεῖ Φίλων καὶ Ἰώσηπος ὀνομάζοντες αὐτάς. Οὐκ ἄμουςον δ' ἂν εἶη καὶ τὴν παρ' Αἰγυπτίοις περὶ τῶν τετραετηρικῶν Ὀλυμπιάδων ἔννοιαν ἄλλην τινα τῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οὖσαν ἐν βραχεῖ δηλῶσαι τοῖς ἀγνοοῦσιν. ἡ γὰρ σελήνη παρ' Αἰγυπτίοις κυρίως Ὀλυμπιάς καλεῖται διὰ τὸ κατὰ μῆνα περιπολεῖν τὸν ζῳδιακὸν κύκλον, ὃν οἱ παλαιοὶ αὐτῶν Ὀλυμπον ἐκάλου. Αὕτη γὰρ ἀπὸ καρκίνου τοῦ ἰδίου οἴκου ὡς ἀπὸ κέντρου προερχομένη τὰ ἰβ' κατασπάζεται ζῳδία ἐν νυχθημέροις κθ' #171 καὶ λεπτοῖς λγ', γ'. τῷ δὲ ἐνιαυτῷ ὄλω δωδεκάκις αὐτὰ περιπολοῦσα πληροῖ νυχθήμερα τνδ' καὶ ὥρας η' καὶ λεπτὰ μ'. ὁ δὲ ἥλιος ἐν νυχθημέροις τξε' δ' περιπολεῖ τὸν αὐτὸν Ὀλυμπον, ὡς λείπεσθαι τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ἡλιακοῦ 233 νυχθήμερα ι', ὥρας κ', λεπτὰ ε'. πληροῖ οὖν ὁ ἥλιος ἐν Ὀλυμπιάδι μιᾷ τετραετηρικῇ ἡμέρᾳ αυξά', ἡ δὲ σελήνη νυχθήμερα αυιζ', ὥρας ια', λεπτὰ κθ', ὡς λείπεσθαι σελήνιον α' #171. ἐν δὲ Ὀλυμπιάσι δύο γίνονται σελήνια ζθ', νυχθήμερα δὲ β κβ', ἃ καὶ ὁ ἥλιος ἐν τοῖς η' ἔτεσι. Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ τῶν Αἰγυπτίων δόξα περὶ Ὀλυμπιάδων, τῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Ὀλυμπιάδων ἀνεγράφησαν σταδιονίκαί σμη' μόνοι καὶ ἔτων πθ', ἀρξαμένων ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ δψκε' ἔτους ἕως τοῦ εψιδ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ με' ἔτους Ὀζίου. Εὐσέβιος δὲ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ἐπὶ Ἰωάθαμ συνάγει τοῦ μετὰ η' ἔτη βασιλεύσαντος τοῦ Ἰούδα καὶ τὸν Ἀφρικανὸν προφέρει συνάδοντα αὐτῷ ἐν τούτῳ. ὁ δὲ Ἀφρικανὸς μᾶλλον ἐναντιοῦται τῷ Εὐσεβίῳ, κατὰ τὸ α' ἔτος Ἀχαζ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα φάσκων ἦρχθαι ἐν τε τῷ γ' καὶ ἐν τῷ δ' λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ τρανῶς, ἐν οἷς ὧδε γράφει· ἀναγραφῆναι δὲ πρώτην τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην, ἡνίκα καὶ Κόροιβος στάδιον. τότε ἐβασίλευσεν Ἀχας ἐπὶ Ἰερουσαλήμ ἔτος πρῶτον. εἶτα ἐν τῷ τετάρτῳ φησίν· ἦν δ' ἄρα τοῦ Ἀχας βασιλείας ἔτος πρῶτον, ᾧ συντρέχειν ἀπεδείξαμεν τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα.

ΜΗΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μήδων α' ἐβασίλευσεν Ἀρβάκης, ὁ καταλύσας τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχήν, ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχος'. Μήδων β' ἐβασίλευσε Μανδαύκης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψδ'. Μήδων γ' ἐβασίλευσε Σώσαρμος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκδ'. Μήδων δ' ἐβασίλευσεν Ἄρτυκας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψνδ'. Μήδων ε' ἐβασίλευσε Διοικῆς ἔτη νδ'. Διοικῆς ὁ Μήδων βασιλεὺς ἔκτισεν Ἐκβάτανα τὴν πόλιν μεγάλην καὶ διαβόητον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψπδ'.

234 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Κάρανος ὁ Ἀργεῖος Φεῖδωνος ἀδελφὸς τοῦ τότε βασιλέως Ἀργείας ἰδίαν κτήσασθαι χώραν σπεύδων, δύναμιν λαβὼν παρὰ Φεῖδωνος τοῦ ἀδελφοῦ ἔκ τε Ἄργους καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου τοῖς κατὰ Μακεδονίαν τόποις ἐπῆλθε. συμμαχήσας δὲ καὶ τῶ τῶν Ὀρεστῶν βασιλεῖ κατὰ τῶν πλησιοχώρων Ἑορδανῶν λεγομένων, τῆς κατακτηθείσης χώρας τὸ ἥμισυ προσλαβὼν διὰ τὴν συμμαχίαν, παρέλαβε τὴν Μακεδονίαν καὶ ἔκτισε πόλιν ἐν αὐτῇ κατὰ χρησμόν, ἐξ ἧς ὀρμώμενος συνεστήσατο τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν, ἣν καθεξῆς οἱ ἀπ' αὐτοῦ διεδέχοντο. ἦν δὲ ὁ Κάρανος ἰα' ἀπὸ Ἑρακλέους, ζ' δὲ ἀπὸ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑρακλειδῶν κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον. Κάρανος Μακεδόνων ἀ' ἐβασίλευσεν ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψα'. πρὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἔτεσιν ιη'. ἀπὸ Κάρανου τοῦ ἀ' βασιλέως Μακεδόνων ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ βασιλεῖς Μακεδόνων κδ' ἔτη υπ'. Φεῖδων Ἄργους κρατῶν ἀδελφὸς Κάρανου τοῦ ἀ' βασιλέως Μακεδόνων μέτρα καὶ σταθμῖα πρῶτος ἐφεῦρεν, ὡς τινες ἦσαν δὲ καὶ πρὸ τούτου. Μακεδόνων β' ἐβασίλευσε Κοινὸς ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλα'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Τοῦ Ἰούδα θ' ἐβασίλευσεν Ἀμεσίας ἔτη κθ', υἱὸς αὐτοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνγ'. Ἀμεσίας ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ἰδουμαίων καὶ τῶν υἱῶν Σηείρ, καὶ 235 ἔλαβε νικήσας τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἀγαγὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐλάτρευσεν αὐτοῖς. Ἀνηρέθησαν δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ τοῦ Ἰούδα ἄνδρες γ' ὑπὸ τῶν ἰ' φυλῶν. Τὰ κατὰ Ναιεμᾶν τὸν ἀρχιστράτηγον βασιλέως Συρίας, καὶ ὅπως τῆς λέπρας ἀπηλλάγη. ταύτην τε Γιεζεὶ ὁ δοῦλος Ἑλισσαίου χρήμασιν ἐπεσπάσατο ψευδάμενος τῷ προφήτῃ. Προφήτῃ ξυλευομένῳ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἐξέπεσε τὸ σιδήριον τοῦ στελεοῦ, ὅπερ ἀναπλευσαν ὡς ξύλον προστάζει Ἑλισσαίου ἀπέλαβεν ὁ προφήτης. Ἀμεσίας ἐπαναστάσεως γινομένης ἀνηρέθη φυγὼν εἰς Λαχεῖς, βασιλεύσας ἔτη κθ'. Τοῦ Ἰούδα ἰ' ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας ὁ καὶ Ὀζίας, υἱὸς Ἀμεσίου, ἔτη νβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνβ'. Οὗτος εὐσεβὴς ἦν καὶ τοῖς περιοίκους τῶν ἐθνῶν πολεμήσας πόλεις ἔλαβε πλείστας. φιλεργότατος δὲ ὢν πύργους καὶ τείχεσι τὰς πόλεις κατεφρούρησε τὴν τε ἔρημον λάκκοις ὑδάτων κατεφραέτωσεν. Οὗτος Ὀζίας εἰσελθεῖν εἰς τὰ ἅγια πειραθεὶς, κωλύοντος αὐτὸν Ἀζαρίου τοῦ ἀρχιερέως ἐλεπρώθη· καὶ ἦν ἀπρόσιτος διὰ τὸ αἷσχος. Ἰωάθαμ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐδίκασεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἰούδα. Προεφήτεον δὲ Ἀμώς, Ὡσηέ, Ἡσαΐας. Πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρξατο ἔτει Ὀζίου με'. Τοῦ Ἰούδα ἰα' ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ὀζίου ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλδ'. Ἀρχὴ Ὀλυμπιάδος γ' πρώτη Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ εὐσεβὴς ὢν ὠκοδόμησε τὴν πύλιν οἴκου κυρίου, Ἀμμανίταις τε χρήματα ἐπετάξατο. Ἔτι προεφήτεον Ὡσηέ, Ἰωήλ, Ἡσαΐας, Ὡδήδ, Μιχαίας Ἰωάθαμ πλείστα ὠκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 236 Τοῦ Ἰούδα ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀχαζ ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψν'. Ἀχαζ συντυχῶν τῷ Θεγλαφασάρ ἐν Δαμασκῷ θυσιαστήριον τι εἶδω λικὸν εἶδε. τούτου λαβὼν τὰ μέτρα ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἀρχιερέα, κελεύσας ὅμοιον αὐτοῦ ποιῆσαι, ἐφ' ᾧ τοῖς θεοῖς Σύρων ἔθυεν ὑποστρέψας· τὸν δὲ ναὸν τοῦ θεοῦ ἔκλεισεν. Ἔτι προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Μιχαίας. Τοῦ Ἰούδα ιγ' ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψζς'. Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ καὶ Ῥαβουνᾶ τῆς θυγατρὸς Ζαχαρίου πάντων εὐσεβέστερος γέγονε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὸν Δαβίδ. οὗτος τὰ εἰδωλεῖα κατέσκαψε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συνέντριψε, τὰ τε ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθείλεν ἀπὸ Σολομῶνος μέχρις αὐτοῦ θυμιώμενα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὰ ἄλλα ἐξέκοψεν, ἀφανίσας καὶ τὸν ὄφιν ὃν ὕψωσε Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν χαλκοῦν, ἕως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ θυμιώμενον καὶ λατρευόμενον, μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων. Ἐζεκίας μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ κατασκάψαι τὰ εἰδωλεῖα καὶ τὰ ἄλλα ἐκκόψαι καὶ τὸν χαλκοῦν ὄφιν ἐξαλεῖψαι τοὺς

εύρισκομένους ειδωλολατροῦντας ἐξ Ἰουδαίων ἐθανάτου. τοσοῦτον γὰρ τῆ
ειδωλολατρεία συνείχοντο ὥστε τῶν θυρωμάτων ὄπισθεν ζωγραφεῖν τὰ
βδελύγματα τῶν ἐθνῶν καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἵνα τῶν παρ' Ἐζεκίου ψηλαφᾶν
πεμπομένων κρύβοντο ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν. ἦν δὲ καὶ Σολομῶνος γραφή τις
ἐγκεκολαμμένη τῆ πύλῃ τοῦ ναοῦ παντὸς νοσήματος ἄκος περιέχουσα, ἣ προσέχων
ὁ λαὸς καὶ τὰς θεραπείας νομιζόμενος ἔχειν κατεφρόνει τοῦ θεοῦ· διὸ καὶ ταύτην
Ἐζεκίας ἐξεκόλαψεν, ἵνα πάσχοντες τῷ θεῷ προσέχωσιν. Ἐπολέμησε δὲ τοῖς
ἄλλοφύλοις μέχρι Γάζης. Ἀσσυρίων τε ἀπέστη πρότερον ὑπήκοος ὢν καὶ τὰ
διεφθαρμένα τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ ἀνεκαίνισεν, δεύτερον αὐτῇ περιθεῖς τείχισμα,
ἀφανίσας 237 δὲ τὰ περίξ τῆς πόλεως ὕδατα διὰ δίψαν τῶν πολεμίων καὶ μόνην
ἀποστρέψας ἔνδον τῆς πόλεως τὴν τοῦ Σιλωὰμ πηγὴν. Ἐπιστρατεύσαντος δ' αὐτῷ
τοῦ Σεναχηρείμ καὶ τὰς περίξ πορθοῦντος πόλεις συγγνώμην αὐτῷ τῆς ἀποστασίας
ῆται, δούς καὶ τ' τάλαντα ἀργυρίου χρυσοῦ τε λ'. ὁ δὲ ταῦτα λαβὼν οὐκ ἀπέστη,
ἀλλὰ Ῥαψάκην στρατηγὸν αὐτοῦ σὺν ὄχλῳ βαρεῖ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ πέμψας
ἀπειλὰς ἔγραψε πρὸς Ἐζεκίαν καὶ εἰς θεὸν βλασφημίας. τὸ δὲ βιβλίον τῆς γραφῆς
ταύτης ἐνώπιον κυρίου ἀπλώσας ἐθαρρύνετο πρὸς τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, μὴ
φοβεῖσθαι δὲ τοὺς ἀσεβεῖς ὡς ὑπὸ θεοῦ πτοηθησομένους. Τότε ἄγγελος κυρίου
νυκτὸς διέφθειρε παραδόξως ῥε' χιλιάδας ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολῆς.
καὶ Σεναχηρείμ σὺν τοῖς ὑπολοίποις ἀνέξευξεν ἀδόξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀκηκοὺς
ὅτι καὶ ὁ τῶν Αἰθιοπίων βασιλεὺς Βαραθαχ ἔρχεται πολεμήσων αὐτόν. ἐλθὼν δὲ εἰς
Νινευὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰσραὴλ ἐκακούχει, αὐτὸς τε ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀναιρεῖται
τέκνων. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐζεκίας νοσήσας πρὸς θάνατον τῷ ιε' ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἀπηγορεύθη τοῦ ζῆν ὑπὸ Ἡσαΐου καὶ στραφεὶς καὶ δακρύσας πρὸς θεὸν ἐτῶν
ιε' προσθήκην ζωῆς ἔλαβε διὰ τοῦ παραδόξου σημείου πιστουμένην τῆς ἐπανόδου
τοῦ ἡλίου ἐκ τῆς φυσικῆς κινήσεως δέκα βαθμοὺς ἀναποδισάσης καθ' ὅλην τὴν
οἰκουμένην, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκείνην μόνην χωρὶς τῆς ἰδίας νυκτὸς ὠρῶν κβ'.
οὗτος Ἐζεκίας πρὸ τῆς νόσου, φασί, σωφροσύνην ἤσκει, ἀθάνατος δι' αὐτῆς ἔσσεσθαι
ἐλπίζων καὶ τὸ «οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα» εἰς τοῦτο νοῶν. ἐν δὲ τῷ ἀσθενεῖν
ἠῤῥατο ἀναστὰς παιδοποιήσιν. Ὁ δὲ Μαρωδὰχ Βαλαδὰν ἐκπλαγεὶς τῷ σημείῳ τῆς
ἡλιακῆς ἀναποδίσεως, ἀκούσας τε τὰ κατὰ τὴν Ἐζεκίου συμβάντα νόσον, ἀπέστειλε
πρέσβεις καὶ δῶρα, συνηδόμενος αὐτῷ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ Ἐζεκίας ἀφείς 238 διηγεῖσθαι
τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ τὸν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπεδείκνυε πλοῦ τον. Ἡσαΐας δὲ τῆς
ἀλαζονείας αὐτόν καταμεμψάμενος ὡς ἐν ἐπι τιμίῳ τὴν μέλλουσαν τῶν
ὑποδειχθέντων τοῖς ἐχθροῖς ἄλωσιν προεφήτευσεν. Ἐζεκίας ὕδασι κατάρρυτον
ἐποίησε τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐπὶ τούτου Μιχαίας προεφήτευσεν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ
ὅτι Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ἱερουσαλήμ ἄβατος ἔσται, καὶ οὐκ ἀνηρέθη
ὑπὸ Ἐζεκίου. Τῷ ιδ' ἔτει Ἐζεκίου, κόσμου δὲ δψοή, ἀνέβη Σεναχηρείμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὄχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως. Τοῦ Ἰσραὴλ ἰ'
ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰηοῦ ἔτη ιζ'. οὗτος ὑπόσπονδος Σύροις ἐγένετο, μετὰ δὲ
ταῦτα πολεμήσας αὐτοῖς ἐρρύσατο τὸν Ἰσραὴλ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλη'. Τοῦ
Ἰσραὴλ ια' ἐβασίλευσεν Ἰωὰς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνε'. Ἰωὰς βασιλεὺς
Ἰσραὴλ τροπώσαμενος πολέμῳ τὸν Ἰούδαν συνέλαβεν Ἀμεσίαν τὸν βασιλέα Ἰούδα
καὶ καθεῖλε τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ πήχεις υ', καὶ σκυλεύσας αὐτὴν ἐπανῆλθεν εἰς
Σαμάρειαν. Τούτοις τοῖς χρόνοις προεφήτευσεν Ὡσηέ, Ἀμώς, Ἴωνᾶς, Ναούμ, ἠνίκα
καὶ Ἴωνᾶς ἐκπεμφθεὶς εἰς Νινευὶ εἰς Θαρσεὶς φεύγει καὶ ὑπὸ κήτους καταποθεὶς
τριήμερος ἀνεμεῖται. Θαρσεὶς δὲ Ῥόδον καὶ Κύπρον Ἀφρικανὸς λέγει εἶναι. Τοῦ
Ἰσραὴλ ιβ' ἐβασίλευσεν Ἱεροβωὰμ ἔτη μα' υἱὸς Ἰωὰς. οὗτος ἀπέδωκε τὸ ὄριον

Ἰσραὴλ κατὰ τὴν προφητείαν Ἰωνᾶ τοῦ Ἀμαθὶ τοῦ Γετθαίου τοῦ προφήτου. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχοά'. 239 Τοῦ Ἰσραὴλ ἰγ' ἐβασίλευσε Ζαχαρίας μῆνας ζ', μεθ' ὃν ἰδ' Σελούμ ἡμέρας λ'. τοῦτον ἀποκτείνας Μαναῆμ ὁ τοῦ Γαδὶ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ἰ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιβ'. Τοῦ Ἰσραὴλ ἰε' ἐβασίλευσε Μαναῆμ ἔτη ββ'. τὰ δὲ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔτη ἰ' ἔχουσι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιβ'. Οὗτος τοὺς μὴ δεχομένους αὐτὸν ἐν τάφοις διέφθειρε καὶ τὰς ἐγκύους γυναῖκας ἀνέρρηξεν ἀσεβῶς. Τοῦ Ἰσραὴλ ιζ' ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναῆμ ἔτη ἰ'. Ἀφρικανὸς δὲ ἔτη ββ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκδ'. Τὸν Φακεσίαν ἀποκτείνας Φακεὲ υἱὸς Ῥωμελίου ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ. Τοῦ Ἰσραὴλ ιζ' ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥωμελίου ἔτη κη' κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλδ'. Οὕτω γὰρ εὐρεθήσεται τὸ θ' ἔτος τοῦ ἰη' καὶ τελευταίου βασιλέως τῶν ἰ' φυλῶν Ὡσηὲ συντρέχον τῷ ζ' ἔτει Ἐζεκιίου βασιλέως Ἰούδα κατὰ τὴν γραφὴν καὶ τοῦ καλῶς, καθ' ὃ γέγονεν ἡ πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσία. εἰσὶ μέντοι τινὰ τῶν ἀντιγράφων κ' ἔχοντα ἔτη τοῦ Φακεέ, ὡς καὶ Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος, καὶ ἕτερα ἰη', ἀλλ' οὐ χρὴ πείθεσθαι διὰ τὴν εἰρημένην ἀναγκαίαν αἰτίαν. Φακεὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ῥασσῶν βασιλεὺς Συρίας πολεμήσαντες τῷ Ἀχαζ ἀνεῖλον τοῦ Ἰούδα ββ' μυριάδας ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, γυναικῶν δὲ καὶ παίδων ἔλαβον κ' μυριάδας αἰχμαλώτους, οὓς συμβουλή Ἰωβὴλ τοῦ προφήτου ἀπέλυσαν. Ἀχαζ δὲ τὸ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἀργύριον πέμψας τῷ Ἀσσυρίων βασιλεῖ Θεγλαφασάρ εἰς βοήθειαν αὐτὸν ἤγαγε, μὴ ὑπακούσας Ἡσαΐου τοῦ προφήτου κωλύοντος καὶ σημεῖον τὴν τίκτουσαν παρθένον διδόντος· ὃς ἐλθὼν τὴν τε Συρίαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ πορθεῖ καὶ τοῦ λαοῦ πλεῖστον ἀποικίζει εἰς Ἀσσυρίους. 240 Ὡσηὲ δὲ ἀνελὼν τὸν Φακεὲ ἐβασίλευσε. Πολλὰ καμῶν περὶ τῆς συμφωνίας τῶν δύο βασιλειῶν τῶν Ἑβραίων τῶν διαιρεθειῶν μετὰ Σολομῶντα ἕως Ἐζεκιίου βασιλέως Ἰούδα καὶ Ὡσηὲ βασιλέως Ἰσραὴλ ἰη' καὶ ἐσχάτου τῶν ἐν Σαμαρείᾳ, διὰ τὸ τὰς ἱεράς τῶν βασιλέων δέλτους μὴ ἀκριβῶς ἐκφαίνειν ἐν ποίῳ χρόνῳ τῶν βασιλέων Ἰούδα ἕκαστος τῶν ἐν Σαμαρείᾳ βασιλευσάντων ἤρξατο βασιλεύειν, μηδ' αὖ πάλιν ἕκαστος τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλευσάντων ἐν ποίῳ ἔτει τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ ἤρξατο κρατεῖν, μόλις ἠδυνήθησαν σύμφωνον εὐρεῖν τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηὲ πρὸς τὸ ββ' Ἀχαζ διὰ τὸ πάντα σχεδὸν τὰ ἀντίγραφα τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥωμελίου ἢ ἰη' ἔτη ἢ κ' λέγειν κεκρατηκέναι τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἰ' φυλῶν. Ἐν ἐνὶ δὲ ἀντιγράφῳ λίαν ἠκριβωμένῳ κατὰ τε στιγμήν καὶ προσωδίαν ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ καὶ ἐπεγέγραπτο ὡς ὁ μέγας καὶ θεῖος Βασίλειος τὰ ἐξ ὧν ἐκεῖνο ἀπε γράφη ἀντιβαλὼν διωρθώσατο βιβλία, ἐν τούτῳ οὖν εὖρον κη' ἔτη τῆς βασιλείας Φακεέ, καὶ συγκρίνας πρὸς τὸ εἰρημένον ββ' ἔτος Ἀχαζ μάλλον ἐγγίζειν τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηὲ κατὰ τὴν τῶν βασιλειῶν γραφήν, οὕτω καὶ ἐστοιχείωσα. φησὶ γὰρ πρὸς λέξιν ἢ δ' τῶν βασιλειῶν· «ἐν ἔτει ββ' Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλᾶ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ θ' ἔτη.» εἰ τοίνυν δώμεν τὸν Φακεέ, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οἷς καὶ Εὐσέβιος ἠκολούθησεν, ἔτη ἰη' ἢ καὶ κ', εὐρεθήσεται ἢ ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ὡσηὲ τῷ ββ' ἔτει πληρουμένῳ τοῦ Ἀχαζ καὶ ἀρχομένῳ τῷ τρίτῳ, τὸ δὲ τέλος, ὅπερ ἐστὶν θ' τοῦ αὐτοῦ Ὡσηέ, τῷ ια' Ἀχαζ, καὶ εὐρεθήσεται ἢ αὐτὴ θεία γραφὴ οὐ μόνον ἐν τούτῳ σφαλλομένη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φάσκειν ἔπειτα ὅτι «καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ δ' βασιλεῖ Ἐζεκία, αὐτὸς ὁ ἐνιαυτὸς ζ' Ὡσηὲ υἱῷ Ἠλᾶ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν», καὶ τὰ ἐξῆς. λείπεται γὰρ τὸ δ' ἔτος Ἐζεκιίου ἐκ τοῦ ἰη' ἔτους Φακεέ, ββ' δὲ Ἀχαζ, οὐχ ἑπτὰ, ἀλλὰ ἰδ', ἃ ἐστὶ διπλασίονα, πρὸς δὲ τὴν ἀκριβῆ στοιχείωσιν συμφωνεῖ. τῷ ια' ἔτει Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα τὸ θ' ἔτος Ὡσηὲ συνέταξεν Εὐσέβιος ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ· ὅπερ πάντη ἀσύμφωνον. 241 Τοῦ Ἰσραὴλ ἰη' καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψξβ'.

ΧΑΛΔΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασάρου Χαλδαίων βασιλέως ἀπὸ τοῦ διψμύ ἔτους τοῦ κόσμου δεῖ ἀριθμεῖν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἕως τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ ἔτη υκδ', ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἀλεξάνδρου τελευτῆσ ερο'. Σαλμανασάρ ὁ καὶ Ναβονάσαρος Χαλδαίων πρῶτος ἐβασίλευσεν ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διψμύ. Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων κατὰ τοῦ Ὡσηὲ ἐλθῶν τὴν Σαμάρειαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ ὑπόφορον ἔθετο. ἔπειτα δὲ μαθῶν τὸν Ὡσηὲ πρεσβευόμενον εἰς βοήθειαν ἐλθεῖν τῷ Αἰθίοπι Ἀδραμέλεχ τῷ κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ Σηγῶρ βασιλεῖ Αἰγύπτου, τόν τε Ὡσηὲ καθεῖρξεν ἐν φυλακῇ καὶ τὰς ἰ φυλάσ τοῦ Ἰσραὴλ ἠχμαλώτευσεν. Ἡ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν λεγομένων τοῦ Ἰσραὴλ βασιλευομένων Ἑβραίων ἀρχὴ τούτῳ τῷ ζ' ἔτει Ὡσηὲ τοῦ τελευταίου βασιλέως αὐτῶν ἤρξατο πολιορκεῖσθαι, ὅπερ ἦν ἀρχὴ τοῦ δ' ἔτους Ἐζεκίου, ὡς φησιν ἡ δ' τῶν βασιλειῶν ὅτι «ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ δ' βασιλεῖ Ἐζεκία, αὐτὸς ὁ ἐνιαυτὸς ζ' Ὡσηὲ υἱῷ Ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιορκῆσεν αὐτὴν καὶ κατεβάλετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ζ' Ἐζεκία. οὗτος ἐνιαυτὸς θ' τῷ Ὡσηὲ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. καὶ συνελήφθη Σαμάρεια καὶ ἀπόκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Χαλχάλ καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμῷ Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν τῆσ φωνῆσ κυρίου θεοῦ αὐτῶν.» Αὕτη πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσία πέφυκεν εἰς Ἀσσυρίους, ἣτις γέγονεν ἀρχομένῳ ζ' ἔτει Ἐζεκίου, κοσμικῶ δὲ ἔτει διψο' πληρουμένῳ. διήρκεσε δὲ ἡ αὐτὴ τῶν ἰ φυλῶν βασιλεία ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τοῦ α' βασι 242 λέως αὐτῶν Ἱεροβῶαμ δούλου Σολομῶντος ἐν βασιλεῦσι ιη', ἔτεσι δὲ σξ'. ἀπὸ γὰρ τοῦ κοσμικοῦ διψιγ' ἀρξαμένη εἰς τὸ ὑποτεταγμένον διψοα' ἔληξε, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν διψν', κατὰ δὲ Εὐσέβιον δυνε'.

Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεὺς σν' ἔτη ἐπελογίσατο καὶ ἄλλοι σμς', πλὴν τὸ ἀκριβέστερον καὶ τῇ γραφῇ τῶν βασιλειῶν συμφωνότερον ὡς πρὸς τὸ ζ' ἔτος Ἐζεκίου καὶ αὐτὸ ἀρχόμενον συναντᾷ τὸ θ' ἔτος Ὡσηὲ καὶ αὐτὸ πληρούμενον. οὕτω γὰρ χρὴ νοεῖν τὸ τέλος τοῦ θ' ἔτους Ὡσηὲ ἀρχὴν τοῦ ζ' ἔτους Ἐζεκίου. οὕτως γὰρ ἂν ὀρθῶσ νοηθεῖη. Ἐκ τῆσ αἰχμαλωσίας τῆσ ὑπὸ Σαλμανασάρ γενομένησ τῶν ἰ φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἦν Τωβίας ὁ δικαιοτάτος φυλῆσ Νεφθαλεῖμ ἐν Νινευὶ τῇ πόλει. οὗτος τοὺς ὑπὸ Σαλμανασάρ καὶ τῶν λοιπῶν Χαλδαίων ἀναιρουμένους θάπτων διαγνωσθεῖσ φεύγει καταλείψασ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ. τοῦ δὲ Συναχηρεῖμ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ τοῦ Σαλμανασάρ ἀποθανόντος Ἀρχεδῶν υἱὸς Συναχηρεῖμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἀδελφιδοῦν τοῦ Τωβίου Ἀρχίκαρον ἔταξεν ἐπὶ τὴν ἐκλογιστείαν, ὃσ τὸν Τωβίαν αἰτήσασ ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως. ὁ δ' αὐτὸς ὥρα καύματόσ τινα τῶν Ἑβραίων θάψασ ὑπνωσεν ἐν τῇ αὐλῇ παρὰ τὸ τεῖχος ὑπὸ στρουθῶν νοσσιάν' τούτου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφοδεύσαντες ἐπήρωσαν οἱ στρουθοί. Ὁ δὲ πρεσβύτατος ἅμα καὶ τυφλὸς ὢν ἐν Ῥαγαῖσ τῆσ Μηδείασ τὸν υἱὸν ἀποστέλλει Τωβίαν πρὸς τινα Γαβαὴλ ὁμόφυλον ἀγαγεῖν παρακατα θήκην ταλάντων ἀργυρίων ἰ. ὁ δὲ ἀπιὼν μισθωτὸν ὀδοδείκτην ἐπιζητή σασ εὔρεν ἀγνωῶν Ῥαφαὴλ τὸν ἀρχάγγελον, ὕφ' οὗ μνηθεῖσ τὰ περὶ τῆσ χολῆσ τοῦ ἰχθύος καὶ τοῦ ἥπατος καὶ τῆσ καρδίασ, τὰ τε κατὰ τὴν δαιμονιῶσαν συγγενίδα πράττει καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸσ ἀνοίγει ἐπανελθῶν. Ἀναγκαῖον δὲ οἶμαι τῇ παρουσίᾳ αἰχμαλωσία ζητήσαι πῶσ τῆσ τῶν Ἀσσυρίων βασιλείασ πρὸ ζς' ἐτῶν καθαιρεθείσῃ ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ Μήδου τοῦ ταύτην εἰς Μήδους μετενέγκαντος ἡ γραφὴ τὸν Σαλμανασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων καλεῖ καὶ τὴν ἀποικίαν εἰς Ἀσσυρίους φησὶ τῶν ἰ φυλῶν, εἶτα τὴν τοπικὴν θέσιν τῆσ κατοικίας αὐτῶν ἐν Χαλχάλ καὶ ἐν 243 Ἀβῶρ ποταμοῖσ Γωζὰν καὶ ὄρεσι Μήδων. ἡ δὴλον ὅτι Μήδων μὲν γένος κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ Ἀρβάκου

ἐβασίλευσεν, ἡ δὲ βασιλεία καὶ Ἀσσυρίων ἐλέγετο διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ παλαιὸν τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα καὶ Μήδων διὰ τὸ ὄψιμον τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν χώραν Μηδίαν λεγομένην. Σαλμανασάρ δὲ καλῶς ἄν, οἶμαι, νοηθεῖν αὐτὸς οὗτος ὁ ἀπὸ Ἀρβάκου βασιλεύων Ἀσσυρίων καὶ Μήδων, ὃς ἦν τῶν Ἀσσυρίων μὲν ἀρχηγός, ὑπὸ δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἄρτι κατατεταγμένος. οὕτω γὰρ φασιν οἱ τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες, ὅτι Ἀρβάκης τὴν βασιλικὴν προσηγορίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς Μήδους μετήγαγεν, Ἀσσυρίων δὲ βασιλέα κατέστησε Βέλεσυν ὑπ' αὐτὸν δηλονότι. καὶ οὗτοι λοιπὸν ἦσαν κατὰ διαδοχὴν ὑπὸ Μήδους τεταγμένοι, ὡς τισι δοκεῖ, ἕως τοῦ ἡ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ Μήδων Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγου, ὃν Κῦρος καθελὼν εἰς Πέρσας τὴν βασιλείαν μετήνεγκεν, ὡς τισιν ἔδοξεν. ἕτεροί φασι μετὰ Σαρδανάπαλον κρατῆσαι καὶ τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς Νίνον, ὡς πού καὶ Κάστωρ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ φησιν ὧδε· πρῶτους μὲν οὖν τοὺς Ἀσσυρίων βασιλεῖς κατετάχαμεν, τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Βήλου πεπονημένους, τῷ δὲ τὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη μὴ παραδεδόσθαι σαφῶς τοῦ μὲν ὀνόματος μνημονεύομεν, τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς χρονολογίας ἀπὸ Νίνου πεπονημέθα, καὶ καταλήγομεν ἐπὶ Νίνον τὸν διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν παρὰ Σαρδανάπαλου. Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ μνημονευομένων ὀνομάτων φαίνονται τρεῖς ἀρχαὶ πρὸ τῆς Κύρου βασιλείας μετὰ Σαρδανάπαλον. ἕως γὰρ τούτου λόγος κρατεῖ Ἀσσυρίους ἄρχειν τῶν δύο λοιπὸν, λέγω δὴ Μήδων καὶ Χαλδαίων, μετὰ δὲ Σαρδανάπαλον ποτὲ μὲν Μήδους ἄρχειν τῶν Ἀσσυρίων, ποτὲ δὲ Χαλδαίους. καὶ ἡ μὲν τῶν Μήδων ἀρχὴ ἤδη ἀνωτέρω ἡμῖν ἐν κανονίῳ ἐστοιχειώθη ἰδιαίοντι ἀπὸ Ἀρβάκου, ἡ δὲ τῶν Χαλδαίων λείπεται στοιχειωθῆναι, ἥτις ἀπὸ Σαλμανασάρ, ὃν καὶ Ναβονάσαρον καλοῦσι, λαμβάνεται παρὰ τε Χαλδαίοις ἐν τῇ τῶν ἀστέρων ψηφοφορίᾳ καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήνων μαθηματικοῖς, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ σοφώτατος Κλαύδιος Πτολεμαῖος ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τῇ τῆς ἀστρονομίας τοῖς 244 ἀπὸ Ναβονασάρου χρώμενος ἔτεσιν, ἐν τε ταῖς τῶν δύο φωστήρων ἐποχαῖς συνόδοις τε καὶ πανσελήνοις καὶ ταῖς κατ' αὐτὰς συμβαινούσαις σεληνιακαῖς καὶ ἡλιακαῖς ἐκλείψεσιν, ἐν τε ταῖς τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ψηφοφορίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν ἀστέρων. πάντων γὰρ αὐτὴν ἀκριβεστέραν ὁμολογοῦσιν εἶναι, συνάγουσαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ναβονασάρου ἐπὶ τὸ πρῶτον ἦτοι ζ' ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων καὶ Περσῶν καὶ πάσης σχεδὸν τῆς οἰκουμένης βασιλεύσαντος ἔτη ιθ', ἐπὶ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἔτη κδ'. Ἐπεὶ δὲ συμφωνεῖν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα δεῖξαι τοῖς καθ' ἡμᾶς ἔτεσι τοῦ κόσμου τὴν τῶν οὐρανίων κίνησιν, σύμφωνος δὲ καὶ τοῖς Χαλδαίων καὶ Ἑλλήνων σοφοῖς ὁ ἀπὸ Ναβονασάρου χρόνος μεμαρτύρηται, κοινὴ τις ἔστω ἀρχὴ τὸ δψμζ' ἔτος, τὸ αὐτὸ ὑπάρχον τῷ πρώτῳ ἔτει Ναβονασάρου, ἴν', εἴ τις βουλευθεῖ κατὰ τὰς ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου ἐκτεθειμένης γραμμικᾶς ἢ κανονικᾶς δεῖξεις ψηφοφορίαν τινὰ τῶν οὐρανίων φορῶν ἐπιλογίσασθαι, λαμβάνων τὰ ἀπὸ τοῦ δψμζ' ἔτους τοῦ κόσμου, εἶτα ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβονασάρου μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εὐροὶ ἐποχὴν μέχρι τελευταίας Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ, καθ' ἣν κόσμου μὲν ἔτος ἐροῦ ὑπῆρχεν, ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ναβονασάρου ἔτη γίνονται κδ', ὡς προείρηται. τὰς μέντοι ἀπὸ τῆς τελευταίας Ἀλεξάνδρου ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν προχείροις κανόσιν αὐοῦ ἔτων περιόδων ἦτοι ἀποκαταστάσει Αἰγυπτιακοῦ ἐνὸς ἔτους ἐξέθετο. πλὴν καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἦτοι ἀπὸ τῆς τελευταίας Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ ἐροῦ κοσμικοῦ ἔτους; ἡνίκα ὁ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν κτιστὴν χρόνος, τῶν προχείρων κανόνων τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. εἴ τις βουλευθεῖ συνόδον, πανσέληνον ἢ ἄλλην τινὰ ψηφοφορίαν τῶν ἀστέρων ἐπιλογίσασθαι κατὰ τὴν προκειμένην ἀκριβῆ τῶν κοσμικῶν ἔτων ποσότητα, ἡγουν καὶ πασχουαλίων, ἄπταιστον εὐρήσει καὶ τὴν αὐτὴν ἀκριβῆ κατάληψιν τοῖς τε κατὰ

τὴν μεγάλην σύνταξιν Πτολεμαίου ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτεσι καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς τελευταίας Ἀλεξάνδρου ἦτοι ἀρχῆς Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν κτιστὴν ἕως Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἔτι ἕως Διοκλητιανοῦ καὶ αὐθις ἕως τοῦ παρόντος ζτβ' ἔτους. Ἀπὸ δὲ Ναβονασάρου τοὺς χρόνους τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως Χαλδαῖοι ἠκρίβωσαν καὶ ἀπὸ Χαλδαίων οἱ παρ' Ἑλληνισμαθηματικοὶ λαβόντες, 245 ἐπειδὴ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος καὶ Βήρωσσός φασιν οἱ τὰς Χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας περιειληφότες, Ναβονάσαρος συναγαγὼν τὰς πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἠφάνισεν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ ἡ καταρίθμησις γίνεται τῶν Χαλδαίων βασιλέων. Εἰσὶν οὖν, ὡς πρόκειται ἐν κανονίῳ, οἱ αὐτοὶ ἀπὸ Ναβονασάρου χρόνοι υκδ' κατὰ τε τὴν μαθηματικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἔκδοσιν, τὰ μὲν καθ' ὅλου ἔτη τὰ αὐτὰ συνάγοντες υκδ', τὰ δὲ κατὰ μέρος οὐ πανταχοῦ τὰ αὐτὰ· οἷον Κύρου μὲν ἡ θεία γραφή λα' ἔτος ὑποφαίνει τῆς βασιλείας καὶ ἐν τοῖς κοσμικοῖς ἔτεσιν οὕτως στοιχειοῦμεν, ὁ δὲ μαθηματικὸς κανὼν θ' μόνον ἔτη Κύρω νέμει. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τισιν αὐτοῦ τε Ναβονασάρου διαφορὰν εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ἐν δὲ τῷ τέλει τὴν ἰσότητα. Τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτη τοῦ καὶ Σαλμανασάρ βασιλέως Χαλδαίων ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ τελευταίας κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα α' Ναβονασάρου ἔτη ιδ' β' Ναβίου ἔτη β'. ιζ' γ' Χινζήρου καὶ Πῶρου ἔτη ε'. κα' δ' Ἰλουλαίου ἔτη ε'. κς' ε' Μαρδοκεμπάδου ἔτη ιβ'. λη' ζ' Ἀρκεανοῦ ἔτη ε'. μγ' ζ' Ἀβασιλεύτου ἔτη β'. με' η' Βηλίβου ἔτη γ'. μη' θ' Ἀπαρναδίσου ἔτη ζ'. νδ' ι' Ἡριγεβάλου ἔτος α'. νε' ια' Μεσησιμορδάκου ἔτη δ'. νθ' ιβ' Ἀβασιλεύτου ἄλλου ἔτη η'. ζζ' ιγ' Ἰσαρινδίνου ἔτη ιγ'. π' 246 ιδ' Σαοσδουχίνου ἔτη θ'. πθ' ιε' Κινηλαδάλου ἔτη ιδ'. ργ' ις' Ναβοπαλασάρου πατρὸς Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κα'. ρκδ' ιζ' Ναβουκολασσάρου τοῦ καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη μγ'. ρξζ' ιη' Ἰλλοαρουδάμου ἔτη γ'. ρο' ιθ' Νηριγασολασάρου ἔτη ε'. ροε' κ' Ναβοναδίου τοῦ καὶ Ἀστυάγου ἔτη λδ'. σθ' κα' Κύρου ἔτη θ'. ση' κβ' Καμβύσου ἔτη η'. σκς' κγ' Δαρείου ἔτη λς'. σξβ' κδ' Ξέρξου ἔτη κα'. σπγ' κε' Ἀρταξέρξου α' ἔτη μα'. τκδ' κς' Δαρείου β' τοῦ καὶ Νόθου ἔτη ιθ'. τμγ' κζ' Ἀρταξέρξου δευτέρου ἔτη μς'. τπθ' κη' Ὠχου ἔτη κα'. υί' κθ' Σάρου ἔτη β'. υιβ' λ' Δαρείου τρίτου τοῦ καὶ Ἀρσάμου ἔτη ζ'. υιη' λα' Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἔτη ζ'. υκδ' Τὰ ἀπὸ Σαλμανασάρ ἦτοι Ναβονασάρου ἔτη κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν στοιχείωσιν ἕως Κύρου καὶ ἔπειτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ α' Ναβονάσαρος ὁ καὶ Σαλμανασάρ ἐν τῇ γραφῇ λεγόμενος ἔτη κε'. β' Νάβιος ἔτη η'. γ' Χίνζηρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'. δ' Ἰλουλαῖος ἔτη ε'. ε' Μαρδοκέμπαδος ἔτη ιβ'. ζ' Ἀρκεανὸς ἔτη ε'. 247 ζ' Ἀβασίλευτος ἔτη β'. η' Βήλιλος ἔτη γ'. θ' Ἀπαρναδίσος ἔτη ζ'. ι' Ἡριγεβάλος ἔτος α'. ια' Μεσησιμόρδακος ἔτη δ'. ιβ' Ἀβασίλευτος ἄλλος ἔτη η'. ιγ' Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'. ιδ' Σαοσδουχίνος ἔτη θ'. ιε' Κινηλάδανος ἔτη ιδ'. ις' Ναβοπαλάσαρος ἔτη κα'. ιζ' Ναβουχοδονόσωρ υἱὸς ἔτη μγ'. ιη' Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'. ιθ' Νηριγλήσαρος ὁ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη γ'. κ' Ναβονάδιος ὁ καὶ Ἀστυάγης Δαρεῖος Ἀσουήρου καὶ Ἀρταξέρξης ἔτη ιζ'. κα' Κύρος Περσῶν πρῶτος βασιλεὺς ἔτη λα'. κβ' Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η'. κγ' Μάγοι ἀδελφοὶ β' Σμέρδιος, Παυζούτης μῆνας ζ'. κδ' Δαρεῖος υἱὸς Ὑστάπου ἔτη λς'. κε' Ξέρξης υἱὸς Δαρείου μῆνας κ'. κς' Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ μακρόχειρ ἔτη μγ'. κζ' Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'. κη' Σογδιανὸς μῆνας ζ'. κθ' Δαρεῖος ὁ Νόθος ἔτη ιθ'. λ' Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἔτη μ'. λα' Ὠχος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἔτη ε'. λβ' Ἀρσου ἀδελφοῦ Ὠχου ἔτη δ'. λγ' Δαρείου γ' Ἀρσάμου ἔτη ζ'. λδ' Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοσ ἔτη ζ'. 248 ΧΑΛΔΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Χαλδαίων β' ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη η', κατὰ δὲ ἄλλους β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διψοβ'. Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσε Χίνζηρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διψπ'. Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Ἰλουλαῖος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διψπε'. Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μαρδοκέμπαδος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διψζ'. Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀρκεανὸς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωβ'. Χαλδαίων ζ'

ἔβασίλευσεν Ἀβασίλευτος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωζ'. Χαλδαίων ἡ ἔβασίλευσε Βήλιβος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωθ'. Χαλδαίων θ' ἔβασίλευσεν Ἀπαρανάδιος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωιβ'. Χαλδαίων ι' ἔβασίλευσεν Ἡριγέβαλος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωιη'. Χαλδαίων ια' ἔβασίλευσε Μεσησιμόρδακος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωιθ'. Χαλδαίων ιβ' ἔβασίλευσεν Ἀβασίλευτος ἄλλος ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωκγ'. Χαλδαίων ιγ' ἔβασίλευσεν Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωλα'. Χαλδαίων ιδ' ἔβασίλευσε Σαοσδουχίνος ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμδ'. Χαλδαίων ιε' ἔβασίλευσε Κινηλαδὰν ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωνγ'. Χαλδαίων ις' ἔβασίλευσε Ναβοπαλάσαρος ἔτη κά', ὁ πατὴρ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωζζ'. Τοῦτον ὁ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος Σαρδανάπαλον καλεῖ πέμψαντα πρὸς 249 Ἀστυάγην σατράπην Μηδείας καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀμυίτην λαβόντα νύμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσωρ. οὗτος στρατηγὸς ὑπὸ Σάρακος τοῦ Χαλδαίων βασιλέως σταλείς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Σάρακος εἰς Νίνον ἐπιστρατεύει· οὗ τὴν ἔφοδον πτοηθεὶς ὁ Σάρακος ἑαυτὸν σὺν τοῖς βασιλείοις ἐνέπρησε, καὶ τὴν ἀρχὴν Χαλδαίων καὶ Βαβυλῶνος παρέλαβεν ὁ αὐτὸς Ναβοπαλάσαρος ὁ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ πατὴρ.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγυπτίων πα' ἔβασίλευσε Νεχαῶ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωνδ'. Αἰγυπτίων πβ' ἔβασίλευσε Ψαμμήτιχος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωξβ'. Αἰγυπτίων πγ' ἔβασίλευσε Νεχαῶ β' Φαραῶ ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωος'. Αἰγυπτίων πδ' ἔβασίλευσε Ψάμμουθις ἕτερος ὁ καὶ Ψαμμήτιχος ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπέ'. Αἰγυπτίων πε' ἔβασίλευσεν Οὔαφρις ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δβ'. Αἰγυπτίων πς' ἔβασίλευσεν Ἀμωσις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δλς'. Ἔως τοῦ δπς' χρόνου ἡ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεία διαρκέσασα ἀπὸ τοῦ βψος' κοσμικοῦ ἔτους ἐν δυναστείαις ι', βασιλευσὶ δὲ πς', ἔτεσι βσια', ὑπὸ Καμβύσου καθηρέθη ἐπὶ τοῦ πς' βασιλεύσαντος τῆς Μεστραίας ἤτοι Αἰγύπτου χώρας Ἀμώσεως ἀπὸ τοῦ α' αὐτῶν Μεστραῖμ τοῦ καὶ Μηνέως, ἐπὶ τούτου γὰρ ἀποστᾶσαν τῆς κατ' αὐτὸν ἀρχῆς τὴν Αἴγυπτον ὅπλοις καὶ μάχαις κρατεραῖς ὑπηγάγετο Καμβύσης ταύτην, ἔνθα καὶ Πυθαγόραν εὐρῶν ἐπιξενωθέντα διὰ φιλοσοφίαν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις εἰς Πέρσας τελεῖ, ἠνίκα φασὶν αὐτὸν εἰς Χαλδαίους ἐλθεῖν καὶ τὴν παρ' ἐκείνοις σοφίαν μετελθεῖν καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἀναζεύξαντα εἰς Ἰταλίαν χωρῆσαι, φυγόντα τὴν πατρίδα Σάμον διὰ Πολυκράτην τὸν τύραννον, καὶ διαζῆσαι τὴν Ἰταλικὴν διατριβὴν συστησάμενον. 250 Ἐμεινε δὲ ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ Πέρσας ἔτι ἕως Δαρείου τοῦ Ξέρξου. ἔστιν οὖν κζ' δυναστεία, καθ' ἣν Πέρσαι ἐκράτησαν ἀπὸ ε' ἔτους Καμ βύσου. ΡΩΜΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ῥωμαίων ιζ' ἔβασίλευσε Νουμᾶς Πομπίλιος ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δππ'. Νουμᾶς μετὰ Ῥωμύλον βασιλεύσας Ῥώμης πρῶτος νόμους Ῥωμαίοις ἐσήγαγεν. ὁ αὐτὸς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ὠκοδόμησεν. ὁ αὐτὸς τῷ ἐνιαυτῷ δύο μῆνας προσέθηκε, τὸν τε Ἰανουάριον καὶ τὸν Φεβρουάριον, δεκαμηνιαίου τοῦ ἐνιαυτοῦ πρὸ τούτου χρηματίζοντος. ὁ αὐτὸς καὶ γογγιάριον ἔδωκεν, ἀσσάρια ξύλινα καὶ σκύτινα καὶ ὀστράκινα. Ῥωμαίων ιη' ἔβασίλευσε Τοῦλλος Ὀστίλιος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωκά'. Οὗτος καὶ Σίλβιος παρά τισι λέγεται. τοῦτόν φασι πρῶτον περιβαλέσθαι πορφύραν ἐν βασιλευσὶ Ῥωμαίων καὶ ῥάβδον κατασχεῖν. οὗτος τῆς οἰκίας αὐτῷ καταφλεχθείσης σκηπτῷ συγκαυσθεὶς τελευτᾷ. Ἄλλοι δὲ τινες τῶν ἱστορικῶν τέταρτον αὐτὸν ἀπὸ Ῥωμύλου τάττουσιν ἢ ε', Ἀγκῶνα Μαρκίωνα μετὰ Νουμᾶν προτάττοντες αὐτοῦ καὶ Πρίσκον Ταρκύνιον καὶ Σίλβιον Τοῦλλον, καὶ μετὰ τούτους τὸν Τοῦλλον Ὀστίλιον. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀθηναίων λ' ἔβασίλευσεν Ἀλκμαίων ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκθ'. 251 Ἐπὶ

τούτου Ἀθήνησιν ἢ διὰ βίου κατελύθη ἀρχή. μετὰ Ἀλκμαίωνα τὸν βασιλέα Ἀθηναίων κατεστάθησαν ἄρχοντες δεκαετῆς ζ'. Ὦν πρῶτος ἄρχων δεκαετῆς Ἀθηναίων λά Χάροψ Αἰσχύλου ἔτη ι'. οὗτος πρῶτος δεκαετῆς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλα'. Ἀθηναίων λβ' ἐβασίλευσεν Αἰσιμίδης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμα'. Ἀθηναίων λγ' ἐβασίλευσε Κλεόδικος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψνα'. Ἀθηναίων λδ' ἐβασίλευσεν Ἴππομένης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψξα'. Ἀθηναίων λε' ἐβασίλευσε Λεωκράτης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψοα'. Ἀθηναίων λς' ἐβασίλευσεν Ἀψανδρος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψπα'. Ἀθηναίων λζ' ἐβασίλευσεν Ἐρυξίας ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψζα'. Ἔως τοῦδε τοῦ δωά' ἔτους ἐξ Ἀδάμ οἱ Ἀθηναίων βασιλεῖς πρῶτοι ιζ' καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ διὰ βίου λεγόμενοι ἄρχοντες ιγ', ἔπειτα δεκαετῆς ζ', ὁμοῦ πάντα λζ', κρατήσαντες τῆς Ἀθηναίων ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ γ μὲ' κοσμικοῦ ἔτους ἐπαύσαντο, διαρκέσαντες ἐπὶ ἔτη ὅλα ωνς'. μετὰ τούτους ἄρχοντες ἐνιαυσιαῖοι εὐρέθησαν ἐξ εὐπατριδῶν, ἐννέα τε ἀρχόντων Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη· ἢ δὲ τῶν ἐνιαυσιαίων ἤρχθη τῷ δωδ' ἔτει τοῦ κόσμου, Κρέοντος πρῶτου ἄρχοντος ἠγησαμένου ἐπὶ τῆς ιθ' Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ ἐπὶ κε'. ἀφ' οὗ ἐπὶ σ' Ὀλυμπιάδα ἄρχοντες γ' μέχρι Φιλίνου, καθ' ὃν ὑπάτευον Γράτος Σαβινιανὸς Ῥωμαίων καὶ Σέλευκος ἀπὸ τῶν περὶ Βροῦττον μετὰ τοὺς βασιλεῖς ὑπάτευσάν των, ψκε' καταριθμούμενοι ἐπὶ τὸ εψκγ' ἔτος τοῦ κόσμου κατὰ τὸν Ἀφρικανόν, ὅπερ ἦν Ἀντωνίνου τοῦ καὶ Αὐγέντου Ῥωμαίων βασιλέως ἔτος γ'. 252 ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ἀρκτίνος Μιλήσιος ἐποποιὸς ἤκμαζεν. Ἐν Ἰταλία Πανδοσία καὶ Μεταπόντιος πόλεις ἐκτίσθησαν. Ἀθήνησι ἀ' ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μηνοκλέους. Θηβαῖοι Κυρήνην ὤκισαν κατὰ χρησμόν. οἰκιστὴς δὲ αὐτῆς Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης. Ἐν Πόντῳ Τραπεζοῦς ἐκτίσθη. Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη. Ἐν Σικελίᾳ Χερρόνησος ἐκτίσθη.

ΜΗΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μήδων ς' ἐβασίλευσεν Ἀφραάρτης ἔτη να'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωλη'. Μήδων ζ' ἐβασίλευσε Κυαξάρης ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπθ'.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων γ' ἐβασίλευσε Τύρμας ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψνθ'. Μακεδόνων δ' ἐβασίλευσε Περδίκκας ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωδ'. Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωνβ'. Οὗτος ὁ Ἀργαῖος πρῶτος ἐν Μακεδονίᾳ τείχη ἤγειρε. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ ἐγνωρίζοντο. Γυμνὴ παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἤχθη. 253 Ἔτι Σιβύλλη Σαμία χρησμοδὸς ἢ καὶ Ἥροφιλα ἐγνωρίζετο. ἢ γὰρ Κυμαία κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἤκμαζε. Κύζικος ὤκισθη. Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζε. Κύψελλος Κορίνθου ἐτυράννησεν ἔτη κη'. Λέσχης Λέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας καὶ Ἀλκμαίων ἤκμαζεν. Ἐν Πόντῳ πόλις Ἰστορος ἐκτίσθη. Ἄκανθος καὶ Στάγερα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν. Λάμψακος καὶ Ἄβδηρα ἐκτίσθησαν. Τέρπανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο. Ἐν Σικελίᾳ Σελινοῦς ἐκτίσθη. Δωδώνης τῷ μαντείῳ κατὰ τούτους Ἑλληνες τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο. Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράννησε. Θαλῆς Ἐξαμοίου Μιλήσιος φιλόσοφος εἰς τῶν ζ' σοφῶν ἐγνωρίζετο, ὃς λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ' ἔτη. Ἐν Πόντῳ Βουρυσθένης ἐκτίσθη. Σινώπη ἐκτίσθη. Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἔτι Τέρπανδρος μελοποιός, ὃς τὴν ἐπτάτονον ἀρμονίαν εὐρεῖν λέγεται, ἤκμαζε. Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισε. Κορινθίων Περίανδρος ὁ Κυψέλλου ἐτυράννησε. Λιπάρα ἐκτίσθη. Ἐπίδαμνος, ἢ νῦν καλουμένη Δυρράχιον, ἐκτίσθη. Προύσια ἐκτίσθη. Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. Δράκων κατὰ τινὰς ἐνομοθέτει. 254 Ἀρίων ἐγνωρίζετο Μηθυμναῖος. οὗτος ἐπὶ δελφίνος εἰς Ταίναρον διεσώθη. Ἀλκμὰν κατὰ τινὰς ἐγνωρίζετο. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Τοῦ Ἰούδα ιδ' ἐβασίλευσε Μανασσῆς ἔτη νε'. τοῦ δὲ

κόσμου ἦν ἔτος δψζβ'. Μανασσῆς υἱὸς Ἐζεκίου καὶ Ἐψιβαὰλ ιβ' ἔτων βασιλεύσας τοῦ Ἰούδαμιαρώτατος γέγονε καὶ ἀσεβέστατος εἰδωλολατρείαις καὶ αἱματεκχυσίαις ἀδίκους, οἰωνισμοῖς τε καὶ φαρμακείαις καὶ μοιχείαις συζῶν. οὗτος ἐν οἴκῳ κυρίου Διὸς ἄγαλμα τετραπρόσωπον ἔστησεν. ἀλούς δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων βασιλέως ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ καὶ εἰς ἄγαλμα χαλκοῦν κατακλεισθεὶς ἐδεήθη τοῦ θεοῦ τὴν ὥδην ἄσας, ἣτις μέχρι καὶ νῦν θαυμαστή τις ἐστὶ καὶ γέμουσα κατανύξεως, ἐφ' ἣ δυσωπηθεὶς ὁ θεός, διαρραγέντος τοῦ ἀγάλματος, διεσώθη ἀποκαταστάς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. οὗτος πεῖραν λαβὼν τῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς μετανοοῦσι τῆς εἰδωλολατρείας καὶ λοιπῆς ἐπαύσατο ματαιότητος, τὸ τοῦ Διὸς εἶδωλον ἐκβαλὼν ἐξ οἴκου κυρίου, ὃ ἦν αὐτὸς εἰσαγαγὼν, καὶ ρίψας ἔξω τῆς πόλεως σὺν τοῖς λοιποῖς βδελύγμασιν. ὁ αὐτὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ ὠκοδόμησε καὶ τὸν ναὸν ἀνεκτίσατο, ζήσας τὸ λοιπὸν ἐν εὐσεβείᾳ. Προεφήτεον Ἰωὴλ, Ἀβδιοῦ, Ἰωνᾶς, Ναοῦμ, Ἀμβακούμ. Ὀλδὰ γυνπαρ' Ἐβραίοις προεφήτευε. Τοῦ Ἰούδα ιε' ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς Μανασσῆ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμζ'. 255 Οὗτος πονηρότατος ἦν. τοῦτον τῷ β' ἔτει αὐτοῦ ἀνεῖλον οἱ περὶ αὐτόν· ὁ δὲ λαὸς ἐπεξήλθε τῷ φόνῳ τὸν Ἀμὼς υἱὸν Μανασσῆ. δώδεκα ἔτη Εὐσέβιος λέγει βασιλεῦσαι κατὰ τοὺς ο' ψεύδεται δέ. Τοῦ Ἰούδα ις' ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμθ'. καὶ Γεδιδᾶς τῆς Ὀζίου θυγατρὸς, Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον καὶ τὴν Βασάν κατέσχον τὴν ἐξ αὐτῶν κληθεῖσαν Σκυθόπολιν. Χελκίας ἀρχιερεὺς ἱεράτευσε πατὴρ Ἱερεμίου καὶ Σωσάννης. Σοφονίας προεφήτευε. Τῷ ιγ' ἔτει Ἰωσίου, κόσμου δὲ ἔτει δωξγ' ἤρξατο προφητεύειν Ἱερεμίας. ἀπὸ δὲ τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας αὐτοῦ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ιη' ἔτους Ἰωσίου, ἀριθμοῦσί τινες τὰ ο' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἕως τοῦ α' ἔτους Κύρου. Ὀλδὰ γυνὴ Ἐβραία προεφήτευεν. Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς καὶ Γεδδιδᾶς τῆς Ὀζίου θυγατρὸς ἐβασίλευσε τοῦ Ἰούδα, ὀκταέτης ὢν ἀρξάμενος τοῦ βασιλεύειν, ἔτη λδ'. Οὗτος εὐσεβέστατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων ὦφθη. ἐπὶ αὐτοῦ Χελκίας ἀρχιερεὺς εὐρών ἐν τῷ ναῷ βιβλίον τοῦ νόμου καὶ Σαφατεὶ τῷ γραμματεῖ κοινωσάμενος ἐπέδειξε τῷ Ἰωσῖα. ὁ δὲ τοὺς θεῖους λόγους ἐπαναγνωσθέντας ἀκούσας, σφόδρα θεοφιλὴς ὢν, διέρρηξε τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ, καὶ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθάρισας ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὢν ἔστησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀμὼς, τὴν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλον τὸν Ἰούδαν ἀποστήσας τῆς εἰδωλολατρείας τὰ εἶδωλα καὶ τὰ τῶν ἀσεβῶν ὅσα τῶν θυσιαστηρίοις ἐπέκαυσε, παντοίως ἐκπορθήσας τὰ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Σαμάρειαν μιάσματα, καθὼς προεφήτευσε περὶ αὐτοῦ ὁ ἐξ Ἰούδα παραγενόμενος προφήτης πρὸς Ἱεροβωάμ, ὃν ἐθανάτωσεν ὁ λέων ὑποστρέφοντα διότι ἔφαγεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμπροφήτου αὐτοῦ. ἐπὶ αὐτοῦ τὸ θαυμαστὸν ἤχθη πάσχα. 256 Οὗτος συμβαλὼν εἰς πόλεμον τῷ Νεχαῶ Φαραῶ οὐκ ἐπελθόντι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ παραιτουμένῳ τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην, κατατοξευθεὶς Ἰωσίας ἐτελεύτησεν, ἀποκομισθεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς υἱοῦ Μανασσῆ λ' καὶ ἐν ἔτος βασιλεύσας ἐν Ἱερουσαλήμ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεῖς ὑπερῆρε τῷ θεῷ ζήλῳ, τὰ τε πανταχοῦ εἶδωλα καὶ σεβάσματα καθελὼν καὶ τοὺς εἰδωλο λατρούοντας ἐξάρας, τοὺς μὲν ζῶντας, τοὺς δὲ θανόντας ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν. Τῷ ιη' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγένετο πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ, οἷον, φησὶν ἡ τῶν Παραλειπομένων β' βίβλος, οὐκ ἐγένετο ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ. οὐκ ἐποίησαν ὡς τὸ φασέκ, ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλήμ. Οὗτος τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ θεραφεῖμ καὶ τὰ εἶδωλα καὶ τὰ καρσεῖμ, ἃ ἦν ἐν γῆ Ἰούδα καὶ ἐν Ἰσραὴλ, ἐνεπύρισεν, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοὺς γεγραμμένους τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ βιβλίου ὃ εὔρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου.

Ὅμοιος Ἰωσίου οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὄλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὄλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὄλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωσῆ, καὶ μετὰ τοῦτον οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ ὠργίσθη θυμῷ ὁ κύριος ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα ἃ παρώργισε Μανασσῆς, καὶ εἶπε κύριος· καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἀπώσαμην τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην, Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον, ὃν εἶπα· ἔστω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Καὶ ἀνέβη Νεχαῶ Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ ἀπέστειλε Νεχαῶ πρὸς Ἰωσίαν ἀγγέλους λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοί, βασιλεῦ Ἰούδα; καὶ οὐκ ἐπὶ σέ ἦκω σήμερον πόλεμον πολεμῆσαι. καὶ ὁ θεὸς εἶπε κατασπεῦσαί με· πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ, μὴ 257 καταφθίρῃ σέ. καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἦ πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη. καὶ οὐκ ἤκουσε τὸν λόγον Νεχαῶ διὰ στόματος θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδῶν. καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνησα σφόδρα. καὶ ἐξήγαγον οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦον, ὃ ἦν αὐτῷ. καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Ἱερουσαλήμ ἐπένησεν ἐπὶ Ἰωσίαν. καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραήλ, ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων. Εἶτα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. εἴκοσι τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραῶ Νεχαῶ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῆ Αἰμάθ τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ῥ' ἅλαντα ἀργυρίου καὶ ἅλαντον χρυσοῦ. καὶ κατέστησε Φαραῶ Νεχαῶ τὸν Ἐλιακεῖμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακεῖμ, καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰσήγαγεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακεῖμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἰα' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. συνωδὰ δὲ καὶ ἡ δ' τῶν βασιλειῶν τούτοις γράφει. Εὗρον δὲ ἔν τινι ἀντιγράφῳ ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωσίου Ἱερεμίας ὁ προφήτης κατὰ χρησμὸν θεῖον προσέταξε τοῖς ἱερεῦσιν ἄραι τὴν θείαν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ. καὶ ἐξελθὼν τὴν πόλιν ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, ὅπου καὶ Μωσῆς ἀναβὰς εἶδε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ εὐρῶν σπήλαιον εἰσήγαγεν ἐν αὐτῷ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ λοιπὰ ἅγια σκευὴ φράξας τὴν εἴσοδον. τινὲς δὲ τῶν σὺν αὐτῷ ἱερέων ὑπέστρεψαν ἐπισημῆσθαι τὸν τόπον, καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. οἷς καὶ ἐμέμψατο Ἱερεμίας γνοὺς τῷ πνεύματι, ἄγνωστον ἔσσεσθαι τὸν τόπον εἰπὼν, ἕως ἐπισυναγάγῃ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἴλεως γένηται τῷ Ἰσραήλ. 258 Τοῦ Ἰσραήλ ἰζ' ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ μῆνας γ', υἱὸς Ἰωσίου. Τοῦτον τὸν Ἰωάχαζ Ἰεχονίαν ὀνομάζει ὁ Ἑσδρας οὕτω λέγων πρὸς λέξιν· καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωσίου ἀνέδειξαν βασιλέα. εἶτα· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραήλ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ μῆνας γ'. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐζημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου ἅλαντα ῥ' καὶ χρυσοῦ ἅλαντα ἰ'. καὶ ἀνέδειξε βασιλέα Ἰωακεῖμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Τοῦ Ἰούδα ιη' ἐβασίλευσεν Ἐλιακεῖμ, ὁ καὶ Ἰωακεῖμ, ἔτη ἰα'. τοῦ δέκτου ἦν ἔτος δωπγ'. τὸ δ' ἔτος Ἰωακεῖμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα (κόσμου δὲ ἦν ἔτος δωπγ' καὶ πρῶτον ἔτος βασιλέως Βαβυλῶνος Ναβουχοδονόσωρ) ὁ μέγας Ἱερεμίας φησί· τὸ δ' αὐτὸ κγ' ἔτος τῆς ἑαυτοῦ προφητείας

πρὸς τὸν λαὸν Ἰούδα ἐξαριθμεῖ ἀπὸ τοῦ ἰγ' ἔτους Ἰωσίου βασιλέως ἀρχόμενον, ἀφ' οὗ καὶ τινες τῶν ἐξηγητῶν, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, τὸν ἑβδομηκονταετη ρικὸν τῆς αἰχμαλωσίας χρόνον βούλονται μετρεῖσθαι, ἕως τοῦ α' ἔτους Κύρου γινόμενον ἔτη ο'. κατὰ δὲ δεύτερον τρόπον ὁ αὐτὸς ἑβδομηκονταετῆς χρόνος συνάγεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δ' ἔτους Ἰωακείμ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου ἐγκαλεῖ τῷ λαῷ τοῦ Ἰούδα περὶ τῆς ἀπειθείας, ἐπὶ τὸ α' ἔτος τοῦ αὐτοῦ Κύρου, κατὰ δὲ γ' καὶ τελευταῖον ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους Σεδεκίου ἕως τοῦ β' ἔτους Δαρείου. τισὶ δὲ ἀκριβέστερον δοκεῖ ἀπὸ τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας Ἰερεμίου, ὡς φησιν Εὐσέβιος, τὰ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἀριθμεῖν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἀκριβῶς σφύζεται.

Οὐρίας υἱὸς Ἀμῶς κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ προεφήτευσεν. Οὐρίας 259 προφητεύων κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ φεύγει εἰς Αἴγυπτον. μεταπεμψάμενος δὲ αὐτὸν Ἰωακείμ καὶ ἀγαγὼν ἀπ' Αἰγύπτου ἀναιρεῖ. Τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ λέγει ὁ Ἰερεμίας ὅτι ἐπάταξεν ὁ Ναβουχοδονόσωρ τὸν Νεχαῶ Φαραῶ. τὸ δὲ τέλος τοῦ δ' ἀρχῆ τοῦ ε' ἐστὶ καὶ οὐδὲν διαφέρει. Τῷ αὐτῷ ἔτει γέγονεν ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν περὶ τοῦ χάρτου, ὃ ἀνέγνω Βαροῦχ τῷ ε' ἔτει Ἰωακείμ μηνὶ θ' κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν οἴκῳ Γαμαρίου τοῦ γραμματέως· ἔνθεν καὶ ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος. Σχόλ. Στοιχείωσις ἀκριβῆς ἀπὸ τοῦ α' ἔτους τῶν ο' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν συντάξαντα βιβλόν, ἀπὸ δ' ἔτους Ἰωακείμ, κόσμου δωπγ', ἕως ὅτ' ἀπελύθη ἡ αἰχμαλωσία, ἡγουν α' ἔτους Κύρου, ἔτη ο'. καὶ ἀπὸ τοῦ β' ἔτους Κύρου, ὅτε ὁ ναὸς ἐθεμελιώθη ἡγεμονεύοντος Ζοροβάβελ καὶ ἀρχιερατεύοντος Ἰησοῦ, ἕως συμπληρώσεως ἐτῶν Ὀνίου ἀρχιερέως τοῦ τελευταίου ἔτη τζγ'. κόσμου ἔτη ετιε'. καὶ ἀπὸ ἀρχῆς τῶν ἀνιέρων διὰ χρημάτων κρατησάντων Ἰάσονος, Μενελάου καὶ Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς ἀπιστίας Ἀντιόχου ἕως Ἰούδα υἱοῦ Ματθίου ἔτη ιθ'. κόσμου δὲ ἔτη ετλδ'. καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως υἱοῦ Ματθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τεσσαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Αὐγούστου Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρζζ', κόσμου δὲ εφά', μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδικτ. α'. Πέντε γεγονάσιν οἱ υἱοὶ τοῦ μακαρίου Ἰωσίου, Ἰωάχαζ, Ἐλιακείμ ὁκαὶ Ἰωακείμ, Ἰωνᾶν, Σεδεκίας ὁ καὶ Ἰεχονίας, καὶ πέμπτος Σαλούμ. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάχαζ ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετὰ θάνατον Ἰωσίου τοῦ πατρὸς χρισθέντα εἰς βασιλέα μετέστησε Νεχαῶ Φαραῶ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα καὶ ἀποθνήσκει. φόρον τε ἀργυρίου ταλάντων ρ' καὶ χρυσοῦ ταλάντου ἑνός, ἢ ὡς τινες ἰ', τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπέθηκεν, καταστήσας Ἐλιακείμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τὸν καὶ Ἰωακείμ μετακληθέντα ὑπ' αὐτοῦ. Ἀναιρεθέντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Νεχαῶ Φαραῶ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ 260 τῷ β' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ, ὡς φησιν Ἰερεμίας, ἀνελθὼν κατεδουλώσατο τὸν Ἰωακείμ ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη γ', τοῦτ' ἔστιν ἕως τοῦ η' ἔτους αὐτοῦ Ἰωακείμ. ἀποστάντα δὲ πάλιν χειρωσάμενος ἠχμαλώτισε, καταστήσας ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ παῖδα ὀκταέτη. Ἡ μὲν ἱερὰ βίβλος τῶν Παραλειπομένων μετὰ τὸ ἀποικισθῆναι τὸν Ἰωακείμ σὺν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς λοιποῖς ἐμφανέσι τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν κατὰ τὸ η' ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ δεθέντα πέδαις χαλκαῖς ὑπ' αὐτοῦ καὶ αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα ληφθέντα, φησὶν ὅτι κατέστησε τὸν Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ τὸν καὶ Ἰεχονίαν παῖδα ὀκταέτη ὑπόφορον· καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας ἔλαβεν αὐτὸν πολιορκήσας σὺν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς λοιποῖς ἄρχουσιν Ἰούδα καὶ τοῖς εὐνούχοις καὶ τοῖς δυνατοῖς τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς θησαυροῖς αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐβασίλευσε τὸν Μαθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, κγ' ὄντα ἐτῶν, δῆλον δ' ὅτι τοῦ Ἰωσίου υἱόν. συμφωνεῖ δὲ καὶ ἡ δ' τῶν βασιλειῶν. Ὁ δὲ ἱερὸς Ἰππόλυτος ἐν τῷ κατὰ τὴν Σωσάνναν καὶ τὸν Δανιὴλ συγγράμματι τρία ἔτη

λέγει τὸν υἱὸν Ἰωακείμ Ἰωαχεὶμ τὸν καὶ Ἰεχονίαν μετὰ τὸν πατέρα κρατήσαντα μετοικισθῆναι εἰς Βαβυλῶνα σὺν τοῖς λοιποῖς, ὡς πρόκειται. τὸν δὲ Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας τῆς παρουσίας αἰχμαλωσίας λέγει. τοῦτον δὲ λέγει καὶ τῆς Σωσάννης ἄνδρα εἶναι· καὶ πιθανὸς ὁ λόγος. Τὴν δὲ Σωσάνναν Χελκίου τοῦ ἀρχιερέως εἶναι θυγατέρα βεβαιοῦνται τοῦ εὐρόντος ἐπὶ Ἰωσίου τὸ βιβλίον. ταύτης ἀδελφὸς Ἰερεμίας, ὡς φησι, καὶ εἰκότως. ἐκ τούτων λέγει γεννηθῆναι τὸν Ἰεχονίαν, οὗ μέμνηται ὁ θεῖος εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. τοῦ δὲ Ἰεχονίου υἱὸν φησι τὸν Σαλαθιήλ, καὶ τοῦ Σαλαθιήλ τὸν Ζοροβάβελ, καὶ οὕτω τὴν γενεαλογίαν τοῦ σωτήρος ἐκ τῆς ἱερατικῆς καὶ βασιλικῆς κατάγεσθαι φυλῆς μέχρι Ἰωσήφ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀγίας παρθένου καὶ θεοτόκου. ἀπαγορεύει δὲ τὸν Σαλαθιήλ ἀπὸ Σεδεκίου τεχθῆναι, ὃν καὶ Ἰεχονίαν καλεῖ, ὡς βδελυκτοῦ τῷ θεῷ 261 γεγονότος· καὶ εἰκότως. ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος τῶν δ' γενεῶν εἰς ξη' ἔτη μεριζόμενος ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου, καθ' ὃ ὁ Ζοροβάβελ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς αἰχμαλωσίας ἠγήσατο, μᾶλλον τινες τὸν Σαλαθιήλ τοῦτον αὐτοῦ τὸν Ἰεχονίου καὶ τῆς Σωσάννης ὑπολαμβάνουσιν υἱὸν εἶναι, ἵνα τὸν Ζοροβάβελ δείξωσιν εἴκοσι πού χρόνων κατὰ τὴν ἀνάκλησιν. Τοῦ Ἰούδα ιθ' ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακείμ, ὁ καὶ Ἰωαχεὶμ μῆνας γ', ἄλλοι δὲ ἔτη γ', ὡς καὶ ὁ ἱερὸς Ἰππόλυτος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωζέ'. Τούτου, φησί, τῷ τρίτῳ ἔτει γέγονεν ἡ πρώτη μετοικεσία ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ μεταστήσαντος αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἰ' χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας συναπενεχθῆναι φησι. τοῦτον λέγει εἶναι τὸν ἄνδρα Σωσάννης Ἰωακείμ. Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωζς'. Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Σεδεκίου τὰ ο' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖ. Τῷ ε' ἔτει Σεδεκίου, κόσμος δὲ δ', ἤρξατο προφητεύειν ὁ μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτοις ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ ο' ἔτη ἀναζεύξουσιν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἰερεμίου προφητείαν.

Ἄνανίας ψευδοπροφήτης ἀνθιστάμενος Ἰερεμιά θνήσκει, καθ' ὃν χρόνον Ἰεζεκιήλ προφητεύει ἐν Βαβυλῶνι. Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐγένοντο δούλων ἐλευθερίαι. Τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ εἰσελθόντας ἐπὶ τῆς Σεδεκίου πολιορκίας εἰς Ἱερουσαλήμ ὁρῶν Ἰερεμίας μὴ πίνοντας οἶνον μηδὲ ὑπὸ στέγην οἰκοῦντας διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολήν, τοὺς Ἰουδαίους ὠνείδιζεν ἀπειθοῦντας τῷ θεῷ καὶ μηδὲ κἂν ὡς οὗτοι τῷ πατρὶ πειθόμενοι τῷ κτίσαντι. 262 Ἰερεμίας ὁ προφήτης ἐξελθὼν εἰς πόλιν Βενιαμὴν ὠνήσασθαι ἀγρὸν συνελήφθη ὑπὸ τινος Ἱερούα, τῷ Σεδεκίᾳ τε παρεδόθη καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καθείρθη. ἔνθα προφητεύων τὰ τῇ πόλει καὶ τῷ ἔθνει συμβησόμενα εἰς λάκκον ἐνεβλήθη. τοῦτον ὁ Αἰθίοψ Ἀβδεμέλεχ οἰκεῖος Σεδεκίου ἀνείλατο τοῦ λάκκου, δυσωπήσας τὸν βασιλέα. τούτῳ προσαχθεὶς Σεδεκίας καὶ τινα μαθὼν παρ' αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν οὐχ ὑπήκουσεν. ἦν δὲ φυλαττόμενος ἐν τῇ αὐλῇ ἕως ὅταν ἡ πόλις ἦλω. ΧΑΛΔΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Χαλδαίων ιζ' ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπη'. Ἄξιον δὲ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ὀλίγα παραθέσθαι καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκ τῶν Βηρώσσου λέγοντος οὕτως· ἀκούσας δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβοπαλάσαρος ὅτι τεταγμένος σατράπης ἐν τε Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ Συρίαν τὴν κοίλην καὶ τὴν Φοινίκην τόποις ἀποστάτης γέγονε, οὐ δυνάμενος αὐτὸς ἔτι κακοπαθεῖν συστήσας τῷ υἱῷ Ναβοκοδρόσωρ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. συμμίζας δὲ Ναβοκοδρόσορος τῷ ἀποστάτῃ καὶ παραταξάμενος αὐτοῦ τε κρατεῖ καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτῶν βασιλείαν ἐποίησατο. τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συνέβη Ναβοπαλασάρῳ ἀρρωστήσαντι μεταλλάξαι τὸν βίον βασιλεύσαντι ἔτη κα'. αἰσθόμενος δὲ μετ' οὐ πολὺν χρόνον τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν Ναβοκοδρόσορος, καταστήσας τὰ

κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰουδαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐθνῶν συντάξας τισὶ τῶν φίλων μετὰ τῆς βαρυτάτης δυνάμεως καὶ τῆς λοιπῆς ὠφελείας ἀνακομίζει εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὀρμήσας ὀλιγοστὸς παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα. καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Χαλδαίων καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ὀλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἔταξε τὰς κατοικίας. Αὐτὸς δὲ ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἐκ τῶν λαφύρων τό τε Βήλου ἱερὸν καὶ 263 τὰ λοιπὰ φιλοτίμως κοσμήσας, τὴν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσκαταχαρισάμενος καὶ ἀναγκάσας πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, ὑπερεβάλλετο τρεῖς μὲν τῆς ἔνδον πόλεως περιβόλους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω, τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίνθου. καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς προσκατεσκεύασε τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις ἕτερα βασιλεία ἐχόμενα ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν τὸ μὲν ἀνάστημα καὶ τὴν λοιπὴν πολυτέλειαν μακρὸν ἴσως ἔσται ἐάν τις ἐξηγήται, πλὴν ὄντα ὑπερβολῇ μεγάλα καὶ ὑπερήφανα συνετελέσθη ἡμέραις ιε'. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειργάσατο· καὶ κατεσκεύασε τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς ὀρείας διαθέσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μήδειαν τόποις. Ταῦτα ὁ Βήρωσος ἱστορεῖ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἕτερα πλεῖστα ἐν τρίτῃ τῶν Χαλδαϊκῶν βίβλῳ, μεμφόμενος τοῖς ψευδῶς γράψασιν Ἑλλήνων ἱστορικοῖς ὑπὸ τῆς Ἀσσυρίας Σεμιράμεως κτισθῆναι Βαβυλῶνα καὶ τὰ κατ' αὐτὴν θαυμάσια. Τὸν Φαραῶ Νεχαῶ Ναβουχοδονόσωρ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀνείλε κατὰ τὸν Εὐφράτην ἐπὶ μάχῃ κρατερᾷ ε' ἔτει Ἰωακείμ ἀρχομένῳ, καὶ ἔλθων ἐπὶ Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἰουδαίαν κατεδουλώσατο τὸν Ἰωακείμ γ' ἔτη, ὡς φησὶν ἡ δ' τῶν βασιλειῶν καὶ ἡ β' τῶν Παραλειπομένων. καὶ μετὰ γ' ἔτη ἠθέτησεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστειλε κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ Μωάβ καὶ υἱῶν Ἀμμών, καὶ κατίσχυσαν ἐν γῆ Ἰούδα κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ταῦτα παρ' αὐτοῖς ἦν προφητεύων κατὰ τοὺς χρόνους τούτους Οὐρίας υἱὸς Ἀμαίου, ὃν φυγόντα εἰς Αἴγυπτον ἀγαγὼν ὁ Ἰωακείμ ἀνείλε, καὶ Ἰερεμίας ἀρξάμενος καὶ αὐτός, ὡς προεδήλωται, τῆς προφητείας ἀπὸ τοῦ ιγ' ἔτους Ἰωσίου. 264

Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο. συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἔνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πολιορκίας καὶ τῶν Φοινίκων πάλαι, αἵτινες ἱστορία φέρονται περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅτι Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Φοινίκην κατεστρέψατο πολέμοις. Ναβουχοδονόσωρ τὸν Ἰωακείμ χειρωσάμενος ια' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀρχομένῳ σὺν πολλοῖς τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα ἀπήγαγε, δῆσας αὐτὸν πέδαις χαλκαῖς, ὡς ἐν τῷ β' τῶν Παραλειπομένων γέγραπται. τὸν δὲ Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ τὸν καὶ Ἰεχονίαν παῖδα ὀκταέτη καταστήσας βασιλέα ὑπόφορον, μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας πάλιν ἐπελθὼν τῇ Ἰουδαίᾳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπολιόρκησε τὴν Ἱερουσαλήμ· πρὸς ὃν ἐξῆλθεν Ἰωακείμ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ σὺν αὐτῷ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ὀγδόῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐξήνεγκε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε

Σολομών βασιλεύς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῶ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου· καὶ ἀπώκισε πᾶσαν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύι αἰχμαλωσίᾳ καὶ δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πάντα τὰ τέκνα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωακείμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνοῦχους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν αἰχμαλωσίας ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως, ἄνδρας ἰσχύος, ποιοῦντας πόλεμον ζ, καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγ κλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Μαθθίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκίαν. υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἰα' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. 265 Ταῦτα πρὸς λέξιν ἐν τῇ δ' τῶν βασιλειῶν γεγραμμένα παρεθέμην, ὥστε εἰδέναι τοὺς ἐντυγχάνοντας διαφόρους αἰχμαλωσίας τοῦ Ἑβραίων γένους γεγενῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς τῶν προφητῶν προρρήσεις μὴ καθ' ἓνα τρόπον ἢ χρόνον νοεῖσθαι εἰρηκότων· ἔτη ὁ διαρκέσει τὸ ἔθνος ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας αἰχμάλωτον· ὧν δὲ ἡ ἀρχὴ διάφορος, τούτων καὶ τὸ τέλος διάφορον. Ὅθεν κατὰ μὲν τοῦ Ἑσδρα τὴν γραφὴν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου ὁ ἔβδομη κονταετῆς χρόνος ἐπληρώθη ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Ἰωακείμ, ἡνίκα καὶ ἀπόφασις τοῦ θεοῦ ἐξῆλθε διὰ στόματος Ἱερεμίου, κατὰ δὲ τὴν προφητείαν Ζαχαρίου τοῦ προφήτου βοῶντος μετὰ ἔτη μβ'· κύριε ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεΐδες τοῦτο ὁ ἔτος; ἄλλοθεν ποθεν ὁ αὐτὸς οὗτος ὁ χρόνος ἔξει τὴν ἀρχήν. οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ναβουχοδονόσωρ εὐρίσκεται λαμβανόμενος ἐπὶ τὴν τελείαν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἥτις ἀρξαμένη μὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κύρου μόνων τῶν θεμελιῶν ὑπερβληθέντων, μέχρις ἔτους β' Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. τῷ δὲ β' ἔτει τοῦ αὐτοῦ Δαρείου τελείας ἀφέσεως δοθείσης τῷ ἔθνει καὶ τῇ ἀνοικοδομῇ τοῦ ναοῦ, τῷ γ' ἔτει Δαρείου ἐτελειώθη τὸ ἔργον, ὡς ἐφεξῆς δειχθήσεται ἐκ τῆς ἱεράς τοῦ Ἑσδρα γραφῆς. εἰσὶν οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Ἰωακείμ ἕως πρώτου ἔτους Κύρου ὁ ἔτη τῆς τοῦ Ἰούδα αἰχμαλωσίας ταῦτα· Ἰωακείμ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους ἕως ἰα' ἔτη η'. Σεδεκίου ἔτη ἰα'. Ναβουχοδο νόσωρ ἔτη κε'. Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'. Νιριγλησάρου τοῦ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη γ'. Δαρείου Ἀστυάγους ἔτη ιζ'. Κύρου α'. ὁμοῦ ὁ'. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ναβουχοδονόσωρ ἐπὶ τὴν τελείαν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ τοὺς χρηματισμοὺς Ζαχαρίου τοῦ προφήτου πάλιν ὁ ἔτη συναριθμεῖται οὕτως· Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'. Νιριγλήσαρος ἔτη γ'. Δαρεῖος Ἀστυάγης ἔτη ιζ'. Κῦρος λα'. Καμβύσης η'. Δαρεῖος Ὑστάσπου γ'. ἐτελειώθη ὁμοῦ ὁ'. Ἐκ ταύτης τῆς αἰχμαλωσίας ἦν Δανιὴλ ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ Ἀνανία, Ἀζαρία, Μιζαήλ. οὗτος ὁ Δανιὴλ παιδευθεὶς τὴν παιδείαν εὐάρεστος ἐγένετο τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσωρ. ταῦτα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς μαρτυρῶν, ὅτι ἐκ τῆς β' αἰχμαλωσίας Ἰούδα ἦν ὁ τε Δανιὴλ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες. 266 Πανόδωρος δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἱστορικῶν ἐκ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ ὑπὸ Σαλμανα σάρ αἰχμαλωσίας. Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἔτη ἰα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωζς'. Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Σεδεκίου τὰ ὁ ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖ. Τῷ ε' ἔτει Σεδεκίου, κόσμου δὲ δ', ἤρξατο προφητεύειν ὁ μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτοις ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ ὁ ἔτη ἀναζεύξουσιν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἱερεμίου προφητείαν. Ἀνανίας ψευδοπροφήτης ἀνθιστάμενος Ἱερεμῖα θνήσκει, καθ' ὃν χρόνον Ἰεζεκιήλ προφητεύει ἐν Βαβυλῶνι. Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐγένοντο δούλων ἐλευθερία. Τοὺς υἱοὺς Ἰωναδάβ υἱοῦ Ῥηγάβ εἰσελθόντας ἐπὶ τῆς Σεδεκίου πολιορκίας εἰς Ἱερουσαλήμ ὁρῶν Ἱερεμίας μὴ πίνοντας οἶνον μηδὲ ὑπὸ στέγην οἰκοῦντας διὰ τὴν τοῦ πατρὸς

έντολήν, τοὺς Ἰουδαίους ὠνειδίζεν ἀπειθοῦντας τῷ θεῷ καὶ μηδὲ κἄν ὡς οὗτοι τῷ πατρὶ πεποιθομένους τῷ κτίσαντι. Ἰερεμίας ὁ προφήτης ἐξεληθὼν εἰς πόλιν Βενιαμὶν ὠνήσασθαι ἄγρον συνελήφθη ὑπὸ τινος Ἱερούα, τῷ Σεδεκίᾳ τε παρεδόθη καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καθείρχθη. ἔνθα προφητεύων τὰ τῇ πόλει καὶ τῷ ἔθνει συμβησόμενα εἰς λάκκον ἐνεβλήθη. τοῦτον ὁ Αἰθίοψ Ἀβδεμέλεχ οἰκεῖος Σεδεκίου ἀνείλατο τοῦ λάκκου, δυσωπήσας τὸν βασιλέα. τούτῳ προσαχθεὶς Σεδεκίας καὶ τινα μαθὼν παρ' αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν οὐχ ὑπήκουσεν. ἦν δὲ φυλαττόμενος ἐν τῇ αὐλῇ ἕως ὅταν ἡ πόλις ἦλω. Τὰ τῆς τετάρτης τῶν βασιλειῶν περὶ τῆς τελείας αἰχμαλωσίας Σεδεκίου καὶ τῶν καταλειφθέντων ἐπὶ Ἰωακείμ Ἰουδαίων καὶ ἱερῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ θ' τῆς βασιλείας Σεδεκίου ἐν τῷ μηνὶ τῷ ι', ἰα' τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσωρ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ 267 πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλω. καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς περιοχὴν ἕως τοῦ ἰα' ἔτους βασιλέως Σεδεκίου, θ' τοῦ μηνός. καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου νυκτὸς ἐξῆλθον ὁδὸν πύλης τῆς ἀνα μέσον δύο τειχέων, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλω κατὰ δυσμὰς κατὰ Ἱεριχώ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν Ἀραβά. καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἱεριχώ. καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ὀβλαθά, καὶ ἐκρίθη πρὸς αὐτὸν λόγοις. καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε' ἐβδόμη τοῦ μηνός (αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἰθ' τοῦ Ναβουχοδονόσωρ) ἦλθε Ναβουζαρδάν ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντα οἶκον ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ. καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κατέλυσε κύκλω ἡ δύναμις Χαλδαίων. ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας, οἱ ἠύτομόλησαν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετήρην, καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς μεχωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἦσαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν, τοὺς λέβητας καὶ τοὺς λαμπτήρας καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυῖσκας καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβον, καὶ τὰ πυρία καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, στύλους δύο, τὴν θάλασσαν τὴν μίαν καὶ τὰς βάσεις, ἃς ἐποίησε Σαλομὼν τῷ οἴκῳ κυρίου. οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ τῶν σκευῶν· καὶ τὰ ἐξῆς.

268 Ταῦτα μὲν ἐν τῇ δ' τῶν βασιλειῶν. ἐν δὲ τῷ τέλει τῆς β' τῶν Παραλειπομένων περὶ τῶν ὀ' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας οὕτως φησί. Καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Περσῶν καὶ Μήδων τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος τοῦ Ἰερεμίου ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ὀ'. Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος δούλος τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἐμπρήσας τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ ναὸν καὶ τὰ βασίλεια, τὰ σκηνώματά τε τῶν δυναστῶν καὶ τῶν λοιπῶν, τοὺς ἐπισήμους ἀπήγαγε πρὸς Ναβουχοδονόσωρ, οἱ καὶ ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος πένητάς τινας κατέλιπεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ προφάσει γεωργίας ἡγεμόνα αὐτοῖς καταστήσας τὸν Γοδολίαν. Ἰερεμίας δὲ καίτοι προτραπεῖς ὑπ' αὐτοῦ, εἰ βούλοιο συναπελθεῖν καὶ τιμῆς ἀξιωθῆναι,

μαλλον τοις πένησι συναπέμεινεν. Ἰσμαήλ δέ τις μετὰ δύο μῆνας ἀναπεισθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀμανιτῶν ἅμα τισὶν ἄλλοις ἐπελθὼν εἰς Μασσίφατον, Γοδολίαν ἀναιρεῖ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Χαλδαίους καὶ Ἰουδαίους· ἐν οἷς καὶ π' ἄνδρας ἀπὸ Σαμαρείας καὶ τῆς λοιπῆς Ἰουδαίας πενθοῦντας τὴν ἄλωσιν τοῦ ναοῦ καὶ προσφοράς προσάγοντας συνανεῖλεν· Ἰωνᾶς δέ τις παραλαβὼν τοὺς καταλοίπους τῶν Ἰουδαίων, Ἱερεμίου κωλύοντος αὐτόν, καὶ Ἱερεμίαν ἄκοντα, προσφεύγει σὺν αὐτοῖς Οὐαφρεὶ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ· ἔνθα πάλιν προφητεύει Ἱερεμίας αὐτοῖς τὰ τῆς ἐσχάτης ἀλώσεως καὶ ἀπωλείας ἅμα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐσόμενα ὑπὸ Χαλδαίων, ἃ καὶ γέγονε τῷ κη' ἔτει Ναβουχοδονόσωρ, ἀφ' οὗ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου πληροῦται ἔτη μ' κατὰ τὴν προφητείαν Ἰεζεκιήλ. οὗτοι εἰδωλολατρήσαντες ἐν Αἰγύπτῳ ἐλεγχόμενοί τε ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἱερεμίου ἐλιθοβόλησαν αὐτόν. Ταύτης τελείας αἰχμαλωσίας καὶ πυρπολήσεως ἔτη ἀπ' ἐντεῦθεν ἀριθμοῦνται, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους Σεδεκίου, κόσμου δὲ δ γ'. καὶ εἰσὶ κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ 269 α' ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου ἔτη οὕτως· Ναβουχοδονόσωρ τὰ λοιπὰ ἔτη κδ'· μγ' γὰρ τὰ ὅλα ἐβασίλευσε Χαλδαίων, ἀπὸ δὲ τοῦ ιθ' ἔτους αὐτοῦ ἐβασίλευσε καὶ τῶν Ἰουδαίων· τὰ λοιπὰ ἔτη κδ'. μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ λεγόμενος ἔτη β' μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς Ναβουχοδονόσωρ ἐβασίλευσεν, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τὰ Χαλδαϊκὰ συγγραψάμενοι Ἀλέξανδρος καὶ Ἀβυδηνός, οἷς καὶ Ἰώσηπος καὶ πάντες ἐντούτοις ἔπονται, συμφωνούσης καὶ τῆς θείας γραφῆς. Τοῦτον τὸν Εὐειλάδ Μαροδάχ διὰ πολλὴν περὶ τὰ πράγματα παρανομίαν καὶ ἀσέλγειαν Νιριγλήσαρος γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπ' ἀδελφῆ ἀνελὼν διεδέξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη δ' Χαλδαίων καὶ Ἰουδαίων καὶ τῶν λοιπῶν. μεθ' ὃν υἱὸν αὐτοῦ Λαβοσάροχόν φασιν ἐπὶ μῆνας θ' κρατῆσαι τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τρόπων κακοήθειαν ὑπὸ τῶν φίλων ἐπιβουλεθῆναι. τούτου δὲ μνήμην αἱ θεῖαι γραφαὶ οὐ ποιοῦνται, οὐδὲ ἐν χρονικοῖς κανονίοις αὐτόν οἱ πολλοὶ τάττουσιν· ἕτεροι τοῖς χρόνοις τοῦ πατρὸς Νιριγλησάρου συναριθμοῦσιν ἀντὶ δ' ε' συνάγοντες. μετὰ τοῦτον παρέθηκεν τὴν βασιλείαν οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ κοινῇ γνώμῃ ἐνὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπισυστάσεως αὐτῶν Ναβοννήδῳ τῷ Ἀσσοῦ ἡρώ Δαρείῳ καλουμένῳ τῷ καὶ Ἀστυάγει, οὗ κατὰ τὸ ιζ' ἔτος τῆς βασιλείας Κύρου ἐκ Περσίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐξεληλυθὼς καὶ πᾶσαν καταλαβόμενος πολέμῳ τὴν λοιπὴν ἀρχήν, αὐτόν τε τὸν Ἀστυάγην μετὰ κρατερὰν μάχην προσφυγόντα τῇ ὑπ' αὐτοῦ τειχισθείσῃ πλείονος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου Βαβυλῶνι πολιορκήσας ἐχειρώσατο καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαψε, φιλανθρώπως αὐτῷ χρησάμενος καὶ χώραν Καρμανίαν δούς οἰκητήριον. Ταῦτα, φησὶν Ἰώσηπος, καὶ συμφωνῶν ἔχει ταῖς ἡμετέραις βίβλοις τὴν ἀλήθειαν· γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς ὅτι Ναβουχοδονόσωρ ἡ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει τὸν παρ' ἡμῖν ναὸν ἠρήμωσε, καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπὶ ἔτη ν'. δευτέρῳ δὲ τῆς Κύρου βασιλείας ἔτει τῶν θεμελιῶν ὑποβλήθην των, ζ' πάλιν τῆς Δαρείου βασιλείας ἐτελέσθη. εἰσὶν οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κε'. Εὐειλάδ Μαροδάχ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτη β'. Νιριγλησάρου γαμβροῦ αὐτοῦ ἔτη ε', σὺν τοῖς θ' μῆσι τοῦ παιδός. 270 Ναβοννήδου τοῦ καὶ Ἀσσοῦ ἡρώ Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγους καλουμένου ἔτη ιζ'. Κύρου α' ἔτος, ἐν ᾧ καὶ ἡ πρώτη ἄφεςις γέγονεν. ὁμοῦ ἔτη ν'. Ὁ μέντοι Εὐσέβιος τὸν Ἀστυάγην ἀπὸ τοῦδε τοῦ Σεδεκίου ἐστοιχείωσε βασιλεύσαντα Μήδων ἔτη λη', ἥτοι ἀπὸ τοῦ ιβ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ ε' ἔτους Νιριγλησάρου· τούτου τὸ ε' ἔτος λογισάμενος πρῶτον ἔτος τῆς Κύρου βασιλείας ἐν τῷ κανονίῳ αὐτοῦ, τῆς δὲ ἐπὶ Σεδεκίου αἰχμαλωσίας ἔτος λα', καὶ μεθ' ὅλως λογισάμενος τὰ Δαρείου τοῦ Ἀστυάγους ἔτη ιζ', ὅπερ καὶ ἄλλοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν πεποιήκασιν, εἴτα Κύρου λ' ἐστοιχείωσε, καὶ μετ' αὐτοὺς Καμβύσου ἔτη η', ἔπειτα β' Μάγων ἀδελφῶν μῆνας ζ', καὶ Δαρείου Ὑστάσπου ἔτος α'. γίνονται ὁμοῦ ἔτη ο' ἀπὸ δ' ἔτους Σεδεκίου.

Οὐ μέντοι ἐπεσημήνατο ὅτι ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Σεδεκίου τὰ τῆς αἰχμαλωσίας ὅ' ἔτη συναριθμεῖ, ἀλλὰ μάλλον ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους τοῦ αὐτοῦ Σεδεκίου, λέγω δὴ ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ, παραθεῖς καὶ Κλήμεντος χρήσιν, ἐν οἷς γράφει· Πρῶτον ἔτος αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν νεῶν πυρπολεῖ. διήρκεσέ τε ὁ νεὼς ἀπὸ πρώτης κατασκευῆς ἔτεσι υμβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ στρωματεῖ φάσκων ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γεγονέναι, βασιλεύσαντος μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφρεῖ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου, συνάγεσθαι δὲ τὰ ὅ' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου εἰς τὸ β' ἔτος Δαρείου. Ἑβραίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ. Οὐαφρεῖ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. μέμνηται δὲ τοῦ Οὐαφρεῖ καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης. Ταῦτα Εὐσέβιος ὑποτάξας τῷ ια' ἔτει Σεδεκίου, τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὅ' τῆς αἰχμαλωσίας ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θ' ἔτους Ἀστυάγου πεποιήται ἕως τοῦ λη' αὐτοῦ ἔτους ἔτη λ' λογιζάμενος αὐτῶ· μεθ' ὃν Κύρου πρῶτον ἔτος παραθεῖς γράφει πρὸς λέξιν ταῦτα· Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων γένους, καθ' ὃν ἐπανελθόν 271 τες ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἀμφὶ τὰς ε' μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν καὶ θεμελίους κατεβάλλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων ἐθνῶν ἐπισχόντων διέμεινε τὸ ἔργον ἀτελὲς μέχρι Δαρείου τοῦ Ὑστάσου, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνεστῶτος. συνάγεται δὲ ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἔτη ὅ', ἀριθμούμενα κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους Ἰωακείμ ἐπὶ κ' ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἑτέρους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδαίων. ἀπὸ δὲ τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη ὅ' γίνονται. τῆς δὲ ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἡ ἑβδομηκονταετής ἀποπεραιουῖται κατὰ τὸ β' ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Ὅτι μὲν οὖν ἑαυτὸν παρελογίσαστο καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους Σεδεκίου ἕως τοῦ β' ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσου τὰ ὅ' ἔτη ἐπιλογιζάμενος φανερόν. ἀνθ' ὧν γὰρ ἐχρῆν αὐτὸν τὰ λοιπὰ κ' ἔτη τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, τοῦ καὶ τὴν ἄλωσησιν τοῦ ἔθνους ποιησαμένου, λογίσασθαι καὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπ' αὐτοῦ, λέγω δὴ τοῦ τε υἱοῦ αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ καὶ Νιριγλησάρου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, ὡς προεδέδηλωται, εἴθ' ἐξῆς ἐπὶ τὸν Ναβόννηδον τὸν καὶ Δαρεῖον Ἀστυάγην τὸν Ἀσσουήρου ἐλθεῖν (ὄσγένονεν ἔσχατος βασιλεὺς Μήδων ἀπὸ Ἀρβάκου τοῦ καθελόντος σὺν τῷ Βελεσὺ τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν καὶ τὸν ταύτης ὕστατον βασιλέα Σαρδανάπαλον), ἀφείς τὴν πρόσφορον τῇ χρονικῇ ὑποθέσει ἀκολουθίαν ἐπὶ τὰς ὀλυμπιάδας κατέφυγεν, ἐπιλαθόμενος ὡσπερ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἠλωκότων τὸ ἔθνος, καὶ μετὰ τὴν ἄλωσησιν ἔτη που κρατησάντων τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας λ', ὅπερ πάντη τῆς ἀκριβοῦς ἀποδείξεως ἀλλότριον ἦν.

Ὁ γὰρ ἱερός Κλήμης πρὸς Ἑλληνας παραταττόμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ στρωματεῦσι λόγοις εὐλόγως ταῖς ὀλυμπιάσι κέχρηται. ἐνταῦθα δὲ γραφικῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου προκειμένης σπουδῆς ἀποδείξει τοὺς χρόνους οὐχ οἷόν τε ἐξ ὀλυμπιάδων μόνων τὰ ἀπορούμενα τῆς γραφῆς ἐπιλύσασθαι, καὶ μάλιστα τῆς τῶν ὀλυμπιάδων ἀρχῆς οὐκ ἐχούσης μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῶν εἴρηται ἡμῖν λόγῳ. Τὸ δὲ κατὰ διαφόρους τρόπους τὰ ὅ' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖσθαι ἀληθές, ἐπεὶ καὶ κατὰ διαφόρους καιροὺς γέγονεν ἡ αὐτὴ αἰχμαλωσία τοῦ 272 Ἰουδαίων γένους, καὶ πᾶσα ἀνάγκη τὰ κατ' ἄλλους καὶ ἄλλους καιροὺςπραχθέντα μὴ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν ἀρχὴν ἔχειν. ἀλλὰ καὶ ἐπάνοδος κατὰ διαφόρους γέγονε χρόνους. καὶ χρὴ κάκεῖνα συλλογίζεσθαι τοὺς ἀκριβῶς ἐπιβάλλοντας καὶ μὴ βιάζεσθαι μήτε τὰς γραφικὰς ἀποφάσεις μήτε τὰς ἐθνικὰς χρονοκρατορίας πρὸς τὸν

ἴδιον σκοπόν. ἐντεῦθεν γὰρ ἡ πολλὴ διαφωνία γίνεται καὶ γέγονε τοῖς πολλοῖς τῶν ἱστορικῶν, ὥστε σχεδὸν δύο μὴ εὐρίσκειν ἡμᾶς τοὺς ἐν πᾶσιν ὁμοφωνοῦντας. Ὅθεν καὶ σπουδῆ γέγονεν ἡμῖν κατὰ δύναμιν ταῖς θείαις πρότερον ἐξακολουθοῦσι γραφαῖς, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἀκριβῶς τι γράψασι τὸν περὶ τούτων λόγον ὑποσημήνασθαι, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τι διήμαρτον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ καθολικὰ τῶν μερικωτέρων προλαμβανόμενα σαφεστέραν ἔχει τὴν ἀπόδειξιν, ἡ δὲ τῶν ὀλίγων τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα μερικὴ τις οὕσα πρὸς τὴν τῶν ἰβ' φυλῶν ἀνάκλησις ποτὲ μὲν τῷ α' ἔτει Κύρου λέγεται γενέσθαι, ποτὲ δὲ τῷ β' ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσου, ὡς ἐφεξῆς τὰς δι' Ἱερεμίου τοῦ προφήτου θείας ἐξενεχθείσας ἀποφάσεις δείξομεν μαρτυρούσας, ἀπὸ ποίου χρόνου ἀρξάμεναί πως ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου τὸν ἑβδομηκονταετῆ συνάγουσι χρόνον, τὸν δὲ καθ' ὅλου περὶ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα τοῦ Ἰσραὴλ λεγομένων φυλῶν λόγον καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ β' τοῦ Ἰούδα καὶ αὐτῶν ἐπιλεγόμενων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ποσότητος τοῦ χρόνου τῆς κακώσεως, κοινήν καὶ μίαν ἐκ θεοῦ ἀπόφασιν παρ' ἐνὶ τῶν προφητῶν μόνω, παρ' ἄλλω δὲ οὐδενὶ γεγραμμένῃ νην παρειλήφαμεν. Ἴδωμεν τί φησιν ὁ περὶ ταύτης διαλεγόμενος καὶ ὑπὲρ ταύτης κακούμενος μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ ὡς ἐκ τοῦ χρηματίζοντος πρὸς αὐτὸν πνεῦμα τὸς κατὰ τὸ ε' ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ, ὅπερ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὑπῆρχε τῷ ε' ἔτει τῆς βασιλείας Σεδεκίου. φησὶν οὖν· καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ν' καὶ ρ', ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς β' ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ συντελέσῃ ταῦτα. καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰούδα μ' ἡμέρας. ἡμέραν εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι. καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλήμ ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου 273 καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. Ἐκ τούτων παρίσταται τοῖς βουλομένοις ὀρθῶς νοεῖν ὅτι ὁ πᾶς τῆς αἰχμαλωσίας χρόνος τοῦ παντὸς ἔθνους τῶν Ἑβραίων ἔτεσιν ρζ' περιγράφεται, ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῆς ὑπὸ Θεγλαφασάρ καὶ Φακεὲ πρώτης αἰχμαλωσίας, ἥτις τῷ κοσμικῷ δψξβ' ἔτει γέγονε κατὰ τὸ ἰβ' ἔτος Ἀχαζ, λήξας δὲ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου τοῦ πρώτου Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅπερ καὶ αὐτὸ συντρέχει τῷ δ νβ' ἔτει τοῦ κόσμου. ἐὰν ἄρα ἐκ τῶν δ νβ' τοῦ κόσμου ἐτῶν ἀφέλωμεν τὰ αὐτὰ ρζ' ἔτη, ὑπολείπεται ἡμῖν, ὡς προείρηται, δψξβ', καὶ ἐὰν τοῖς δψξβ' κοσμικοῖς ἔτεσι προσθῶμεν ἔτη ρκ' ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Ὡσηὲ ἕως τοῦ δ' ἔτους Σεδεκίου, ὑπολειφθήσεται ἡμῖν τὰ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα ὀ' ἔτη ἕως τοῦ β' ἔτους Κύρου. ἀλλὰ καὶ τὰ ρν' ἔτη τῶν θ' τοῦ Ἰσραὴλ φυλῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δψξβ' ἔτους τοῦ κόσμου ψηφίζόμενα εἰς τὸ κς' ἔτος λήγει τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅπερ ἦν ἡ ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους Σεδεκίου καὶ τελείας ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ. ἀπὸ δὲ τοῦ κς' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἦτοι θ' τῆς ἀλώσεως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Κύρου τὰ λοιπὰ μ' κατὰ τὸν Ἰεζεκιήλ. Ἴσως δ' ἂν τις εὐλόγως ἀπορήσοι πῶς Ἱερεμίας μὲν καὶ Ζαχαρίας οἱ προφήται σὺν τῇ γραφῇ τοῦ Ἑσδρα ὀ' ἔτη φασὶ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰούδα, ὁ δὲ Ἰεζεκιήλ μόνον μ'. πρὸς ὃ φάμεν ὅτι δυνατὸν κάκεινους τῷ Ἰεζεκιήλ συμφωνεῖν ἀριθμουμένων τῶν αὐτῶν μ' ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὑστάτης ἐν Αἰγύπτῳ γενομένης αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα. Καὶ μεθ' ἕτερα κατὰ τὴν θείαν διὰ Ἱερεμίου πρόρρησιν· ἠνίκα τοὺς λίθους κατέκρυψεν ἐν προθύροις οἴκου Φαραῶ τοῦ καὶ Οὐαφρεὶ ἐν Τάφναις, ὁ προφήτης Ἱερεμίας ἀπειλήσας Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ τὴν ἔλευσιν Ναβουχοδονόσωρ καὶ τοῖς προσφυγοῦσιν εἰς Αἴγυπτον καταλοίποις Ἰούδα πρὸς

Ὁὐαφρὲι κατὰ θεϊάν πρόσταξιν, ἧ φησί· καὶ εἰσελεύσεται 274 καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. Καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδας κατοικοῦντες ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ. ταῦτα δὲ μετὰ ἰ' ἔτη που ἦ θ' τῆς ἐπὶ Σεδεκίου γέγονεν αἰχμαλωσίας, ἀφ' οὗ ἐπὶ Κύρου ἔτη μ' γίνεται οὕτως· Ναβουχοδονόσωρ λοιπὰ ιε'. Μαροδάχ ε'. Βαλτάσαρ γ'. Δαρείου Ἀστυάγουσ ιζ'. ὁμοῦ μ'. Κύρου λα'. Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν Δανιήλ, Ἰεζεκιήλ. οἱ τρεῖς παῖδες ἐγνωρίζοντο. Ἐν Αἰγύπτῳ Ἰερεμίας ἐλιθάσθη. Ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακοῦμ προεφήτευσεν. Ἐν Βαβυλῶνι ψευδοπροφήται Ἀχίας, Σεδεκίας, Σαμαίας. Τὸν προφήτην Δανιήλ ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰούδα καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας λέγει τῆς ἐπὶ Ἰωακεῖμ. ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ. Δανιήλ τῷ Ναβουχοδονόσωρ τῷ κ' ἔτει αὐτοῦ, κόσμου δὲ δ δ', διεσάφησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ὡς θεὸς ὑπ' αὐτοῦ προσκυνηθεὶς καὶ θυμιαθεὶς, ἄρχων πρῶτιστος Βαβυλῶνος κατεστάθη. τὸ γὰρ κ' ἔτος τῆς ὅλης αὐτοῦ βασιλείας β' λέγει ὁ Δανιήλ ἀπὸ τῆς τελείας ἐρημώσεως τοῦ ναοῦ, τὸ λς' ὀκτωκαιδέκατον, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὴν κάμινον καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας ἐπράχθη. Χαλδαίων ιη' ἐβασίλευσεν Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ λα'. Τινὲς τοῦτον ιβ' ἔτη λέγουσι βασιλεῦσαι, ἴσως τὰ ζ' ἔτη τῆς ἀποκτηνώσεως τοῦ Ναβουχοδονόσωρ συναριθμοῦντες τοῖς ε' αὐτοῦ. οὗτος τὸν Ἰωακεῖμ ἐξαγαγὼν τῆς φρουρᾶς σύσσιτον καὶ σύνθρονον κατέστησε. 275 Χαλδαίων ιθ' ἐβασίλευσε Νιριγλήσαρος ὁ καὶ Βαλτάσαρ ἐν τῷ Δανιήλ λεγόμενος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ λς'. Τοῦτον τὸν Νιριγλήσαρον τὸν καὶ Βαλτάσαρ ἐν τῷ προφήτῃ Δανιήλ λεγόμενον οἱ μὲν υἱὸν φασὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἀδελφὸν τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Εὐειλάδ Μαροδάχ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθέντος, οἱ δὲ γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῆ. ἴσως δὲ καὶ ἄμφω ἀληθῆ. Ἐπὶ τούτου Δανιήλ καὶ Ἰεζεκιήλ οἱ μεγάλοι προεφήτευσεν. Οὗτος ἀμαρτήσας περὶ τὰ ἱερά οἴκου κυρίου ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀστυάγουσ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Δανιήλ. ἐπὶ τούτου ἢ ἐν τῷ τοίχῳ ὤφθη γραφή, ἣν ὁ προφήτης Δανιήλ ἠρμήνευσε δηλοῦσαν τῆς Χαλδαίων ἀρχῆς εἰς Μήδους καὶ Πέρσας μετάρθωσιν. Οὗτος τὸν υἱὸν Ἰωακεῖμ Ἰεχονίαν ἐκβαλὼν τῆς φρουρᾶς τῷ λς' ἔτει τῆς εἰς Βαβυλῶνα αὐτοῦ καθείρξεως ἐτίμησε καὶ συνεσιάτορα ἔσχε. Βαλτάσαρ ὁ καὶ Νιριγλήσαρος πίνων ἐν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν οἴκου κυρίου σὺν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ παλλακαῖς ἐν δείπνῳ εἶδεν ὡς ἀνθρώπου δακτύλους ἐκλάμποντας ἐν τῷ τοίχῳ, ὧν τὴν γραφὴν μόνος Δανιήλ ἠρμήνευσεν οὕτως ἔχουσιν· μανή, ὃ ἐστὶν ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν, θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῶ καὶ εὐρέθη ὑστεροῦσα, φαρές, διήρηται ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνηρέθη καὶ Βαλτάσαρ.

ΜΗΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μήδων ἠ' ἐβασίλευσεν Ἀστυάγης Δαρειὸς ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ κά'. 276 Ἀπὸ Ναβονασάρου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγουσ ἔτη εἰσὶ κατὰ μὲν τὸν μαθηματικὸν κανόνα ροζ', κατὰ δὲ τὸν παρόντα ἐκκλησιαστικὸν ροζ', καὶ οὐδὲν διενήνοχε. χρῆ γὰρ εἶδέναι ὅτι ὁ Χαλδαϊκὸς καὶ ἀστρονομικὸς κανὼν τὸν μὲν Ἀστυάγην ἔτη λδ' λογίζεται Χαλδαίων βασιλεῦσαι, ὁ δὲ ἐκκλησιαστικὸς ιζ' τὸ πλεῖστον, ἐπεὶ καὶ ια' μόνον τινὲς φασὶ. τῷ δὲ Κύρῳ ὁ αὐτὸς ἀστρονομικὸς κανὼν θ' μόνον λογίζεται, ὁ δὲ ἐκκλησιαστικὸς λα'. ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ἀστυάγουσ παρ' ἐνιαυτὸν ἕνα συμφωνοῦντας ἠγάγομεν τοὺς δύο τούτους κανόνας. Ναβόννηδος ὁ τελευταῖος βασιλεὺς Μήδων, Ἀστυάγης παρ' αὐτοῖς λεγόμενος, ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Δαρειὸς Ἀσουήρου κά' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καταστρεψάμενος σὺν ἄλλοις ἄρχουσι τῶν Χαλδαίων Νιριγλήσαρον, τὸν καὶ Βαλτάσαρ, γαμβρὸν τοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ υἱοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὃς ἀνείλεν αὐτὸν

καὶ κατέσχε τὴν βασιλείαν Χαλδαίων καὶ Μήδων ἄλλα ἔτη ιζ', κατὰ δέ τινας ἔτη ια', ἀπὸ τοῦ κζ' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὡς γέγραπται, καὶ Δαρείος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὧν ἐτῶν ζ'. Οὗτος τὸν Δαυὶδ πρῶτον ἐν μεγιστᾶσι κατέστησε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ἐνέβαλεν συσκευασθέντα διὰ φθόνον ὑπὸ τῶν συμμεγιστάνων αὐτοῦ. Τούτῳ ἡ Ἔσθῆρ ἐζεύχθη διὰ κάλλος ἐκλεχθεῖσα ἐπὶ αὐτοῦ. Τὰ κατὰ τὸν Μαρδοχαῖον καὶ Ἀμάν καὶ ἡ διὰ τῆς Ἔσθῆρ ἀπολύτρωσις τῶν Ἑβραίων. Ὁ αὐτὸς καὶ Ἀρταξέρξης ἐλέγετο καὶ Ἀστυάγης καὶ Δαρείος Ἀσουήρου καὶ Ναβόννηδος. Ἐπὶ αὐτοῦ Δαυὶδ τὰς διὰ τοῦ Γαβριὴλ ὀπτασίας εἶδεν καὶ τὸν χρόνον τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἔμαθεν. 277 Ὁ αὐτὸς πάππος ἦν Κύρου, Δαρείος, Ἀσουήρος ὁ καὶ Ἀστυάγης. Κατ' Ἰνδῶν καὶ ἄλλων ἔθνων ἑορτάζων ἐπινίκια Οὐασθὴν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὡς ὠραιοτάτην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἡζίου· τὴν δὲ μὴ βουληθεῖσαν ἠτίμωσε, προστάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, ὧν εὐρέθη πασῶν εὐμορφοτάτη Ἦδεσα ἢ καὶ Ἔσθῆρ, ἀνεψιὰ Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου. ταύτη συνήφθη Δαρείος ὁ καὶ Ἀρταξέρξης. Μαρδοχαῖος δὲ εἷς τῶν σωματοφυλάκων ταχθεὶς τοῦ βασιλέως, ὀράμασι θορυβηθεὶς, ἐπακροασάμενός τε τῶν β' εὐνούχων τῶν φυλασσόντων τὸν βασιλέα βουλομένων ἀνελεῖν αὐτόν, μηνύει τῷ βασιλεῖ. ὧν ἀναιρεθέντων Ἀμάν ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως μυρία τάλαντα ὑπέσχετο εἰσοίσειν τῷ βασιλεῖ, εἰ ἀπολέσοι τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Μαρδοχαῖος δὲ διὰ τῆς Ἔσθῆρ τὸν βασιλέα ἔπεισεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμάν. Τινὲς μὲν οὖν τὰς ὀ' ἑβδομάδας ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου βούλονται ἀριθμεῖσθαι, ἕτεροι δέ, ὡς καὶ Ἀφρικανός, ἀπὸ Νεεμίου καὶ τελείας ἀνοικοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως, ἣτις γέγονε κατὰ τὸ κ' ἔτος Ἀρταξέρξου τοῦ καὶ Μακρόχειρος, ὅπερ ἦν κόσμου ἐξή'. ἕτεροι ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς διὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ, τῷ β' ἔτει Δαρείου, ἀριθμοῦσι τὰς αὐτὰς ὀ' ἑβδομάδας. Τὰ πάντα τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ἀστυάγου ἔτη λη', Μήδων μὲν κ', κατὰ δὲ ἄλλους κζ', Μήδων δὲ καὶ Χαλδαίων ἔτη ιζ', κατὰ δέ τινας ια'. πλὴν εἴτε οὕτως εἴτε οὕτως οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ ἀντίκειται. οἱ γὰρ σπουδάζοντες δεῖξαι τὰ ὀ' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ τῆς τελείας ἐρημώσεως οἴκου κυρίου καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ ἔθνους ἕως τοῦ β' ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσου, ταῦτα τὰ ἔτη 278 τοῦ Ἀστυάγου ὑπεξαιροῦσιν, ἵνα τὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον στήσωσιν· ἀλλ' ἡ τῶν κοσμικῶν ἐτῶν παραύξησις ἀντίκειται τοῖς οὕτω δρῶσι συναριθμουμένη τούτοις, ἦν οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν. ὁ μὲντοι Ἰώσηπος συνηρίθμησεν αὐτά, ὡς καὶ ἀνωτέρω δεδήλωται, ν' ἔτη, εἰπὼν ἀφανῆ τὸν ναὸν μεῖναι ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ β' ἔτους Κύρου τοῦ πρώτου Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων Συρίας τε καὶ Λυδῶν βασιλείας κρατήσαντος.

ΠΕΡΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Κύρος Περσῶν καὶ Μήδων Χαλδαίων τε καὶ Ἀσσυρίων, Συρίας καὶ Λυδῶν. Κύρου πρώτου βασιλέως Περσῶν ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ νβ'. Κύρος οὗτος ἄπασαν μικροῦ τὴν Ἀσίαν ὑπέταξε τῇ Περσῶν βασιλείᾳ, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ οὕτω διαρκέσασαν ἔτεσιν ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ὅλοις. Κύρος οὗτος πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἀνάκλησιν Ἰουδαίους προσεφώνησεν· ἥδη γὰρ τὸ ὀ' ἔτος πεπλήρωτο, καθὼς γέγραπται ἐν τῇ β' τῶν Παραλειπομένων. Ἔτους α' Κύρου βασιλέως Περσῶν Μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα κυρίου διὰ στόματος Ἰερεμίου ἐξήγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρῦσαι ἐπὶ πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ λέγων· τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν. πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέ μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ 279 οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ,

καὶ ἀναβήτω. Ταῦτα κατὰ παντὸς γράψας δηλονότι κοινῇ τὴν ἐπάνοδον πᾶσιν Ἰουδαίοις ἐθέσπισε τοῖς βουλομένοις, πρόδηλον ἄρα ὅτι πληρωθέντος ῥήματος κυρίου τοῦ λαληθέντος ἐν στόματι Ἰερεμίου τῷ ἄ' ἔτει Κύρου κατὰ τὴν θεϊὰν γραφὴν τὸ ὄ' ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας πεπλήρωται. ἀνατρέχουσι δὲ ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ἄ' ἔτους Κύρου καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ τὸ ὄ' ἔτος εὐρίσκομεν ἀρχόμενον οὕτως· Κύρου ἔτος ἄ'. Δαρείου Ἀστυάγουσ ἔτη ιζ'. Νιριγλησάρου τοῦ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη γ'. Εὐειλάδ ἔτη ε'. Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κδ'. Σεδεκίου ἔτη ια'. τῶν β' Ἰεχονίων ἔτος α'. Ἰωακείμ ἔτη η'. ὁμοῦ γίνονται ἔτη ὄ' ἀπὸ τοῦ γ' ἔτους Ἰωακείμ ἕως τοῦ α' ἔτους Κύρου. Πληρουμένου γὰρ τοῦ γ' ἔτους Ἰωακείμ καὶ ἀρχομένου τοῦ δ' ἢ ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ ἐγένετο καὶ ἡ πρὸς Ἰερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα πρόρρησις καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἀναμνησκουσα αὐτοῦς, ὅπως ἀπὸ τοῦ ιγ' ἔτους Ἰωσίου ἕως τοῦδε ἔτους κγ' παρήκουον τοῦ θεοῦ φειδομένου αὐτῶν καὶ ἐξαποστέλλοντος τοὺς προφῆτας εἰς διόρθωσιν τῆς εἰδωλομανίας αὐτῶν, καὶ οὐ προσεῖχον αὐτοῖς. ἡνίκα καὶ ἡ τῆς ἐρημώσεως ἀπόφασις δέδοται καὶ ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος διὰ στόματος Ἰερεμίου ὠρίσθη, καὶ ἡ τῶν Χαλδαίων ἐρήμωσις γέγονε τῷ αὐτῷ τῆς ἀνακλήσεως ἔτει τῶν Ἰουδαίων, ἀρχομένης τῆς Κύρου βασιλείας τοῦ πρώτου Περσῶν βασιλευσάντος. Ἔχει δὲ ἡ τῆς προφητείας λέξις ταῦτα· ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν ἐν ἔτει δ' τῆς βασιλείας Ἰωακείμ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ καὶ λήψομαι τὴν πατριὰν τοῦ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς. καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀπολώ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν 280 νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς λύχνου. καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὄ' ἔτη. καὶ ἐν τῷ συμπληρωθῆναι τὰ ὄ' ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ κύριος, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον. Πρόδηλον δὴ τοῖς βουλομένοις ὀρθῶς νοεῖν ὅτι ἡ τῶν ὄ' ἐτῶν ἀπόφασις θεία κατὰ τοῦ οἴκου Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ δ' ἔτους Ἰωακείμ ἐξηνήχθη καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἐδούλευσαν τοῖς ἔθνεσι. Τῷ γὰρ αὐτῷ ἔτει Ναβουχοδονόσωρ ἀνελὼν τὸν Φαραῶ Νεχαῶ, ὃς ἦν καθεστακῶς τὸν Ἰωακείμ βασιλεύειν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀποστήσας τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ μεταστήσας εἰς Αἴγυπτον, ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰωακείμ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ δοῦλος ἔτη γ'. καὶ ἀποστάντα ἠχμαλώτευσεν σὺν τοῖς ἄρχουσι τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πολεμιστῶν τοῖς ἀλκιμωτέροις, τέκτοσί τε καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκλεκτοῖς ἅπασιν ἱεροῖς καὶ ὡς ἐκεῖ γέγραπται, ὡς εἶναι ταύτην κυρίως αἰχμαλωσίαν χωρὶς τοῦ ἐμπρησμοῦ οἴκου κυρίου καὶ τῆς πόλεως. ἀπ' οὗ οὖν χρόνου ἐδούλευσαν τοῖς ἔθνεσιν ἡγουν τοῖς Χαλδαίοις καὶ ἡ θεία κατ' αὐτῶν ἐξηνήχθη ἀπόφασις τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ, ἕως τοῦ α' ἔτους Κύρου ἀριθμούμενα ἔτη συνάγεται ἀκριβῶς ὄ' ἄνευ πάσης βίας καὶ ὑφαιρέσεως τῆς οἰασοῦν ἢ προσθήκης ἐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες τρόποι τῆς συναριθμήσεως τῶν αὐτῶν ὄ' ἐτῶν ἠναγκασμένοι πεφύκασι. καὶ μηδεὶς ὑπολάβοι τοῦτο τῆς ἀληθείας ἐκτὸς πρὸ τῆς τελείας αἰχμαλωσίας ἔτεσιν κ' λογιζομένους ἡμᾶς τὸ ἄ' ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας, τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Ἀβραάμ ὁ θεῖος δείκνυσι χρησμὸς γεγονώς· ὅτι γὰρ ἔτη δουλεύειν ἔφη τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν γῆ ἀλλοτρίᾳ πρὸ τοῦ τεχθῆναι τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ καὶ τοὺς πατριάρχας. ἀλλὰ πάντες τῶν αὐτῶν ὄ' ἐτῶν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς θείας ἀποφάσεως ἀριθμοῦσιν. οὐκ ἄτοπον οὖν ἄρα κἀνταῦθα ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ προφήτου λεχθείσης Ἰερεμίου θείας ἀποφάσεως, ἣτις, ὡς πολλάκις εἴρηται, τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ ἐξηνήνεται, τὸν τῶν ὄ' ἐτῶν ἀριθμεῖν χρόνον τῆς ἐν Βαβυλῶνι παροικίας καὶ τῆς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ δουλείας. τὸ δ' αὐτὸ τέταρτον ἔτος Ἰωακείμ πρῶτον

ἔτος ἐστὶ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ, ἀφ' οὗ ἐπὶ 281 τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου πληρούμενον καὶ ἀρχόμενον τὸ β' ἔτη ο' συναγεται. τῷ γὰρ δευτέρῳ ἔτει Κύρου τῶν θεμελίων ὑποβληθέντων τοῦ ναοῦ, Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ τοῦ υἱοῦ Ἰεχονία ἡγουμένου ὡς ἐκ βασιλικοῦ τοῦ Ἰούδα σκῆπτρου, καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ ἀρχιερατεύσαντος, μετὰ μς' ἔτη τὸ ἔργον ἐτελειώθη ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, ὡς ἐκεῖσε πάλιν δηλώσομεν. τοῦ γὰρ Κύρου φιλοτιμησαμένου τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ κελεύσαντος εἶρχθησαν ἀρξάμενοι τῆς οἰκοδομῆς, ἀντιταξαμένων καὶ διαβεβηκότων αὐτοὺς τῶν περιοίκων ἐθνῶν, μάλιστα τῶν ἐν Σαμαρείᾳ. Κῦρος οὗτος Ἀστυάγην τὸν προδεδηλωμένον ἑαυτοῦ πάππον βασιλεύοντα Μήδων καθελῶν, τὴν Περσικὴν εἰσήξε βασιλείαν, Μήδων βασιλευσάντων ἔτη που μετὰ Σαρδανάπαλον ἀπὸ Ἀρβάκου Μήδου τοῦ καθελόντος αὐτὸν καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἀρχήν. Κῦρος οὗτος πολέμῳ τὸν Κροῖσον ἔλαβε καὶ τὴν Λυδῶν βασιλείαν εἰς Σάρδεις ἔλθων, τῷ παιδί τε Καμβύσῃ παιδαγωγὸν αὐτὸν κατέστησεν. Ὁ αὐτὸς Δανιήλ τὸν προφήτην αὐθις ἐπιφανέστερον πάντων ἀνέδειξε. συντρίψαντα δὲ καὶ τὸν Βῆλον εἰς τὸ μὴ προσκυνεῖσθαι καὶ τὸν δράκοντα ἀνελόντα ἐν τῷ τῶν λεόντων λάκκῳ ἐνέβαλε τὸ δεύτερον. Ἡμῖν μὲν οὖν ἐπομένοις τῇ θείᾳ γραφῇ τῶν Παραλειπομένων, ἧς ἀνωτέρῳ τὴν χρῆσιν παρεθέμεθα σὺν τῇ ἐπιστολῇ Κύρου, οὕτω δοκεῖ πεπληρῶσθαι τὸ ο' ἔτος εἰς τὸ παρὸν πρῶτον ἔτος Κύρου ἀπὸ τοῦ δ' Ἰωακείμ, ὅπερ ἦν ἔτος α' τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, κ' δὲ καὶ γ' ἀπὸ τῆς 282 ἀρχῆς τῆς προφητείας Ἰερεμίου καὶ ιγ' τῆς Ἰωσίου βασιλείας, ἀφ' οὗ καὶ τισιν ἔδοξε τὸν αὐτὸν ἑβδομηκονταετη χρόνον ἀριθμεῖν ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου, ὅπερ ἀσύμφωνον καὶ τῇ θείᾳ ἀποφάσει τῇ διὰ στόματος Ἰερεμίου μετὰ κγ' ἔτος ἐξενεχθεῖση κατὰ τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ, ὡς ἔξεστι τοῖς βουλομένοις ἐκ τῆς Ἰερεμίου γραφῆς πείθεσθαι, ἧς καὶ τὴν χρῆσιν προϋθήκαμεν διὰ τὸ εὐσύνοπτον, καὶ τῇ χρονικῇ συναριθμήσει ζγ' συλλογιζομένη ἀντὶ τῶν ο' ἀπὸ τοῦ ιγ' ἔτους Ἰωσίου. Ἄξιον δὲ καὶ τὸν θεόφρονα Ἔσδραν τὰ αὐτὰ τῇ β' τῶν Παραλειπομένων τρανότερον ἡμῖν διδάσκοντα, ὅτι τῷ α' ἔτει Κύρου ὁ ἑβδομηκονταετη χρόνος πεπλήρωται, προάγειν, ἐν οἷς οὕτω γράφει· Κῦρος Ἑλληνιστὶ ἐκαλεῖτο, Ἀρταξέρξης δὲ Περσιστί. τῷ γ' ἔτει αὐτοῦ κατέγραψε πρὸς αὐτὸν Βάλσαμος καὶ Μιθριδάτης καὶ Ῥωμέλιος περὶ τῶν οἰκοδομούντων τὸν ναόν, καὶ ἔπαυσεν αὐτοὺς μετὰ τὸ θεμελιῶσαι ὁ αὐτὸς Κῦρος. Τοῦτον ὁ Ἔσδρας καλεῖ Ἀρταξέρξην ἐν τῇ γραφῇ αὐτοῦ καὶ Ἀρτασασθάς, ὁ δὲ τὸν Ἔσδραν ἀπολύσας μετὰ τιμῆς εἰς Ἱερουσαλήμ ἄλλος Ἀρταξέρξης ἐστίν, ὁ λεγόμενος Μακρόχειρ, ἕγγονος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. Κῦρος στρατεύσας ἐπὶ Μασσαγάτας ὑπὸ Τομύριδος γυναικὸς βασιλίδος αὐτῶν διεφθάρη. μεθ' ὃν Καμβύσης παῖς κρατεῖ Περσῶν ἔτη η'. τοῦτον οἶονταί τινες εἶναι Ναβουχοδονόσωρ β' τὸν κατὰ Ὀλοφέρνην καὶ τὴν Ἰουδήθ, ὡς καὶ Ἀφρικανός, ὅπερ ἀδύνατον, πρῶτον μὲν ὅτι ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῇ Ἰουδήθ ἐξαπεστάλθαι Ὀλοφέρνης κατὰ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Αἰγύπτου, οὗτος δὲ ἡ μόνον ἔτη ἐβασίλευσε καὶ πῶς τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει αὐτοῦ ἐξέπεμψεν Ὀλοφέρνην; ἔπειτα ὅτι ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως, ὃς ἦν υἱὸς Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, 283 γέγραπται πεπραχθαι τὰ κατὰ Ἰουδήθ καὶ Ὀλοφέρνην· ὁ δὲ Ἰωακείμ μετὰ τὴν Καμβύσου τελευτὴν ἀρχιεράτευσε εἰς ἔτη κ'. Λείπεται ἄρα τὰ κατὰ τὴν Ἰουδήθ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου καὶ τοῦ Καμβύσου γεγονέναι. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς χρόνοις Δαρείου τοῦ μετὰ Καμβύσῃ οὐ δυνατόν τοῦτο φάναι. τὸν γὰρ ἅπαντα χρόνον αὐτοῦ σχεδὸν ὁ Ζοροβάβελ ἡγεῖτο τῶν Ἰουδαίων, φίλτατος ὢν τῷ αὐτῷ Δαρείῳ Ὑστάσπου σὺν Ἰησοῦ τῷ τοῦ Ἰωσεδέκ. ἀλλ' οὐδέ ἐπὶ τοῦ Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους αὐτοῦ ἕως τοῦ λβ', ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ Νεεμίας τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ ἀνήγειρεν. Ἐλιασίβος γὰρ ἱεράτευεν, ὁ μετὰ τὸν Ἰωακείμ, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπὶ Νεεμίου, ὡς γέγραπται. Λείπεται ἄρα ἐπὶ Ξέρξου τοῦ υἱοῦ Δαρείου τοῦ

Ἰσάσπου τόν τε Ἰωακεῖμ υἱόν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ προσεχῶς μετὰ τὸν πατέρα Ἰησοῦ διαδεξάμενον τὴν ἀρχιερωσύνην περὶ τὸ κ' ἔτος αὐτοῦ πεπραῆχθαι τὰ κατὰ Ἰουδήθ, ὡς ἐντεῦθεν καὶ ἕτερόν τι ζήτημα ἀναφαίνεσθαι περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, ὅτι ξ' που ἔτος ἀρχιεράτευσεν. ἀπὸ γὰρ Κύρου πρώτου ἔτους ἕως τοῦ ς' ἔτους Δαρείου, ἐν ᾧ ὁ ναὸς ᾠκοδομήθη, τεσσαράκοντα ἕξ ἔτη καταριθμοῦνται. οἰκειότερως οὖν καταλογισθεῖ ἐπὶ τούτου τοῦ Ξέρξου τὰ κατὰ Ἰουδήθ διὰ τὸ κατὰ τούτους τοὺς χρόνους τὸν Ἰωακεῖμ, ὡς γέγραπται, ἐκεῖσε ἀρχιερατεῦσαι. Ὁ γὰρ αὐτὸς Ξέρξης καὶ Αἴγυπτον ἀποστάσαν ἐπὶ Δαρείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καθυπέταξεν. αὐτὸς ἄρα ἐστὶ Ναβουχοδονόσωρ ὁ ἐν τῇ Ἰουδήθ βίβλῳ φερόμενος, καθ' ὃν Ὀλοφέρνης ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖται θεοῦ συμ μαχίσαντος.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ῥωμαίων 1θ' ἐβασίλευσεν Ἄγκος Μάρκιος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωνγ'. Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Ταρκύνιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωος'. 284 Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσε Σερούιος ὁ καὶ Σίλβιος Τοῦλλος ὁ ἐκ δούλης ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διγ'. Ῥωμαίων κβ' ἐβασίλευσε Ταρκύνιος Σούπερβος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δνζ'. Οὗτος τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύοντα Σίλβιον Τοῦλλον κηδεστὴν οἰκεῖον ὄντα ἀνελὼν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ἀνηρέθη δὲ καὶ αὐτὸς διὰ Ταρκύνιον τὸν ἴδιον παῖδα μοιχεύσαντα Λουκρουτίαν τὴν Κολατίνου γυναῖκα ἀνδρὸς ἐπισήμου, ὃς ἅμα Βρούτῳ μετὰ τὴν Ταρκύνιου ἀναίρεσιν πρῶτος τὴν ὑπάτων ἀρχὴν ἀναδείκνυσι, μὴ δεχομένων Ῥωμαίων βασιλεύεσθαι ἕως τῆς Ἰουλίου Καίσαρος ἀρχῆς. Τινὲς βούλονται Κρόνον πρῶτον Ἄλβανὸν κρατῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν τόπων. μεθ' ὃν φασι Πεῖκον υἱὸν αὐτοῦ, τὸν καὶ Δία, βασιλεῦσαι· εἶτα Φαῦνον Διὸς υἱόν, τὸν καὶ Ἑρμῆν· ἐφ' οἷς Ἡρακλῆς ἐπανελθὼν ἀπὸ Ἰσπανίας, καὶ μετ' αὐτὸν Λατίνος, ἐφ' οὗ Αἰνείας μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας ἐλθὼν ὄπλοις καὶ πλούτῳ βασιλικῶ παρεσκευασμένος ζεύγνυται Λαβηνία θυγατρὶ αὐτοῦ καὶ βασιλεύει Λατίνων καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ μετ' αὐτὸν. οἱ πάντες ἕως Ῥωμύλου βασιλεῖς ις' τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης· ἀφ' οὗ οἱ πρότερον Ἄλβανοί, εἶτα Ἴταλοί, ἔπειτα Λατῖνοι, Ῥωμαῖοι μετεκλήθησαν. Ἀπὸ δὲ Ῥωμύλου ἐπὶ τὸ παρὸν κδ' ἔτος Ταρκύνιου Σουπέρβου ἔτη μὲν γίνονται σκε', ἤτοι ἀπὸ τοῦ ιγ' ἔτους αὐτοῦ, καθ' ὃ ἔκτισε Ῥώμην, βασιλεῖς δὲ Ῥωμαίων ζ', μεθ' οὓς λοιπὸν ὑπατοί, ἀρξάμενοι ἀπὸ Κολατίνου καὶ Βρούττου. εἶτα δήμαρχοι καὶ δικάτωρες· μεθ' οὓς ἄλλιν ὑπατοί πάντες διεγένοντο ἔτεσι νογ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ δ πα' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ ευνδ', καθ' ὃ Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἐμονάρχησε πρῶτος. 285 ΣΠΟΡΑΔΗΝ Πρῶτοι ὑπατοί Ῥωμαίων Κολατίνος καὶ Βρούττος. Σάμου τύραννοι Πολυκράτης καὶ Συλοσῶν καὶ Παντόγνωστος ἀδελφοὶ γεγόνασι. Θαλῆς θνήσκει. Κύρος Σάρδεις εἶλεν. Ἄρπαγος εὐδοκιμῶν παρὰ Κύρῳ κατὰ τῆς Ἰωνίας ἐστράτευσε. Θεόγνιος ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ β' ἐβασίλευσε. Φερεκύδης ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος. Σιμωνίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο. Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Πολυκράτης Σαμίων τυραννῶν ἀνεσταυρώθη. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνεῖλον Ἰππαρχον τύραννον, καθ' οὓς Λέαινα ἢ ἑταῖρα ὑπ' αὐτῶν ἐταζομένη κατεπειν τοὺς συνωμότας τὴν ἑαυτῆς ἀπέτρισε γλώτταν. Λέαιναν μόνην ἑταῖραν εἰκόνι Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν ἐν ἀκροπόλει. ἄγλωττον δὲ Λέαιναν ταύτην παρεζωγράφησαν ἀντὶ ἐπιγραφῆς τὸ πάθος δηλοῦντες. Τιμήσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὐρέθησαν μυριάδες ιβ' τοῦ πλήθους. Λακεδαιμόνιοι ιδ' ἑθαλασσοκράτησαν ἔτη ιβ' τοῦ πλήθους β'. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς λεγόμενος καὶ Ἀναξαγόρας φυσικοὶ ἦκμαζον· Ἑλλάνικος ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων ζ' έβασίλευσε Φίλιππος έτη λε'. του δέ κόσμου ήν έτος δωπς'. 286 Μακεδόνων ζ' έβασίλευσεν Άερόπας έτη κγ'. του δέ κόσμου ήν έτος δ κά'. Μακεδόνων ή' έβασίλευσεν Άλκέτας έτη κη'. του δέ κόσμου ήν έτος δ μδ'. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Τής Αιγύπτου σειομένης παρ' έθος οί Χαλδαίοι δεδιότες άνέζευξαν πολιορκούντες αύτήν. Καμαρίνα πόλις έκτίσθη. Πέρινθος έκτίσθη. Η τών Κορινθίων κατελύθη μοναρχία κατά τούτους τούς χρόνους. Τοίς άγωνιζομένοις παρ' Έλλησι τράγος έδίδοτο, άφ' ου και τραγικοί εκλήθησαν. Θαλής Μιλήσιος εκλειψιν ήλιου σύμπασαν προείπεν. Ίσθμια και Πύθια πρώτως ήχθη μετά Μελικέρτην. Οί ζ' σοφοί ώνομάσθησαν. Άστυάγης Λυδούς κατεπολέμει. Άναξιμανδρος Μιλήσιος φυσικός φιλόσοφος έγνωρίζετο. Άβαρις ήλθεν εκ της Σκυθίας εις Ελλάδα. Κατά τούτους τούς χρόνους τούς παρ' Έλλησιν ζ' φιλοσόφους άκμάσαι λόγος, ών τά όνόματα Σόλων Άθηναίος, Θαλής Μιλήσιος, Πιττακός Λέσβιος, Χείλων Λακεδαιμόνιος, Βίας Πριηνεύς, Άνάχαρσις ό Σκύθης άγράμματος, Κλεόβουλος Λίνδιος. Ιβ' Φωκαείς έθαλασσοκράτησαν έτη μδ'. Νέμεα πρώτον ήχθη άγών ύπ' Άργείων μετά τόν έπ' Άρχεμόρω. Αΐσωπος μυθοποιός έγνωρίζετο, ός ύπό Δελφών άπώλετο. Ό τών Παναθηναίων γυμνικός άγών ήχθη. Εύγάμων Κυρηναίος ό τήν Τηλεγονίαν ποιήσας έγνωρίζετο. 287 Πυθαγόρας ό Σάμιος Όλυμπίασιν εκκριθείς παίδων πυγμήν ως άπαλός προσβάς τούς άνδρας ένίκα. κατά τήν νδ' όλυμπιάδα Άρριχίων Φιγαλεύς τό τρίτον νικών παγκράτιον ψιλισθείς άπέθανε, νεκρός τε έστέφη, φθάσαντος άπειπασθαι του άνταγωνιστου κλωμένου του ποδός ύπ' αυτού. Πεισίστρατος Άθηναίων έτυράννησε και εις Ίταλίαν παρήλθεν. Άναξιμενίδης φυσικός έγνωρίζετο. Στησίχορος τέθνηκε. Σιμωνίδης ήκμαζε. Χείλων εις τών ζ' φιλοσόφων Λακεδαιμονίων έφορος γέγονε.

ΛΥΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ α' Άρδυσος Άλυάτου έτη λς'. β' Άλυάτης έτη ιδ'. γ' Μίλης έτη ιβ'. δ' Κανδαύλης έτη ιζ'. ε' Γύγης έτη λς'. ζ' Άρδυσος έτη λη'. ζ' Σαδυάτης έτη ιε'. ή' Άλυάτης έτη μθ'. θ' Κροΐσος έτη ιε'. Κροΐσος κατά Κύρου στρατεύσας ήλω σόν τή Λυδών βασιλεία διαρκε σάση έτη σλβ'. ούτος θ' βασιλεύς Λυδών γεγονώς έτη ιε' έβασίλευσεν έως του ιδ' έτους Κύρου. Η Λυδών βασιλεία άρξαμένη τώ δψλε' έτει του κόσμου κατελύθη τώ δ ζς', ήτοι Κύρου του Περσών έτει ιδ', διαρκέσασα έτεσι σλβ' έν βασιλευσι θ'.

288 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Άρχιερέων τών άπό Κύρου Ίων πρώτος Ίησοϋς υιός Ίωσεδέκ έτη ζ'. του δέ κόσμου ήν έτος δ νβ'. Έν Βαβυλώνι προεφήτευσε Δανιήλ και Ίεζεκιήλ, έν δε τή Ίουδαία Άμβακούμ, έν δε τή άνακλήσει τής αιχμαλωσίας Άγγαϊος και Ζαχαρίας προεφήτευον. Ζοροβάβελ υιός Σαλαθιήλ υιού Ίεχονίου του βασιλέως και Ίησοϋς ό του Ίωσεδέκ ήγούντο. Ίησοϋς ό του Ίωσεδέκ ιεράτευε' προεφήτευον δεϋστατοι προφητών Άγγαϊος, Ζαχαρίας ό του Άδδώ, και Μαλαχίας. ήγειτο τών Έβραίων Ζοροβάβελ υιός Σαλαθιήλ. Ζαχαρίου και Άγγαϊου και Μαλαχίου προφητεούντων και Ζοροβάβελ και Ίησοϋ έξαρχόντων του λαου και τής οικοδομής έπληρώθη τώ ζ' έτει τής βασιλείας Δαρείου του Ύστάσπου τό έργον του ναου. του δέ κόσμου ήν έτος ε. Ίησοϋν υιόν Ίωσεδέκ τόν άρχιερέα λ' και α' έτος έστοιχείωσαν άπό του λα' έτους Κύρου άρχιερατεύσαντα άπαντες. ή δε γραφή του Έσδρα άπό του α' έτους Κύρου, έν ω' μετά του Ζοροβάβελ ήγήσατο τής αιχμαλωσίας εις τήν Ίερουσαλήμ, άρχιερέα αυτόν όμολογεϊ. καλώς άρα ήμιν έστοιχείωται ζ' έτη ιερατεύσας. άπό γάρ του α' έτους Κύρου έως του κ' έτους Δαρείου έτη ζ' συνάγεται. Ίωακειμ υιός Ίησοϋ ιεράτευσεν έτη λς'. ΠΕΡΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Περσών β' έβασίλευσε Καμβύσης υιός Κύρου έτη ή'. του δέ κόσμου ήν έτος δ πγ'. 289 Καμβύσης έπιστρατεύων κατά τών β' άδελφών Μάγων έφιππος τρωθείς τελευτᾶ. Καμβύσης

κατὰ Ἰώσηππον ζ' ἔτη βασιλεύσας ἐπανιῶν ἐξ Αἰγύπτου θνήσκει ἐν Δαμασκῶ. Τὸν Καμβύσην τινὲς Ναβουχοδονόσωρ νομίζουσι τὸν κατὰ τὴν Ἰουδήθ' οὐκ ἔστι δέ, ὡς προδέδεικται καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα δειχθήσεται. Περσῶν γ' ἐβασίλευσαν Μάγοι ἀδελφοὶ δύο μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ' ζα'. Περσῶν δ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ' ζβ'. Δαρεῖος Ὑστάσπου καὶ Παρυσάτιδος παῖς ἔτι ἰδιοτεύων ηὔξατο τῷ θεῷ, εἰ βασιλεύσοι Περσῶν, ἀνεγεῖραι τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν καὶ πάντα τὰ Ἰουδαίων ἀποδοῦναι ἱερὰ σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις καὶ πατρώοις ἔθεσι. τούτων τῶν εὐχῶν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ ἀκουστής καὶ σύμβουλος αὐτῷ γέγονει. διὸ καὶ ἀνέμνησε συνήθης ὢν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας. Κύρος μὲν τὴν πρώτην Ἰουδαίους ἀνάκλησιν ἐπὶ τὰ σφέτερα προσεφώνησεν ἐκ τῆς ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ αἰχμαλωσίας πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, φιλοτιμησάμενος ἅμα καὶ τὰ πρὸς οἰκοδομήν, καὶ τὸν Ζοροβάβελ υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ υἱοῦ Ἰεχονίου υἱοῦ τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδαῶς ἐκ βασιλικῆς γένουσι τοῦ Ἰούδα ἡγεῖσθαι τῆς ἀνόδου συνεχώρησε, συνεχάρχοντος αὐτῷ καὶ ἀρχιερατεύοντος Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ' καθ' ὃν χρόνον τῶν θεμελίων ὑποβληθέντων τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἶρχθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ β' ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου, ὡς ἐν τῷ Ἔσδρα γέγραπται. Ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως κατέγραψεν κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ Βάλσαμος καὶ Μιθριδάτης καὶ Ταβέλλιος καὶ Ῥάθυμος καὶ Βεέλτεθμος καὶ Ῥαμέλιος οἰγραμματοεῖς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν 290 Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν· βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ κυρίῳ οἱ παῖδες σοῦ Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα καὶ Ῥαμέλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν καὶ οἱ κριταὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ. καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ διότι Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἀποστάτην καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσι τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι καὶ ναὸν ὑποβάλλονται. ἐὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναόν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο· καὶ τὰ ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς. Ἰσοδύναμα τούτοις πρὸς Ἀρταξέρξην, ὡς φησι, γεγραμμένα μετὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἄνοδον πρὸ τῆς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλείας, ὡς τὰ ἐπόμενα δείκνυσι τῆς γραφῆς μετὰ τὴν ἀντίγραφον ἐπιστολήν Ἀρταξέρξου, ἧς ἀναγνωσθεῖσης Ῥάθυμος καὶ Ῥαμέλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τούτου συντασσόμενοι ἀναζεύξαντες κατὰ σπουδὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ μεθ' ἵππου καὶ ὄχλου τάξεως ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας. καὶ ἤργει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, καθ' ὃν χρόνον Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ, φίλτατος προὔπαρχων Δαρείῳ τῷ Ὑστάσπου καὶ διὰ πολλὴν οἰκειότητα τιμηθεὶς, εἶναι εἰς τῶν τριῶν σωματοφυλάκων εὐδοκίμησας ὑπὲρ τοὺς ἄλλους δύο σωματοφύλακας ἐν τῇ περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας προτάσει προετράπη παρ' αὐτοῦ αἰτήσασθαι ὃ θέλει. ὁ δὲ ἀναμνήσας αὐτὸν τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, ἃς ἠὔξατο ἀνοικοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἧ ἡμέρᾳ παρελάμβανε Δαρεῖος τὸ βασίλειον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐχώρισε Κύρος, ὅτε ἠὔξατο ἐκκόψαι Βαβυλῶνα ὁ αὐτὸς Κύρος, ἠξίωσε Ζοροβάβελ τὸν αὐτὸν Δαρεῖον βασιλέα Περσῶν πληρῶσαι τὰς εὐχάς, ἃς ἐκ στόματος ἠὔξατο τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ τότε ἀναστὰς Δαρεῖος κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολάς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους καὶ τοπάρχας καὶ στρατηγούς καὶ σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Ἰουδαίους οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ. καὶ πᾶσι τοπάρχεις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστολάς μεταφέρειν ξύλα 291 κέδρινα

ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν. καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυνατὸν καὶ σατράπην καὶ τοπάρχην καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν χώραν ἣν κρατήσωσιν ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν, καὶ ἵνα Ἰδουμαῖοι ἀφιῶσι τὰς κώμας ἃς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων, καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυτὸν τάλαντα κ' μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαρπώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολήν, ἑπτὰ καὶ δέκα προσ φέρειν ἄλλα τάλαντα, ἰ' κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐγγόνις αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν. ἔγραψε δὲ δοθῆναι καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολήν, ἐν ἧ ἑλατρεύουσι, καὶ τοῖς Λευίταις δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως ἧς ἡμέρας ἐπιτελεσθῆ ὁ οἶκος, καὶ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομηθῆναι. καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ὀψώνια. καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐχώρισε Κύρος ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτοῖς ἐπέταξε ποιῆσαι καὶ ἐξαποστείλαι εἰς Ἱερουσαλήμ. Ταῦτα μὲν ἐν Ἑσδρα πρώτῳ βιβλίῳ γέγραπται, ἅτινα παραθέσθαι ἀναγκαῖον ἐνταῦθα ἠγησάμεθα μετὰ τῶν ἐξῆς παρατετησομένων ἐκ τοῦ β' βιβλίου τοῦ αὐτοῦ Ἑσδρα, ἐπεὶ καὶ μόνος τὰ κατὰ τὴν ἀνάκλησιν ἀπεδείχθη τῆς αἰχμαλωσίας γράψας ὀρθῶς καὶ ὑπὸ τῶν ὀ σοφῶν ἱερέων ἐρμηνευθεὶς ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου σὺν ταῖς λοιπαῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐδοκιμάσθη ἀναγινώσκεσθαι. Τέως δ' οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὀρθῶς ἐστὶ κατανοῆσαι ὅτι Κύρον τὸν παρ' αὐτῷ καλούμενον Ἀρταξέρξην δηλοῖ, πρὸς ὃν κατέγραψε Βάλσαμος καὶ Μιθριδάτης καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς κατὰ τῶν οἰκοδομούντων τὴν Ἱερουσαλήμ τοῦ παυθῆναι τὴν οἰκοδομὴν, πρῶτον μὲν ὅτι φασὶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ διότι Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλήμ. παρὰ τίνος δὲ ἄλλου ἀναβεβήκασιν, εἰ μὴ παρὰ Κύρου; ἔπειτα δὲ ὅτι Ἀρταξέρξης ἀπὸ Κύρου ἕως Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου οὐδεὶς ἐβασίλευσεν, ὡς ἐκ τοῦ κανόνος τῶν βασιλέων δηλοῦται, καὶ αὐθις ὅτι Μιθριδάτην λέγει σὺν Βαλσάμῳ καὶ τοῖς λοιποῖς καταγεγραμέναι τῶν οἰκοδομούντων, ὃν καὶ παρεληφῶτα τὰ 292 ἱερὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου κατὰ πρόσταξιν Κύρου ὡς γαζοφυλάκα προείρηκεν. ἔτι μὴν πρὸς τούτοις, εἰ μὴ ἐπὶ Κύρου γέγονε ταῦτα, ἀλλ' ἐνεργεῖτο τὰ κατὰ τὴν οἰκοδομὴν, πῶς οὐκ ἂν ἐτελειώθη ἂν ἔτεσι τὰ συντελεσθέντα μετὰ ταῦτα ἐν τέσσαρσιν ἀπὸ τοῦ β' ἔτους Δαρείου Ὑστάσπου ἕως τοῦ ζ' ἔτους αὐτοῦ; τῷ γὰρ β' ἔτει Κύρου ἀναβάντες σὺν τῷ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ ἀρχιερεῖ Νεεμία τε καὶ Σαρετᾶ καὶ Μαρδοχαίῳ ἐν μυριάσιν ἀνδρῶν τέσσαρσι καὶ δισχιλίοις τριακοσίοις ἐξήκοντα χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδίσκων καὶ αὐτῶν ἑπτακισχιλίων τλ' καὶ ζ' ἄδόντων καὶ ἄδουσῶν. Τῷ μηνί, φησί, τῷ ζ' συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὤκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ἀνευρέγκαι ὀλοκαυτώσεις ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαύτως τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώσεις τὸ πρῶτον καὶ εἰς ἑσπέραν, καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις τὴν ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ. καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελειχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς κυρίου τὰς ἡγιασμένας καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένῳ ἐκουσίως τῷ κυρίῳ. ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ζ' ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις κυρίῳ. καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη. καὶ ἔδωκαν

ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις, ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόππης κατ' ἐπιχορήγησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ β' τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐν μηνὶ τῷ β' ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς 293 αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ υἱοῦ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω τοῦ νικοποιεῖν ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμιήλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὁμοῦ τοῦ νικοποιεῖν ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, οἱ υἱοὶ Ἰωναδὰδ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται. καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομησαί τὸν οἶκον κυρίου, δηλαδή τῷ ἔτει τῷ γ' Κύρου ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον κυρίου, δευτέρῳ δὲ τῆς ἀναβάσεως αὐτῶν, ἠνίκα καὶ ἔστησαν, ὡς φησὶ τὰ ἀκόλουθα τούτοις ἡ δευτέρα τοῦ Ἑσδρα βίβλος, οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγξι καὶ οἱ υἱοὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις, καὶ πολλοὶ σὺν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες πατριῶν πρεσβύτεροι, οἳ, φησὶν, εἶδον τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελίῳσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι φωνήν. καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν. Καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδαν καὶ Βενιαμίν· καὶ τὰ λοιπὰ περὶ τῶν γεγραμμένων τῷ Μιθριδάτῃ πρὸς Ἀρθασασθὰ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Συριστί, κατὰ τὸ αὐτὸ δηλονότι ἔτος γ' Κύρου, τοῦ παύσασθαι τοὺς οἰκοδομοῦντας τὸν ναόν. Ἀρθασασθὰ δὲ καὶ Ἀρταξέρξην ἕνα τὸν αὐτὸν ὑποληπτέον Περσικῶς καλούμενον, Κῦρον δὲ Ἑλληνιστὶ λεγόμενον, τὸν καὶ τὴν ἄφεισιν αὐτοῖς πρῶτῳ ἔτει αὐτοῦ προσφωνήσαντα καὶ τὴν ἀνοικοδομὴν προστάξαντα τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως καὶ τὴν τῶν ἱερῶν σκευῶν εὐ' χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν, διὰ Σαλμανασάρ μετὰ τὴν τῆς ἀποικίας ἀνάβασιν ἀριθμηθέντων αὐτῶν ἀπὸ Μιθριδάτου Γασβαρηνοῦ γαζοφύλακος Κύρου, ὡς γέγραπται, καὶ αὐθις ἐκ διαβολῆς τῶν γραψάντων αὐτῷ παύσαντα τοὺς Ἰουδαίους οἰκοδομεῖν ἕως τοῦ β' ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου· ὡς ἐκ τούτων σαφῶς παρίστασθαι ὅτι ἐπὶ ἔτη μ' καὶ α' ἔμεινε τὰ θεμέλια ὑποβεβλημένα, ἀπὸ δὲ τοῦ β' ἔτους Δαρείου ἕως ζ' ἀνεπληρώθη διὰ χειρῶν τοῦ αὐτοῦ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἐν μς' ἔτεσιν ὅλοις ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου. διὸ καὶ εἴρηται παρὰ τῶν Ἰουδαίων ὅτι «μς' ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν γ' ἡμέραις ἐγειρεῖς αὐτόν;» πρὸς τὸν κύριον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ. 294 Τούτῳ τῷ β' ἔτει Δαρείου τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ ἰα' μηνὸς σαββάτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην λέγων· ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐφ' ἵππον πυρρόν· καὶ οὗτος εἰστήκει ἀνὰ μέσον τῶν β' ὀρέων τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοί. καὶ εἶπα· τί οὗτοι, κύριε; καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἐγὼ δεῖξω σοι τί ἐστὶ ταῦτα. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀνὰ μέσον τῶν β' ὀρέων καὶ εἶπε πρὸς με· οὗτοι εἰσὶν οὓς ἐξαπέσταλκε κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων καὶ εἶπαν· περιωδύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπε· κύριε παντοκράτορ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερείδες τοῦτο τὸ ὄϊος; Ταῦτα ἐν τῷ προφήτῃ Ζαχαρίᾳ φέρεται κατὰ τὸ β' ἔτος Δαρείου ὡς ἐκ τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀγγέλου πρὸς κύριον λεγόμενα, εἴτε τρόπῳ εὐχῆς εἴτε ἄλλης τινὸς προσωποποιίας χάριν οἰκονομήσαντος τοῦ ἀνεξ ἐρευνήτου θεοῦ τοῖς κρίμασιν, ὅσον δέ γε ἡμᾶς

κατανοῆσαι, δηλοῦντος τοῦ λόγου τὸν ὁ χρόνον ἤδη πεπληρῶσθαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ Ἱερεμίου ἐν τῷ α΄ ἔτει Κύρου, ὡς ἐκεῖσε ἀποδέδεικται κατὰ τὴν τῶν Παραλειπομένων καὶ τοῦ Ἔσδρα γραφῆν, τὸν δὲ λοιπὸν ἀπ' ἐκεῖ νου χρόνον ἕως ἔτους Δαρείου δευτέρου ἀμφιβαλλόμενον εἶναι καὶ μήτε τῆς τελείας ἐρημώσεως καταλογίζεσθαι μήτε τῆς τελείας ἀνοικοδομῆς· διὸ καὶ φησιν «ἕως τίνος οὐκ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ τοῦτο τὸ ἔτος ὁ» ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν «ἕως πότε τὸ ὁ τοῦτο ἔτος παρεκτανθήσεται τὸ ἤδη παρελθόν», καὶ οὐχ, ὡς τινες ὑπειλήφασιν κατὰ τινὰ προσδιορισμὸν συμπληρώσεως ἀριθμοῦ τῶν ὁ ἐτῶν ἀπὸ τῆς καθαιρέσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ ἕως τοῦ β΄ ἔτους Δαρείου λελέχθαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου. Ἄνευ γὰρ πάσης ὑφαιρετικῆς ἢ προσθετικῆς ἐπινοίας πγ' ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ, ἐν ᾧ Σεδεκίας ἠχμαλώτεται σὺν τῷ λαῷ καὶ ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ λαῷ ἐμπέπηρηται· ἀπὸ δὲ τῆς θείας ἀποφάσεως τῆς ἐν τῷ δ΄ ἔτει Ἰωακείμ ἐξενεχθείσης κατὰ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλήμ, ὁπόθεν καὶ ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος 295 ἀναγκαιῶς ἀριθμεῖται, ἔτη εἰσὶν ργ' ἕως τοῦ αὐτοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου. ὅτι δὲ οὐ κατὰ προσδιορισμὸν ἀκριβοῦς χρόνου, ἀλλὰ κατὰ παρέκτασιν εἴρηται τοῦτο πρὸς τοῦ ἀγγέλου, προφανὲς καὶ ἐκ τῶν μετὰ γ' ἔτη ἐν τῷ δ΄ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Δαρείου πρὸς Ζαχαρίαν ἐκ θεοῦ λεγομένων τῆ δ' τοῦ θ' μηνὸς Χασελεῦ πρὸς λέξιν οὕτως· Ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς με λέγων· εἰπὼν πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων· ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ὁ ἔτη μὴ νηστείαν ἐνηστεύσατέ μοι; Ὅρας πῶς οὐ κατὰ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν οὐδὲ ἐνταῦθα ὁ τῶν ὁ ἐτῶν ἀριθμὸς οὐδὲ ἐν τῷ β΄ ἔτει Δαρείου παρείληπται, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ πρώτου ἔτους Κύρου πληρωθέντα κατὰ τὴν Ἱερεμίου πρόρρησιν δηλοῖ. πῶς γὰρ δυνατόν καὶ τῷ β΄ ἔτει Δαρείου καὶ τῷ δ΄ τὰ αὐτὰ ὁ ἔτη καταριθμῆσθαι, ὡς τισὶ νενόμισται, ἀπταιστώσως; Δαρεῖος Ὑστάσπου Περσῶν δ' ἐβασίλευσεν ἔτη λς'. Οὗτος τὰς μυθευόμενας κατὰ τῆς Ἑλλάδος μυριάδας μετὰ Δάτιδος Δατίου καὶ Σαφέρνους τῶν στρατηγῶν ἐξέπεμψε πεισθεῖς τοῖς τυράννοις Ἰππία τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Δημαράτῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ διωχθεῖσιν οἴκοθεν, λοιπὸν δὲ καὶ διὰ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων μὴ καὶ φερόντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν Περσῶν ἀνάγκην. τότε δὴ κακῶς πράττουσιν ἐν Μαραθῶνι Πέρσαι, Μιλτιάδου καὶ Ἀριστείδου καὶ Καλλιμάχου καλῶς ἐστρατηγηκότων, ἐν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἰππίας πίπτει μετὰ τῶν βαρβάρων Ἀθηναίοις μαχόμενος. αὐτὸς δὲ Δαρεῖος οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πάθος ἐξ ἀθυμίας ἀπόλλυται. Ἐπὶ αὐτοῦ τινες νομίζουσι τὰ κατὰ τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ τετελεσθαι παρὰ τοῦ μεγάλου προαγορευθέντα Ἰεζεκιήλ. ἐπιστρατεύσας γὰρ σὺν διαφόροις ἔθνεσιν, ὡς φασί, Συρίαν μὲν καὶ Φοινίκην καὶ τὰς παραθαλασσίους ἐσκύλευσε, τῆ δὲ Ἱερουσαλήμ ἐπελθὼν κατεβλήθη θεήλατος, σκηπτοῖς καὶ πληγαῖς τοῦ θεοῦ πατάξαντος αὐτὸν σὺν τῷ πλήθει καὶ νίκην δεδωκότος χωρὶς ὄπλων τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ πλοῦτον ἄπειρον λαφύρων, στρατηγοῦντος ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας τοῦ Ζοροβάβελ, μεθ' ὃν οὐκ ἤρξεν ἄλλος ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' οἱ ἀρχιερεῖς ἠγεμόνευον.

296 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων θ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ οβ'. Οἱ λέγοντες Κύρον τῶν Περσῶν α' βασιλέα θ' ἔτη μόνα βεβασίλευκέναι ἐπὶ τούτου τοῦ Ἀμύντου φασὶν ἤρχθαι τοῦτον βασιλεύειν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ Ἀλκέτα τοῦ ἠ βασιλέως Μακεδόνων φαμέν κατὰ τὴν ἀκόλουθον τῆ θεία γραφῆ τάξιν. Μακεδόνων ι' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εἰδ'. Κατὰ τοῦτον ἠ Ξέρξου διάβασις· οὗτος δέδωκε τοῖς Πέρσαις ὕδωρ καὶ γῆν. Μακεδόνων ια' ἐβασίλευσε Περδίκκας ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ενή'. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Νάζιοι ἐθαλασσοκράτησαν ιε' ἔτη ι', καὶ μετ' αὐτοὺς Ἐρετριεῖς ις' ἔτη ζ'.

Γέλων Συρακούσιος ἐκράτησεν ἔτη ιζ'. Ἐθαλασσοκράτησαν Αἰγινῆται ιζ' ἔτη ι'. Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν ἐτῶν ζε', οἱ δὲ οε'. Αἰσχύλος τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Ὁ Πειραιεὺς ἐτειχίσθη ὑπὸ Θεμιστοκλέους. Λατῖνοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν. ἐν Ῥώμῃ ὁ δῆμος ἀπέστη τῆς συγκλήτου. Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη. Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐτείχισαν. Ζεῦξις ζωγράφος ἐγνωρίζετο. Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι Πέρσας ἐνίκα ναυμαχία καὶ πεζομαχία, καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος ἐπαύσατο διὰ φιβάλεις ἰσχύδας συστὰς Πέρσαις καὶ 297 Ἀθηναίοις καὶ πᾶσιν Ἑλλησιν ἀπ' αὐτοῦ. Φιβάλεις δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Κρατῖνος καὶ Πλάτων οἱ κωμικοὶ ἤκμαζον. Ἐν Ῥώμῃ Κλαρίων ἀγὼν ἑκατονταετῆς ἤχθη α'. Κράτης ὁ κωμικὸς καὶ Τελέσιλλα καὶ Πραξίλλα καὶ Κλεοβουλίνα ἐγνωρίζοντο. Βακχυλίδης ὁ μελοποιὸς ἤκμαζεν. Ὁ τῆς Ἡρας ναὸς ἐνεπρήσθη. Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους τριακοντούταις. Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους. Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Πρωταγόρας ὁ σοφιστὴς ἤκμαζε. τούτου Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηλάφησαν τοῦ καῦσαι. Ἐν Ῥώμῃ πάλιν ὑπατοὶ. Ἄβαρις Ὑπερβόριος χρησιμολόγος ἐγνωρίζετο. Μέλισσος φυσικὸς ἐγνωρίζετο. Φειδίας πλάστης καὶ ἀγαματοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς τὴν ἔλεφαντίνην Ἀθηνᾶν ἐποίησε. Θεαίτητος μαθηματικὸς ἦνθει. Ἐν Ἰταλία Καμπανῶν ἔθνος συνέστη. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν. ἐν Αἰγύπτῳ μνηθεὶς ὑπὸ Ὀστάνου τοῦ Μήδου σταλέντος ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τῶν τηνικαῦτα βασιλέων Περσῶν ἄρχειν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μέμφεως σὺν ἄλλοις ἱερεῦσι καὶ φιλοσόφοις, ἐν οἷς ἦν καὶ Μαρία τις Ἑβραία σοφὴ καὶ Παμμένης, συνέγραψε περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων καὶ πορφύρας λοξῶς· ὁμοίως δὲ καὶ Μαρία. ἀλλ' οὗτοι μὲν Δημόκριτος καὶ Μαρία ἐπηνέθησαν παρ' Ὀστάνου ὡς πολλοῖς καὶ σοφοῖς αἰνίγι 298 μασὶ κρύψαντες τὴν τέχνην, Παμμένους δὲ κατέγνωσαν ἀφθόνως γράψαντος. Ἴπποκράτης Κῶος ἱητρῶν ἄριστος ἐγνωρίζετο Ἀσκληπιάδης τὸ γένος. Δικάτωρ ἐν Ῥώμῃ πρῶτος κατεστάθη Ῥοῦφος Λάρκιος. Πανύασις ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἀριστείδης ὁ λεγόμενος δίκαιος ἐξωστρακίσθη μετὰ πολλοὺς πόνους ὑπὸ Ἀθηναίων. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰωακεῖμ υἱὸς Ἰησοῦ β' ἱεράτευσεν ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ειβ'. Ἐλιάσιβος γ' ἱεράτευσεν ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εμη'. Ἀφρικανοῦ περὶ τοῦ Ἔσδρα ἑπτακαίδεκάτου ἀπὸ Ἀαρῶν τοῦ πρώτου ἱερέως Συγχωρήσαντος Ἀρταξέρξου τοὺς ὑπολοίπους τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἤθροισεν Ἔσδρας τὰ τε λείψανα τῶν σκευῶν τοῦ ναοῦ ἤλθεν ἔχων εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν νόμον ἐδίδασκεν. ὡς δὲ ἐπύθετο κατ' ἐπιγαμίας αὐτοὺς ἀναμεμίχθαι τοῖς ἔθνεσιν, ἠνάγκαζε τοὺς οὐχ ὁμοεθνεῖς ἔχοντας ἐξεῶσαι ἕκαστον τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ. οἱ δ' ὑπήκουον καὶ τοῦ χειμῶνος ἐπειγομένου τὸ ἔργον ἐπετελεῖτο. Εὐσεβίου περὶ τοῦ Ἔσδρα Ἔσδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο, καθ' ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ἐλιασίβ υἱὸς Ἰωακεῖμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ. ἦν δὲ ὁ Ἔσδρα γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανὴς τῶν ἀπὸ Βαβυλωνίας ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπανελθόντων. τὰ κατὰ τὴν Ἔσθῃρ καὶ Μαρδοχαῖόν φασι τινες. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι· οὐκ ἂν γὰρ ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὴν πράξεις ἢ τοῦ Ἔσδρα γραφῆ. 299 Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Μακκαβαϊκῶν γέγραπται ὅτι Νεεμίας ἐπεσύναξε τὰς προφητικὰς βίβλους καὶ τῶν βασιλέων καὶ ἄλλων θείων γραφῶν βιβλιοθήκην τε κατεβάλλετο. Τὰ κατὰ Νεεμίαν Νεεμίας νομομαθὴς ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οἰνοχόος Ἀρταξέρξου, εἰκοστῷ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα ἄνεισιν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκ Βαβυλῶνος, ἔτι περιόντος Ἔσδρα, τὴν πόλιν τε σὺν τοῖς τείχεσιν ἠγειρεν ἐνόπλοις τοῖς οἰκοδόμοις, ἐπιβουλεύειν αὐτῷ διὰ φθόνον πειρωμένων τῶν πλησιοχώρων ἀλλογενῶν. οὗτος χρεῶν ὀφειλὰς ἀπέκοψε τοῖς Ἰουδαίοις, ἀφορίσας τοὺς ἐθνικοὺς τῶν συναγωγῶν, τοὺς δὲ ὁμογενεῖς ἐκπαιδεύσας σὺν τῷ Ἔσδρα τῷ νόμῳ Μωυσέως ἀκριβῶς καὶ πᾶσι

τοῖς πατρώοις ἔθεσιν. ἐπέκτισε δὲ τὴν πόλιν κατὰ φυλάς. Ἡ δὲ ὠκοδομήθη πλατεῖα καὶ περίτειχος κατὰ τὴν πρόρρησιν Δανιὴλ τοῦ προφήτου, εἰκοστῶ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος ἀρξαμένου τοῦ ἔργου καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ λβ' ἔτος αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφή, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ υἱοῦ Ἰασίβ· μετὰ δὲ τὸν Ἰωδαὲ Ἰωάννης οὐὶδς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν ἔτη ***, μετὰ δὲ τὸν Ἰωάννην ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὕστερον τὸν Μακεδόνα Ἰασδούς. Ἔως μὲν οὖν Ἔσδρα καὶ Νεεμίου αἱ ἐνδιάθετοι Ἑβραϊκαὶ γραφαὶ ἐκκλησιάζεσθαι παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν μακαρίων ἀποστόλων καὶ μαθητῶν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ἡμῶν, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα συμβάντα ἢ πραχθέντα ἕως τῆς θείας σαρκώσεως τοῖς Ἰουδαίοις Ἰώσηπος ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς ἱστορεῖ καὶ Ἀφρικανὸς μετ' αὐτὸν ἐν ἐπιτόμῳ. Τὰς μὲντοι ὁ ἔβδομάδας παρὰ τῷ Δανιὴλ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐντεῦθεν ἀριθμεῖσθαι δεῖ κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη υζ'. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησιν ὅτι εἴ τις ἐντεῦθεν ἀριθμήσειε τὰ παρὰ τῷ Δανιὴλ ὁ ἔβδομάδας, αἱ γίνονται ἔτη υζ', εὐροὶ ἂν αὐτὰς ἐπὶ Νέρωνα Ῥωμαίων αὐτοκράτορα περαιουμένας, καθ' ὃν πολιορκεῖσθαι ἀρξαμένη ἡ πόλις μετὰ Νέρωνα ἔτους β' Οὐεσπασιανοῦ τὴν ἐσχάτην ἄλωσιν ὑπέμεινεν. 300 Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Μακκαβαϊκῶν ἐπιστολῇ τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ἰουδαίοις γέγραπται περὶ Νεεμίου ὅτι ἀνοικοδομήσας τὸ ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον, μέλλων ἀναφέρειν τὴν θυσίαν ἔπεμψε τοὺς ἐγγόνους τῶν ἱερέων ἐπὶ τὸ φρέαρ, ἐν ᾧ κατέκρυψαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας, λαβόντες ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς καὶ Ἱερεμίας φησί, τοῦ ἀγαγεῖν πῦρ ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐχ εὔρον πῦρ, ἀλλ' ὕδωρ παχύ. ἐκέλευσε δὲ Νεεμίας ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου ἀποβάψαντας φέρειν καὶ ἐπιρρᾶναι τοῖς ξύλοις καὶ ὑποκειμένοις θύμασι. τοῦ δὲ ἡλίου ἐπινεφοῦς λάμπαντος ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη κατὰ τῶν θυσιῶν καὶ ἐδαπάνησεν αὐτάς, ὥστε θαυμάσαι πάντας καὶ δοξάσαι τὸν θεὸν μετ' εὐχῆς. Ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφή τελευταία οὕσα τῶν ἐνδιαθέτων βιβλίων τῆς παλαιᾶς θεοπνεύστου γραφῆς ἤρξατο τῆς ἱστορίας ἀπὸ τοῦ ἡ' ἔτους τῆς βασιλείας Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν γεγονότος θαυμαστοῦ πάσχα ὑπ' αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ καὶ περὶ τῶν μετὰ ταῦτα βασιλέων Ἰούδα καὶ περὶ τῆς ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ γεναμένης αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα καὶ ἐμπρησμοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ Κύρου γενομένης ἀφέσεως τοῦ ἔθνους τῷ ὁ ἔτει ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Ἰωακείμ κατὰ τὴν προφητείαν Ἱερεμίου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπανελθόντων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλήμ, τῶν τε ἱερῶν σκευῶν, καὶ ὅπως ὑπὸ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ φθονηθέντες ἐκωλύθησαν ἀναστῆσαι τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν, γραψάντων πρὸς Κύρον κατ' αὐτῶν, καὶ προσέτι περὶ τῆς μβ' ἔτη ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου γεγονυίας δευτέρας ἀφέσεως τοῦ λαοῦ καὶ αὐτῆς διὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἀρχιερέως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ αὐθις τῆς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τρίτης γεγονυίας διὰ Νεεμίου καὶ Ἔσδρα ἀνανεώσεως τῆς πόλεως καὶ τῶν τειχέων Ἱερουσαλήμ.

ΠΕΡΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Περσῶν ε' ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Δαρείου ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εκη'. 301 Ξέρξης Αἴγυπτον παρέλαβε· Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν ἐνέπρησεν αὐτάς ἐπὶ Καλλιάρχου Ἀθηναίων ἄρχοντος. Τινὲς δὲ φασιν ὅτι Ἔσδρας τούτῳ τῷ Ξέρξει υἱῷ Δαρείου φίλος ὢν ἐπὶ αὐτοῦ ἀνήλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ διδάξαι τὸν θεῖον νόμον, ὡς πάντων τῶν κατὰ τούσδε τοὺς χρόνους ἐμπειρότερος γραμματεὺς καὶ ἱερεὺς· ἡμῖν δὲ τοῦτο οὐ δοκεῖ σύμφωνον τῇ τοῦ Ἔσδρα γραφῇ. Μᾶλλον δὲ τὰ κατὰ τὴν Ἰουδήθ ἂν τις ἀξίως ὑπολάβοι πεπραχθαι ἐπὶ τούτου καὶ τὸν Ὀλοφέρνην, ἐπεὶ καὶ Ἰωακείμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὡς ἐν τῇ Ἰουδήθ γέγραπται, ἦν ἀρχιερατεύων κατὰ τοὺς χρόνους αὐτῆς, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐπὶ τούδε τοῦ Ξέρξου.

εὐλόγως ἄρα καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἂν τις τὸν αὐτὸν ὑπολάβοι Ξέρξην, οὗ κατὰ τὸ ἠ΄ ἔτος ὁ Ὀλοφέρνης ἐξαπεστάλη κατὰ πάσης Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς ἐκεῖσε γέγραπται. Οὗτος καὶ τὴν Αἴγυπτον τυραννήσασαν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαρείου καθυπέταξε καὶ τὰς Ἀθήνας ἐνέπρησε σὺν πολλαῖς μυριάσι καὶ ναυτικῶ μεγίστῳ παραγενόμενος εἰς Ἑλλάδα· ὃς εἰσελθὼν τὰς Θερμοπύλας καὶ κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ τῇ στρατηγίᾳ Θεμιστοκλέους ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι νίκη δεινῶς πράξας μόλις ἐπάνεισιν εἰς τὰ οἰκεῖα, Μαρδόνιον καὶ Μασίστιον στρατηγοὺς καταλείψας σὺν λ΄ μυριάσιν ἐν Πλατείαις καὶ Μυκάλη πολέμῳ κρατηθέντας κάκεισε διαφθαρέντας πολλὰ τε βουληθέντας Ἀθηναίοις σπείσασθαι καὶ μὴ δυνηθέντας. Τότε καὶ Φειδίας ὁ πλάστης καὶ Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἤκμαζον. Κατὰ τοῦτόν φασι πρῶτον γενέσθαι δικάτωρα Ῥωμαίοις Τιβέριον Μάρκιον. Καὶ Μιλτιάδην τὸν στρατηγὸν μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι κατὰ Περσῶν νίκην ἐκείνην ἀδίκως ὑπ' Ἀθηναίων μέχρι θανάτου δεθῆναι καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιωθῆναι, ἕως Κίμων ἐαυτὸν εἰς τὸν δεσμὸν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔδωκε, μόλις ἔπειτα λυθεὶς δι' Ἑλπινίκης ἰδίας ἀδελφῆς ἀνδρὶ πλουσίῳ συναφθείσης διὰ τὴν ὥραν, δι' οὗ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔλυσε Κίμωνα. 302 Περσῶν ζ΄ ἐβασίλευσεν Ἀρτάβανος υἱὸς Ξέρξου μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εμθ΄. Περσῶν ζ΄ ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ λεγόμενος Μακρόχειρ ἔτη μα΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εμθ΄. Ἐν ἔτει ζ΄ βασιλεύοντος τοῦ Ἀρταξέρξου ἐν τῷ ε΄ μηνὶ ἀνέβη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ νομοδιδάσκαλος μετὰ πολλῶν αἰχμαλώτων ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, χρυσοῦ ταλάντων ρ΄ καὶ ἀργυρίου ταλάντων χν΄ καὶ λοιπῶν σκευῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἐκλεκτῶν, ὡς γέγραπται ἐν α΄ καὶ β΄ βίβλῳ αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ δοξᾶσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐνώπιον Ἀρταξέρξου καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων καὶ πάντων ἀρχόντων τῶν αὐτοῦ. καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἄρχουσι καὶ γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης διδόναι πᾶν ὃ ἂν γένηται εἰς χρεῖαν τοῦ ἱεροῦ καὶ προσταξῆ Ἔσδρας ἕως ταλάντων ρ΄ ἀργυρίου καὶ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἄλως ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου πρὸς τὸ τελεῖσθαι, φησί, τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ ἕνεκα τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ μηδένα ἄλλον ἄρχειν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πλην Ἔσδρα τοῦ ἀρχιερέως, καὶ καθηγεῖσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς νομίμοις, καὶ ὅσα ἐκεῖσε γέγραπται λοιπὰ περὶ τε τοῦ κολάζειν αὐτὸν τοὺς παραβαίνοντας τὸν νόμον κυρίου, θανατοῦν τε καὶ ἀτιμάζειν καὶ ζημίας ἐπάγειν τοῖς ἀξίοις τούτων, καὶ διδάσκειν ἐπιμελῶς τοὺς ἀγνοοῦντας. καὶ εὐλογητός, φησί, μόνος ὁ κύριος ὁ δὸς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν μου τοῦ βασιλέως. Ταῦτα καὶ ἕτερα παραπλήσια τούτοις ἔγραψεν Ἀρταξέρξης ἐνισχύων τὸν Ἔσδραν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· ὁ δ' αὐτὸς θεοφιλέστατος ὢν καὶ ἐπιστῆμων τοῦ θείου νόμου παραγενόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ τσαύτην ἀκρίβειαν περὶ τὴν φυλακὴν τῶν θείων ἐντολῶν ἐπεδείξατο ὥστε πάντα τὸν λαὸν συμμιχθέντα γυναιξὶν ἄλλοφύλοις καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας παρὰ τὸν Μωυσέως νόμον ἀποζεῦξαι τῆς αὐτῶν συζυγίας, ὅπερ οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ φαίνεται δράσας. Οὗτος παρ' ὄλην τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ ἀρχιερέως ἄλλου οὐ μέμνηται ἢ ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν δὲ ἱερέα γενεαλογεῖ υἱὸν Ἀζαρέου τοῦ Ἐζερίου τοῦ 303 Χελκίου τοῦ Σαλήμου τοῦ Σαδδοῦ τοῦ Βοκοκὰ τοῦ Ἀβασαὶ τοῦ Φινεὲς τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ Ἀαρῶν τοῦ πρώτου ἱερέως. Ταῦτα ἐν τῷ α΄ βιβλίῳ διὰ ἰ γενεῶν ἑαυτὸν καταγαγών, ἐν δὲ τῷ β΄ διὰ ιζ΄ γενεῶν οὕτως ἑαυτὸν γενεαλογεῖ· Ἔσδρας υἱὸς Σαρείου υἱοῦ Ἀζαρίου υἱοῦ Ἐλκία υἱοῦ Σελούμ υἱοῦ Σαδδοὺ υἱοῦ Ἀχιτῶβ υἱοῦ Σαμαρεία υἱοῦ Ἐσδρία υἱοῦ Μαρεῶθ υἱοῦ Ζαρέα υἱοῦ Ὀζεὶ υἱοῦ Βοκκεὶ υἱοῦ Ἀβισουεῦ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου. Καὶ ἀρχιερεὺς δὲ ἐν τέλει τοῦ α΄ βιβλίου αὐτοῦ φέρεται, ἐν οἷς γέγραπται ὅτι «καὶ εἶπεν Ἀταράτης Ἔσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστη καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς διδάσκουσι τὸ

πλήθος ἐπὶ πάντας· ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἀγιωτάτη τῷ κυρίῳ.» Ὡς ἐκ τούτων τεκμαίρεσθαι ἡμᾶς, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν πληροφορεῖσθαι ὅτι αὐτὸς Ἔσδρας ἱεράτευσε μετὰ τὸν Ἰωακείμ υἱὸν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκτον ἐπὶ τῆς Ἰουδαίᾳ καὶ Ὀλοφέρνηου ἐν τοῖς χρόνοις Ξέρξου ἀρχιερατεύσαντα, ὡς τῆς Νεεμίου τοῦ οἰνοχόου Ἀρταξέρξου τούτου ἀναβάσεως μετὰ ἰγ' ἔτη τῆς Ἔσδρα τούτου ἀνόδου κατὰ τὸ κ' ἔτος Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. ὁ γὰρ αὐτὸς Ἀρταξέρξης Μακρόχειρ καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἔσδραν τῷ ζ' ἔτει αὐτοῦ θεόθεν κινηθεὶς ἐξέπεμψε πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίων, καὶ αὐθις τὸν Νεεμίαν μετὰ ἰγ' ἔτη πρὸς ἀνοικοδομὴν τῶν τειχῶν τελείαν καὶ τῆς πόλεως τῷ κ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ πολλὴν οἰκείωσιν δοθεῖσαν καὶ αὐτῷ ὡς θεοφιλεῖ πρὸς Ἀρταξέρξην καὶ αἰτησαμένῳ ἀναστῆσαι τὴν πόλιν τῶν πατέρων. Ἐπὶ τούτου δὲ Ἐλιασοῦβ ἦν ἀρχιερεὺς υἱὸς Ἰωακείμ, ὡς γέγραπται ἐν λόγοις Νεεμίου, ἐν τέλει β' Ἔσδρα βιβλίου, ὅτι «καὶ ἀνέστη Ἐλιασοῦβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ὠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν· αὐτοὶ ἠγάσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς.» ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς κατὰ Νεεμίαν λόγοις ἐμνήσθη αὐτοῦ ἢ τοῦ Ἔσδρα γραφῆ, οὕτως ἂν καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν αὐτὸν Ἔσδραν, εἴπερ ἱεράτευεν, οὐκ ἂν ἀπεσιώπησεν αὐτόν. πλὴν ἐπειδὴ πάντες οἱ προγενέστεροι τὸν Ἐλιασοῦβ, 304 ὄν καὶ Ἐλιάσιβον καλοῦσι, μετὰ Ἰωακείμ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐστοιχείωσαν, ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς. Ἐπὶ Ἀρταξέρξου τούτου τοῦ Μακρόχειρος ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς ἀλλήλους τὸν ἱερὸν λεγόμενον πόλεμον. Τότε καὶ Κάμιλλος παρὰ Ῥωμαίοις ὑπάτευσεν ἄριστος στρατηγὸς ἀλόγως διωχθεὶς ἐκ συκοφαντίας, ὃς οὐ καρτερήσας ὄραν πολιορκουμένην ὑπὸ Γάλλων τὴν Ῥώμην, δύναμιν συλλέξας ἠλευθέρωσε τῆς πολιορκίας τὴν πόλιν ἐπελθὼν ἔξωθεν καὶ διαφθείρας τοὺς πολεμίους. Τότε καὶ Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς παρ' Ἀθηναίοις ἤκμαζε. Τότε καὶ ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος διὰ τὸ γεγονός ὑπὸ Περικλέους ψήφισμα μὴ κοινωνεῖν Μεγαρεῦσι τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ὑβρίσασιν Ἀσπασίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν προσθεμένων τῶν Μεγαρέων τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τότε καὶ Κίμων στρατηγὸς ἀκμάσας, ἀχαριστηθεὶς μετ' οὐ πολὺν ἔξωρίσθη χρόνον ὑπ' Ἀθηναίων τῶν καὶ Ἀριστείδην ἐξορισάντων καὶ τοὺς Θεμιστοκλέους πόνους ἀγνωμονησάντων οὕτως ὡς φάρμακον αὐτὸν ἐλέσθαι καὶ καταλῦσαι τὸν βίον. Τότε καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος, Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης οἱ φιλόσοφοι καὶ Ἰπποκράτης Κῶος ἰητρός· ῥήτορες δὲ Λυσίας τε καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀντισθένης ὠνομάζοντο, Ἀριστοφάνης τε ὁ κωμικὸς καὶ Εὐριπίδης ποιητὴς καὶ Ἡράκλειτος φυσικὸς φιλόσοφος, καθ' οὓς φασὶ καὶ Σωκράτην φιλόσοφον τεχθῆναι.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων ἰβ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος επα'. Μακεδόνων ἰγ' ἐβασίλευσεν Ὀρέστης ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εζε'. 305 ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ἐν Ῥώμῃ Σουνία παρθένος φθαρεῖσα κατωρύγη ζῶσα. Λίθος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν Ποταμοῖς Αἰγός. Σωκράτης ἐγεννήθη. Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης μελοποιοὶ ἐγνωρίζοντο. Ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία. Ἐν Ῥώμῃ Πόρπιλά τις παρθένος ἐπὶ διαφθορᾷ καταγνωσθεῖσα ζῶσα κατωρύγη. Χοίριλος καὶ Προύνικος ἐγνωρίζοντο. Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤκμαζον. Ἰέρων Συρακουσίων ἐτυράννει καὶ ὅλης Σικελίας. Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο. Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει διὰ τὴν Ἀθηναίων ἄνοιαν, ὃς αἷμα ταύρου πίων τελευτᾷ. Σικελίας δημοκρατία. Ἡλίου ἔκλειψις. Ἀναξαγόρας θνήσκει. Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχία Πέρσας νικᾷ καὶ πεζομαχία. Εὐήνιος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης

φυσικοί φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. Ζήνων καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἤκμαζον. Δήμαρχοι ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀγορανόμοι ἠρέθησαν μηκέτι ὄντων ὑπὰ των. Νόμους ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαῖοι μετεστείλαντο, ἀφ' ὧν τὰς δώδεκα δέλτους συνέθηκαν. 306 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἀρχιερεὺς δ' Ἰωδαὲ ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος επβ'. Ἀρχιερεὺς ε' Ἰωάννης ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εριή'. Ἀρχιερεὺς ζ' Ἰαδδοῦς ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερν'. Μανασσῆς ἀδελφὸς Ἰαδδοῦς ἀρχιερέως ὠκοδόμησε τὸ ἐν Γαριζεῖν ἱερὸν Σαμαρείας. ΠΕΡΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Περσῶν ἠ' ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'. Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εζ'. Περσῶν ι' ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ Νόθος ἀνελὼν Σογδιανὸν ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εζα'. Κατὰ τοῦτον τὸν ἐπικληθέντα Δαρεῖον Νόθον ἠ' Ἀθηναίων συμφορὰ γέγονεν ἐν Σικελίᾳ, καὶ Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν. Τότε δὴ καὶ Πολυδάμας Σκοτουσαῖος παγκράτιον νικήσας παρ' Ὄχῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γέγονε μετὰ χρόνους, λέοντας διαχρῶμενος καὶ ὠπλισμένοις γυμνὸς πολεμῶν, παμμεγέθης ὑπάρχων καὶ ἀλκιμώτατος. Περσῶν ια' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης, υἱὸς Δαρεῖου Νόθου, ὁ καὶ Μνήμων, ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερι'. Εὐεβίος φησι· κατὰ τοῦτόν μοι δοκεῖ ἢ κατὰ τὴν Ἑσθῆρ ἱστορία, εἰ δὴ αὐτὸς ἐστὶν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσούηρος, παρὰ δὲ τοῖς ὀ' ἐρμηνευταῖς Ἀρταξέρξης. Τῷ λβ' ἔτει Ἀρταξέρξου υἱοῦ Δαρεῖου Νόθου Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Μακεδόνων βασιλεὺς ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη. Ἐπὶ τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος Κῦρος ἀδελφὸς αὐτοῦ, Δαρεῖου τοῦ Νόθου παῖς καὶ Παρυσάτιδος, οἰκῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ 307 ἀδελφοῦ περὶ τῆς βασιλείας μετὰ πλῆθους Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, συνόντος αὐτῷ Ξενοφῶντος ἱστορικοῦ τοῦ γράψαντος τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ. πολέμου δὲ συστάντος ὑπὲρ τὸν Τίγγριν ποταμὸν σταδίοις τζ' κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, πίπτει μὲν τρωθεὶς ὁ Κῦρος, κρατοῦσι δὲ τῶν Περσῶν Ἑλληνας. Ἀρταξέρξης δὲ μηδ' ὄπλοις κρατεῖν Ἑλλήνων ἰσχύων μηδ' ἀταράχως ἐπανελθεῖν πείθων, παρασπονδήσας δόλω τοὺς στρατηγοὺς διὰ Τησαφέρνης ἀνεῖλε. Ξενοφῶν δὲ τοὺς Ἑλληνας παραλαβὼν, ἀπαχθεὶς εἰς Ἑλλάδα διέσωσε διὰ μαχίμων ἐθνῶν ἐπὶ τὸν Εὐξείνου πόντον ἐπανελθὼν εἰς Βυζάντιον, κάκειθεν ἐλθὼν εἰς Θράκην, Σεύθη τῷ Θρακῶν βασιλεῖ παραδοὺς Λακεδαιμονίους συμμαχήσοντας Θίβρωνι παρέπεμψε διαβιβᾶσας εἰς Πέργαμον ναυαρχοῦντι τῶν Λακεδαιμονίων. Περσῶν ιβ' ἐβασίλευσεν Ὄχος ὁ καὶ Ἀρταξέρξου παῖς ἔτη ε', κατὰ δὲ τινὰς κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερν'. Ὄχος Ἀρταξέρξου παῖς εἰς Αἴγυπτον στρατεύων μερικὴν αἰχμαλωσίαν εἶλεν Ἰουδαίων, ὧν τοὺς μὲν ἐν Ὑρκανία κατῴκισε πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσει, τοὺς δὲ ἐν Βαβυλῶνι, οἳ καὶ μέχρι νῦν εἰσιν αὐτόθι, ὡς πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἱστοροῦσιν. Οὗτος ὁ Ὄχος κρατήσας Αἰγύπτου β' ἔτη ἀναιρεῖται ὑπὸ Βαγῶου τινὸς Πέρσου τῶν ἐν τέλει. Ὁ αὐτὸς καὶ Σιδῶνα κατέσκαψεν. Ἔως Ὄχου καὶ Νεκτανεβῶ ὁ Μανεθῶ τὰς λαΐ δυναστείας Αἰγύπτου περιέγραψε τρίτου τόμου ἔτη αν', τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν συγγραφέων. Μακεδόνων βασιλεῖς ιε'. Οὗτος ὁ Ὄχος εἰς Αἴγυπτον ἐπιστρατεύσας ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς Ἀρταξέρξου, ὡς καὶ ἄλλοι, μετὰ ταῦτα ἐκράτησεν Αἰγύπτου, φυγόντος Νεκτανεβῶ, ὡς τινές, εἰς Αἰθιοπίαν, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Μακεδονίαν· ἠνίκα καὶ Ὀλυμπιάδι μιχθεὶς διὰ γοητείας υἱὸν ἔσχεν Ἀλέξανδρον Ἄμμωνοσεῖναι θεοῦ υἱὸν νομιζόμενον. 308 Περσῶν ιγ' ἐβασίλευσεν Ἀρσῆς Ὄχου ἀδελφὸς ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερνέ'. Περσῶν ιδ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ἀρμουσάμου ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερνθ'. Οὗτος ὁ Δαρεῖος ὁ Ἀρμουσάμου συμβαλὼν Ἀλεξάνδρῳ ἐν Ἰσοῶ ποταμῶτῃς Κιλικίας ἠττᾶται. Ἰωσήπου Δαρεῖος Ἀρσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος καθεῖλε, Σαναβαλλέτην τινὰ Χουσαῖον σατράπην ἔπεμψεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονε Νικᾶς ὁ τοῦ τηνικαῦτα ἀρχιερέως Ἰαδδοῦς ἀδελφός, ὁ καὶ Μανασσῆς, ὃν μὴ δυνηθεὶς Σαναβαλλέτης εἰς Ἱερουσαλήμ

καταστήσαι ἀρχιερέα, κτίζει ναὸν ἐν τῷ ὄρει Γαριζεῖν, δεθηεὶς πρῶτον μὲν Δαρείου, ἔπειτα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἀρχιερέα ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῷ ὑπὸ Σαμαρειτῶν νῦν προσκυνουμένῳ. ΑἰΓΥΠΤΙΩΝ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΙ Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν δευτέρῳ ἔτει Νόθου Δαρείου. Αἰγυπτίων κη' δυναστεία Ἀμυρταῖος Σαΐτης ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εζβ'. Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία Μενδησίων βασιλέων δ'. ὧν α' Νεφερίτης ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εζή'. Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία, β' Ἄχωρις ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερδ'. Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία, γ' Ψάμμουθις ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εριζ'. Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία, δ' Νεφερίτης μήνας δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εριθ'. 309 Αἰγυπτίων λ' δυναστεία Σεβεννυτῶν, α' Νεκτανέβης ἐβασίλευσεν ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερκ'. Αἰγυπτίων λα' δυναστεία Σεβεννυτῶν, Νεκτάνεβος β', ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερκη'. Αἰγυπτίων λβ' δυναστεία, β' Τεῶς ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερμς'. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Πλάτων πρὸς Σωκράτην ἐφοίτα· Σιμίας καὶ Κέβης καὶ οἱ λοιποὶ Σωκρατικοί. Ἀφρικανοῦ Ὀλυμπιάς πζ'· ὁ Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος ζ' καὶ εἰκοσαετής, ὃν Θουκυδίδης συνέγραψε, δι' Ἀσπασίας πόρνας β' καὶ στήλας κατὰ Μεγαρέων ἀστυγειτόνων Ἀθηναίους συνέστη. Ὀλυμπιάς πη'· Βακχυλίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο. Ἀθηναίους ἔπεισεν ὁ λιμός. Σωκράτης φιλόσοφος καθαρτικὸς ἦνθει. Εὐπόλις καὶ Ἀριστοφάνης κωμικοί, Σοφοκλῆς τε ὁ τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Γοργίας καὶ Ἰππίας καὶ Πρόδικος, ὡς δὲ τινές, καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης κατὰ τούτους ἤκμαζον. Πῦρ ἐκ τῆς Αἴτνης ἐν τοῖς κατὰ Σικελίαν τόποις ἐρράγη. σεισμῶν γεγονότων ἢ πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη σχισθεῖσα νῆσος ἐγένετο. Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐσπέισαντο. Εὐδοξος ὁ Κνίδιος ἐγνωρίζετο. Λακεδαιμόνιοι ἀπόκισαν Ἡρακλεΐδα. Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ. 310 Ἀθηναῖοι ἐτυραννήθησαν. Ἀλκιβιάδην ἀνείλε Φαρνάβαζος. Κύρου Πέρσου ἀνάβασις, ἦν ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου. Σωκράτης ῥήτωρ, Κτησίας, Διόδωρος ἐγνωρίζοντο. Ἀθηναῖοι τὰ κδ' Ἑλληνικὰ γράμματα κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο, ἰς μόνον ὄντα πρότερον. Οἱ ἐν Ἀθήναις τύραννοι κατελύθησαν. Ἀθηναῖοι ἠττηθέντες ὑπὸ Λυσάνδρου ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς παρέδωσαν ἑαυτοὺς Λακεδαιμονίοις ἔτη ρνζ'. Ῥόδιοι ἐκ τῆς Τριπόλεως εἰς μίαν συνῆλθον πόλιν. Καὶ Κύρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀνελθὼν ἀναιρεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν, ὃς ἠγήσατο τῶν μυρίων ἐν τῇ καθόδῳ. Οἱ λ' ἐν Ἀθήναις κατελύθησαν τύραννοι. Σαλπικτῶν καὶ κηρύκων ἀγῶν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ἐλίκη καὶ Βοῦρα πόλεις ἐν Ἀχαΐᾳ ἦτοι Πελοποννήσῳ κατεπτώθησαν μεγάλῳ σεισμῷ, ὧν ἔτι κατὰ θάλασσαν ἵχνη φαίνεται τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιὰ. Εὐδόξιος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο. Καρχηδονίων ὁ ἱερὸς πόλεμος. Σκηπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαῖος δικάτωρ πορθήσας Καρχηδόνα Ἀφρικὴν τὴν χώραν μετωνόμασε. Σωκράτης ἐξ ἀνοίας Ἀθηναίων ἀποθνήσκει, κατακριθεὶς πιεῖν τὸ κώνειον. 311 Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς αὐθις ἐνεπρήσθη. Διογένης κυνικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει. Πλάτων καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ φιλόσοφοι ἦνθουν. Γαλάται καὶ Κέλται Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπετωλίου. Εὐαγόρας βασιλεύων τῆς Κύπρου ἐξέστη. Πρεσεντίνους ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι. Ἰσοκράτης σοφιστὴς ἤκμαζε. Διονύσιος τύραννος Σικελίας ἀπέθανε κρατήσας ἔτη ιη'. μεθ' ὃν ὁ β' υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ νεώτερος, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἐν Σικελίᾳ γέγονε τὸ β'. Ἀριστοτέλης Πλάτωνι ἐμαθήτευσεν ἀπὸ ἰζ' ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Τότε, φασί, καὶ Σωκράτης ἐξ ἀνοίας τῶν Ἀθηναίων τὸ κώνειον πίων ἐτέλεσε τὸν βίον. Ἐπ' αὐτοῦ Διονύσιος ἐτυράννει τῆς Σικελίας, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἀποδημήσας ἱστορίας ἔνεκα τῶν λεγομένων Αἰτναίων τοῦ πυρὸς κρατήρων, ὡς φασιν οἱ κατ' αὐτὸν φιλόσοφοι, ὡς δὲ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ κατὰ Πλάτωνος γράψας, Σικελικῆς χάριν τραπέζης, τῷ τυράννῳ γινώσκειται διὰ τινος Δίωνος γυναικαδέλφου τοῦ Διονυσίου

άνδρὸς προσκειμένου φιλοσοφία. ὡς δὲ ἐπηρώτησε Διονύσιος Πλάτωνα, τίς εὐδαίμων ἐν ἀνθρώποις, ἐλπίζων ἀκοῦσαι παρὰ τοῦ φιλοσόφου ὅτι σύ, ὁ δ' οὐ κολακεύσας τὸν τύραννον, ἀλλ' εἰπὼν ὅτι Σωκράτης, ἀπαντᾷ τοὺς κατ' ἐκεῖνον ζῶντας φιλοσόφως. αὐτὴς ἠρωτήθη, τί ἔργον πολιτικοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο τῷ αὐτῷ τυράννῳ τὸ καλοῦς καὶ ἀγαθοῦς ποιεῖν τοὺς πολίτας, ἀκούσειν ποθοῦντι παρὰ Πλάτωνος ὅτι τὸ ὀρθῶς δικάζειν· ἡὔχει γὰρ ἐπὶ τούτῳ Διονύσιος. εἶτά φησι· τὸ ὀρθῶς δικάζειν τίνος ἔργον σοὶ δοκεῖ; πρὸς δὲ ὃν ὁ Πλάτων· μόνιον τι μικρὸν πολιτικοῦ τὸ δικάζειν ὀρθῶς. ἀκεσταῖς γὰρ εὐόικασι τοῖς τὰ διερωγῶτα ἱμάτια ἀνυφαίνουσι. τρίτον αὐτὸν ἐπανήρετο τὸ τύραννον εἶναι, φάς, ποταπὸν σοὶ φαίνεται; πρὸς δὲ ἄντεφῃ Πλάτων· 312 σφόδρα δεινόν, ὅπου γε καὶ τὰ κουρευτικὰ μαχαίρια φοβεῖται μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθῆ. Πρὸς ταῦτα, φασὶν οἱ Πλατωνικοὶ Πλάτωνος ὑπεραπολογούμενοι τοῦ διδασκάλου ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Ἀριστείδου, Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος χαλεπήνας ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ μηδ' ὅλως αὐτὸν κολακεύσαντι ἀπεφῆναι Πλάτωνα Συρακουσῶν αἴρεσθαι ἡλίου ὑπὲρ γῆν ὄντος, καὶ ἐπρίατο αὐτὸν Ἀννίκηρὶς τις ἐξ Αἰγίνης, οὗ χάριν ὁ λόγος παρὰ τοῖς Πλατωνικοῖς μέχρι νῦν ἐπεκράτησε· καὶ οὐδεὶς Ἀννίκηριν ἐγίνωσκεν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. ἕτεροι δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι Πόλλιδι τινὶ πρὸς πρᾶσιν παραπλέοντι τὴν Σικελίαν παραδοὺς ὁ τύραννος ἐκβάλλει τῆς νήσου, ὃς τὸν φιλόσοφον παραλαβὼν Αἰγινήταις πρὸς Ἀθηναίους οὐκ εἰρηνεύουσι προσορμίσας ἀποδέδωκε τὸν Πλάτωνα, τοῦτο κελεύσαντος αὐτῷ λάθρα τοῦ Διονυσίου. αὐτὸς δὲ Πλάτων τοῦ πριαμένου μεταθέντος αὐτὸν εἰς Ἀθήνας διαπλεῖ. Διονυσίου δὲ τελευτήσαντος ἡ ἔτει τῆς τυραννίδος κρατεῖ Διονύσιος παῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν· τῆς δὲ Σικελίας τυραννεῖ, Πλάτωνά τε μετακαλεῖται τῷ Δίῳνι χαριζόμενος καὶ σφόδρα τιμᾶ παραγενάμενον διὰ τὴν Δίῳνος προτροπὴν ἐλπίδι τοῦ μεταβάλλειν εἰς ἀριστοκρατίαν τὴν τυραννίδα. Δίῳνος δὲ συκοφαντία προδοσίας ἐκδιωχθέντος ὑπὸ τοῦ τυράννου τῆς νήσου καὶ πλεύσαντος εἰς Ἀθήνας ἐκπέμπεται καὶ Πλάτων, ἐν ἧ μεταμεληθεὶς ὁ τύραννος μετακαλεῖται Πλάτωνα, ὑποσχόμενος ἐπαναγαγεῖν καὶ Δίῳνα δι' αὐτόν. καὶ παραγίνεται Πλάτων, Διονυσίου δὲ ψευσαμένου μετ' ὀλίγον ἀπαίρει. Ὁ δὲ Δίῳν ἐπαναστὰς μεθ' Ἑλληνικῆς δυνάμεως ἐκβάλλει Διονύσιον τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς τε μετ' ὀλίγον ἀναιρεῖται παρὰ τινῶν οἰκείων· καὶ Διονύσιος πάλιν κρατεῖ, ὃς ὑπὸ Κορινθίων καὶ Τιμολέοντος στρατηγοῦ ἀχθεὶς ἐν Κορίνθῳ ἀσχήμως ἐκεῖ τελευτᾷ ἐν πενίᾳ καταγῆράσας. Πλάτων τελευτῶν κατὰ τὴν ρζ' ὀλυμπιάδα Σπεύσιππον ἀδελφιδοῦν διάδοχον τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς προεστήσατο. Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου Σταγειρίτης μαθητὴς Πλάτωνος ἦνθει. 313 τούτου μαθητὴς γνησιώτατος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου πᾶσαν λογικὴν καὶ σωματικὴν παιδείουσιν ἀσκηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ σοφία καὶ λόγοις δογματικοῖς. Ἦνθουν Ξενοκράτης διάδοχος Σπεύσιππου Πλάτωνος, Κράτης καὶ Διογένης κυνικοί, καὶ Ἰππαρχία Κράτητος γυνὴ φιλόσοφος. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. Ἡρίνα ποιήτρια. Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεσε Σικελίας. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εζη'. Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερβ'. Μακεδόνων ις' ἐβασίλευσε Πausanias ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εργ'. Μακεδόνων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερδ'. Μακεδόνων ιη' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερθ'. Μακεδόνων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερια'. Μακεδόνων κ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερκγ'. Μακεδόνων κα' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερκδ'. Μακεδόνων κβ' ἐβασίλευσε Περδίκκας ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερκζ'. Μακεδόνων κγ' ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερλγ'. Οὗτος δοθεὶς πρὸς

ὀμηρείαν εἰς Θήβας Ἐπαμυνοδότῳ κατὰ τὰς Θήβας ἀκμάζοντι στρατηγικῶ ἀνδρί, τότε ζηλωτῆς γέγονε τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς, 314 βασιλεύσας δὲ ὄντως μετῶν τοῖς πράγμασιν· ὄθεν καὶ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν μεγάλως ἠΰξησε. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Παυσανίου Ἀλέξανδρος παῖς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Πέρσας καταπολεμήσας. Μακεδόνων κδ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ' ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος παῖς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερνς'. Ἀλέξανδρος Ἰλλυριοὺς καὶ Θρακκας εἴλε, Θήβας κατέσκαψε, τοὺς Δαρείου στρατηγούς ἐπὶ τῷ Γρανικῷ ποταμῷ Λυδῶν ἐνίκησε, Σάρδεις εἴλε, Τύρον ἐπολιόρκησεν, Ἰουδαίαν προσελάβετο, καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἰαδδοὺς ἐτίμησε θύσας τῷ θεῷ, ὡς παρ' αὐτοῦ τὴν οἰκουμένην ὁμολογῶν προσειληφέναι· ἧς καὶ ἐπιμελητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τόπων Ἀνδρόμαχον κατέστησεν· ὃν ἀνελόντες οἱ τὴν Σαμαρέων οἰκοῦντες δίκας ἔτισαν ἐπανελθόντος Ἀλεξάνδρου ἐξ Αἰγύπτου. τὴν Σαμαρείαν πόλιν ἐλὼν Ἀλέξανδρος Μακεδόνας ἐν αὐτῇ κατώκισεν. Ἑλλήνων βασιλείας ἔτος α' ἀπὸ ζ' ἔτους Ἀλεξάνδρου ἀριθμοῦσιν· Ἑλληνες γὰρ καὶ Μακεδόνες οἱ αὐτοί. Ἀπὸ ζ' ἔτους Ἀλεξάνδρου ἕως κβ' Κλεοπάτρας ἔτη τ'. Ἀλεξάνδρεια ἢ κατ' Αἴγυπτον ζ' ἔτει Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη. Τῷ αὐτῷ ἔτει τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ διὰ τὸν Ἀνδρομάχου φόνον ἐπανιῶν Ἀλέξανδρος ἐξ Αἰγύπτου ἐτιμωρήσατο, Μακεδόνας ἐγκατοικίσας τῇ πόλει αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔτει ἢ ἐν Ἀρβήλοις τῆς Μηδικῆς ἦχθη μάχη, καθ' ἣν Δαρεῖος μὲν ὑπὸ τῶν περὶ Βῆσσον ἀνηρέθη τῶν Βακτριανῶν, Ἀλέξανδρος δὲ τὴν Περσικὴν βασιλείαν σὺν τῇ Βαβυλῶνι καὶ Σουσαῖν προσηγάγετο, διαρκέσα σὰν ἀπὸ Κύρου ἕως Δαρείου ἔτη σλ'. ὁ αὐτὸς Ὑρκανοὺς καὶ Μάρδους ἐχειρώσατο, Βῆσσοις συνελήφθη, Ἀλέξανδρος Σογδιανὴν κατεστρέψατο. ὁ αὐτὸς τὴν Ἀορνήν πέτραν ἐχειρώσατο καὶ Βερναβοᾶν ποταμὸν Ἰνδῶν πρὸς Δάνδαμιν διέβη Βραχμανόν. 315 Σπουδὴν θέμενος τὸ ἐρο' ἔτος τοῦ κόσμου κατὰ τὸ τέλος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα ἀποδείξει συντρέχον, ὡς ἂν καὶ τὰ ἀπὸ Φιλίππου μετὰ Ἀλέξανδρον ἔτη λαμβανόμενα κατὰ τοὺς Πτολεμαίου προχείρους τῆς ἀστρονομίας κανόνας ὁμοφωνεῖν ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἡμῖν ἔτεσιν, εὗρον Κῦρον τὸν ἀ' βασιλέα Περσῶν ἐν τοῖς ἀπὸ Ναβονασάρου καταγομένοις ἐπὶ Ἀλέξανδρον ἔτεσιν θ' μόνον ἔτη βασιλεύσαντα Περσῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἀκριβέσι κανονίοις. μὴ δυνάμενος δὲ Κῦρον οὕτω στοιχειῶσαι διὰ τὸ ταῖς θεαῖς γραφαῖς ἀντιπίπτειν (ἀπανταχοῦ γὰρ λά' ἔτη κεῖται βασιλεύσας παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς) ἐξ ἀνάγκης ἐκ τῶν ὄχλου χρόνων ἀμφιβαλλομένων παρ' ἐνίοις ὑφελὼν ἔτη τὰ δοκοῦντα εἶναι περιττὰ ἀντὶ τῶν κ' ε' μόνον ἐπ' αὐτοῦ ἐστοιχείωσα, καὶ ἔστιν ὁ κανὼν σύμφωνος. Ὁ περὶ τῆς βασιλείας Μακεδόνων λόγος διὰ τὴν ἀρετὴν Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῖς φιλομαθέσι καὶ περὶ ταῦτα σπουδὰ ζουσιν ἀναγκαῖος πέφυκε. προκείσθω γοῦν κεφαλαιωδῶς ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀρχόμενος ἀπὸ Κάρανου τοῦ πρώτου βασιλέως Μακεδόνων ἕως Ἀλεξάνδρου. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γένος τοῖς βασιλεῦσι τῶν Μακεδόνων εἰς Ἡρακλέα ἀναφέρεται. μετὰ γὰρ τὴν ἄλωσην Τροίας ἔτεσιν π' Ἡρακλεῖδαι κατέσχον τὴν Πελοπόννησον, ἐξ ὧν αἱ τῶν Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων βασιλείαι πρῶται συνέστησαν. χρόνοις δὲ ὕστερον περὶ τὰ τέλη τούτων ἢ τῶν Μακεδόνων ἤρξατο βασιλεία οὕτως. Κάρανος ὁ Ἀργεῖος ἀδελφὸς ὦν Φεῖδωνος ἐνὸς τῶν ἀφ' Ἡρακλέους 316 καταγόντων τὸ γένος καὶ τῆς Ἀργείας βασιλεύοντος σπουδάζων ἑαυτῷ χώραν κατακτήσασθαι δύναμιν ἤθροισε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐκ τῆς ὅλης Πελοποννήσου, μεθ' οἷς τοῖς ὑπὲρ Μακεδονίαν τόποις ἐπιστρατεύσας, συμμαχήσας ἅμα καὶ τινι τῶν Ὀρεστῶν λεγομένων δυνάστη περὶ τὴν χώραν κατὰ τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων, τὴν ἡμίσειαν ἔλαβε χώραν καὶ πόλιν ἠγείρε κατὰ χρησμόν καὶ βασιλείαν ἐν αὐτῇ συνεστήσατο, ἣν οἱ κατὰ γένος ἐξ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν διεδέχοντο. Οὗτος ὁ Κάρανος ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους ια' ἦν, ἀπὸ δὲ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλεῖδων κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον ζ'.

γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν οὕτως, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος, οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν εἷς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φεΐδωνος τοῦ Ἀριστοδαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεοστίου τοῦ Κισσίου τοῦ Τημένου τοῦ Ἀριστομάχου τοῦ Κλεαδάτους τοῦ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποϊάντος τοῦ Κροΐσου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυ βιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρους τοῦ Τημένου, ὃς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. Οὗτος ὁ Κάρανος λ' ἔτη ἐβασίλευσε· μεθ' ὃν Κοῖνος παῖς ἔτη κη'. μετὰ δὲ τοῦτον ὁ υἱὸς Κάρανος ἔτη λ' Τυριμμάς ἔτη μέ', καὶ τὴν λοιπὴν τῆς Μακεδονίας προσελάβετο χώραν καὶ καθ' ὅλου τὴν βασιλείαν ἠύξησεν. εἶτα Ἀργεῖος παῖς Τυριμμάς ἔτη λδ', μεθ' ὃν Φίλιππος υἱὸς Ἀργεῖου ἔτη λε'. πρὸς οἷς Ἀλκέτας ὁ Φιλίππου υἱὸς ἔτη ***, εἶτ' Ἀμύντας υἱὸς Ἀλκέτου ἔτη ***, ἐξῆς Ἀλέξανδρος Ἀμύντου. Οὗτος κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν Πέρσαις ἔδωκεν ὕδωρ καὶ γῆν. οὗτος ἔσχε β' υἱούς, Περδίκκαν καὶ Ἀμύνταν, ὧν Περδίκκας μὲν ἐβασίλευσεν ἔτη ***, Ἀμύντας δὲ πάντα τὸν βίον ἰδιωτικῶς ζήσας κατέλιπεν υἱὸν Ἀριδαῖον, οὗ παῖς γέγονεν Ἀμύντας ἕτερος ὁμώνυμος τῷ πάππῳ, περὶ οὗ 317 ἐξῆς λεχθήσεται, πῶς ἐπὶ τὴν βασιλείαν παρήλθε. μετὰ γὰρ Περδίκκαν Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς παραγεννηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διῆξε τιμώμενος παρ' αὐτῷ. Ἀρχελάου δ' ἀναιρεθέντος διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ὀρέστης υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ'. ὃν ἀνεῖλεν Ἀερόπας ἐπίτροπος καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτὸν ἔτη δ'. μεθ' ὃν Ἀμύντας ἔτος ἀ' βασιλεύσας ὑπὸ Μακεδόνων ἐξεβλήθη. καὶ Ἀμύντας ὁ προρρηθεὶς καθεῖρθη, υἱὸς μὲν Ἀριδαίου τοῦ υἱοῦ Ἀμύντου τοῦ Ἀλεξάνδρου, καθ' ὃν, ὡς προεῖρηται, γέγονεν ἡ Ξέρξου διάβασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἀμύντου τοίνυν τούτου βασιλεύσαντος ἔτη ιβ' διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος υἱὸς αὐτοῦ πρῶτος ἔτος α'. μετὰ δὲ τοῦτον Πτολεμαῖος ἤρξεν ὁ λεγόμενος Ἀλωρίτης, ἀλλότριος τοῦ γένους, ἔτη ***. τοῦτον ἀνελὼν Περδίκκας υἱὸς καὶ αὐτὸς Ἀμύντου, ἔτη κγ' κρατήσας τῆς βασιλείας Μακεδόνων, δεόντως τε ἅπαντα πράξας καὶ κατὰ τάξιν, μεγίστην πασῶν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην ἀναδείξας τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν, οὗτος τοὺς περὶ τὴν χώραν ἅπαντας ἐδουλώσατο πολεμίους, βουληθεὶς καὶ αὐτοὺς Ἑλληνας ὑπὸ χεῖρα ποιήσασθαι, μεγάλην κτησάμενος δύναμιν καὶ Τριβάλλους ὑποτάξας. ἐπ' αὐτοῦ Πλάτων μὲν τελευτᾷ καταγεράσας, Ἀριστοτέλης δ' ὁ Σταγειρίτης Νικομάχου παῖς ἦνθει, οὗ καὶ ἀκροατῆς γέγονεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τούτου παῖς ἐξ Ὀλυμπιάδος γαμετῆς, ἦν Ἑλληνὲς φασιν ἐξ Ἀχιλλέως τοῦ Θέτιδος φέρειντὸ γένος. Φίλιππος οὗτος πρὸ μικροῦ χρόνου τῆς τελευτῆς τὸ Βυζάντιον ἐπολιόρκησε· συμμαχούντων δὲ Βυζαντίοις Ἀθηναίων διὰ Χάρητος στρατηγοῦ ἀποτυχῶν ὁ Φίλιππος ἐπὶ Χερρόνησον χωρεῖ, καὶ ταύτην λαβὼν ἐπανῆλθε. τότε καὶ Ἀθηναίοις σπένδεται βασιλεύσας, ὡς προλέλεκται, ἔτη κγ', καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Πausανίου κατὰ τὴν ρ' Ὀλυμπιάδα ἀρχομένην, καθ' ἣν 318 Ἀλέξανδρος παῖς ἐβασίλευε Μακεδόνων. μετὰ γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον ἀναδέδεικται κατὰ τὸ α' ἔτος Δαρείου Ἀρσάμου Περσῶν βασιλέως μετὰ Κῦρον γεγονότος. Μέχρι τοῦ νῦν τῆς ἀρχῆς Ἀλεξάνδρου γίνεται χρόνος ἀπὸ μὲν α' Ὀλυμπιάδος καὶ αὐτῆς ἀρχομένης, καθ' ἣν Ῥωμύλος Ῥώμην κτίζει, ἔτη υκ', ἀπὸ δὲ Τροίας ἀλώσεως ἔτη ω'. Ἀλέξανδρος οὖν εἰκοστὸν ἄγων ἔτος κατὰ Δέξιππον πᾶσαν ἄσκησιν ἠσκημένος σωματικὴν, αὐτοῦ τε γνησιώτατος Ἀριστοτέλους γεγινώς τοῦ δαιμονιῶντος φοιτητῆς, ἐπὶ τὴν πατρῶαν παρήλθε βασιλείαν. καὶ πρῶτον μὲν Θράκης καὶ Ἑλλάδος ἀπάσης πλὴν Λακεδαιμόνος μόνης κρατήσας, εἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν διὰ τὸν Περσικὸν περαιοῦται πόλεμον, ἐν Γρανικῷ τε ποταμῷ πρότερον καταγωνισάμενος τῶν Περσικῶν στρατευμάτων, ἔπειτα καὶ ἐν Ἰσῶ τῆς Κιλικίας αὐτῷ πολεμῆν Δαρείῳ, καὶ τελευταῖον εἶσω χωρεῖ τῆς Ἀσσυρίας. καταλαβὼν δὲ Δαρεῖον ὑπὸ Βησοῦ τινος τῶν ἀρχόντων ἀναιρεθέντα θάπτει μεγαλοπρεπῶς, ἔχων

ἤδη τὴν αὐτοῦ γαμετὴν ἀπὸ τῆς ἐν Ἴσῳ μάχης σὺν τῇ μητρὶ τε καὶ τοῖς τέκνοις, βασιλεύει δὲ βασιλείαν Περσικὴν ἅμα τῇ βαρβάρῳ διαίτη. γενόμενος δὲ καὶ ἐν Καυκάσῳ κρατεῖ τῶν αὐτόθι βαρβάρων Μαιώτιδος λίμνης ἑλθών. κάκειθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἴνδους παντός τε κρατήσας ἔθλους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεύγνυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν. τελευτᾷ δὲ τὸν βίον ἐκεῖ νόσῳ καμών. θάπτεται δὲ μετὰ βραχὺ τὸ σῶμα εἰς τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν, ἣν μετὰ τὴν ἐν Ἴσῳ μάχην αὐτὸς ὠκοδομήσατο, Τύρον καὶ Γάζαν καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις παρασησάμενος πλὴν Ἱεροσολύμων διὰ τὴν ἐξῆς παρατεθησομένην αἰτίαν, ἐκ Παλαιστίνης εἰς Αἴγυπτον ἑλθών· θάπτεται οὖν τὸ σῶμα σταλὲν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ 319 Ἀριδαίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρὸς πατρός, ὃς μετὰ Ἀλέξανδρον ἤρξε Μακεδόνων, μετονομασθεὶς ὑπ' αὐτῶν Φίλιππος, σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐκ Ῥωξάνης τῆς Δαρείου παιδὸς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐγγὺς ἔτη ζ'. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οὖν τούτου οἱ χρόνοι τῶν προχείρων κανόνων κατὰ Πτολεμαῖον ληφθέντες καὶ τὰ κατὰ ἀποκατάστασιν Αἰγυπτιακοῦ ἔτους ψηφίζονται. Ὅσα μὲν οὖν ἐχρῆν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας περὶ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς παραθέσθαι συνοπτικῶς ἤδη προτέτακται μέχρις αὐτοῦ. λοιπὸν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν διαδεξαμένους τὴν ἡγεμονίαν ἐπισημοτέρους ἄξιον εἰπεῖν καὶ αὐτοὺς ἐν κεφαλαίῳ. Μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν διαιροῦνται τὴν ἡγεμονίαν Μακεδόνων μὲν, ὡς ἤδη λέλεκται, Ἀριδαῖος ἀδελφὸς αὐτοῦ πρὸς πατρός ἐκ Φιλίνης τῆς Θετταλῆς ὁ ἐπικληθεὶς Φίλιππος πόθῳ τῶν Μακεδόνων τῷ πρὸς τὸν πατέρα Φίλιππον, καὶ Ἀλέξανδρος παῖς Ἀλεξάνδρου ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὁξυάρτου· εἶτα καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστος, ὧν οἱ προὔχοντες ἦσαν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου κληρωσάμενος τὴν Αἰγύπτου βασιλείαν, Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Συρίας καὶ Κιλικίας μέχρι Βαβυλῶνος, Περδίκκας ὁ λαβὼν παρὰ Ἀλεξάνδρου τὸν δακτύλιον ἐπὶ τῆς μεγάλης τάττεται Φρυγίας, Λυσίμαχος τὴν εἰς δεξιὰ τοῖς πλέουσι τὸν Πόντον ἡγεμονίαν παραλαμβάνει, Ἀντίγονος Φρυγίας τῆς μικρᾶς καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας ἄρχει, Εὐμένης Παφλαγονίας καὶ Καππαδοκίας κληροῦται, Κάσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου σὺν τῷ πατρὶ τὴν Ἀριδαίου καὶ Ἀλεξάνδροδιοικεῖ βασιλείαν ἐν Μακεδόσι καὶ τῆς Ἑλλάδος κρατεῖ. Ταῦτα πάντα συντρέχει κατὰ τὴν ριᾶ Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἀρχομένην, ἢ πρὶν ἄρξασθαι, τὸν Ἀριδαῖον Ὀλυμπιάς κτείνει ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ ἢ 320 παρὰ Αἰακοῦ σταλεῖσα τοῦ βασιλέως Ἠλείου, ἢ τοῦτον φυγοῦσα καὶ πρὸς Μακεδόνας ἑλθοῦσα· διττῶς γὰρ ἱστορεῖται. τοῦτον μὲν οὖν ἀνελοῦσα σὺν τῇ γαμετῇ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλείας αὐτοῦ καὶ αὐτὴ μετὰ βραχὺν χρόνον ἀναιρεῖται ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου· βασιλεύει δὲ Μακεδόνων ἀρξαμένη σὺν δύο παισὶν Ἀλεξάνδρου, τῷ τε ἐκ Φαρσίνης τῆς Φαρναβάζου Ἡρακλεῖ καλουμένῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ προρρηθέντι ἐκ Ῥωξάνης τῆς θυγατρὸς Ὁξυάρτου Βακτρῶν βασιλέως, οὓς καὶ αὐτοὺς ὁ Κάσανδρος ἀνελών, τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα καὶ ἄταφον ἐκρίψας, ἑαυτὸν Μακεδόσι βασιλέα ἀνηγόρευσε, γήμας τὴν Φιλίππου τοῦ βασιλέως γαμετὴν Θεσσαλονίκην, καὶ βασιλεύσας ἔτη ιθ', φθινάδι τε νόσῳ διαλυθεὶς, ἐπὶ τρισὶν υἱοῖς, Φιλίππῳ, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιπάρτῳ· ὧν Φίλιππος πρῶτος ἤρξε μετὰ Κασάνδρον τὸν πατέρα Μακεδόνων ἐν Ἐλατεία θανών, Ἀντίπατρος δὲ Θεσσαλονίκην ἀνελών τὴν ἰδίαν μητέρα συμπράττουσαν Ἀλεξάνδρῳ τὰδελφῶ περὶ τῆς βασιλείας εἰς Πόντον φεύγει πρὸς Λυσίμαχον καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καίπερ γήμας θυγατέρα αὐτοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ Λυσάνδραν τὴν Πτολεμαίου γαμεῖ, παρὰ Δημητρίου δὲ ἀναιρεῖται τοῦ Πολιορκητοῦ, συμμαχήσειν κατὰ Ἀντιπάτρου τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ τοῦτον προσκαλεσάμενος, καὶ ἄρχει Μακεδόνων Δημήτριος. Ὁ Ἀντιγόνου μὲν παῖς οὗτος τοῦ τὴν μικρὰν κληρωσαμένου Φρυγίαν, ὡς

άνωτέρω προείρηται, φοβερωτάτου δὲ τῶν τότε κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων, ὃς καὶ ἐν Φρυγίᾳ θνήσκει πάντων αὐτῶ διαφόρων ἐπιτεθέντων δυναστῶν, ἔτη ιη΄ τῆς βασιλείας κρατήσας· Πολιορκητῆς δὲ ἐπικληθεὶς διὰ τὸ μετὰ θάνατον Ἀντιγόνου τοῦ πατρὸς ἐν Ἐφέσῳ διασωθῆναι φυγὰς, ἠνίκα τῆς ὅλης Ἀσίας ἀποσφαλεῖς ὤφθη δεινότατος ἐν τῇ πολιορκίᾳ βασιλεύσας ἀπάντων τῶν τηνικαῦτα. Οὗτος τῆς μὲν Ἀσίας τῆς μικρᾶς ἔτη ιζ΄, Μακεδόνων δὲ ζ΄ ἐβασίλευσεν ἔτη μόνον μετὰ τὸ ἀνελεῖν Ἀλέξανδρον τὸν Κασάνδρου, καὶ ἐκβάλλεται τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Πύρρου βασιλέως Ἡπειροῦ, υἱοῦ μὲν Αἰακοῦ τοῦ Ἡπειρώ 321 του δυνάστου διαδεξαμένου τὴν Ἡπειρωτικὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, εἰκοστοῦ δὲ καὶ τρίτου ἀπὸ Ἀχιλλέως τοῦ Θετίδος καὶ Πηλέως, ἀνδρὸς καὶ χειρὶ δυνατοῦ καὶ εὐβουλία στρατηγικοῦ· ὃς Πύρρος ἐκβαλὼν Δημήτριον, ὡς προσηκούσης αὐτῶ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς μετὰ τὸ γένος Φιλίππου διὰ Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου μητέρα φέρουσιν ἐκ Πύρρου τοῦ καὶ Νεοπτολέμου παιδὸς Ἀχιλλέως τὸ γένος, ἐκράτησε Μακεδόνων μῆνας ζ΄. Λυσίμαχος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἀγαθοκλέους παῖς, εἷς τῶν Ἀλεξάνδρου δορυφόρων, Θράκης τε καὶ Χερρονήσου τῆς λοιπῆς τε βασιλεύων ὁμόρου χώρας, τῶ Πόντῳ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ ταύτῃ ἐπιδραμὼν ὡς γείτονα, Πύρρον μὲν διεδέξατο, αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσε Μακεδόνων ἔτη ε΄ καὶ μῆνας ζ΄. οὗτος ἠττηθεὶς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον τὸν Νικάτορα μάχῃ βασιλέα Συρίας καὶ Ἀσίας, τὸν αἰχμάλωτον ἐλόντα καὶ τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον, ἐκπίπτει τῆς ἀρχῆς. Φανεροῦ δὴ ὄντος τοῦ τρόπου, καθ' ὃν Ἀντίγονός τε ὁ τῆς μικρᾶς Φρυγίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας ἄρξας εὐθύς μετὰ Ἀλέξανδρον τέθνηκε, καὶ ὅπως ὁ τούτου παῖς Δημήτριος δόλῳ κρατήσας Μακεδόνων ὑπὸ Πύρρου ἐξεβλήθη, αἰχμάλωτός τε ἀλοῦς ὑπὸ Σελεύκου ἐν Κιλικίᾳ τηρούμενος βασιλικῶς θνήσκει, καὶ αὐθις ὁ Λυσίμαχος Πύρρον ἐκβαλὼν Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ὑπὸ Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος καταπολεμηθεὶς ἐκπέπτωκε τῆς ἀρχῆς, ὑπολείπεται δεῖξαι καὶ Σέλευκον ὅπως τῆς βασιλείας ἔτυχε. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρῶτος τῆς Αἰγύπτου μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσας ἔτη μ΄, ἐλθὼν εἰς Παλαίγασσαν συνάπτει μάχην Δημητρίῳ τῶ Ἀντιγόνου, καὶ νικήσας ἀναδεικνύσει Σέλευκον βασιλέα Συρίας καὶ τῶν ἄνω τόπων. Σέλευκος δ' ἀναβὰς μέχρι Βαβυλωνίας καὶ κρατήσας τῶν βαρβάρων βασιλεύει ἔτη λβ΄. διὸ καὶ Νικάνωρ ἐπεκλήθη. τῶ γοῦν λβ΄ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οὐδ' ἔτι τῆς ὅλης ζωῆς, Λυσίμαχος ἐκβαλὼν τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς, ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται πρὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου τοῦ Κεραυνοῦ λεγομένου, μέλλων καὶ Μακεδόνων ἄρχειν, καὶ κρατεῖ Μακεδόνων Πτολεμαῖος. Οὗτος ὁ Λάγου καὶ Εὐρυδίκης παῖς τῆς Ἀντιπάτρου Σέλευκον ἀνελὼν εὐεργέτην τε ὄντα ἑαυτοῦ καὶ ἐκ φυγῆς ὑποδεξάμενον ἔτος ἐν καὶ μῆνας 322 ε΄ ἀναιρεῖται καὶ αὐτός, Γαλάταις πολεμῶν, κατακοπεῖς μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐλεφάντων. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τούτους τῶν Γαλατῶν ἐπικειμένων τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ληλατούντων αὐτὴν διὰ τὸ πολλοὺς ἐπεμβαίνοντας τῇ βασιλείᾳ πρὸς βραχὺ κρατεῖν καὶ ἐκπίπτειν αὐτῆς, ὧν εἷς καὶ Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, πρὸς ὀλίγας ἡμέρας δυναστεύσας καὶ ἐκπεσὼν, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ἡμέρας με΄ μεθ' οὐς Σωσθένης· ἔτι δὲ Πτολεμαῖος· πρὸς δὲ τούτοις Ἀλέξανδρος καὶ Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης. οἵπαντες ἔτη γ΄ κατὰ Διόδωρον. Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς ἐπικληθεὶς διὰ τὸ ἐν Γόνοις τῆς Θετταλίας τραφῆναι υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ βασιλεύει Μακεδόνων ἔτη μδ΄, προβασιλεύσας ἔτη ιβ΄ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς σὺν τῇ Ἑλλαδικῇ ἀντιποιησάμενος ἐν κράτος. μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς Δημήτριος ἔτη ι΄ βασιλεύσας τελευτᾷ καταλιπὼν Φίλιππον υἱὸν νήπιον. τούτου ἐπίτροπος Ἀντίγονος κατασταθεὶς ὁ Δημητρίου κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ιβ΄, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη θ΄. μεθ' ὃν ὁ Φίλιππος αὐξηθεὶς ἀπέλαβε τὴν πατρῶαν ἀρχὴν, καὶ ἤρξεν ἔτη μβ΄. τούτου

τελευτήσαντος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Περσεὺς ἔτη ἰ΄ ἢ θ΄, κατὰ τινὰς ὕστατος βασιλεὺς Μακεδόνων γεγωνὸς ὑποχειρίος τε Ῥωμαίοις καὶ τὸν βίον οἰκτρῶς καταστρέψας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μακκαβαίων. Τῆς μὲν οὖν πρὸς Ῥωμαίους δυστυχοῦς μάχης Φίλιππος προκατήρξεν ὁ Περσέως πατήρ, τοῦ δὲ αἰσχίστου τέλους Περσεὺς ἀπήλασε σὺν τοῖς ὑπ’ αὐτὸν Μακεδόσι καὶ τοῖς συμμαχήσασιν Ἰλλυριοῖς καὶ Ἡπειρώταις καὶ Μολοσσοῖς. Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ὕπατος καὶ ἄριστος στρατηγὸς Περσέα λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦτον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἐξαγαγόντα παρὰ τὰς συνθήκας πόλεμον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθετο φυλακὴν, τὰς δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἀλούσας παρ’ ἐλπίδα πάσας ἐλευθέρας ἀφήκε, καίτοι μεγάλων μεγάλους κινδύνους ὑπομεινάντων Ῥωμαίων πολλάκις ἐν τοῖς πρὸς Περσέα πολέμοις, καὶ πρό γε τούτου κρατήσαντες πολέμῳ 323 Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ’ αὐτοῖς φιλανθρωπευθέντων, ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας αὐτῶν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρησάντων· ἐφ’ οἷς ἑαυτοὺς Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀναξίους ἐδόκουν ἔσεσθαι παντὸς ἐλέους χειρὸς θέντες Ῥωμαίοις σὺν τῷ Περσεῖ. ἀλλ’ ἡ σύγκλητος ἀμνησικακῶς καὶ μεγαλοψύχως αὐτοῖς προσηνέχθη, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας χαρὶ σαμένη, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς. καὶ τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γετίωνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν τῷ Περσεῖ. Εὐγενῶς οὖν δυνατοῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἐλευθερίαν χαρισάμενοι τὰ ἡμίση δίδειν τῶν τελῶν προσέταξαν ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν· ἐξέπεμψάν τε ἰ΄ μὲν πρεσβευτὰς ἐκ τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, ε΄ δὲ εἰς Ἰλλυριοὺς, οἳ καὶ πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες συνείδον τὰ τεῖχη Δημητριάδος πόλεως Μακεδόνων πρώτης καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἀποξεῦσαι καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς ἓν συναγαγεῖν, ἔνθα ἐλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφήκαν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ προσόδους διὰ τε τὸ τῶν ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον καὶ ὅπως μὴ τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμενοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν.

Τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖλον εἰς δ’ ἔμμερα, ὧν πρῶτον τὸ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τὰ πρὸς ἀνατολήν τοῦ Νέστου ἐρύμην καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα καὶ Μαρώνηαν καὶ Αἶνον πόλεις, πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμόνος Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σικτικῇ Ἡρακλείας. Δεύτερον μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὀρίζει ὁ Στρυμῶν ποταμὸς, ἀπὸ δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἄξιος ποταμὸς καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι. Τρίτον ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος, προστεθέντων καὶ τινῶν τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι Ἔδεσσα καὶ Βέροια. Τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ ὑπὲρ τὸ Βέρνον ὄρος συνάπτει τῇ Ἡπειρῷ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις. Ἦγούνητο δὲ καὶ πόλεις δ’ τῶν αὐτῶν δ’ μερῶν· τοῦ μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ β΄ Θεσσαλονίκη, τοῦ γ΄ Πέλλα καὶ τοῦ δ΄ Πελαγονία. 324 ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ δ’ κατεστάθησαν καὶ οἱ φόροι ἠθροίζοντο, ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μακεδονίας τόποις διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπιβουλάς κατέστησαν στρατιώτας. Ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμίλιος ἀγῶνας καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας τὰ εὐρεθέντα χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε. καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται παρὰ τῆς συγκλήτου· καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκταούιος ὁ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἠγησάμενος, ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἐκάτερος ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. Καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἅμαξαι χίλια διακόσια προῆλθον φέρουσαι λευκάς καὶ τραχείας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι ας ἅμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσια λόγχας καὶ σαρίσσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι. προηγούνητο δὲ αὐτῶν ὡς ἐν πολέμῳ σαλπικταί. ἦσαν

δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ποικίλα εἶδη φέρουσαι ὄπλων, κάμακες ὀκτακόσiai καθωπλισμέναι. τῆ δὲ δευτέρα προεκομίσθη νομισμάτων τάλαντα χίλια, ἀργύρου τάλαντα δισχίλια διακόσια, ἐκπωμάτων πλῆθος, ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἄμαξαι πεντακόσiai, ἀσπίδες τε χρυσαῖ καὶ πίνακες ἀναθεματι κοὶ πάμπολλοι. τῆ τρίτη προηγούντο λευκαὶ βόες εὐπρεπεῖς ρκ', χρυσοῦ τάλαντα ἐν φορήμασι διακοσίοις εἴκοσι, φιάλη δέκα ταλάντων χρυσοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῖαι κατασκευαὶ ταλάντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλια τριπήχεις, ἄρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἵππος φαλάροις διάλιθος καὶ τῆ λοιπῆ κατασκευῆ διαχρῦσω πολεμικῶς κεκοσμημένος, κλίνη χρυσῆ στρωμναῖς πολυανθέσι κατεστρωμένη, φορεῖον χρυσοῦν περιπεπετασμένον πορφύραν, ἐφ' οἷς Περσεὺς ὁ δυστυχῆς βασιλεὺς Μακεδόνων ἄμα δυσὶν υἱοῖς καὶ θυγατρὶ μιᾷ καὶ τοῖς ἡγεμόσι διακοσίοις πενήκοντα, στέφανοι τετρακόσιοι δοθέντες ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν βασιλέων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ' ἄρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ζ' Ὀνειᾶς υἱὸς Ἰαδδοῦς ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερο'. 325 Ἰουδαίων Ὀνειᾶς ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο υἱὸς Ἰαδδοῦς ἀρχιερέως. Ἀρχιεράτευσεν ἠ' Σίμων υἱὸς Ὀνειοῦ ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερζα'. Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς υἱὸς Ὀνειοῦ ἐγνωρίζετο, ὃς δι' εὐσέβειαν πρὸς θεὸν δίκαιος ἐκλήθη καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὖνοιαν. Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν θ' Ἐλεάζαρ Σίμωνος ἀδελφὸς ἀντ' Ὀνειοῦ παιδὸς Σίμωνος νηπίου καταλειφθέντος, ἐφ' οὗ αἱ γραφαὶ ἐρμηνεύονται, ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσι'. Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ι' μετὰ Ἐλεάζαρον Μανασσῆς ὁ θεῖος τοῦ Ὀνειοῦ ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσμβ'. Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ια' Ὀνειᾶς ὁ προρρηθεὶς νήπιος υἱὸς Σίμωνος τοῦ δικαίου κληθέντος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσξη'. Οὗτος Πτολεμαίου παρελογίσαστο τὸν συνήθη φόρον μὴ τελῶν. Ἰώσηπ πος δέ τις ἀφανῆς Ἰουδαῖος πρὸς Πτολεμαῖον στείλαμενος καὶ δῆθεν τὴν ὀργὴν θεραπεύσας στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὅλης Ἰουδαίας καθίσταται.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων α' ἐβασίλευσε μετὰ Ἀλέξανδρον Φιλίππου ὁ Ἀριδαῖος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εροα'. Πολυπέρχης υἱὸς Ἀντιπάτρου ἀνεῖλε τὸν Ἀριδαῖον. Μακεδόνων β' ἐβασίλευσε Κάσανδρος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εροη'. Μακεδόνων τρεῖς ἐβασίλευσαν παῖδες Κασάνδρου Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀντίπατρος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερζζ'. Μακεδόνων δ' ἐβασίλευσε Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου Πολιορκητῆς ὁ καὶ τῆς Ἀσίας ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ες'. Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσε Πύρρος μῆνας ζ'. Μακεδόνων ς' ἐβασίλευσε Λυσίμαχος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερς'. Μακεδόνων ζ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσι'. 326 Μακεδόνων ἠ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου μῆνας β'. Τὴν Μακεδονίαν ἀρχὴν Μελέαγρος παραλαμβάνει μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὃν εὐθὺς ἐκβάλλουσι Μακεδόνες μετὰ μῆνας β' ὡς ἀνάξιον φανέντα, καὶ ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύουσιν Ἀντίπατρον, ἀδελφιδοῦν μὲν Κασάνδρου, υἱὸν δὲ Φιλίππου, δι' ἀπορίαν γένους βασιλικοῦ. ὃν μετὰ ε' ἡμέρας Σωσθένης δημοτικὸς ἐξήλασεν ὡς ἄδυνα τοῦντα στρατηγεῖν, Βέρνου τοῦ Γαλάτου ἐπιόντος αὐτοῖς, ὃν Σωσθένης ἐκδιώξας κρατεῖ καὶ αὐτὸς ἔτη β' τῶν Μακεδόνων. τούτου θανόντος ἀναρχία γέγονε. τῶν δὲ πραγμάτων προΐσταντο οἱ ἐξ Ἀντιπάτρου καὶ Πτολεμαίου καὶ Ἀριδαίου. τοῦ δὲ Ἀντιπάτρου ζῶντος καὶ τοῖς πράγμασιν ἐπιβουλεύοντος Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ Κεφίλλας τῆς θυγατρὸς Ἀντιπάτρου μεταποιεῖται τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς ἔτη μδ', ὃς ἐν Γόνασι τραφεὶς τῆς Θετταλίας Γονατᾶς ἐπεκλήθη. ἦν δὲ καὶ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι Μακεδόνων ἔτη ιβ' βασιλεύσας. οὗτος τῆς πάσης Ἑλλάδος ἐγκρατῶς ἐκυρίευσεν ζήσας ἔτη πγ'.

Μακεδόνων θ' ἐβασίλευσεν Ἀντίπατρος ἡμέρας με'. Μακεδόνων ι' ἐβασίλευσε Σωσθένης ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσια'. Μακεδόνων ια' ἀναρχίας ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσιγ'. Μακεδόνων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσιε'. Μήλων παρέδωκε Ῥωμαίοις Τάραντον. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης, ὁ καὶ Μακεδόνων βασιλεύσας, πολεμεῖ Ῥωμαίοις προτραπείς ὑπὸ Ταραντίνων, καὶ κρατεῖ κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ πολέμου, πρὸς αὐτῇ σχεδὸν γεγωνῶς τῇ Ῥώμῃ. τραπεῖς δὲ ὕστερον φεύγει στρατηγούντος Κορνηλίου Λεντέλου τοῦ καὶ τὴν ὑπάτων ἔχοντος ἀρχὴν. τὸ δὲ πλεῖστον ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως, οὓς τε εἶχεν ἐλέφαντας, οὐκ ἄλλοτε Ῥωμαίοις ὀφθέντας πρὸ τούτου, διαδιδράσκει διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Ἡπειρον ἐλθὼν. Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης μετὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους μάχην καὶ τὴν ἐκεῖθεν 327 φυγὴν κατὰ Πελοποννησίων ἐπιστρατεύσας ἀναιρεῖται κεράμῳ πληγεὶς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ γυναικὸς Ἀργολίδος ἀπὸ στέγους διὰ πυλίδος, εἰσβαλὼν τῇ πόλει καὶ βία τὸ Ἄργος ἐλεῖν. Μακεδόνων ιγ' ἐβασίλευσε Δημήτριος υἱὸς Ἀντιγόνου· οὗτος Λιβύης πάσης καὶ Κυρήνης ἐκράτησε ἔτη ι', τὴν πατρίδα τε ἀρχὴν ἀνεκτέτατο. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσθ'.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου α' μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εροα'. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλω παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπάτη πολὺν ἕκ τῆς Ἰουδαίας μετώκισεν εἰς Αἴγυπτον, οὓς μετ' αὐτὸν ὁ Φιλᾶδελφος Πτολεμαῖος ἠλευθέρωσεν. Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου β' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλᾶδελφος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσια'. Πτολεμαίου τοῦ Λάγου κεραυνῷ τεθνεῶτος, ὡς προλέλεκται, ἐν τῇ κατὰ τῶν Γαλατῶν μάχῃ, τὴν μὲν Αἰγύπτου ἀρχὴν κληροῦται μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλᾶδελφος παῖς αὐτοῦ, ἀνὴρ τὰ πάντα σοφὸς καὶ φιλοπονώτατος, ὃς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ Χαλδαίων, Αἰγυπτίων τε καὶ Ῥωμαίων τὰς βίβλους συλλεξάμενος καὶ μεταφράσας τὰς ἀλλογλώσσους εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν, μυριάδας βίβλων ἰ' ἀπέθετο κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ συστάσασιν βιβλιοθήκαις. Οὗτος τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας μεγαλοπρεπῶς ἀνέστησε διὰ Σωστράτου Δεξιφάνους Κνιδίου, οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεται ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ πύργῳ τῆς Φάρου οὕτως· Σώστρατος Δεξιφάνους Κνίδιος σωτήρσι θεοῖς ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων. Ὁ αὐτὸς τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους μυριάδας ιβ' ἐξωνησάμενος ταλάντοις υζ' ἐκ τοῦ στρατεύματος ἐλευθέρους ἀνῆκε πόθῳ τῆς μεταφράσεως τῶν παρ' αὐτοῖς θείων εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν, ὑπὲρ 328 ὧν ἀναθήματα πολυτελεῖ χρυσῷ πολλῷ καὶ λίθοις τιμίοις ἐμμελῶς κατ' ἐσκευασμένα τῷ θεῷ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐξέπεμψεν, Ἐλεαζάρῳ τε τῷ τῆνικαῦτα ἀρχιερεὶ δῶρα πλεῖστα, καθὼς ἐν τοῖς Πτολεμαϊκοῖς γέγραπται, πρεσβευσάμενος σταλῆναι τὰς ἱεράς δέλτους εἰς Ἀλεξανδρείαν καὶ ἄνδρας ἱεροὺς ἀκριβῶς ἐπιστήμονάς τε αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλλήνων ἐμπείρους παιδεύσεως, ὡς ἂν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς ἐρμηνευθεῖεν αὐτῷ. τοῦτο δ' ἦν, οἶμαι, θείας ἔργον ῥοπῆς πόρρωθεν φιλοῦσης τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις προκαταλαβέσθαι καὶ τοῖς ἔθνεσι πρὸ τῆς θείας σαρκώσεως ὁδοποιούσης τὴν θεόφραστον παιδείαν. ὁ γὰρ ἄνδρας ἱεροὺς καὶ σοφοὺς κατ' ἄμφω τὰς γλώσσας ὁ αὐτὸς σοφώτατος βασιλεὺς ἐξ Ἱερουσαλήμ σὺν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἐχρυσογραφημέναις ἀποδεξάμενος καὶ τὴν αὐτῶν ἐτοιμότητα πρὸς πᾶσαν φυσικὴν καὶ μαθηματικὴν πεῦσιν ἐκπλαγεὶς, δώροις πρέπουσι φιλοθέῳ βασιλεὶ καὶ λόγοις ἡπίοις ἐξελιπὰ ρησε πάση σπουδῇ ταύτας ἀφθόνως ἐρμηνευθῆναι, χωρίον εὐκραέστατον αὐτοῖς ἀφορίσας τὴν Φάρον. Οἱ δὲ θεοφιλεῖς ὄντες καὶ ταῖς ψυχαῖς ἠνωμένοι κατὰ συζυγίας διαιρεθέντες ἐν οβ' ταῖς ὄλαις ἡμέραις ὁμοφώνως ἐπιπνοία θεοῦ τὴν ὅλην Ἑβραίων φωνὴν μετέφρασαν. ἥς ἐπαναγνωσθείσης

Πτολεμαίω τῷ Φιλαδέλφω καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς Δημητρίω τῷ Φαληρεῖ παρ' Ἑλλησιν ἀνδρὶ σπουδαίω καὶ πολυμαθεῖ, Μενεδήμω τε φιλοσόφω καὶ ἑτέροις ἀνθοῦσι τῷ τῆνικαῦτα, ὡμολογήθη μόνη θεόπνευστος εἶναι παρὰ πᾶσαν γραφὴν ἐγνωσμένην αὐτοῖς. ἐπὶ τούτοις ἐορτάσας ὁ βασιλεὺς πλείστοις τε δώροις ἄλλοις φιλοτιμησάμενος αὐτούς καὶ τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ ἱερῷ ἐξέπεμψεν, εὐχαριστῶν τῶν ὄλων θεῶ. Τὰ κατὰ τὴν διάλιθον τράπεζαν τὴν σταλεῖσαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὸ φιλότιμον ἅμα καὶ φιλόσοφον Πτολεμαίου Ἰώσηπος ἱστορεῖ καταπλήκτω ἤχῳ, ὅπως τε θεόπομπος φιλόσοφος παρεφρόνησε τολμήσας ἱστορῆσαι περὶ αὐτῶν καὶ θεόδεκτος στρατηγικὸς ἐτυφλώθη δρᾶμα ποιήσας, ἅμφω τε μεταγνόντες ἰάθησαν. Ἀρισταίου ἐνὸς τῶν φίλων αἰτήσαντος Πτολεμαίου ἰβ' μυριάδες Ἰουδαίων ἐξωνήσασιν βασιλικοῖς χρήμασι παρὰ τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐξαπεστάλησαν, ῥκ' δραχμῶν ὑπὲρ ἑκά στου δοθεισῶν, ὡς εἶναι τὰ ὑπὲρ αὐτῶν λύτρα τάλαντα υξ'. Ἀρισταίων καὶ Ἀνδρέαν δύο πρωτίστους ἀρχόντων ὁ Φιλάδελφος ἐξέπεμψε Πτολεμαῖος εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἐλεάζαρον μετὰ σκευῶν χρυσῶν καὶ διαλίθων πολλῶν καὶ ἀργυρῶν ταλάντων ρ' καὶ ἄλλων δώρων, αἰτῶν σταλῆναι αὐτῷ 329 τὰς θείας γραφὰς καὶ ἀνδρας σοφοὺς ἐρμηνεύσοντας αὐτήν, ὡς Ἰώσηπος. Πτολεμαῖος οὗτος ὁ Φιλάδελφος πᾶσαν πανταχόθεν, ὡς εἰπεῖν, συμφορήσας βίβλον τῆς οἰκουμένης σπουδῆ τοῦ Φαληρέως Δημητρίου τρίτου νομοθέτου Ἀθηναίων, ἀνδρὸς παρ' Ἑλλησι σπουδαίου, ἐν οἷς καὶ τὴν Ἑβραίων γραφὴν, ὡς προτέτακται, τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκην καθίστησιν ῥλβ' Ὀλυμπιάδι, ἧς πληρουμένης τελευτᾷ. δέκα μυριάδες βίβλων ἦσαν, ὡς τινὲς φασιν. Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου γ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσμθ'. ΑΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Ἀσίας α' μετὰ Ἀλέξανδρον Ἀντίγονος ἐβασίλευσεν ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εροα'. Ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφὴ τοὺς Ἑλλήνων βασιλεῖς ἀπὸ Ἀντιγόνου ἀριθμεῖ, ἦν Ἰώσηπος ἔγραψεν, ἧτις τῶν μὲν θεοπνεύστων οὐκ ἔστι, χρησίμη δὲ πάνυ πέφυκεν. Ἀντίγονος Ἀντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ὀρέντη ποταμῷ ἔκτισεν, ἦν Σέλευκος ἐπικτίσας Ἀντιόχειαν ὠνόμασεν. Ἀσίας μόνης β' Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς, Ἀντιγόνου παῖς, ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερπθ'. Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν ὁ Σέλευκος λαβὼν ἐν Κιλικίᾳ βασιλικῶς τηρεῖσθαι προσέταξεν ἕως θανάτου, ὑπὸ χεῖρα τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν κτησάμενος. ἐκβαλὼν δὲ καὶ Λυσίμαχον τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς, ἀναιρεῖται τάχιστα ὑπὸ τοῦ Λάγου Πτολεμαίου τοῦ καὶ Κεραυνοῦ. καὶ κρατεῖ Μακεδόνων ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖος ἔτος α' μῆνας ε', καὶ ἀναιρεῖται κατὰ τὸν Γαλατικὸν πόλεμον. Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν. Ἡ τῆς Ἀσίας βασιλεία κη' ἔτη διαρκέσασα ὑπὸ Σέλευκον γέγονε.

330 ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ τῶν ἄνω τόπων πρῶτος Σέλευκος Νικά νωρ ἐβασίλευσεν ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εροα'. Ἐδεσηνοὶ τοὺς χρόνους ἔνθεν ἀριθμοῦσι. Σέλευκος Ἀντιόχειαν τὴν πρὶν Ἀντιγονίαν ἐπέκτισεν ἰβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ὁ αὐτὸς Λαοδίκειαν, Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἐδεσσαν, Βέροϊαν, Πέλλαν. Σέλευκος Βαβυλῶνα παρεστήσατο. Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ἰουδαίους συνώκισεν Ἑλλησι. Ῥωξάνην σὺν Ἀλεξάνδρῳ παιδί πεμφθεῖσαν εἰς Ἀμφίπολιν Σέλευκος Νικάνωρ ἀφανίζει, Κασάνδρου κελεύσαντος, ὡς φασιν. Τότε Κάλλιππος Κυζικηνὸς ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο καὶ Διονύσιος ὁ τὰς πόλεις γράψας. Ἐρασίστρατος διαφανὴς ἰατρός ἐπὶ Σελεύκου ἐγνωρίζετο, ὃς διαγνοὺς Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου παῖδα δεινῶς νοσοῦντα δι' ἔρωτα τὸν πρὸς τὴν Σελεύκου τοῦ πατρὸς γαμετὴν θυγατέρα Δημητρίου ἐθαυμαστώθη. ὅθεν καὶ Σέλευκος τῷ πάθει περιαλγήσας παραχωρεῖ τῷ παιδί Ἀντιόχῳ τῆς γαμετῆς. Ἀσίας,

Συρίας, Βαβυλωνίας β' έβασίλευσεν Άντίοχος ό Σωτήρ έτη ιθ'. τοϋ δέ κόσμου ήν έτος εσδ'. Οϋτος ό Άντίοχος ό Σωτήρ λεγόμενος έσχεν έκ τής θυγατρός Δημητρίου, γαμετής δέ Σελεύκου τοϋ πατρός αυτού Στρατονίκης, άρρενα υιόν Άντί οχον τόν έπικληθέντα Θεόν, ός και έβασίλευσε μετ' αυτόν Συρίας και Άσίας έτη ιε'. και έτελεύτησεν έν Έφέσω. 331 Συρίας και Άσίας γ' έβασίλευσεν Άντίοχος ό έπικληθείς Θεός έτη ιε'. τοϋ δέ κόσμου ήν έτος εσκγ'. ΣΠΟΡΑΔΗΝ Άστυάναξ Μιλήσιος παγκράτιον νικᾶ τὸ τρίτον. οϋτος δέ και ς' άνδρων σιτία κατήσθιε. Δημήτριος ό Φαληρεϋς έγνωρίζετο γ' νομοθέτης Άθήνησιν. οϋτος Άθηναίοις άποδούς τήν δημοκρατίαν ήλθεν εις Αίγυπτον. Μενέδημος και Σπεύσιππος φιλόσοφοι έγνωρίζοντο. Έρωμαίοι Κελτούς και Τυρρηνούς ένίκησαν και τήν Σαβίνων γήν έκκληρώσαντο. Οί Μακεδόνων ήγεμόνες έστασίασαν. Περδίκκας εις Αίγυπτον έστράτευσε. Πολυέρχης υιός Άντιπάτρου άνείλε τόν Άριδαΐον. Λυσιμαχία έν Θράκη έκτίσθη. Άγαθοκλής έν Συρακούσαις έτυράνησε. Έρωμαίοι Μάρσους και Ίμβρους και Παλλινούς παρεστήσαντο. Έρωμαίοι άποικίας έπεμψαν. Κύπρου Πτολεμαΐος έκράτησεν. Ο Λαμιακός πόλεμος εκινήθη. Άναξιμένης και Έπίκουρος έγνωρίζετο. Έν Έρώμη παρθένος τις φθαρείσα άνηρέθη. Θεόδωρος άθεος έγνωρίζετο. Έρωμαίοι Σαυνιτών Άράβων τελείως έκράτησαν. Μένανδρος ό κωμικός ποιητής πρώτον δρᾶμα διδάξας Όργήν ένίκα. Θεόφραστος φιλόσοφος έγνωρίζετο. Δημήτριος ό Πολιορκητής τήν πόλιν Σαμαρέων έπόρθησε. Μένανδρος ό κωμικός έτελεύτησεν. Ο Σάραπισ ή ό Σόραπισ ή ό Σείραπισ κατά τινας έν Άλεξανδρεία ίδρύνηται. Μία τών έν Έρώμη παρθένων άνηρέθη φθαρείσα. Έρωμαίοι Κρότον έλαβον. 332 Έν Έρώμη πρώτον άργυροϋν έκόπη νόμισμα. Έρωμαίοι Καλαβρίαν έλαβον και ύπέταξαν και Μεσσήνην. Άρατος ποιητής έγνωρίζετο, ός έγραψε τὰ Φαινόμενα. Οί βασιλείς Ποντίων ι' κατά τούτους ήρξαν τούς χρόνους διαρκέσαντες έτη σιη'. περι ών Άπολλόδωρος και Διονύσιος ιστοροϋσι. Καππαδοκών βασιλεΐ ζ' χρόνους ρξ' διαρκέσαντες κατά τούτους ήρξαν το τούς χρόνους, ως Διόδωρος γράφει. Καρχηδόνιοι Έρωμαίων ζ' ναϋς έλαβον έν Σικελία, τρέψαντες και τόν ύπατον Μέτελλον. Έρωμαίοι άποικίας έστεΐλαντο. Έν Έρώμη παρθένος καταγνωσθεΐσα τοϋ ιεροϋ τής Έστίας έαυτήν άνείλε. Νικομήδειαν έπ' όνόματι αυτού έκτισε Νικομήδης βασιλεϋς Βιθυνών. Έρωμαίοι Καρχηδονίους ναυμαχία νικήσαντες ρ' πόλεις τής Λιβύης έλαβον. Κατά τούτους τούς χρόνους Έέρων τύραννος Σικελίας κρατεΐ Συρα κουσών και κατά Έρωμαίων Καρχηδονίους συμμαχεΐ, ήνίκα πρώτος πόλεμος Έρωμαίοις πρός Καρχηδονίους κινηθείς έτη κρατεΐ κγ'. δεύτερος μετὰ Άπίωνα Ουαλέριος ύπατεύων πάσης έξελάσας Σικελίας Καρχηδονίους, τάς τε έν αυτή πόλεις υπό Έρωμαίους ποιείται πλην Συρακουσών πόλεως, ήν ειχεν Έέρων σὸν τοίς Άφροις β' ήττηθείς. τότε και Λιβύης ρ' πόλεις ειλον Έρωμαίοι. Έρωμαίοι Καρχηδονίους ένίκησαν, ήνίκα και Τοϋλλος ύπατος μετὰ πόλεμον κγ' ένιαυτών κρατεΐ Καρχηδονίων και υπό Έρωμαίους αυτούς και τήν χώραν ποιεί, λαβών και Συρακούσας και Έέρωνα τύραννον εκδόντα έαυτόν κατά τήν ρκη' όλυμπιάδα έπὶ Φιλαδέλφου τοϋ Πτολεμαΐου, έφ' όν στρατηγός Άππιος Κλαύδιος ύπατεύων πεμφθείς πολλήν Σικελοΐς και Καρχηδονίους ειργάσατο φθοράν. 333 Άθηναίοις Άντίγονος τήν έλευθερίαν άπέδωκεν. Έν Έρώμη ιερόν ένεπρήσθη τής Έστίας. Έν Έρώμη υπό δούλου διακορευθεΐσα παρθένος έαυτήν διεχειρίσατο. Έρωμαίοι Γάλλων μυριάδας δ' πρός τοίς τ' άνείλον, τούς δέ αιχμαλώτους αυτών κατεδουλώσαντο, Γαλιαρίους καλοϋντες αυτούς. Έν Έρώμη παρθένοι αλοϋσαι φθορᾶ ζῶσαι κατωρύγησαν. Σκηπίων Άφρικανός Κελτιβηρίας πολέμω πόλεις πολλάς Έρωμαίοις υπηγάγετο. ***ούτου υιοί β' ό Φιλοπάτωρ και ό Εϋεργέτης. Ζήνωνας Στωϊκόν θανόντα Κλεάνθης μαθητής διεδέξατο. Έπίκουρος αυτοματίτης θνήσκει. Πολέμων θνήσκει ό φιλόσοφος, μεθ' όν Άλκείτας και Κράτης γνωρίζονται. Τιμήσεως

ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὐρέθησαν μυριάδες κς'. Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθησαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν κολοσσὸν καταπεσεῖν. Ῥωμαῖοι διαφόρους παροικίας ἐξέπεμψαν. Οἱ Βιθυνῶν βασιλεῖς ἢ κατὰ Διονύσιον ἔνθεν ἤρξαντο, διαρκέσαντες ἔτη σιγ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰουδαίων ἰβ' ἀρχιεράτευσε Σίμων υἱὸς Ὀνειοῦ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσπβ'. Ἰουδαίων ἰγ' ἀρχιεράτευσεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ, ὁ τὴν σοφίαν γράψας τὴν καλουμένην Πανάρετον, ἐν ἣ μὲνηται καὶ Ὀνειοῦ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετβ'. 334 Ἰουδαίων ιδ' ἀρχιεράτευσεν Ὀνειίας υἱὸς Σίμωνος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετη'. Κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ χρόνων ὑποδύντες Ἰουδαῖοι τῇ Μακεδόνων ἀρχῇ ποτὲ μὲν Πτολεμαίοις, ποτὲ δὲ τοῖς Ἀντιόχοις ἐτέλουν ὑπόφοροι, ἕως Ὀνειοῦ τοῦ ἀρχιερέως ἀντὶ βασιλέων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων διεπόμενοι τὰ πολλὰ μετ' εἰρήνης. ἐπὶ δὲ τοῦ ιδ' Ὀνειοῦ τοῦδε Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ προσφεύγει Ἀπολλωνίῳ στρατηγῷ Φοινίκης, τὴν ἀρχιερωσύνην ἑαυτῷ περιποιούμενος καὶ τὰ τοῦ ἱεροῦ χρήματα προδίδειν ὑπισχνούμενος· ἅτινα μαθὼν ὁ Σέλευκος διὰ τοῦ Ἀπολλωνίου πέμπει Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς θεαίσι μάλιστα παιδευθεὶς κενὸς ἐπανήλθεν· Ὀνειίας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς διαπράττεται φυγαδευθῆναι τὸν Σίμονα. καὶ ἐν τούτοις θνήσκει Σέλευκος ὁ καὶ Φίλο πάτωρ βασιλεύσας ἔτη ἰβ', μεθ' ὃν Ἀντιόχος ὁ Ἐπιφανὴς ἀδελφὸς τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου, υἱὸς δὲ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, ὃς καὶ ἦν ὀμηρεύων ἐν Ῥώμῃ. βασιλεύει δὲ Συρίας ἔτη ια'. Τούτῳ Ἰάσων ἀδελφὸς Ὀνειοῦ τζ' τάλαντα ὑπέσχετο εἰ τὴν ἀρχιερωσύνην λάβοι, καὶ ζ' ἄλλα προσόδου, καὶ ἕτερα ρ', εἰ τοὺς Ἰουδαίους πρὸς ἑλληνισμὸν μεταγάγοι. ἐφ' οἷς τὸν μὲν Ὀνειαν ἐξέωσε τῆς ἱερωσύνης ὁ Ἀντιόχος, Ἰάσωνι δὲ ταύτην παρέσχε. ὡς γυμνάσιον ἐφήβων καταστήσας, ἀγῶνος ἐν Τύρῳ πενταετηρικοῦ ἀχθέντος θεωροὺς ἔπεμψεν Ἰάσων καὶ δραχμὰς γ εἰς θυσίαν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ τὸν βασιλέα Ἀντιόχον εἰς Ἱερουσαλήμ ἐλθόντα μεγαλοπρεπῶς ὑπεδέξατο, χρήματά τε ἄλλα διὰ Με νελάου τοῦ ἀδελφοῦ Σίμωνος ἔπεμψεν. ὁ δὲ Μενέλαος τ' τάλαντοις ὑπὲρ βαλλόμενος τὸν Ἰάσωνα τῆς ἱερωσύνης ἐπέβη. ἀλλ' Ἰάσων μὲν διὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἀμανίτιν ἔφυγε, Μενέλαος δὲ μὴ ὑπαντῶν διὰ πλήθους τὰ ὑπο σχεθέντα δοῦναι τῷ Ἀντιόχῳ ἐξώσθη τῆς ἀρχιερωσύνης, Λυσίμαχος τε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδέχεται αὐτόν· Ὀνειίας δὲ ὁ πρὸ τούτων ἀρχιερεὺς 335 ἔννομος καὶ ἄριστος ἐν ἀνθρώποις κατὰ τὴν Δάφνην ἀποχωρήσας κατηγορῶν Μενελάου ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀνδρονίκου δώροις πεισθέντος καὶ ἱεροσὺ λίας τοῦ Μενελάου, ὃν Ἀντιόχος ἐπανελθὼν ἐκ Κιλικίας καὶ σφόδρα λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ φόνῳ Ὀνειοῦ καθεῖλε τῆς τιμῆς. Ἐβραίων ἀρχιεράτευσε ιε' Ἰάσων ἀδελφὸς Ὀνειοῦ ἀρχιερέως. ἀνιέρως διὰ χρημάτων ἐκράτησε τῆς ἀρχιερωσύνης, ἐκβαλὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ὀνειαν, καὶ αὐτὸς ἐκβληθεὶς ὑπὸ Μενελάου μετὰ γ' ἔτη διὰ χρημάτων ὁμοίως. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετιε'. Μετὰ τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθαίρεσιν Περσῶν τῷ ζ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἦτοι πρώτῳ τῆς Ἑλλήνων βασιλείας ἔτει (Ἑλληνας γὰρ καὶ Μακεδόνας κατὰ τὴν τῶν Μακκαβαίων γραφὴν τοὺς αὐτοὺς μεμαθήκαμεν), ἐξ ὧν ἢ τε κατὰ τὴν Μακεδονίαν μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου διαιρεθεῖσα ἀρχὴ εἰς ἀρχάς, τὴν τε κατ' Αἴγυπτον τῶν Πτολεμαίων καὶ Ἀντιόχειαν τῶν Ἀντιόχων καὶ τὰς λοιπάς, ὡς ἐκεῖ δεδήλωται, καὶ αὐτὴν τὴν Μακεδονίαν, ὑποχείριον ἔσχε τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος, ποτὲ μὲν ὑπὸ τοὺς Πτολεμαίους, ποτὲ δὲ ὑπὸ τοὺς Ἀντιόχους, μέσον ἐχόντων τῶν δύο τούτων ἀρχῶν τὴν κατοίκησιν τῆς ὑπὸ θεοῦ κεκληροδοτημένης χώρας, εἰρήνης τε ἀπ ἡλαυον ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ ἔτη ρλζ' ἕως Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, καὶ διεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἀντὶ βασιλέων. Πρὸ βραχέως γοῦν τῆς τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀντιόχου βασιλείας, Σελεύκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ βασιλεύοντος, Ὀνειοῦ δὲ ἀρχιερατεύοντος τῶν Ἰουδαίων ἀνδρὸς ἀρίστου καὶ

θεοφιλοῦς, Σίμων τις Ἰουδαῖος προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ παρανομώτατος, τὸν Ὀνειαν ἐκβάλλειν σπουδάσας πολλαχοῦ καὶ μὴ δυνηθεὶς, φυγὰς ἤκε πρὸς Ἀπολλώνιον Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγόν, μηνῶν θησαυροὺς πλείστων χρημάτων ἰδιωτικῶν εἶναι παρὰ τῷ ἀρχιερεῖ Ὀνειᾷ ἐν τῷ ἱερῷ τεθησαυρισμένους, προσήκοντας τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ. ὁ δ' Ἀπολλώνιος μηνύσας τῷ Σελεύκῳ ταῦτα καὶ τὸν τῆς πατρίδος προδότην ἀποδεξάμενος ἔρχεται σὺν αὐτῷ κελευσθεὶς ὑπὸ τοῦ Σελεύκου εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ στρατευμάτων, τὰ αὐτὰ ληψόμενος χρήματα. τῶν δὲ Ἰουδαίων ἀδύνατον εἶναι λεγόντων τὰς τῷ ἱερῷ θησαυρῷ πιστευθείσας παρακαταθήκας προδίδοσθαι καὶ τὸν θεὸν λιπαρούντων σὺν δάκρυσιν προστῆναι τοῦ ἱεροῦ, τοῦ τε Ἀπολλωνίου μετὰ τῆς ἐνόπλου στρατείας ἐλθόντος εἰς τὸν ναὸν ἀρπάξαι τὰ χρήματα, 336 ἄγγελοι φοβεροὶ φανέντες ἔφιπποι πάντας ἐντρόμους κατέστησαν, ὃ τε Ἀπολλώνιος ἡμιθανῆς καταπεσὼν ἐπὶ τὸν πάμφυλον περίβολον τοῦ ἱεροῦ παρεκάλει δεηθῆναι τοὺς Ἑβραίους ὑπὲρ αὐτοῦ. θεραπευθεὶς δὲ ταῖς Ὀνειοῦ λιταῖς ἤκε πρὸς Σέλευκον κενός, ἀγγέλλων τὰ συμβάντα αὐτῷ· καὶ ἐν τούτοις ὁ Σέλευκος τελευτᾷ, ὡς ἐν τῇ δ' τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλῳ φέρεται. Ἐν δὲ τῇ β' τῶν αὐτῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλῳ ἄλλως πως ἱστορεῖται τὰ κατὰ τὸν παρὰ Σελεύκου σταλέντα πρὸς ἀρπαγὴν τῶν χρημάτων Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν χρημάτων, ὡς καὶ αὐτὸς μὲν βιαίως ἀρπάζων ἀνήλθε τὰς χερῶν τε καὶ ὀρφανῶν παρακαταθήκας ἐν τῷ ἱερῷ γαζοφυλακίῳ, τάλαντων οὖσας χρυσοῦς ζ' καὶ ἀργυρίου υ' μόνων, ἐν οἷς καὶ τινα ἦν τῶν αὐτῶν χρημάτων Ὑρκανοῦ τοῦ Τωβίου ἀνδρὸς ἐπισήμου, ὡς Ὀνειᾶς ὁ ἱερός ἀρχιερεὺς ἀπέδειξε, καὶ οὐχ ὡς Σίμων ὁ κατάρατος διεψεύσατο. Τοῦτον οὖν Ἡλιόδωρον, φησί, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δορυφόρους ἵππος τις φοβερὸς καλλίστη σάγη διακεκοσμημένος, φοβερώτερον ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ ῥύδην φερόμενος ἐξεδειμάτωσε τὰς ἐμπροσθίους ἐνσεῖσας ὅπως λὰς αὐτῷ καὶ τῇ ἐνόπλῳ χρυσαυγείᾳ τοῦ ἐπιβάτου. οἳ τε ἄλλοι φανέντες ἐκπρεπεῖς καὶ καταπληκτικοὶ β' νεανῖαι μαστίζοντες αὐτὸν κατὰ νώτου καὶ στέρνων ἀφῆκαν ἡμιθανῆ· ὑπὲρ οὗ τὸν θεὸν ἐξιλουμένου τοῦ Ὀνειοῦ οἱ αὐτοὶ νεανῖαι φανέντες τῷ Ἡλιοδώρῳ εἶπον ἔχειν Ὀνειᾷ τῷ ἀρχιερεῖ τὴν χάριν, δι' οὗ τὸ ζῆν ἔχει, καὶ πᾶσι διαγγέλλειν τὸ θεῖον κράτος· ὃς θύσας τῷ θεῷ καὶ ἀναζεύξας πρὸς Σέλευκον ἅπαντα τῷ βασιλεῖ τὰ παράδοξα διηγείτο. Ταῦτα δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν Μακκαβαϊκῶν ὁ συγγραφεὺς, ἀφείς τὰ κατὰ τὸν Σέλευκον, ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἐπιτεταμένους ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἤρξατο, λέγων ὅτι τῷ ρλζ' ἔτει βασιλείας Ἑλλήνων ἐβασίλευσε, καὶ ὅτι παρανόμως οἱ υἱοὶ ἐξ Ἰσραὴλ πορευθέντες πρὸς αὐτὸν ἐλληνίζειν ἠτήσαντο, αὐτὸς τε Ἀντιόχος τούτοις προσετέθη καὶ τὸν κατὰ Πτολεμαίου καὶ τῆς Αἰγύπτου 337 πόλεμον ἐκίνησεν ἐν ἄρμασι καὶ ἐλέφασιν καὶ ἵππεῦσιν καὶ στόλῳ μεγάλῳ, σκευάσας τε τὴν Αἴγυπτον ἐπανῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ τῷ ρμγ' ἔτει βασιλείας Ἑλλήνων· ὅπως τε εἰς τὸ ἅγιασμα μεθ' ὑπερηφανίας εἰσελθὼν ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ τὸν κόσμον καὶ τοὺς θησαυροὺς, ποιήσας φονοκτονίαν πολλήν· ἠνίκα καὶ τὰ κατὰ Ἐλεάζαρον καὶ τοὺς ζ' παῖδας καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν μαρτυρικῶς πέπρακται, ὡς ἐν δ' βίβλῳ τῶν Μακκαβαϊκῶν. Καὶ μετὰ β' ἔτη ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὴν Ἰουδαίαν· οὗτος δὲ ἦν Ἀπολλώνιος μισάρχης ὑπὸ Μενελάου τοῦ καταράτου αἰτηθεὶς σταλῆναι παρὰ Ἀντιόχου πρὸς τελείαν καταφθορὰν τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ. ἐλθὼν οὖν εἰρηνικῶς ἐφ' ἡμέρας γ' διήγεν ὡς φίλος. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου πάντων ἀργούντων κατέσφαξε τοὺς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησε, τὸ δεύτερον τὰ τεῖχη καθελὼν καὶ τοὺς οἴκους, αἰχμαλωτίσας τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σὺν τοῖς ὑπάρχουσι· τὰ δὲ σκῦλα ἀπέθετο ἐν τῇ ἄκρᾳ τῇ λεγομένῃ πόλει Δαβὶδ, ἣτις ἦν

ὄχυρωμα τῆ Ἱερουσαλήμ, ἐποι κοδομήσας αὐτὴν τείχει μεγάλῳ καὶ πύργοις ὄχυροῖς καὶ ἐγκατοικίσας στράτευμα καὶ ὄπλα καὶ τροφὰς ἀποθέμενος. καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν Ἀντίοχος γέροντα Ἀθηναῖον, καταναγκάζοντα τὸ ἔθνος ἑλληνίζειν καὶ πᾶσαν τὴν κατὰ νόμον ἀποπαῦσαι λατρείαν· καὶ ἐν τῷ ναῷ Διὸς Ὀλυμπίου στησάμενος ἄγαλμα τῆ ἰε' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Χασελεῦ, ἔτει κατὰ τὸν Ἰώσηππον ρμε', ἐν δὲ Σαμαρείᾳ Διὸς ξενίου, τὰ τε βιβλία τοῦ νόμου κατασχίζειν προσέταξε καὶ ἐμπιρᾶν, τοὺς δὲ περιτεμνομένους θανατοῦν, καὶ τὰ νεκρὰ τῶν βρεφῶν κρεμᾶν ἐκ τῶν τραχήλων τῶν μητέρων, καὶ πολλοὶ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἀπέθανον ὑπὲρ τῶν πατρίων νομίμων. 338 Τότε Μαθθίας τις ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαρεῖμ, υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Συμεῶν, ἐξελθὼν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐκάθισεν ἐν Μωδεεῖν, καὶ αὐτῷ υἱοὶ ε', Ἰωάννης ὁ ἐπιλεγόμενος Γάδδης, Σίμων ὁ καλούμενος Θάσος, Ἰούδας ὁ καλούμενος Μακκαβαῖος, Ἐλεάζαρος ὁ καλούμενος Ἀβαράν, Ἰωνάθας ὁ καὶ Σαπφουζοῦτος ἐθρήνει τὴν πόλιν καὶ τὸ σύντριμμα τοῦ γένους σὺν τοῖς υἱοῖς, περιθέμενος σάκκους, ἐλθόντα δὲ τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως καταναγκάζοντα θύειν τοῖς εἰδώλοις, ὡς εἶδε τινὰ προσελθόντα Ἰουδαῖον ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐν Μωδεεῖν τῆ πόλει, δραμῶν ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ τὸν ἄνδρα τὸν παρὰ τοῦ Ἀντιόχου ἀναγκάζοντα θύειν, ὡς Φινεὲς τὸν Ζαμβρὶ υἱὸν Σαλώμ καὶ τὴν Μαδιανίτιν. καὶ ἐξῆλθε φεύγων σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἄλλοις ὁμογνώμοσι πλείστοις εἰς τὴν ἔρημον. οἷς ἐπιπέμψας ὁ βασιλεὺς στράτευμα ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου ἀνεῖλεν αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς α. Μαθθίας δὲ βουλευσάμενος σὺν τοῖς φίλοις ἔγνω καλὸν εἶναι πολεμεῖν ὑπὲρ τῶν νομίμων ἐν σάββασι. καὶ ἐκράτησε πολλῶν καὶ πόλεις ἠλευθέρωσε καὶ βωμοὺς κατεστρέψατο. Οὗτος ἀποθνήσκων περὶ εὐσεβείας τοῖς σὺν αὐτῷ διελέχθη, καὶ τοὺς υἱοὺς ἀντ' αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, ὧν Ἰούδας ἠγεῖτο ὁ Μακκαβαῖος. πρὸς τοῦτον Ἀπολλώνιος Ἀντιόχου στρατηγὸς παραταξάμενος μετὰ δυνάμεων Σύρων καὶ Σαμαρέων ἀναιρεῖται σὺν πολλοῖς. Ἐπειτα Σήρων ἄρχων δυνάμεως Συρίας ἐπελθὼν Ἰουδαίοις μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἀναιρεῖται σὺν πολλοῖς. πρὸς ταῦτα ἀγανακτήσας Ἀντίοχος, μέλλων ἐπὶ τὴν Περσίδα πορεύεσθαι διὰ φόρων συναγωγῆν, ἐκέλευσε Λυσίαν τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Ἰουδαίοις πολεμεῖν· ὃς Πτολεμαῖον καὶ Γοργίαν καὶ Νικάνορα στρατηγοὺς ἐκπέμπει, οἴόμενος τὸν Ῥωμαϊκὸν φόρον τὰ α τάλαντα ἐκ τῶν Ἰουδαϊκῶν λαφύρων παριστᾶν. συμβαλόντες δὲ περὶ Ἐμμαοῦντα τοῖς Ἰουδαίοις ἠττῶνται δεινῶς, καὶ τῷ ἐφεξῆς ἔτει ὁμοίως πάσχουσιν Ἕλληνες. τότε Ἰούδας ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν ναὸν ἐκάθηρε τῶν βδελυγμάτων, πολιορκῶν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ φρουροῦντας καὶ 339 τειχίζων τὴν πόλιν, τοῖς τε ἐν τῇ Ἀκραβηττήνῃ Ἰουδαίοις ἐπολέμει καὶ Ἀμμανίταις καὶ Τιμοθέῳ ἐπικειμένῳ τῇ Γαλααδίτιδι. Τυρίοις δὲ καὶ Σιδωνίοις καὶ Πτολεμαῖοις πορθοῦσι τὴν Γαλιλαίαν τὸν ἀδελφὸν ἔπεμψε Σίμωνα καὶ πάντας ἀπέστησεν. ἐν οἷς κατὰ Ἰώσηππον ἐπίτροπον τῆς πόλεως ὑπὸ Ἰούδα κατασταθέντα καὶ ἢ κατὰ Ἰαβινίαν πόλιν ἀποτυχία αὐτοῦ· εἶτα Ἰούδα τιμωρία εἰς Ἰόππην καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν καταποντωθέντας Ἰουδαίους καὶ ἢ κατὰ Ἰαβινίας καὶ Τιμοθέου εὐδοκίμησις Ἰούδα. Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐλυμαῖδι πόλει Περσικῇ διὰ πλοῦτον πολὺν ἀποκείμενον ἐν αὐτῇ προσβαλὼν εἰς πόλεμον ἀποτυγχάνει. ἀπαγγελθέντων δὲ αὐτῷ καὶ τῶν Ἰούδα ἀριστευμάτων νόσω περιελθὼν ἀθυμίας καὶ ἀυπνίας δεινῶς θνήσκει. Λυσίας δὲ τὸν αὐτοῦ παῖδα Ἀντίοχον ἀνατρέφων εὐπάτορα προσαγορεύσας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καθιστᾶ, μετὰ δυνάμεώς τε πολλῆς καὶ ἐλεφάντων κατὰ Ἰουδαίων ἐπιστρατεύει. κρατερᾶς δὲ μάχης συστάσης καὶ τοῦ βασιλικοῦ θηρίου ὑπὸ Ἐλεαζάρου τοῦ Σαυαράν ἀναιρεθέντος ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίοις ἐσπείσατο. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν καθεῖλε τὸ τεῖχος μετὰ τοὺς ὄρκους, Ἰούδαν καταλιπὼν ἄρχειν μέχρι Πτολεμαῖδος. Καὶ ἀναζεύξας εἰς Ἀντιόχειαν ὀξέως κατὰ Φιλίππου ἐκ Περσίδος ἔπαν ελθόντος σὺν ταῖς δυνάμεσι καὶ

τὴν βασιλείαν εἰς ἑαυτὸν περιστήσαντος, ὃν πολιορκήσας κατελάβετο τὴν Ἀντιόχειαν. αὐτὸς τε παραυτὰ ἐκβλήθεις ὑπὸ Δημητρίου υἱοῦ Σελεύκου ὀμηρεύοντος ἐν Ῥώμῃ καὶ κατελθόντος εἰς Τρίπολιν τῆς Φοινίκης πλῶ, ἐν ἡμέραις ἀναιρεῖται συλληφθεὶς ἅμα τῷ Λυσία παρὰ τοῦ πλήθους προστάξει Δημητρίου ἀδελφιδοῦ μὴ ἀνασχο μένου θεάσασθαι αὐτόν, βασιλεύσας ἔτος α' ἡμισυ· μεθ' ὃν ὁ αὐτὸς Δημήτριος βασιλεύει ἔτη ιβ'. Τούτῳ προσφεύγουσιν ἀσεβεῖς τινες Ἰουδαῖοι, ὧν ἠγεῖτο Ἄλκιμος τις ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ γένους. οὗτος τοῦ Ἰούδα κατηγορεῖ τὴν ἱερωσύνην τε πρὸς τοῦ Δημητρίου ἐγχειρίζεται. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν πατρίδα Βακχίδην στρατηγὸν ἔχων μετὰ δυνάμεως ἔρχεται κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῶν ὁμοφύλων. λόγοις δὲ πείθειν τὸν Ἰούδαν οὐ δυναθεὶς ὁ Βακχίδης δολεροῖς 340 σὺν τῷ ἀνιέρῳ Ἀλκίμῳ τῶν Ἰουδαίων ἐπισήμους ἄνδρας ξ' λόγοις εἰρήνης ἀπατήσαντες ἀνείλον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τὴν τε ἱερωσύνην κατορθώσας τῷ Ἀλκίμῳ Βακχίδης ἀνέξευξε πρὸς Δημήτριον. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὺς τῶν ἀσεβῶν τιμωρομένους τοῦ Ἰούδα Δημήτριος Νικάνορα μετὰ δυνάμεως πέμπει καταλύσαι τὸν πόλεμον τῷ Ἰούδα, γῆμαί τε καὶ παιδοποιήσασθαι. τούτοις δ' οὐκ ἀρεσθεὶς Ἄλκιμος διέβαλε τὸν Νικάνορα αἰτῶν ζῶντα συλ λαβεῖν τὸν Ἰούδαν. πολέμου δὲ συστάντος νικῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν, πίπτει δὲ Νικάνωρ, ἀποτμηθεὶς τε τὴν κεφαλὴν σὺν τῇ δεξιᾷ εἰς Ἱερουσα λῆμ ἀνεσταυρώθη. Ἰούδας Ῥωμαίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλοῦται. Δημήτριος μανεῖς πέμπει Βακχίδην σὺν Ἀλκίμῳ κατὰ τοῦ Ἰούδα. οἱ δὲ ἐπελθόντες τῷ Ἰούδα περὶ τὴν Βασάν οὐκ ἔχοντι πλὴν ὡ' ἀνδρῶν συμβάλουσι. καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων πολλῶν Ἰούδας ἀριστεύων θνήσκει. Τούτοις ἀκόλουθα περιέχει ἡ αὐτὴ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος τὰ κατὰ Ἰωνάθην καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἡ δὲ τρίτη τὰ πρὸ τούτων πραχθέντα δεινὰ ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Εὐπάτορος εἰς Ἰουδαίους. Εἰσὶ δὲ τὰ τῶν ἀνιέρως διὰ χρημάτων κρατησάντων Σίμωνος, Ἰάσωνος, Μενελάου καὶ Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς ἀπιστίας Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἔτη ιθ', καθὼς τοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς μετέπειτα ἀρχιερεῖς ὁ τὴν βίβλον συνταξάμενος ἐστοιχείωσε.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Μακεδόνων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Φοῦσκος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσξθ'. Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσε Φίλιππος υἱὸς Δημητρίου ἔτη καθ' ἑαυτὸν μβ', ἐκ Χρυσήιδος τῆς αἰχμαλώτου. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσπα'. Ἐπὶ τούτου τοῦ Φιλίππου Τίτος Ῥωμαίων στρατηγὸς εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν κρατεῖ μὲν χειρὶ Μακεδόνων καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους τίθησι, συμμαχεῖν Ἀννίβᾳ καὶ Καρχηδονίους κατὰ Ῥωμαίων συνθεμένους, ὄμηρον δὲ λαμβάνει Δημήτριον τὸν αὐτοῦ παῖδα, ὑπαγόμενος καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας φιλανθρωπία καὶ πραότητι καὶ συνέσει, τὴν ἐλευθερίαν παρέσχε. 341 Τότε Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο. Μακεδόνων ις' ἐβασίλευσε Περσεὺς ἔτη ι' καὶ μῆνας θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετκγ'. Ἐπὶ τούτου τοῦ Περσέως τὰ Μακεδόνων καταλέλυται περὶ τὴν Πύδναν κατὰ κράτος ὑπὸ Ῥωμαίων ἠττηθέντων. ἠγεῖτο δὲ τῶν στρατευμάτων Αἰμίλιος Μάρκος τῆς Ῥωμαίων βουλῆς εἷς ὢν, ἄριστος ὑπατικός. οὗτος Περσέα λαβὼν ζῶντα ἅμα δυσὶν υἱοῖς καὶ μιᾷ θυγατρὶ πᾶσάν τε τὴν Μακεδόνων βασιλείαν εἰς Ῥώμην ἀπήγαγε. Μακεδόνων ιζ' ἐβασίλευσε Ψευδοφίλιππος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετλδ'.

ΑἴΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας δ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσογ'. Ἀντίοχος ὁ μέγας Πτολεμαίου τὴν Ἰουδαίαν κρατοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος πολέμῳ νικήσας αὐτὸν τὴν χώραν ἀφείλατο. Ἡ τρίτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος περὶ τοῦ Φιλοπάτορος τούτου Πτολεμαίου ἱστορεῖ οὐκ οἶδ' ὅπως ἀντιστρόφῳ τάξει. Αἰγύπτου καὶ

Ἀλεξανδρείας ε' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εςζ'. Ἀντίοχος ὁ μέγας Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ φιλωθεὶς Κλεοπάτραν ἔγη με θυγατέρα αὐτοῦ καὶ λόγῳ φερνῆς αὐτῆς Συρίαν, Φοινίκην Σαμάρειάν τε καὶ Ἰουδαίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, ἦν πρὸ μικροῦ λαβῶν ἦν διὰ Σκοπᾶ στρατηγοῦ ὁ Πτολεμαῖος. Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Συρίας πέμψας ἐχειρώσατο διὰ Σκοπᾶ στρατηγοῦ. πρὸς ὃν Ἀντίοχος ὁ μέγας αὐθις πολεμήσας ταύτας ἐχειρώσατο, συμμαχούντων αὐτῷ καὶ Ἰουδαίων, οἷς δι' ἐπιστολῶν πολλὰ μαρτυρήσας δωρεαῖς μεγάλαις ἐτίμησεν. Ὑρκανὸς Ἰωσήπου παῖς στρατηγοῦ τῶν Ἰουδαίων πρὸς Πτολεμαῖον 342 ἔλθων καλῶς ὑπεδέχθη. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν στασιάζαντες μεγάλης ταραχῆς αἴτιοι γέγονασιν Ἰουδαίους. Πτολεμαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀποθανόντος κδ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ δύο παῖδες αὐτοῦ Πτολεμαῖοι τὴν ἀρχὴν μετ' αὐτὸν διεδέξαντο, ὧν ὁ πρεσβύτερος Φιλομήτωρ ἐπεκέκλητο, ὁ δὲ νεώτερος Εὐεργέτης. πρὸς ἄλ λήλους δὲ στασιάζοντες ἐναλλάξ ἐβασίλευσαν. διὸ καὶ σύγχυσις γέγονε περὶ τοὺς χρόνους αὐτῶν. πρῶτος γὰρ ὁ Φιλομήτωρ μόνος ια' ἔτη ἐβασίλευσεν, εἶτα ὑπὸ Ἀντιόχου ἐξεβλήθη ἐπιστρατεύσαντος κατ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀφελόντος αὐτοῦ τὸ διάδημα κρατεῖ τῶν πραγμάτων Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Φιλομήτορος γνώμη τῶν Ἀλεξανδρέων. διώκεται δὲ καὶ Ἀντίοχος, λυτρωθέντος καὶ τοῦ Φιλομήτορος, καὶ βασιλεύουσιν οἱ δύο ἀπὸ τοῦ ιβ' ἔτους ἕως τοῦ ιζ'. ἐχρημάτισεν οὖν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τῷ ιβ' τοῦ Φιλομήτορος ἔτει πρῶτον ἔτος τοῦ Εὐεργέτου, καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἐν ὁμονοίᾳ ἀπὸ τούτου τοῦ ιβ' ἔτους τοῦ Φιλομήτορος ἕως τοῦ ιζ' ἔτους αὐτοῦ, ζ' δὲ τοῦ Εὐεργέτου. καὶ πάλιν στασιάζουσι κατ' ἀλλήλων, καὶ χρηματίζει ἀπὸ τοῦ ιη' ἔτους μόνου τοῦ Φιλομήτορος ἢ κατ' Αἴγυπτον ἀρχή, παραχωρήσαντος τῷ ἀδελφῷ τὴν Λιβύης καὶ Κυρήνης ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐν Κύπρῳ μάχην, καθ' ἣν ἐλάττω θεὶς ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἀβλαβῆς ἔμεινε, φιλανθρώπως αὐτῷ χρησάμενος τοῦ πρεσβυτέρου καὶ μὴ μόνον τὴν εἰρημένην ἐγχωρήσαντος αὐτῷ χώραν, ἀλλὰ καὶ σίτου πλῆθος λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦτο μὲν διὰ χρηστότητα καὶ συγγένειαν φυσικὴν, τοῦτο δέ, ὡς φασί, καὶ διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων φόβον ὑπερασπιζομένων αὐτοῦ. κρατεῖ γοῦν ὁ αὐτὸς Φιλομήτωρ μετὰ τὸ ιζ' ἔτος ἄλλα ἔτη ιη'. οὗ κατὰ τὴν Συρίαν ἀποθανόντος (ἐγκρατῆς γὰρ καὶ τῶν ἐκεῖσε γέγονε τόπων) μετακληθεὶς ἐκ Κυρήνης ὁ Εὐεργέτης λεγόμενος β' κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου λοιπὰ ἔτη κθ' μόνος μετὰ θάνατον τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ, ὡς γίνεσθαι τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν ἐκατέρων ἀδελφῶν λε' καὶ κθ', ἥτοι ἔτη ξδ'. Διόδωρος δὲ φησιν ὅτι ιε' ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, πολὺν τε παρανομίας διεπράξατο, τὴν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας καὶ πολλοὺς περιβαλὼν ψευδῶς ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφανταίως φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος. 343 ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Συρίας καὶ Ἀσίας δ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπικληθεὶς Καλλίνικος, ὁ αὐτὸς καὶ Σέλευκος, ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσλη'. Ἐπὶ τούτου τοῦ Ἀντιόχου Πέρσαι τῆς Μακεδόνων καὶ Ἀντιόχων ἀρχῆς ἀπέστησαν, ὑπ' αὐτοὺς τελοῦντες ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἀρσάκης τις καὶ Τηριδάτης ἀδελφοὶ τὸ γένος ἔλκοντες ἀπὸ τοῦ Περσῶν Ἀρταξέρξου ἐσατράπευον Βακτριῶν ἐπὶ Ἀγαθοκλέους Μακεδόνοιο ἐπάρχου τῆς Περσικῆς. ὃς Ἀγαθοκλῆς ἐρασθεὶς Τηριδάτου, ὡς Ἀρριανὸς φησιν, ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὸν νεανίσκον σπουδάζων ἐπιβουλεύσαι, δι' αμαρτήσας ἀνηρέθη παρ' αὐτοῦ καὶ Ἀρσάκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει Περσῶν Ἀρσάκης, ἀφ' οὗ οἱ Περσῶν βασιλεῖς Ἀρσακίδαι ἐχρημάτισαν, ἔτη β', καὶ ἀναιρεῖται, καὶ μετ' αὐτὸν Τηριδάτης ἀδελφὸς ἔτη λζ'. Συρίας ε' ἐβασίλευσε Σέλευκος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Σελεύκου τοῦ

Καλλινίκου, ὁ Κεραυνὸς ἐπικληθεὶς, ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσθ'. Συρίας ζ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπικληθεὶς μέγας, ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσξβ'. Οὗτος ὁ κληθεὶς μέγας Ἀντίοχος κατὰ μὲν τινὰς ἀδελφὸς ἐστὶ Σελεύκου τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Κεραυνοῦ, κατὰ δὲ ἐτέρους υἱὸς αὐτοῦ. ἀρχὴν δὲ ἔλαβεν ἢ αὐτοῦ βασιλεία κατὰ τὴν ρλζ' Ὀλυμπιάδα, καὶ οὐχ ὡς Εὐσεβίῳ δοκεῖ κατὰ τὴν ρλθ'. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀντίοχος Ῥωμαίοις πολεμεῖν ὁ μέγας ἤρξατο Ἀννίβα κατὰ τὰς Σπανίας καὶ τὴν Καρχηδόνα στρατηγοῦντος καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καταπολεμουμένου καὶ πολεμοῦντος πρὸ τῆς εἰς Βιθυνίαν φυγῆς πρὸς Προυσίαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐν Θερμοπύλαις τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαίοις συμβαλὼν ὁ αὐτὸς μέγας Ἀντίοχος ἠττᾶται, ἔπειτα δὲ συλλέξας στρατόπεδα καὶ Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον ἐκ Βιθυνίας προσλαβόμενος, πρὸς Θυατείροις πόλει τῆς Λυδίας αὐθὶς Ῥωμαίοις πολεμεῖ, Σκηπίως Ἀφρικανοῦ σὺν ἀδελφῶ Σκηπίωνι στρατηγοῦντος. καὶ οὗτος ἠττᾶται, 344 ὥστε αὐτὸν ὑπόσπονδον γενέσθαι Ῥωμαίοις τελοῦντα α τάλαντα καὶ τριῆρεις πολλὰς δόντα καὶ τὴν δαπάνην τοῦ πολέμου. Ἀννίβας δὲ πρὸς Προυσίαν φυγῶν αὐθὶς ἀπὸ Θυατείρων φαρμάκῳ τελευτᾷ τὸν βίον τῷ φόβῳ Ῥωμαίων. Ἐπὶ τούτου ἐπράχθη τὰ κατὰ τὴν πρώτην τῶν Μακκαβαίων βίβλον παρὰ Ἰουδαίοις ἱστορούμενα. Ἔτι δὲ καὶ ὁ πρὸς Καρχηδονίους δεύτερος πόλεμος κινεῖται, κρατήσας καὶ αὐτὸς ἔτη ιθ' Ῥωμαίοις. Ἀννίβας γὰρ Καρχηδονίων στρατηγὸς νέος τῷ φρονήματι καὶ τῇ ἡλικίᾳ Σπανίαν κατέσχευεν οὔσαν ὑπὸ Ῥωμαίους, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ αὐτῇ ἐπῆλθε συμμαχούντων αὐτῷ Γάλλων καὶ ἄλλων πολλῶν βαρβάρων. πρῶτοι οὖν αὐτῷ Κορνήλιος Σκηπίων καὶ Σεμπρώνιος Γράκχος ὑπατοὶ πολεμοῦσιν, οἱ καὶ φυγόντες μόλις διασώζονται τοῦ κινδύνου. μεθ' οὓς Λούκιος Φαλαμήνιος πολεμήσας αὐτῷ μετὰ τῆς δυνάμεως διεφθάρη. τρίτος πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται Φάβιος Μάξιμος ἀνὴρ στρατηγικὸς ὑπατεύων καὶ τρέπει τὸν Ἀννίβαν στρατηγία μᾶλλον, οὐ δυνάμει κρατήσας. Τότε καὶ Ἀρχιμήδης γεωμέτρης τοῖς μηχανήμασι Ῥωμαίους ἀπώσατο πολλάκις πολιορκοῦντας Συρακούσας, οἰκῶν ἐν αὐταῖς. ἔνθα καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ τινος στρατιώτου, τῆς πόλεως ἄφνω ληφθείσης ἑορταζόντων Συρακουσίων, παρὰ γνώμην Μαρκέλλου στρατηγοῦ Ῥωμαίων, ὃς ὑπὸ Ῥωμαίους αὐθὶς τὴν Σικελίαν θεῖς ἐπινίκιον πομπὴν ἐθριάμβευσε. Πολλῶν δὲ ἄλλων Ῥωμαίων στρατηγῶν μετὰ ταῦτα πολεμησάντων Ἀννίβα κρατοῦντι Καρχηδόνας καὶ Ἰσπανίας καὶ μὴ κατισχυσάντων αὐτοῦ τέλος Σκηπίων Ἀφρικανὸς τρέψας τὴν Ἀννίβα δύναιμι ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ τὴν ῥμε' Ὀλυμπιάδα ὑπατεύσας τε καὶ κατ' ἐξουσίαν λαβῶν καὶ διοικῶν τὴν ὅλην Ἰταλίαν ἐπὶ Καρχηδόνα διέπλει στόλῳ μεγάλῳ καὶ τὴν ἅπασαν πορθεῖ πρὸς τῇ Λιβύῃ χώραν Καρχηδονίων, ὥστε τοὺς ἐν τέλει Καρχηδονίους μεταστείλασθαι τὸν Ἀννίβαν ἐξ Ἰταλίας· ᾧτινι Σκηπίων συγκρούσας ἐπανιόντι πρὸς τῇ Καρχηδόνι κρατεῖ τῆς μάχης τοσοῦτον ὥστε φυγεῖν τὸν Ἀννίβαν καὶ πρὸς τὸν Βιθυνίας ἐλθεῖν βασιλεῖα εἰς Προυσίαν αἰδούμενον Καρχηδονίους. τότε καὶ Καρχηδόνα Ῥωμαίοις ὁ αὐτὸς Ἀφρικανὸς Σκη 345 πίων ἐπικληθεὶς ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς διὰ τὸ τηλικούτον κατόρθωμα παρεστήσατο καὶ θρίαμβον ἐν Ῥώμῃ κατήγαγε. Συρίας ζ' ἐβασίλευσε Σέλευκος γ' υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ'. οὗτος καὶ Φιλοπάτωρ ἐλέγετο. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσζη'. Συρίας ἡ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετι'. Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς Συρίας βασιλεύων πρῶτον μὲν Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐπιτίθεται κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τῆς Αἰγύπτου βασιλείας ἐκβάλλει πρὸς βραχύ. κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων διωχθεὶς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκπορθεῖ καὶ τὸν ναὸν βεβηλοῖ, Διὸς Ὀλυμπίου βδέλυγμα ἀναστηλώσας ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν προφητείαν Δανιὴλ τοῦ μεγάλου, τὰ τε ἱερὰ σκευὴ ἀφαιρεῖται καὶ ἐλληνίζει ἀναγκάζει τοὺς Ἰουδαίους. ἐφ' οἷς Ματθίας ὁ ἱερεὺς ζηλώσας σὺν τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθῃ τοῖς Μακκαβαίοις

Σίμωνί τε καὶ Ἰωάννη κατηγωνίσαντο τοῦ τυράννου, τοῖς αὐτοῦ στρατηγοῖς ἐπιθέμενος καὶ καταπολεμήσας αὐτούς τῆ τῶν οἰκείων παίδων ἀντιμαχία τῶν καὶ διὰ τοῦτο Μακκαβαίων κληθέντων ἅμα τοῖς τότε ζήλω θείῳ τῶν πατρίων νόμων ὑπεραθλησάντων· ἐν οἷς καὶ οἱ ζ' νέοι σφόδρα γενναίως σὺν τῇ μητρὶ καὶ τῷ διδασκάλῳ Ἐλεαζάρῳ πολλῶν καὶ πικρῶν βασάνων ὑπερφρονήσαντες νομίμως τὸν βίον κατέλυσαν, θανάτῳ μαρτυρικῶ τελειωθέντες. Ἀσαμωναῖοι λέγονται οἱ ἐκ Ματαθίου, διότι ὁ πατὴρ αὐτῶν Ἀσαμωναῖος ἐλέγετο. ὤκει δὲ ἐν κώμῃ Μωδεεῖμ. Ταρσεῖς καὶ Μαλῶται κατὰ Ἀντιόχου ἐστασίασαν ὡς δωρεᾶ διδόμενοι τῇ παλλακῇ αὐτοῦ Ἀντιοχίδι· πρὸς οὓς ἦκεν Ἀντίοχος, Ἀνδρόνικον καταλείψας ἐν Δάφνῃ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς ἀνελὼν Ὀνειάν τὸν ἱερέα δόλω τοῦ Μενελάου, καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου ὡς φονεύς. Συρίας θ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος Εὐπάτωρ υἱὸς αὐτοῦ ἔτος α', μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετκά'. Ἀντίοχος οὗτος πατάξας Αἴγυπτον καὶ πρὸς τὸν Φιλομήτορα Πτολε 346 μαῖον πολεμήσας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπανῆλθε, τὴν ἀρχιερωσύνην τε Ἰησοῦ τῷ καὶ Ἰάσωνι ἐνεχείρισεν ἀδελφῷ Ὀνειοῦ, καὶ πάλιν ἐκβαλὼν αὐτὸν ἀδελφῷ τε καὶ Μενελάῳ δέδωκεν. οἱ δὲ στασίασαντες πρὸς ἀλλήλους κακῶν μεγάλων αἴτιοι γεγόνασιν Ἰουδαίοις. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰουδαίων ιζ' ἀρχιεράτευσεν Ἰούδας υἱὸς Ματαθίου α' ἀρχιερέως ἔτη γ', οἱ δὲ ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετλδ'. Τινὲς ἱστοροῦσι Ματαθίου ἔτη γ' τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ Ἰούδα ἔτη ζ'. Ἰουδαίων ιζ' ἀρχιεράτευσεν Ἰωνάθης ἀδελφὸς Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετμ'. Οἱ φίλοι τοῦ Ἰούδα τὸν Ἰωνάθην ἀδελφὸν αὐτοῦ προεστήσαντο ἄρχειν αὐτῶν. οὗτος Βακχίδη συμβαλὼν εἰς πόλεμον διέφθειρε τρισχιλίους τῶν σὺν αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα προδιδόντας αὐτόν τινας τῶν Ἰουδαίων αἰσθόμενος τῷ Βακχίδῃ ἀνείλεν αὐτούς καὶ διῆγεν εἰς πόλιν ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένην Βηθφεσή. ταύτην ἐπολιόρησε Βακχίδης. Ἰωνάθης δὲ ὑπεξελθὼν καὶ πολλοὺς διαφθείρας ἀπελαύνει αὐτόν. Ἄλκιμος ὁ ἀνίερος καθελὼν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων δίκας ἔδωκε πικρῶς θανῶν. Βακχίδης φοβηθεὶς Ἰωνάθην φιλοῦται αὐτῷ, κακὸν τούτου προΐσταται τοῦ λαοῦ Ἰωνάθης. Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλλᾶ υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Δημήτριον τὸν Σελεύκου καθελὼν ἐβασίλευσεν ἔτη ε', οἱ δὲ θ'. οὗτος ἐν Πτολεμαῖδι φιλωθεὶς Ἰωνάθῃ δώροις καὶ στεφάνοις ἐτίμησεν. Ἰουδαίων ιη' ἱεράτευσε Σίμων ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετνθ'. Σίμων καὶ Ἰουδαῖοι Δημητρίῳ προσφυγόντες εἰρήνευον. ἐξ οὗ δὴ Σίμων ἀρχιεράτευσε, Γάζαν τε πολέμῳ εἶλε τούς τε ἐν τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἱερουσαλήμ μετὰ Δημήτριον. Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης Σίμωνι φιλοῦται. Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης Ἰώππην καὶ ἀργυρίου τάλαντα α' ἀπῆτει Ἰουδαίους. 347 τῶν δὲ μὴ ὑπακούοντων Κενδέβαιον ἐπέταξε πολεμεῖν αὐτοῖς, ὃν Ἰωάν νης υἱὸς Σίμωνος ἐτροπώσατο. Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς ἀδελφὸς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθου τῶν Μακκαβαίων ἀναιρεῖται ὑπὸ Πτολεμαίου τινὸς Ἰουδαίου στρατηγοῦ τῆς Ἱεριχώ καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ δόλω. Οὗτος ὁ Σίμων μετὰ ρο' ἔτη τούς Ἰουδαίους ἠλευθέρωσε τῶν φόρων. ἐτέλουν γὰρ ἀπὸ τοῦ α' Σελεύκου. Ἠγήσατο τῶν Ἰουδαίων Ματθίας ὁ πατὴρ τῶν Μακκαβαίων ἔτη γ'. Ἰούδας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ζ'. Ἰωνάθης ἔτη ιθ'. Σίμων ἔτη η'. ὁμοῦ ἔτη λδ'. Καὶ σπένδεται Ῥωμαίοις Ἰούδας. Περὶ τῶν Μακκαβαίων Ὁ ἀπὸ Ματαθίου τοῦ πατρὸς τῶν Μακκαβαίων, Ἰούδα καὶ Ἰωνάθου καὶ Σίμωνος, χρόνος κατὰ μὲν τὸν ἀκριβῆ λόγον ἐτῶν ἐστὶ λδ', ὡς ὑποτέτακται, κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἐτῶν λ'. ἀφ' οὗ γὰρ χρόνου Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἤρξατο πολεμεῖν πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἢ τῶν Μακκαβαίων γραφὴ ἱστορεῖ· ὁ δὲ χρόνος αὐτῶν ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀριθμεῖται ἕως τοῦ θανάτου Σίμωνος. ὁ γὰρ Φιλοπάτωρ πολεμήσας Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ τούς Ἰουδαίους ἀφῆκεν ἀπολύσας ἐλευθέρους, Ἰουδαῖοι δὲ τῷ Ἐπιφανεῖ Ἀντιόχῳ υἱῷ τοῦ μεγάλου Ἀντιόχου συνέθεντο. ὁ δ' αὐτὸς Ἐπιφανῆς τὸν ναὸν ἐσύλησε καὶ Ἰουδαίους ἐλληνίζειν ἠνάγκασε. Τότε Ματαθίας ἀνέστη σὺν τοῖς

παισὶ ζήλω θεοῦ πολεμῶν αὐτῶ. οὗ τελευτήσαντος Ἰούδας τοῦ ἔθνους ἠγήσατο. ἐπὶ τούτοις Ἀντίοχος μὲν οἰκτρῶς θνήσκει, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐπάτωρ Ἀντίοχος Λυσία γράφει περὶ εἰρήνης Ἰουδαίων. εἶτα Ἰούδας οἰκοδομεῖ καὶ ἐγκαινίζει τὸ θυσιαστήριον, Ῥωμαίοις τε σπένδεται φιλωθεὶς καὶ πρὸς γεωργίαν Ἰουδαίους προτρέπει. ἐν τούτοις οὖν Δημήτριος ὁ Σελεύκου καταπλεύσας ἐκ Ῥώμης τὸν τε Εὐπάτορα Ἀντίοχον ἀναιρεῖ καὶ Λυσίαν, πρὸς ὃν Ἰούδας εἰς τὴν Ἰουδαίαν 348 ἐλθόντα παραγεννηθεὶς ἀπεδείχθη. ἔπειτα δὲ Ἀλκίμου τοῦ ἱερέως παρεν οχλήσεσιν ὑπ' αὐτοῦ Δημητρίου ἀνηρέθη ἀνδρείως πολεμῶν. Ἰωνάθης μετὰ Ἰούδαν ἠγεῖται Ἰουδαίων. Ἄλκιμος δὲ ὁ προρρηθεὶς καθεῖλε τὸ τεῖχος τῆς ἐνδοτέρας αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, ἠνίκα καὶ Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος Δημήτριον τὸν λεγόμενον Σωτήρα ἀνελῶν, Ἰωνάθην πορφύραν ἐνέδυσε, βασιλέα τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἀνειπών. τότε Δημήτριος Δημητρίου ἀπὸ Κρήτης ἐπανήλθε καὶ Ἀλεξάνδρω συμβαλὼν εἰς μάχην ἐλαύνει τῆς ἀρχῆς, Πτολεμαῖος δὲ ὁ Φιλομήτωρ πίπτει συμμαχῶν, καὶ Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν προσφυγόντος αὐτῶ Ζάβηλος δυνάστης Ἀράβων Πτολεμαίῳ ψυχορραγοῦντι πέμψας παρεμυθήσατο. Ἰωνάθης δὲ κατὰ Δημητρίου ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐστράτευσεν. ἀλλὰ Τρύφων ὁ καὶ Διόδοτος ἀναιρεῖ τὸν Ἰωνάθην ἐν Πτολεμαΐδι δόλω, ἐαυτῶ τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου περιποιούμενος. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου μετ' αὐτὸν ἠγήσατο κάλλιστα τοῦ ἔθνους, προ στησάμενος ἠγούμενον τῶν δυνάμεων Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ῥωμαίοις σπεισάμενος. τοῦτον ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου γαμβρὸς οἰκεῖος καὶ στρατηγὸς Ἰεριχώ. ἕως τούτου τὰ Μακκαβαίων. Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσε ἰθ' Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετξζ'. Ἰωάννης ὁ τῶν Ἰουδαίων στρατηγὸς Ὑρκανοὺς νικήσας Ὑρκανὸς ὠνομάσθη. ὁ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλιαν σπένδε ται. Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς Σεβαστὴν πόλιν Σαμαρείας πολιορκήσας ἠδάφισε. ταύτην Ἡρώδης ἀνοικοδομήσας Σεβαστὴν εἰς ὄνομα τοῦ Καίσαρος ἐκάλεσεν. Ἐπειτα Ἰωάννης Ὑρκανὸς διαπρεπῶς ἠγήσατο πάνυ τοῦ γένους Ἰουδαίων. ἡ δὲ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος ἕως αὐτοῦ λήγει. τοῦτον Ἰώσηπος ἐπὶ θεοφιλίᾳ πολλὰ μαρτυρεῖ. Ἰωάννης υἱὸς Σίμωνος σφόδρα διαπρέπων, ἠγησάμενος τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἐν ἱερωσύνῃ, καὶ πολέμοις καὶ πλούτῳ, τρισμυρίων ταλάντων ἐκ τῶν πατρῶν Δαβὶδ καὶ Σολομῶνος τάφων ἀνελόμενος, ἄλλοις τε πολ 349 λοῖς κατορθώμασι καὶ τροπαίοις κατὰ τῶν πλησιοχώρων καὶ Σαμαρείας εὐδοκιμήσας, ἐν τῷ θορύβῳ τῶν β' βασιλέων Ἀντιόχων πρὸς ἀλλήλους τοῦ Γρυποῦ καὶ τοῦ Κυζικηνοῦ ἀναιρεθεὶς τελευτᾷ ἀρχιερατεύσας ἔτη λ', κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν κζ'. πολλὰς μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου συνέθαψε τῷ Δαβίδ Σαλομών, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, ἐξ ὧν Ἰωάννης οὗτος ὁ καὶ Ὑρκανὸς ἕνα τοῦ τάφου Δαβίδ οἶκον ἀνοίξας ὑπὸ Ἀντιόχου πολιορκούμενος ὡς τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ ἀνείλατο. ἔπειτα δὲ καὶ Ἡρώδης ἄλλον οἶκον ἀνοίξας πολλὰ τάλαντα ἐξήγαγε. ταῖς δὲ θήκαις τῶν αὐτῶν βασιλέων διὰ βάθους μεμηχανευμέναις οὐδεὶς προσεπέλασεν.

ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ζ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετιδ'. Ἀφρικανὸς ἔτη ια' μόνον λέγει τοῦ Φιλομήτορος. Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ πρῶτον Ἀλεξάνδρῳ τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν δούσας πρὸς γάμον, ἔπειτα διὰ τὴν Ἀμμωνίου τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ ἐπιβουλήν συμμαχεῖ Δημητρίῳ κατ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν κατὰ τὴν μάχην ἐκπεσὼν τοῦ ἵππου τιτρώσκειται, Ἀλεξάνδρου δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκκοπεῖσαν ψυχορραγῶν δέχεται. Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ζ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης δεύτερος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετμθ'. Αἰγύπτου καὶ

Ἀλεξανδρείας ἢ ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φούσκων ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετοζ'. Οὗτος καὶ Σωτῆρ ἐκαλεῖτο, υἱὸς δὲ ἦν τοῦ Εὐεργέτου Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας πρεσβύτερος. τοῦτον ἢ μήτηρ τῷ ι' ἔτει τῆς βασιλείας ἀπ' ἤλασε, καὶ ἦν βασιλεύων ἐν Κύπρῳ· τὸν δὲ νεώτερον υἱὸν αὐτῆς καὶ ἀδελφὸν τούτου Ἀλέξανδρον ἀνέδειξε βασιλέα σὺν αὐτῇ· ὃς καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλεξανδρείας ἔτη ιε', καὶ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων εἰς Λυκίας 350 πόλιν Μύρα φεύγει μετὰ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς κάκειθεν εἰς Κύπρον μετὰ παῖδα, καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ ναυάρχου Χαιρέου πολεμούμενος. μεθ' ὃν πάλιν τῷ ἀδελφῷ παραδόντες Πτολεμαίῳ Σωτῆρι καὶ Φούσκωνι δι' ὄγκον τοῦ σώματος κληθέντι τὴν βασιλείαν ἀνεδέξαντο β' βασιλέα οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ ἄλλα ἔτη η'. ὁμοῦ ἔτη λγ'. ἅτινα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ὄντα Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὧδε συντάττονται.

ΣΥΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Συρίας ι' ἐβασίλευσε Δημήτριος υἱὸς Σελεύκου ἔτη ιβ' ὁ ἐπικληθεὶς Σωτῆρ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετκγ'. Οὗτος ὁ Δημήτριος ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς δοθεὶς ὄμηρος εἰς Ῥώμην, φυγὼν εἰς Τρίπολιν Φοινίκης ἐν ἡμέραις παρεγένετο, καὶ ἐπελθὼν Λυσίαν τε ἐπίτροπον Ἀντιόχου τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖ καὶ αὐτὸν Ἀντίοχον, παραδόξως ἐν ταῖς ὄλαις ἡμέραις τοσαύτην κατακτησάμενος ἀρχήν. κατὰ τούτου Πτολεμαῖός τε συμμαχεῖ Ἀλεξάνδρῳ διὰ μισθοφόρων ξένων καὶ Ἄτταλος Περγάμου βασιλεὺς ὁ καὶ κατάγων αὐτόν· πρὸς ὃν ἀντιταττόμενος ὁ Δημήτριος τελευτᾷ ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ τῆς Συρίας Ἀλέξανδρος ὁ ὑποτεταγμένος ἔτη ε', καὶ ἀναιρεῖται πολεμῶν τῷ Πτολεμαίῳ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν κατάγοντι Δημήτριον τὸν Δημητρίου ἐπὶ τὴν βασιλείαν Συρίας. συμπίπτει δὲ καὶ ὁ Πτολεμαῖος καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον θνήσκει. Συρίας καὶ Ἀσίας ια' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη θ'. οὗτος υἱὸς ἦν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. τινὲς δὲ ἔτη ι' φασὶν αὐτὸν βασιλεῦσαι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετλέ'. Οὗτος Πτολεμαίῳ φιλωθεὶς Κλεοπάτραν ἔγημε θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐν Πτολεμαίδι ὑπάρχουσιν αὐτοῖς Ἰωνάθης ἐλθὼν ἐφιλόθη. Τρύφων ὁ καὶ Διόδοτος παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βαλλᾶ τὴν τῶν πραγμάτων ἐγχειρισθεὶς διοίκησιν Ἀντιόχου τὸν Ἀλεξάνδρου παρὰ Ἰμαλκούητὸν Ἀραβὰ τρεφόμενον ἀπολαβὼν ἐπολέμει τῷ Δημητρίῳ, φιλωθεὶς Ἰωνά 351 θη, ἠνίκα πολλῶν Ἰωνάθης κρατήσας τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τοῦ ἀδελφοῦ ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ Τρύφων Ἰωνάθην δεδοικῶς ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα Ἀντιόχον καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖν βασιλέα, μετὰ δυνάμεως πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα πείθει πάντας ἀπολύσαι πλὴν χιλίων καὶ συμπορευθῆναι ἕως Πτολεμαίδος τὰς ἐκεῖ παραληψόμενον δυνάμεις. Ἰωνάθης δὲ συναπῆλθεν ἅμα χιλίοις μόνοις ἀπατηθεὶς ἐν Πτολεμαίδι. δῆσας δὲ τοῦτον ὁ Τρύφων ἐπιστρατεύει Ἰουδαίοις, ὧν ἠγεῖτο Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου, τάλαντά τε ρ' ἐπεζῆται καὶ δύο τῶν παίδων Ἰωνάθου αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Σίμων εἰδὼς ὅτι πάντα ψεύδεται, πλὴν δέδωκε πάντα καὶ οὐδ' οὕτως τοῦ φόνου τὸν ἀδελφὸν ἐξείλατο. Συρίας καὶ Ἀσίας ιβ' ἐβασίλευσε Δημήτριος Δημητρίου τὸ α' ἔτη γ' ὁ καὶ Σιριπίδης. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετμδ'. Συρίας καὶ Ἀσίας ιγ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετμζ'. Οὗτος ἀδελφὸς ἦν τοῦδε τοῦ Δημητρίου. Οὗτος Τρύφωνα τὸν ἀνελόντα Ἰωνάθην καὶ Ἀντιόχον τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου καὶ ἑαυτὸν βασιλέα Συρίας ἀναιπόντα ἐκ Σίδης ἐλθὼν πολιορκεῖ εἰς Δαρὰ καταφυγόντα κάκειθεν εἰς Ὀρθωσίαν. ἐξ ἧς διωχθεὶς εἰς πῦρ ἐναλλόμενος θνήσκει. Συρίας καὶ Ἀσίας ιδ' ἐβασίλευσε Δημήτριος τὸ β' ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετνς'. Συρίας καὶ Ἀσίας ιε' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετξ'. Χρὴ γινώσκειν ὅτι τὰ κς' ἔτη οὐκ εἰσὶ μόνου τοῦ Γρυποῦ Ἀντιόχου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κυζικίου. πρῶτον γὰρ ὁ Γρυπὸς βασιλεύσας ἔτη δ' ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ Κυζικίου, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ

Κυζίκιος ἔτη ιη´. καὶ πάλιν ὁ Γρυπὸς ἐκβαλὼν τὸν Κυζίκιον ἐβασίλευσε τὰ λοιπὰ ἔτη δ´, καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ἐπολέμουν ἀλλήλους. Ἀντίοχος ἄμα Ὑρκανῶ ὁ Γρυπὸς Σίνδαν τινὰ στρατηγὸν τῶν Πάρθων νικήσας τρόπαιον ἔστησε παρὰ τῷ Λύκῳ ποταμῷ. 352 Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος, οἱ ἐν Σικελίᾳ δοῦλοι πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοφαγίαν ἐτράπησαν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετζ´. Σέλευκος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ τὸν Κυζίκιον ἐκβαλὼν ἐκράτησε βραχύ. Σέλευκον ζῶντα κατέκαυσεν ὁ Κυζίκιος Ἀντίοχος. Ἀντίοχος ὁ Κυζίκιος φυγὼν εἰς Πάρθους Πομπηίῳ προὔδωκεν ἑαυτόν. Ἰστέον ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἐξωσθεὶς λέγεται ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων διωχθεὶς Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ἐξωσθεὶς ὀνομάζεται. Τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου τοῦ προρρηθέντος υἱοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Πτολεμαῖον μάχῃ μερίζεται ἡ τῆς Συρίας ἀρχὴ εἰς τε Δημήτριον τὸν τοῦ Δημητρίου υἱὸν ὀρμώμενον ἐκ τῆς Σελευκίας καὶ εἰς τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου ὀρμώμενον ἐκ Συρίας καὶ Ἀντιοχείας Ἀντιόχον. ἀλλὰ τοῦτον ὁ Δημητρίου Δημήτριος τάχιστα νικήσας χειροῦται τὴν ἀρχὴν ἔτη γ´. ὅθεν καὶ Νικάνωρ ἐκλήθη. στρατεύσας δὲ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτος γίνεται ὑπὸ Ἀρσάκου καὶ εἰς τὴν Παρθικὴν ἀναχθεὶς ἐφρουρεῖτο σιδηρωθεὶς. ὅθεν καὶ Σιδηρίτης ἐλέγετο ὕστερον. Οὗτος πρὸ τῆς εἰς Παρθικὴν φρουρᾶς ἐκ Κρήτης ἐπανελθὼν καὶ Συρίας κρατήσας Ἀπολλώνιον ἔταξεν Ἰουδαίους πολεμεῖν. Ἰωνάθης δὲ ἄμα μυρίους ἐπιλέκτους Ἰώππην κατέσχε κτείνας ἡ τῶν σὺν τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὁ αὐτὸς Ἄζωτον ἐμπρήσας τὸ παρ' αὐτοῖς εἶδωλον τοῦ Δαγῶν ἀφαιρεῖται. Τῷ αὐτῷ Δημητρίῳ Δημητρίου Σωτήρι ἐπιλεγομένῳ καὶ Νικάνορι Πτολεμαῖος δίδωσιν ἀφελόμενος Ἀλεξάνδρου τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν ὁμοῦ καὶ τῆς Συρίας ἀρχὴν. ἀπέστησαν δὲ αἱ δυνάμεις τοῦ Δημητρίου καὶ ἐδεήθη Ἰωνάθου πέμψαι στράτευμα πρὸς συμμαχίαν αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, ὑποσχόμενος καθάρισαι τὰς πόλεις Ἰούδα τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, εἰ νικήσει. Ἰωνάθης δὲ ἀπέστειλεν αὐτῷ τρισχιλίους, οἱ καὶ διέφθειραν εἰς Ἀντιόχειαν Ἑλλήνων μυριάδας ἰ´ τῶν ἐπαναστάντων κατὰ Δημητρίου πολιτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν. Δημήτριος δὲ νικήσας πάντα διεψεύσατο τὰ πρὸς Ἰωνάθην. Ἐν τούτοις οὖν ἀναιρεῖται Ἰωνάθης ὑπὸ Τρύφωνος δόλῳ καὶ κρατεῖ μετ' αὐτὸν Σίμων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η´. 353 ΣΠΟΡΑΔΗΝ Ὅππιος Κελτοὺς ἐχειρώσατο. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐάλω Καρχηδῶν τὸ ἔσχατον ὑπὸ Σκηπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου, ἔχουσα ἔτη χμ´ ἀπὸ κτίσεως, κατὰ δὲ ἄλλους ψμῆ´. Ἀντιόχον τὸν Σιδίτην Ἀρσάκης Πάρθος ἀνεῖλε. Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου μετὰ τὸ ἀνελεῖν Σίμωνα τὸν οἰκεῖον πενθερὸν δόλῳ παρὰ πότον τῷ Ἀντιόχῳ ἐδήλωσεν ἀποστεῖλαι δύναμιν αὐτῷ πρὸς τὸ παραδοῦναι αὐτῷ τὴν Ἰουδαίαν. Ἰωάννης δὲ ὁ Σίμωνος υἱὸς μαθὼν τὰ συμβάντα τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπὸ Πτολεμαίου τοὺς μὲν ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἐν Γαζαρηνοῖς ἀναιρεῖ, τῷ δὲ Ἀντιόχῳ φιλωθεὶς καὶ παρὰ τοῦ πλήθους τὴν ἀρχὴν λαβὼν τὸν αὐτὸν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖον, καὶ Ἀντιόχῳ συμμαχεῖ κατὰ Ὑρκανῶν ἔνθα μεγάλως εὐδοκήσας Ἰωάννης Ὑρκανὸς ἐπωνομάσθη, ἀριστεύσας πλεῖστα. Καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Ἀβούβου Σίμων παρὰ πότον τοῦ ἰδίου γαμβροῦ δόλῳ σὺν τοῖς υἱοῖς πλήν Ἰωάννου, ὃς Ἰωάννης ὁ Ὑρκανὸς μετονομασθεὶς ἐκράτησεν Ἰουδαίων ἔτη κς´ στρατηγῶν καὶ ἀρχιερατεύων. Ἔως τούτου περιέχει ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων, ἡ δὲ δευτέρα τὰ κατὰ Σέλευκον καὶ Ἀντιόχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ Ἀντιόχον τὸν Εὐπάτορα καὶ Δημήτριον τὸν Σωτήρα καὶ Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον. ἡ δὲ τρίτη τὰ κατὰ τὸν Φιλοπάτορα Πτολεμαῖον ἱστορεῖ, ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πρὸ τῆς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς βασιλείας ἔτεσι λ´ ταύτη δὲ καὶ πρώτη τῷ χρόνῳ ἐστίν. ἡ δὲ δ´ ἐξαίρετος περὶ τοῦ αὐτοῦ δέσποτον εἶναι τῶν παθῶν τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν καὶ περὶ τῆς τῶν ζ´ σὺν τῇ μητρὶ ἀθλήσεως κατὰ τοὺς Ἰωνάθου τοῦ

Μακκαβαίου χρόνους καὶ Σί μωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Αἰγύπτου μὲν Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, Συρίας δὲ καὶ τῆς μικρᾶς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλλᾶ λεγόμενος, υἱὸς Ἀντίοχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Ῥωμαίων δὲ ἄριστοι ἐκράτουν· καὶ ἄλλοι μὲν στρατηγοί, πάντων δὲ μᾶλλον Σκηπίων ὁ νέος ἔκγονος τοῦ Ἀφρικανοῦ Σκηπίωνος, ὃς καὶ Καρχηδο νίοις τοῖς κατὰ Λιβύην τὸν τρίτον ἐπιστήσας καὶ τελευταῖον πόλεμον γεν 354 ναίως τοῖς ὄπλοις ἐκράτησε, μετὰ χμ' ἔτη, καθ' ἑτέρους δὲ ψμ' τῆς οἴκο δομῆς τὴν Καρχηδόνα καταστρεψάμενος. τότε δύο στρατηγοὶ Ῥωμαίων ἠττηθέντες εἰς μὲν ἀνηρέθη, θάτερος δὲ ζωγρηθεὶς εἰς Ῥώμην ἐστάλη σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς, αὐτὸς τε ἀναζεύξας Σκηπίων *** τῶν ἐξ αὐτῶν καταγόντων τὸ γένος ἔτι κρατούντων ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων Αἰγύπτου καὶ Συρίας καὶ Ἀσίας, ἐν μέρει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ Βαβυλωνίας, τῆς Μακεδόνων δυναστείας ὑποφόρου Ῥωμαίοις ταχθείσης, ὡς πρὸ βρα χέος δεδήλωται. Μικίψας Νουμηδεῖας βασιλεὺς καὶ Ῥωμαίων σύμμαχος τέθνηκεν, οὗ νόθος παῖς Ἰουγόρθας λεγόμενος δόλω τοὺς ἐκείνου γνησίους ἀνελὼν παῖδας χειροῦται τὴν ἀρχήν. ἐφ' ᾧ Ῥωμαῖοι δεινοπαθήσαντες διὰ Μαρίου πρῶτον ὑπάτου στρατεύουσιν ἰσχυρῶς τῇ μάχῃ κρατήσαντος, τοῦ Ἰουγόρθα φεύγοντος, ἔπειτα διὰ Μετέλλου, καὶ τούτου ὑπατικοῦ γενναίως εὐδοκιμήσαντος, τελευταῖον δὲ διὰ Σύλλα, τοῦ καὶ αὐτὸν Ἰουγόρθαν ζῶντα χειρωσαμένου καὶ θριαμβεύσαντος ἐπ' αὐτῷ πρὸ τοῦ ἄρματος ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὑπατείαν ἀγομένῳ δεσμῷ, ἥτις ἦν Ὀλυμπιάδι ρξέ'. Συρίας καὶ Ἀσίας ἰς ἑβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Κυζίκιος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετπς'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ Ἰουδαίων κ' ἀρχιεράτευσεν Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετζζ'. Ἰανναῖος τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς ἀνείλε, μηδένα τοῦ γένους ὑπολειψάμενος. διὰ τοῦτο καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις Ἰουδαίων ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, ἃς διὰ Κλεοπάτρας μητρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπέστρεψε, συμμαχοῦντων Αἰγυπτίων αὐτῷ. Ἰανναῖος ὀξύς καὶ ὕβριστής καὶ ἀγριώτατος ἦν σφόδρα. τοῦτον οἱ κολακεύοντες Ἀλέξανδρον ἔλεγον διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀξὺ καὶ ἀνεμπόδιτον, οἱ δὲ μισοῦντες Θρακιδᾶν ὡς ἀδικώτατον. 355 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Κλεοπάτρα Σαλήνη τοὺς παῖδας ἀποβαλοῦσα καθ' ἑαυτὴν ἔδοξε βασιλεύειν, ἐπιτρόπους ἔχουσα δύο τῶν Ἰουδαίων Ἀνανίαν καὶ Χελκίαν, πάντα τὰ κατ' αὐτὴν διοικοῦντας, δι' ὧν Ἰανναῖος φιλωθεὶς αὐτῇ συμμάχους Αἰγυπτίους ἔσχε κατὰ Παλαιστίνης, καὶ τῶν ἀποστατησάντων Ἰουδαίων τὰς πόλεις ἀφανίζων καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἀφείδως ἀποσφάττων μέχρι γυναικῶν καὶ παίδων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν πέραν Ἰορδάνου πόλεων καὶ Ἐσεβοῦντα καταλαβόμενος, Ἀμμανῖτιν τε καὶ Μωαβῖτιν ἐπέλθων, Δῶραν, τὴν πρὸς τοῖς Ἄραψι Πέλλαν, Γάδαρα τὴν πρὸς θερμοῖς ὕδασι, Ἄβιλαν, Ἴππον, Λίαν, Φιλοτερίαν, Μακεδόνων ἀποικίας, καὶ Βασάν τὴν νῦν Σκυθόπολιν, Μαλλέαν Σαμαρείας, Θαβῶρ ὄρος, Γαβαάν. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος πόλεμον ἐξάγων πρὸς Ἀντίοχον τὸν παῖδα τοῦ Γρυποῦ τὸν καὶ Διόνυσον ἐνίκησεν. Οὗτος τὴν Τυρίων γῆν ἐπέλθων ἐπολιόρκει τὴν νῆσον. ἐπαναστάσεως δὲ πειραθεὶς Ναβαταίων καὶ Ἰτουραίων Δίγαιον στρατηγὸν ἔπεμψε Γαλιλαῖον κατὰ Ναβαταίων. αὐτὸς δὲ κατὰ τῶν Ἰτουραίων εἰς πόλεμον ἐτοιμαζόμενος θνήσκει βασιλεύσας ἔτη λ', Σαλίνη γαμετῆ τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίσας, ὄντων αὐτῇ δύο παίδων ἐξ αὐτοῦ Ὑρκανοῦ καὶ Ἀριστοβούλου. ἐντεῦθεν δὲ τὰ Ἰουδαίων συγκέχυνται. Ἰουδαίων κ' ἑβασίλευσε Σαλίνα ἢ καὶ Ἀλεξάνδρα ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ευκζ'. Ἀλεξάνδρα ἢ καὶ Σαλίνα πάντῃ τῆς ὠμότητος ἀποδέουσα τοῦ ἀνδρὸς Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου, τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ταῖς χρησταῖς εὐνοίαις κερδήσασα διὰ δόξαν εὐσεβείας καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὀρθὴν πίστιν καὶ περὶ τοὺς πατρίους νόμους ἀκρίβειαν, εὐσταθῶς βασιλεύσασα ἔτη θ'. ταύτην τὸ Φαρισαϊκὸν ἡγάπα σύστημα, ὡς τῶν ἄλλων δύο,

Σαδδουκαίων καὶ Ἑσσηνῶν, εὐσεβέστερον εἶναι δοκοῦν, καὶ τούτοις τὴν τῶν πραγμάτων ἐγχειρεῖ διοίκησιν ὡς θεοφιλῆς, καὶ ἦν ἡ μὲν ἀπόλαυσις τῆς ἀρχῆς τῶν Φαρισαίων δεσμώντων καὶ λυόντων ὡς ἤθελον, αἱ δὲ δυσχέρειαι τῆς γυναικός, καίπερ οὔσης δεινότερας καὶ φοβερᾶς τοῖς ἕξω. πλὴν ἦρχε τῶν 356 πολλῶν καὶ ἦρχετο ὑπ' αὐτῶν. δύο δὲ παίδων Ἀριστοβούλου καὶ Ὑρκανοῦ 356 ταύτη προσόντων αὐτὴ τὴν βασιλείαν Ὑρκανῶ τῷ πρεσβυτέρῳ ἐπέτρεπε περὶ τὸν θάνατον, Ἀριστοβούλῳ δὲ τῷ νεωτέρῳ τὴν ἀρχιερωσύνην. ἀλλ' οὗτος ἀσθενούσης τῆς μητρὸς ἀρπάσας τὸν καιρὸν μετὰ πολλῶν οἰκετῶν κρατεῖ τῶν ἐρυμάτων καὶ μισθοφόρους ἐκ τούτων ἀθροίσας τοῖς χρήμασιν ἀνεῖπεν ἑαυτὸν βασιλέα. τὸν δὲ Ὑρκανὸν οἰκτείρουσα Σαλίνα πονούμενον τὴν Ἀριστοβούλου γαμετὴν σὺν τέκνοις καθεῖρξε πρὸς τῷ βορείῳ κλίματι τοῦ ναοῦ εἰς Βαρεῖς τὸ φρούριον· καὶ ἐν τούτοις τελευτᾷ πρὶν Ἀριστόβουλον τιμωρήσασθαι περὶ τῆς καθ' Ὑρκανοῦ ἐπαναστάσεως, διοίκησας, ὡς προεῖρηται, τὴν ἀρχὴν ἔτεσιν θ' καὶ τὸν Ὑρκανὸν ταύτης κληρονόμον καταλιπούσα. πρὸς δὲ Ἀριστόβουλος παραταξάμενος πολέμῳ νικᾷ πρὸς Ἱεριχοῦντα συμβαλῶν, καὶ μεταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν οἱ πλείους τῆς Ὑρκανοῦ μοίρας. ὁ δὲ μετ' ὀλίγων φίλων τὸ λεχθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ πρὸς τῷ ναῶ τῆς Βάρεως φρούριον φυγὰς προκαταλαβῶν, κρατεῖ τὰ προσόντα τῷ Ἀριστοβούλῳ σὺν τέκνοις καὶ γυναικί· Ἀριστόβουλος τε σπεύσας φθάνει καὶ διαλύεται πρὸς Ὑρκανὸν ἐν τῷ ἱερῷ πρὸς τὸ βασιλεύειν μὲν αὐτόν, ἐπεὶ καὶ κρείττων ἐδόκει τῇ ἐντρεχείᾳ, τὸν δ' Ὑρκανόν, ὡς βασιλέως πρῶτον ἀδελφόν, τᾶλλα νωθέστερον ὄντα, τῆς βασιλείας ἐκστῆναι, πάσης τιμῆς ἀπολαύοντα. κάπιν τούτοις περιεστῶτος τοῦ πλήθους ἀλλήλους περιπτυσσόμενοι διήμειψαν τὰς οἰκίας, ὡς ὁ παρ' Ὀμήρῳ ποτὲ Γλαῦκος καὶ Διομήδης, καὶ Ἀριστόβουλος μὲν εἰς τὰ βασίλεια, Ὑρκανὸς δὲ εἰς τὴν Ἀριστοβούλου ἀνεχώρησεν οἴκησιν. Ἐντεῦθεν δέος καὶ λύπη τοῖς Ὑρκανοῦ φίλοις ἐπιπίπτει παρ' ἐλπίδα κρατήσαντος Ἀριστοβούλου, καὶ μάλιστα Ἀντιπάτρῳ τινί, Ἡρώδου πατρὶ τοῦ βασιλεύσαντος ἔπειτα Ἰουδαίων, ὃς ἦν ἀλλόφυλος Ἰδουμαῖος κατὰ Ἰώσηππον, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν Ἀσκαλωνίτης, υἱὸς τινος ἱεροδούλου καλουμένου Ἡρώδου τῶν περὶ τὸν νεῶν τοῦ Ἀπόλλωνος τεταγμένων ἐν Ἀσκαλῶνι. τοῦτον Ἰδουμαῖοι λησταὶ τὸν Ἀντίπατρον εἶχον αἰχμαλωτίσαντες ἐν αὐτοῖς ληστεύοντα, λαβεῖν ἐλπίζοντες ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου λύτρα. διὰ δὲ τὸ πτωχὸν εἶναι τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ λύτρα δοῦναι ἀπορεῖν ἐχρόνισε συλληστεύων καὶ τοῖς αὐτῶν ἐντρεφόμενος ἤθεσιν. 357 Οὗτος ὕστερον Ὑρκανῶ φιλωθεὶς πλούτῳ καὶ δόξῃ τῶν πολλῶν προεῖχεν ἐντρεχείας χάριν καὶ τῆς περὶ τὰ κοινὰ πράγματα δεινότητος· ὃς ἀναπειθεὶ τὸν Ὑρκανὸν Ἀρέτῳ τῷ τῶν Ἀράβων προσφυγόντῳ βασιλεῖ τὴν Ἰουδαίω ἀρχὴν ἀνακτήσασθαι. καὶ δὴ σὺν αὐτῷ νυκτὸς ἀναλαβῶν τῆς πόλεως τὸν Ὑρκανὸν ἀποδιδράσκει πρὸς Ἀρέταν ὄντα κατὰ τὴν Πέτραν πόλιν Ἀράβων βασιλεῖον, καὶ πολλοῖς πείθει δώροις συμμαχήσοντα καταγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀδίκως ἀφαιρεθεῖσαν ἀρχὴν. τοῦ δὲ Ἀρέτα δύναμιν ἵππικὴν καὶ πεζικὴν πεντακισμυρίων ἀνδρῶν σὺν αὐτοῖς πέμψαντος, οὐκ ἐνεγκὼν Ἀριστόβουλος ἐκ πρώτης συμβολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα φεύγει· καὶ ἦν πολιορκούμενος ὑπ' αὐτῶν. κατὰ κράτος τε ἂν ἐλήφθη λειφθεὶς, εἰ μὴ Σκαῦρος ἐνδημήσας τηνικαῦτα τῇ Δαμασκῶ προσφάτως ὑπὸ Γεμέλλου καὶ Δολλίου Ῥωμαίων καὶ αὐτῶν ληφθεῖση στρατηγῶν ἐπεκηρυκέυστο πρὸς Ὑρκανὸν καὶ τοὺς Ἄραβας, ὄργην ἀπειλῶν αὐτοῖς Πομπηίου καὶ τῆς ὅλης συγκλήτου μὴ λύουσι τὴν κατὰ Ἀριστοβούλου πολιορκίαν, τριακοσίοις ταλάντοις ὁ Σκαῦρος τοῖς παρὰ Ἀριστοβούλου δοθεῖσι παραβλεψάμενος τὸ δίκαιον. Ἀρέτας καταπλαγεὶς ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν ἀναχωρεῖ λύσας τὴν πολιορκίαν. Ἀριστόβουλος δὲ τοῖς περὶ τὸν Ὑρκανὸν καὶ Ἀντίπατρον συμβαλῶν περιτὸν Παπυρῶνα κτείνει Φαλλίωνα τὸν ἀδελφὸν Ἀντιπάτρου καὶ πλείους ἢ ἑξακισχιλίους. Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῆς Ἰουδαίων συμμαχίας

Ἵρκανὸς ἀφαιρεθεὶς ἅμα τῷ Ἀντιπάρτῳ τὴν Δαμασκὸν καταλαμβάνει πρὸς Μάγνον Πομπήιον τὸν τνηκαῦτα καταλαβόντα ἐξ Ἀρμενίας τὴν Συρίαν μετὰ τῆς πολυθρυλήτου ἀριστείας κατὰ Μηθριδάτου καὶ Τιγράνου Ἀλβανίας τε καὶ Ἰβηρίας καὶ Κολχίδος καὶ αὐτῶν Ἀσσυρίων, καὶ δῶρων χωρὶς μόναις εὐλόγοις δικαιολογίαις πείθουσι τὸν Μάγνον ἀληθῶς καὶ φιλαλήθη Πομπήιον ἐπινεῦσαι τῇ Ὑρκανοῦ βοηθείᾳ. Ἀριστόβουλος δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν ταῖς εἰς Σκαῦρον ἐλπίσι διαμαρτάνει μὲν τῆς εὐμενείας Πομπηίου ἐρχομένου πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν Παλαιστίνην, ἐκ Διοσπόλεως δὲ λάθρα χωρισθεὶς ἐπ' ἀχθέστερον ἑαυτῷ καθίστησιν ἐξ ἀνοίας τὸν Πομπήιον. ἀγανακτήσας γὰρ 358 τὴν Ῥωμαϊκὴν καὶ Συριακὴν ἐπαναλαμβάνει δύναμιν, ἀκούσας αὐτὸν καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν προκατειληφόντα τὸ ὄχυρμα τὸ ὑπὲρ ὄρους ὑψηλοῦ κείμενον φρούριον, ἐλθεῖν τε κελεύει καίπερ μὴ βουλόμενον. τὸ δ' ἀνὺπ οἰστον τοῦ κράτους φοβούμενον καὶ τὸ πλῆθος ὀρρωδοῦν ὄρωντα τῇ συμβουλῇ τε τῶν φίλων εἴκοντα κατελθεῖν καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς δικαιολογηθέντα πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς τὸ ἔρυμα κατηνάγκασε. καὶ διή τούτου πραχθέντος οὐχ ἅπαξ ἢ δις καὶ Ὑρκανοῦ διενεχθέντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Πομπηίου ὡς ἡδίκηκός τις αὐτὸν καὶ τὴν ἀρχὴν πλεονεκτήσαντος προστάττεται τῶν φρουρίων Ἀριστόβουλος ἐξίστασθαι. τῶν φρουράρχων δ' αὐτὸν μὴ δεχομένων καταλαμβάνει τε τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ πόλεμον ἐξάγειν πειράται κατὰ Ῥωμαίων στρατοπεδεύοντων εἰς Ἱεριχοῦντα, τὸ πιότατον Ἰουδαίας φοινικοφόρον καὶ βαλσαμοφόρον χωρίον· ὧν Ἀριστόβουλος ἐκπλαγεὶς τὴν ἔφοδον χρήμασιν ἰκετεύει ἐξιλεώσασθαι τὸν Πομπήιον ἐπειγόμενον εἰς Ἱεροσόλυμα. Γαβινίου δὲ πρὸς τοῦ Ἀριστοβούλου πεμφθέντος εἰς κομιδὴν τῶν χρημάτων καὶ μηδὲ τῆς εἰσόδου τυχόντος τῆς πόλεως φρουρεῖ μὲν τὸν Ἀριστόβουλον, πολιορκεῖ δὲ τὴν Ἱερουσαλήμ ταῖς Ὑρκανοῦ καὶ Ἀντιπάρτου καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς ἔνδον καὶ ἔξω τῆς πόλεως ὑπηρεσίαις καὶ ἐπινοίαις οὐ μικρὰ πρὸς τὸ δυσάλωτον αὐτοῖς βοηθούμενος ὁ Πομπηίου στρατηγὸς Πείσων τὴν ἄλωσιν ἐγχειρισθεὶς. μηνὶ δὲ τρίτῳ μόλις ἕνα τῶν πύργων καθελόντες Ῥωμαῖοι διὰ τοῦ τείχους εἰς τὸ ἱερὸν εἰσεπήδησαν, Φαύστου Κορνηλίου παιδὸς Σύλλα πρώτου τολμήσαντος, ἐπακολουθησάντων δὲ Φρουρίου καὶ Φαβίου τῶν ἑκατοντάρχων σὺν τοῖς οἰκείοις στίφεσιν, οἳ τοὺς Ἰουδαίους περιεῖχον κτείνοντες καθ' ὅλης τῆς πόλεως, τὸ πλεῖστον δὲ ἐν τῷ ἱερῷ φεύγοντας· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων ἀντιστασιαστῶν ἀπεσφάττοντο πολλοί. τότε μυρίους πρὸς δισχιλίους Ἰουδαίους λέγεται πεφονεῦσθαι Ῥωμαίοις, ὀλίγων πάνυ κτανθέντων αὐτοῖς ἐξ εὐτάκτου καὶ ἀλληλοσυμμάχου ἀνδρείας· τὸ γὰρ ἄτακτον ἐν μάχαις θράσους, οὐκ ἀνδρείας ἔργον, ὡς ἦττης πρόξενον τοῖς ἀσυμφράκτως προπετοῦσι. Πομπήιος οὖν ἀλούσης τῆς πόλεως εἰς τὸ ἱερὸν ἅμα τοῖς φίλοις εἰσελθὼν μέχρι τοῦ ἀγιάσματος οὐδενὸς τῶν ἱερῶν ἠψατο σκευῶν ἢ χρημάτων ὅντων τῶν προδήλων ταλάντων β' ἑκτὸς ἀρωμάτων λυχνίας τε καὶ λύχνου καὶ 359 σπονδίων καὶ θυμιατηρίων ἀπάντων ὀλοχρύσων, ἀλλὰ καὶ καθαρῆναι τῶν αἱμάτων τὸ ἱερὸν ἐπέταξε τοῖς νεωκόροις. τῇ ἐπαύριον ἀναδείξας Ὑρκανὸν ἀρχιερέα, τὸν δ' Ἀριστόβουλον δεσμήσας εἶχε σὺν τῷ πενθερῷ, πάντας ἀνελὼν σιδήρῳ τοὺς τῆς μάχης αἰτίους καὶ λαμπροῖς ἀμειψάμενος τοῖς συμμαχήσασιν δώροις, Φαύστῳ μάλιστα Σύλλου παιδὶ γενναίῳ καὶ τοῖς ἄμφ' αὐτόν. Οὗτος Ἰουδαίους ὑποφόρους Ῥωμαίοις κατέστησεν, ἀφελόμενος αὐτῶν πάσας πόλεις Ἑλληνίδας Συρίας κοίλης, ἃς εἶλον ἐπὶ τῶν Μακκαβαίων, καὶ μόνοις περικλείσας τοῖς ἰδίους ὄροις. πρὸς ταύταις καὶ τὰς ἐν τῷ μεσογείῳ πόλεις ἠλευθέρωσε τῆς Ἰουδαίων ἀρχῆς, ὧν ἦσαν ἐπισημότεραι αὗται· Σκυθόπολις ἦτοι Βασάν, Ἴππος, Πέλλα, Σαμάρεια, Μάρισα, Ἄζωτος, Ἰάμνεια, Ἀρέθουσα, τὰς τε παραλίους Γάζαν, Ἰώππην, Δῶρα, Στράτωνος πύργον ἦτοι Καισάρειαν. ταύτας ἀποδοὺς τοῖς γνησίοις πολίταις ὑπὸ τὴν Συριακὴν ἐπαρχίαν ἔταξε σὺν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῶν ὀρίων Αἰγύπτου

μέχρις Εὐφράτου ποταμοῦ. Ὁ Πομπήιος παραδοὺς Σκαύρω διέπειν καὶ δύο Ῥωμαϊκὰ τάγματα πρὸς συμμαχίαν εἰς Ῥώμην ἠπείγετο διὰ Κιλικίας, αὐτὸς τὸν μέγιστον κατατάξων θρίαμβον, ἐπαγόμενος τοὺς ἠττηθέντας αὐτῷ βασιλεῖς Φαρνάκην Μηθριδάτου υἱόν, τὸν καὶ καρτερήσαντα τὸν ἴδιον ἀνελεῖν πατέρα Μηθρι δάτην τῇ πρὸς Πομπήιον χάριτι καὶ αὐθις κατὰ Ῥωμαίων στασιάσαντα, Κόλχων ἦτοι Λαζῶν βασιλέα, ἄρχοντας Ἰβήρων κ', Ἀριστόβουλον Ἰουδαίων βασιλέα σὺν θυγατρᾷ δυσὶ καὶ υἱοῖς, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιγόνῳ, ὧν ὁ νεώτερος ἐκ τῆς ὁδοῦ διαδράς Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπάνεισι στασιάσων, ὡς δηλωθήσεται.

**360 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ
ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΙΣ
ΗΤΟΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΩΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΡΩΜΑΙΩΝ ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΥΛΔ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΨΟΖ ΟΜΟΥ ΕΤΗ ΤΜΤ**

Πομπήιος σὺν πολιορκίᾳ λαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα Ἀριστόβουλον μὲν δέσμιον σὺν τοῖς παισὶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιγόνῳ κατεῖχεν εἰς Ῥώμην ἀπῳάν, θριαμβεύσων καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας· Ὑρκανῶ δὲ τῷ τούτου ἀδελφῷ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐχειρίσας ὑποφόρους ἔταξε Ῥωμαίοις Ἰουδαίους. Καὶ Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς παρὰ Ῥωμαίοις ἤκμαζεν. οὗτος καθεῖλε Κάτελλον καὶ Κέθηγον καὶ Λέντουλλον συνομοσαμένους κατὰ τῆς συγκλήτου. Πομπήιος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσας ἐπὶ νίκαις πολλαῖς αὐτὸ κράτωρ ἀνηγορεύθη καὶ ἐνοῦται φιλία Γαίῳ Ἰουλίῳ Καίσαρι καὶ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ Ἰουλίᾳ γίνεται. ὁ δὲ Γάιος χειροτονηθεὶς κατὰ Γάλλων καὶ Βρεττανῶν στρατηγὸς ἐκπέμπεται, μεγάλας μάχαις ἐν ἔτεσι δέκα Γάλλους καὶ Βρεττανοὺς Ῥωμαίοις ὑποτελεῖς καταστήσας, φ' πόλεις κατέχον τας, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος ὁ Χερρωνεὺς φιλόσοφος. Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀριστοβούλου πρεσβύτερος διαδράς τὸν Πομπήιον εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἔρχεται καὶ πρὸς βραχὺ κρατήσας πολλῶν Ἰουδαίων καὶ 361 αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Γαβινίου καὶ Ἀντωνίου πολεμηθεὶς ἐκβάλλεται. παραλαμβάνει τε Ὑρκανὸς αὐθις τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἱεροῦ, τὴν δὲ ἄλλην πολιτείαν ταῖς Ἀντιπάτρου συμβουλίαις διαιροῦσιν εἰς πέντε, τὸ πρῶτον μέρος Ἱεροσολύμοις ἀπονεύμαντες, τὸ β' Δώροις, τὸ γ' Ἀμαθοῦντι, τὸ δ' Ἱεριχοῦντι, τὸ ε' Σεπφωρίδι πόλει Γαλιλαίας. κακὸν τούτου τὸ λοιπὸν ἐδό κουν ἀριστοκρατικῶς ζῆν, εἰ μὴ φυγῶν ἐκ Ῥώμης ἦλθεν Ἀριστόβουλος σὺν Ἀντιγόνῳ νεωτέρῳ παιδί· καὶ πάλιν ἀρχὴ γέγονεν αὐτῷ θορύβων καὶ Ἰουδαίους πολλοὺς προσλαβόμενος καὶ τὸ φρούριον ἀνατειχίζειν τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπειγόμενος. τάχιστα δὲ συλληφθεὶς ἐπὶ μάχῃ φεύγων σὺν τῷ υἱῷ, Γαβινίου στείλαντος ἐπ' αὐτὸν Σισένναν καὶ Ἀντώνιον καὶ Σερούια νὸν ἐν δυνάμει Ῥωμαϊκῇ, δεσμώτης αὐθις εἰς Ῥώμην ἀναπέμπεται. καὶ ἦν μόνος Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ποτὲ μὲν φεύγων Ῥωμαίους, ποτὲ δὲ παρενοχλῶν Ὑρκανῶ καὶ Ἀντιπάλτρω τὴν ἐπιμέλειαν τῆς χώρας ὑπὸ Πομπηίου καὶ τῷ μετὰ ταῦτα πεπιστευμένῳ· ὃς ὑπὸ Γαβινίου πεμφθεὶς πολέμῳ τὸν Ἀλέξανδρον τρέπεται, μυρίους ἀνελῶν τῶν σὺν αὐτῷ καὶ τοὺς ἄλλους δισμυρίους φυγῇ σκεδάσας συμμαχοῦντων Ἰουδαίων περὶ τὸ Ἰταβύριον ὄρος. Τότε Κράσος διαδεξάμενος Γαβίνιον καὶ τὴν Συριακὴν παραλαβὼν ἀρχὴν ἐπὶ Πάρθους ἦτοι Πέρσας στρατευσάμενος αὐθαιρέτως τὸν ἄλλον τοῦ ναοῦ τῶν Ἰουδαίων ἅπαντα κόσμον ἐσύλησε καὶ τὰ δισχίλια τάλαντα ὧν ὁ Πομπήιος ἐφείσατο. διαβὰς δὲ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην ὄλλυται σὺν τῷ πλήθει, Κασσίου ταμῖα τοῦ αὐτοῦ Κράσου τοὺς περισωθέντας ἀνακτησάμενος καὶ τοὺς αὐτοὺς Πέρσας φόνῳ πολλῶ τῆς ὄλης

Συρίας ἐλάσαν τος· ὃς Κάσσιος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπειγόμενος τρισμυρίους Ἰουδαίους αἰχμαλωτίζει Ταριχαίας ἐλὼν καὶ Πισιάλον κτείνει ὡς τοῖς Ἀριστοβού 362 λου καὶ τῶν τέκνων στασιασταῖς κατὰ Ὑρκανοῦ καὶ Ἀντίπατρου σύνδρομον. Τοῦ δὲ φόνου σύνδρομος ἦν ὁ αὐτὸς Ἀντίπατρος, ἐξοικειούμενος τοὺς πανταχοῦ Ῥωμαίων δυνάστας δώροις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐπικουρίαις, ἐν οἷς καὶ τῷ τῶν Ἀράβων βασιλεῖ Ἀρέτα σφόδρα φιλιωθεὶς δι' ἐπιγαμίαν ἐπισήμου γυναικὸς Ἀραβίσσης Κύπριδος, ἐξ ἧς υἱοὺς ἔσχε δ', Φασάιλον καὶ τὸν κατόπιν Ἡρώδην βασιλεύσαντα Ἑβραίων μετὰ Ὑρκανὸν πρῶτονάλλογενῆ καὶ τρίτον Ἰώσηπον καὶ Φερωρὰν τέταρτον. ἐπειδὴ τὸν κατὰ Ἀριστοβούλου δῆθεν καὶ τῶν τέκνων ἀνείλετο πόλεμον, τῷ Ἀρέτα τοὺς υἱεῖς σὺν θυγατρὶ Σαλώμῃ παρατίθεται. Ταῦτα δέ μοι προπαρεσκευάσται οὐχ ἄπλως, ἀλλὰ δεῖξαι βουλομένῳ πῶς ἐγγιζούσης τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θείας σαρκώσεως ἐξέλιπεν ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ. Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου υἱὸς πρεσβύτερος Πομπήιον ἀποδράς κρατεῖ πρὸς βραχὺ τῶν Ἰουδαίων καὶ αὐτοῦ μικρὸν δὴ καὶ Ὑρκανοῦ, εἰ μὴ Γαβίνιος εἰς Συρίαν πεμφθεὶς Σκαύρου διάδοχος Μάρκον Ἀντώνιον μετὰ δυνά μεῶς τινος προπέμψας ἐπῆλθεν αὐτοῖς μετὰ πλείονος προσβολῆς. ἔνθα μὴ ἐνέγκας Ἀλέξανδρος τὴν Ἀντωνίου προσβολὴν Ἀντίπατρου παρεπομένου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπερμάχων Ὑρκανοῦ Ἰουδαίων φεύγει πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐξακισχιλίους ἀποβαλὼν τῇ Ἀντωνίου γενναιότητι. πανταχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐνταῦθα Πομπήιος Ὑρκανῶ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκύρωσεν. ὁ αὐτὸς Ἰουδαίους Ῥωμαίοις ὑποφόρους ἔταξεν. ὁ αὐτὸς Ἀντίπατρον ἀλλόφυλον Ἡρώδου υἱὸν καὶ πατέρα τῆς Παλαιστίνης ἐπίτροπον κατέστησε. Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ Λυσιτανίαν, Γάλλους, Βρεττανοὺς καὶ τινὰς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσους κατεστρέψατο. 363 Ὁ αὐτὸς τὸν Ῥήνον ποταμὸν διαβάς Γερμανοὺς καὶ Γάλλους ἐχειρώσατο. Τὸ ἐν Ὀλυμπία ἄγαλμα ἐκεραυνώθη. Γάιος Καῖσαρ πρὸς Πομπήιον ἐπολέμησε. Γάιος Ἰούλιος μεγίστοις ἀγῶσι Γάλλους καὶ Βρεττανοὺς καὶ Γερμανοὺς καταστρεψάμενος ὑποτελεῖς τε Ῥωμαίοις φ' πόλεις οἰκοῦντας καταστησάμενος πολλοῖς ἰδρῶσιν, ἐπὶ ἰ' ἔτη τοῖς ἀπροσμάχοις βαρβάρους καταπολεμῶν πρὸς αὐτοῖς Ὠκεανοῦ ῥεύμασιν, ἐπὶ θριάμβῳ μείζονι ἐπανῆλθεν ἐν Ῥώμῃ καὶ τούτου ἀποτυχῶν ὀργίζεται Ῥωμαίοις ἀνταίροντος Πομπηίου καὶ ταῖς νίκαις ζηλοτυποῦντος μετὰ πολλῶν τῆς συγκλήτου. ἔνθεν τὸ δευτέρον ἐμφύλιος Ῥωμαίοις συνέστη πόλεμος ἐν Φαρσάλῳ τῆς Θετταλίας μετὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ Γαῖου ἐπάνοδον, ὡς εἴρηται, τῆς Πομπηίου γα μετῆς, θυγατρὸς δὲ τοῦ Καίσαρος Ἰουλίας μετηλλαχίας περὶ τὸν τοκετόν. Οὗτος καὶ τὸν Ἀριστόβουλον λύσας τῶν δεσμῶν μετὰ δύο ταγμάτων εἰς Συρίαν ἐκπέμπει, δι' αὐτοῦ ταύτην ἔχειν θαρρῶν μετὰ τῆς Ἰουδαίας· ὃς ἐλθὼν ἀναιρεῖται φαρμάκῳ παρὰ τῶν Πομπηίου φίλων, ταφῆς οὐκ ἀξίου μενος ἐν τῇ πατρῴᾳ γῆ, μέλιτι δὲ συντηρούμενος, ἕως Ἀντώνιος αὐτὸν τοῖς βασιλικοῖς μνήμασι προσέταξε ταφῆναι. ἐν ταῦτῳ δὲ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ὑπὸ Σκηπίωνος ἀναιρεῖται καὶ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Πομπηίου γρά ψαντος. Ὁ δ' αὐτὸς Πομπήιος ἔρχεται φυγὰς ὀκτάδι μῖα πρὸς Πτολεμαῖον καὶ Κλεοπάτραν εἰς Αἴγυπτον, καταλείψας τὴν Ῥώμην, καὶ ἀναιρεῖται λοιπὸν ὁ τηλικούτος ἀριστεὺς ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου τῆ πρὸς Γάιον Ἰούλιον Καίσαρα χάριτι. ὅπερ ἀκούσας Γάιος ἐλθὼν ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοῦ Πομπηίου σὺν τοῖς στρατεύμασιν ἀναιρεῖ μὲν τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὸν Πομπηίου φόνον, 364 βεβαιοῖ δὲ τῇ Κλεοπάτρᾳ μόνῃ τὴν ἀρχὴν Αἰγύπτου διὰ τὸν πρὸς αὐτήν, ὡς φασιν, ἔρωτα, καὶ πάλιν εἰς Ῥώμην διὰ τῆς Ἰουδαίας ἐπάνεισιν, ἐπαναστάντων αὐτῷ τῶν Πομπηίου παίδων. Τότε καὶ Ἀντίγονος ἐπὶ Γαῖου Καίσαρος πρὸς Ὑρκανὸν καὶ Ἀντίπατρονπολλὰ περὶ τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς Ἀριστοβούλου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ δικαιολογηθεὶς κατηγορεῖ σὺν τοῖς περὶ Πομπήιον καὶ

Σκηπίωνα παρόντων καταβοῶν· οὐδὲν δὲ πλέον ἔδρασε τοῦ μείζονος γενέσθαι προκοπῆς αἴτιος Ἀντιπάτρω παραδόξως διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ συμμαχίαν αὐτοῦ πρὸ μικροῦ, ὡς καὶ Μιθριδάτης ὁ Περγαμηνὸς μάρτυς ἦν δι' αὐτοῦ περι σωθεὶς αὐτός τε Ἀντίπατρος τὸ σῶμα πᾶν ἐπιδεικνύς κατατετρωμένον ὑπὲρ εὐνοίας τοῦ Καίσαρος. Ἀλλὰ τούτων ὁ Καῖσαρ ἀκούσας Ὑρκανῶ τὴν ἀρχὴν ἐπιβεβαιοῖ τῆς ἱερωσύνης καὶ Ἀντιπάρῳ δυναστείας αἴρεσιν δίδωσιν· ἧς ἐπιδραζάμενος στρατηγὸν εὐθύς ἀναδείκνυσιν Ἱεροσολύμων καὶ περίξ αὐτῆς τὸν πρῶτον παῖδα Φασάιλον, Ἡρώδην δὲ νέον κομιδῆ τῆς Γαλιλαίας καὶ τῶν περι ταύτην πόλεων οὐκ ἀποδέουσιν τῆς Φασαίλου ἀρχῆς. αὐτίκα δ' οὗτος εὐδοκίμῳ τῷ δεινῷ τοῦ φρονήματος εὐρηκῶς ὕλην ἀρμόζουσιν Ἡρώδης, ὡς γενέσθαι Σέξτω Καίσαρι γνῶριμος διὰ τὰς κατὰ ληστῶν ἀριστείας. Ἐξεκίαν γὰρ ἀρχιληστήν μετὰ πολλῶν τοῦ στίφους συλλαβόμενος κατατρέχοντα Συρίας ἀνεῖλε, φήμη τε περὶ αὐτοῦ μεγάλη κατὰ χώρας καὶ πόλεις ἐγένετο, ὡς εἶη καὶ πρὸς τὸ βασιλεύειν ἐπιτήδειος. ἐκ τούτου κινεῖται καὶ Ὑρκανὸς κατ' αὐτοῦ ζηλοτυπία, καταδίκη φονικῆ συνεχεῖ πειραθείς. Ἡρώδης δὲ πρὸς Σέξτον εἰς Δαμασκὸν ἀνεχώρησε Καίσαρα καὶ τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ κοίλης Συρίας καὶ Σαμαρείας λαβὼν στρατηγὸς ἀναδείκνυται, μετὰ στρατεύματός τε παρεγένετο καταλύσων τὸν Ὑρκανὸν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰ μὴ ταῖς πατρικαῖς ἐκωλύθη παραινέσεσι. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐν τούτοις ἦν, Ὑρκανοῦ μὲν ζηλοτυποῦντος Ἀντιπάρῳ τῆς δυναστείας καὶ τοῖς παισὶ τῆς εὐπραγίας, Ἡρώδη μάλιστα, Ἀντιπάρῳ δὲ πρὸς Ὑρκανὸν τὰ τῆς εὐνοίας φυλάττοντος διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ἡσυχάζειν θορύβων. 365 Ὁ δὲ Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανελθὼν πάσης ἐφείσατο τῆς μοίρας Πομπηίου, ἧς ἐτύγχανε καὶ Κικέρων καὶ Βρούττος καὶ Κάσιος. Κάτων γὰρ τῷ Γαίου φόβῳ προδιέφθειρεν ἑαυτὸν φαρμάκῳ. τέλος δ' οὖν μετὰ τὴν Πομπηίου τελευτὴν ἔτει δ' κατὰ Κελτιβηρίαν πολλοῖς τοῖς ἀγῶσι τῶν Πομπηίου περιγίνεται παίδων, μόλις κρατήσας αὐτῶν, πολλὴν ἐχόντων δύναμιν, ὧν τὸν πρεσβύτερον ἀνελὼν τοὺς ἄλλους ζῶντας ἔλαβε. καὶ ἔλθων εἰς Ῥώμην τὴν τῶν ὑπάτων ἀρχὴν καταλύει σύνεγγυς ἔτι κατασχοῦσαν μετὰ Ταρκύνιον Σούπερβον, πρῶτος μοναρχήσας Ῥωμαίων, ἔτι φιλανθρωπότατος γενόμενος τῶν πώποτε βασιλευκότων. Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ καὶ Διονύσου ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ευμς'. Ἀντώνιος Ἀραβίαν Κλεοπάτρα προὔδωκε. Κλεοπάτρα ἡ τελευταία τῶν Λαγιδῶν ἀπόγονος ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ, Ἀντωνίου μοιχευθεῖσα, τούτῳ καὶ αὐτὴ γέγονεν ἀπωλείας αἴτιος, ἀσπίδι καθ' ἑαυτῆς ὄπλῳ θανάτου χρησαμένη, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἔτη ςη'. Ὑρκανὸς τὰ Ἱεροσολύμων ἀνέστησε τείχη ὑπὸ Πομπηίου καθαιρεθέντα. Ἡρώδην Κάσιος κοίλης Συρίας καὶ Ἰουδαίας στρατηγὸν ἐν Δαμασκῷ προεχειρίσατο. Ῥωμαίων μόναρχος Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ευνδ'. Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἔλθων εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετὰ τὸν Πομπηίου θάνατον ἀπ' Αἰγύπτου βεβαιοῖ τὴν ἀρχὴν ἱερωσύνης Ὑρκανῶ καὶ Ἀντιπάρῳ δυναστείας αἴρεσιν δίδωσιν. Ὀλυμπιάς ρπγ'. Ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἔτη ***. 366 Ἀντώνιος τὸν ζ' παρὰ Ῥωμαίοις μῆνα Κυντίλλιον καλούμενον Ἰούλιον μετονομασθῆναι ἐψηφίσαστο διὰ τὸ γεννηθῆναι ἐν αὐτῷ. Γάιος Ἰούλιος ἔτη ε' μοναρχήσας Ῥωμαίων, προκαθήμενος τῇ συγκλήτῳ βουλῇ ἀθρόως ὑπὸ Βρούττου καὶ Κάσιου δολοφονεῖται, συλλαβομένων περι τοὺς ξ' συγκλητικῶν τῶν τηλικαύτης παρ' αὐτοῦ φιλανθρωπίας ἀξιωθέντων, ὡς καὶ ὑπατεῦσαι· πλὴν, ὡς φασιν, οὐ φέροντες τὴν Πομπηίου ἀναίρεσιν μηδὲ τὴν τῶν ὑπάτων καθαιρέσιν, ἀναιροῦσι μὲν αὐτόν, πολεμοῦνται δὲ φυγάδες αὐτίκα γενόμενοι παρὰ Ἀντωνίου σφόδρα τῷ Καίσαρι κατωκλειωμένου καὶ τηλικαῦτα ὑπατεύοντος. οὗτος οἴκτῳ τοῦ φόνου τὸν δῆμον προσλαβόμενος τοὺς μὲν φυγαδεύει, τὸ δὲ Καίσαρος μεγαλοπρεπῶς σὺν τῷ δήμῳ κηδεύει σῶμα. Τούτου

κληρονόμος υίοθετηθείς ἦν αὐτῷ ζῶντι Ὀκταβιανὸς Καῖσαρ ὁ καὶ Αὔγουστος κληθείς, υἱὸς Ἀττίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ Ὀκταβίου στρατηγικοῦ ἀνδρός, ὃς ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῆς Ἠπείρου λόγων ἔνεκα παιδεύσεως Ἑλληνικῆς διάγων, εἰς Ῥώμην σπουδαίως διὰ τὴν τοῦ θεοῦ σφαγὴν ἀναχθεὶς φιλοτιμίαις τὸν δῆμον προσάγεται καὶ τοῖς ὑπάτων προὔχουσιν Ἀντωνίῳ καὶ Ἐλπίδιῳ συμπλακεὶς μικρὰ καὶ κρατήσας αὐτῶν πανταχοῦ, τέλος δὲ καὶ συνελθὼν αὐτοῖς εἰς φιλίαν, πολεμήσαι Ῥωμαίων τούτους καὶ τὴν σύγκλητον πείθει καταψηφίσασθαι Βροῦττον καὶ Κάσσιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτοῖς, στρατηγοὺς δὲ κατὰ ταῦτὸ Ἀντώνιον καὶ Ἐλπίδιον καὶ αὐτὸν Αὔγουστον τρίτον προχειρισθῆναι. καὶ ὁ μὲν Ἐλπίδιος πρὸς φυλακὴν ἔμεινε τῆς Ῥώμης, Αὔγουστος δὲ καὶ Ἀντώνιος τοῖς περὶ Βροῦττον καὶ Κάσσιον ἐν Ἑλλάδι πολεμήσαντες οὕτω κρατοῦσιν αὐτῶν, ὡς φυγάδας γενομένους φόβῳ τῶν ἐπικειμένων τέλος καὶ αὐτοὺς ἑκάτεροι διαχειρίσασθαι 367 σθαι. εἶτα μετὰ τὴν νίκην ἐλθόντες εἰς Ῥώμην Αὔγουστος καὶ Ἀντώνιος διαιροῦνται μετὰ Ἐλπίδιου τριχῆ τὴν ὅλην Ῥωμαίων ἀρχὴν, σχεδὸν δὲ εἰπεῖν τῆς οἰκουμένης. καὶ ὁ μὲν Αὔγουστος τὴν πρὸς ἑσπέραν ἄχρις Ὀκεα νοῦ κληροῦται Εὐρώπην, Ἐλπίδιος δὲ τὴν πρὸς Λιβύην πᾶσαν, Ἀντώνιος δὲ τὴν ὅλην Ἀσίαν. ὃς ἀκούσας Λαβίνον τινα τῶν ἐν τέλει Ῥωμαίων, ἕνα τῶν ἐπὶ Βροῦττον καὶ Κάσσιον, πρὸς Ἡρώδην Περσῶν βασιλέα φυγόντα καὶ Ῥωμαίοις πολεμεῖν πείσαντα, στρατηγοὺς δὲ καὶ Πάκουρον τὸν υἱὸν ἐν πολλῇ δυνάμει πρὸς τοῦτο πέμψαντα, στέλλει πρότερον στρατηγοὺς τοὺς αὐτοῖς ἀντιταξομένους, ὧν εἷς ἦν καὶ Βένδιδος, ὁ καὶ τὴν νίκην Ῥωμαίοις διαπραξάμενος περὶ τε Λυδίαν καὶ ἐν τῇ Συριστὶ καλουμένην χώραν τῆς Εὐφρατησίας. ἰσχυρῶς οὖν ἠττηθέντων Περσῶν ὑπὸ τῶν Ἀντωνίου καὶ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς στρατηγῶν Ἡρώδης ἔτι πρὸς δεύτερον ἐτοιμάζεται πόλεμον, τοῦτο πράττοντος καὶ Ἀντωνίου. Τότε δὴ καὶ Ἀντίγονος προπέμφσας Ἰουδαίων τοὺς εὐνοὺς κατηγορεῖ Ἡρώδου καὶ τῶν ἀδελφῶν σὺν τῷ Ὑρκανῷ. ὁ γὰρ Ἡρώδου πατὴρ Ἀντιπατρος ὑπὸ Μάλιχου φαρμάκῳ προδιεφθάρη· τοὺς κατηγοροῦντας Ἡρώδου τιμωρησάμενος Ἀντώνιος τὴν ἀρχὴν Ὑρκανῷ καὶ Ἡρώδῃ τέως ἐβεβαίωσεν, εἰς Ἀντιόχειαν ὧν. ἔπειτα πλειόνων κατ' αὐτῶν Ἰουδαίων ἐπιβοῶντων ἀνεῖλεν αὐτῶν τοὺς προὔχοντας. Τότε καὶ Κασσίῳ μετὰ τὴν Καίσαρος ἀναίρεσιν ὀκτακόσια τῆς Ἰουδαίας ἀφελομένῳ τάλαντα σπουδαῖος ὥφθη θεραπευτής, ἠνίκα καὶ Μάλιχον τῷ Κασσίου βουλήματι φονεύσας τὸν Ἀντιπάτρου θάνατον Ἡρώδης ἐξεδίκησε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διωχθεὶς δὲ πάλιν τῆς ἀρχῆς σὺν τῷ Ὑρκανῷ προσφεύγει Ἀντωνίῳ, καὶ μὴ δεχθεὶς παρὰ τῶν Ἰουδαίων καρτερῶς μάχεται, αὐτὸν δὲ ἐκδιώκει Ἀντίγονον. ὁ δὲ Ἀντίγονος ἀπογνοὺς τῆς Ῥωμαίων βοηθείας Ἡρώδῃ προσφεύγει Περσῶν βασιλεῖ μαχομένῳ Ῥωμαίοις, καὶ κατ' 368 ἀγεται διὰ Πακόρου παιδὸς Ἡρώδου εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὑποσχόμενος χρυσοῦ χίλια τάλαντα Πέρσαις· Ὑρκανόν τε ζῶντα παραλαμβάνει, τοῖς ὁδοῦσιν ἐκκόψας αὐτοῦ τὰ ὄματα, ὡς μηκέτι ἰερατεύειν, καὶ τοῦτον προὔδωκεν αὐθις Πέρσαις ἄγειν μεθ' ἑαυτῶν. Ἡρώδης δὲ φυγὰς ἦκε πρὸς Μάλιχον Ἀράβων βασιλέα. τότε καὶ Φασάιλος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀναιρεῖται. Χρονογραφία ἀπὸ κτίσεως κόσμου εὐνή· Δεύτερος Ῥωμαίων μόναρχος Καῖσαρ Σεβαστὸς Ὀκταούσιος, ὁ καὶ Αὔγουστος ἐπικληθείς, ἐβασίλευσεν ἔτη νς'. Τῷ εϋξ' ἔτει τοῦ κόσμου δεύτερον ἐχρημάτισεν Αὔγουστου Καίσαρος πλήρες καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ἰνδικτος ὑπ' αὐτοῦ ἦτοι ἐπινέμησις ἔθεσπίσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μάξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ. Ἰουδαίους πρεσβευσαμένους ἦγουν Ὑρκανῷ καὶ Ἡρώδῃ δόγμα συγκλήτου καὶ Ἀθηναίων ψήφισμα περὶ φιλίας ἐξεπέμφθη. Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς ἐν Γαίταις ἀνηρέθη τῆς Ἰταλίας, ὡς δὲ ἄλλοι φασίν, ὅτι φαρμάκῳ διέφθειρεν ἑαυτόν. Ἡ τῶν ἐν Περγᾶμῳ βασιλευσάντων ἐπαύσατο ζ' βασιλέων ἀρχή, διαρκέσασα ἔτη ρνδ' ἀπὸ τοῦ ετιγ' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ εϋξζ', ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται. Ἀπὸ Γαίτου

Ἰουλίου Καίσαρος οἱ μετέπειτα Ῥωμαίων βασιλεῖς Καίσαρες ὠνομάσθησαν, ἀπὸ δὲ Αὐγούστου Αὔγουστοι. ἐπὶ τούτου τὰ Ῥωμαϊκὰ ἤκμασεν. Ἐλπίδιον Ἀντωνίῳ συμμαχοῦντα λαβὼν Αὔγουστος ζῶντα ἀνείλεν ἐν Ῥώμῃ. 369 Οἱ Ἀντιοχεῖς ἔνθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους. Ἀντώνιον καὶ Ἐλπίδιον νικήσας Αὔγουστος εἰς φιλίαν προσδέχεται πρε σβευσαμένης τῆς συγκλήτου. Αὔγουστος τὴν Εὐρώπην ἐκκληρώσατο, Ἐλπίδιος τὴν Λιβύην καὶ Ἀντώνιος τὴν μεγάλην Ἀσίαν. Οὗτος ἐλθὼν ἐν Κιλικίᾳ καὶ Κλεοπάτραν μεταστειλάμενος ἀλίσκεται τῷ ταύτης ἔρωτι. κατὰ Περσῶν δὲ στρατεύσας καὶ ἠττηθεὶς ἐπανέρχεται πολεμῆσων Αὐγούστῳ, πρὸς ὃν ναυμαχίσας καὶ ἠττηθεὶς ἑαυτὸν διεχειρίσατο. Αὔγουστος πεζὸν ἐθριάμβευσε θρίαμβον. Ἡ τῶν Ἡπειρωτῶν ἕξ βασιλέων ἀρχὴ ἐπαύσωτο, διαρκέσασα ἔτη ζ'. Ἔτη λδ' τὸν Ὑρκανὸν στοιχειοῦντες κρατήσαντα Ἰουδαίων ἐπισημαινόμεθα τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ τρία τούτων Ἀντιγόνου λογιζέσθαι. Τῷ γὰρ λα' ἔτει Ὑρκανοῦ καταχθεὶς ὑπὸ Πάρθων εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Ἰουδαίων, κρατεῖ μὲν αὐτῆς ζῶντα τὸν Ὑρκανὸν χειρωσάμενος καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἀποτεμῶν αὐτοῦ τὰ ὄτα, ὡς ἂν μὴ τὸ λοιπὸν ἱερατεύοι, καὶ Πάρθοις ἐκδίδωσιν ἄγειν εἰς τὴν Περσικὴν. ἀναιρεῖ δὲ Φασάιλον ἀδελφὸν Ἡρώδου καὶ φυγαδεύει τοῦτο, πολλὰ καταδραμόντων αὐτοῦ Πάρθων ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν μετὰ μητρὸς καὶ τῆς συγγενείας. φεύγοντος Ἡρώδου καὶ τούτους πολλακίς πολέμῳ τρεπομένου, καὶ κατασφαττόμενος, ὃς πολλακίς πρὸς Μάλιχον Ἀράβων βασιλέα θαρρῶν καταφεύγει, ἤδη προεuerγετη μόνον, οὐ προσδεχθεὶς δὲ φόβῳ τῶν Πάρθων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔρχεται πρὸς Κλεοπάτραν. δεξιωθεὶς οὖν παρ' αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὑπ' αὐτὴν ἔχειν ἀρχῆς ἀνεβάλλετο διὰ τὴν πρὸς Ἀντώνιον ἐπὶ Ῥώμην καὶ Αὔγουστον πορείαν, ὡς Ἰώσηπος, ὡς δὲ Ἀφρικανός, σὺν αὐτῇ πρὸς Ἀντώνιον ἦλθε, κάκεῖνος παρὰ τὸν Σεβαστὸν Ὀκταοῦιον εἰς Ῥώμην αὐτὸν ἔστειλεν. ὁ δὲ διὰ τὸ τὸν Ἀντίγονον ὑπὸ Πάρθων ἐχθρῶν ὄντων 370 Ῥωμαίοις κρατῆσαι τῆς ἀρχῆς, διὰ τε τὸν αὐτοῦ πατέρα Ἀντίπατρον συμμαχήσαντα Ῥωμαίοις καὶ αὐτὸν Ἡρώδην, γράφει τοῖς κατὰ Συρίαν στρατηγοῖς κατάγειν Ἡρώδην ἐπὶ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίων, Σωσίου τὸν πρὸς Ἀντίγονον πόλεμον ἐπιτραπέντος ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ὃς ἔτεσι τρι σὶν ἐπεκράτησεν. Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ιδ' λόγου τῆς ἀρχαιολογίας περὶ τῆς Ἡρώδου ἀσημότητος

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΥΞΘ Τοῦτο τὸ πάθος συνέβη τῇ Ἱεροσολυμιτῶν πόλει ὑπατεύοντος ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Ἀγρίππα καὶ Κανδίδου Γάλλου ἐπὶ τῆς ρπε' ὀλυμπιάδος τῷ τρίτῳ μηνὶ τῇ ἑορτῇ τῆς νηστείας, ὡς ἐκ περιτροπῆς τῆς γενομένης ἐπὶ Πομπηίου τοῖς Ἰουδαίοις συμφορᾶς. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνου τῇ αὐτῇ ἐάλωσαν ἡμέρα μετὰ ἔτη κζ'. Σώσιος δὲ χρυσοῦν ἀναθέμενος τῷ θεῷ στέφανον ἀνέζευξεν ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἀντίγονον ἄγων δεσμώτην Ἀντωνίῳ. δείσας δ' Ἡρώδης μὴ φυλαχθεὶς Ἀντίγονος ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ υἱοῦ καὶ κομισθεὶς εἰς Ῥώμην ὑπ' αὐτοῦ δικαιολογήσεται, καὶ πρὸς τὴν σύγκλητον ἐπιδεικνύς αὐτὸν μὲν ἐκ βασιλέων, Ἡρώδην δὲ ἰδιώτην, ἢ ὅτι προσῆκεν αὐτοῦ βασιλεύειν τοὺς παῖδας, ἢ καὶ αὐτὸς εἰς Ῥωμαίους ἐξήμαρτε, ταῦτα φοβούμενος πολλοῖς χρήμασι πείθει τὸν Ἀντώνιον ἀνελεῖν τὸν Ἀντίγονον. οὗ γενομένου τοῦ δέους μὲν Ἡρώδης ἀπαλλάσσεται, παύεται δὲ οὕτως ἢ τοῦ Ἀσαμοναίου ἀρχὴ μετὰ ἔτη ρκζ'. Οἶκος λαμπρὸς οὗτος ἦν καὶ διάσημος γένους τε ἕνεκα καὶ τῆς ἱερατικῆς τιμῆς, ὧν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οἱ γονεῖς αὐτοῦ διεπράξαντο. ἀλλ' οὗτοι μὲν διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους στάσιν τὴν ἀρχὴν ἀπέβαλον, μετέβη δὲ εἰς Ἡρώδην τὸν Ἀντίπατρου οἰκίας ὄντα δημοτικῆς καὶ γένους ἰδιωτικοῦ καὶ ὑπακούοντος τοῖς βασιλεῦσι. καὶ τοῦτο μὲν τὸ τέλος τῆς Ἀσαμοναίων γενεᾶς παρειλήφαμεν. 371 Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν Ὑρκανῶ καὶ Ἀντιγόνῳ συμβάντων καὶ περὶ Ἡρώδου τοῦ τε Σεβαστοῦ καὶ Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας ἐν ἐπιτόμῳ

Ὁκταούσιος ὁ Σεβαστός, ὃν Αὐγουστον καλοῦσι Ῥωμαῖοι, θετὸς ὢν υἱὸς αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀπολλωνιάδος τῆς Ἠπείρου, ἔνθα ἐπαιδεύετο, εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν τῶν ἐν τέλει τῆς ἡγεμονίας εἶχετο. Ἀντώνιος δὲ ὕστερον τὴν τῆς Ἀσίας καὶ ἐπέκεινα ἀρχὴν ἔλαχεν. ἐπὶ τούτου Ἡρώδου κατηγοροῦν Ἰουδαῖοι. ὁ δὲ τοὺς πρέσβεις ἀποκτείνας Ἡρώδην ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κατῆξεν ἀρχὴν. ὕστερον δὲ ἅμα Ὑρκανῶ καὶ Φασαίλῳ τῷ ἀδελφῷ ἐξεώθη καὶ προσφυγῶν Ἀντωνίῳ κατῆλθε. μὴ δεχομένων δὲ αὐτὸν Ἰουδαίων μάχη γίνεται καρτερά. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἀντίγονον κατιόντα ἐκδιώκει μάχη, Ἀντίγονος δὲ προσφυγῶν Ἡρώδῃ τῷ τῶν Πάρθων βασιλεῖ διὰ Πακόρου τοῦ υἱοῦ κατῆλθεν ἐπὶ χρυσοῦ ταλάντοις χιλίοις. καὶ ὁ μὲν Ἡρώδης φεύγει, Φασάιλος δὲ ἐν τῇ μάχῃ ἀναιρεῖται, Ὑρκανὸς δὲ Ἀντιγόνῳ παρεδόθη ζῶν· ὁ δὲ Πάρθοις αὐτὸν ἔδωκεν ἄγειν, ἀποτεμῶν αὐτοῦ τὰ ὦτα, ὡς μὴ ἐτι ἱερῶτο· ἠδέσθη γὰρ αὐτὸν ὡς οἰκεῖον ἀποκτείνειν. Ἡρώδης δὲ ἐκ πεσῶν τὸ μὲν πρῶτον Μαλίχῳ τῷ τῶν Ἀράβων βασιλεῖ προσφεύγει· ὡς δ' οὐ προσήκατο αὐτὸν φόβῳ τῶν Πάρθων, εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ Κλεοπάτραν ἀπῆλθεν. ἦν ὀλυμπιάς ρπέ'. Κλεοπάτρα τὸν συμβασιλεύσαντα αὐτῇ ἀδελφὸν ἀποκτείνασα πρὸς ἀπολογίαν ὑπ' Ἀντωνίου εἰς Κιλικίαν μεταπεμφθεῖσα τὴν τῆς ἀρχῆς ἐπιμέλειαν ἐπέτρεψεν Ἡρώδῃ, καὶ ὡς οὐδὲν ἠξίου πιστεύεσθαι ἔστ' ἂν καταθῆ ἑἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν, ἔχουσα αὐτὸν ἦει παρὰ Ἀντώνιον. ὡς δὲ ἀλώκει τῆς γυναικὸς ἔρωτι, τὸν Ἡρώδην ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην κατὰ τὸν Σεβαστὸν Ὁκταούσιον, ὃς διὰ τε Ἀντίπατρον τὸν Ἡρώδου πατέρα καὶ δι' αὐτὸν Ἡρώδην διὰ τε τὸ ὑπὸ Πάρθων καθεστᾶσθαι τὸν Ἀντίγονον βασιλέα ἐπέστειλε τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ στρατηγοῖς κατάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. καὶ ἅμα Σωσίῳ διεπολέμει πρὸς τὸν Ἀντίγονον χρόνῳ πολλῷ καὶ παντοίαις μάχαις. τότε καὶ Ἰώσηπος ἀδελφὸς Ἡρώδου ἀποθνήσκει στρατηγῶν. Ἡρώδου δὲ πρὸς Ἀντώνιον ἐλθόντος τρία ἔτη τὸν Ἀντίγονον ἐξεπολιόρησαν καὶ ζῶντα ἀπεκόμισαν Ἀντωνίῳ. 372 Ἀντώνιος δὲ Ἡρώδην μὲν καὶ αὐτὸς ἀνηγόρευσε βασιλέα, προσέθηκε δὲ αὐτῷ πόλεις Ἴππον, Γάδαρα, Γάζαν, Ἰόππην, Ἀθηδόνα καὶ τῆς Ἀρβίας τὸν τε Τράχωνα καὶ τὴν Αὐρανίτιν καὶ Σακίαν καὶ Γαυλάνην, πρὸς δὲ καὶ τῆς Συρίας ἐπιτροπὴν. Ἡρώδης ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ὁκταοῦσιου τοῦ Σεβαστοῦ βασιλεὺς Ἰουδαίων ἀνηγορεύθη καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη λδ'. Ἀντώνιος ἐπὶ Πάρθους στρατεύειν μέλλων Ἀντίγονον τὸν Ἰουδαίων ἀπέκτεινε βασιλέα καὶ Ἀραβίαν Κλεοπάτραν παρέδωκε, διαβάς τε ἐπὶ Πάρθους ἔπταισε μέγας τὸ πλεῖστον ἀποβαλὼν τοῦ στρατοῦ. ἦν ὀλυμπιάς ρπς'. Ὁ Σεβαστὸς Ὁκταοῦσιος τὴν ἐξ Ἰταλίας καὶ πάσης ἐσπέρας δύναμιν ἐπ' Ἀντώνιον ἤγεν, οὐ βουλόμενον εἰς Ῥώμην ἐπανελθεῖν δεῖν τῶν ἐν Πάρθοις ἐπταισμένων καὶ Κλεοπάτρας ἔρωτι. Ἀντώνιος δὲ αὖ τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων δύναμιν ὑπηντίαζεν. ὁ δὲ Ἡρώδης οἷα δεινὸς καὶ τῶν ἰσχυόντων θεραπευτῆς διπλᾶς ἐξέπεμψεν ἐπιστολάς καὶ νηὶ τὸν στρατόν, ἐντεὶ λάμενος τοῖς ἡγουμένοις παραδοκεῖν τὸ ἀποβησόμενον. ὡς δ' ἐκρίθη τε ἡ νίκη καὶ δυσὶ ναυμαχίαις ἠττηθεὶς ὁ Ἀντώνιος ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τῇ Κλεοπάτρᾳ, οἱ κομίζοντες ἀπέδοσαν τὰς πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἐπιστολάς, ἃς πρὸς Ἀντώνιον εἶχον ἀποκρύψαντες. ἐπιπίπτει δὲ Ἡρώδης Κλεοπάτρᾳ· ἐν τῷ μεσαιολίῳ ἑαυτὴν διεχρήσατο ἀσπίδι τῷ θηρίῳ καθ' ἑαυτῆς ὄπλῳ χρησαμένη. τότε Κλεοπάτρας υἱοὺς Ἥλιον καὶ Σελήνην ἐπὶ Θηβαῖδα φυγόντας συνέλαβεν ὁ Σεβαστός. Νικόπολις ἢ κατὰ Ἀκτίαν ἐκτίσθη καὶ Ἄκτια ὁ ἀγὼν ἐτέθη. Ἀλεξανδρείας εἰλημμένης πρῶτος ἡγεμῶν Αἰγύπτου πέμπεται Γάλλος Κορνήλιος, ὃς τῶν ἀποστάντων Αἰγυπτίων καθεῖλε τὰς πόλεις, μέχρι τοῦδε οἱ Λαγίδαι, καὶ σύμπας τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας μετὰ ἔτη τ' τῆς Περσῶν καθαιρέσεως δυοῖν δέοντα. Συνάγονται τοίνυν οἱ χρόνοι ἀπὸ μὲν τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς καὶ καταλύσεως κατὰ Πτολεμαίους καὶ τὴν τελευταίαν Κλεοπάτραν, ὃ γίνεται τῆς Ῥωμαίων μοναρχίας ἡγεμονίας ἔτος ια', ὀλυμπιάδος δὲ ρπζ' ἔτος δ', τὰ σύμπαντα

ἔτη ἀπὸ Ἀδὰμ ευοβ'. 373 Μετὰ Ἀλεξανδρείας ἄλωσιν Ὀλυμπιάς ἤχθη ρηή. Ἡρώδης ἐπικτίσας τῶν Γαβινίων πόλιν τήν ποτε Σαμάρειαν, Σεβαστὴν αὐτὴν προσηγόρευσε· τὸ δὲ ἐπίνειον αὐτῆς τὸν Στράτωνος πύργον πολίσας ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Καισάρειαν ἐκάλεσεν, ἐφ' ἐκάτερα ναὸν ἐγείρας Ὀκταουίω. ὕστερον δὲ καὶ Ἀντιπατρίδα κτίζει ἐν τῷ Λυδῷ πεδίῳ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός, καὶ τοὺς περὶ τὴν Σεβαστὴν οἰκοῦντας, ὧν ἀφείλατο τὴν γῆν, ἐγκατώκισεν ἐν αὐτῇ. ἔκτισε δὲ καὶ ἑτέρας πόλεις, καὶ τοῖς μὲν Ἰουδαίοις βαρὺς ἦν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἔθνεσι δεξιώτατος. Ἦν Ὀλυμπιάς ρηθ', ἣτις πρὸ ἕξ καλανδῶν Μαρτίων, κατὰ Ἀντιοχεῖς κδ', ἤχθη, δι' ἣς ἐπὶ τῶν ἰδίων ὄρων ἔστη ὁ ἐνιαυτός. Ἀφρικανὸς ἑάσας εἰπεῖν πόσα ἔτη Ὑρκανὸς ἠγήσατο Ἰουδαίων διὰ τὸ ἀντιπίπτειν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ τὰ λδ' ἔτη Ὑρκανοῦ, πρὸς τούτοις ἔτη γ' τῆς Ἡρώδου βασιλείας ἐκολόβωσεν, ἀντὶ λζ' ἐτῶν μόνα λδ' στοιχειώσας· ὅπερ εἰ δῶμεν ἀληθεύειν, εὐρεθήσεται θνήσκων Ἡρώδης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἄτοπον κατὰ τὰς εὐαγγελικὰς παραδόσεις. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ Ἀντιγόνου καὶ τέλους τῆς Ἰουδαίων βασιλείας, προρρήσεως τε τοῦ προφήτου Δανιὴλ περὶ τῶν ὀ' ἐβδομάδων καὶ Ἡρώδου ἀλλοφύλου Ἀντίγονος τῆς Ἰουδαίων βασιλείας ἐπαναστὰς καὶ πολλὰ διαμαχησάμενος ἀναιρεῖται, καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ἰουδαίων βασίλειον. Ἡρώδης δὲ αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἠγεῖται, οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν παρὰ Ῥωμαίων ὑποδεξάμενος. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ Χριστὸς ἠγούμενος τέλος λαμβάνει. μέχρι γὰρ Ἡρώδου Χριστοὶ ἠγούμενοι· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ 374 ἀρχιερεῖς, οἵτινες προεστήκεσαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνανεώσεως τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν καὶ πέμπτην Ὀλυμπιάδα, λήξαντες δὲ ἐπὶ Ὑρκανὸν ἐπὶ τῆς ρπς' Ὀλυμπιάδος. Τὰ δὲ μεταξὺ τούτων ἔτη γενέσθαι υπγ', ὅποσα καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία θεσπίζει λέγουσα· καὶ γνώση καὶ συνήσεις· ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι Ἱερουσαλὴμ ἕως Χριστοῦ ἠγουμένου ἐβδομάδες ζ' καὶ ἐβδομάδες ξβ'. αὗται δὲ αἱ θ' καὶ ξ' ἐβδομάδες συμπληροῦσι χρόνον ἐτῶν υπγ', ὅποσα ἔτη τυγχάνει τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἠγουμένων. ὧν τελευταίου Ὑρκανοῦ ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος Ἡρώδης ὁ Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Αὐγούστου καὶ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμβάνει, κάπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας· οὐκέτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο τῷ θεῷ οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωυσέως νόμον, ἄσημοι δὲ τινες ἄλλοτε ἄλλοι, καὶ οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγω πλέον παρὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἠγεμόνων τὴν ἀρχιερωσύνην ἐξωνοῦντο. Ἡρώδης Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζεται, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέσεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προ γόνων διαδοχῆς ἀρχιερωσύνη τε καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωυσῆ λεγούσης προφητείας· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. ἐξῆς δὲ ὁ Δανιὴλ προφητεύει λέγων· καὶ μετὰ τὰς ζ' καὶ ξβ' ἐβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρισμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαὸς ἠγούμενου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ πολέμου. καὶ ἐξῆς φησί· καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. 375 Ὡς ἔν τισι Ῥωμαϊκαῖς ἐκδόσεσιν ἐμφέρεται ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἕως Αὐγούστου χρόνων, καὶ ἔτι τῶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης καὶ ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως καὶ ἕως τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου Καίσαρος Διαγεγόνασιν δὲ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου τελευτῆς, ἣτις γέ γονε κατὰ τὸ

ροζ' ἔτος τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, μέχρι τῆς Αὐγούστου καὶ Ἀντωνίου βασιλείας ὀλυμπιάδες οὐκ ἔτι, ἔτη δὲ συνέγγυς τ', ἀπὸ δὲ κτίσεως Ῥώμης εἰς τὴν Αὐγούστου βασιλείαν ἔτη ψκ' διὰ τὸ γ' καὶ μ' καὶ ζ' ἐνιαυτοὺς ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς διαγεγονέναι, κατασπώσης ἔτη υοζ', ἀπὸ δὲ ἀλώσεως Τροίας εἰς τὴν αὐτοῦ Αὐγούστου Καίσαρος ἀρχὴν ἔτη αρνγ' διὰ τὸ υλγ' ἐνιαυτοὺς ἀπὸ ἀλώσεως Τροίας μέχρι τῆς Ῥωμύλου βασιλείας εἶναι. Τῆς οὖν ρπε' ὀλυμπιάδος περιελθούσης Ἀντώνιος ἐκστρατεύει μὲν ἐπὶ Πέρσας, Ἡρώδου τοῦ Περσῶν βασιλέως φονευθέντος ὑπὸ Φραάρτου τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος, συναντήσας δὲ τῇ Κλεοπάτρᾳ πρὸς τῇ Κιλικίων Ταρσῶ καὶ τῷ κάλλει ταύτης ἀλούς οὐδὲν ἀξιόλογον πράττει κατὰ Περσῶν. ὑπὸ γὰρ τοῦ πρὸς αὐτὴν πόθου πρῶτον εἰς Ἀρμενίαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς Ἀλεξανδρείαν ὀξέως δι' αὐτὴν ἐπανέρχεται, κατολιγωρήσας Ὀκταβίας τῆς γνησίας αὐτοῦ γαμετῆς, ἀδελφῆς Αὐγούστου Καίσαρος. Τῇ δὲ ρπη' ὀλυμπιάδι ὁ Ἀντώνιος τὴν μὲν γαμετὴν ἀπολύει δι' αἰσίων μετὰ τῶν τέκνων ἐξαγαγὼν καὶ Κλεοπάτραν εἰσοικίζεται. κάκ τούτου πρὸς αὐτὸν ἀνίσταται πόλεμος Αὐγούστου, καθ' ὃν μετὰ πολλὰς ναυμαχίας καὶ ἄλλους πλείστους πολέμους φεύγει Ἀντώνιος μετὰ Κλεοπάτρας εἰς Αἴγυπτον, παραχρῶνται δὲ ἑαυτοὺς, μαθόντες κάκει τὸν Αὐγούστον παραγίνεσθαι ὅσον οὐπω οὓς εὔρεν ἔλθων βιαιοθαντήσαντας. τοὺς δὲ Κλεοπάτρας παῖδας φεύγοντας λαβὼν Ἥλιον καὶ Σελήνην κατήξεν εἰς Ῥώμην, θρίαμβον ἐπ' αὐτοῖς ἡδιστον Ῥωμαίοις ἐνδειξάμενος. Τότε καὶ Πέρσαι Ῥωμαίοις σπεύσασθαι παρεκάλεσαν ὀμήρους Αὐγούστου 376 στῶ πέμψαντες. τὸν γὰρ Αὐγούστου Καίσαρος ἔκγονον Κλαύδιον τοῦνομα μαθόντες εἰς Ἀσίαν ὑπ' αὐτοῦ σταλέντα δόλω σφαγήναι παρεσκεύασαν ὑπὸ στρατιώτου τινὸς Πέρσου δείξειν ἐπαγγειλαμένου χρημάτων θησαυρούς. διὸ μάλιστα περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύουσι τὴν εἰρημένην ἐπιβουλήν ἀπομνύμενοι. Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκέυσατο φίλος Αὐγούστου γενέσθαι καὶ σύμμαχος. Κατὰ τοίνυν τὴν ρπε' ὀλυμπιάδα Ἐλπίδιου κατασχεθέντος ὑπὸ Αὐγούστου ἐν τῇ πρὸς Ἀντώνιον μάχῃ καὶ ἀναιρεθέντος, ἐν Ῥώμῃ μόνος Αὐγούστου Ῥωμαίων μοναρχεῖ, διάδημα πρῶτος καὶ κόσμον τά τε λοιπὰ περιθέμενος βασιλικὰ σύμβολα καὶ πρὸς τὸ τῆς διαίτης ἀβρότερον προαχθεῖς. Γάιος γὰρ πρὸ αὐτοῦ μοναρχήσας οὐδενὶ τούτων ἐκέχρητο. Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τοῦ ιδ' ἔτους ἀριθμοῦσι τοὺς Αὐγούστου χρόνους. Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύεται. Ὀκταούσιος Αὐγούστου προσηγορεύθη, καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴν ἢ παρὰ Ῥωμαίοις ὁμοίως ὁ αὐτὸς Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη. Ἰουδαίων ἄλλοφυλος βασιλεὺς Ἡρώδης ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ευξθ'. Ἀνάηλόν τινα τῶν ἐν Βαβυλωνίων Ἰουδαίων ἀρχιερέα μεταστειλάμενος Ἡρώδης εἰς Ἱερουσαλήμ ἀρχιερέα κατέστησε, καὶ τοῦτον ἐκβαλὼν μετὰ βραχὺ καθίστησιν Ἀριστόβουλον ἀρχιερέα τὸν ἀδελφὸν τῆς αὐτοῦ γυναικός, υἱὸν ὄντα Ὑρκανοῦ τοῦ ἐν Παρθικῇ. καὶ τοῦτον ἀνελὼν πάλιν Ἀνάηλον προσῆξε μετὰ ἐνιαυτόν. Εἴρηται μὲν ἡμῖν καὶ πρόσθεν ἀρχομένοις τοῦδε τοῦ πόνου ὡς ἀναγκαιότατον πάντων ἡμῖν ἐν αὐτῷ δεῖξαι πρόκειται τὸν χρόνον τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ, κυρίου δὲ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου προτρέχοντα πληροῦ 377 μένῳ καὶ ἀρχομένῳ τῷ εφ' μηνὶ κατὰ Ῥωμαίους Μαρτίῳ κέ', κατὰ τὴν θεῖαν διὰ Μωυσέως ἔκδοσιν πρώτη τοῦ παρ' Ἑβραίοις πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν, καθ' ἣν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ τῇ κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκῳ τῆς παγκοσμίου χαρᾶς προσενήνοχεν εὐαγγέλια. οὕτω γὰρ καὶ ἡ τῆς ζωοποιοῦ ἀναστάσεως αὐτοῦ ἡμέρα κατὰ τὴν αὐτὴν πρωτόκτιστον ἡμέραν συναντήσεται κατὰ τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις, ὡς δειχθήσεται. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ευοβ' ἔτος τοῦ κόσμου, ὅπερ κατὰ τὸνδε τὸν ἀκριβῶς ἡμῖν κατὰ δύναμιν ἐφοδευθέντα κανόνα τῷ ιε' τῆς Αὐγούστου βασιλείας ἔτει συντρέχει, ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἀλώσεως ζ', τὸ

λεγόμενον Βίσεξτον προσετέθη ὑπὸ Αὐγούστου Καίσαρος καὶ τῶν τηνικαῦτα σοφῶν, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι δηλῶσαι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ τξέ' α' ἡμερῶν ὄντος παρὰ δ' μιᾶς ἡμέρας. τοῦτο τὸ δ' κατὰ ἔτη κη' συναγόμενον ζ' ἡμέρας ἀνακυκλούμενας ἀπὸ α' ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἕως ζ' ἐπάγει, αἵτινες λέγονται ἐπακταὶ ἡλίου ζ' διὰ τῶν κη' ἐτῶν συμπληρούμεναι, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ κθ' ἀρχόμεναι. τετράκις γὰρ ζ' κη' γίνονται. αἱ δ' αὐταὶ καὶ τετραετηρίδες παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἀστρονόμοις κέκληνται διὰ τὸ κατὰ τετραετίαν ἡμέραν μίαν τῶ ἐνιαυτῶ ἐπεισάγειν. Περὶ ἧς οἱ μὲν Ἰουδαῖοι σεληνιακοὺς παραλαμβάνοντες τοὺς χρόνους διὰ τὸ νομικὸν πάσχα καὶ τὴν ἐν τῶ α' μηνὶ Νισάν πανσέληνον οὐδένα λόγον εὐρίσκονται συγγραφάμενοι. Ἕλληνες δὲ παρὰ Χαλδαίων εἰς Αἴγυπτιοὺς διὰ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ, ὡς ὁ λόγος, τὴν αὐτὴν ἐλθοῦσαν γνῶσιν παραλαβόντες κατ' Αἴγυπτιοὺς τξέ' ἡμερῶν τὸν ἐνιαυτὸν ἐλογίσαντο, ἀρχόμενοι μὲν ἀπὸ τοῦ παρ' αὐτοῖς Θῶθ μηνὸς τῆς α' ἡμέρας, ἥτις κατὰ τὴν κθ' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς συμπίπτει, καὶ κατὰ χρόνους δ' ἀμείβοντες μίαν ἡμέραν ἕως ἀποκαταστάσεως ἡμερῶν Αἴγυπτιακοῦ ἔτους τξέ' διὰ αὐξ' ἐτῶν συμπληρουμένου, καὶ ὡς ἀπὸ σημείου τινὸς εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἀπὸ τῆς κθ' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἀποκαθισταμένου, ὃς ἔτυχεν ἀποκαταστῆναι κατὰ τὸδε τὸ εὐοα' ἔτος τοῦ κόσμου, Αὐγούστου δὲ ἔτει ιε' κατὰ τὸδε τὸ κανόνιον. κατὰ δὲ Πανόδωρον κβ' ἔτος ἦν Αὐγούστου διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς κατὰ τὸ ις' ἔτος τῆς Αὐγούστου βασιλείας τὴν Ἀλεξάνδρου 378 δρεῖας ἄλωσιν ἱστορεῖν καὶ τοὺς τούτου χρόνους τῆς βασιλείας ἐντεῦθεν λογιζέσθαι, μεθ' ἣν ἀρξαμένην ἔτει ε' Αὐγούστου τεθῆναι τὴν τετραετηρικὴν ἡμέραν, καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὕτω καθ' Ἕλληνας ἦτοι Ἀλεξανδρεῖς ψηφίζεσθαι τοὺς ἀστρονομικοὺς κανόνας ἐν ταῖς ἐκλείψει τῶν δύο φωστήρων καὶ ταῖς καθ' ἕκαστον μῆνα συνόδῳ πανσελήνοις τῶν τε πλανωμένων ε' ἀστέρων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν τὰς ἐποχὰς οὕτω λαμβάνεσθαι. καὶ οὕτω μὲν ὁ Πανόδωρος συμφωνῆσαι σπουδάζων τοῖς ἕξω σοφοῖς περὶ τὴν σφαιρικὴν κίνησιν ἔτεσιν ζ' διήμαρτε τοῦ εφ' ἔτους, εὐζγ' ἀντὶ εφ' στοιχειώσας, καίπερ ἐν ἄλλοις εὐδοκιμήσας παρὰ πολλοὺς. ἡμεῖς δὲ τῶ ποιητῆ τῶν χρόνων ἀχρόνῳ θεῶ τῆ παντουργῶ καὶ ὁμοουσίῳ τριάδι πειθόμενοι, ταῖς παρ' αὐτῆς δοθείσαις ἡμῖν θεοπνεύστοις γραφαῖς διὰ τε παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης ἐξηκολουθήσαμεν, ἔντισι συμφωνήσαντες καὶ τοῖς παρ' ἐκείνων κανόνισιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων ἔτεσι κατὰ τὸ ερὸ' ἔτος τοῦ κόσμου, ἐνταῦθα δὲ ἀντιπίπτουσιν εὐρόντες ταῖς ἀποστολικαῖς παραδόσεσι τὴν ἐκείνοις ἄλλοθεν εἰλημμένην ἀρχὴν καὶ οὐκ ἐκ τῆς κοινῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ἀναγκάως τῆς θείας καὶ ἀρρήτου σαρκώσεως τὸν ἀκριβῆ χρόνον προετιμήσαμεν. Αὐγουστος Ῥωμαίοις ἐνομοθέτησε. Λόλλιος Μάρκος Ῥωμαίοις Γαλατίαν ἐπεκτήσατο. Αὐγουστος μοναρχίαν ἐγχειριζομένην ἀπώσατο. Αὐγουστος Γαλάταις φόρους ἔθετο. Τιβέριος Ἀρμενίαν Αὐγούστῳ παρεστήσατο. Αὐγουστος Κυζικηνῶν ἐλευθερίαν ἀφείλατο. Αὐγουστος Σαμίους ἐλευθερίαν παρέσχε. Κάνταβροι στασιάσαντες διεφθάρησαν. Σεισμὸς Κύπρου πολλὰ μέρη κατέπτωσε. Τιμήσεως γενομένης ἐν Ῥώμῃ ἀπεγράφησαν Ῥωμαίων μυριάδες υἱ' καὶ δ. Τῶ εὐπ' ἔτει τοῦ κόσμου ἢ τῶν Βιθυνῶν ἢ βασιλέων ἀρχὴ ἐπαύσατο 379 ὑπὸ Αὐγουστον χρηματίσασα, ἀπὸ τοῦ εσξή κοσμικοῦ ἔτους ἀρξαμένη, ὧν τὰ ὀνόματα δηλωθήσεται· ὁμοίως δὲ καὶ ἢ τῶν Ποντικῶν ἢ βασιλέων. Τιβέριος Καῖσαρ ἀνηγορεύθη. Αὐγουστος Γάιον Ἀγρίππαν υἱοθετήσατο. Αὐγουστος μοιχεύσασαν Ἰουλίαν θυγατέρα αὐτοῦ ἠφάντωσε. Τιβέριος Καῖσαρ Οὐνδικοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμένους τῇ Θράκῃ ὑπέταξεν· ἀποικίας εἰς Πάτρας καὶ Βήρυτον Ῥωμαίοις ἐξέπεμψεν. Τιβέριος Καῖσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη. Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Παννονίων ἐθριάμβευσεν. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ νίκῃ Ῥαιτῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Οὐνδικίων καὶ Παννονίων ἐθριάμβευσεν.

Αύγουστος παρέσχε ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν. Γερμανοὺς κατεστρέψατο Λόλλιος Μάρκος νεωτερίσαντας. Ἀγρίππας Βόσπορον ἐχειρώσατο. Αὐγουστος μέγας ἀρχιερεὺς ἐψηφίσθη. Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ἡρώδου Ὑρκανὸν ἐκ Παρθικῆς ἐπανελθόντα γηραιὸν φόβῳ τῆς εὐγενείας Ἡρώδης ἀνεΐλεν, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστόβουλον υἱὸν αὐτοῦ ἀρχιερέα. Ὁ αὐτὸς καὶ Μαριάμνην ἰδίαν γαμετὴν θυγατέρα Ὑρκανοῦ σὺν δυσὶν παισὶν αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνδρωθεῖσιν ἤδη φονεῦει καὶ τὴν Μαριάμνης μητέρα, οἰκείαν δὲ πενθερὰν ὁ μαιφόνος. Κατὰ τὴν Ἰουδαίαν μέγας ἐγένετο σεισμός. Ἡρώδης πολλὰ καὶ μεγάλα ἔκτισεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἡρώδης τὴν πάλαι Σαμάρειαν ἔρημον οὖσαν ἐκ θεμελίων ἤγειρε, Σεβαστὴν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ὀνομάσας. Ὁ αὐτὸς τὸ Πάνιον εἰδωλεῖον κατεσκεύασεν ἐν Παναιάδι τῷ Πανί. Λιμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ὅλην Συρίαν ἐγένετο. 380 Ἡρώδης τὸν Ἱεροσολύμων ναὸν διπλοῦν ἀνωκοδόμησεν. Ἡρώδης τὸν πάλαι Στράτωνος πύργον Καισάρειαν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ἐπικτίσας ὠνόμασεν. Ὁ αὐτὸς Ἀνθηδόνα ἐπέκτισεν Ἀγριππίαν μετονομάσας, ἔτι τε Παρσανάβαν εἰς τιμὴν Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀντιπατρίδα ὠνόμασε, καὶ ἄλλην εἰς οἰκεῖον ἐκάλεσεν ὄνομα πόλιν ἐγείρας Ἡρώδιον. Ὁ αὐτὸς τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ Γαβὰλ καὶ κατὰ πάσας πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἐπέκτισεν. Ὁ αὐτὸς πρὸς ταῖς πολλαῖς μαιφονίαις τὸν ἄνδρα Σαλώμης οἰκείας ἀδελφῆς ἀνεΐλε καὶ πάλιν ἕτερον αὐτῇ ἄνδρα δεύτερον ἔδωκεν. Ὁ αὐτὸς τοὺς Ἰουδαίων νομομαθεῖς καὶ τῶν πατρίων ζηλωτὰς ἀπέκτεινεν. Ὁ αὐτὸς τὰς ἀναγράφτους Ἰουδαίων γενεαλογίας ἐνέπρησεν, ἀμάρτυρον ὡς ἑαυτῷ κἀκείνοις πραγματευόμενος τὴν εὐγένειαν. Δέον γινώσκειν ὅτι τὸ πρῶτον ἔτος Αὐγούστου Καίσαρος ευνή ἔτος ἐστὶ τοῦ κόσμου, τὸ δὲ τέλος τοῦ εὐζθ' ἔτους τοῦ κόσμου πλήρωμα τοῦ μ' ἔτους τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου ἐστὶ καὶ ἀρχὴ τοῦ μβ' ἔτους, τοῦ δὲ Ἡρώδου ἐστὶν ἔτος λβ'. Τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Αὐγούστου Καίσαρος μβ', Ἡρώδου δὲ λβ', μηνὶ καθ' Ἑβραίου ζ' ἰ', ἥτοι Σεπτεμβρίῳ κζ', Ζαχαρίας θυμῶν εἰς τὸ ἅγιασμα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, ὡς φησὶν ὁ θεῖος εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, εἶδεν ἄγγελον τὴν τοῦ μεγάλου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ σύλληψιν εὐαγγελιζόμενον αὐτῷ, καὶ φοβηθεὶς καὶ διστάσας ἔμεινεν ἄλαλος ἕως τοῦ τοκετοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιτίμησιν. 381 Σημειωτέον δὲ ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ πῶς φησὶν ὁ ἄγγελος περὶ τῆς τοῦ προδρόμου συλλήψεως πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον· καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενῆς σου, τῆς μὲν ἐκ τοῦ Δαβίδ, τῆς δὲ ἐκ τοῦ Λευὶ καταγομένης, περὶ οὗ ἐξῆς παρεθέμεθα. Τῷ αὐτῷ εφ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου πληρουμένῳ, τῷ κη' τοῦ Φαμενώθ, μηνὸς Μαρτίου κδ', καὶ ἀρχομένῳ τῷ Φαμενώθ κθ' ἥτοι Μαρτίου κέ', ἔκτω μηνὶ ἀπὸ τοῦ εὐαγγελισμοῦ Ζαχαρίου καὶ τῆς τοῦ προδρόμου συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ ὑπερῆνδοξον παρθένον τὰ τῆς παγκοσμίου σωτηρίας καὶ αἰωνίου ζωῆς εὐαγγέλια κομίζων. ἔτος τῆς μὲν ια' περιόδου τῶν φλβ' ἐτῶν ρπα' ἀρχόμενον, μὴν παρ' Ἑβραίοις Νισὰν πρωτόκτιστος ἄ' ἄγων ἡμέραν, ἥτις κατὰ μὲν Ῥωμαίους τῇ κέ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς συμπίπτει ἀεὶ, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους τῇ κθ' τοῦ Φαμενώθ, πρὸ ἢ καλανδῶν Ἀπριλλίων, τοῦ δὲ δ' κατ' Αἴγυπτίους Χυὰκ μηνὸς ἥτοι κδ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, πρὸ θ' καλανδῶν Ἰανουαρίων, εἰς συμπλήρωσιν τῆς λα' ἡμέρας τοῦ Χασελεῦ, θ' μηνὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἑβραίους καὶ Χριστιανούς, ἡμέραι σοε', καθ' ἣν τὸ κατὰ σὰρκα ἐκ τῆς ἁγίας καὶ φύσει καὶ ἀληθείᾳ κυρίως θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῇ ἐπιούσῃ κέ' ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ μονογενὴς τοῦ θεοῦ υἱός, ἐν Βηθλεὲμ πόλει τῆς Ἰουδαίας, κατὰ τὸ μγ' ἔτος τῆς Αὐγούστου Ῥωμαίων Καίσαρος βασιλείας, ἐν ὑπατείᾳ Γουλπικίου καὶ Μαρίνου καὶ Γαΐου Πομπηίου, ὡς ἐν ἀκριβέσι καὶ παλαιοῖς ἀντιγράφοις φέρεται. Ταῦτα οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν συντετάχαμεν, ἀλλ' ἐκ τῶν παραδόσεων τοῦ μακαρίου

ἀποστόλου καὶ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Ἰπολύτου καὶ ἱερο 382 μάρτυρος, Ἀννιανοῦ τε τοῦ ὀσιωτάτου μοναχοῦ τοῦ συντάξαντος κύκλον ἰα΄ πασχοῦαλια φλβ΄ ἐτῶν ἅμα σχολίοις ἀκριβέσι, καὶ Μαξίμου τοῦ ἀγιωτά του μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου μάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ καὶ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας. Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ὡς ἡ τῶν θείων εὐαγγελίων ἱερὰ βίβλος φησίν, ἠνίκα καὶ Ἰωσήφ σὺν τῇ παρθένῳ τὴν Βηθλεὲμ πόλιν Δαβίδ καταλαβὼν, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐξ οἴκου καὶ πατριάς Δαβίδ, ἀπεγράφη. τότε τῶν ἡμερῶν τῆς ἀπορρήτου συλλήψεως πληθεισῶν τῇ θεομήτορι, ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσε καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ παρατυχοῦσῃ κατὰ τὸ θεοδόχον σπήλαιον τῇ φάτνῃ διὰ τὸ μὴ ἔχειν τόπον ἐν τῷ καταλύματι. Ταύτης τῆς κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἀπογραφῆς ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς Κυρίνιος ἐπιμελητὴς ἐξεπέμφθη κατὰ τὸδε τὸ κοσμικὸν ἔτος, οὐσιῶν καὶ οἰκητόρων ἀναγραφὰς ποιούμενος. αὕτη γάρ, φησίν ὁ θεῖος Λουκάς, ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος Συρίας Κυρινίου.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτος α΄ πληρωθέντος τοῦ εφ΄ καὶ ἀρξαμένου τοῦ εφά΄ Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ποιμένας πρώτους δι΄ ἀγγέλων εἰς θέαν καὶ ἀκοὴν προσεκαλέσατο τῶν ἀπορρήτων. ὁ αὐτὸς δι΄ ἀστέρος ὁδηγοῦ μάγους εἰς δορυφορίαν καὶ προσκύνησιν ἐπεσπάσατο. τῇ ἡ΄ ἡμέρᾳ περιέτεμον τὸν κύριον καὶ τῇ μ΄ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἠνίκα καὶ Συμεῶν παραστάς ἐνηγκαλίσσατο τὸν πλαστουργόν. Ἄννα προφῆτις θυγάτηρ Φανουὴλ συμπαρῆν ἀνθομολογουμένη τῷ δι΄ ἡμᾶς νηπιά σαντι. 383 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΑ Σέξτος Πυθαγορικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν. Ἰούδας τις Γαλιλαῖος κατὰ Ῥωμαίων ἀποστατεῖν Ἰουδαίους προέτρεπε διὰ τὴν ἀπογραφὴν, ὁ ἐκ Γαμαλαῶν, περὶ οὗ καὶ Γαμαλιὴλ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων εἶπεν. Ἡρώδης τέθνηκεν ὁ ζήσας ἔτη, ἐξ ὧν ἐβασίλευσεν Ἰουδαίων λζ΄ ἔτη παρανόμως. ἐπὶ αὐτοῦ γὰρ ἡ πρόρρησις τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ ἐπληρώθη λέγουσα· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀπόκειται, ἦτοι ὁ Χριστός. Ἔως αὐτοῦ ἡ ἐξ Ἰούδα ἀρχὴ διὰ τε βασιλέων καὶ ἀρχιερέων παρεστάθη, ὧν οἱ μὲν βασιλεῖς ὁμολογουμένως ἐξ Ἰούδα κατήγοντο, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ μητρῶον ἐξ Ἰούδα, ἐπεὶ περ Ἀαρὼν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀμιναδάβ ἄρχοντας υἱῶν Ἰούδα ἔγημεν ἐν Αἰγύπτῳ, καθ΄ ὃ καὶ συγγενεῖς ὑπῆρχον οἱ ἐξ Ἰούδα καὶ Λευί. διὸ καὶ ὁ ἄγγελος τῇ θεοτόκῳ ἔφη· καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου. Οὗτος πρῶτος ἀλλόφυλος ἦρξεν Ἰουδαίων Ἄραψ Ἰδουμαῖος ὢν. Ὁ αὐτὸς πρῶτον ἀλλόφυλον Ἰουδαίους ἀρχιερέα κατέστησε τὸν Ἀνάνηλον, ὡς Ἰώσηπος. Ὁ αὐτὸς πρῶτος τὴν ἱερατικὴν στολὴν ὑπὸ τὴν ἰδίαν σφραγίδα ἔθετο. 384 Τὰ ὑπόλοιπα Ἡρώδου τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ κόσμου ἔτη εφά΄ Ἡρώδης ὁ μαιφονώτατος πρὸς ταῖς πολλαῖς τῶν συγγενῶν φονοκτο νίαις κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ νήπια, τὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τῶν μάγων πυθόμενος γέννησιν. Ἡρώδης θεηλάτως πληγεὶς καὶ τρίτον υἱὸν ἐπιβουλεύοντα νομίσας γνήσιον ἀνείλεν. ὁ αὐτὸς ὕδρωπι συσχεθεὶς σκώληκας ἀπὸ τοῦ στόματος ἐξέβρασε καὶ οὕτως δεινῶς ὀδυρόμενος τέθνηκεν. ὁ αὐτὸς ὁ ἔτη ἔζησε καὶ λζ΄ ἔτη ἐβασίλευσε τῶν Ἰουδαίων.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ε΄ Τελευτήσαντος Ἡρώδου κατὰ Ματθαῖον τὸν θεσπέσιον, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ΄ ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς παρὰ λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἦν δ΄ ἄρα ε΄ ἔτος τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡλικίας κατὰ σάρκα. Ἰουδαίων δευτέρος ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος υἱὸς Ἡρώδου ἔτη θ΄. τοῦ δὲ

κόσμου ἦν ἔτος εφς'. Αὐγουστος Ἀρχέλαον μὲν υἱὸν Ἡρώδου Ἰουδαίων ἐθνάρχην κατέστησε, τοὺς δὲ ἄλλους ἀδελφοὺς αὐτοῦ τέσσαρας ὄντας, Ἡρώδην ὁμώνυμον τῷ πατρὶ καὶ Ἀντίπατρον τῷ πάππῳ Λυσανίαν τε καὶ Φίλιππον, τετράρχας ἀνέδειξεν. Ἰστέον ὅτι διάφορα εὐαγγέλια γέγραπται, ἐξ ὧν τέσσαρα μόνον κέκριται τοῖς μακαρίοις ἀποστόλοις ἐκκλησιάζεσθαι, καὶ ἄλλοις παιδικὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συγγέγραπται, ἐν οἷς αἱ μέχρι δωδεκαετοῦς χρόνου τῆς κατὰ σάρκα ἡλικίας αὐτοῦ τοῦ τῶν αἰώνων ποιητοῦ ἐμπεριφέρονται θαυματοῦρ 385 γίαι· τὰς γὰρ ὅλας ὑπ' αὐτοῦ τελεσθείσας δυνάμεις ἀδύνατον ἦν γραφῆναι διὰ τὸ μηδὲ τὸν κόσμον ὅλον δύνασθαι χωρεῖν καὶ αἰσθητῶς καὶ νοητῶς τὰ γραφόμενα βιβλία κατὰ τὴν θεολόγου μαρτυρίαν. Λουκάς δὲ ὁ σοφώτατος ἐν μέρει ταῦτα σημαίνων οὕτω φησί· τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν ἑβ', ἀναβαινόντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ἐπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ἤλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΙΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ιγ' Τὰ ὑπόλοιπα τῶν Ῥωμαίων Καίσαρος Σεβαστοῦ Ὀκταουίου τοῦ καὶ Αὐγούστου Ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου φιλόσοφοι ἠκμαζον ἐπίσημοι οὗτοι· Βιργίλιος, Σαλούστιος, Λίβιος, Ὀρτένσιος, Τερέντιος, Ὀράτιος, Ἀθηνόδωρος Ταρσεὺς καὶ Σιτίων Ἀλεξανδρεὺς. Ἀθηναῖοι στασιάζειν ἀρξάμενοι κολασθέντες ἐπαύσαντο. Αὐγουστος κρατήσας μετὰ Γάιον Ἰούλιον Καίσαρα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τὰ πάντα ἔτη νς', μονοκράτωρ δὲ ἔτη μγ', ὡς δὲ ἕτεροι μῆ', τελευτᾷ τὸν βίον ἐν Ῥώμῃ, καθ' ὃν χρόνον ἔκλειψις ἡλιακὴ γέγονε, λιμός τε κατ' 386 ἔσχε τὴν Ῥωμαίων ἰσχυρά, ὡς πολλῶν δηναρίων τὸν μόδιον τοῦ σίτου πραθῆναι. Ὁ αὐτὸς τοὺς οἰκήτορας Ῥώμης κατὰ πρόσωπον ἀριθμήσας εὗρεν οἰκοῦντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας ιγ' καὶ χιλίους λζ'. Τιβέριον δὲ τὸν αὐτοῦ πρόγονον υἰοθετησάμενος, περιφανῆ τῆς ὅλης ἀρχῆς διάδοχον καὶ Ῥωμαίων τρίτον ἀνέδειξεν αὐτοκράτορα· ὃς καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη κβ'. Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ δευτέρου ἀλλοφύλου Ἀρχελάου υἱοῦ Ἡρώδου Οὗτος μετὰ θ' τῆς ἀρχῆς ἔτη εἰς Βιένναν πόλιν Γαλλίας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξορίζεται. Ἰουδαίων γ' ἀλλόφυλος Ἡρώδης, υἱὸς Ἡρώδου, ἀδελφὸς Ἀρχελάου, ἔτη κδ'. Οὗτος Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀνεῖλε τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἐφ' οὗ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς τὸ σωτήριον πάθος ὑπέστη.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΙΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ιε' Ῥωμαίων γ' μόναρχος Τιβέριος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εφιε'. Τῆς μικρᾶς Ἀσίας σεισμῶν ιγ' πόλεις κατεπτώθησαν, Ἐφεσος, Μαγνη 387 σία, Σάρδις, Μοστινή, Αἰγαί, Ἱεροκαισάρεια, Φιλαδέλφεια, Τμῶλος, Τίμος, Μύρινα, Κύμη, Ἀπολλωνία Δία, Ὑρκανία.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΚ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη κ' Τὴν μὲν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύο μόνον τῶν εὐαγγελιστῶν ἰστόρησαν, Ματθαῖος τὸ βασιλικὸν ἐκ τοῦ Δαβὶδ κατὰ Σολομῶνα καὶ Λουκάς τὸ ἱερατικὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Δαβίδ, κατὰ Νάθαν υἱὸν αὐτοῦ. τὴν δὲ ἄχρονον γέννησιν ἐκ

τοῦ πατρὸς Ἰωάννης ὁ μόνος ὁ υἱὸς τῆς βροντῆς ἐθεολόγησε. τὸν μέντοι περὶ τοῦ βαπτίσματος λόγον οἱ τέσσαρες ὁμοφρόνως συνέγραψαν εἰκότως, ἀλλ' οἱ μὲν τρεῖς ἀπροσδιορίστως, Λουκᾶς δὲ ὁ θεσπέσιος καὶ τὸν χρόνον ἠκρίβωσεν εἰπὼν οὕτως· Ἐν ἔτει ἰε' τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. Ἄξιον μὲν οὖν θαυμάσαι τὴν θεϊαν τοῦ σοφωτάτου εὐαγγελιστοῦ συν τομίαν, πῶς ἐν ὀλίγαις λέξεσι τὰ διὰ πολλῶν τοῖς πολλοῖς ἱστορούμενα διδάσκει, τὸν χρόνον τοῦ κρατοῦντος, ἐπεὶ καὶ πᾶσα χρονικὴ ψῆφος ἢ ἐκ τῶν πάλαι γενεαρχῶν ἢ ἐκ τῶν ἔπειτα βασιλέων ἐπισήμων λαμβάνεται, τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας Πιλάτον, Ἡρώδη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, μετὰ τῆς ἐκάστου τοπικῆς ἀρχῆς, τοὺς ἀρχιερατεύοντας Ἄνναν καὶ Καϊάφαν. Ἐπειδὴ δὲ πάντων ἔσχατον ἦν καὶ πρῶτον εἰπεῖν κατὰ ποῖον ἔτος τῆς δεσποτικῆς ἡλικίας ἦν, τὸ ἰε' ἔτος Τιβερίου φράσας, πρότερον τὸν βαπτιστὴν καὶ τὸ εἶδος τοῦ βαπτίσματος ὅσον ὑπόβαθρον τοῦ κατὰ Χριστὸν βαπτίσματος ὡσπερ τινὰ στέφανον εἰσάγει, τὸν αὐτὸν χρόνον προσθεῖς καὶ τὴν κατὰ Νάθαν ἀπὸ Δαβὶδ γενεαλογίαν ἄλλη τάξει χρώμενος ἢ φησι. 388 Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ μονάρχου Καίσαρος Τιβερίου, τοῦ κόσμου ἔτη εφκ' Τιβέριος Δροῦσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος μετὰ μικρὸν ὡς φαρμακὸν ἀνείλε. Τὸ Πομπηίου θέατρον ἐνεπρήσθη. Τιβέριος Πόντιον Πιλάτον ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας ἐξέπεμψε. Φίλιππος τετράρχης Παναιάδα ἀνακτίσας Καισάρειαν Φιλίππου προσωνόμασεν. Ὁ αὐτὸς πόλιν Ἰουλιάδα ἔκτισεν. Ἡρώδης ἔκτισε Τιβεριάδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος, ὁ αὐτὸς Λιβιάδα. Τὰ ὑπόλοιπα Ἡρώδου υἱοῦ Ἡρώδου

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΒ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λβ' Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον βαπτίζοντα ἐν ὕδατι εἰς μετὰ νοίαν καὶ τῷ ἐν πνεύματι βαπτίσματι προοδοποιοῦντα τὸ τοῦ κατὰ Χριστὸν εὐαγγελίου κήρυγμα παρὰ πάντων τε ὡς προφήτην τιμώμενον φοβούμενος Ἡρώδης ἀνείλεν οὕτως, ὡς Ἰώσηππος φησιν, ὡς δὲ ὁ θεῖος εὐαγγελιστὴς ἀκριβέστερόν φησι, καὶ ὡς ἐλέγχοντα αὐτὸν ἐπὶ μοιχεῖα τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδος.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λγ' Ἐν τούτῳ τῷ εφλγ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ὅπερ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡλικίας λγ' ὑπῆρχε, τῆς δὲ ἰα' περιόδου τῶν φλβ' κυκλικῶν ἐτῶν σιγ', κατὰ τὸ ἰθ' ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ 389 θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ φύσει μονογενής, ὁ ὁμοούσιος τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς υἱὸς προαιώνιος καὶ συναΐδιος τῷ ὁμοουσίῳ πνεύματι, ὁ εἷς τῆς ἀκτίστου καὶ παντουργοῦ τριάδος, μετὰ τὴν ἐκ παρθένου θεοπρεπῆ καὶ ἀπόρρητον γέννησιν καὶ τὸ ὑπὸ Ἰωάννου ἐν Ἰορδάνῃ βάπτισμα καὶ τὰς ἀπείρους θεοσημείας καὶ διδασκαλίας καὶ ἀποκαλύψεις τῶν μυστηρίων τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ πᾶσαν πληρώσας οἰκονομίαν ἐπὶ τὸ σωτήριον πάθος προῆει ἐκουσίως κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ θείας προρρήσεις καὶ πάσχει δι' ἡμᾶς ὅσα περὶ αὐτοῦ φρικτὰ καὶ ἀπορρήτου συγκαταβάσεως γέμοντα τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελισταῖς ἐπιτόμως ἱστόρηται, καὶ σταυροῦται ὁ ἀναμάρτητος τῆς κζ' τοῦ Φαμενώθ μηνὸς ἡμέρᾳ παρασκευῆ ἧτοις ζ' σαββάτου, Μαρτίου κγ', ὥρα ἡμερινῆ ζ', ἐν ὑπατεῖα Νέρωνος τὸ τρίτον καὶ Βαλερίου Μενσάλα. καὶ ταφεῖς ἀνίσταται τῆς γ' ἡμέρᾳ, Φαμενώθ κθ' ἧτοις Μαρτίου κέ', ἐπιφωσκούσης κυριακῆς μιᾶς σαββάτων, πρῶτι

καλανδῶν Ἀπριλλίων, α΄ τοῦ πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν παρ' Ἑβραίοις καὶ Χριστιανοῖς, περὶ ἧς εἴρηται· «ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν», καὶ πάλιν· «αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεός», περὶ ἧς καὶ ὁ θεοπάτωρ Δαβὶδ τὴν κοσμικὴν προανακρουόμενος σωτηριάν μεμελώδηκεν· «αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.» Περὶ ταύτης καὶ ἡμῖν ὁ πᾶς τοῦδε τοῦ γράμματος πόνος καταβέβληται, δεῖξαι τὴν αὐτὴν καὶ μίαν πρωτόκτιστον ἡμέραν σύστοιχον τῇ τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς ὑπερφουῶς ἐξ ἀγίας παρθένου συλλήψεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἡμέρα καὶ τῇ τῆς ζωοποιοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως θεοειδεστέρα καὶ ὀλοφώτῳ τοῖς ἀξίοις ἐορτάζειν αὐτὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Αὕτη Χριστιανοῖς ὀρθοδόξοις πρῶτον πάσχα καλῶς ἐχρημάτισεν, οὐκ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ καὶ φυγῇ τοῦ κατ' Αἴγυπτον αἰσθητοῦ Φαραῶ καὶ τῶν αὐτοῦ 390 πικρῶν ἐργοδιωκτῶν, ἀλλ' ἐν καταλήψει τῆς νοητῆς Αἰγύπτου, τῆς κακίας καὶ ἀγνοίας καὶ τοῦ ταύτης ἀρχηγοῦ διαβόλου, ὑπὲρ τοὺς τύπους καὶ τὴν νομικὴν σκιὰν αὐτῶ τῶ ἀληθινῶ ἀμνῶ τοῦ θεοῦ τῶ αἴροντι τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου κατατρυφῶσιν ἔργῳ καὶ λόγῳ (τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός) καὶ τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ ἀπολυτρώσει πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐπειγομένοις διὰ σταυροῦ τῶν τῆδε παθῶν ἐκουσίου καὶ τα φῆς καὶ ἀναστάσεως, ἧτοι ταπεινώσεως μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, δι' ἧς ὁ πάσης δυνάμεως καὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας δημιουργός, εὐδοκίᾳ τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἀγίου καὶ ὁμοουσίου πνεύματος, πατήσας τὸν ἀδρανῆ καὶ ὑπερήφανον τύραννον ἐν τῇ τυραννουμένη ταπεινῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων διὰ βασκανίαν τὴν παρ' αὐτοῦ ἐξανέστησεν, οὐ μόνον τοῖς ἐξ Ἀδάμ ἐν Αἴδη φρουρουμένοις πνεύμασι χαρισάμενος ἄφεςιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν σαρκὶ ζῶσι καὶ πιστεύουσιν αὐτῶ, ὡς ἐκ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων ἐστὶ καταμαθεῖν. «Χαίρετε» γὰρ ταῖς γυναιξὶ πρώτη φωνῇ, δι' ὧν ἅπαντα λύπη τῶ γενεῖ εἰσέφρησεν, προσεφθέγγετο καὶ τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς «εἰρήνη ὑμῖν» ὁ πάσης εἰρήνης καὶ φιλοθέου στοργῆς αἴτιος, οὐ μόνον ταῖς λογικαῖς φύσεσιν, ἀλλὰ καὶ οὐρανῶ καὶ γῆ καὶ στοιχείοις καὶ πάσῃ κτίσει συντάξας τὸ εἶναι τῇ σχετικῇ ἀλληλουχίᾳ. Ὁ δὲ αὐτὸς θεὸς καὶ κύριος ἡμῶν ἐπὶ μ' τὰς ὅλας ἡμέρας ὀπτανόμενος καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν οὐ διέλειψε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, ἡνίκα καὶ ἐπ' ὄψεσιν αὐτῶν εἰς οὐρανοὺς ἀνελήφθη ἐν τῶ ἀγίῳ ὄρει τῶν ἐλαιῶν τῇ αὐτῇ τεσσαρακοστῇ μετὰ τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν ἡμέρα, ε' μὲν οὔση τῆς ἐβδομάδος, τρίτη δὲ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους Μαΐου μηνός. Ἔστιν οὖν, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐφλδ' ἔτος τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτο πρῶτον ἄγον ἡμέραν ἔτος κυριακὴν, τὸ πρῶτον κυριακὸν πάσχα Μαρτίου μηνός κ' κατὰ Ῥωμαίους, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Φαμενώθ κθ', κατὰ δὲ τὰς θεοπνεύστους παλαιὰς καὶ νέας γραφὰς Νισάν α' πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ πρωτοκτίστου μηνός ὑπάρχουσα, καθ' ἣν ἡ ἐν Χριστῶ καινὴ κτίσις ἀρξαμένη πάντας εἰς ζωὴν ἐκ θανάτου μετήγαγε τοὺς ὀρθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας. 391 Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸ σωτήριον πάθος καὶ τὴν ζωοποιὸν ἀνάστασιν τὸ δὲ καθ' ἕκαστον τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ θεραπειῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν καὶ τῶν τῆς γνώσεως ἀποκρῦφων, ἀναστάσεώς τε τῆς ἐκ νεκρῶν ἀνταρκέστατα τοῖς πρὸ ἡμῶν μαθηταῖς τε καὶ ἀποστόλοις αὐτοῦ δεδήλωται. καθ' ὅλου τοῦ κόσμου σκότος ἐπήγετο φοβερῶτατον, σεισμῶ τε αἰ πέτραι διερρήγνυντο καὶ τὰ πολλὰ Ἰουδαίας τε καὶ τῆς λοιπῆς γῆς κατερρίφη. Τοῦτο τὸ σκότος ἔκλειψεν τοῦ ἡλίου θάλλος ἀποκαλεῖ ἐν τρίτῃ τῶν ἰστοριῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀλόγως. Ἑβραῖοι γὰρ ἄγουσι τὸ πάσχα κατὰ σελήνην ἰδ', πρὸ δὲ μιᾶς τοῦ πάσχα τὰ περὶ τὸν σωτήρα συμβαίνει. ἔκλειψις δὲ ἡλίου σελήνης ὑπελθούσης τὸν ἥλιον γίνεται· ἀδύνατον δὲ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ πλὴν ἐν τῶ μεταξὺ μιᾶς καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς κατὰ τὴν σύνοδον αὐτὴν ἀποβῆναι. πῶς οὖν ἔκλειψις νομισθεῖ

κατὰ διάμετρον σχεδὸν ὑπαρχούσης τῆς σελήνης ἡλίου; ἔστω δὴ, συναρπαζέτω τοὺς πολλοὺς τὸ γεγενημένον καὶ τὸ κοσμικὸν τέρας ἡλίου ἔκλειψις ὑπονοεῖσθω ἐν τῇ κατὰ τὴν ὄψιν πλάνῃ. Φλέγων ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἐν πανσελήνῳ ἔκλειψιν ἡλίου γεγονέναι τελείαν ἀπὸ ὥρας ζ' μέχρις θ', δῆλον ὡς ταύτην. τίς δ' ἢ κοι νωνία σεισμῶ καὶ ἐκλείψεσι, πέτραις τε ῥηγνυμέναις καὶ ἀναστάσει νεκ ρῶν, τοσαύτη τε κίνησις κοσμική; Ἐν γοῦν τῷ μακρῷ χρόνῳ τοιοῦτόν τι συμβάν οὐ μνημονεύεται, ἀλλ' ἦν σκότος θεοποίητον, διότι τὸν κύριον συνέβη παθεῖν, καὶ λόγος αἰρεῖ ὅτι ο' ἑβδομάδες εἰς τοῦτον συναίρουσιν τὸν χρόνον ἐν τῷ Δανιήλ. 392 Καὶ μεθ' ἕτερα' ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου αἰ ο' ἑβδομάδες εἰς τὸν ἐπὶ Χριστοῦ συντελοῦνται χρόνον κατὰ τοὺς Ἰουδαίων ἀριθμούς. ἀπὸ γὰρ Νεεμίου, ὃς ὑπ' Ἀρταξέρξου τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνοικίσων ἐπέμφθη ἔτει τῷ ιε' καὶ ρ' τῆς Περσῶν βασιλείας, αὐτοῦ δ' Ἀρταξέρξου κ' ἔτει, ὀλυμπιάδος γ' ἔτει δ', ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ὃς ἦν ὀλυμπιάδος σβ' ἔτος δεύτερον, Τιβερίου δὲ Καίσαρος ἡγεμονίας ἔτος ις', ἔτη συνάγεται νοε', ἅπερ Ἑβραϊκὰ υζ' ἔτη γίνεται, κατὰ τὸν σεληνιαῖον μῆνα τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐκείνων ἑξαριθμουμένων, ὡς ἔστι πρόχειρον εἰπεῖν ἡμερῶν κθ' #171, τοῦ κυκλικοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ καθ' ἡλίον ὑπάρχοντος ἡμερῶν τξε' δ', τὴν κατὰ σελήνην δωδεκάμηνον παραλλάσσειν ἡμέρας ια' καὶ δ'. διὰ τοῦτο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι τρεῖς μῆνας ἐμβολίμους ἔτεσιν ἢ παρεμβάλλουσιν. ὀκτάκις γὰρ τὰ ια' δ' ποιεῖ τρίμηνον. τὰ τοίνυν νοε' ἔτη ὀκταεταῖα μὲν γίνονται νθ' καὶ μῆνες τρεῖς, ὡς τριμήνου ἐμβολίμου τῇ ὀκταετία γινομένης, ἔτη συνάγεται ιε', ταῦτά τε πρὸς τοῖς νοε' ἔτεσιν ο' ἑβδομάδες, μὴ δὴ τις ἡμᾶς τῶν κατ' ἀστρονομίαν ἀριθμῶν ἀπείρους εἶναι νομιζέτω, τξε' ἡμερῶν καὶ δ' προτεταχέναι αὐτήν. οὐδὲ γὰρ ἀγνοία τάληθοῦς, διὰ δὲ τὴν λεπτολογίαν τὸ ψηφιζόμενον συνετέμομεν. Τοῖς δὲ ἐπ' ἀκριβὲς πάντα πειρωμένοις ἐξετάζειν καὶ τοῦθ' ὡς ἐν βραχεῖ παρακείσθω. τὸ μὲν ἔτος ἐπίπαν ἕκαστόν ἐστιν ἡμερῶν τξε', καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς ἑννεακαιδέκατον διαιρεθείσης μέρη τούτων τὰ ε'. μετὰ δὲ τοῦ λήγειν τὸν ἐνιαυτὸν ἡμερῶν τξε' δ' καὶ τὸν ἀπὸ ιθ' τῆς νυχθημέρου μερῶν ε' εἰς τὰ νοε' ἡμέραι τὸ παράλληλόν εἰσιν ζ' καὶ δ'. ἔτι γε μὴν τὸν τῆς σελήνης μῆνα κατὰ τὴν ἀκριβῆ λεπτολογίαν εὐρίσκομεν κθ' #171, ἡμέρας καὶ νυκτὸς διαιρεθείσης εἰς μέρη σε'. τούτων τὰ ο' #171, ἃ γίνεται ἐνενηκοστοτέταρτα τρία. καὶ ταῦτα περὶ ὀλίγων χρόνων καταγίνεται. Συμβαίνει δὲ τοίνυν ἀπὸ Ἀρταξέρξου βασιλείας ἔτους κ', ὡς ἐν τῷ Ἑσδρα παρ' Ἑβραίοις, ὅπερ καθ' Ἕλληνας ἦν ὀλυμπιάδος ὀγδοηκοστῆς τέταρτον ἔτος, μέχρις ζ' καὶ ι' Τιβερίου Καίσαρος, ὅπερ ἦν ὀλυμπιάδος σβ' ἔτος β', 393 ἐπισυνάγεσθαι τὰ προειρημένα νοε', ἃ γίνεται καθ' Ἑβραίους ἔτη υζ', ὡς προεῖρηται, τοῦτ' ἔστιν ἑβδομάδες ο', καθὰ προεφητεύθη τῷ Δανιήλ ὑπὸ τοῦ Γαβριήλ ἢ Χριστοῦ παρουσία. εἰ δὲ τῷ δοκεῖ τὰ ιε' ἔτη τὰ Ἑβραϊκὰ πλάνην ἐγγεννᾶν, μετ' ἐκεῖνα εἰς ἡμᾶς ἔτη ζ' ἐγγὺς καὶ οὐδὲν ἐν μέσῳ παράδοξον ἱστόρηται. δύναται δὲ καὶ ἡ μία καὶ ἡμίσεια ἑβδομάς, ἦν ἐπὶ συντελείᾳ παραλαμβάνεσθαι δεῖν ὑπονοοῦμεν, παρηγορεῖν τὸν ἐπιζητούμενον τῶν ιε' ἐτῶν καὶ κουφίζειν χρόνον, ὅτι τε συμβολικώτερον αἰ προφητεῖαι ἐξενηνεγμένοι τυγχάνουσι δῆλον. ὁπόσον δὲ ἐφ' ἡμῖν, ὅρ θῶς οἶμαι τὴν γραφὴν ἐδεξάμεθα, ἐπεὶ καὶ συναιρεῖσθαί πως ἢ ἡγουμένη τῆς ὀπτασίας περικοπὴ δοκεῖ, ἥς ἢ ἀρχή· «ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ», ἔνθα περὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς Περσῶν ἀρχῆς ὑφ' Ἑλλήνων προδηλοῖ, ἦν διὰ τοῦ κριοῦ καὶ τοῦ τράγου προδηλοῖ· ἢ θυσία, φησί, ἢ ἀρθεῖσα καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα, ἅπερ εἰς βτ' ἡμέρας περιγραφήσεται. εἰ γὰρ εἰς μῆνα τὴν ἡμέραν λογισαίμεθα, ὡς ἄλλα χοῦ κατὰ προφητείαν εἰς ἐνιαυτοὺς αἰ ἡμέραι παραλαμβάνονται καὶ ἄλλως ἀλλαχόθι, ἀναλύσαντες ὁμοίως τοῖς πρὸ τούτου εἰς μῆνας τοὺς Ἑβραϊκοὺς, εὔροισιν ἂν κ' τῆς Ἀρταξέρξου βασιλείας ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ συντελούμενον τὸν χρόνον.

ἔτη γὰρ συνάγονται ρπε΄ καὶ ἐνιαυτὸς εἷς, ἐν ᾧ τὴν πόλιν ἐτείχισεν ὁ Νεεμίας. τοὺς οὖν ρπς΄ ἐνιαυτοὺς μῆνας εὐρίσκομεν βτ΄ Ἑβραϊκούς, τῆς ὀκταετίας ἀκολουθῶς τοὺς πρὸς τούτοις ἐμβολίμους τρεῖς μῆνας προσλαμβάνουσης. ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου, ὅθεν ὁ λόγος ἐξήλθεν οἰκοδομηθῆναι Ἱερουσαλήμ, ὁ ἑβδομάδες συντελοῦνται. ἰδίᾳ δὲ περὶ τούτων καὶ ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἑβδομάδων καὶ τῆσδε τῆς προφητείας ἀπεδείξαμεν. Θαυμάζω δὲ Ἰουδαίων μὲν μῆπω φασκόντων ἐληλυθέναι τὸν κύριον, τοὺς ἀπὸ Μαρκίωνος δὲ ἀπὸ τῶν προφητειῶν μὴ προηγορεῦσθαι, οὕτω γυμνῶς ὑπ' ὄψιν τῶν γραφῶν δεικνυουσῶν. Καὶ μετ' ὀλίγα· συνάγονται δὲ τοίνυν οἱ χρόνοι ἐπὶ τὴν τοῦ κυρίου παρουσίαν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἔτη εφλα΄. ἀφ' οὗ χρόνου ἐπὶ Ὀλυμπιάδα σν΄ ἔτη ρζβ΄, ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν ἀποδέδεικται. 394 Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν αὐτῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προῆει ἔτους ιθ΄ τῆς Τιβερίου βασιλείας. καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὔρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε. Βιθυνία ἐσεισθη. Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεσεν. ἃ καὶ συνάδει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ σωτήρος ἡμῶν συμβεβηκόσιν. γράφει δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἰγ΄ ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε· τῷ δὲ δ΄ ἔτει τῆς σβ΄ Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον, καὶ νυξ ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. τεκμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τόδε τὸ ἔτος πεπονθέ ναι τὸν σωτήρα ἢ τοῦ κυρίου κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ιε΄ ἔτος Τιβερίου τριετῆ χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἔνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἐσωτάτου ἱεροῦ αὐτοῖς ῥήμασιν εἰπούσης· μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν. καὶ ἄλλο δέ τι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰώσηπος, ὡς Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερόν, ἄσπερ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου τε θορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος τοῖς Ἰουδαίοις· ἔνθεν ἐπιστήσεις πόσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί. Φλάκκος Ἀσύλαιος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐπίτροπος ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται. πολλὰ δὲ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἐπεβούλευσεν. Ὅτι μὲν εφλα΄, οὐχὶ δὲ εφλγ΄ ὁ Ἀφρικανὸς λέγων δύο σφάλλεται ἔτη κατὰ τὴν ἀψευδῆ τῶν εὐαγγελίων ὑφήγησιν. πρόδηλον γὰρ ὅτι τῷ λ΄ ἔτει ἀρχομένῳ που ἢ μικρῷ πρὸς ἢ ἔλαττον διὰ τὸ εἰρημένον, «Ἰησοῦς δὲ ἦν 395 ὡσεὶ ἐτῶν λ΄» παρὰ τῷ μεγάλῳ εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ ἐβαπτίσθη καὶ ἐδίδαξε καὶ ἐθεράπευσε πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐπὶ τρία ἔτη· ὡς εἶναι τὸν ἀπὸ τῆς θείας αὐτοῦ συλλήψεως χρόνον ἀρξάμενον τῷ εφλα΄ ἔτει τοῦ κόσμου, τῇ πρώτῃ τοῦ πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν, Μαρτίου κε΄, μέχρι τῆς ζωοποιῦ ἀναστάσεως κατὰ τὴν αὐτὴν συμπεσοῦσαν ἡμέραν κε΄ Μαρτίου ἐτῶν λγ΄ καὶ ἡμέρας μιᾶς τῷ εφλδ΄ ἔτει ἀρξαμένην, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς μετὰ σώματος θεοπρεπῆ θείαν ἀνάληψιν ἡμέραι μ΄. ἀπὸ δὲ Ἀδὰμ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔτη εφλγ΄, ἡμέραι μ΄. εἰ δέ τις ἀπιστεῖ τοῖς λεγομένοις περὶ τῆς αὐτῆς πολλαχοῦ λεγομένης, ὅτι ἐν αὐτῇ τὸν θάνατον πατήσας ὁ κύριος ἡμῶν πρωτοκτίστῳ ἡμέρᾳ ζωὴν ἡμῖν ἐκ νεκρῶν ἐπήγαγε, σκοπεῖτω εἰς τὴν ἰα΄ περιόδον τῶν φλβ΄. κυκλικῶν ἐτῶν κατὰ τὸ σιγ΄ ἔτος τῆς αὐτῆς περιόδου τὴν ιδ΄ τοῦ παρ' Ἑβραίοις πάσχα, καὶ εὐρήσει κατὰ τὴν κγ΄ τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ καταντῶσαν ἐπὶ τὸ σωτήριον πάθος, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως ὑπέστη, καὶ ταφείς ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου ἀνέστη τῇ μετὰ τὴν αὐτὴν παρασκευὴν ἐπιφωσκούσῃ τρίτῃ ἡμέρᾳ, μιᾷ σαββάτων, πρώτη δὲ τοῦ παρ' Ἑβραίοις Νισάν πρώτου μηνός, ἥτις ἀεὶ τῇ κε΄ Μαρτίου μηνός μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐστίν.

Ὁ μὲν οὖν Ἀφρικανὸς συμφώνως τῇ ἀποστολικῇ παραδόσει τῷ εφ' ἔτει τὴν θείαν χρονολογήσας σάρκωσιν, περὶ τὸ πάθος καὶ τὴν σωτήριον ἀνάστασιν δυσὶν ἔτεσι διήμαρτε, κατὰ τὸ εφλά' ἔτος τοῦ κόσμου ταύτην συναγαγών. Εὐσέβιος δὲ ὁ Παμφίλου τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἀβραὰμ γενέσεως, ἢ κατὰ τοὺς χρόνους Νίνου καὶ Σεμιράμεως τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων ὠμολόγηται, συντεμῶν ἔτη γρηδ' ἐστοιχείωσε τῷ Ἑβραϊκῷ ἐξακολουθήσας καὶ τὸν δεύτερον Καϊνᾶν ἔτη ρλ' ζήσαντα πρὸ τῆς τεκνώσεως μὴ στοιχειώσας, οὗ 396 ὁ θεῖος εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μέμνηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν γενεαλογίᾳ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ λέλεκται. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς τοῦτο χρονογράφιον ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως γενέσεως Ἀβραὰμ ἔτη γλβ' περιέχει συμφώνως τῇ θείᾳ Μωυσέως γραφῇ καὶ ταῖς γενεαῖς τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. καὶ ἀπὸ τῆς γεν. νήσεως Ἀβραὰμ ἕως τοῦ σωτηρίου σταυροῦ καὶ τῆς ζωοποιοῦ ἀναστάσεως βμη' ἔτη συνῆξεν, ἅτινα κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον ἔτη βσκά' ἡμῖν ἐπιλε λόγιστα. ἔτη δὲ τὰ πάντα ἐξ Ἀδὰμ εφλγ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον εσλβ', ὅπερ ἀλλότριον πάντῃ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως· ὃ καὶ ἐκ παραλογισμοῦ τοιοῦδε πέπονθε πρὸς τοῖς ρλ' τοῦ Καϊνᾶν ἔτεσι καὶ τῶν ἐν τοῖς κρι ταῖς ἀλλοφύλων ἔτη ρια', παραλείψας τὰ τε τῆς ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ' καὶ ἔτι τὰ Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγους ἔτη ια'. Πανόδωρος δὲ τις τῶν κατ' Αἴγυπτον εἰς μοναχός, ἱστορικὸς οὐκ ἄπειρος χρονικῆς ἀκριβείας, ἐν τοῖς χρόνοις ἀκμάσας Ἀρκαδίου βασιλέως καὶ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπισκόπου, ἀλήθειαν ἀσπασάμενος ἐν πολλοῖς, ζ' διήμαρτεν ἔτεσιν, ἐλθὼν εἰς τὴν σωτήριον σάρκωσιν τῷ ευζγ' ἔτει ταύτην συλλογισάμενος. ἢ δὲ αἰτία τοῦ σφάλματος αὐτοῦ γέγονεν οὕτως· ἐπεὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἔτος Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα βασιλεύσαντος Μακεδόνων α', καθ' ὃ ἔτος καὶ ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος τὴν τῶν προχείρων κανόνων ψηφηφορίαν ἐπήξατο, ἀρχὴν Αἰγυπτιακοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἔτους κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Θῶθ μη νὸς παρ' Αἰγυπτίους λεγομένου, κθ' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς οὔσαν ἀπο καταστατικὴν, ὁμόχρονον ὁμολογουμένως ἐστὶ τῷ ερο' ἔτει τοῦ κόσμου, ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ πρώτου ἔτους Φιλίππου μέχρι τῆς καθαιρέσεως Κλεοπάτρας ἔτη κατὰ τοὺς ἀστρονομικοὺς κανόνας ἐπισυνάγεται ςζδ', ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ερο' κοσμικοῦ ἔτους ἔτη γίνονται ευζγ' ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως καθαιρέσεως Κλεοπάτρας κατὰ τοῦτο, ὅπερ οὐ συνάδει τῇ ἐκκλησιαστικῇ παραδόσει, ὡς πρὸς τὸ μγ' ἔτος Αὐγούστου Καίσαρος, ἠνίκα ὁ κύριος ἡμῶν ἐσαρκώθη. μόνα γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καθαιρέσεως καὶ ὑποταγῆς Αἰγύπτου μγ' ἔτη λέγεται βεβασιλευκέναι παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ὁ Αὐγουστος, ὅπερ εἰ δῶμεν ἀληθεύειν, εὐρεθῆσεται κατὰ τὸ εφε' ἔτος τοῦ 397 κόσμου τελευτήσας ὁ Αὐγουστος. τὸ δ' αὐτὸ ε' ἔσται τῆς τοῦ σωτήρος ἡλικίας. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐστὶ πρόδηλον, ὅτι δὲ κατὰ τὸν Αὐγούστου Καίσαρος θάνατον ιε' ἐγγὺς ἦγεν ἔτος ὁ κύριος καὶ κατὰ τὸ ιε' ἔτος Τιβερίου Καίσαρος ὡσεὶ ἐτῶν ἦν λ', ὡς τὰ λόγια, καὶ τοῦτο προφανές. ἔσται ἄρα ὁ μὲν Αὐγούστου Καίσαρος θάνατος μεταξύ που τοῦ εφιδ' κοσμικοῦ ἔτους καὶ τοῦ εφιε', ἢ δὲ ἀρχὴ τῆς ὅλης βασιλείας αὐτοῦ τῷ ευνη'. Πανόδωρος δὲ τῇ μαθηματικῇ ἐξακολουθῶν ἐκδόσει τὴν μὲν ἀρχὴν τῆς Αὐγούστου βασιλείας τῷ ευνα' ἔτει τοῦ κόσμου ἐστοιχείωσε, τὸ δὲ τέλος τῷ εφς', τὴν δὲ σωτήριον γέννησιν τῷ ευζγ', οὐ καλῶς διανοησάμενος.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΔ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λδ' Πρώτη ἡμέρα τούτου τοῦ ἔτους, Μαρτίου κε', ἡμέρα κυριακῆ, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἀνέστη τριήμερος, καὶ ὤφθη πρῶτον ταῖς μυροφόροις, ἔπειτα τοῖς ἀποστόλοις, οὓς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ἔθνη διδάσκειν τὰ περὶ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος δόγμα τα, ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανούς τῇ μ' ἡμέρᾳ, Μαΐου γ', καὶ καταπέμψας αὐ τοῖς τὸ παράκλητον πνεῦμα τῇ ἀγίᾳ ν' ἡμέρᾳ, διαμερίζων αὐτοῖς γλώσσας πυρίνας καὶ τὰ λοιπὰ θεῖα χαρίσματα. Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ τῷ ἀδελφοθέῳ

καὶ Ἰωάννη μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἠγεῖσθαι προσέταξεν ὁ κύριος, ὡς ἂν μὴ ἐπιδικάζωιν το δόξης· οἱ καὶ πρῶτον Ἱεροσολύμων εἴλαντο τὸν αὐτὸν Ἰάκωβον, ὡς φησι Κλήμης ἐν ἔκτῳ τῶν Ὑποτυπώσεων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐν ζ' συνωδᾷ φησιν ὧδε· Ἰακώβῳ τῷ δικαίῳ καὶ Ἰωάννη καὶ Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀνάστασιν παρ ἔδωκε τὴν γνῶσιν ὁ κύριος. οὗτοι τοῖς λοιποῖς παρέδωκαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπόστολοι τοῖς ο', ὧν εἷς ἦν πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας.

398 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΔ Τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη λδ' Κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας οἱ μαθηταὶ ἐπηρώτων τὸν κύριον ἐν τῷ ὄρει τῶν ἔλαιῶν· εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Τῷ αὐτῷ ἔτει Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καθίσταται. Δύο ἦσαν Ἰάκωβοι, ὃ τε ἀδελφόθεος υἱὸς ὧν τοῦ Ἰωσήφ ὁ λεγόμενος δίκαιος, περὶ οὗ καὶ Παῦλός φησιν· «ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου», ὃς κατὰ τοῦ πτερυγίου βληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων ξύλῳ πληγεὶς γναφικῶ τελειοῦται, καὶ ἕτερος ὁ ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀδελφὸς Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Πρῶτος εἰς ἀποστολὴν Ματθίας εἷς τῶν ο' μαθητῶν τοῦ κυρίου κληροῦται δι' εὐχῆς καὶ ἐπιθέσεως χειρῶν τῶν μακαρίων ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου. Ἐπτά τὸν ἀριθμὸν, δοκεῖ μοι, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀδελφῶν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατεστάθησαν. ὧν πρῶτος ἦν Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς ὁ μετὰ τὸν σωτήρα παρὰ τῶν κυριοκτόνων λιθοβοληθεὶς καὶ τὸν φερῶν μον ἀξίως ὑπενεγκάμενος στέφανον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἰουδαίων γ' ἀλλόφυλος Ἡρώδης υἱὸς Ἡρώδου ἔτη κδ'. Τῷ αὐτῷ ἔτει Πιλάτος μετὰ τὴν στάσιν Ἰουδαίων διὰ τὰς Καίσαρος εἰκόνας τὸν λεγόμενον κορβωνᾶν ἤτοι ἱερὸν θησαυρὸν εἰς ὑδάτων κατὰ ἀγωγὴν ἐδαπάνησε, καὶ αὐθις στασιάζειν ἠνάγκαζεν. Ὁ δ' αὐτὸς Πιλάτος Τιβερίῳ τὰ κατὰ τὸν σωτήρα ἀναγαγὼν καὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος ἐκίνησεν εἰς ἔρωτα πίστεως, Τιβερίός τε πρὸς τὴν σύγκλητον ἐκοινολογήσατο περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. τῆς δὲ μὴ 399 πειθομένης, ἀλλὰ μωρίαν ἠγουμένης τὸ κήρυγμα τοῦ σταυροῦ, ὁ αὐτὸς θάνατον ἐψηφίσατο κατὰ τῶν διωκτῶν τῶν Χριστιανῶν, ὡς Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ. Σηιανὸς ἔπαρχος Τιβερίου Καίσαρος περὶ τελείας ἀπωλείας τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων πολλὰ συνεβούλευσε τῷ Καίσαρι, ὡς Φίλων Ἰουδαῖος ἐξ Ἀλεξανδρείας διάγων ἱστορεῖ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς περὶ αὐτῶν πρεσβείας. Γάιος ἑαυτὸν ἀποθεοῖ. ὁ αὐτὸς τὴν γυναῖκα Μεμμίου Ῥηγούλου λαβὼν πατέρα ταύτης τὸν ἴδιον ἄνδρα Μέμμιον λέγειν εἶναι ἠνάγκασεν. Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου κατὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς ὅλης ἐκκλησίας ἐπιβουλή.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λε' Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερὸν ἀνιόντες τὸν ἐκ γενετῆς χωλὸν ἔθερά πευσαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λς' Τὰ κατὰ τὸν Ἀνανίαν καὶ Σαμφείραν ἐν Ἱερουσαλήμ πραχθέντα Πέτρῳ. Θωμᾶς Θαδδαῖον εἰς Ἔδεσαν καὶ Ἰούδας κατὰ θεῖον χρησμὸν ἐξέπεμψαν εὐαγγελίσασθαι. ὃς τὸν τε Αὔγαρον ἰασάμενος ἐν λόγῳ κυρίου, καθὼς καὶ προέγραψεν αὐτῷ ὁ σωτήρ πέμψας καὶ τὸν ἅγιον αὐτοῦ χαρακτήρα, λέγων ὅτι «μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι με ἀποστέλλω σοὶ τινὰς τῶν μαθητῶν 400 μου, ἵνα ἰάσωνταί σου τὸ πάθος καὶ ζώῃν σοὶ καὶ τοῖς σοῖς παράσχωσι», καὶ τοὺς αὐτόθι πάντας ἐφώτισε λόγοις καὶ ἔργοις· ὃν ἡ πόλις ἅπασα μέχρι νῦν εὐσεβεῖ τὸν αὐτὸν ἀχειροποίητον δεσποτικὸν σέβουσα χαρακτήρα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΖ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λζ' Τούτῳ τῷ ἔτει διωγμοῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας γενομένου πολλοὶ μὲν τῶν πιστῶν διεσπάρησαν, πρὸς οὓς πρώτην ἔγραψε καθολικὴν ἐπιστολὴν Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, τοῖς ἐν τῇ διασπορᾷ τοῦτο ἐπιγράψας. Στέφανος δὲ ὁ μέγας πρωτομάρτυς ἀπόστολος καὶ πρωτοδιάκονος λίθοις ἀνηρέθη Σαύλου τοῦ μετὰ ταῦτα διὰ θεοπτίας ἐπιστρέψαντος. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συνεργοῦντος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Παῦλος μεταβληθεὶς ὁ μέγας ἀπόστολος καὶ ἐν Δαμασκῷ φωτισθεὶς ὑπὸ Ἀνανίου φυγὰς ἦκεν εἰς Ταρσὸν διδάσκων τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ κειθὲν πάλιν εἰς Ἀντιόχειαν. Φίλιππος εἰς τῶν ζ' σὺν τῷ πρωτομάρτυρι προχειρισθέντων εἰς διακονίαν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἐν τοῖς διασπαρείσι γενόμενος, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ κατελθὼν εἰς Σαμάρειαν δυνάμεως θείας ἐπληρώθη, ὥστε καὶ Σίμωνα τὸν μάγον καταπλαγέντα τοῖς θαύμασιν αὐτοῦ προσελθεῖν ἅμα τοῖς ἑταίροις καὶ τῷ Φιλίππῳ μαθητευθῆναι τε καὶ βαπτισθῆναι δολερῶς. ὅθεν καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ μέχρι νῦν ὑποκρινόμενοι βαπτίζεσθαι πάντῃ τῶν θείων ἐντολῶν καὶ δογμάτων εἰσὶν ἀλλότριοι, μὴ δεχόμενοι τὸν περὶ ἀναστάσεως λόγον μηδὲ τὸν ὀρώμενον κόσμον θεοῦ λέγοντες εἶναι, πᾶσαν θεοβδέλυκτον αἰσχροργίαν μετερχόμενοι. τούτοις ἑαυτὸν μὲν πατέρα καλεῖσθαι 401 τοῖς ἀθλίοις παραδέδωκεν, εἰκόνι τε Διὸς ὀνόματι προσκυνεῖσθαι, τὴν δὲ σὺν αὐτῷ πόρνην Ἑλένην ἀντὶ Ἀθηναῶν προσκυνεῖσθαι ἐδίδαξεν ὁμοίως τῇ αὐτῇ εἰκόνι. Ἰουδαίοις δὲ Χριστὸν ἑαυτὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ οὐχὶ πατέρα. Τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος ἔτη κη'. Ῥωμαίων βασιλεὺς δ' Γάιος Καλλιγούλας ἔτη γ'.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΘ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λζ' Πόντιος Πιλάτος ἐπὶ Γαίῳ Καίσαρος ποικίλαις περιπεσὼν συμφοραῖς, ὡς φασιν οἱ τὰ Ῥωμαίων συγγραψάμενοι, αὐτοφονευτῆς ἑαυτοῦ ἐγένετο. Γάιος Καλλιγούλας ἔκγονος Τιβερίου πολλοὺς ἀναιτίως τῆς γερουσίας ἀνελῶν, ὁ αὐτὸς τὰς ἰδίας ἀδελφὰς κατὰ νήσους φυγαδεύσας, ὁ αὐτὸς τοὺς ἐν ἐξορίαις ἀνελῶν ὕστερον ὑπὸ τῶν ἐν στρατείαις ἐπισήμων ἀνηρέθη. Οὗτος καὶ τὸν Ἰούλιον Κανὸν ἓνα τῶν Στωικῶν φιλοσόφων ἀνεῖλε, περὶ οὗ παράδοξον Ἑλλησιν, ὡς δοκῶ, πέπλασται. ἀπαγόμενος γὰρ πρὸς τὸ θανεῖν ἀταράχως λέγεται τινὶ τῶν ἑταίρων Ἀντιόχῳ τούνομα Σελευκεῖ συνεπομένῳ προειπεῖν, ὡς ἐντεύξεται αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα μετὰ τὴν ἔξοδον καὶ διαπορήσει τι τῶν σπουδῆς ἀξίων, καὶ ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ῥέκτος εἷς τῶν ἑταίρων ὑπὸ Γαίῳ φονευθήσεται. ἃ καὶ γέγονε, τοῦ μὲν ἀναιρεθέντος τριταίου, τοῦ δὲ Ἀντιόχου τὴν ἐποψίαν εἰπόντος τῆς νυκτός, ὅτι φανεῖς Ἰούλιος Κανὸς τὰ περὶ διαμονῆς τῆς ψυχῆς καὶ καθαρῶν τέρας φωτὸς μετὰ τὴν ἔξοδον διηγήσατο. ταῦτα Πλούταρχος ὁ Χαιρῶν νεὺς ἱστορεῖ. Ἰουδαίων ἀλλόφυλος δ' Ἡρώδου παῖς Ἀγρίππας ἔτη ζ'. 402 ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΛΘ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λθ' Ἀγρίππας Ἡρώδου παῖς ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος φρουρηθεὶς διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατηγορίας καὶ ἀνεθεὶς τῶν δεσμῶν ὑπὸ Γαίῳ Καίσαρος βασιλεὺς Ἰουδαίων ἐκπέμπεται. Ἡρώδης δὲ ὁ τούτου πατὴρ ἐν Λουγδόνῳ τῆς Γαλλίας ἐξορισθεὶς ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ σὺν Ἡρωδιάδι τῇ μοιχαλλίδι θνήσκει. τὴν γὰρ ὄρχησα μένην κόρην ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ μεγάλου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ζῶσαν κατέπιεν ἢ γῆ. Φλάγκος Ἀγκύλιος Αἰγύπτου ἔπαρχος παντοίαις συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καθυπέβαλε. Γάιος ἀνδριάντα ἑαυτοῦ Διὸς ἐπιφανοῦς καλουμένου ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀναθεῖναι Πετρωνίῳ τῷ Συρίας ἐπάρχῳ προσέταξε. Φίλων ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ Φλάγκῳ, ὅτι πρεσβείαν ὡς περὶ Ἰουδαίων πρὸς Γάιον ἐποίησατο, ὑπὲρ ὧν Φλάγκος Ἰουδαίοις ἐπιβουλεύων εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων καὶ βωμῶν ἀναθέσει τὰς συναγωγὰς ἐμίανε. τότε καὶ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος

συνεπιθέμενος ποικίλως Ἰουδαίους ἐκόλασεν. Ἰώσηπος καὶ Φίλων ἱστοροῦσιν ἐν ταῖς ἀπανταχοῦ συναγωγαῖς Ἰου δαίων ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας Γαΐω καὶ βωμοὺς ἀνατεθῆναι. Τούτοις τοῖς χρόνοις Σίμων ὁ μάγος Σαμαρεὺς ἐκ κώμης Γιθῶ τῆς Σαμαρείας ἀναφανεῖς πολλοὺς ἐξηπάτα σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους, πρὸς ὃν Φίλιππος, εἷς τῶν ἅμα Στεφάνω τῷ πρωτομάρτυρι, πρῶτος ἐν 403 στὰς κατήσχυνε, μετὰ τὴν Στεφάνου τελείωσιν περιάγων ἕξω τῆς Ἱερου σαλήμ, ἠνίκα λέγεται πρῶτος ἐξ ἔθνων ὑπ' αὐτοῦ βαπτισθῆναι ὁ εὐνοῦχος Αἰθίοψ αὐτός τε Σίμων, ὀνόματι μόνω τὸν Χριστιανισμὸν ὑποδύς, ἀνά στασιν δὲ μὴ ὁμολογῶν μηδὲ τὸν κόσμον εἶναι τοῦ θεοῦ, πᾶσάν τε αἰσχουργίαν εἰσηγούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΜ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μ' Πέτρος ὁ κορυφαῖος τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρώτην θεμελιώσας ἐκκλησίαν εἰς Ῥώμην ἄπεισι κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον. ὁ δ' αὐτὸς μετὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ πρῶτος προέστη ἕως τελειώσεως αὐτοῦ. Πέτρος τὴν πρώτην καθολικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης ἀπέστειλεν, ὡς Εὐσέβιος, ἐπόμενον ἔχων καὶ Μάρκον τὸν εὐαγγελιστὴν, τότε Ῥωμαῖοις αἰτήσασιν συντάξαντα τὸ εὐαγγέλιον, ὡς Κλήμης ἐν ζ' τῶν Ὑποτυπώσεων καὶ Παπίας ὁ Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος· οὗ καὶ μέμνηται ἐν αὐτῇ Μάρκου καὶ τῆς πόλεως Βαβυλῶνος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἰόππης φασὶ γεγράφθαι. Παύλου καὶ Σίλα ἐπάνοδος ἐν Δέρβῃ καὶ Λύστροις καὶ Φρυγίᾳ Ἰσαυρίᾳ τε καὶ Κιλικίᾳ καὶ Γαλατία καὶ Τρωάδι. Παύλου καὶ Μάρκου αἰ ἐν Φιλίπποις καὶ Θεσσαλονίκη καὶ Βεροίῃ πράξεις. Παύλου ἐν Ἀθήναις καὶ Κορίνθῳ πράξεις. Παύλου αἰ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Κεγχρεαῖς Καισαρεία τε καὶ Ἀντιοχείᾳ, Ἰταλία καὶ Φρυγίᾳ πράξεις. Παύλου τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἰδίως. Παῦλος τὰ ἐν Τρωάδι καὶ Μιλήτῳ παρέθετο Ἐφεσίοις. Τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ τῶν Ἰουδαίων κατὰ Παύλου. Παύλου τὰ ἐν Καισαρείᾳ κατὰ Φίλικα καὶ Δρουσίλλαν. Παύλου τὰ ἐν Καισαρείᾳ καὶ τὰ Ἰουδαίων κατ' αὐτοῦ. 404 Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ τὸν σωτήριον λόγον εὐηγγελίζετο. Τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἐχρημάτισεν ἔτη κθ'. Ῥωμαίων ε' Κλαύδιος ἔτη ιγ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΜ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μ' Ἡ ἐν ταῖς πράξεσιν Ἀγάβου προφητεία πεπέρασται, λιμοῦ μεγάλου κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἐπὶ Κλαυδίου. Κλαύδιος κατὰ Βρεττανῶν ἐθριάμβευσε. Κλαύδιος τοὺς πολίτας Ῥώμης ἀπογραψάμενος μυριάδας εὔρεν χζδ' καὶ α. Κλαύδιος Φίλικα τῆς Ἰουδαίας ἡγεμόνα ἐξέπεμψε. Τὰ ὑπόλοιπα Ἰουδαίων ἀλλοφύλου Ἀγρίππα τοῦ καὶ Ἡρώδου ἐστὶν οὕτως Παῦλος καὶ Βαρναβᾶς ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς κατὰ Πισιδίαν Ἀντιοχείας ἐπαρρησιάσαντο. Παῦλος καὶ Βαρναβᾶς ἐδίδασκον ἐν Ἰκονίῳ, ἠνίκα τὰ ἐν Λύστροις καὶ Δέρβῃ καὶ Πέργῃ καὶ Ἀταλία καὶ Ἀντιοχείᾳ, αἱ τε ἐν Φοινίκῃ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ πράξεις τῶν δύο. Ἀγρίππας θεμέλια πηξάμενος τρίτου τείχους τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ φοβηθεὶς Κλαύδιον Καίσαρα τοῦ ἔργου ἐπαύσατο. Οὗτος ὁ Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης ἐν ταῖς πράξεσι καλούμενος, ὁ τὴν ἀργυρῆν ἐσθῆτα περιθέμενος καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ Καίσαρος καταδεξάμενος ὡς θεὸς εὐφημεῖσθαι, ὑπ' ἀγγέλου πληγεὶς σκωληκόβρωτος ἀποθνήσκει. Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων τελευτήσαντος Ἀγρίππας υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ Κλαυδίου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζεται Ἰουδαίων. Ἰουδαίων ε' ἀλλόφυλος Ἀγρίππας β' ἔτη κγ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΜΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μς' Θράκη ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐχρημάτισε, βασιλεύουσα πρίν. Νῆσος μεταξὺ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ' ἐφάνη. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων στάσεως γενομένης ἐν Ἱερουσαλήμ συμπατηθέντες περὶ τὰς τῶν πυλῶν ἐξόδους Ἰουδαῖοι ὤλοντο περὶ τὰς τρεῖς μυριάδας, Κουμανοῦ Ῥωμαίων στρατηγούντος καὶ τῆς ὅλης Ἰουδαίας

ἡγεμονεύοντος. Λιμοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότος μεγάλου ὁ τοῦ σίτου μόδιος ἕξ διδράχμων ἐπράθη. Τότε καὶ Ἀθηναίους ἐπεγράφη βωμὸς ἀγνώστῳ θεῷ. Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀ' λόγου πρὸς Ἀντώνιον βασιλέα ὑπὲρ Χριστιανῶν Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς προεβάλλοντο οἱ δαίμονες ἀνθρώπους τινὰς λέγοντας ἑαυτοὺς εἶναι θεοὺς, οἳ οὐ μόνον οὐκ ἐδιώχθησαν ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν ἠξιώθησαν, Σίμωνα μὲν τινα Σαμαρέα τὸν ἀπὸ κώμης λεγομένης Γιτθίων, ὃς ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος διὰ τῆς τῶν 406 ἐνεργούντων δαιμόνων τέχνης δυνάμεις μαγικὰς ποιήσας ἐν τῇ πόλει ὑμῶν, τῇ βασιλίδι πόλει Ῥώμῃ, θεὸς ἐνομήσθη καὶ ἀνδριάντι παρ' ὑμῶν ὡς θεὸς τετίμηται ἐν τῷ Τίβερι ποταμῷ μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν, ἔχων ἐπιγραφὴν Ῥωμαϊκὴν ταύτην· Σίμωνι δέω σάγκτω, ὅπερ ἐστὶ Σίμωνι θεῷ ἀγίῳ, καὶ σχεδὸν μὲν πάντες Σαμαρεῖς, ὀλίγοι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ὡς τὸν πρῶτον θεὸν ἐκεῖνον ὁμολογοῦντες προσκυνοῦσι καὶ Ἑλένην τινὰ συμπερινοστήσασαν αὐτῷ κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, πρότερον ἐπὶ τέγους σταθεῖσαν ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης, τὴν ἀπ' αὐτοῦ πρώτην ἔννοιαν λέγουσι.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΝ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ν' Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἔτη κθ' Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἔτη β' Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων Κλαυδίου ἔτη Κλαύδιος Ῥωμαίων ἔτη ιγ' μετὰ Γάιον ἐβασίλευσε, φονικὸς ἀνὴρ, θεῖος τοῦ αὐτοῦ Γαίου, ὃς Κελτοὺς καὶ Βρεττανοὺς ὅπλοις ἀνδρείως ὑπηγάγετο, ὁμοίως καὶ Θρακὰς, ἀναιρεθέντος αὐτῶν τοῦ βασιλέως Ῥυμετάλκου ὑπὸ τῆς ἰδίας γαμετῆς. Οὗτος ἐρασθεὶς ἀδελφιδῆς οἰκειὰς ἐνομοθέτησε πρῶτος, ὡς φασί, θυγατέρας ἀδελφῶν ἄγεσθαι. Ἐπὶ τούτου πολλοὶ τῶν ἐν παιδεύσει λόγων Ἑλληνικῶν ἠκμαζον, ὧν ἐπισημότερος ἐδόκει ὁ ἐκ Τυάνων τῆς Ἰταλίας Ἀπολλώνιος, Πυθαγορικῆς εἰς ἄκρον ἠσκημένος φιλοσοφίας, ὡς καὶ αὐτοῦ Πυθαγόρου δαιμονιώτε 407 ρον ἄψασθαι, καθὰ Φιλόστρατος καὶ ἄλλοι τῶν ἀκριβοῦντων ἱστοροῦσι τὰ κατ' αὐτόν. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐφάνη τὸ ὄρνεον ὁ φοῖνιξ, καθὼς ἱστοροῦσιν Αἰγύπτιοι, πρὸ χν' δὲ ἐτῶν φανείς, ὡς καὶ Δέξιππος συμφωνεῖ. Τότε καὶ Λαοδίκεια καὶ Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας καὶ ἄλλαι πόλεις, Ἀντιόχειά τε κατεσεύσθησαν. Ἐπὶ αὐτοῦ Φίλιξ Ἰουδαίας ἡγεμονεύειν σταλείς πολλῶν καὶ ἄλλων Ἰουδαίων ἀπατώντων, ἐν οἷς καὶ ὁ Αἰγύπτιος ψευδοπροφήτης, ἅμα τρισμυρίοις μείζοσιν ἐπιχειρῶν πράγμασι, τῇ Φίλικος κατελύθη στρατηγία. συμφωνεῖ Ἰώσηπος ἐν τούτῳ ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ἔνθα τῷ θείῳ Παύλῳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου λέλεκται· οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας; ἐπὶ αὐτοῦ Παῦλος ὑπὸ Ἰουδαίων κατηγορηθεὶς τὴν ἀπολογία πεποιήται. Ἐπὶ αὐτοῦ Ἰουδαίων στάσις γέγονεν ἐν Καισαρείᾳ Στράτωνος καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν. Ἐπὶ αὐτοῦ ὁ κατὰ Ἄγαβον λιμὸς τῆς οἰκουμένης καὶ ὁ τὴν Ἰουδαίαν ἔπειτα ἰδίως καταλαβὼν, καθ' ὃν Ἑλένη τοῦ Ἀδιαβηνῶν ἔθνος βασίλισσα σίτον πολλῶν χρημάτων ἐξ Αἰγύπτου ὠνησαμένη τοῖς ἀποροῦσι διένειμεν· ἥς αἱ στήλαι διαφανεῖς κατὰ τόπους προαστείου φέρονται, ὡς Ἰώσηπος. Συμφωνοῦσιν αἱ πράξεις τοὺς κατὰ Ἀντιόχειαν ἱστοροῦσαι πιστούς, καθ' ὃ τι ἂν τις εἶχεν, ἀποστεῖλαι τοῖς οἰκοῦσι τὴν Ἰουδαίαν πιστοῖς διὰ χειρὸς Βαρναβᾶ καὶ Σαύλου. Ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου φησὶν Εὐσέβιος ἐν δευτέρῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν, ἐπὶ τοῦ πρώτου Ἀγρίππα τοῦ καὶ Ἡρώδου, καθὼς αἱ πράξεις 408 ξεῖς φασίν, ὅτι ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἀνεῖλε δὲ τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα, περὶ οὗ καὶ Κλήμης ἐν ζ' τῶν Ὑποτυπώσεων φησιν, ὅτι ὁ εἰσαγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἰδὼν αὐτὸν μαρτυρήσαντα συνωμολόγησεν αὐτῷ καὶ αὐτὸς εἶναι Χριστιανός. συναπήχθησαν οὖν ἄμφω, φησί, κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἠξίωσεν ἀφεθῆναι

αὐτῶ ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου. ὁ δὲ ὀλίγα σκεψάμενος «εἰρήνη σοι» εἶπε καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. καὶ οὕτως ἀμφοτέροι ὁμοῦ ἐκατατομήθησαν. καὶ τότε ἰδὼν Ἡρώδης ἐπὶ τῆ τοῦ Ἰακώβου ἀναιρέσει ἀρέσαντα Ἰουδαίους ἐπιτίθεται καὶ Πέτρῳ, δεσμοῖς τε αὐτὸν παραδοὺς ἀνεῖλεν ἄν, εἰ μὴ παραδόξως ἀγγέλου ἐπιστασία τῶν δεσμῶν λυθεὶς καὶ τῆς φρουρᾶς ἐξηνέχθη. Ἄλλ' εἰ μὲν περὶ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ταῦτα νοεῖται Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ἀντιπίπτει τῷ ἱστοροῦντι λόγῳ κατὰ τὸ ἡ' ἔτος Νέρωνος, ὅπερ ἦν τῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς ἔτος που λ', λίθοις ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ γναφικῶ ξύλῳ ἀναιρεθῆναι, ἀπὸ τοῦ περυγίου καταβληθέντα, ὡς καὶ αὐτὸς Εὐσέβιος ἐν τῷ κανόνι παρέθετο· εἰ δὲ περὶ ἄλλου, ὑγιῆς ὁ λόγος. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΝΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη νγ' Εὐσεβίου ἐκ τοῦ β' λόγου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας περὶ τῶν κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον καὶ Ἰακώβον τὸν ἀδελφόθεον Τούτου δὲ Φίστος διάδοχος ὑπὸ Νέρωνος πέμπεται, καθ' ὃν δικαιολογησάμενος ὁ Παῦλος δέσμιος ἐπὶ Ῥώμην ἄγεται. Ἀρίσταρχος αὐτῶ συνῆν, ὃν καὶ εἰκότως συναιχμάλωτον πάντων ἐπιστολῶν γράφει παραδοὺς ἐν τούτοις καταλύσαι τὴν ἱστορίαν, διετίαν ὅλην ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὸν Παῦλον ἄνετον διατρίψαι καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἀκωλύτως κηρῦσαι ἐπισημνάμενος. τότε μὲν οὖν ἀπολογησάμενος αὐθις ἐπὶ τὴν τοῦ κηρύγματος διακονίαν λόγος ἔχει στείλασθαι τὸν ἀπόστολον, δευτέρον δὲ ἐπιβάντα τῆ αὐτῆ πόλει 409 τῶ κατ' αὐτὸν τελειωθῆναι μαρτυρίῳ. ἐν ᾧ δεσμοῖς ἐχόμενος τὴν πρὸς Τιμόθεον δευτέραν ἐπιστολὴν συντάττει, ὁμοῦ σημαίνων τὴν προτέραν αὐτῶ γενομένην ἀπολογίαν καὶ τὴν παρὰ πόδας τελείωσιν. δέχου δὴ περὶ τούτων τὰς αὐτοῦ μαρτυρίας. Ἐν τῇ πρώτῃ μου, φησίν, ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖη. ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ καὶ ἀκούσῃσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρρῦσθην ἐκ στόματος λέοντος. Σαφῶς δὲ παρίστησι διὰ τούτων ὅτι δὴ τὸ πρότερον, ὡς ἂν τὸ κήρυγμα δι' αὐτοῦ πληροφορηθῆ καὶ ἀκούσῃσι πάντα τὰ ἔθνη, ἐρρῦσθην ἐκ στόματος λέοντος, τὸν Νέρωνα ταύτη, ὡς ἔοικε, διὰ τὸ ὠμόθυμον προσειπῶν. οὐκοῦν ἐξῆς προστέθεικε παραπλήσιόν τι τὸ «ῥύσεται με ἐκ στόματος λέοντος.» ἑώρα γὰρ τὴν οὐπω μέλλουσαν αὐτοῦ τελευτήν· διὸ καὶ φησι «καὶ ῥύσεται με ἐκ στόματος λέοντος ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον», σημαίνων παραυτίκα μαρτύριον, ὃ καὶ σαφέστερον ἐν τῇ αὐτῇ προλέγει γραφῆ φάσκων· καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. Ἱεροσολύμων β' ἐπίσκοπος Συμεών, ὁ καὶ Σίμων, υἱὸς τοῦ Κλεόπα ἔτη κγ'. Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας μετὰ Μάρκον τὸν εὐαγγελιστὴν πρῶτος ἐπίσκοπος Ἄνιανὸς ἐχειροτονήθη, ὃς προέστη ἔτη κβ'. Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσε Νέρων ἔτη ιγ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΝΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη νγ' Νέρων ἀνεῖλε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀγριππίναν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀδελφὴν. Ἐν Ῥώμῃ σεισμὸς μέγας ἐγένετο. 410 Νέρων ἐπὶ Ῥώμης κηθαρίζων ἐνίκησε. Κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης κεραυνὸς ἔπεσεν. Ἐμπρησμοὶ γεγόνασι πολλοὶ ἐν Ῥώμῃ, πόλεις τε τῆς Ἀσίας κατέπεσον τρεῖς, Λαοδίκεια, Ἱεράπολις καὶ Κολοσσαί. Τὰ ὑπόλοιπα Ἰουδαίων ἐ' ἀλλοφύλου Ἀγρίππα β' ἔτη Φίστος διάδοχος Φίλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμφθη, ἐφ' οὗ ὁ θεῖος Παῦλος, παρόντος καὶ Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων, ἀπολογησάμενος δέσμιος εἰς Ῥώμην ἐκπέμπεται. Φίστον Ἀλβῖνος διεδέξατο. Ἀλβῖνον Γέστιος Φλώρος διεδέξατο. Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Γεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἄμετρον. ἐφ' οὗς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν ἐξέπεμψε στρατοπεδάρχην πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀγανακτησάμενος. Σημειωτέον ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ῥητῶν ὅτι δευτέρον ὁ θεῖος Παῦλος παρέστη τῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὁ Νέρων ἠπιώτερόν πως διακείμενος κατὰ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος, ἀκούσας αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν

ἀπέλυσεν, οικονομοῦντος τοῦ πνεύματος τελειωθῆναι τοῖς πᾶσι δι' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῇ, ὅτε δὴ καὶ τὸν Λουκᾶν γράφει συνεῖναι, ὅς τὰς τῶν ἀποστόλων πράξεις εἰς ταύτην περιέγραψε τὴν πρώτην ἀπολογία τῶν Παύλου ἐλθεῖν, καὶ συνῆν αὐτῷ, ὡς ἔοικε, σιωπήσας τὸν περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ λόγον, καθ' ὃν οὐ παρῆν, δηλονότι τὸ δεύτερον τοῦ μακαρίου Παύλου ἐξ οἰκείας αἰτήσεως ἀναπεμφθέντος ἀπὸ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ Φίστου πρὸς Νέρωνα καὶ τὸ δεύτερον παραστάντος αὐτῷ καὶ τελειωθέντος τῷ δι' αἵματος μαρτυρίῳ. ὅθεν Ἰουδαῖοι τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀνελεῖν αὐτὸν ἀστοχήσαντες ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου τρέπονται περὶ ἧς Ἠγήσιππος ἀξιόλογος μαθητῆς τῶν ἀποστόλων τάδε φησὶν ἐν ε' ὑπομνήματι· 411 Ἠγήσιππου μαθητοῦ τῶν ἀποστόλων ἐκ τοῦ ε' ὑπομνήματος περὶ τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου Διαδέχεται τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἀποστόλων ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου Ἰάκωβος, ὁ ὀνομασθεὶς ὑπὸ πάντων δίκαιος ἀπὸ τῶν τοῦ Χριστοῦ χρόνων μέχρι καὶ ἡμῶν, ἐπεὶ πολλοὶ Ἰάκωβοι ἐκαλοῦντο. οὗτος δὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἅγιος ἦν. οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἔπιε, καὶ ἔμψυχον οὐκ ἔφαγε, καὶ ξυρὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀνέβη, ἔλαιον οὐκ ἠλείψατο καὶ βαλανεῖον οὐκ ἐχρησάτο. τούτῳ μόνῳ ἐξῆν εἰς τὰ ἅγια εἰσεῖναι· οὐδὲ γὰρ ἐρεοῦν ἐφόρει, ἀλλὰ σινδόνας, καὶ μόνος εἰσῆρχετο εἰς τὸν ναόν, ἠύρισκετό τε κείμενος ἐπὶ τοῖς γόνασι καὶ αἰτούμενος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἄφεισιν, ὡς ἀπεσκληκέναι τὰ γόνατα αὐτοῦ δίκην καμήλου διὰ τὸ ἀεὶ κάμπτεν ἐπὶ γόνυ προσκυνοῦντα τῷ θεῷ καὶ αἰτεῖσθαι ἄφεισιν τῷ λαῷ. διὰ γε τὴν ὑπερβολὴν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐκαλεῖτο δίκαιος καὶ ὀβλίαις, ὅ ἐστι περιοχὴ τοῦ λαοῦ, δικαιοσύνη, ὡς οἱ προφηταὶ δηλοῦσι περὶ αὐτοῦ. Τινὲς οὖν τῶν ἐπτά αἰρέσεων τῶν ἐν τῷ λόγῳ προγεγραμμένων μοι ἐν τοῖς ὑπομνήμασι ἐπυνθάνοντο αὐτῷ, τίς ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγε τοῦτον εἶναι τὸν σωτήρα· ἐξ ὧν τινες ἐπίστευον ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός· αἱ δὲ αἰρέσεις αἱ προειρημέναι οὐκ ἐπίστευον οὔτε ἀνάστασιν οὔτε ἐρχόμενον ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσοι δὲ καὶ ἐπίστευσαν, διὰ Ἰακώβον. Πολλῶν οὖν καὶ τῶν ἀρχόντων πιστευόντων, ἦν θόρυβος τῶν Ἰουδαίων καὶ Φαρισαίων καὶ γραμματέων λεγόντων ὅτι κινδυνεύει πᾶς ὁ λαὸς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν προσδοκᾶν. ἔλεγον οὖν συνελθόντες τῷ Ἰακώβῳ· παρακαλοῦμέν σε, ἐπίσχες τὸν λαόν, ἐπεὶ ἐπλανήθη εἰς Ἰησοῦν, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ Χριστοῦ. παρακαλοῦμέν σε πείσαι τοὺς ἐλθόντας πάντας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα περὶ Ἰησοῦ. σοὶ γὰρ πάντες πειθόμεθα· ἡμεῖς γὰρ μαρτυροῦμέν σοι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅτι δίκαιος εἶ καὶ ὅτι πρόσωπον οὐ λαμ 412 βάνεις. πείσον οὖν σὺ τὸν ὄχλον περὶ Ἰησοῦ μὴ πλανᾶσθαι· καὶ γὰρ πᾶς ὁ λαὸς καὶ πάντες ἡμεῖς πειθόμεθά σοι. στήθι οὖν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, ἵνα ἄνωθεν ἦς καὶ ἡ εὐάκουστά σου τὰ ῥήματα παντὶ τῷ λαῷ. διὰ γὰρ τὸ πάσχα συνεληλύθασι πᾶσαι αἱ φυλαὶ μετὰ καὶ τῶν ἐθνῶν. Ἔστησαν οὖν οἱ προειρημένοι γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τὸν Ἰακώβον ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἔκραζαν αὐτῷ καὶ εἶπον· δίκαιε, ὦ πάντες πείθεσθαι ὀφείλομεν, ἐπεὶ ὁ λαὸς πλανᾶται ὀπίσω Ἰησοῦ τοῦ σταυρωθέντος, ἀπάγγελον ἡμῖν τίς ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἀπεκρίνατο φωνῇ μεγάλῃ· τί με ἐρωτᾶτε περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ αὐτὸς κάθηται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ; καὶ πολλῶν πληροφορηθέντων καὶ δοξαζόντων ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Ἰακώβου καὶ λεγόντων· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, τὸ ἔμπαλιν οἱ αὐτοὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· κακῶς ἐποιήσαμεν τοιαύτην μαρτυρίαν παρασχόντες τῷ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἀναβάντες καταβάλωμεν αὐτόν, ἵνα φοβηθέντες μὴ πιστεύσωσιν αὐτῷ. καὶ ἔκραζαν λέγοντες· ὦ ὦ, καὶ ὁ δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ ἐπλήρωσαν τὴν γραφὴν τὴν ἐν τῷ Ἠσαΐα γεγραμμένην· ἄρωμεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχητος ἡμῖν ἐστὶ· τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.

Ἐναβάντες οὖν κατέβαλον τὸν δίκαιον, καὶ ἤρξαντο λιθάζειν αὐτόν. ἐν ἧ καταβληθεὶς οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ στραφεὶς ἔθηκε τὰ γόνατα λέγων· παρακαλῶ κύριε θεὲ πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιούσιν. οὕτως δὲ καταλιθοβολούντων αὐτόν εἷς τῶν ἱερέων τῶν υἱῶν Ῥηγάβ, υἱοῦ Ῥαχαεῖμ, τῶν μαρτυρουμένων ὑπὸ Ἰερεμίου, ἔκραξε λέγων· παύσασθε, τί ποιεῖτε; εὐχεται ὑπὲρ ἡμῶν ὁ δίκαιος. καὶ λαβὼν τις ἀπ' αὐτῶν εἷς τῶν γναφῶν τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἀποπιέζει τὰ ἱμάτια, ἤνεγκε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ δικαίου. καὶ οὕτως ἐμαρτύρησε· καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐπὶ τῷ τόπῳ παρὰ τῷ ναῶ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ στήλη μένει παρὰ τῷ ναῶ. μάρτυς οὗτος ἀληθῆς Ἰουδαίος τε καὶ Ἑλλησι γεγένηται, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Χριστός ἐστι. καὶ εὐθὺς Οὐεσπασιανὸς πολιορκεῖ αὐτούς. 413 Ταῦτα μὲν Ἠγήσιππος τῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρθοῦ λόγου ἀξιόπιστος συγγραφεὺς ὀρθῶς ἱστορεῖ, ᾧ καὶ Ἰώσηπος οὐκ ἀπάδοντα συμφωνεῖ γράφων ταύτην γενέσθαι τὴν αἰτίαν τῆς κατὰ Οὐεσπασιανὸν ἀλώσεως Ἰουδαίων. Ἰωσήπου περὶ τῶν αὐτῶν Ταῦτα δὲ συμβέβηκεν Ἰουδαίους κατ' ἐκδίκησιν Ἰακώβου τοῦ δικαίου, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπειδήπερ δικαιοτάτον αὐτὸν ὄντα Ἰουδαῖοι ἀπέκτειναν. Ὁ δὲ νεώτερος Ἄνανος, ὃν τὴν ἀρχιερωσύνην εἶπαμεν παρεληφέναι, θρασὺς ἦν τὸν τρόπον καὶ τολμητῆς διαφερόντως. αἶρεσιν δὲ μετήει τὴν Σαδδουκαίων, οἵπερ εἰσὶ περὶ τὰς κρίσεις ὡμοὶ παρὰ πάντα τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς ἤδη δεδηλώκαμεν. ἄτε δὴ τοιοῦτος ὢν ὁ Ἄνανος, νομίσας ἔχειν καιρὸν ἐπιτήδειον διὰ τὸ τεθνάναι μὲν Φίστον, Ἀλβίνον δὲ ἔτι κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπάρχειν καθίζει συνέδριον κριτῶν καὶ παραγαγὼν εἰς αὐτὸ τὸν ἀδελφὸν Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ λεγόμενον, Ἰάκωβος ὄνομα αὐτῷ, καὶ τινὰς ἑτέρους, ὡς κατὰ παρανομησάντων κατηγορίαν ποιησάμενος, παραδέδωκε καταλευσθησομένους. ὅσοι δὲ ἐδόκουν ἐπεικέστατοι τῶν κατὰ τὴν πόλιν εἶναι καὶ τὰ περὶ τοὺς νόμους ἀκριβεῖς, βαρέως ἤνεγκαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ πέμπουσι πρὸς τὸν βασιλέα κρύφα παρακαλοῦντες αὐτὸν ἐπιστεῖλαι τῷ Ἀνάνω μηκέτι τοιαῦτα πράττειν· μηδὲ γὰρ τὸ πρῶτον ὀρθῶς αὐτὸν πεποικέναι· τινὲς δὲ ἐκ τῶν κατὰ τὸν Ἀλβίνον ὑπαντιάζουσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ὁδοιποροῦντι, καὶ διδάσκουσιν ὡς οὐκ ἔξδον ἦν Ἀνάνω χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης καθίσει συνέδριον. Ἀλβίνος δὲ πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις γράφει μετ' ὀργῆς τῷ Ἀνάνω λήψεσθαι παρ' αὐτοῦ δίκας ἀπειλῶν. καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππας διὰ τοῦτο τῆς ἀρχιερωσύνης ἀφελόμενος αὐτὸν ἄρξαντα μῆνας τρεῖς Ἰησοῦν τὸν Ἰδαμμαίου κατέστησε.

414 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΕΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ξγ' Τὰ υπόλοιπα τοῦ Νέρωνος Νέρων πρῶτος κατὰ Χριστιανῶν κινήσας διωγμὸν πρὸς τῷ τέλει τῆς αἰσχίστης ζωῆς καὶ βασιλείας αὐτοῦ, καθ' ὃν Πέτρος καὶ Παῦλος ἐμαρτύρησαν οἱ θεῖον ἀπόστολοι, πολλοὺς καὶ ἄλλους Χριστιανῶν ἀνείλε, πλείονας ἐκδιώξας. Νέρων τοὺς θεῖους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον ἀνελών, πολλοὺς τε Χριστιανῶν διαφθείρας καὶ πλείονας διώξας, ἐπὶ τούτοις κιθαρῳδίαις καὶ τραγωδίαις κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἑλλάδα πομπέων, Ἰσθμίοις καὶ Πυθίοις καὶ Ἡλείοις καὶ Ἀκτίοις ἐστεφανοῦτο κήρυξιν ἄρματι πωλικῶ καὶ τῷ τελείῳ καὶ δεκαπῶλῳ μεταθέμενος καὶ τὴν ὀλυμπιάδα κατὰ σκηνῆς αἰσχυρῶς ἑαυτὸν ὑπεδείκνυ. Τότε καὶ τὸν Ἰσθμὸν ἠβουλήθη διορῶσαι πρὸς τὸ γενέσθαι νῆσον τὴν Πελοπόννησον. Οὗτος εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖθεν πάλιν εἰς Ἄργοςφεύγει πειρασθεὶς ἐπαναστάσεως καὶ ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν βιαίως ἀναίρεται, ὡς δὲ ἕτεροι, ἑαυτὸν διαχειρισάμενος τέθνηκεν. Οὐεσπασιανὸς ὑπατικὸς ἀνὴρ δυνατὸς ὑπὸ Νέρωνος κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων πεμφθεὶς καὶ δυσὶ πολέμοις τούτους τρεψάμενος ἀπέκλεισεν. Ἰώσηπος δὲ στρατηγῶν Ἰουδαίων μόλις περισθεὶς θεσπίζει τῷ Οὐεσπασιανῷ τὰ τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας. Νέρων υἰοθετήθη μὲν τῷ πρὸ αὐτοῦ

Ῥωμαίων βασιλεύσαντι Κλαυδίῳ, πρόγονος ὢν αὐτοῦ. ἐβασίλευσε δὲ Ῥωμαίων μετὰ Κλαύδιον ἔτη ιγ', κατὰ δὲ ἄλλους ιδ'. τούτου δὲ τῆς βασιλείας ἀτυχεστέραν ἢ αἰσχροτέραν ἐν οὐδενὶ χρόνῳ φαίνονται βασιλευθέντες Ῥωμαῖοι. πάσης γὰρ τυραννίδος καὶ ὠμότητος ἔργα παρ' αὐτοῦ πέπρακται, ἀκρασίαι, μαιφονίαι τῆς τε μητρὸς Ἀγριππίνης καὶ Ὀκταβίας τῆς οἰκείας γαμετῆς, ἀδελφοῦ τε γνη 415 σίου καὶ θείου πρὸς πατρὸς καὶ ἄλλων πολλῶν συγγενῶν, καὶ τῶν ἐν γερουσίᾳ. ἐπὶ πᾶσι δ' αὐτοῦ τοῖς ἀτυχήμασι καὶ τὸν πρῶτον κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο διωγμὸν, ἠνίκα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ θειότατοι ἀπὸ στολοῖ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες κατεστέφθησαν ἀγῶνι, ὁ μὲν κατὰ κεφαλῆς ἀνασκολοπισθεὶς, ὡς αὐτὸς ἠρετίσατο, ὁ δὲ τὴν ἀγίαν ἐκτμηθεὶς κεφαλὴν Παῦλος· περὶ ὧν ὁ Ῥωμαϊκὸς συγγραφεὺς Τερτυλλιανὸς τάδε γράφει· Ἐντύχετε τοῖς ὑπομνήμασιν ὑμῶν· ἐκεῖ εὐρήσετε πρῶτον Νέρωνα τοῦτο δογματίσαντα, ἠνίκα μάλιστα ἐν Ῥώμῃ τὴν ἀνατολὴν πᾶσαν ὑποτάξας ὠμὸς ἦν εἰς πάντας διώκτης. τοιοῦτῳ τῆς κολάσεως ἡμῶν ἀρχηγῷ καὶ χῶμεθα. ὁ γὰρ εἰδὼς ἐκεῖνον νοῆσαι δύναται οὐκ ἄν, εἰ μὴ μέγα τι ἀγαθῶν ἦν, ὑπὸ Νέρωνος κατακριθῆναι. ταύτη γοῦν οὗτος θεομάχος ἐν τοῖς μάλιστα πρῶτος ἀνακηρυχθεὶς ἐπὶ τὰς κατὰ τῶν ἀποστόλων ἐπήρθη σφραγὶς. Παῦλος δὴ οὖν ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη καὶ Πέτρος ὡσαύτως ἀνασκολοπισθῆναι κατ' αὐτὸν λέγεται. καὶ πιστοῦται γε τὴν ἱστορίαν ἢ Παύλου καὶ Πέτρου εἰς δεῦρο κρατήσασα ἐπὶ τῶν αὐτόθι κοιμητηρίων πρόρρησις. τούτοις καὶ Γάιος ἱστορικός, ἀνήρ ἐκκλησιαστικὸς, ὅμοια γράφει Πρόκλῳ τινὶ τῆς Φρυγῶν αἰρέσεως διαλεγόμενος ἐν τοῖς χρόνοις Ζεφυρίνου, πεντεκαιδέκατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπὶ σκοπος κατὰ Σεβήρον Ῥωμαίων αὐτοκράτορα· ἐγὼ δὲ τὰ τρόπαια τῶν ἀποστόλων ἔχω. ἐὰν γὰρ θελήσης ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸν Βασίκανον ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν Ὀστείαν, εὐρήσεις τὰ τρόπαια τῶν ταύτην ἰδρυσασμένων τὴν ἐκκλησίαν. Τούτοις ἀκόλουθα καὶ Διονύσιος ὁ Κορίνθου ἐπίσκοπος γράφει, ὡς δηλονότι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐμαρτύρησαν· ταῦτα καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς τοσαύτης νουθεσίας τὴν ἀπὸ Παύλου καὶ Πέτρου φυτεῖαν γενηθεῖσαν Ῥω 416 μαίων τε καὶ Κορινθίων συνεκεράσατε. καὶ γὰρ ἄμφω καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κόρινθον φοιτήσαντες ἡμᾶς ὁμοίως ἐδίδαξαν, ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκδίδαξαντες ἐμαρτύρησαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν. Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἂ ἐπίσκοπος μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον Λίνος ἔτη ιη'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΞΔ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ξδ' Νέρωνος τὸν βίον αἰσchrῶς καταλύσαντος Οὐεσπασιανὸς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν Ἰουδαίαν βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. Γαλβᾶς δὲ στρατηγῶν Ἰβηρίας εἰς Ῥώμην παρελθὼν κρατεῖ μῆνας ζ'. τοῦτον Ὀθων ἀνελὼν εἷς τῶν ἐν τέλει κρατεῖ μῆνας γ' ἐπὶ τῆς Ῥώμης, ὃν Βιτέλλιος κτείνας κρατεῖ μῆνας η'. οὗτος Σαβῖνον τὸν ἀδελφὸν Οὐεσπασιανοῦ διατρίβοντα κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ φόβῳ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ ἀδελφοῦ ἐν τῷ Καπετωλίῳ προσφυγόντα κατὰ τὸν ναὸν τοῦ Διὸς ἀνεῖλε, πολιορκήσας τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ναὸν ἐμπρήσας. Ὁ δὲ αὐτὸς ὑπὸ Δομετιανοῦ παραχρῆμα ἀνηρέθη τοῦ νεωτέρου παιδὸς Οὐεσπασιανοῦ πεμφθέντος εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς. τὸν γὰρ πρεσβύτερον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελέσαντα καταλιπὼν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, χαίρων, ὡς Ἕλληνας μυθεύονται, ἐφ' οἷς ἠκηκόει παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ χρόνου τῆς βασιλείας καὶ τῶν λοιπῶν εὐδοκιμήσεων, κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχὼν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων ἐπανελθόντι τῶν ἐκεῖσε Γυμνοσοφιστῶν. ἐλθὼν οὖν εἰς Ἑλλάδα χειροῦται τὰς ἀποστάσας πόλεις, κάκειθεν εἰς Ῥώμην παραγίνεται, βασιλεύσας κοσμίως καὶ ἀντιθέτως τῷ Νέρωνι. βίους γὰρ καὶ τὰ τῆς πόλεως ἀνακαλεῖται δίκαια, τούς τε ἐπαναστάντας βαρβάρους Βροξύλους καὶ Βρεττανούς καὶ Δάκας καὶ

Σαρμάτας διὰ τῶν παίδων παραστησάμενος Δομετιανοῦ καὶ Κυρεναλίου. 417 Εὐσεβίου Τίτος Ἰουδαίους πολιορκήσας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα κατασκάψας ς' μυριάδας ἀνδρῶν ἐφόνευσε. φησὶ δὲ καὶ Ἰώσηπος λιμῶ καὶ μαχαίρα ρί' μυριάδας ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας τρεῖς μυριάδας διαπεπρᾶσθαι αἰχμαλώ των. αἴτιον δὲ τοῦ τοσοῦτον πληθος κατὰ τὴν πόλιν εὐρήσθαι φησι τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν, ἐν ἣ πάντες οἱ τοῦ ἔθνους συνεληλυθότες ὡς ἐν εἰρκτῇ συνεκλείσθησαν. ἔδει γὰρ τοὺς ἐν ἡμέραις τοῦ πάσχα ἐπιβεβουλευκότας τῷ σωτήρι ἡμῶν μὴ ἄλλοτε ἢ τότε τὰ ἐπίχειρα ὧν ἐτόλμησαν παθεῖν. Οὐεσπασιανὸς τὸ Καπετώλιον ἐμπρησθὲν ἀνωκοδόμησεν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσις. Ὁ κολοσσὸς Ῥόδου ἀνεστάθη μῆκος ποδῶν ρκζ' ἐκ χαλκοῦ. Λοιμὸς κατὰ τὴν Ῥώμην μέγας, ὡς καθ' ἡμέραν ὑπὲρ μυρίους θνήσκειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῶ κατεπτώθησαν. Οὐεσπασιανὸς ἀποικίας ἐκπέμψας τελευτᾶ νόσω. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἔτη λ'. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΞΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ξς' Τὰ ὑπόλοιπα Ἀγρίππα Ἰουδαίων βασιλέωσ Ἔως τοῦ μικροῦ τούτου Ἀγρίππα ἢ ὑπὸ ἄλλοφύλων βασιλεία τῶν Ἰουδαίων κατηργήθη διαρκέσασα ρ' ἔτη οὕτω· Ἡρώδης πρῶτος ὁ τὰ νήπια ἀνελὼν ἐν Βηθλεὲμ ἔτη λζ'. Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ'. Ἡρώδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη κδ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς Ἡρώδου, ὁ σκωληκόβροτος Ἡρώδης, ἔτη ζ'. 418 Ἀγρίππας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ μικρὸς λεγόμενος, ἔτη κγ'. Ὁμοῦ ἔτη ρ'. Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος κατὰ τὸδε τὸ χρονογράφιον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἔτους δευτέρου Οὐεσπασιανοῦ ἔτη εφξζ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ γτκε'. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ βσνε'. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου τοῦ λαοῦ διὰ Μωυσέως ἔτη αψνα'. Ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ διὰ Σολομῶνος ἔτη απη'. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἐπισκευῆς ἤτοι δευτέρου ἔτους Δαρείου ἔτη φοδ'. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἐπισκευῆς ἔτη Ἀπὸ δὲ τῆς Ἀντιόχου πολιορκίας ἔτη σνη'. Ἀπὸ δὲ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ ἔτη λδ'. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΟΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη οε' Βασιλεὺς Ῥωμαίων ἢ Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ ἔτη β'. Τῆς συγκλήτου πρεσβευσαμένης, ὡς τινες, Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη δευτέρω τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτει, καὶ παραχρῆμα θνήσκει θεηλάτως· ὡς δὲ Ἕλληνες ἱστοροῦσι, φαρμάκῳ Δομετιανὸς αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ ἀδελφὸς ἔρωτι τῆς μοναρχίας. εὐδαίμονα δὲ φασιν αὐτὸν ἀποδείξαι τοῖς πράγμασι τὴν πόλιν καὶ τὴν ὅλην Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, εἴπερ τινὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ. ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμπρησμός. ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος κατὰ κορυφῆς ῥαγέν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξει τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. Ἀλλὰ τοῦτον Δομετιανός, ὡς εἴρηται, φθόνῳ τῆς εὐπραγίας καὶ τῷ τῆς 419 αὐτοκρατορίας ἔρωτι φαρμάκῳ δολοφονήσας βασιλεύει μετ' αὐτὸν ἔτη ιβ', σὺν αὐτῷ δὲ ιδ', κατὰ δὲ ἄλλους ιε', κάκιστα χρησάμενος τῇ ἀρχῇ, ἅπαν ὠμότητος καὶ πλεονεξίας καὶ φονικῆς πράξεως καὶ αἰσχροουργίας εἶδος μετιῶν, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ βασίλεια πληρωθῆναι τῆς ἀκολασίας. οὗτος Νερβᾶν μετέστησεν ὡς ἐπίβουλον τῆς ἀρχῆς καὶ δι' αὐτὸν Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα φιλόσοφον ἐφρούρησεν ὡς φίλον αὐτοῦ, κείρας αὐτὸν καὶ δέσμιον ἀγαγὼν εἰς δικαστήριον. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἔπεισε τὸν φιλόσοφον μὴ τοῖς πραττομένοις ἐπιπλήττειν καὶ ἐγγελαῖν. τότε μυθεύονται καὶ τὸ πολυθρῦλητον ἔπος εἰρηκέναι πρὸς αὐτὸν καὶ παραχρῆμα γενέσθαι ἄφαντον, ὡς Φιλόστρατος μαρτυρεῖ· οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι. Δομετιανὸς εὐπατρίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης· τότε καὶ ἄξυλον ναὸν κατεσκεύασεν· εὐνουχίζειν ἄνδρας ἐκέλευσεν· Σεβαστὴν ἀνηγόρευσε τὴν ἰδίαν γαμετήν. Τοὺς μαθηματικούς δευτέρον ἀπήλασε φιλοσόφους τῆς Ῥώμης. Τῆς Ἑστίας τρεῖς παρθένοι ἰέρεια κατεδικάσθησαν ἀλοῦσαι φθορᾶ. καὶ αὐθις Κορνηλία ἢ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων ἰέρεια ζῶσα κατωρύγη φθορᾶ περιπεσοῦσα. Ἐπὶ αὐτοῦ Δάκες καὶ Νασαμῶνες ἐπαναστάντες Ῥωμαίοις διεφθάρησαν. Δομετιανὸς ἐθριάμβευσε

κατὰ Δακῶν καὶ Γερμανῶν. Ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον φυτεύεσθαι ἐκώλυσε, πολλοὺς τε τῶν εὐπατριδῶν ἀνεῖλε. Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μὴ τις Ἰουδαίων βασιλικοῦ γένους ἀπολειφθῆ. Οὗτος μετὰ Νέρωνα δεῦτερος Χριστιανὸς ἐδίωξε, καὶ Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἀπόστολον ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ περιώρισεν, ἔνθα τὴν ἀποκά λυψιν ἐώρακεν, ὡς ὁ ἅγιος Εἰρηναῖός φησι. πολλοὶ δὲ Χριστιανῶν ἔμαρ τύρησαν κατὰ Δομετιανόν, ὡς ὁ Βρέττιος ἱστορεῖ, ἐν οἷς καὶ Φλαυία Δο μετίλλα ἑξαδελφὴ Κλήμεντος Φλαυίου ὑπατικοῦ ὡς Χριστιανὴ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδεύεται· αὐτὸς τε Κλήμης ὑπὲρ Χριστοῦ ἀναιρεῖται. τούτου 420 δὲ Στέφανός τις τῶν ἀπελευθέρων εἷς τῇ περὶ τὸν δεσπότην εὐνοίᾳ Κλήμεντα ἐνεδρεύσας τὸν Δομετιανὸν ἀνεῖλε, τιμῆς τε παρὰ τῆς συγκλήτου ἠξιώθη ὡς αἴσχος μεγίστου Ῥωμαίους ἀπαλλάξας. Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γέγονε μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον Ἀνέγκλητος ἔτη β΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΟΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ος΄ Ῥωμαίων βασιλεὺς Δομετιανὸς ἔτη ιβ΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΟΖ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη οζ΄ Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγήσατο δ΄ Κλήμης ἔτη θ΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΟΗ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη οη΄ Τούτου καὶ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους μέμνηται ἀ΄ ἐπιστολῇ εἰπὼν· μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. τούτου ἐπιστολὴ μία γνησίᾳ Κορινθίοις φέρεται ὡς ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας γραφεῖσα, στάσεως ἐν Κορίνθῳ συμβάσης τότε, ὡς μαρτυρεῖ Ἠγήσιππος, ἥτις καὶ ἐκκλησιάζεται. Ῥωμαίων ἐ΄ ἐπίσκοπος Εὐάρεστος ἔτη θ΄. Ἐν Ῥώμῃ θεοσημίαι πολλαὶ καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης γεγόνασιν. Ἀλεξανδρείας γ΄ ἐπίσκοπος Αἰμίλιος ἔτη ιβ΄.

421 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΠΖ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πζ΄ Ἠγησίππου περὶ τῶν ἐκ γένους Δαβὶδ καὶ τοῦ σωτῆρος ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν διαβληθέντων τῷ Δομετιανῷ Ἔτι δὲ περιῆσαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱῶν Ἰούδα τοῦ κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, οὓς ἐδηλάτευσαν ἐκ γένους ὄντας Δαβίδ. τούτους ὁ ἰούκατος ἤγαγε πρὸς Δομετιανόν. ἐφοβεῖτο γὰρ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ Ἠρώδης, καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς πόσας κτήσεις ἔχουσιν ἢ πόσων χρημάτων κυριεύουσιν. οἱ δὲ εἶπον ἀμφοτέροι ἐννακισχίλια δη νάρια ὑπάρχειν αὐτοῖς μόνα, ἐκάστῳ αὐτῶν ἀνήκοντος τοῦ ἡμίσεως, καὶ ταῦτα οὐκ ἐν ἀργυρίοις ἔφασκον ἔχειν, ἀλλ' ἐν διατιμῆσει γῆς πλέθρων λθ΄ μόνων, ἐξ ὧν καὶ τοὺς φόρους ἀναφέρειν καὶ αὐτοὺς αὐτουργοῦντας διατρέφεσθαι. Ἱεροσολύμων γ΄ ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἔτη ζ΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΠΖ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πζ΄ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς καὶ Εὐφράτης φιλόσοφοι ἤκμαζον.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΠΗ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πη΄ Δομετιανοῦ αἰ τιμαὶ καθηρέθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ οἱ ἀδίκως ἀπελασθέντες ἐπανῆλθον· ἔνιοι δὲ καὶ ἀπέλαβον τὰς οὐσίας. 422 Τοῦ ἀγίου Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδόπου ἐκ τοῦ β΄ λόγου τοῦ πρὸς τὰς αἰρέσεις περὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου Καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι μαρτυροῦσιν οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἰωάννη τῷ τοῦ κυρίου μαθητῇ συμβεβληκότες παραδεδωκέναι τὸν Ἰωάννην. παρέμεινε γὰρ αὐτοῖς μέχρι τῶν Τραϊανοῦ χρόνων. Τούτοις ἀκόλουθα καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ

ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ «Τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος» γράφει, μετὰ τὴν Δομετιανοῦ τοῦ τυράννου τελευταίην ἐπανελθεῖν ἐκ τῆς Πάτμου τὸν Ἰωάννην τὸν θεολόγον, ἐπισκόπους τε παρακληθέντα τοῖς πλησιοχώροις ἔθνεσι καταστήσαι, τισὶ δὲ καὶ ὄλας ἐκκλησίας ἀρμόσαι. ἐν οἷς καὶ τὴν περὶ τοῦ νεανίσκου προστίθησιν εὐχρηστον ἱστορίαν τοῖς ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων μεταμελομένοις συμβαλλομένην, ὅπως αὐτὸν ἐπισκόπῳ τινὶ τῶν παρὰ τὴν Ἀσίαν παρέθετο, διαμαρτυράμενος αὐτῷ περὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας. κάκεῖνος βαπτίσας αὐτὸν καὶ στοιχειώσας τῷ θεῷ λόγῳ εἴασεν ὃν ἡλικιωταί τινες ἀπατήσαντες λήσταρχον διὰ ῥώμην σώματος προεστήσαντο. τοῦτον ὁ θεολόγος ἀπαιτήσας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου μετὰ τινα χρόνον ὡς Χριστοῦ παραθήκην, κάκεῖνου διαποροῦντος, εἶτα διδασθέντος περὶ τοῦ νεανίσκου τὴν ζήτησιν ἀπαιτεῖσθαι καὶ οὐ περὶ χρημάτων, στενάξας ὁ αὐτὸς ἐπὶ σκοπος ἔφη τεθνάναι θεῷ καὶ ἀρχιληστήν ἀποφῆναι. ὁ δὲ ἀπόστολος αὐτοῦ καταγνοῦς, φησί, τῆς περὶ τὸν νεανίσκον ἀμελείας, ἔφιππος δι' ἑαυτοῦ καταλαβὼν τὸ ληστήριον καὶ τὸν νεανίαν φεύγοντα καταδιώξας εὐχαῖς καὶ δάκρυσιν ἐν γήρει βαθυτάτῳ καταλαμβάνει, λόγοις τε χρηστοῖς καὶ πρὸς μετάνοιαν ἄγουσι καὶ ἐλπίδα ζωῆς φωταγωγῆσας, οἰμωγαῖς καὶ δάκρυσι μεθ' ἑαυτοῦ ἐπανήγαγε, τὴν διὰ μετανοίας τε σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν χαρισάμενος καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιστήσας, ὡς πάντας μέγα παρὰ δειγμα καὶ τρόπαιον ἀναστάσεως καὶ παλιγγενεσίας γνῶρισμα τὴν μετάνοιαν διδασχῆναι ἐν αὐτῷ. Ῥωμαίων βασιλεὺς ἰ' Νερούας ἐβασίλευσεν ἔτος α'.

423 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΘΘ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πθ' Νερούας πράως καὶ σοφῶς βασιλεύσας νόσω τελευτᾷ ἐν κήποις Σαλου στανοῖς. Ἐπὶ τούτου φησὶν ὁ Φιλόστρατος Ἀπολλώνιον τελευτῆσαι τὸν Τυανέα καταγεγράσαντα, καὶ τὰ περὶ τῆς τελευτῆς τῷ Νερβᾷ κατασημᾶναι καὶ γράμμασιν οἰκειοῖς. Ῥωμαίων ἰα' ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη ιθ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΖ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ζ' Ἰουῆτος Τιβερεὺς Ἰουδαῖος συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ Πλίνιον Σεκοῦνδον ἡγούμενον ἐπαρχίας πλήθη Χριστιανῶν κατακρῖναι θανάτῳ. περὶ ὧν ἀπορῶν τί πράξοι κοινοῦται Τραϊανῷ, μηδὲν ἄξιον θανάτου πράττειν αὐτοὺς πλὴν τοῦ μὴ θύειν εἰδώλοισι, καὶ ὅτι Χριστὸν ὡς θεὸν ἔωθεν ὑμνοῦσιν ἀνιστάμενοι, ἀπεχόμενοι πάντων κακῶν. πρὸς ὃν ἀντέγραψε Τραϊανός, μὴ ἐκζητεῖσθαι Χριστιανούς. Τραϊανὸς δὲ Δάκας καὶ Σκύθας ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθριάμβευσεν, ἐπαρχίαν ποιήσας τὴν Δακίαν. Ἐν Ῥώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσοῦ οἰκία. Ἀσίας δ' πόλεις κατεπτώθησαν, Ἐλαία, Μύρινα, Πιτάνη καὶ Κύμη, Ἑλλάδος δὲ Ὀπουντία καὶ Ὠριτος. Τὸ Πάνθειον ὑπὸ κεραυνοῦ διεφθάρη. Γαλατίας γ' πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν. Ῥώμης ζ' ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἔτη ιβ'.

424 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΖΕ Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος β' ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κατεστέφθη μαρτυρίῳ. Ἀντιοχείας γ' ἐπίσκοπος Ἡρῶν ἔτη κ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΖΣ Ἀλεξανδρείας δ' ἐπίσκοπος Κέρδων ἔτη ι'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦΖΖ Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος β' Συμεών, ὁ καὶ Σίμων, υἱὸς τοῦ Κλεόπα ἔτη κγ'. Οὗτος ἐπὶ Τραϊανοῦ ἐμαρτύρησεν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν διωγμῷ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος γ' Ἰουῆτος ἔτη ζ' Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος δ' Ζακχεῖος ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΦ΄Ζ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ζζ' Ἰωάννην τὸν θεολόγον καὶ ἀπόστολον Εἰρηναῖος καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι παραμεῖναι τῷ βίῳ ἕως τῶν χρόνων Τραϊανοῦ· μεθ' ὃν Παπίας Ἱεραπολίτης καὶ Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοποι ἀκουσταὶ αὐτοῦ ἐγνωρίζοντο. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος ε' Τωβίας ἔτη δ'.

425 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρ' Τὰ υπόλοιπα Ῥωμαίων ἰα' Τραϊανοῦ ἔτη Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Κυρήνην καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Θηβαΐδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικοῦντας Ἑλληνας διεφθάρησαν. Ἀντιόχεια κατεπτώθη παρόντος Τραϊανοῦ. Τραϊανὸς Λυσίῳ Κύντῳ τῆς Μεσοποταμίας ἐξᾶραι τοὺς στασιάσαντας ἐκέλευσεν. ὁ δὲ πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων ἀνελὼν ἡγεμῶν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται. Τοὺς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἑλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν. Τραϊανὸν ἢ σύγκλητος θεὸν ἐψηφίσατο. Τραϊανὸς νόσω τελευτᾷ κατ' Εὐσέβιον ἐν Σελινοῦντι, κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσαυρίας δυσεντερία. Ῥωμαίων ζ' ἐπίσκοπος Εὐστός ἔτη θ'. Ἀλεξανδρείας ε' ἐπίσκοπος Πρῖμος ἔτη ιβ'. Ἱεροσολύμων ς' ἐπίσκοπος Βενιαμὴν ἔτη β'. Ἱεροσολύμων ζ' ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἔτη β'. Ἱεροσολύμων ἠ' ἐπίσκοπος Μαθθίας ἔτη β'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΘ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρθ' Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς Αἴλιος ἔτη κα'. Κοδρᾶτος ὁ ἱερὸς τῶν ἀποστόλων ἀκουστῆς Αἰλίῳ Ἀδριανῶ τῷ αὐτοκράτορι λόγους ἀπολογίας ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν, ὧδέ πως ἱστορῶν, 426 ἐν οἷς ἔφη· τοῦ δὲ σωτῆρος ἡμῶν τὰ ἔργα αἰεὶ παρῆν· ἀληθῆ γὰρ ἦν. οἱ θεραπευθέντες καὶ οἱ ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν οὐκ ὠφθησαν μόνον θεραπευόμενοι καὶ ἀνιστάμενοι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ παρόντες, οὐδὲ ἐπιδημοῦντος μόνον τοῦ σωτῆρος, ἀλλὰ καὶ ἀπαλλαγέντος ἦσαν ἐπὶ χρόνον ἰκανόν, ὥστε καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους χρόνους τινὲς αὐτῶν ἀφίκοντο. τούτῳ καὶ Ἀριστείδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀκόλουθα τῷ αὐτοκράτορι προσεφώνησεν Ἀδριανῶ, ἄπερ δεξάμενος ὁ Καῖσαρ σὺν τοῖς παρὰ Σερενίου λαμπροτάτου ἡγουμένου, ὡς ἄδικον εἶη κτείνειν γράψαντος Χριστιανούς ἀκρίτως ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἐγκλημάτων, γράφει Μινουκίῳ Φου νάνῳ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας Ἀδριανὸς μηδένα κτείνειν ἄνευ ἐγκλημάτων καὶ κατηγορίας. Ἀδριανὸς Ἰουδαίους κατὰ Ἀλεξανδρέων στασιάζοντας ἐκόλασεν. Ἀδριανὸς χρεῶν ὀφειλὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων ἀνηκούσας τῷ δημοσίῳ λόγῳ ἀπέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας. Ὁ αὐτὸς Ῥωμαίοις φόρους πολλοὺς ἐχαρίσατο, ὅθεν ἢ σύγκλητος θεὸν αὐτὸν ἐψηφίσατο. Ὁ αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῷ καταπτωθεῖσαν καὶ Νίκαιαν πόλιν Βιθυνίας χρήμασιν ἀνεστήσατο. Ὁ αὐτὸς Ἀθηναίους ἀξιώσασιν ἐκ τῶν Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους ἐπισυνέταξε, χειμάσας εἰς Ἀθήνας καὶ μνηθεῖς τὰ Ἐλευσίνα καὶ γεφυρώσας Ἐλευσίνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κηφισοῦ ποταμοῦ. Πλούταρχος Χαιρωνεὺς φιλόσοφος ἐπιτροπεύειν Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατεστάθη γηραιός. Σέξτος φιλόσοφος καὶ Ἀγαθόβουλος καὶ Οἰνόμαος ἐγνωρίζετο. Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν. Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Αἴγυπτον διεφθάρησαν πολέμῳ. Ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐρημωθεῖσαν Ἀδριανὸς ἔπεμψεν. Ἀδριανὸς πατὴρ πατρίδος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστὴ ἀνηγορεύθη. Ῥώμης ἠ' ἐπίσκοπος Τελεσφόρος ἔτη ι'. 427 Ἀντιοχείας δ' ἐπίσκοπος Κορνήλιος ἔτη ιγ'. Ἀλεξανδρείας ς' ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἔτη ι'. Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῷ κατεπτώθησαν. Ἱεροσολύμων θ' ἐπίσκοπος Φίλιππος ἔτη β'. Ἱεροσολύμων ι' ἐπίσκοπος Σενέκας ἔτος α'. Ἱεροσολύμων ια' ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἔτη δ'. Ἱεροσολύμων ιβ' ἐπίσκοπος Λευὶς ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΚΑ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρκα΄ Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων βασιλέως ἰβ΄ Ἀδριανοῦ Αἰλίου ἔτη Ἀδριανὸς παραχειμάζων ἐν Ἀθήναις μυεῖται τὰ Ἐλευσίνια· ἔνθα καὶ ἤξεν ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ καὶ βιβλοθήκας συστησάμενος. Ἀδριανὸς κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων στράτευμα ἐξέπεμψε, καταδραμόντων τὴν Ἰουδαίαν ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης μετὰ πολλοὺς πολέμους. ἠγεῖτο δὲ τῆς Ἰουδαίας Τίνιος Ροῦφος ὁ καὶ πολεμήσας τοὺς Ἰουδαίους τῆς Ἰουδαίων ἀποστάσεως Χωχεβᾶς τις ὁ μονογενὴς ἠγεῖτο, ὃς ἐρμηνεύετο ἀστήρ. οὗτος Χριστιανούς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ῥωμαίων συμμαχεῖν. Ἰουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν, καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος πέρας ἔσχεν, ἀλόντων τῶν Ἱεροσολύμων τὸ ἔσχατον, ὡς μηδὲ λίθον ἐπὶ λίθον ἀφεθῆναι κατὰ τὴν θείαν φωνήν. ἔνθεν οὖν εἵργονται πάντη τῆς πόλεως ἐπιβαίνειν προστάξει θεοῦ καὶ Ῥωμαίων κράτει διασπαρέντες κατὰ παντός. Ἀδριανὸς ὕδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαΐαις τῆς Ἰταλίας. Ῥώμης θ΄ ἐπίσκοπος Ὑγιηνὸς ἔτη δ΄. Ἀντιοχείας ε΄ ἐπίσκοπος Ἔρωσ ἔτη κς΄. Ἀλεξανδρείας ζ΄ ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη ιγ΄. Ἱεροσολύμων ιγ΄ ἐπίσκοπος Ἐφραΐμ ἔτη β΄. 428 Φαβουρίνος καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζοντο. Ἡρώδης ῥήτωρ Ἀθηναῖος. Μάρκος ῥήτωρ Βυζάντιος. Ἱεροσολύμων ιδ΄ ἐπίσκοπος Ἰωσήφ ἔτη β΄. Ἱεροσολύμων ιε΄ ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη β΄. Καθ' ὃν ἢ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τελεία καὶ ἐσχάτη γέγονε τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἄλωσις. λοιπὸν πρῶτος ἐξ ἔθνῶν ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων Μάρκος ἔτη η΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΚΘ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρκθ΄ Ἱεροσολύμων ις΄ ἐπίσκοπος, ἀ΄ δὲ ἐξ ἔθνῶν Μάρκος ἔτη η΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΛ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρλ΄ Ῥωμαίων ιγ΄ ἐβασίλευσε Τίτος Ἀντωνίνος, ὁ ἐπικληθεὶς εὐσεβής, σὺν τοῖς παισὶν Αὐρηλίῳ καὶ Λουκίῳ ἔτη κγ΄. Ἀντωνίνος πατὴρ πατρίδος προσηγορεύθη. Ἰουστίνος φιλόσοφος προσηγορεύθη, ὃς ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρθοῦ λόγου βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ἐπέδωκε. Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ι΄ Πῖος ἔτη ιε΄. Κατὰ τοὺς χρόνους Ὑγιηνοῦ καὶ Πίου τῶν ἐπισκόπων Ῥώμης ἕως 429 Ἀνικήτου Οὐαλεντινιανὸς καὶ Κέρδων ἀρχηγοὶ τῆς Μαρκίωνος αἰρέσεως ἐπὶ Ῥώμης ἐγνωρίζοντο. Μεσομήδης Κρῆς ποιητὴς νόμων κιθαρωδικῶν ἐγνωρίζετο, καὶ Ταῦρος Πλατωνικὸς καὶ Βηρύτιος. Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς στρατηγὸς ἐγνωρίζετο. Ἐπίκτητος καὶ Εὐφράτης καὶ Περειγῆριος ὁ ἑαυτὸν ἐμπρήσας κατὰ μίμησιν Καλανοῦ Βραχμᾶνος τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα γυμνοσοφιστοῦ. Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος στωικὸς Χαλκηδόνιος, Βασιλείδης Σκυθοπολίτης· οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐρησιμίμου Καίσαρος γεγόνασι. Κρίσκος κυνικὸς φιλόσοφος Ἰουστίνῳ τῷ καθ' ἡμᾶς θείῳ φιλοσόφῳ τὸν μαρτυρικὸν συνεσκεύασε θάνατον ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ λιχνότητα κυνικήν. Ἀλεξανδρείας ζ΄ ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη ιγ΄. Ἀλεξανδρείας η΄ ἐπίσκοπος Μαρκιανὸς ἔτη ι΄. Ἱεροσολύμων ις΄ ἐπίσκοπος Μάρκος ἔτη η΄. Ἱεροσολύμων ιζ΄ ἐπίσκοπος Κασσιανὸς ἔτη ε΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΛΗ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρλη΄

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΜ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρμ΄ Ῥώμης ι΄ ἐπίσκοπος Πῖος ἔτη ιε΄. Ῥώμης ια΄ ἐπίσκοπος Ἀνίκητος ἔτη ια΄. 430 Ἐπὶ τούτου Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς ἐξ αἰρέσεων μετήγαγεν. Ἀλεξανδρείας θ΄ ἐπίσκοπος Κελαδίων ἔτη ιδ΄. Ἱεροσολύμων ιη΄ ἐπίσκοπος Πούπλιος ἔτη ε΄. Ἱεροσολύμων ιθ΄ ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη δ΄. Ἱεροσολύμων κ΄ ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη β΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΝΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρνγ´ Ῥωμαίων ιδ´ ἐβασίλευσε Μάρκος Αὐρήλιος ὁ καὶ Οὐῆρος, Λούκιος τε Αὐρήλιος καὶ Κόμοδος ἔτη ιθ´. Λούκιος Καῖσαρ ἱερουργῶν ἐν Ἀθήναις εἶδε πῦρ ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολὴν κατ' οὐρανὸν φερόμενον. Λούκιος Καῖσαρ Πάρθους ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθριάμβευσεν. Οὐολόγεσσοι Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέδραμε. Περεργῖνος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ πανηγύρει πῦρ ἀνάψας ἑαυτὸν ἐνέπρησε μιμούμενος Κάλανον Βραχμᾶνον τὸν κατὰ Ἀλέξανδρον γυμνοσοφιστὴν. Πολύκαρπος ὁ ἱερώτατος Σμύρνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ ἐτελειώθη διωγμοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν γεγονότος. Πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγράφονται εἰς μνημόσυνον τοῖς μετέπειτα. Ῥωμαῖοι Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας καὶ Δάκας Κουάδους κατεπάλαισαν, λοιμώδης τε νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἔφθασε. Λούκιος αὐτοκράτωρ ἐνάτω τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτει ἐτελεύτησεν. Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ, ἱερός ἀνὴρ, ἤκμαζε, καὶ Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας, ὃς καὶ βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκε. 431 Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ἱερός ἀνὴρ, ἐγνωρίζετο. Ὀπιανὸς ἀλιευτικῶν ποιητῆς ἤκμαζε Κίλιξ τῷ γένει. Ταῖς Χριστιανῶν εὐχαῖς ὁ Ῥωμαίων στρατὸς δίψει διαφθεῖρεσθαι μέλτων ἐν Κουάδοις περισώζεται θεοῦ ὕσαντος καὶ τοὺς πολεμίους Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας σκηπτῷ διαφθείραντος, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀντωνίνος ἐπιστέλλων μαρτυρεῖ. Περτίναξ ἠγεῖτο τοῦ στρατοῦ. Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ια´ Ἀνίκητος ἔτη ια´, ἐφ' οὗ Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ. Ῥωμαίων ιβ´ ἐπίσκοπος Σωτήριχος ἔτη θ´. Ἀντιοχείας ζ´ ἐπίσκοπος Θεόφιλος ἔτη ιγ´. Θεοφίλου τούτου συγγράμματα διάφορα εἰσι καὶ φέρονται. Ἀλεξανδρείας ι´ ἐπίσκοπος Ἀγριππῖνος ἔτη ιβ´. Ἱεροσολύμων κα´ ἐπίσκοπος Γάιος ἔτη γ´. Ἱεροσολύμων κβ´ ἐπίσκοπος Σύμμαχος ἔτη β´. Ἱεροσολύμων κγ´ ἐπίσκοπος Γάιος ἄλλος ἔτη γ´. Ἱεροσολύμων κδ´ ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη δ´. Ἡ κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητία. Ἡρωδιανὸς γραμματικὸς ἄριστος ἤκμαζε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΚΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρξε´ Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων ιδ´ Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνίνου τοῦ καὶ Οὐήρου ἔτη Γαληνὸς ἰατρὸς ἄριστος ἤκμαζε τῷ γένει Περγαμνός. Ἰουλιανὸς νομοθέτης ἐν Ῥώμῃ καὶ Φρόντων ὁ ῥήτωρ. 432 Ἀριστείδης Σμυρναῖος σοφιστής. Νικόστρατος λογοποιός. Ὀπιανὸς Κίλιξ ποιητῆς ἀλιευτικῶν. Σέξτος ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως φιλοσόφου. Ἀττικὸς Πλατωνικὸς φιλόσοφος. Ἀντωνίνος κοινωνὸν τῆς βασιλείας Κόμοδον ἴδιον παῖδα ἀνέδειξεν. Ὁ αὐτὸς κατὰ τῶν πολεμίων σὺν αὐτῷ ἐθριάμβευσεν. Ἀντωνίνος καὶ Κόμοδος οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θέας παντοίας παρέσχον, τὰ τε δημόσια τέλη ἀνῆκαν καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάρτας ἐπὶ τῆς Ῥωμανισίας ἀγορᾶς κατέφλεξαν. νόμους καὶ διατάξεις εὖ συνειδότες ἀνενώσαντο. Ἀντωνίνος ἐν Παννονίαις, ὡς δὲ τινες ἄλλοι, ἐν Σπανίαις νόσῳ τελευτᾷ. Ῥωμαίων ιγ´ ἐπίσκοπος Ἐλευθέριος ἔτη ιε´. Ἀντιοχείας ζ´ ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη ιγ´. Ἱεροσολύμων κε´ ἐπίσκοπος Ἡλίας ἔτη β´. Ἱεροσολύμων κς´ ἐπίσκοπος Ἀπίων, οἱ δὲ Καπίτων, ἔτη δ´. Σμύρνα πόλις τῆς Ἀσίας σεισμῷ κατεπτῶθη καὶ πρὸς ἀνοικοδομὴν ἀνείθη τῶν φόρων ἔτη ι´.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΟΒ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ροβ´ Ῥωμαίων ιε´ ἐβασίλευσε Κόμοδος ἔτη ιγ´. Κόμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη. 433 Ὁ αὐτὸς κατὰ Γερμανῶν ἐθριάμβευσεν. Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος Λουγδόνων πόλεως Γαλλίας θείοις λόγοις καὶ πρᾶξις διέλαμπε. Τὸ Σεραπεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεφλέχθη. Τὰς ἐν τῷ Καπετωλίῳ βιβλοθήκας καὶ ἄλλα τούτου μέρη σκηπτὸς κατέφλεξε. Τοῦ ἐν

Ῥόδῳ ἡλιακοῦ κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμοδος τὴν ἑαυτοῦ ἔστησεν. Ἐμπρησμός μέγας τὸ παλάτιον Ῥώμης καὶ τὴν οἰκίαν τῶν παρθένων καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐνέπρησε. Κόμοδος τοὺς ἐν γερουσίᾳ τιμίους ἀνελών, ἐν οἷς καὶ Ἰουλιανὸν νομοθέτην καὶ Ἀντωνῖνον ἴδιον ἀδελφιδοῦν, ὑπὸ Ναρκίσσου τινὸς ἵπποδαμα στοῦ βασιλέως διαφθείρεται ἐν τοῖς βασιλείοις. Ῥωμαίων ιδ΄ ἐπίσκοπος Βίκτωρ ἔτη ιβ΄. Ἀντιοχείας ζ΄ ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη ιγ΄. Ἀντιοχείας η΄ ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κε΄. Ἀλεξανδρείας ι΄ ἐπίσκοπος Ἀγριππῖνος ἔτη ιβ΄. Ἀλεξανδρείας ια΄ ἐπίσκοπος Ἰούλιος ἔτη ι΄. Ἀλεξανδρείας ιβ΄ ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη μγ΄. Ἱεροσολύμων κζ΄ ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη δ΄. Ἱεροσολύμων κη΄ ἐπίσκοπος Ἀντωνῖνος ἔτη ε΄. Ἱεροσολύμων κθ΄ ἐπίσκοπος Οὐάλης ἔτη γ΄. Ἱεροσολύμων λ΄ ἐπίσκοπος Νάρκισσος ἔτη δ΄.

434 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΠΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρπε΄ Ῥωμαίων ις΄ ἐβασίλευσεν Ἐλύιος Περτίναξ μῆνας ζ΄. Ῥωμαίων ιζ΄ ἐβασίλευσε Σευῆρος ἔτη ιη΄. Περτίναξ ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ δήμου βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγο ρεύθη ἄριστος ἀνὴρ, σφόδρα τῶν στρατιωτικῶν προνοῶν· ὑπὸ στρατιωτῶν ἀναιρεῖται διὰ τοῦτο, βασιλεύσας κατὰ μὲν Εὐσέβιον μῆνας ζ΄, κατὰ δὲ ἄλλους οὐδὲ τρεῖς ὅλους· μεθ’ ὃν βασιλεύσας Ἰουλιανὸς ὁ κληθεὶς Δίδιος διὰ τὸ χρήμασι τὴν βασιλείαν ὠνήσασθαι καθαιρεῖται τῆς ἀρχῆς μετὰ δύο μῆνας ὑπὸ τῶν φίλων Σευῆρου. Σευῆρος δὲ βασιλεύσας εὐθύς τοὺς Περτίνακος φονευτὰς ἀνεῖλε. Κλήμης ὁ Στρωματεὺς πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας ἄριστος διδάσκαλος ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ συντάττων διέλαμπε. Πάνταινος φιλόσοφος ἀπὸ στωικῶν ἐν τῷ θείῳ λόγῳ διέπρεπεν. Ἀφρικανὸς ἱστορικὸς Χριστιανὸς ἤκμαζε. Λεωνίδης Ὁριγένους πατήρ ἐμαρτύρησε διωγμοῦ γεγονότος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Μουσιανὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Ὁριγένης ὁ ματαιόφρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κενοδοξῶν Ἑλληνικοῖς δόγμασιν ἐνεωτέριζε. τοῦτον Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ὡς ὁμόφρων ἐκθειάζων σὺν αὐτῷ λογισθεῖη. Νίγερα στρατηγὸν ἐπαναστάντα τοῖς πράγμασι καὶ τὸ Βυζάντιον χειρῶσάμενον κατὰ τε Νικαίας μητροπόλεως Βιθυνίας Περσικὴν δύναμιν ἀθροίσαντα, καὶ Οὐλίγισσον τὸν Περσῶν βασιλέα καὶ ἄλλους βαρβάρους ὁ Σευῆρος ἀναιρεῖ διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, τό τε Βυζάντιον ἀναλαμβάνει 435 πολιορκία, διαφθείρας τοὺς Νίγερος συνδρόμους. Σευῆρος πρὸς Οὐλίγισσον καὶ Πέρσας πολεμήσας φυγάδα τοῦτον τρεψάμενος κατέστησε, τὴν τε Νίσιβιν ἀνέλαβε, πάλαι προδοθεῖσαν Πέρσαις. Ῥώμης ιδ΄ ἐπίσκοπος Βίκτωρ ἔτη ιβ΄. Ῥώμης ιε΄ ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη ιθ΄, κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἔτη ιβ΄. Ἀντιοχείας η΄ ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κε΄. Ἀλεξανδρείας ιβ΄ ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη μγ΄. Ἱεροσολύμων λ΄ ἐπίσκοπος Νάρκισσος ἔτη δ΄. Ἱεροσολύμων λα΄ ἐπίσκοπος Δολιχιανὸς ἔτη ιβ΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΧΖΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρζς΄ Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων ις΄ βασιλέως Σευῆρου ἔτη Σευῆρος Οὐλίγισσου Περσῶν βασιλέως φυγόντος πρὸς τὴν Νίσιβιν καὶ ἄλλας πόλεις Πέρσαις προδοθείσας, Ῥωμαίοις δὲ πρότερον ἀνηκούσας, παρεστήσατο. Σευῆρος Ἀδιαβηνοῦς καὶ Ἀραβας συμμαχήσαντας τῷ Νίγερι καθυπέταξεν. Ὁ αὐτὸς Κολχικὴν ἤτοι Λαζικὴν παρεστήσατο. Σευῆρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν Ἀλβῖνον τυραννήσαντα κατὰ Λουγδόνων πόλιν ἀνεῖλε. Σευῆρος εἰς Βρεττανίαν ἐλθὼν νόσω πολεμῖα τελευτᾷ ἤγουν ἐπιληψία. Ῥωμαίων ιε΄ ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη ιθ΄ ἢ ιβ΄. Ἀντιοχείας η΄ ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κε΄. 436 Ἀλεξανδρείας ιβ΄ ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη μγ΄. Ἱεροσολύμων λα΄ ἐπίσκοπος Δολιχιανὸς ἔτη ιβ΄. Ἱεροσολύμων λβ΄ ἐπίσκοπος Δῖος ἔτη η΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨ ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΑ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σα΄ Ῥωμαίων
ιη΄ ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ ἐπικληθεὶς Καράκαλλος, υἱὸς ὦν Σευήρου, ἔτη ζ΄ σὺν
ἀδελφῶ Γέτα, ὃν καὶ ἀνείλε, φονικώτερος γεγο νῶς Κομόδου καὶ πολλοὺς ἀνελὼν
ἀδίκως. Οὗτος ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸ ταύτης ἐπίσημον σὺν πολλῶ πλήθει
διέφθειρε διὰ στάσιν δημοτικὴν, ἀκόρεστος ὦν αἱμάτων καὶ μηδὲν ποτε πράξας
ἀξιόλογον. Ὁ δ΄ αὐτὸς Ἀρταβάνη τῶ Περσῶν βασιλεῖ πολεμῖν δοκιμάσας ἀναι
ρεῖται δόλω πρὸς Καρίαις καὶ Ἐδέσση. πόλεις δ΄ αὐταὶ τῆς Ὀσροϊνῆς. Μακρίνος δὲ
τούτου παῖς συνὼν αὐτῶ διεδέξατο τὴν ἀρχήν, ἔτος α΄ ἄρξας καὶ μῆνας ς΄, ὡς τινες,
χρηστὸς καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος φανείς, μάλιστα δὲ τὰ στρατιωτικά, τό τε
ὑπήκοον φυλάξας ἀνεπηρέαστον. οὐ χάριν τινὲς τῶν τῆς ἐώας στρατιωτῶν
ἐπιβουλεύσαντες αὐτῶ. Ἀντωνῖνον Αὐρήλιον ἀνηγόρευσαν βασιλέα Ἐδεσσηνόν.
τούτῳ πολεμῆσαι πειραθεὶς ὁ Μακρίνος ἐλαττοῦται, καὶ φεύγων περὶ τὸ Βυζάντιον
ὡς αἰχμάλωτος περιενεχθεὶς διεφθάρη. Ῥωμαίων ιη΄ ἐβασίλευσε Μακρίνος ἔτος α΄,
ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ μῆνας ς΄. ἐσφάγη δὲ ἐν Ἀρχελαΐδι.

437 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΙ Κιρκισίοις Ἡφαιστίοις ἐκάη τὸ ἀμφιθέατρον ἐν Ῥώμῃ.
Ῥωμαίων ιε΄ ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη ιθ΄. Ἀντιοχείας η΄ ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη
κε΄. Ἀντιοχείας θ΄ ἐπίσκοπος Ἀσκληπιάδης ἔτη θ΄. Ἀλεξανδρείας ιβ΄ ἐπίσκοπος
Δημήτριος ἔτη μγ΄. Ἱεροσολύμων λβ΄ ἐπίσκοπος Δῖος ἔτη η΄. Ἱεροσολύμων λγ΄
ἐπίσκοπος Γερμανίων ἔτη δ΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΙ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σί΄ Ῥωμαίων ιθ΄ ἐβασίλευσεν
Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος ἔτη δ΄. Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Ἐδεσσηνὸς μετὰ Μακρίνον
ἐβασίλευσεν ἔτη δ΄, ἀνὴρ θηλυδρίας ὄλος, ἐπὶ τὸ γυναικεῖον ἦθος τετραμμένος,
κοσμούμενος καὶ ἐργαζόμενος τὰ γυναικῶν, φονικώτατος σφόδρα· διὸ καὶ ὑπὸ
στρατιω τῶν ἀκοντισθεὶς ἀνηρέθη κακῶς σὺν τῇ μητρί. μεθ' ὃν βασιλεύει Ἀλέξαν
δρος ὁ Μαμμαίας υἱὸς ἀδελφιδουῶς αὐτοῦ, ἐν Ἀρκαῖς γῆς παράλου τεχθεὶς Φοινίκης,
ὑπαγόμενος Οὐλπιανοῦ τοῦ νομοθέτου τῇ γνώμῃ, σφόδρα τῆς στρατιωτικῆς
εὐταξίας ἀντεχομένου. διὸ καὶ ἀνηρέθη τοῦ βασιλέως ὀρών τος ὑπὸ στρατιωτῶν.
Οὐράνιος δὲ τις ἐν Ἐδέσση τῆς Ὀσροϊνῆς αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς καὶ κατὰ
Ἀλεξάνδρου τυραννήσας διαφθείρεται ὑπ' αὐτοῦ, ἠνίκα καὶ Πέρσας καταδραμόντας
Καππαδοκίαν καὶ Νίσιβιν πολιορκοῦν τας Ἀλέξανδρος ἐξώθησεν. ἀλλ' εἰς Ῥώμην
ἐπανελθὼν ἀναιρεῖται σὺν τῇ μητρὶ Μαμμαία ὑπὸ στρατιωτικοῦ θορύβου. Μάξιμος
δέ τις Μυσὸς τὸ γένος στρατηγὸς Κελτικῆς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων βασιλεὺς
Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη, κρατήσας τῆς βασιλείας Ῥωμαίων ἔτη γ΄. 438 Ῥωμαίων ις΄
ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἔτη η΄. Ἀντιοχείας θ΄ ἐπίσκοπος Ἀσκληπιάδης ἔτη θ΄.
Ἱεροσολύμων λδ΄ ἐπίσκοπος Γορδιανὸς ἔτη ε΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΙΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σιε΄ Ῥωμαίων κ΄ ἐβασίλευσεν
Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας υἱὸς ἔτη ιγ΄. Ἰππόλυτος ἱερὸς φιλόσοφος ἐπίσκοπος Πόρτου
κατὰ τὴν Ῥώμην σφόδρα διαπρεπῶς ἦνθι ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφία, πλεῖστα
ψυχωφελῆ συν τάττων ὑπομνήματα. εἷς τε γὰρ τὴν ἑξαήμερον καὶ εἰς τὰ μετὰ τὴν
ἑξαήμερον, εἰς πολλὰ τε τῶν προφητῶν, μάλιστα Ἰεζεκιήλ καὶ Δανιήλ τῶν με
γάλων, ἔτι μὴν εἰς τὰ ἄσματα καὶ εἰς ἄλλας παντοίας παλαιὰς καὶ νέας γραφάς, ἐν
οἷς καὶ εἰς τὴν ἐν Πάτμῳ τοῦ θεολόγου ἀποκάλυψιν πρὸς Μαρκίωνα καὶ τὰς λοιπὰς
αἱρέσεις, καὶ τὸν ἐξκαιδεκαετηρικὸν τοῦ πάσχα κανόνα ἐξέθετο περιγράψας εἰς τὸ α΄
ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμαίας τούτου, καὶ συντόμως φάναι θεοφράδης ποταμὸς τῇ
ἐκκλησίᾳ ζώντων ναμάτων γέγονε, τὸν μαρτυρικὸν περιθέμενος στέφανον πρὸς τῶ

τέλει. Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὰς Ὠριγένης ὁ τάλας ὑπεμνημάτισε πολλὰς τῶν γραφῶν, Ἀμβροσίου παρορμῶντος αὐτὸν εἰς τοῦτο καὶ χορηγοῦντος ἀναγκαίας τε χρείας ἀφθόνως καὶ ταχυγράφους ζ' παριστῶντος, ἀμείβον τὰς ἀλλήλους ὑπαγορεύοντος, καὶ καλλιγράφους πλείους ἅμα κόραις ἡσκη μέναις γράφειν, ἄφατόν τε προθυμίαν αὐτῷ παρέχοντος εἰς τὸ συντάττειν. ἀλλ' εἰς βάραθρον Ἑλληνικῆς τερατολογίας παρολισθήσας ἀποκατάστασιν 439 καὶ προὔπαρξιν ἐδογματίσεν ἕτερά τε ἀνόσια δόγματα· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χοροῦ τῶν ἀγίων ἐξώσθη. Μαμμαία τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μήτηρ θεοσεβῆς ἦν σφόδρα. αὕτη λέγεται ὁμιλήσαι τῷ Ὠριγένει ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβουσα, μεταπεμψαμένη αὐτὸν ἐκ τοῦ Φάρου. ἢ δ' αὕτη καὶ πᾶσι τοῖς ὀνομαστοῖς τῆνι καῦτα Χριστιανῶν διδασκάλοις προσέκειτο διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας υἱὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Οὐρανίου τοῦ τυράννου καὶ τὴν κατὰ Περσῶν εὐδοκίμησιν ἐπανελθὼν ἐν Ῥώμῃ ἀναί ρεῖται σὺν μητρὶ Μαμμαίᾳ ἐν Μογοντιακῷ στρατιωτικῇ ἐπαναστάσει. Περσῶν ἄ' Ἀρταξέρξης ἔτη ιε'. Ῥώμης ιζ' ἐπίσκοπος Οὐρβανὸς ἔτη ζ'. Ἀντιοχείας ι' ἐπίσκοπος Φίλιτος ἢ Φίλιππος ἔτη η'. Ἀντιοχείας ια' ἐπίσκοπος Ζέβεννος ἔτη ς'. Ἱεροσολύμων λε' ἐπίσκοπος πάλιν Νάρκισσος ἔτη ι'. Ἐμμαοῦς ἢ ἐν Παλαιστίνῃ κώμη, περὶ ἧς φέρεται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, Νικόπολις ἐτιμήθη καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ αὐτοκράτορος, Ἀφρικανοῦ πρεσβευσσαμένου τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραψαμένου. Ἀφρικανὸς τὴν ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγεγραμμένην πραγματείαν ἱατρικῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν καὶ χυμευτικῶν περιέχουσαν δυνά μεις Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ προσφωνεῖ. Ἀφρικανὸς Αὐγαρόν φησιν ἱερὸν ἄνδρα τοῦ πρώην Αὐγάρου ὀμώνυμον βασιλεύειν Ἐδέσσης κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. Ἐβασίλευσαν οὖν Ἀσσύριοι ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεως μέχρι Βελεοῦν τοῦ Δελκετάδου. εἰς τοῦτον γὰρ τοῦ Σεμιράμεως γένους λήξαντος, Βελι ταρᾶν κηπουργὸς ἐβασίλευσε καὶ τὸ ἐκείνου γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδανα πάλου, καθὰ Βίωνι καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκεῖ τῷ Πολυίστορι. Σαρδανάπαλον 440 δὲ ἀνεῖλεν Ἀρβάκης ὁ Μῆδος καὶ Βελεοῦς ὁ Βαβυλώνιος, καὶ μετήγαγεν εἰς Μήδους τὴν βασιλείαν. ἐβασίλευσαν οὖν οἱ Ἀσσύριοι ἔτη ατς'. οὕτω γὰρ λέγοντι Κτησίᾳ καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης συμφθέγγεται. τῶν δὲ Μήδων λ' ἔτη βασιλευσάντων, τὸν ὕστατον βασιλέα Μήδων Ἀστυάγην Κῦρος καθεῖλεν ὁ Πέρσης καὶ εἰς Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν μετήγαγεν. Ἐβασίλευσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔτη σκῆ μέχρις Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ὃν νικήσας ὁ Φίλιππος Ἀλεξάνδρος Μακεδόσι τὴν Περσῶν βασιλείαν παρ ἔδωκεν. ἐκράτησαν δὲ τῆς Περσικῆς ἀρχῆς Μακεδόνες ἔτη ςζγ', οὓς ἐκ βαλῶν Ἀρσάκης ὁ Παρθυαῖος Πάρθοις τὴν βασιλείαν Περσῶν παρέδωκεν· ἔνθεν καὶ Ἀρσακίδαι οἱ βασιλεῖς Περσῶν ὀνομάζονται. Ἐβασίλευσαν δὲ Πάρθοι ἀπὸ Ἀρσάκου ἀρξάμενοι μέχρις Ἀρταβάνου ἔτη σο'. ἐβασίλευσε δὲ Ῥωμαίων ὁ Μαμμαίας Ἀλέξανδρος, ἠνίκα Ἀρτάβανος ὁ Πάρθος Περσῶν ἐβασίλευσε. μετὰ δὲ τὸν Ἀρτάβανον τὸ γένος Χοσρούου βασιλεύειν ἤρξατο. ἤρξατο δὲ οὕτως· Ἀρταξέρξης Πέρσης ἀφανῆς τε καὶ ἄδοξος ἀθροίσας ἄνδρας ἀτάκτους ἀνεῖλεν Ἀρτάβανον καὶ πε ριέθετο κίδαριν, καὶ αὐθις Πέρσαις ἐπανήγαγε τὴν βασιλείαν. ἦν δὲ μάγος καὶ ἐξ ἐκείνου οἱ μάγοι γεγόνασι παρὰ Πέρσαις ἐπίδοξοι. λέγουσι δὲ τὴν τοῦ Ἀρταξέρξου μητέρα ἀνδρὶ συνοικεῖν Παβεκῷ τούνομα σκυτοτόμῳ μὲν τὴν τέχνην, ἀστρολόγῳ δὲ καὶ περὶ ταῦτα ἐνησκημένῳ. στρατιώτην δὲ ὀνόματι Σάνανον διὰ τῆς Καδουσαίων πορευόμενον χώρας ὑποδεχθῆναι εἰς τὸν οἶκον Παβεκῷ, καὶ προγνῶναι δῆθεν διὰ τῆς ἀστρολογίας τὸν Παβεκὸν ὅτι δὴ ἢ τοῦ Σανάνου γονὴ ἐπὶ μέγα εὐδαιμονίας ἀρθήσεται. μὴ ἔχων δὲ θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν ἢ ἄλλο πρὸς γένος συναπτόμενον γύναιον, συγκατέκλινε τὴν ἰδίαν γαμετὴν τῷ Σανάνῳ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἀρταξάρην. 441 Ἐξ ἐκείνου τοίνυν τοῦ Ἀρταξάρου τοῦ καὶ Ἀρταξέρξου τὸ Χοσρούου

κατάγεται γένος. ἔβασίλευσαν δὲ οὕτως Ἄρταξάρης, ὁ καὶ Ἄρταξέρξης, ἔτη ιε'. τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμαίας. Σαπώρης ἔτη λα'. Ὁρμίσδας ἔτος α'. Οὐραράνης ἔτη γ'. Οὐραράκης ἔτη ιζ'. Οὐραράνης ἔτος α', ἄλλος δ'. Ναρσῆς ἔτη η'. Ὁρμίσδας ἔτη η'. Σαβώρης ἔτη ο'. τούτῳ δέδωκεν Ἰοβιανὸς τὴν Νίσιβιν. Ἄρταξῆρ ἔτη δ'. Σαβῶρ υἱὸς Ἄρταξῆρ ἔτη ε'. Οὐραράνης ἔτη ια'. Οὐραράνης ἄλλος ἔτη κ'. Ἰοδιγέρδης ἔτη κα'. Περόζης ἔτη κδ'. Ἰοδιγέρδης ἔτη ιζ'. Καβάδης ἔτη ια', καὶ ἐξεβλήθη. Οὐάλας ἔτη δ'. Καβάδης πάλιν ἔτη λ'. Ζαμάσπης ἔτη δ'. Ὁρμίσδας ἔτη ιε'. Χοσρόης υἱὸς Καβάδου ἔτη μη'. Χοσρόης ὁ μέγας, ὁ ἐπὶ Ἡρακλείου ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Σιρόου υἱοῦ αὐτοῦ, ἔτη λθ'. 442 Σιρόης ὁ υἱὸς Χοσρόου μήνας η'. Ἀδεσῆρ μήνας ζ'. Σαρβαράξας μήνας β'. Βοράνη ἢ θυγάτηρ Χοσρόου μήνας ζ'. Ὁρμίσδας ὁ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἔτη ια'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΚΗ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σκη' Ῥωμαίων κα' ἔβασίλευσε Μαξιμίνοσ ἔτη γ'. Μαξιμίνοσ κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησεν. Οὗτος τύραννός τις καὶ ἀγριώτατος ἦν, ὡς καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν ἀνελεῖν. Οὗτος ἀνηρέθη κακῶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἐν Ἀκυληία. Θεμιστοκλῆς φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὃ τὸν Πύθιον Ἑλληνας μαρτυρῆσαι μυθεύονται τότε ἔπος ἀνειπόντα· ἐσθλὸς ἀνὴρ μακάρεσσι τετιμένος ὄλ βιοδαίμων. Πλωτῖνοσ φιλόσοφοσ ὁ τὰς ἐννεάδας γράψας ἤκμαζε. Περσῶν β' ἔβασίλευσε Σαπώρης ἔτη λα'. Ῥώμησ ιη' ἐπίσκοποσ Ἀντέρωσ μήνα α'. Ῥώμησ ιθ' ἐπίσκοποσ Ποντιανὸσ ἔτη γ'. τινὲσ Ποντιανὸν πρὸ τοῦ Ἀντέρωτόσ φασιν ἐπισκοπῆσαι Ῥώμησ. Ἀντιοχείασ ια' ἐπίσκοποσ Ζέβεννοσ ἔτη ζ'. Ἀλεξανδρείασ ιγ' ἐπίσκοποσ Ἡρακλᾶσ ἔτη ιζ'. Ἱεροσολύμων λε' ἐπίσκοποσ Νάρκισσοσ ἔτη ι'. Ἱεροσολύμων λς' ἐπίσκοποσ Ἀλέξανδροσ ὁ μάρτυσ ἔτη ιε'. Ὠριγένησ ὁ ματαιόφρων ἀπὸ Ἀλεξανδρείασ εἰσ Καισάρειαν Παλαιστίνησ μετέστη.

443 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΛΑ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σλα' Ῥωμαίων κβ' ἔβασίλευσε Γορδιανὸσ ἔτη ζ'. Οὗτοσ ἐξ Ἰταλίασ εἰσ Πάρθουσ ἐλθὼν καὶ Σαπώρην τὸν Ἄρταξέρξου υἱὸν Περσῶν βασιλέα πολεμήσασ ἐτρέψατο καὶ Νίσιβιν καὶ Κάρρασ ἀρ θείασ ὑπὸ Περσῶν ἐπὶ Μαξιμίνου τοῦ Μυσοῦ Ῥωμαίοισ ὑπέταξεν. ἀλλὰ πρὸσ Κτησιφῶντα γενόμενοσ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν ὑπάρχου Φιλίππου γνώμη τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντοσ ἔτη ε', κατὰ δὲ τοὺσ πολλοὺσ ἔτη ζ'. Ῥώμησ κ' ἐπίσκοποσ Φαβιανὸσ μάρτυσ ἔτη ιγ'. Ἀντιοχείασ ιβ' ἐπίσκοποσ Βαβυλᾶσ μάρτυσ ἔτη ιγ'. Ἀλεξανδρείασ ιγ' ἐπίσκοποσ Ἡρακλᾶσ ἔτη ιζ'. Ἱεροσολύμων λς' ἐπίσκοποσ Ἀλέξανδροσ ὁ μάρτυσ ἔτη ιε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΛΖ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σλζ' Ῥωμαίων κγ' ἔβασίλευσε Φίλιπποσ ἔτη ζ'. Πλωτῖνοσ φιλόσοφοσ τῆσ Πλατωνικήσ διατριβῆσ καθηγούμενοσ. Τούτου Πορφύριοσ ἠκροάσατο. Θεόπομποσ φιλόσοφοσ ἐν Χαιρωνεία ἠκμαζε. Νικάτωρ ὁ σοφιστῆσ Ἀθήνησιν ἠκμαζε. Φίλιπποσ τοσοῦτοσ προσετέθη τῇ πίστει Χριστοῦ, ὡσ καὶ τὰ ἡμαρτη μένα προθύμωσ ἐξαγορεῦσαι καὶ τῶν ἐπὶ τῆσ ἐκκλησίασ εὐχῶν κοινῶ 444 νῆσαι τῷ πλήθει τῇ νυκτὶ τῆσ ἑορτῆσ τοῦ πάσχα. ἔνθεν τε πλέον παρρησιασθῆναι τὸν θεῖον λόγον. Τότε καὶ Ὠριγένησ ὁ ἄθλιοσ ἐξηκοστὸν ἄγων ἔτοσ διαλέξεισ ἐποιεῖτο τῷ πλήθει ταχυγράφοισ ἐκλαμβανομένασ. ἐπέστελλε δὲ καὶ Φιλίππῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Σευήρῳ τῇ τούτου γυναικὶ βασιλίδι. Τότε κατὰ τὴν Ἀραβίαν τινὲσ ἐδογματίζον ἀσεβῶσ συνδιαφθείρεσθαι τῇ ψυχῇ τὸ σῶμα κατὰ τὴν τελευτὴν καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει πάλιν συναναβιώσασθαι· σύνοδόσ τε κατ' αὐτῶν συνεκροτήθη μεγάλη. Ἔτι τε ἡ λεγομένη αἴρεσισ τῶν Ἐλκεσαϊτῶν συνέστη, ἣτισ πολλὰ τινα τῶν ἐν ταῖσ θείαισ γραφαῖσ ἀθετεῖ τέλεον, δὲ τῶν θείων ἀποστόλων ῥη τοῖσ τισι χρωμένη

παροδικῶς ἐκ παλαιᾶς καὶ νέας. τὸ δὲ ἀρνεῖσθαι ἀδιάφορον φησιν, ὅτι ὁ μὲν νοήσας τῷ στόματι ἐν ἀνάγκαις ἀρνήσεται, τῇ δὲ καρδίᾳ οὐχί. φέρουσιν αὐτοὶ καὶ βίβλον ἐξ οὐρανοῦ μυθεύοντες πεπτωκέ ναι, ἧς ὁ ἀκηκοὺς ἄφρασι λήψεται πταισμάτων ἄλλην παρ' ἣν ὁ κύριος ἡμῶν ἐχαρίσατο ἡμῖν, τερατευόμενοι. Φίλιππος οὖν κρατήσας Ῥωμαίων ἔτη ζ' μετὰ τὴν εἰς Σαπώρην τὸν Περσῶν βασιλέα σπονδὴν ἀναζεύγνυσιν ἐν Ῥώμῃ, καὶ πολεμεῖ πρὸς Δέκιον αὐτοκράτορα παρὰ τῶν στρατευμάτων ἀναρρηθέντα, ἡνίκα καὶ ἀναιρεῖται. Δέκιος δὲ τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος δύο ἔτη διὰ τὸ πρὸς Φίλιππον ἔχθος πικρὸν ἤγειρε κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν, ἐν ᾧ Φαβιανὸς ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὁ ταύτης ἐπίσκοπος τὸν μαρτυρικὸν ἀνεδήσατο στέφανον, Βαβυλᾶς τε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπισκοπῶν, καὶ Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ὀϊερός τὸ δεύτερον παραστάς ἡγεμονικοῖς βήμασιν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς τελευτᾷ. Τότε καὶ Κυπριανὸς διαπρέπων ἔργοις καὶ λόγοις θεοσεβείας, ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ τελειοῦται. Ἀντιοχείας ἰβ' ἐπίσκοπος Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ'. Ἀλεξανδρείας ιγ' ἐπίσκοπος Ἡρακλᾶς ἔτη ις'. Ἱεροσολύμων λς' ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ μάρτυς, ἔτη ιε'.

445 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΜΔ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σμδ' Ῥωμαίων κδ' ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτη β'. Ῥώμης κ' ἐπίσκοπος Κορνήλιος ἔτη γ'. Ἀντιοχείας ιγ' ἐπίσκοπος Φαβιανὸς ἔτη θ'. Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'. Ἱεροσολύμων λζ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κ'. Δεκίου Φίλιππον ἀνελόντος ἅμα τοῖς παισὶ καὶ τὸν κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν ἐξάψαντος οἱ τῶν ἐπισήμων ἐκκλησιῶν τῆς οἰκουμένης, ὡς προ εσήμανται, ἱεράρχαι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ κατεστέφθησαν, Φαβιανὸς μὲν τῆς Ῥωμαίων ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, Βαβυλᾶς δὲ τῆς Ἀντιοχείων, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων ἱερώτατος Ἀλέξανδρος δις παραστάς τυραννικοῖς βήμασι καὶ τελευτήσας ἐν τῇ φρουρᾷ μετὰ πεπαρρησιασμένην καὶ ἀξιόθεον ὁμολογίαν. Ἐπὶ τούτοις καὶ Κυπριανὸς ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος πλείστοις ἱεροῖς λόγοις καὶ ἐπιστάμασιν ὑπαλείψας πολλοὺς ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ καὶ μάρτυρας προθύμως πείσας γενέσθαι τῷ ὑπὲρ τοῦ κυρίου μαρτυρίῳ τελειοῦται, πολλὰ τῷ ἀρχεκάκῳ δράκοντι ἀντιπαλαίσας, ὡς ἢ κατ' αὐτὸν συγγραφὴ δηλοῖ, τῆς κατὰ Ἰουστίναν τὴν ἀγίαν καλλιπάρθε νον δαιμονιώδους προσβολῆς δηλοῦσα τὸ ἀδρανὲς καὶ τῆς αὐτοῦ πρὸς θεὸν προφανοῦς ἐξαγορεύσεως τὸ ἀνυπόκριτον. Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων τελειωθέντων ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῷ διωγμῷ, ὧν τὰ ὀνόματα μόνος ὁ μαρτυρηθεὶς ὑπ' αὐτῶν κύριος οἶδεν, Ὠριγένης αὐχῶν ἐπὶ λόγοις σεσοφισμένοις καὶ μύθοις Ἑλληνικοῖς ἀπελείφθη τοῦ τηλικούτου στεφάνου, οὐδὲν διὰ θείας χρηστότητος, ἀλλὰ δι' ὑπερήφανον καὶ αὐτοπεποιθήτον γνώμην. ἀλλὰ ταῦτα Εὐσεβίῳ τῷ Καισαρεῖ οὐ δοκεῖ, ὅς μείζω πάντων ἀγίων καὶ διδασκάλων αὐτὸν ἀποδειξαι σπουδάζων ἐν 446 ἔκτῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἱστορίας λόγῳ ὁμοφρονῶν αὐτῷ πολλοῖς ἐγκωμίοις αὐτὸν ἐνυβρίζει, μὴ εἰδὼς ἃ λέγει ἢ περὶ ὧν διαβεβαιοῦται. πάνυ γὰρ ὀλίγον περὶ τῶν κατὰ τούσδε τοὺς χρόνους ἱερῶν καὶ μακαρίων πατέρων ἐπιμνησθεῖς, Κλήμεντος λέγω τοῦ Στρωματέως, Ἱππολύτου τοῦ ἱερομάρτυρος, Ἀφρικανοῦ τοῦ ἱστορικοῦ, Διονυσίου τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων, μόνου τοῦ ματαιόφρονος Ὠριγένους τὴν ἐκ παιδὸς ἀναγωγὴν ἐκθειάζει μέχρι τῆς ἐν τῷ μαρτυρίῳ λειποτακτικῆσεως. Φαβιανοῦ τε γὰρ τοῦ λεχθέντος ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Ῥώμης περὶ καὶ Βαβυλᾶ τοῦ Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων ἐν ὀλίγοις διεξῆλθε τοῖς ῥήμασιν, ἐπὶ δὲ τὸν ὁμόφρονα ἐλθὼν Ὠριγένην πλεῖστα προεγκωμιάσας τὸν θεοκατάρατον ὠδέ που προστίθησι φήσας· Τὰ μὲν οὖν Ὠριγένει κατὰ τὸν διωγμὸν ξυμβάντα οἷα καὶ ὅσα καὶ ὁποίας ἔτυχε τελευτῆς, τοῦ πονηροῦ δαίμονος ἐφαμίλλως τῷ ἀνδρὶ πανστρατιᾷ πα

ραταξαμένου πάση τε μηχανῇ καὶ δυνάμει κατ' αὐτοῦ στρατηγήσαντος, παρὰ πάντας τε τοὺς τηνικάδε πολεμηθέντας διαφερόντως ἐπισκήψαντος αὐτῷ, οἷά τε καὶ ὅσα διὰ τὸν τοῦ Χριστοῦ λόγον ὁ ἀνὴρ ὑπέμεινε, δεσμὰ καὶ βασάνους τὰς κατὰ τοῦ σώματος τὰς τε ὑπὸ σιδήρῳ καὶ μυχοῖς εἰρκτῆς τιμωρίας καὶ ὡς ἐπὶ πλείσταις ἡμέραις τοὺς πόδας ὑπὸ τέσσαρα τοῦ κο λαστηρίου ξύλα παραταθεῖς στίγματα τε καὶ πυρὸς ἀπειλὰς καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἐπενεχθέντα καρτερῶς ἤνεγκεν, οἷου τε τὰ κατ' αὐτὸν ἔτυχε τέλους, μηδαμῶς αὐτὸν ἀνελεῖν παντὶ σθένει τοῦ δικαστοῦ φιλονεὶ κως ἐνστάντος, ὁποίας τε μετὰ ταῦτα καταλιπὼν φωνάς, καὶ αὐτὰς πλή ρεις τοῖς ἀναλήψεως δεομένοις ὠφελείας, πλείσται ὅσαι τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ στολαὶ τάληθές ὁμοῦ καὶ ἀκριβές περιέχουσιν. Τούτοις Εὐσέβιος καὶ πλείστοις πρὸ τούτων ἄλλοις Ὀριγένους τοῦ δυσσεβοῦς ἐγκωμίους χρησάμενος ἀμάρτυρον αὐτῷ καταλέλοιπε τὸ μαρτύ ριον καὶ τὸν δρόμον ἀτέλεστον· ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, φησὶν ὁ κύριος, σωθήσεται, οὐχ ὁ πολλὰ παθὼν καὶ λειποτακτῆσας. ἐπάγει δὲ καὶ περὶ τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Γερμανὸν 447 αὐτοῦ ἐπιστολῆς τὴν χρῆσιν προθεῖς ὁ αὐτὸς Καισαρεὺς Εὐσέβιος, Ὀρι γένει καὶ τούτῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ χαριζόμενος, ὡς ἂν μὴ μόνος φανῆ λειποτακτῆσας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἔχων ἐν τούτῳ συμμετόχους. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις Διονυσίου πως ὧδε· Ἐγὼ δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ λαλῶ, καὶ αὐτὸς οἶδεν ὅτι οὐ ψεύδομαι, οὐδεμίαν ἐπ' ἐμαντοῦ βαλλόμενος, οὐδὲ ἀθεεὶ πεποιῆμαι τὴν φυγὴν. ἀλλὰ καὶ πρότερον τοῦ κατὰ Δέκιον προτεθέντος διωγμοῦ Σαβῖνος αὐτῆς ὥρας φρουμεντάριον ἔπεμψεν εἰς ἀναζήτησίν μου. κἀγὼ μὲν τεσσάρων ἡμερῶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔμεινα, τὴν ἄφιξιν μὲν τοῦ φρουμενταρίου προσδοκῶν, ὁ δ' ἅπαντα μὲν περιῆλθεν ἀνερευνῶν, τὰς ὁδοὺς, τοὺς ποταμούς, τοὺς ἀγρούς, ἔνθα κρύπτεσθαί με ἢ βαδίζειν ὑπενόησεν, ἀορασίᾳ δὲ εἶχετο, μὴ εὐρίσκων τὴν οἰκίαν. οὐ γὰρ ἐπίστευον οἴκοι με διωκόμενον μένειν, καὶ μόλις μετὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν κελεύσαντός μοι μεταστῆναι τοῦ θεοῦ καὶ παραδόξως ὁδοποιήσαντος ἐγὼ τε καὶ οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀδελ φῶν ἅμα συνεξήλθομεν. καὶ ὅτι τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας ἔργον ἐκεῖνο γέγονε τὰ ἐξῆς ἐδήλωσεν, ἐν οἷς τάχα τισὶ γεγονάμεν χρήσιμοι. εἶτά τινα μεταξὺ εἰπὼν τὰ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτῷ συμβεβηκότα δηλοῖ ταῦτα ἐπάγων· ἐγὼ μὲν γὰρ περὶ ἡλίου δυσμὰς ἅμα τοῖς σὺν ἐμοὶ γενομένοις ὑπὸ τοῖς στρατιώ ταις εἰς Ταπόσιριν ἤχθην. ὁ δὲ Τιμόθεος κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν ἔτυχε μὴ παρῶν μηδὲ καταληφθεῖς· ἔλθων δὲ ὕστερον εὔρε τὸν οἶκον ἔρημον καὶ φρουροῦντας αὐτὸν ὑπηρέτας, ἡμᾶς δὲ ἐξηνδραποδισμένους. Καὶ μεθ' ἑτερά φησι· καὶ τίς ὁ τῆς θαυμαστῆς αὐτοῦ οἰκονομίας τρόπος; τὰ γὰρ ἀληθῆ λεχθήσεται. ἀπηντᾶτό τις τῶν χωριτῶν ὑποφεύγοντι τῷ Τιμοθέῳ καὶ τεταραγμένῳ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπείξεως ἐπύθετο. ὁ δὲ τάληθές ἐξεῖπεν, κάκεῖνος ἀκούσας (ἀπήει δ' εὐωχησόμενος γάμῳ, δια παννυχίζειν γὰρ αὐτοῖς ἐν ταῖς τοιαύταις συνόδοις ἔθος) εἰσελθὼν ἀπήγ γειλε τοῖς κατακειμένοις ἐν τῷ γάμῳ. οἱ δὲ ὀρμῇ μιᾷ πάντες ἐξανέστησαν, καὶ δρόμῳ φερόμενοι τάχιστα ἦκον ἐπισπεύδοντες ἡμῖν, καὶ ἠλάλαξαν καὶ φυγῆς εὐθέως τῶν φρουρούντων ἡμᾶς στρατιωτῶν γενομένης ἐπέστησαν ἡμῖν, ὡς εἶχομεν ἐπὶ τῶν ἀστρώτων σκιμπόδων κατακεῖμενοι. κἀγὼ μὲν, οἶδεν ὁ θεός, ὡς ληστὰς εἶναι πρότερον ἠγούμενος ἐπὶ σύλησιν καὶ ἀρπα 448 γὴν ἀφικομένους, μένων ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἡμῖν ἐν τῷ λινῷ ἐσθήματι, τὴν δὲ λοιπὴν ἐσθήτα παρακειμένην αὐτοῖς ὠρεγον. οἱ δὲ ἐξανίστασθαί τε ἐκέλευον καὶ τὴν ταχίστην ἐξιέναι. καὶ τότε συνεῖς ἐφ' ᾧ παρήσαν ἀνέ κραγον δεόμενος αὐτῶν καὶ ἰκέτευσον ἀπιέναι καὶ ἡμᾶς ἔάν· εἰ δὲ βούλονταί τι χρηστὸν ἐργάσασθαι, τοὺς ἀπάγοντάς με φθάσαι καὶ τὴν κεφαλὴν αὐ τοὺς τὴν ἐμὴν ἀποτεμεῖν ἠξίου. καὶ τοιαῦτα βοῶντος, ὡς ἴσασιν οἱ κοινω νοί μου καὶ μέτοχοι πάντων γενόμενοι, ἀνίστασαν πρὸς βίαν. κἀγὼ μὲν παρήκα ἑαυτὸν ὕπτιον πρὸς τοῦδαφος, οἱ δὲ διαλαβόντες χειρῶν καὶ πο

δῶν σύροντες ἐξήγαγον. ἐπηκολούθουν δέ μοι οὗτοι τῶν πάντων μάρτυρες, Γάιος, Φαῦστος, Πέτρος, Παῦλος. οἱ καὶ ὑπολαβόντες με φοράδην ἐξ ἤγαγον τοῦ πολιχνίου καὶ ὄνω γυμνῶ ἐπιβιάσαντες ἀπήγαγον. οὕτω μὲν οὖν ἡ τοῦ μεγάλου τούτου πατὴρ περιέχουσα χρήσις πάντη τῆς Ὠριγέ νους λειποταξίας διενήνοχεν. Ὁ δ' αὐτός, φησί, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου σοφώτατος Διονύσιος γράφει πρὸς τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον Φάβιον· οὐκ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος παρ' ἡμῖν ὁ διωγμὸς ἤρξατο, ἀλλὰ γὰρ ὅλον ἐνιαυτὸν προὔλαβε, καὶ φθάσας ὁ κακῶν τῇ πόλει ταύτῃ μάντις καὶ ποιητής, ὅστις ἐκεῖνος ἦν, ἐκίνησε καὶ παρώρμησε καθ' ἡμῶν τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν ἐπιχώριον αὐτοῦ δεισιδαιμονίαν ἀναρριπίσας. οἱ δὲ ἐρεθισθέντες ὑπ' αὐτοῦ καὶ πάσης ἐξουσίας εἰς ἀνοσιουργίαν λαβόμενοι, μόνην εὐσέβειαν τὴν θρησκείαν τῶν δαιμόνων ταύτην ὑπέλαβον τὸ καθ' ἡμῶν φονᾶν. πρῶτον μὲν οὖν πρεσβύτην Μητρανὸν ὀνόματι συναρπάσαντες καὶ κελεύσαντες ἄθεα λέγειν ῥήματα, μὴ πειθόμενον ξύλοις τε παίοντες τὸ σῶμα καὶ καλάμοις ὀξέσιν τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπαγαγόντες εἰς τὸ προάστειον κατελιθοβόλησαν· εἶτα πιστὴν γυναῖκα Κώνινταν καλουμένην ἐπὶ τὸ εἰδωλεῖον ἀγαγόντες ἠνάγκαζον προσκυνεῖν, ἀποστρεφομένην τε καὶ βδελυττομένην ἐκδήσαντες τῶν ποδῶν διὰ πάσης τῆς πόλεως κατὰ τοῦ τραχέος λιθοστρώτου σύροντες, προσαρασσομένην τοῖς μυλιαίοις λίθοις ἅμα καὶ μαστιγοῦντες, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγαγόντες κατέλευσαν τόπον. εἶθ' ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ὄρμησαν ἐπὶ τὰς τῶν θεοῦ 449 σόφων οἰκίας, καὶ οὓς ἐγνώριζον ἕκαστοι γειτνιῶντας ἐπισπεύδοντες ἤγον ἐσύλων τε καὶ διήρπαζον, τὰ μὲν τιμιώτερα τῶν κειμηλίων νοσφιζόμενοι, τὰ δ' εὐτελέστερα καὶ ὅσα ξύλων ἐπεποίητο διαρρήσσοντες καὶ κατακαίοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐαλωκυίας ὑπὸ πολεμίων πόλεως παρείχον θέαμα. ἐξέ κλιναν δὲ καὶ ὑπανεχώρουν οἱ ἀδελφοί, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὁμοίως ἐκείνοις, οἷς καὶ Παῦλος ἐμαρτύρησε, μετὰ χαρᾶς προσεδέξαντο. καὶ οὐκ ἤδει τις πλὴν εἰ μὴ πού τις εἶς ἐκπεσῶν μέχρι γε τούτου τὸν κύριον ἠρνήσατο. ἀλλὰ καὶ τὴν θαυμασιωτάτην ποτὲ παρθένον πρεσβύτην Ἀπολλωνίαν διαλαβόντες, τοὺς μὲν ὀδόντας ἅπαντας κόπτοντες τὰς σιαγόνας ἐξήλασαν, πυρὰν δὲ νήσαντες πρὸ τῆς πόλεως ζῶσαν ἠπέιλουν κατακαύσειν, εἰ μὴ συνεκφωνήσειεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἀσεβείας κηρύγματα· ἡ δ' ὑποπαραιτησαμένη βραχὺ καὶ ἀνεθεῖσα συντόνως ἐπεπήδησεν εἰς τὸ πῦρ καὶ καταπέφλεκται. Σαραπίωνά τε καταλαβόντες ἐφέστιον, σκληραῖς βασάνοις αἰκισάμενοι καὶ πάντα τὰ ἄρθρα διακλάσαντες ἀπὸ τοῦ ὑπερώου πρὶν νῆα κατέρραξαν. οὐδεμία δὲ ὁδός, οὐ λεωφόρος, οὐ στενωπὸς ἡμῖν βάσιμος ἦν, οὐ νυκτός, οὐ μεθ' ἡμέραν, ἀεὶ καὶ πανταχοῦ πάντων κεκραγόντων, εἰ μὴ τὰ δύσφημά τις ἀνυμνεῖ ῥήματα, τοῦτον εὐθέως δεῖν σύρεσθαι τε καὶ πίμπρασθαι. καὶ ταῦτα ἐπὶ πολὺ μὲν ἤκμασε τὸ πρῶτον, διαδεξαμένους δὲ τοὺς ἀθλίους ἢ στάσις καὶ πόλεμος ἐμφύλιος τὴν καθ' ἡμῶν ὠμότητα πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἔτρεψε. καὶ σμικρὸν μὲν προσανεπνεύσαμεν, ἄσχο λίαν τοῦ πρὸς ἡμᾶς θυμοῦ λαβόντων, εὐθέως δὲ ἡ τῆς βασιλείας ἐκείνης τῆς ἐπιφανεστέρας ἡμῖν μεταβολὴ διήγγεται, καὶ πολὺς ὁ τῆς ἐφ' ἡμᾶς ἀπειλῆς φόβος ἐπανέτεινε τὸ κήρυγμα. καὶ παρῆν τὸ πρόσταγμα αὐτοσχέδιον εἰπεῖν, οἷον τὸ προρρηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου, ἢ παρὰ βραχὺ τὸ φοβερῶτατον, ὡς εἰ δυνατόν σκανδαλισθῆναι καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. πλὴν πάντες γε κατεπτήχασαν. καὶ πολλοὶ μὲν εὐθέως τὴν περιφανεστέραν οἱ μὲν ἀπὴν των δεδιότες, οἱ δὲ δημοσιεύοντες ὑπὸ τῶν πράξεων ἤγοντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτοῖς ἀφείλκοντο, ὀνομαστί τε καλούμενοι ταῖς ἀνάγκαις καὶ ἀνιέροις θυσίαις προσήεσαν, οἱ μὲν ὠχρῶντες καὶ τρέμοντες, ὥσπερ οὐ 450 θύσοντες, ἀλλ' αὐτοὶ θύματα καὶ σφάγια τοῖς εἰδώλοις ἐσόμενοι, ὡς ὑπὸ πολλῶν τοῦ περιστώτος δήμου χλεύην αὐτοῖς ἐπιφέρεσθαι καὶ ἄλλους μὲν εἶναι πρὸς πάντας δειλούς, ὑποτρέμοντας καὶ πρὸς τὸ

τεθνάναι καὶ πρὸς τὸ θῦσαι· οἱ δὲ τινες ἐτοιμότεροι τοῖς βωμοῖς προσέτρεχον, ἰσχυρὶ ζόμενοι τῇ θρασύτητι τὸ μηδὲ πρότερον γεγονέναι Χριστιανούς· περὶ ὧν ἢ τοῦ κυρίου πρόρρησις ἀληθεστάτη ὅτι δυσκόλως σωθήσονται. τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν εἶποντο τούτοις ἑκατέροις, οἱ δὲ ἔφευγον, οἱ δὲ ἠλίσκοντο, καὶ τούτων οἱ μὲν ἄχρι δεσμῶν καὶ φυλακῆς χωρήσαντες, καὶ τινες καὶ πλείονας ἡμέρας καθειρχθέντες, εἶτα καὶ πρὶν ἐπὶ δικαστήριον ἐλθεῖν ἐξωμόσαντο· οἱ δὲ καὶ βασάνοις ἐπὶ ποσὸν ἐγκαρτερήσαντες, πρὸς τὸ ἐξῆς ἀπέειπον. οἱ δὲ στερροὶ καὶ μακάριοι στῦλοι τοῦ κυρίου κραταιωθέντες ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἐν αὐτοῖς πίστεως ἀνάλογον καὶ ἀξίαν δύναμιν καὶ καρτερίαν λαβόντες θαυμαστοὶ γεγονάσιν αὐτοῦ τῆς βασιλείας μάρτυρες. ὧν πρῶτος Ἰουλιανὸς ἄνθρωπος ποδαλγός, μὴ στήναι μηδὲ βαδίσαι δυνάμενος, συνέντεροις δύο τοῖς φέρουσιν αὐτὸν προσήχθη, ὧν ὁ μὲν ἕτερος εὐθύς ἠρνήσατο, ὁ δὲ ἕτερος Κρονίων ὀνόματι, ἐπικλινὴν δὲ ὁ Νοῦς, καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος Ἰουλιανὸς ὁμολογήσαντες τὸν κύριον, διὰ πάσης τῆς πόλεως μεγίστης οὔσης, ὡς ἴστε, καμήλοις ἐποχούμενοι καὶ μετέωροι μαστιγούμενοι, τέλος ἀσβέστῳ πυρὶ κεχυμένου τοῦ δήμου παντὸς κατεκάησαν. στρατιώτης τε αὐτοῖς ἀπαγομένους παραστὰς καὶ τοῖς ἐφυβρίζουσιν ἐναντιωθεὶς ἐκβοησάντων ἐκείνων προαχθεὶς ὁ ἀνδρειότατος ὁ πρόμαχος τοῦ θεοῦ Βησᾶς κὰν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῷ περὶ τῆς εὐσεβείας ἀριστεύσας ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. καὶ τις ἕτερος τὸ μὲν γένος Λίβυς, τὴν δὲ προσηγορίαν ἄμα καὶ τὴν εὐλογίαν ἀληθῆς Μάκαρ, προτροπῆς αὐτῷ πολλῆς ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ γενομένης πρὸς ἄρνησιν, οὐχ ὑπαχθεὶς, ζῶν καταπέφλεκται. Ἐπίμαχος τε καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ πολλὸν ὄν ἔμειναν δεσμῶται χρόνον μυρίας διενεγκόντες ἀλγηδόνας, ξυστήρας, μάστιγας, πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ οὔτοι διεχύθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς γυναῖκες δ', Ἀμμωνάρια τε ἀγία παρθένος, πάνυ φιλονείκως αὐτὴν ἐπὶ πλείστον τοῦ δικαστοῦ βασανίσαντος, ἄτε προαποφηνάμενην ὅτι μηδὲν ὧν ἐκεῖνος κελεύει φθέγγαιτο, ἀληθεύσασα τὴν ἐπαγγελίαν ἀπήχθη. αἱ δὲ λοιπαί, 451 σεμνοτάτη πρεσβῦτις Μερκουρία καὶ αἱ ὑπόλοιποι μὲν οὐχ ὑπὲρ τὸν κύριον δὲ ἀγαπήσασα τὰ τέκνα Διονυσία, καταιδεσθέντος εἰς ἀνήνυτον ἔτι βασανίζειν καὶ ὑπὸ γυναικῶν ἠττάσθαι τοῦ ἡγεμόνος σιδήρῳ τεθῶσι μηκέτι πείραν λαβοῦσαι. τὰς γὰρ ὑπὲρ πασῶν ἢ πρόμαχος Ἀμμωνάρια ἀναδέδεκται. Ἔτι περὶ τῶν ἐν Χριστῷ τελειωθέντων κατὰ τὸν ἐπὶ Δεκίου διωγμὸν ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἐπιστολῆς Ἑρῶν δὲ καὶ Ἀστῆρ καὶ Ἰσίδωρος Αἰγύπτιοι καὶ σὺν αὐτοῖς παιδάριον ὡς πεντεκαίδεκαετῆς Διόσκορος παρεδόθησαν. καὶ πρῶτον τὸ μεираκιον λόγοις τε ἀπατᾶν ὡς εὐπαράγωγον καὶ βασάνοις καταναγκάζειν ὡς εὐένδοτον πειρωμένου, οὔτε ἐπέισθη οὔτε εἶξεν ὁ Διόσκορος. τοὺς δὲ λοιποὺς ἀγριώτατα ξήνας, ἐγκαρτερήσαντας πυρὶ καὶ τούτους ἔδωκε. τὸν δὲ Διόσκορον ἔλλαμπρυνόμενον τε δημοσίᾳ καὶ σοφώτατα πρὸς τὰς ἰδίας πεύσεις ἀποκρινόμενον θαυμάσας παρήκεν, ὑπὲρ ὧν ἦν φήσας εἰς μετάνοιαν αὐτὸν διὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμετρεῖν. καὶ νῦν ὁ θεοπρεπέστατος σὺν ἡμῖν ἐστὶ Διόσκορος εἰς μακρότερον τὸν ἀγῶνα καὶ διαρκέστερον εἶναι τὸν ἄθλον. Νεμεσίῳν τις κάκεῖνος Αἰγύπτιος ἐσυκοφαντήθη μὲν ὡς δὴ σύνοικος ληστῶν, ἀποδυσάμενος δὲ ταύτην παρὰ τῷ ἑκατοντάρχη τὴν ἀλλοτριωτάτην διαβολὴν, καταμηνυθεὶς ὡς Χριστιανὸς ἦκε δεσμώτης ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα. ὁ δὲ ἀδικώτατος διπλαῖς αὐτὸν ἢ τοὺς ληστὰς βασάνοις τε καὶ μάστιξι λυμηνάμενος, μετὰ τῶν ληστῶν κατέφλεξε τιμηθέντα τὸν μακάριον τῷ τοῦ Χριστοῦ παραδείγματι. ἀθρόον δὲ τι σύνταγμα στίφος στρατιωτικόν, Ἀμμων καὶ Ζήνων καὶ Πτολεμαῖος καὶ Ἰγγένης καὶ σὺν αὐτοῖς πρεσβύτης Θεόφιλος, εἰσθήκεισαν πρὸ τοῦ δικαστηρίου. κρινομένου δὲ τινος ὡς Χριστιανοῦ καὶ πρὸς ἄρνησιν ῥέποντος ἐπρίοντο οὔτοι παρεστηκότες καὶ τοῖς προσώποις ἐνένευον καὶ τὰς χεῖρας ἀνέτεινον καὶ συνεσχηματίζοντο τοῖς σώμασιν. ἐπιστροφῆς δὲ πάντων πρὸς αὐτοὺς γενομένης,

πρὶν τινὰς αὐτῶν ὄλως λαβέσθαι, φθάσαντες ἐπὶ τὸ βάθρον ἀνέδραμον εἶναι Χριστιανοὶ λέγοντες, ὥστε τὸν ἡγεμόνα καὶ τοὺς συνέδρους ἐν φόβῳ γενέσθαι, καὶ τοὺς μὲν κρινομένους εὐθαρσεστάτους ἐφ' οἷς πείσονται φαίνεσθαι, 452 τοὺς δὲ δικάζοντας ἀποδειλιᾶν. καὶ οὗτοι μὲν ἐκ δικαστηρίων ἐνεπόμενους πευσαν καὶ ἡγαλλιάσαντο τῇ μαρτυρίᾳ, θριαμβεύοντες αὐτοὺς ἐνδόξως τοῦ θεοῦ. Ἄλλοι δὲ πλείστοι κατὰ χώρας καὶ κώμας ὑπὸ τῶν ἐθνῶν διεσπάσθησαν, ὧν ἐνὸς παραδείγματος ἕνεκεν ἐπιμνησθήσομαι. Ἰσχυρίων ἐπέτρον πευέτιν τῶν ἀρχόντων. τοῦτον ὁ μισθοδότης ἐκέλευσε θῦσαι, μὴ πειθόμενον δὲ ὕβριζε, ἐμμένοντα προὔπηλάκιζε, βακτηρίαν μεγάλην λαβῶν διὰ τῶν ἐντέρων καὶ τῶν σπλάγχνων διώσας ἀπέκτεινε. τί δεῖ λέγειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι πλανηθέντων ὑπὸ λιμοῦ καὶ δίψης καὶ κρούσης καὶ ληστῶν καὶ νόσων καὶ θηρίων διεφθαρμένων, ὧν οἱ περιγενομένοι τῆς ἐκείνων εἰσὶν ἐκλογῆς καὶ νίκης μάρτυρες; ἐν δὲ καὶ τούτων εἰς δῆλωσην ἔργον παραθήσομαι. Χαιρήμων ἦν ὑπέργηρος τῆς Νείλου καλουμένης πόλεως ἐπίσκοπος. οὗτος εἰς τὸ Ἀράβιον ὄρος ἅμα τῇ συμβίῳ αὐτοῦ φυγῶν οὐκ ἐπανελήλυθεν, οὐδὲ ἠδυνήθησαν ἰδεῖν οὐκέτι, καίπερ πολλὰ διερευνησάμενοι, οἱ ἀδελφοὶ οὔτε αὐτοὺς οὔτε τὰ σώματα αὐτῶν. πολλοὶ δὲ οἱ κατ' αὐτὸ τὸ Ἀραβικὸν ὄρος ἐξανδραποδισθέντες ὑπὸ βαρβάρων Σαρακηνῶν οἱ μὲν μόλις ἐπὶ πλείστοις χρήμασι ἐλυτρώθησαν, οἱ δὲ μέχρι καὶ νῦν οὐδέπω. ταῦτα διεξήλθον οὐ μάτην, ἀδελφέ, ἀλλ' ἵνα εἰδῆς ὅσα καὶ ἡλίκα δεινὰ παρ' ἡμῖν συνέβη, ὧν οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι πλεῖον ἂν εἰδείεν. Καὶ μετὰ βραχὺ αὐτοὶ τοίνυν οἱ θεῖοι μάρτυρες παρ' ἡμῖν, οἱ νῦν τοῦ Χριστοῦ πάρεδροι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ συνδικάζοντες αὐτῷ, τῶν παραπεπτωκότων ἀδελφῶν τινας ὑπευθύνους τοῖς τῶν θυσίων ἐγκλήμασι γενομένους προσελάβοντο, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν αὐτῶν ἰδόντες δεκτὴν τε γενέσθαι δυναμένην τῷ μὴ βουλομένῳ καθόλου τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὡς τὴν μετάνοιαν δοκιμάσαντες προσεδέξαντο καὶ συνήγαγον καὶ προσευχῶν αὐτοῖς ἐκοινώνησαν καὶ ἐστίασεν. τί οὖν ἡμῖν, ἀδελφοί, περὶ τούτων συμβουλευέτε; τί ἡμῖν πρακτέον; σύμψυχοι καὶ ὁμογνώμονες αὐτοῖς καταστῶμεν καὶ τὴν κρίσιν αὐτῶν τῇ χάριτι φυλάξωμεν καὶ τοῖς ἐλεηθεῖ 453 σιν ὑπ' αὐτῶν χρηστευσώμεθα ἢ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἄδικον ποιησώμεθα καὶ δοκιμαστάς αὐτοὺς τῆς ἐκείνων γνώμης ἐπιστήσωμεν καὶ τὴν χρηστότητα λυπήσωμεν καὶ τὴν τάξιν ἀνασκευάσωμεν; σαφῶς διὰ τούτων ἐλέγχει τὴν Ναυάτου μισανθρωπίαν ὁ ἱερὸς Διονύσιος. Ὁς Ναυᾶτος πρεσβύτερος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ὢν, κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἐπισκοπῆς ἀναξίως ὀρεγόμενος καὶ ἀποτυχὼν ἐν ἄλλοις τε ἀτοπήμασι κατεγνωσμένος, μάλιστα φιλαργυρία καὶ οἰήσει καὶ φιλαυτία, προφάσει δῆθεν τῶν ἐπιθυσάντων ἐν τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ καὶ διὰ μετανοίας παραδεχθέντων εἰς κοινωνίαν τῇ ἐκκλησίᾳ, ταύτης ἀπέσχισεν, ἀρχηγὸς καὶ αἰρεσιάρχης τῶν ἑαυτοὺς Καθαροὺς ὀνομαζόντων δι' ὑπερήφανον γνώμην ὀφθεῖς καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξωσθεῖς τοῦ παραδείσου τῆς ἐκκλησίας ψήφῳ πατέρων ἁγίων ζ' συνελθόντων ἐν Ῥώμῃ περὶ τῆς κατὰ Ναυάτου συνόδου γενομένης ὑπὸ Κορνηλίου ἐν Ῥώμῃ συνοδικῶς ὅτι μετὰ πλείστων πρεσβυτέρων τε καὶ διακόνων καὶ τοῦτον ἐκκηρυζάντων σὺν τοῖς ὁμόφροσιν ἀπανθρώποις, τοὺς δὲ παραπεπτωκότας ἀδελφοὺς διὰ μετανοίας δεξαμένων. τῆς δὲ τοιαύτης συνόδου Κορνήλιος ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐξῆρχεν, ὃς καὶ γράφει πρὸς Φάβιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας τὰ παραστάντα τῇ συνόδῳ καὶ πάλιν ἰδίως περὶ τῆς Ναυάτου κακοπραγίας λέγων. Ἴνα δὲ γνῶς ὅτι πρόπαλαι ὀρεγόμενος τῆς ἐπισκοπῆς ὁ θαυμάσιος καὶ κρύπτων ἐν ἑαυτῷ τὴν προπετιῇ ταύτῃ ἐπιθυμίαν ἐλάνθανεν, ἐπικαλύμματι τῆς αὐτοῦ ἀπονοίας τῷ κατ' ἀρχὰς σὺν αὐτῷ τοὺς ὁμολογοῦντας ἐσχηκέναι χρώμενος, εἰπεῖν βούλομαι. Μάξιμος πρεσβύτερος τῶν παρ' ἡμῖν καὶ

Οὐρβανὸς δις τὴν ἐξ ὁμολογίας δόξαν ἀρίστην καρπωσάμενοι, Σιδώνιός τε καὶ Κελερίνος, ἀνὴρ ὃς πάσας βασάνους διὰ τὸν τοῦ θεοῦ ἔλεον καρτερικώτατα διενεγκῶν καὶ τῇ ῥώμῃ τῆς αὐτοῦ πίστεως τὸ ἀσθενὲς τῆς 454 σαρκὸς ἐπιρρώσας, κατὰ κράτος νενίκηκε τὸν ἀντικείμενον· οὗτοι δὴ οὖν οἱ ἄνδρες κατανοήσαντες αὐτὸν καὶ καταφωράσαντες τὴν ἐν αὐτῷ πανουργίαν τε καὶ παλιμβουλίαν τὰς τε ἐπιπορκίας καὶ τὰς ψευδολογίας καὶ τὴν ἀκοινωνησίαν αὐτοῦ καὶ λυκοφιλίαν ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν, καὶ ἅπαντα αὐτοῦ τὰ τεχνάσματα καὶ πονηρεύματα, ἃ ἐκ πολλοῦ ἔχων ὑπεστέλλετο, παρόντων τοῦτο μὲν ἐπισκόπων, τοῦτο δὲ πρεσβυτέρων καὶ λαϊκῶν παμπόλλων, ἐξήγγειλαν, ἀποδυσρόμενοι καὶ μεταγινώσκοντες ἔφ' οἷς πεισθέντες τῷ δολερῷ καὶ κακοήθει θηρίῳ πρὸς ὀλίγον χρόνον τῆς ἐκκλησίας ἀπελείφθησαν. Καὶ μετ' ὀλίγα· ἀμήχανον ὄσσην, ἀγαπητὴ ἀδελφέ, τροπὴν καὶ μεταβολὴν ἐν βραχεῖ καιρῷ ἔθεασάμεθα ἐπ' αὐτοὺς γενομένην. ὁ γὰρ τοι λαμπρότατος καὶ δι' ὄρκων φοβερῶν τινῶν πιστούμενος μηδ' ὄλως ἐπισκοπῆς ὀρέγεσθαι, αἰφνίδιον ἐπίσκοπος ὡσπερ ἐκ μαγγάνου τινὸς εἰς τὸ μέσον ῥιφείς ἀναφαίνεται. οὗτος γὰρ τοι ὁ δογματιστής, ὁ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης ὑπερασπιστής, ὀπηνίκα παρασπάσασθαί τε καὶ ὑφαρπάζειν τὴν μὴ δοθεῖσαν αὐτῷ ἄνωθεν ἐπισκοπὴν ἐπεχείρει, δύο ἑαυτῷ κοινωνοὺς ἀπεγνωκότας τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐπελέξατο, ὡς ἂν εἰς βραχὺ τι μέρος καὶ ἐλάχιστον τῆς Ἰταλίας ἀποστείλῃ κάκειθεν ἐπισκόπους τρεῖς ἀγροῖ κους καὶ ἀπλουστάτους πλαστῆ τινι ἐξαπατήσαι ἐπιχειρήσει, διαβεβαιοῦ μένος καὶ δισχυριζόμενος δεῖν αὐτοὺς ἐν τάχει παραγενέσθαι εἰς Ῥώμην, ὡς δὴ τις πᾶσα διχοστασία γεγонуῖα σὺν καὶ ἑτέροις ἐπισκόποις μεσιτευόντων διαλυθῆ· οὐδὲ παραγενομένους, ἅτε δὴ, ὡς ἔφθιμεν λέγοντες, ἀνθρώπους ἀπλουστέρους περὶ τὰς τῶν πονηρῶν μηχανίας καὶ ῥαδιουργίας, συγκλεισθέντας ὑπὸ τινῶν ὁμοίων αὐτῷ τεταραγμένων ἀνθρώπων, ὥρα ἰ μεθύοντας καὶ κραιπαλῶντας μετὰ βίας ἠνάγκασεν εἰκονικῆ τινι καὶ ματαιότητι καὶ ματαία χειρεπιθεσία ἐπισκοπὴν αὐτῷ δοῦναι, ἣν ἐνέδρα καὶ πανουργία μὴ ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ ἐκδικεῖ. ἐξ ὧν εἰς μετ' οὐ πολὺ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀποδυσρόμενος καὶ ἐξομολογούμενος τὸ ἑαυτοῦ ἀμάρτημα, ᾧ καὶ ἐκοινωνήσαμεν λαϊκῶ, ὑπὲρ αὐτοῦ δεηθέντος παντὸς 455 τοῦ παρόντος λαοῦ. καὶ τῶν δὲ λοιπῶν ἐπισκόπων διαδόχους εἰς τοὺς τόπους ἐν οἷς ἦσαν χειροτονήσαντες ἀπεστάλακαμεν. ὁ ἐκδικητὴς οὖν τοῦ εὐαγγελίου οὐκ ἠπίστατο ἕνα ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι ἐν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ οὐκ ἠγνόνει (πῶς γάρ;) πρεσβυτέρους εἶναι μς', διακόνους ζ', ὑπο διακόνους ζ', ἀκολουθούς δύο καὶ μ', ἐξορκιστὰς δὲ καὶ ἀναγνώστας ἅμα πυλωροῖς δυοὶ καὶ ν', χήρας σὺν θλιβομένοις ὑπὲρ αὐτῶν, οὐδὲ πάντας ἢ τοῦ δεσπότητος χάρις καὶ φιλανθρωπία διατρέφει· ὧν οὐδὲ τοσοῦτον πλῆθος καὶ οὕτως ἀναγκαῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας πλοῦσιός τε καὶ πληθύνων ἀριθμὸς μετὰ μεγίστου καὶ ἀναριθμήτου λαοῦ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀπογνώσεως τε καὶ ἀπαγορεύσεως ἐπέστρεψέ τε καὶ ἀνεκαλέσατο εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τούτοις ἐπάγων μεθ' ἑτερά φησι· φέρε δὴ ἐξῆς εἴπωμεν τίσιν ἔργοις ἢ τίσι πολιτεῖαις τεθαρρηκῶς ἀντεποιήθη τῆς ἐπισκοπῆς. ἄρα γε διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεστράφθαι καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ αὐτῆς ἠγωνίσθαι καὶ ἐν κινδύνοις πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἕνεκα τῆς θεοσεβείας γεγονέναι; ἀλλ' οὐκ ἔστιν ᾧ γε ἀφορμὴ τοῦ πιστεῦσαι γέγονεν ὁ σατανᾶς φοιτήσας εἰς αὐτὸν καὶ οἰκήσας ἐν αὐτῷ χρόνον ἱκανόν· ὃς βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐπορκιστῶν νόσῳ περιπεσὼν χαλεπῆ καὶ ἀποθανεῖσθαι ὅσον οὐδέπω νομιζόμενος ἐν αὐτῇ τῇ κλίνῃ οὐ ἔκειτο περιχυθεὶς ἔλαβεν, εἴ γε χρὴ λέγειν τὸν τοιοῦτον εἰληφέναι. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἔτυχε διαφυγῶν τὴν νόσον ὧν χρὴ μεταλαμβάνειν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας κανόνα, τοῦ τε σφραγισθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου. τούτων δὲ μὴ τυχῶν πῶς ἂν τοῦ ἀγίου πνεύματος

ἔτυχε; Καὶ αὖθις ἐπιφέρει· οὐ διὰ δειλίαν καὶ φιλοζωίαν ἐν τῷ καιρῷ τῆς διῶ ξεως πρεσβύτερον εἶναι ἑαυτὸν ἀρνησάμενος; ἀξιούμενος γὰρ καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν διακόνων ἐξελθεῖν τοῦ οἰκίσκου, ἐν ᾧ καθεῖρξεν ἑαυτὸν, καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀδελφοῖς ὅσα θέμις καὶ ὅσα δυνατὸν πρεσβυτέρῳ κινδύ νεύουσιν ἀδελφοῖς καὶ ἐπικουρίας δεομένοις βοηθεῖν, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ πειθαρχῆσαι καὶ παρακαλοῦσι τοῖς διακόνοις, ὡς καὶ χαλεπαίνοντα ἀπιέναι καὶ ἀπαλλάττεσθαι. μὴ γὰρ ἔτι βούλεσθαι πρεσβύτερος ἔφη· ἑτέρας γὰρ εἶναι φιλοσοφίας ἐραστής. 456 Εἶτ' ἐπιφέρει μετ' ὀλίγον· καταλιπὼν γὰρ ὁ λαμπρὸς οὗτος τὴν ἐκ κλησίαν τοῦ θεοῦ, ἐν ἧ πιστεύσας κατηξιώθη τοῦ πρεσβυτερίου κατὰ χάριν τοῦ ἐπισκόπου τοῦ ἐπιθέντος αὐτῷ χεῖρα εἰς πρεσβυτερίου κλῆρον, ὃς διακωλυόμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ κλήρου, ἀλλὰ καὶ λαϊκῶν πολλῶν, ἐπεὶ μὴ ἐξὸν ἦν τὸν ἐπὶ κλίνῃ διὰ νόσον περιχυθέντα, ὡσπερ καὶ οὗτος, εἰς κλῆρόν τινα γενέσθαι, ἠξίωσε συγχωρηθῆναι αὐτὸν τοῦτον μόνον χειροτονῆσαι. Τούτοις προστίθῃσιν ὁ Κορνήλιος τὸ ἀτοπώτατον τῆς Ναυάτου ἀνευ λαβείας φάσκων· ποιήσας γὰρ τὰς προσφορὰς καὶ διανέμων ἐκάστῳ τὸ μέρος καὶ ἐπιδιδούς τούτῳ ὀμνύειν ἀντὶ τοῦ εὐλογεῖν τοὺς ταλαιπώρους ἀνθρώπους ἀναγκάζει, κατέχων ἀμφοτέροις ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λαβόντος καὶ μὴ ἀφείς ἕως ἂν ὀμνύοντες εἴπωσι ταῦτα (τοῖς γὰρ ἐκεῖνου χρῆσομαι λόγοις)· ὁμοσόν μοι κατὰ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μηδέποτε με καταλιπεῖν καὶ ἐπιστρέψαι πρὸς Κορνήλιον. καὶ ὁ ἄθλιος ἀνθρωπος οὐ πρότερον γεύεται, εἰ μὴ πρότερον ἑαυτῷ κατ' ἀράσαιτο. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λαμβάνοντα τὸν ἄρτον ἐκεῖνον τὸ ἀμήν, «οὐκ ἔτι ἐπανήξω πρὸς Κορνήλιον» λέγει. Φαβίῳ μὲν γὰρ Ἀντιοχείας ἐπισκόπῳ χωλαίνοντι περὶ Ναυάτου Κορνήλιος τὰ προτεταγμένα, καὶ ὅπως αὐτὸν οἱ πολλοὶ καταλιμπάνοντες τῇ ἐκκλησίᾳ προσέτρεχον, ἔγραφεν ἀναγκάως, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ Μωυσέως τοῦ μακαρίου μάρτυρος, ὅπως αὐτὸν ἀκοι νώνητον ἐποίησε τὸν Ναυάτον πρὸ τοῦ μαρτυρίου, καταγνοὺς αὐτοῦ τῆς θρασύτητος, ἅμα τοῖς συναποσχισταῖς αὐτοῦ πέντε πρεσβύτεροις, προσθεῖς, ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς τῶν συνελθόντων ἐν Ῥώμῃ ἐπισκόπων κατ' αὐτοῦ τὸν κατάλογον πεποιήται κατ' ὄνομα καὶ παροικίαν, τῶν τε μὴ συνελθόντων διὰ τινὰς ἀναγκαίας περιστάσεις, εὐδοκησάντων δὲ γράμ' ἡμῖν οἰκείους τῇ θεῖᾳ κατ' αὐτοῦ κρίσει. ἀκόλουθα δὲ τούτοις καὶ Διο νύσιος ὁ μέγας Ἀλεξανδρείας τούτῳ ταῦτῳ Φαβίῳ περὶ μετανοίας ἐπιστέλλων, μνήμης ὁμοῦ καὶ θαύματος ἄξιόν τι προστίθῃσι, μετὰ τὴν τῶν ἑναγχοῦς ἐπ' Ἀλεξανδρείας μαρτυρησάντων καὶ τὴν λοιπὴν ἱστορίαν αὐτῷ διεξιῶν. 457 Ἐκ τῆς Διονυσίου πρὸς Φάβιον ἐπιστολῆς κατὰ Ναυάτου Ἔν δέ σοι τοῦτο παράδειγμα παρ' ἡμῖν συμβεβηκὸς ἐκθήσομαι· Σαρα πίων τις ἦν παρ' ἡμῖν πιστὸς γέρον, ἄμεμπτος μὲν τὸν πολὺν διαβιώσας χρόνον, ἐν δὲ τῷ πειρασμῷ πεσών. οὗτος πολλάκις ἐδεῖτο καὶ οὐδεὶς προσ εἶχεν αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐτεθύκει. ἐν νόσῳ δὲ γενόμενος τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἄφωνος καὶ ἀναίσθητος διετέλεσε. βραχὺ δὲ ἀνασφήλας τῇ τετάρτῃ προσ ἐκαλέσατο τὸν θυγατριδοῦν καὶ «μέχρι τίνος, φησίν, ὦ τέκνον, μὲ κατέχετε; δέομαι σπεύσατε καὶ με θᾶττον ἀπολύσατε, τῶν πρεσβυτέρων μοί τινα κάλεσον.» καὶ ταῦτα εἰπὼν πάλιν ἦν ἄφωνος. ἔδραμεν ὁ παῖς ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον· νύξ δὲ ἦν κάκεῖνος ἡσθένει. ἀφικνεῖσθαι μὲν οὖν οὐκ ἠδυνήθη, ἐντολῆς δὲ ὑπ' ἐμοῦ δεδομένης τοὺς ἀπαλλαττομένους τοῦ βίου, εἰ δέοιντο, καὶ μάλιστα εἰ καὶ πρότερον ἰκετεύσαντες τύχοιεν, ἀφίεσθαι, ἴν' εὐέλπιδες ἀπαλλάττωνται, βραχὺ τῆς εὐχαριστίας ἔδωκε τῷ παιδαρίῳ, ἀποβρέξαι κελεύσας καὶ τῷ πρεσβύτῃ κατὰ τοῦ στόματος ἐπιστάξαι. ἐπανῆκεν ὁ παῖς φέρων, ἐγγύς τε γενομένῳ τῷ παιδί πρὶν τοῦ εἰσελθεῖν ἀνενέγκας πάλιν ὁ Σαραπίων «ἦκες, ἔφη, τέκνον; καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐλθεῖν οὐκ ἠδυνήθη, σὺ δὲ ποίησον ταχέως τὸ προσταχθέν, καὶ ἀπαλλάττομαι.» ἀπέβρεξεν ὁ παῖς καὶ ἅμα ἐνέχεε τῷ στόματι, καὶ μικρὸν ἐκεῖνος καταβροχθίσας εὐθέως

ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα. ἄρ' οὐκ ἐναργῶς διετηρήθη καὶ παρέ μινεν, ἕως λυθῆ καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξαλειφθείσης ἐπὶ πολλοῖς οἷς ἔπραξε καλοῖς ὁμολογηθῆναι δυναθῆ; Ἐπέστειλε δὲ αὐτῷ Ναυατιανῷ πρὸς λέξιν ὧδέ πως· Διονύσιος Ναυατιανῷ ἀδελφῷ χαίρειν. εἰ ἄκων, ὡς φῆς, ἤχθης, δείξεις, ἐὰν ἀναχωρήσης ἐκόν. ἔδει μὲν γὰρ καὶ πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ διακόψαι τὴν ἐκ κλησίαν τοῦ θεοῦ· καὶ ἦν οὐκ ἀδοξοτέρα τῆς ἔνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατρῆσαι γενομένης ἢ ἔνεκεν τοῦ μὴ σχίσαι μαρτυρία· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ μεῖζων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ μιᾶς τις τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ ὅλης τῆς ἐκκλησίας μαρτυρεῖ. καὶ νῦν δὲ εἰ πείσαις ἢ βιάσαιο τοὺς ἀδελφούς εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν, μεῖζον ἔσται σοι τοῦ σφάλματος τὸ κατόρθωμα, καὶ τὸ μὲν οὐ λογισθήσεται, τὸ δὲ ἐπαινεθήσεται. εἰ δὲ ἀπειθούντων ἀδυνατοίης, 458 σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν. ἐρρῶσθαί σε ἐχόμενον τῆς εἰρήνης ἐν κυρίῳ εὐχομαι. θαυμασίως διὰ βραχέων μὲν λόγων, συνεκτικωτάτων δὲ ἐννοιῶν ὁ θεῖος Διονύσιος πᾶσαν πανουργίαν ἀπέκλεισε τῷ Ναυάτῳ, πρόφασιν αἰτιωμένῳ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἔνστασιν καὶ οὐ τὴν ἰδίαν θρασύτητα τῆς κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίας ἀπόσχισιν. ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' Αἴγυπτον ὁ αὐτὸς ἱερώτατος γράφει Διονύσιος περὶ μετανοίας καὶ τῆς τῶν ἐν τῷ διωγμῷ παραπεσόντων ἀποδοχῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφήν, τὰς τῶν παραπτωμάτων τάξεις ἄριστα διεξελθόντων, καὶ πρὸς Κόλωνα τῆς Ἐρημουπολιτῶν πόλεως ἐπίσκοπον ἐξαίρετον περὶ μετανοίας γραφὴν πεποίηται, καὶ ἄλλην ἐπιστρεπτικὴν πρὸς Ἀλεξανδρέας καὶ ἑτέραν περὶ μαρτυρίου πρὸς Ὠριγένην, ὡς φησιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Λαοδικεῦσι Θεηλυμίδρους ἐπίσκοποῦντος αὐτῶν, Ἀρμενίοις τε Μερουζάνους προεστῶτος αὐτῶν ἐπίσκοπου. ἐπειδὴ δὲ Ἐλενος Ταρσοῦ Κιλικίας ἐπίσκοπος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Φιρμιλιανός τε Καππαδοκίας καὶ Θεόκτιστος Παλαιστίνης ἐπίσκοποι γράμμασι Διονύσιον τοῦτον ἐδυσώπουν συνελθεῖν αὐτοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ διασκεψόμενον σὺν αὐτοῖς τὰ περὶ Ναυάτου, Φαβίου ἐπίσκοπου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων τινῶν ὑποκατακλινομένων τῷ σχίσματι, δεξάμενος παρὰ Κορνηλίου ἐπίσκοπου Ῥώμης τὴν κατὰ Ναυάτου ἐπιστολὴν, ἀντιγράφει αὐτῷ δηλῶν καὶ τὰς παρακλήσεις τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. ἀλλ' ἐν τούτοις Φαβίου κοιμηθέντος Δημητρίανος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καθίσταται. Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλαις διαφόροις ἐπιστολαῖς καὶ λόγοις ἱεροῖς σπουδαίως τὴν Ῥωμαίων μάλιστα ἐκκλησίαν συνιστᾶν ὑπὸ Ναυάτου ταραττομένην ἠγωνίζετο, τὸν περὶ μετανοίας πρεσβύτων ἀπανταχοῦ καὶ ὁμονοίας λόγον, ἐν οἷς καὶ διακονικὴν ἐπιστολὴν περὶ εἰρήνης δι' Ἰπολύτου γράφει Ῥωμαίοις, καὶ ἄλλην περὶ μετανοίας, τοῖς τε συμπεριφερομένοις ὁμολογηταῖς τῆ τοῦ Ναυάτου πλάνῃ ἰδίαν, καὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῶν ὁμολογητῶν ἀποστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τῆ ἐκκλησίᾳ ἐνωθεῖσι.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΜΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σμς Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Γάλλος καὶ Βουλουσιανός. Ῥωμαίων κβ' ἐπίσκοπος Κορνήλιος ἔτη γ'. Ῥωμαίων κγ' ἐπίσκοπος Λούκιος ἔτη β'. 459 Ναυάτος αἰρεσιάρχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἐγνωρίζετο. Ἀντιοχείας ιγ' ἐπίσκοπος Φαβιανός ἔτη θ'. Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'. Ἱεροσολύμων λζ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'. Σκύθαι περαιωθέντες οἱ λεγόμενοι Γότθοι τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἐπὶ Δεκίου πλεῖστοι τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο. οὗτοι τοὺς Μυσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον· Δέκιος δὲ ἐπελθὼν αὐτοῖς, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυρίους κτεῖνας ἐλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν Φιλιππόπολιν ἀπολέσαι ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν καὶ Θρακὰς πολὺς ἀναιρεθῆναι. ἐπανιοῦσι δὲ Σκύθαι ἐπὶ τὰ σφέτερα ὁ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθέμενος ἀναιρεῖται ἐν Ἀβρύτῳ, τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὺν τῷ παιδί λῖαν οἰκτρῶς ὁ θεομάχος, οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστων αἰχμαλώτων καὶ λαφύρων ἐπανέρχονται. καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλέα πάλαι τινὰ γενόμενον ὕπατον Γάλλον

ἀναγορεύουσιν ἅμα Βουλουσιανῶ τῷ Δεκίου παιδί· οἱ καὶ βασιλεύουσι κατὰ Δέξιππον μῆνας ιη΄, πράξαντες οὐδὲν ἀξιόλογον, κατὰ δὲ ἄλλους τινὰς ἔτη γ΄, καὶ καθ' ἑτέρους ἔτη β΄. ἐσφάγη σάν τε προδοθέντες ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐν ἀγορᾷ Φλαμενίου τῆς αὐτῆς κακοτροπίας ἐχόμενοι τῷ Δεκίῳ, ὡς πού φησιν ὁ μακάριος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Διονύσιος Ἑρμάμμωνι γράφων περὶ τοῦ Γάλλου· ἄλλ' οὐδὲ ἐκεῖ νος ἔγνω τὸ Δεκίου κακὸν οὐδὲ προσεκόπησε τί ποτε ἐκεῖνος ἔσφηλεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ γενόμενον ἔπταισε λίθον· ὃς εὐφραينوμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας καὶ κατὰ νοῦν χωρούντων τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς ἱεροὺς ἄνδρας τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ καὶ τῆς ὑγείας πρεσβεύοντας πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν ἤλασεν. οὐκοῦν σὺν ἐκείνοις ἐδίωξε καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ προσευχάς. Τούτοις τοῖς χρόνοις ὁ μέγας καὶ θαυματουργὸς Γρηγόριος ἐν τελειότητι τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας διέλαμπεν, οὗ μνήμη ἀρμόζουσαν ὁ Καὶ σαρείος Εὐσέβιος οὐκ οἶδα τίνας ἔνεκα, καίπερ Ὀριγένους τοῦ δυσσεβοῦς 460 ἀλόγοις ἐνδιατρίψας ἐγκωμίαις, οὐ πεποιήται, τοῦ καθ' ὅλης τῆς οἴκου μένης ἐξηχομένου θεοῖς τε λόγοις καὶ τέρασιν ἐξαστράπτοντος, ὡς καὶ αὐτοῖς δαίμοσι προστάττειν οἶά τισιν ἀνδραπόδοις διὰ πολλὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν καὶ βίου καὶ λόγου καθαρότητα. νομίζω δὲ τὸν Εὐσέβιον τὸ τῆς θείας ἀρετῆς τοῦ θαυματουργοῦ καὶ θεοφόρου Γρηγορίου μέγεθος σιωπῆσαι διὰ τὸ πανταχοῦ τῶν δογμάτων ἀκέραιον καὶ ἀλλότριον τῶν Ὀριγένους ληρημάτων καὶ τῶν Ἀρείου βλασφημιῶν, οἷς Εὐσέβιος ἐλελώθητο. Ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος καὶ τὸ Κυπριανοῦ τοῦ μεγάλου Καρθαγένης τῆς κατὰ Λιβύην ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος σεσίγηκε μαρτύριον, κατὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανὸν εἰσάγων αὐτὸν περιεῖναι τῷ βίῳ καὶ τὴν ἐν Καρθαγένῃ σὺν ὁδῶν συστησάμενον κατὰ τῶν μὴ δεχομένων τινὰς τῶν ἐξ αἱρέσεων ἀνα βαπτίζεσθαι, παλαιοῦ, φησίν, ἔθους κεκρατηκότος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μόνῃ τῇ διὰ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει τούτους καθαίρειν καὶ εὐχῆ. ὁ δὲ γε θεολογικώτατος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν λόγῳ κατὰ Δεκίον φησιν αὐτὸν τελειωθῆναι. Κατὰ τὸν Γάλλου χρόνον ἑβδομηκοστὸν ἄγοντα ἔτος λέγει τεθνάναι τὸν Ὀριγένην Εὐσέβιος, προσθετικῶτα δηλονότι τὸν ψυχικὸν θάνατον τοῖς τῆς ἀσεβείας δόγμασι. Πρῶτον Κυπριανῶ δογματίσαντι διὰ λουτροῦ τινὰς τῶν ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας ἀποκαθαίρεσθαι Στέφανος μετὰ Λούκιον τὸν Ῥωμαίων διέπων θρόνον ἀντέπεσεν ὡς νεώτερόν τι παρὰ τὴν κρατήσασαν καινοτομοῦντι συνήθειαν. Στεφάνῳ τούτῳ Ῥώμης ἐπισκόπῳ τὴν πρώτην περὶ βαπτίσματος ὁ μέγας ἐπιστέλλει Διονύσιος, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ κατὰ Κυπριανὸν δόγματος παραινεῖ πλεῖστα γράφων, τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν εἰρηνευουσῶν ἐκ τῆς Ναυάτου δυσχερείας καὶ αὐτὸν εἰρηνεύειν, οὕτως γράφων ἐξῆς· 461 Ἐκ τῆς Διονυσίου ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος πρὸς Στέφανον ἐπίσκοπον Ῥώμης παραινετική Ἰσθι νῦν ἀδελφεὲ ὅτι ἡνῶνται πᾶσαι αἱ πρότερον διεσχισμέναι κατὰ τε τὴν ἀνατολὴν ἐκκλησίαι καὶ ἔτι προσωτέρω, καὶ πάντες εἰσὶν ὁμόφρονες οἱ πανταχοῦ προεστῶτες, χαίροντες καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῇ παρὰ προσδοκίαν εἰρήνῃ γενομένῃ, Δημητριανὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ, Θεόκτιστος ἐν Καίσαρειᾳ, Μαζαβάνης ἐν Αἰλίᾳ, Μαρίνος ἐν Τύρῳ κοιμηθέντος Ἀλεξάνδρου, Ἡλιόδωρος ἐν Λαοδικείᾳ ἀναπαυσαμένου Θηλυμίδρους, Ἐλενος ἐν Ταρσῶ καὶ πᾶσαι αἱ τῆς Κιλικίας ἐκκλησίαι, Φιρμιλιανὸς καὶ πᾶσα Καππαδοκία· τοὺς γὰρ περιφανεστέρους μόνους τῶν ἐπισκόπων ὠνόμασα, ἵνα μήτε μήκος τῇ ἐπιστολῇ μήτε βάρος ἄψω τῷ λόγῳ. αἱ μέντοι Συρία ὄλαι καὶ ἡ Ἀραβία οἷς ἐπαρκεῖτε ἐκάστοτε καὶ οἷς ἐπεστείλατε ἢ τε Μεσοποταμία Πόντος τε καὶ Βιθυνία καὶ συνελόντι εἰπεῖν ἀγαλλιώνται πᾶσαι πανταχοῦ τῇ ὁμονοίᾳ καὶ φιλαδελφίᾳ δοξάζοντες τὸν θεόν. ταῦτα μὲν ὁ Διονύσιος δυσὶν ἔτεσι προστάντι Στεφάνῳ τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ τελευτήσαντι γράφει καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια κατευνάζων πρὸς εἰρήνην. Ἐύστῳ δὲ μετὰ Στέφανον τὸν θρόνον

διαδεξαμένω δευτέραν ἐπιστολὴν ὁ αὐτὸς Διονύσιος γράφει, ἐν ἧ τὴν γνώμην Στεφάνου καὶ τὴν τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς αὐτοῦ Στεφάνου γνώμης ἐπίκρισιν δηλοῖ λέγων· Τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Εὐστόν δευτέρας ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος Ἐπεστάλκει μὲν οὖν πρότερον καὶ περὶ Ἑλένου καὶ περὶ Φιρμιλιανοῦ καὶ πάντων τῶν τε ἀπὸ Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας καὶ δηλονότι Γαλατίας καὶ πάντων τῶν ἐξῆς ὁμορούντων, ὡς οὐδὲ ἐκείνοις κοινωνήσων διὰ τὴν αὐτὴν ταύτην αἰτίαν, ἐπειδὴ τοὺς αἰρετικούς, φησὶν, ἀναβαπτίζουσι. καὶ σκόπει τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. ὄντως γὰρ δόγματα περὶ τούτου γέγονεν ἐν 462 ταῖς μεγίσταις τῶν ἐπισκόπων συνόδοις, ὡς πυνθάνομαι, ὥστε τοὺς προσιόντας ἐξ αἰρέσεων προκατηχηθέντας εἶτα ἀπολούεσθαι καὶ ἀνακαθαίρεσθαι τὸν τῆς παλαιᾶς καὶ ἀκαθάρτου ζύμης ῥύπον. καὶ περὶ τοῦ Ναυάτου πάντων δεόμενος ἐπέστειλα. καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς δὲ ἡμῶν καὶ συμπρεσβυτέροις Διονυσίῳ καὶ Φιλήμονι, συμψήφοις πρότερον Στε φάνω γενομένοις καὶ περὶ τῶν αὐτῶν μοι γράφουσι, πρότερον μὲν ὀλίγα, καὶ νῦν δὲ διὰ πλειόνων ἐπέστειλα. τούτοις ἐπάγει καὶ περὶ τῶν κατὰ Σα βέλλιον τὸν κατὰ Λιβύην αἰρετικὸν ταῦτα· περὶ γὰρ τοῦ νῦν κινήθεντος ἐν τῇ Πτολεμαΐδι τῆς Πενταπόλεως δόγματος ὄντος ἀσεβοῦς καὶ βλασφημίας πολλὴν ἔχοντος περὶ τε τοῦ παντοκράτορος θεοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπιστίαν τε πολλὴν περὶ τοῦ μονογενοῦς παιδὸς αὐτοῦ καὶ πρωτοτόκου πάσης κτίσεως τοῦ ἐνανθρωπήσαντος λόγου, εἰς ἀναισθησίαν δὲ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐλθόντων ἐκατέρωθεν πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν διαλεζομένων ἐπέστειλά τινα, ὡς ἡδυνήθην παρασχόντος τοῦ θεοῦ διδασκαλικώτερον ὑψηγόμενος, ὧν τὰ ἀντίγραφα ἔπεμψά σοι. ταῦτα ἐν τῷ δευτέρῳ διεξεληθὼν περὶ βαπτίσματος λόγῳ πρὸς Εὐστόν ὁ θεῖος Διονύσιος θαυμαστήν τινα θεοπτίαν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ βαπτίσματος διέξεισι, πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης γράφων· Ἐκ τοῦ πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης γ' λόγου περὶ βαπτίσματος Διονυσίου Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ὀράσεως Ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς συντάγμασι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῶν αἰρετικῶν ἐνέτυχον, χραίνων μὲν μου πρὸς ὀλίγον τὴν ψυχὴν ταῖς παμμυαρίαις αὐτῶν ἐν θυμῆσειν, ὄνησιν δὲ ταύτην ἀπ' αὐτῶν λαμβάνων, τοῦ ἐξελέγχειν αὐτοὺς παρ' ἐμαυτῷ καὶ πολλῷ πλέον βδελύττεσθαι. καὶ δὴ τινος ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου ἀπείργοντος καὶ δεδιττομένου συμφύρεσθαι τῷ τῆς πονηρίας αὐτῶν βορβόρῳ (λυμανεῖται γὰρ τὴν ψυχὴν τὴν ἐμαυτοῦ) καὶ ἀληθῆ λέγοντος ὡς ἠσθόμην, ὄραμα θεόπεμπτον προσελθὼν ἐπέρωσέ με, καὶ λόγος πρὸς με γενόμενος προσέταξε διαρρήδη λέγων· πᾶσιν ἐν 463 τύγχανε οἷς ἂν εἰς χειρας λάβοις· διευθύνειν γὰρ ἕκαστα καὶ δοκιμάζειν ἱκανὸς εἶ καὶ σοὶ γέγονε τοῦτο ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς πίστεως αἴτιον. ἀπεδεξάμην τὸ ὄραμα, ὡς ἀποστολικῆ φωνῆ συντρέχον τῇ λεγούσῃ πρὸς τοὺς δυνατωτέρους· γίνεσθε δόκιμοι τραπεζῖται. πρὸς τοῦτοις εἰπὼν περὶ πασῶν αἰρέσεων ἐπάγει· τοῦτον ἐγὼ τὸν κανόνα καὶ τὸν τύπον παρὰ τοῦ μακαρίου πάπα ἡμῶν Ἡρακλᾶ παρέλαβον. τοὺς γὰρ προσιόντας ἀπὸ τῶν αἰρέσεων καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποστάντας, μᾶλλον δὲ οὐδ' ἀποστάντας, ἀλλὰ συνάγεσθαι μὲν δοκοῦντας, καταμηνυθέντας δὲ ὡς προσφοιτῶντάς τινα τῶν ἑτεροδιδασκαλούντων, ἀπελάσας τῆς ἐκκλησίας, δεομένους οὐ προσήκατο, ἕως δημοσίᾳ πάντα ὅσα ἀκηκόασι παρὰ τοῖς ἀντιθεμένοις ἐξέφρασαν, καὶ τότε συνήγαγεν αὐτούς, οὐ δεηθεὶς ἑτέρου βαπτίσματος ἐπ' αὐτῶν· τοῦ γὰρ ἁγίου πρότερον παρ' αὐτοῦ τετυχήκεσαν. εἶτα λεπτῶς περὶ τοῦδε τοῦ δόγματος διεξεληθὼν ἐπιφέρει βεβαιῶν αὐτό· μεμάθηκα καὶ τοῦτο ὅτι μὴ νῦν οἱ ἐν Ἀφρικῇ τοῦτο μόνον παρεισηγάγον, ἀλλὰ καὶ πρὸ πολλοῦ κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ἐπισκόπους ἐν ταῖς πολυανθρωποτάταις ἐκκλησίαις καὶ ταῖς συνόδοις τῶν ἀδελφῶν, ἐν Ἰκονίῳ καὶ Συνάδοις καὶ παρὰ πολλοῖς τοῦτο ἔδοξεν, ὧν

τάς βουλὰς ἀνατρέπων εἰς ἕριν αὐτοὺς καὶ φιλονεικίαν ἐμβάλλειν οὐχ ὑπομένω· οὐ γὰρ μετακινήσεις, φησίν, ὅρια τοῦ πλησίον σου, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. ταῦτα καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ἐπιστολῇ περὶ βαπτίσματος ὁ μέγας Διονύσιος γράφει, ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ αὐτοῦ περὶ βαπτίσματος ἐπιστολῇ, ἣν Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης ἐπιστέλλει τῷ καὶ τὸν θρόνον μετὰ βραχὺ διαδεξαμένῳ ἀνδρὶ λογίῳ καὶ θαυμαστῷ, ταῦτα φησιν· Ἐκ τῆς Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου δ' ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος γραφείσης Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμῃσιν Ναυατιανῶ μὲν γὰρ εὐλόγως ἀπεχθανόμεθα διακόψαντι τὴν ἐκκλησίαν καὶ τινὰς τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀσεβείας καὶ βλασφημίας ἐκλύσαντι καὶ ταῖς περὶ τοῦ θεοῦ διδασκαλίαις ἀνοσιωτάτην ἐπικλύσαντι καὶ τῷ τὸν κύριον 464 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἀνηλεῆ συκοφαντοῦντι, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὸ λουτρὸν ἀθετοῦντι τὸ ἅγιον καὶ τὴν τε πρὸ αὐτοῦ πίστιν καὶ ὁμολογίαν ἀνατρέποντι, τό τε πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξ αὐτῶν, εἰ καὶ τις ἦν ἐλπίς τοῦ παραμεῖναι ἢ καὶ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτούς, παντελῶς φυγαδεύονται. Καὶ ἡ πέμπτη δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Εὐστόν ἐγγράπτο, ἐν ἣ πολλὰ κατὰ τῶν αἰρετικῶν εἰπὼν τοιοῦτόν τι κατ' αὐτὸν γεγονὸς ἐκτίθεται λέγων· καὶ γὰρ ὄντως, ἀδελφέ, καὶ συμβουλῆς δέομαι καὶ γινῶσιν αἰτῶν παρὰ σοῦ, τοιοῦτου τινός μοι προσελθόντος πράγματος, δεδιὼς μὴ παρασφάλλομαι. τῶν γὰρ συναγομένων ἀδελφῶν πιστὸς νομιζόμενος ἀρχαῖος καὶ πρὸ τῆς ἐμῆς χειροτονίας, οἶμαι δὲ καὶ τῆς τοῦ μακαρίου Ἡρακλᾶ καταστάσεως τῆς συναγωγῆς ὑπόγονον βαπτιζόμενος περιτυχὼν καὶ τῶν ἐπερωτήσεων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἐπακούσας, προσῆλθέ μοι κλαίων καὶ καταθρηνῶν ἑαυτὸν καὶ πίπτων πρὸ ποδῶν μου, ἐξομολογούμενος μὲν καὶ ἐξομνύμενος τὸ βάπτισμα, ὃ παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς βεβάπτισται, μὴ τοιοῦτον εἶναι, μηδὲ ὅλως ἔχειν τι ἐπᾶραι τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἀνόμων ἐκείνων ῥημάτων καὶ πραγμάτων ὀρμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο δεόμενος τῆς εἰλικρινεστάτης ταύτης καθάρσεως καὶ παραδοχῆς καὶ χάριτος τυχεῖν· ὅπερ ἐγὼ μὲν οὐκ ἐτόλμησα ποιῆσαι, φήσας αὐταρκῆ τὴν πολυχρόνιον αὐτῷ κοινωνίαν εἰς τοῦτο γεγονέναι. εὐχαριστίας γὰρ ὑπακούσαντα καὶ συνεπιφθεγξάμενον τὸ ἀμὴν καὶ τραπέζῃ παραστάντα καὶ χεῖρας εἰς ὑποδοχὴν τῆς ἀγίας τροφῆς ἐκτείναντα καὶ ταύτην καταδεξάμενον καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετασχόντα ἰκανὸν χρόνον οὐκ ἂν ἐξ ὑπαρχῆς ἀνασκευάζειν ἐπιτολμήσαιμι· θαρσεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ μετὰ βεβαίας πίστεως καὶ ἀγαθῆς ἐλπίδος τῇ μετοχῇ τῶν ἀγίων προσιέναι. ὁ δὲ οὔτε πενθῶν παύεται πέφρικέ τε τῇ τραπέζῃ προσιέναι καὶ μόλις παρακαλούμενος συνεστάναι ταῖς προσευχαῖς ἀνέχεται. ἐπὶ ταῖς προειρημέναις φέρεται τις καὶ ἄλλη τοῦ αὐτοῦ περὶ βαπτίσματος ἐπιστολή, ἐξ αὐτοῦ καὶ ἥς ἠγεῖτο παροικίας Εὐστῶ καὶ τῇ κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίᾳ προσπεφωνημένῃ, ἐν ἣ διακρίματα μακρᾶς 465 ἀποδείξεως τὸν περὶ τοῦ ὑποκειμένου ζητήματος παρατείνει λόγον. καὶ ἄλλη δὲ τις αὐτοῦ μετὰ ταῦτα φέρεται πρὸς τὸν κατὰ Ῥώμην Διονύσιον ἢ περὶ Λουκιανοῦ. καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΜΗ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σμῆ Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς ἔτη ιε'. Περσῶν γ' ἐβασίλευσεν Ὀρμίσδας ἔτος ἔν. Περσῶν δ' ἐβασίλευσεν Οὐαραράνης ἔτη γ'. Ῥώμης κδ' ἐπίσκοπος Στέφανος ἔτη β'. Ῥώμης κε' ἐπίσκοπος Εὐστός ἔτη θ'. Ῥώμης κς' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη η'. Ἀντιοχείας ιδ' ἐπίσκοπος Δημητριανὸς ἔτη δ'. Ἀντιοχείας ιε' ἐπίσκοπος Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ἔτη η'. Οὗτος ἐξώσθη θεία ψήφω καὶ κρίσει πατέρων ἀγίων τὴν Ἀρτέμωνος ἀνανεωσάμενος αἴρεσιν. Ἀντιοχείας ις' ἐπίσκοπος Δομνῖνος ἔτη γ'. Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'. Ἀλεξανδρείας ιε' ἐπίσκοπος Μάξιμος

ἔτη η'. Ἱεροσολύμων λζ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'. Μετὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανὸν τὸν Δεκίου παῖδα διαδέχεται τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν κατὰ μὲν τοὺς πλείστους Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς παῖς αὐτοῦ. τούτων ἀναιρεθέντων προδοσίᾳ καὶ τῆς οἰκείας δυνάμεως, ὡς προεῖρηται, κρατοῦσι τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἔτη ιε', κατὰ δὲ τινὰς Αἰμιλιανὸς τριετὴ προΐσταται χρόνον, καὶ τούτου κατὰ γνώμην ἀναιρεθέντος Οὐαλεριανοῦ ὁ αὐτὸς Οὐαλεριανὸς Ῥωμαίων βασιλεὺς ἀνεδείχθη. 466 Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ δὲ καὶ Γαλιηνοῦ πάλιν οἱ Σκύθαι διαβάντες τὸν Ἰστρον ποταμὸν τὴν τε Θράκην ἐδήλωσαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρησαν τὴν Ἰλλυρίδα πόλιν, οὐδὲν ἄριστον ἐπ' αὐτῇ δράσαντες τῇ τῶν φυλάκων ἀνδρείᾳ. διὰ τοῦτο ταραχθέντες Ἕλληνες τὰς Θερμοπύλας ἐφρούρησαν τό τε τεῖχος Ἀθηναῖοι ἀνωκοδόμησαν καθαιρεθὲν ἀπὸ τῶν Σύλλου χρόνων, Πελοποννήσιοι δὲ ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὸν Ἰσθμὸν διετείχισαν, οἱ δὲ Σκύθαι μετὰ πολλῶν λαφύρων εἰς τὰ ἴδια ἦλθον. Ἐπὶ τούτοις καὶ Σαπώρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καταδραμὼν Συρίαν ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν καὶ πᾶσαν Καππαδοκίαν ἐδήλωσε. τοῦ δὲ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ λιμώξαντος ἐν Ἐδέσῃ καὶ διὰ τοῦτο ταραχθέντος Οὐαλεριανὸς πτοηθεὶς καὶ σχηματισάμενος ἐπὶ δευτέραν ἰέναι μάχην ἑαυτὸν προὔδωκε τῷ Περσῶν βασιλεῖ Σαπώρη, συνθέμενος καὶ τὴν τοῦ πλήθους προδοσίαν· ἦν αἰσθόμενοι Ῥωμαῖοι μόλις διέφυγον ὀλίγων ἀναιρεθέντων. οὗς κατὰ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Σαπώρης τὴν τε μεγάλην Ἀντιόχειαν αἰρεῖ καὶ τὴν Κιλίκων Ταρσὸν καὶ τὴν Καππαδόκων Καισάρειαν. τότε Πέρσαι διασπαρέντες ὑπὸ πλεονεξίας ἄλλοι ἀλλαχοῦ καὶ τὴν πρὸς θάλασσαν Πομπηιοῦπολιν αἰρεῖν μέλλοντες, Λυκαονίαν τε πορθοῦντες, ἀναιροῦνται πλεῖστοι, Βαλλίστου τούτοις ἐπελθόντος ἀδοκῆτως ναυσὶ μετὰ δυνάμεως τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, ὃν φυγόντες προεστήσαντο ἑαυτοῖς. οὗτος καὶ τὰς Σαπώρου παλλακίδας σὺν πολλῷ πλούτῳ λαβὼν εἰς Σεβαστήν καὶ Κώρυκον μετέστη σὺν τῷ στόλῳ, ἔνθα τρισχιλίους Περσῶν ἀνεΐλε. τοῦ τοις Σαπώρης περιαλγήσας μετὰ σπουδῆς ἀναστρέφει καὶ φόβου· καὶ Οὐαλεριανὸς μένει παρὰ Πέρσαις ἕως τέλους ζωῆς. Ὡδέναθος δὲ Παλμυρηνὸς ἀνὴρ στρατηγικὸς συμμαχῶν Ῥωμαίοις πολλοὺς διέφθειρε Περσῶν ἀναστρέφοντας κατὰ τὴν Εὐφρατησίαν ἐπιθέμενος χώραν· ὃς καὶ στρατηγὸς τῆς ἐώας ὑπὸ Γαλιηνοῦ διὰ τοῦτο τετίμηται, διαφθείρας καὶ τινὰς 467 τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ Ῥωμαίων κατὰ Φοινίκην. τότε πάλιν οἱ Σκύθαι καὶ Γότθοι λεγόμενοι ἐπιχωρίως διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἔλθόντες εἰς Βιθυνίαν καὶ πᾶσαν Ἀσίαν καὶ Λυδίαν χωρήσαντες τὴν τε Νικομήδειαν Βιθυνίας πόλιν μεγάλην ἔλαβον καὶ τὰς Ἰωνίδας πόλεις διέφθειραν, τὰς μὲν ἀτειχίστους, τὰς δὲ μερικῶς ὀχυρωθείσας καταλαβόντες· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Φρυγίας ἤψαντο, Τροίαν πορθήσαντες, Καππαδοκίαν καὶ Γαλατίαν. ἀλλὰ πάλιν Ὡδέναθος κατὰ Περσῶν ἀριστεύσας καὶ Κτησιφῶντα πολιορκία παραστησάμενος, ἀκούσας τὰς συμφορὰς τῆς Ἀσίας σπουδαίως ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Ἡράκλειαν ἔρχεται διὰ Καππαδοκίας σὺν ταῖς δυνάμεσιν τοὺς Σκύθας καταληψόμενος. καὶ ὁ μὲν αὐτόθι δολοφονεῖται πρὸς τινος Ὡδενάθου τοῦνομα καὶ αὐτοῦ, οἱ δὲ Σκύθαι πρὶν αὐτὸν ἔλθειν ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια διὰ τοῦ αὐτοῦ Πόντου. καὶ διαφθείρουσιν Ὡδέναθον τὸν Ὡδενάθου φονευτὴν οἱ τούτου δορυφόροι, Ζηνοβία δὲ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐώας ἐχειρίζουσι. Τότε καὶ Αἴλουροι πεντακοσίαις ναυσὶ διὰ τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐπὶ τὸν Πόντον διαπλεύσαντες τὸ Βυζάντιον καὶ Χρυσόπολιν κατέλαβον. ἔνθα συμβαλόντες μάχην καὶ μικρὸν ὑποστρέψαντες πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου τὸ λεγόμενον ἱερόν, τῇ ἐξῆς αἰσίῳ καταπλεύσαντες πνεύματι τὸν πορθμὸν Κυζίκου μὲν πρῶτον μεγίστης πόλεως Βιθυνίας προσάγουσιν, εἶτα καὶ τὰς νήσους Λῆμνον καὶ Σκῦρον δηοῦσι, καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν φθάσαντες ἐμπιπρῶσι τὰς Ἀθήνας Κόρινθόν τε καὶ Σπάρτην καὶ τὸ Ἄργος καὶ τὴν ὅλην Ἀχαΐαν κατέδραμον, ἕως Ἀθηναῖοι κατὰ τινὰς

στενάς δυσχωρίας ἐνεδρεύσαντες αὐτοὺς πλείστους ἀνεῖλον, συνδραμόντος καὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως καὶ τρισχιλίους ἀνελόντος παρὰ τὸν Νέσσον. τότε Ναυλοβάτος ὁ τῶν Αἰλούρων ἡγούμενος Γαλιηνῶ τῷ βασιλεῖ δὸς ἑαυτὸν ἔκδοτον ὑπατικῆς ἡξιώθη τιμῆς παρ' αὐτοῦ. Αὐρίολος δέ τις Ῥωμαίων στρατηγὸς Κελτικὸς τὸν Γαλιηνὸν δολοφονεῖ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Οὐάλε ριανοῦ καὶ Γαλιηνοῦ τῶν βασιλέων. Ἄξιον δὲ καὶ Διονυσίου τοῦ μεγάλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας παραθέσθαι τὰς χρήσεις περὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων καὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς διωγμοῦ καὶ τῆς οἰκείας ἐν Χριστῷ σπουδῆς καὶ ὁμολογίας. 468 Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Ἑρμάμμωνα ἐπιστολῆς καὶ τῷ Ἰωάννῃ δὲ ἀποκαλύπτεται περὶ τούτων· ἐδόθη γὰρ αὐτῷ, φησί, στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλάσφημα, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ μῆνες τεσσαράκοντα δύο. ἀμφοτέρω δέ ἐστιν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ θαυμάσαι, καὶ τούτων μάλιστα τὰ πρὸ αὐτοῦ ὡς οὕτως ἔσχε, συννοεῖν ὡς μὲν ἦπιος καὶ φιλόφρων ἦν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ. οὐδὲ γὰρ ἄλλος τις οὕτω τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εὐμενῶς καὶ δεξιῶς πρὸς αὐτοὺς διετέθη, οὐδ' οἱ λεχθέντες ἀναφανδὸν Χριστιανοὶ γεγονέναι ὡς ἐκείνοι. οἰκειότατα ἐξ ἀρχῆς καὶ προσφιλέστατα φανερώς ἦν αὐτοὺς ὑποδεχόμενος καὶ πᾶς τε ὁ οἶκος αὐτοῦ θεοσεβῶν πεπλήρωτο καὶ ἦν ἐκκλησία θεοῦ. ἀποσκευάσασθαι δὲ παρέπεισεν αὐτὸν ὁ διδάσκαλος καὶ τῶν ἀπ' Αἰγύπτου μάγων ὁ ἀρχισυνάγωγος, τοὺς μὲν καθαρὸς καὶ ὁσίους ἄνδρας κτείνυσθαι κελεύων ὡς ἀντιπάλους καὶ κωλυτὰς τῶν παμμιάρων καὶ βδελυκτῶν ἐπασιδῶν ὑπάρχοντας (καὶ γὰρ εἰσι καὶ ἦσαν ἱκανοὶ παρόντες καὶ ὀρώμενοι καὶ μόνον ἐμπνέοντες καὶ φθειγόμενοι διασκεδάσαι τὰς τῶν ἀλιτηρίων δαιμόνων ἐπιβουλὰς), τελετὰς τε ἀνάγνους καὶ μαγανείας ἐξαγίστους καὶ ἱερουργίας ἀκαλλιερήτους ἐπιτελεῖν ὑποθέμενος, παῖδας ἀθλίους ἀποσφάττειν καὶ τέκνα δυστήνων πατέρων καταθύειν, καὶ σπλάγχνα νεογενῆ διαιρεῖν, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ κατακόπτειν καὶ καταχορδεύειν πλάσματα, ὡς ἐκ τούτων εὐδαιμονήσοντα. Τούτοις ἐπιφέρει λέγων· καλὰ γοῦν αὐτοῖς Μακρίνος τῆς ἐλπίζομένης βασιλείας προσήνεγκε χαριστήρια. πρῶτον μὲν ἐπὶ τὸν καθ' ὅλου λόγον λεγόμενος εἶναι βασιλέως, οὐδὲν εὐλογον οὐδὲ καθολικὸν ἐφρόνησεν, ἀλλ' ὑποπέπτωκεν ἀρᾶ προφητικῆ τῆ λεγούσῃ· οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. οὐ γὰρ συνῆκε τὴν καθόλου πρόνοιαν, οὐδὲ τὴν κρίσιν ὑπείδετο τοῦ πρὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι. διὸ καὶ τῆς μὲν καθολικῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ γέγονε πολέμιος, ἠλλοτρίωσε δὲ καὶ ἀπεξένωσεν ἑαυτὸν τοῦ ἐλέους τοῦ θεοῦ καὶ ὡς πορρωτάτω τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἐφυγάδευσεν, ἐν τούτῳ τὸ ἴδιον ἐπαληθεύων ὄνομα. 469 Καὶ πάλιν μεθ' ἑτερά φησιν· ὁ μὲν γὰρ Οὐαλεριανὸς εἰς ταῦτα ὑπὸ θεοῦ προαχθεὶς, εἰς ὕβρεις καὶ ὄνειδισμοὺς ἐκθοθεὶς, κατὰ τὸ ῥηθὲν πρὸς Ἡσαΐαν· καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε, καὶ γὰρ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπλέγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς. οὗτος δὲ τῆ βασιλείᾳ παρὰ τὴν ἀξίαν παραμανεὶς καὶ τὸν βασιλεῖον ὑποδῦναι κόσμον ἀδυνατῶν ἀναπήρῳ τῷ σώματι, τοὺς δύο παῖδας τὰς πατρῶας ἀναδεξαμένους ἀμαρτίας προεστήσατο. ἕναρ γῆς γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ πρόρρησις, ἦν εἶπεν ὁ θεός· ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με. τὰς γὰρ ἰδίας πονηρὰς ἐπιθυμίας ὧν εἰ τύχοι ταῖς τῶν υἱῶν κεφαλαῖς ἐπιβαλὼν εἰς ἐκείνους τὴν ἑαυτοῦ κακίαν καὶ τὸ πρὸς θεὸν μῖσος ἐξεμόρξατο. καὶ περὶ μὲν τοῦ Οὐαλεριανοῦ, οὐ μὴν δὲ καὶ Μακρίνου ταῦτα ὁ μέγας λέγει Διονύσιος.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΕΓ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σζγ' Ῥώμης κζ' ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτος ἔν. Κλαύδιος κρατήσας ἔτος ἔν. Πράττουσι δὲ καὶ ἐπὶ τούτου

δυστυχῶς Αἴλουροι πάλιν εἰσβαλόντες ναυτικῶ πλείστῳ κατὰ διαφόρους τόπους τῆς Ῥωμαίων χώρας καὶ ποτὲ μὲν ναυμαχίαις, ποτὲ δὲ καὶ χειμῶσι, ποτὲ δὲ καὶ λοιμῶ πιεσθέντες, ὕφ' οὗ κατασχεθεῖς ὁ αὐτὸς Κλαύδιος τελευτᾷ τὸν βίον. μεθ' ὃν Κεντίλιος κατέσχεν ὅλας ἡμέρας ιζ' καὶ ἀπέθανε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΞΔ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σξδ' Ῥώμης κῆ' ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ς'. Αὐρηλιανὸς τοὺς Παλμυρηνοὺς ἐχειρώσατο καὶ Γαλλίαν ὑπέταξεν, ἐφ' οὗ φασὶ Φιλόστρατον τὸν Ἀθηναῖον ἱστοριογράφον καὶ Λογγῖνον ἀκμάσαι. 470 Τότε Ζηνοβία κατὰ Ῥωμαίων ἐπαίρεται, δύναμιν ἀθροίσασα πλείστην, καὶ Αἰγύπτου κρατεῖ, Πρόβον ἀνελοῦσα τὸν ἐκεῖ τότε στρατηγοῦντα Ῥωμαίων. ταύτην τὴν ἀκοὴν Αὐρηλιανὸς οὐκ ἐνεγκὼν ἔρχεται μετὰ στρατιᾶς καὶ πλησίον Ἀντιοχείας τῆς κατὰ Συρίαν ἐν Ἰμμαις καλουμένῳ χωρίῳ τοὺς μὲν Παλμυρηνοὺς διαφθείρει, Ζηνοβίαν δὲ χειρωσάμενος εἰς Ῥώμην ἤγαγε, καὶ φιλανθρωπία χρησάμενος πολλῇ συνάπτει ταύτην ἐνδὸ ξῶς ἀνδρὶ τῶν ἐν γερουσίᾳ. Κρατεῖ δὲ καὶ Γάλλων κινήθοντων τότε. Ὁρμήσας δὲ καὶ ἐπὶ Σκύθας ὑπὸ τῆς ἰδίας στρατιᾶς ἀναιρεῖται στάσει περιπεσὼν μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ καινῷ λεγομένῳ φρουρίῳ τῶν Θρακῶν, μέλλων τινὰ κατὰ Χριστιανῶν κινεῖν διωγμὸν. Ὁ δ' αὐτὸς καὶ Ἡλίου ναὸν ἐν Ῥώμῃ κατεσκεύασε χρυσῶ καὶ λίθοις ἀξιάγαστον. Τὴν Τραϊανοῦ δὲ Δακίαν βαρβάρους ἀφείξ ἄνδρας καὶ γυναῖκας εἰς τὸ μεσαίτατον τῆς Μυσίας στήσας ἐκατέρωθεν, Δακίαν δὲ μέσην ὀνομάζεσθαι. Περσῶν ἐ' Οὐραράκης ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ'. Ῥώμης κς' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη η'. Ἀντιοχείας ις' ἐπίσκοπος Δόμνος ἔτη γ'. Ἀντιοχείας ιζ' ἐπίσκοπος Κύριλλος ἔτη ιε'. Ἀλεξανδρείας ιε' ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη η'. Ἱεροσολύμων λζ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΞΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σξε' Ῥωμαίων κθ' βασιλεὺς Αὐρηλιανὸς ὁ προγεγραμμένος ἔτη ς'. Τῷ ς' αὐτοῦ ἔτει Αὐρηλιανὸς μέλλων διωγμὸν κινεῖν κατὰ Χριστιανῶν θείῳ κεραυνῶ διακωλύεται. συσκευῆς δὲ γενομένης περὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν ἐδολοφονήθη ἐν καινῷ φρουρίῳ. 471 Μεθ' ὃν βασιλεύει Τάκτητος μῆνας ς'. Οὗ σφαγέντος ἐν Πόντῳ βασιλεύει Φιλωριανὸς ἡμέρας πη'. Οὗ σφαγέντος ἐν Ταρσῶ βασιλεύει Πρόβος ἔτη ς', μῆνας δ'. Ὁμοῦ γίνονται ἔτη ζ'. ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΟ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σο' Τῷ γ' ἔτει Πρόβου Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικεῖας ἐπίσκοπος φιλοσόφοις μαθήμασι διαπρέπων ἐγνωρίζετο. Τῷ δ' ἔτει Πρόβου ἢ τῶν μανέντων Μανιχαίων πανώλεθρος ἀπώλεια τῷ τῶν ἀνθρώπων παρεισήχθη βίῳ. Τῷ ς' ἔτει Πρόβου Σατορνῖνος στρατοπεδάρχης τὴν καινὴν Ἀντιόχειαν ἤρξατο κτίζειν, ὃς ὕστερον ἐπαναστὰς τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐσφάγη ἐν Ἀπαμείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων. Πρόβος ἐσφάγη ἐν Σερμείῳ. Ῥωμαίων βασιλεὺς λβ' Κᾶρος σὺν τοῖς παισὶ Καρίνῳ καὶ Νουμεριανῶ ἔτη β'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΟΕ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σοε' Τῷ πρώτῳ ἔτει Καρίνου ἐλθόντος Νουμεριανοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατασκοπῆσαι τὰ τῶν Χριστιανῶν μυστήρια, ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς ἐκώλυσεν αὐτὸν λέγων· οὐκ ἔξεστί σοι ἰδεῖν τὰ τῶν Χριστιανῶν μυστήρια μεμολυσμένῳ ὄντι ἐκ τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. καὶ ἀγανακτήσας Νουμεριανὸς ἐφόνευσεν αὐτόν. Ῥωμαίων κζ' ἐπίσκοπος Φίλιξ ἔτη ε'. 472 Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας μετὰ Φίλικα ἐπίσκοπος γέγονεν Εὐτυχιανὸς μῆνας η'· μεθ' ὃν Γάιος κῆ' ἐπίσκοπος ἔτη ιε'. Ἀντιοχείας ιη' ἐπίσκοπος Κύριλλος ἔτη ιε'. Ἀλεξανδρείας ιε' ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη ιη'. Ἀλεξανδρείας ις' ἐπίσκοπος Θεωνᾶς ἔτη ιθ'. Ἱεροσολύμων λη' ἐπίσκοπος Ὑμέναιος ἔτη ιβ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ΕΨΟΣ Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σος' Τὰ υπόλοιπα τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως Κάρου Τῶ β' αὐτοῦ ἔτει Κᾶρος ἀνὴρ Γαλάτης ἀνδρείος ὑπάρχων ἐχειρώσατο Σαρμάτας ἐπαναστάντας. πολεμήσας δὲ καὶ Πέρσαις παρέλαβε Κτησιφῶντα· ὃς παρὰ τῷ ποταμῷ Τίγριδι διαστρατοπεδευόμενος κεραυνοῦ κατασκήψαντος ἀθρόως ἅμα τῇ σκηνῇ διαφθείρεται. Μεθ' ὃν ὁ Νουμεριανὸς υἱὸς αὐτοῦ βασιλεύει λ' μόνας ἡμέρας. ἐπανιῶν γὰρ ἐκ Περσῶν καὶ ὀφθαλμιάσας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πενθεροῦ φονεύεται, τὴν μὲν προσηγορίαν Ἄπερος, ἐξάρχου δὲ κατὰ τὸ στρατόπεδον ὄντος καὶ βασιλεῦσαι σπουδάσαντος, πλὴν ἀλλὰ τῆς ἐλπίδος ἀποτυχόντος· ἡ στρατεία γὰρ πᾶσα Διοκλητιανὸν ἀνηγόρευσε βασιλέα συστρατευσάμενον τῷ Κάρῳ τότε καὶ πολλὴν ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενον, Δαλμάτην τὸ γένος καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς μετέχοντα, ἐν ὑπατείαις ἠξιωμένον. ἦν δὲ τότε κατὰ τὴν Ῥώμην Καρῖνος ὁ Κάρου παῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκεῖ καταλειφθεὶς, ἠνίκα ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε, χαλεπὸς τοῖς Ῥωμαίοις φανείς. Διοκλητιανὸς δὲ παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸν μὲν ὑπάρχον Ἄπερα τὸν τοῦ Νουμεριανοῦ σφάγια παραχρῆμα φονεύει, τὸν δὲ Καρῖνον ἀδίκως τῇ ἀρχῇ χρώμενον ἀναζεύξας εἰς Ῥώμην ἀναίρει, καὶ ἄριστος κατὰ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν φανείς τοῖς Ῥωμαίοις ἐβασίλευσεν κ' χρόνους. 473 Ῥώμης κη' ἐπίσκοπος Γάιος ἔτη ιε'. Ἀντιοχείας ιη' ἐπίσκοπος Κύριλλος ἔτη ιε'. Ἀλεξανδρείας ιζ' ἐπίσκοπος Θεωνᾶς ἔτη ιθ'. Ἱεροσολύμων λη' ἐπίσκοπος Ὑμέναιος ἔτη ιβ'. Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ Παύλου τοῦ Σαμοσάτων καὶ τῆς κακίας αὐτοῦ Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Δημητριοῦ κατὰ Ἀντιόχειαν τὸν βίον μεταλλάξαντος τὴν ἐπισκοπὴν Παῦλος ὁ Σαμοσάτων παραλαμβάνει. τούτου δὲ ταπεινὰ καὶ χαμαιπετῆ περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν φρονήσαντος, ὡς κοινοῦ τὴν φύσιν ἀνθρώπου γενομένου, ὁ μὲν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν Διονύσιος παρακληθεὶς, ὡς ἂν ἐπὶ τὴν σύνοδον ἀφίκοιτο, γῆρας ὁμοῦ καὶ ἀσθένειαν τοῦ σώματος αἰτιασάμενος ἀνατίθεται τὴν παρουσίαν, δι' ἐπιστολῆς τὴν αὐτοῦ γνώμην ἣν ἔχει περὶ τοῦ ζητουμένου παραστήσας. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἐκκλησιῶν ποιμένες ἄλλος ἄλλοθεν ὡς ἐπὶ λυμεῶνα τῆς Χριστοῦ ποιμένης συνήεσαν οἱ πάντες ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν σπεύδοντες. τούτων οἱ μάλιστα διέπρεπον, Φιρμιλιανὸς μὲν τῆς Καππαδοκῶν Καισαρείας ἐπίσκοπος ἦν, Γρηγόριος δὲ καὶ Ἀθηνόδωρος ἀδελφοὶ τῶν κατὰ Πόντον παροικιῶν ποιμένες, καὶ ἐπὶ τούτοις Ἐλενος τῆς ἐν Ταρσῷ παροικίας καὶ Νικομάς τῆς ἐν Ἰκονίῳ, οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας Ὑμέναιος, τῆς ὁμοῦ ταύτης Καισαρείας Μάξιμος ἔτι πρὸς τούτοις, τῶν κατὰ Βόστραν δὲ καὶ οὗτος ἀδελφῶν διαπρεπῶς ἠγεῖτο· μυρίους τε ἄλλους οὐκ ἂν ἀπορήσαι τις ἅμα πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις τῆς αὐτῆς ἔνεκεν αἰτίας ἐν τῇ προειρημένῃ πόλει συγκροτηθέντας ἀπαριθμούμενος· ἀλλὰ τούτων γε οἱ μάλιστα ἐπιφανεῖς οἶδε ἦσαν. πάντων οὖν κατὰ καιροὺς διαφόρως καὶ πολλάκις ἐπὶ ταῦτο συνιόντων λόγοι καὶ ζητήσεις καθ' ἑκάστην ἀνεκινούντο σύνοδον, τῶν μὲν ἀμφὶ τὸν Σαμοσατέα τὰ τῆς κακοδοξίας ἐπικρύπτειν ἔτι καὶ παρακαλύπτεσθαι πειρωμένων, τῶν δὲ ἀπογυμνοῦν καὶ εἰς φανερόν ἄγειν τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν βλασφημίαν αὐτοῦ διὰ σπουδῆς ποιουμένων. ἐν τούτῳ δὲ Διονύσιος τε 474 λευτᾶ κατὰ τὸ ιβ' ἔτος τῆς Γαλιηνοῦ βασιλείας προστὰς τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐπισκοπῆς ἔτεσι ιζ', διαδέχεται δ' αὐτὸν Μάξιμος. Γαλιηνοῦ δὲ ἐφ' ὅλοις ἐνιαυτοῖς πεντεκαίδεκα τὴν ἀρχὴν κεκρατηκότος Κλαύδιος κατ' ἔστη διάδοχος. δευτέρου οὗτος διελθὼν ἔτος Αὐρηλιανῶ μεταδίδωσι τὴν ἡγεμονίαν. Καθ' ὃν τελευταίας συγκροτηθείσης πλείστων ὄσων ἐπισκόπων συνόδου, φωραθεὶς καὶ πρὸς πάντων ἤδη σαφῶς καταγνωσθεὶς ἑτεροδοξίαν ὁ τῆς κατὰ Ἀντιόχειας αἰρέσεως ἀρχηγός, ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθολικῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττεται. μάλιστα δ' αὐτὸν εὐθύνας ἐπικρυπτόμενον διήλεγξε Μαλχίων, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα λόγιος καὶ σοφίας

ανάπλευς, τοῦ τῶν ἐπ' Ἀντιοχείας Ἑλληνικῶν παιδευτηρίων προεστῶς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὑπερβάλλουσαν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνησιότητα πρεσβυτερίου τῆς αὐτόθι παροικίας ἠξιωμένος. οὗτός γέ τοι ἐπισημειουμένων ταχυγράφων ζήτησιν πρὸς αὐτὸν ἐνστησάμενος, ἦν καὶ εἰς δεῦρο φερομένην ἴσμεν, μόνος ἴσχυσε τῶν ἄλλων κρυφίνουσαν ὄντα καὶ ἀπατηλὸν φωρᾶσαι τὸν ἄνθρωπον. μίαν δὴ οὖν ἐκ κοινῆς γνώμης οἱ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκεκροτημένοι ποιμένας διαχαράξαντες ἐπιστολὴν εἰς πρόσωπον τοῦ τε Ῥωμαίων ἐπισκόπου Διονυσίου καὶ Μαξίμου τοῦ κατὰ Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ πάσας τε διαπέμπονται τὰς ἐπαρχίας, τὴν αὐτῶν μὲν σπουδὴν τοῖς πᾶσι φανερὰν καθιστάντες, καὶ τοῦ Παύλου δὲ τὴν διάστροφον ἑτεροδοξίαν, ἐλέγχους τε καὶ ἐρωτήσεις ἅς πρὸς αὐτὸν ἀνακεκινήκασιν, καὶ ἔτι τὸν πάντα βίον τε καὶ τρόπον τοῦ ἀνδρὸς διηγούμενοι. ἐξ ὧν μνήμης ἕνεκεν καλῶς ἂν ἔχοι ταύτας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος διελθεῖν τὰς φωνάς. Διονυσίῳ καὶ Μαξίμῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πᾶσι συλλειτουργοῖς ἡμῶν ἐπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις καὶ πάσῃ τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ Ἐλενος καὶ Ὑμέναιος καὶ Θεόφιλος καὶ Θεότεκνος καὶ Μάξιμος καὶ Πρόκλος, Νικομαῆς καὶ Αἰλιανὸς καὶ Παῦλος καὶ Βωλανὸς καὶ Πρωτογένης καὶ Ἰέραξ καὶ Εὐτυχῆς καὶ Θεόδωρος καὶ Μαλχίων καὶ Λούκιος καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οἱ σὺν ἡμῖν παροικοῦντες τὰς 475 ἐγγύς πόλεις καὶ ἔθνη ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι καὶ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν. Τούτοις μετὰ βραχέα ἐπιλέγουσι ταῦτα· ἐπιστέλλομεν δὲ ἅμα καὶ παρακαλοῦμεν καὶ πολλοὺς καὶ τῶν μακρὰν ἐπισκόπων ἐπὶ τὴν θεραπείαν τῆς θανατηφόρου διδασκαλίας, ὥσπερ καὶ Διονύσιον τὸν ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Φιρμιλιανὸν τὸν ἀπὸ τῆς Καπαδοκῶν τοὺς μακαρίτας, ὧν ὁ μὲν καὶ ἐπέστειλεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὸν ἡγεμόνα τῆς πλάνης οὐδὲ προσήσεως ἀξιώσας οὐδὲ πρὸς πρόσωπον γράψας αὐτῷ, ἀλλὰ τῇ παροικίᾳ πάσῃ, ἧς καὶ τὸ ἀντίγραφον ὑπετάξαμεν. ὁ δὲ Φιρμιλιανὸς καὶ δις ἀφικόμενος κατέγνω μὲν τῶν ὑπ' ἐκείνου καινοτομουμένων, ὡς ἴσμεν καὶ μαρτυροῦμεν οἱ παραγενόμενοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ συνίσασιν, ἐπαγγειλαμένου δὲ με ταθήσεσθαι, πιστεύσας καὶ ἐλπίσας ἄνευ τινὸς περὶ τὸν λόγον λαιδορίας τὸ πρᾶγμα εἰς δέον καταστήσεσθαι ἀνεβάλλετο, παρακρουσθεὶς ὑπὸ τοῦ καὶ τὸν θεὸν τὸν ἑαυτοῦ καὶ κύριον ἀρνούμενου καὶ τὴν πίστιν ἦν καὶ αὐτὸς πρότερον εἶχε μὴ φυλάξαντος. ἔμελλε δὲ νῦν ὁ Φιρμιλιανὸς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν διαβήσεσθαι, καὶ μέχρι γε Ταρσοῦ ἦκεν, ἅτε τῆς ἀρνησιθεοῦ κακίας αὐτοῦ πείραν εἴληφώς. ἀλλὰ γὰρ μεταξὺ συνελλυθέντων ἡμῶν καὶ καλούντων καὶ ἀναμενόντων, ἄχρι ἂν ἔλθῃ, τέλος ἔσχε τοῦ βίου. Μεθ' ἕτερα δ' αὐθις τὸν βίον αὐτοῦ οἷας ἐτύγχανεν ἀγωγῆς διαγράφουσιν ἐν τούτοις. ὅπου δὲ ἀποστάς τοῦ κανόνος ἐπὶ κίβδηλα καὶ νόθα διδάγματα μετελήλυθεν, οὐδὲν δεῖ τοῦ ἕξω ὄντος τὰς πράξεις κρίνειν, οὐδ' ὅτι πρότερον πένης ὦν καὶ πτωχὸς καὶ μήτε παρὰ πατέρων παραλαβὼν μὴ δεμίαν εὐπορίαν μήτε ἐκ τέχνης ἢ τινος ἐπιτηδεύματος κτησάμενος, νῦν εἰς ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ἐλήλακεν ἐξ ἀνομιῶν καὶ ἱεροσυλιῶν καὶ ὧν αἰτεῖ καὶ σείει τοὺς ἀδελφούς, καταβραβεύων τοὺς ἀδικουμένους καὶ ὑπισχνούμενος βοηθήσειν μισθοῦ, ψευδόμενος δὲ καὶ τούτους καὶ μάτην καρπούμενος τὴν τῶν ἐν πράγμασιν ὄντων ἐτοιμότητα πρὸς τὸ διδόναι ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐνοχλούντων, πορισμὸν ἡγούμενος τὴν θεοσέβειαν, οὔτε ὡς ὑψηλὰ φρονεῖ καὶ υπερῆρται κοσμικὰ ἀξιώματα ὑποδύμενος καὶ δου 476 κηνάριος μᾶλλον ἢ ἐπίσκοπος θέλων καλεῖσθαι καὶ σοβῶν κατὰ τὰς ἀγορὰς καὶ ἐπιστολάς ἀναγινώσκων καὶ ὑπαγορεύων ἅμα βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος, τῶν μὲν προπορευομένων, τῶν δ' ἐφεπομένων πολλῶν τὸν ἀριθμὸν, ὡς καὶ τὴν πίστιν φθονεῖσθαι μισεῖσθαι τε διὰ τὸν ὄγκον αὐτοῦ καὶ τὴν υπερηφανίαν τῆς καρδίας, οὔτε τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνόδοις τερθρείαν ἦν μηχανᾶται δοξοκοπῶν καὶ φαντασιοκοπῶν καὶ τὰς τῶν ἀκεραιότερων ψυχὰς τοῖς

τοιούτοις ἐκπλήττων, βῆμα μὲν καὶ θρόνον ὑψηλὸν ἑαυτῷ κατασκευασάμενος οὐχ ὡς Χριστοῦ μαθητῆς, ἀλλ' ὡς Ἀντιχρίστου πρόδρομος καὶ μιμητής, σήκρητον δὲ ὥσπερ οἱ τοῦ κόσμου ἄρχοντες ἔχων τε καὶ ὀνομάζων, παίων τε τῇ χειρὶ τὸν μηρὸν καὶ τὸ βῆμα ἀράττων τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς μὴ ἐπαινοῦσι μηδὲ ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις κατασείουσι ταῖς ὀθόναϊς μηδὲ ἐκβοῶσιν τε καὶ ἀναπηδῶσι κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν στασιώταις, ἀνδράσι τε καὶ γυναῖοις, ἀκόσμως οὕτως ἀκροωμένοις, τοῖς δ' οὖν ὡς ἐν οἴκῳ θεοῦ σεμνοπρεπῶς καὶ εὐτά κτως ἀκούουσιν ἐπιτιμῶν καὶ ἐνυβρίζων καὶ εἰς τοὺς ἀπελθόντας ἐκ τοῦ βίου τούτου παροινῶν ἐξηγητὰς τοῦ λόγου φορτικῶς ἐν τῷ κοινῷ καὶ μεγαλορημονῶν περὶ ἑαυτοῦ καθάπερ οὐκ ἐπίσκοπος, ἀλλὰ σοφιστῆς καὶ γόης· ψαλμοὺς μὲν τοὺς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν παύσας, ὡς δὴ νεωτέρους καὶ νεωτέρων ἀνδρῶν συγγράμματα, εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ψαλμωδεῖν γυναῖκας παρασκευάζων, ὧν καὶ ἀκούσας ἂν τις φρίξειεν, οἷα καὶ τοὺς θωπεύοντας αὐτὸν ἐπισκόπους τῶν ὁμόρων ἀγρῶν τε καὶ πόλεων καὶ πρεσβυτέρους ἐν ταῖς πρὸς τὸν λαὸν ὁμιλίαις καθήσιν διαλέγεσθαι. τὸν μὲν γὰρ υἱὸν οὐ βούλεται συνομολογεῖν ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθῆναι (ἴνα τι προλαβόντες τῶν μελόντων γραφήσεσθαι θῶμεν, καὶ τοῦτο οὐ λόγῳ ψιλῷ ῥηθήσεται, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπέμψαμεν ὑπομνημάτων δείκνυται πολλαχόθεν, οὐχ ἥκιστα δὲ ὅπου λέγει Ἰησοῦν Χριστὸν κάτωθεν), οἱ δὲ εἰς αὐτὸν ψάλλοντες καὶ ἐγκωμιάζοντες ἐν τῷ λαῷ ἄγγελον τὸν ἀσεβῆ διδάσκαλον ἑαυτῶν ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθῆναι λέγουσι, καὶ ταῦτα οὐ κωλύει, ἀλλὰ καὶ λεγομένοις πάρεστιν ὁ ὑπερήφανος. τὰς δὲ συνεισάκτους αὐτῷ γυναῖκας, ὡς Ἀντιοχεῖς ὄνομάζουσι, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, οἷς καὶ τοῦτο καὶ 477 τὰ ἄλλα ἀμαρτήματα ἀνίατα ὄντα συγκρῦπτει συνειδῶς καὶ ἐλέγξας, ὅπως αὐτοὺς ὑπόχρεως ἔχη, περὶ ὧν λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικεῖ, μὴ τολμῶντας κατηγορεῖν τῷ καθ' ἑαυτοὺς φόβῳ, ἀλλὰ καὶ πλουσίους ἀπέφηνεν, ἐφ' ᾧ πρὸς τῶν ταῦτα ζηλούντων φιλεῖται καὶ θαυμάζεται, τί ἂν ταῦτα γράφοι μὲν; ἐπιστάμεθα δέ, ἀγαπητοί, ὅτι τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸ ἱερατεῖον ἅπαν παράδειγμα εἶναι δεῖ τῷ πλήθει πάντων καλῶν ἔργων, καὶ οὐδὲ ἐκεῖνο ἀγνοοῦμεν ὅσοι ὑπὸ τοῦ συνεισάγειν ἑαυτοῖς γυναῖκας ἐξέπεσον, οἱ δὲ ὑπωπεύθησαν, ὥστε εἰ καὶ δοίη τις αὐτῷ τὸ μηδὲν ἀσελγὲς ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν γε ὑπόνοιαν τὴν ἐκ τοῦ τοιούτου πράγματος φυσομένην ἐχρῆν εὐλαβῆ θῆναι μὴ τινὰς σκανδαλίση, τοὺς δὲ καὶ μιμεῖσθαι προτρέψῃ. πῶς γὰρ ἂν ἐπιπλήξειεν ἢ νουθετήσειεν ἕτερον μὴ συγκαταβαίνειν ἐπὶ πλεονεξίᾳ εἰς ταὐτὸν γυναικί, μὴ ὀλίσθη φυλαττόμενον, ὡς γέγραπται, ὅστις μίαν μὲν ἀπέστησεν ἤδη, δύο δὲ ἀκμαζούσας καὶ εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ, κἂν ἀπίη που, συμπεριφέρει, καὶ ταῦτα τρυφῶν καὶ ὑπερεμπιπλάμενος; ὧν ἕνεκα στενάζουσι μὲν καὶ ὀδύρονται καθ' αὐτούς, οὕτω δὲ τὴν τυραννίδα καὶ δυναστείαν αὐτοῦ πεφόβηται ὥστε κατηγορεῖν μὴ τολμᾷν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡς προειρήκαμεν, εὐθύνει ἂν τις ἄνδρα τὸ γοῦν φρόνημα καθολικὸν ἔχοντα καὶ συγκαταριθμούμενον ἡμῖν, τὸν δὲ ἐξορησάμενον τὸ μυστήριον καὶ ἐμπομπεύσαντα τῇ μιᾷ αἰρέσει τῇ Ἀρτεμᾷ (τί γὰρ οὐ χρὴ μόλις τὸν πατέρα αὐτοῦ δηλῶσαι;) οὐδὲ δεῖν ἡγούμεθα τούτων τοὺς λογισμοὺς ἀπαιτεῖν. Εἴτ' ἐπὶ τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταῦτ' ἐπιλέγουσιν· ἠναγκάσθημεν οὖν ἀντιτασσόμενον αὐτὸν τῷ θεῷ καὶ μὴ εἰκόντα ἐκκηρύξαντες, ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ καταστήσαι ἐπίσκοπον θεοῦ προνοία, ὡς πεπεῖσμεθα, τὸν τοῦ μακαρίου Δημητρίου καὶ ἐπιφανῶς προστάντος πρὸ τούτου τῆς αὐτῆς παροικίας υἱὸν Δόμνον, πᾶσι τοῖς πρέπουσιν ἐπισκόπῳ καλοῖς κεκοσμημένον. ἐδηλώσαμεν οὖν ὅπως τούτῳ γράφητε καὶ παρὰ τούτου τὰ κοινωνικὰ δέχησθε γράμματα, τῷ δὲ Ἀρτεμᾷ οὗτος ἐπιστελλέτω καὶ οἱ τὰ Ἀρτεμᾷ φρονοῦντες τούτῳ κοινωνεῖτωσαν. 478 Τοῦ δὲ οὖν Παύλου σὺν καὶ τῇ τῆς πίστεως ὀρθοδοξία τῆς ἐπισκοπῆς

ἀποπεπτωκότος Δόμνος, ὡς εἴρηται, τὴν λειτουργίαν τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν ἐκκλησίας διεδέξατο. ἀλλὰ γὰρ μηδαμῶς ἐκστῆναι τοῦ Παύλου τοῦ τῆς ἐκκλησίας οἴκου θελήσαντος, βασιλεὺς ἐντευχθεὶς Αὐρηλιανὸς αἰσιώτατα περὶ τοῦ πρακτέου διείληφε, τούτοις νεῖμαι προστάτων τὸν οἶκον, οἷς οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐπίσκοποι τοῦ δόγματος ἐπιστέλλοιεν. οὕτω δῆτα ὁ προδηλωθεὶς ἀνὴρ μετὰ τῆς ἐσχάτης αἰσχύνης ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἐξελαύνεται τῆς ἐκκλησίας.